¶ Portiforium seu breuiarium/ ad legitimum Sarisburiẽsis ecclesie ritũ: diligentissime/ ac=curatissimeqꝫ castigatũ: et iam vltimo ad vn=guem positũ/ nec minori cura formis excussum ac impressum. Pars estiualis.

¶ Hec rosa virtutis: de celo missa sereno

Eternum florens: regia sceptra feret.

¶ Venũdant Lõdonijs apd edẽ wynnãdi de worde biblio pole i intersignio solis: i vico vulgarit nũcupato fletestrete; vel i cymiterio scti pauli/ ad intersigniũ diue marie pietatis

A.D. 1509

[illegible] 1597 [illegible] wheat was sold in [illegible] markett [illegible] a stryke by the bushell [illegible]
[illegible] they were [illegible] after harvest was in
[illegible] huge [illegible]

Anno 1588 upon the 17 daye of July beinge Wensdaye fell suche store of rayne that the river of Avon rose so highe at Warwicke that brake downe most pte of the bridge & went out as farr as [illegible] spitt[le]

Anno 1590 upon mondaie beinge the feast daie of ~~St Peter & Paull~~ the 25 of July the sonne rose without any shew of brightnes and of the colour of bloud & so ran by the space of one houre & for the space of iij daies together did geve like shew evenige & morninge

Tabula de festoꝝ diuisione.

¶ Festū diuiditur In festū duplex/ ⁊ ī festū simplex. ¶ Festū duplex diuidit̄ In
pricipale duplex In maiꝰ duplex In minꝰ duplex In īferiꝰ duplex. ¶ Pricipale
duplex est: scȝ Dies natalis dn̄i: dies epyphanie: dies pasche: dies ascēsiōis: dies
pēthecostes: dies assūptionis: festū loci: festū dedicatiōis. ¶ Et nota ꝙ si pricipa
le duplex ī vna die euenerit: ⁊ ī die sequēti maiꝰ duplex de quo fieri debeat serui
tiū vel ecōuerso: tūc vltimū festū habebit vtrasqȝ vs̄. nisi in prio sabbato aduentꝰ
dn̄i: in sab. passionis: in sab. ī ramis palmaꝝ: vel ī. 4. fe. an̄ pascha euenerit. Iste
p̄dicte dn̄ice ⁊ cena dn̄i semp habebūt suas primas ves. de quocūqȝ fit seruitiū ī die
p̄ced. ⁊ tm̄ solēnis mēo. de festis ī his diebꝰ ꝯtingētibꝰ. ¶ Et nota ꝙ ī his festis. s.
principalibꝰ ⁊ maioribꝰ. vii. viii. ⁊. ix. lec. ī cappis sericis legant̄: tn̄ in die oīȝ sctō
rū. iii. prīe lec. in cappis sericis legant̄. Etiā in his festȝ thurificāda sunt altaria
p eccl̄iam. sil̄r ī singulis noct̄. s. ad. 2. 5. ⁊. 8. lec. thurificet̄ altare pricipale ab ali/
quo sacerdote ī cappa serica. chorꝰ quoqȝ ab vno solo puero incēset̄: sȝ ī tp̄e pascha
li nō incēset̄ altare/ neqȝ chorꝰ ad lec. ¶ Maiꝰ duplex est. s. dies purificatiōis: fes.
sctē trini. festū corpis xp̄i: festū visitatiōis: festū reliquiaꝝ: festū noīs iesu: festuȝ
natiui. btē marie: festū oīȝ sctōꝝ. ¶ Et nota ꝙ si maiꝰ dup̄. in vna die euene. ⁊ mi
nus dup̄. in die sequēti: vel ecōuerso. maiꝰ habebit vtrasqȝ vs̄. nisi impediat̄ vts̄.
Etiā si minꝰ dup̄. vel inferiꝰ dup̄. īter duo maiora duplicia eue. tūc minꝰ dup̄. vl̄
inferiꝰ dup̄. carebit vtrisqȝ. ¶ Minus dup̄. est festū scti stephani: festū scti iohīs
apl̄i: festū sctōꝝ inocētiū: festū scti thome mart̄. dies circūcisionis: festū annūcia
tiōis btē marie. Fer. 2. 3. ⁊. 4. ebdōaꝝ pasche ⁊ pēthe. Dn̄ica. in oct̄. pasche: inuētio
sctē crucis: nati. scti iohīs baptiste: festū apl̄oꝝ petri ⁊ pauli: trāslatio scti thome:
trāsfigura. dn̄i. exaltatio scē crucis: ꝯceptio btē marie. ¶ Et nota ꝙ si minꝰ dup̄.
in vna die eue. in die sequēti īferiꝰ dup̄. vel ecōuerso: vltimū festū hēbit vtrasqȝ
ves. nisi īpediatur: vts̄. ¶ Inferiꝰ dup̄. est. s. festū scti andree: thome apl̄i: mathie
apl̄i: gregorii pape ⁊ doctoris: ambrosii epī ⁊ docto. georgii martyris: marci euā
geliste: apl̄oꝝ philippi ⁊ iacobi: augustini angloꝝ apl̄i: iacobi apl̄i: bartholomei
apl̄i: augustini epī ⁊ doct. mathei apl̄i: michaelis archangeli: hieronymi pb̄ri et
doc. trāslatio scti edvvardi: luce euāg. apl̄oꝝ symonis ⁊ iude. ¶ Et nota ꝙ mēo.
de duplicibꝰ semp erūt solēnes. ¶ Festū simplex diuidit̄ in ¶ Inuitato. triplex.
¶ Inuita. dup̄. ¶ Inuit̄. simplex. ¶ Inuita. 3. vel de sctis: vel de oct̄. ¶ De sctis
sunt. s. festū sci nicholai: ꝯuersio pauli: cathedra petri: iohānis an̄ portā lati. trās
latio scti edmūdi: barnabe apl̄i: ꝯmēo. scti pauli: marie magdal̄. āne mr̄is marie.
ad vincula scti petri: scti laurētii: decol̄. scti iohīs baptiste: michaelis ī mōte tūba:
martini epī ⁊ ꝯfes. edmūdi archiepī. ¶ Et nota ꝙ si ī aliquo sab. a Dn̄e ne in ira.
vsqȝ ad passionē. vel ab oct̄. pasche vsqȝ ad aduētū dn̄i: vel ad. ii. do. aduētus dn̄i.
vsqȝ ad festū natiui. aliqd̄ festū simplex. ix. vl̄. iii. lec. cū regi. cho. eue. ves. in sab.
erūt de do. ⁊ mēo. de festo: nisi tale festū fuerit ꝙ in. 6. fer̄. p̄ced. suas prias vs̄. ha
bere nō poterit: ⁊ nisi oct̄. epy. vl̄ alie oct̄. cū regi. cho. in sab. ꝯtigerint. Etiā si du
plex festū in sab. ꝯtige. ⁊ festū simplex. ix. vel. iii. l̄c. cū regi. cho. in. 2. fe. sequēti: ⁊
aliud festū dup̄. in. 3. fe. pxia sequēte: tūc in dq. ves. erūt de festo. ix. vel. iii. lec. cū
regi. cho. ⁊ sic do. carebit vtrisqȝ ves. Et sic nota ꝙ oēs sunt dn̄ice ⁊ nō alia festa q̄
oīno carēt vtrisqȝ ves. nisi qn̄ festū simplex. ix. vl̄. iii. l̄c. cū regi. cho. īter duo festa
duplicia euene. ¶ Et nota ꝙ mēorie de istis festis simplicibꝰ īuita. 3. habētibꝰ in
pricipalibꝰ ⁊ maioribꝰ festis erūt sub silētio. etiā in minoribus ad. 1. ves. sed ad. 2.
ves. in minoribꝰ ⁊ in īferioribꝰ ad vtrasqȝ ves. erūt solēnes. ¶ De oct̄. vel qn̄ dies
īfra oct̄. sunt cū regi. cho. vel qn̄ dies octa. tm̄ est cū regi. cho. ¶ Dn̄ dies īfra oct̄.
sunt cū regi. cho. vt sunt iste oct̄. s. epy. ascēsiōis: corpis xp̄i: visitatiōis: noīs iesu:
assump. nati. marie: dedica. eccl̄ie/ si extra aduētū ⁊. lxx. eue. ⁊ festū loci si hȝ oct̄.

Marginal notes: pricipale dup̄. — nota. — nota. — maius duplex — nota. — minus duplex — nota. — inferiꝰ duplex — nota. — fes. simplex diuidit̄ in. inuit̄. triplex de sanctis — nota. — nota — De oc. — Dn̄ dies īfra oct̄. sūt

cū reg. choꝛi. ¶ Et nota ꝙ iste oct. semp hēbunt .2. vesꝑ. ⁊ tm̄ mēo. de festo: de do. vel de ꝯm̄. i cra
stino ꝯtingēte: nisi dup. festū in oct. vel i crastino oct. forte ꝯtigerit: vel tale festū
ix. vel. iii. lc. cū regi. cho. si ifra tps pasche eue. ꝙ suas .2. vesꝑ. hr̄e nō poterit: tunc
nota vesꝑ. erūt de festo: ⁊ solꝫ. mēo. de oct. ¶ Et nota ꝙ mēo. de istis oct. sēp erūt solēnes
Dñi di es tm̄ ē cū reg. cho. sui ta. du. de quocūqꝫ fit ꝟuitiū. ¶ Dn̄ tm̄ dies octa. est cū regi. cho. vt sunt oct. s. aploꝝ pe/
tri ⁊ pauli: nisi festū loci fuerit dedica. eccl'ie si ifra aduētū vel .lxx. eue. ¶ Et no
ta ꝙ mēoꝛie de istis oct. i pricipalibꝰ ⁊ maioꝛibꝰ festꝫ ad vtrasqꝫ vesꝑ. erūt sub silen
tio. etiā in minoꝛibꝰ ad .1. vesꝑ. sed ad .2. vesꝑ. i minoꝛibꝰ: ⁊ in inferioꝛibꝰ ad vtrasqꝫ
vesꝑ. erūt solēnes. ¶ Inuita. dup̄. vl' cū regi. cho. vel sine regi. cho. ¶ Cū regi. cho
cū reg. choꝛi. de sctis nota ri: vel de sctis: vel de diebꝰ ifra oct. cū regi. cho. vl' de ꝯm̄. vl' de dn̄icꝫ. ¶ De sctis
nota ꝙ hoc gn̄aliter p totū annū obseruet ꝙ quodlibet festū .ix. vl'. iii. lc. cū regi.
choꝛi admīnꝰ habeat .1. vesꝑ. nisi qn̄ inter duo festa eue. habebit etiā .2. vesꝑ. nisi ipe
diat p aliud festū cū regi. cho. p dn̄icā vel p ꝯm̄. Et si nō poterit hr̄e .2. vesꝑ. habeat
tn̄ meoꝛiā / nisi ad .1. vesꝑ. i die circūcisiōis: qꝛ ibi nō fiat aliqua mēo. de. s. siluestro.
De diebꝰ ifra oct. cuꝫ regi. c. Et mēo. de istis festis fiāt: vts de festis iuita .3. hn̄tibꝰ. ¶ De diebꝰ infra oct. cū
regi. cho. nota qdcūqꝫ festū .ix. vel. iii. lc. cū regi. cho. ifra oct. an̄ septimū diē eue.
totū ꝟuitiū erit de festo: etiā in do. ⁊ solꝫ. mēo. de oct. ad vtrasqꝫ vesꝑ. ad matu. ⁊ ad
missaꝫ. ¶ Et nota ꝙ mēoꝛie de istis oct. semp erūt solēnes de quocūqꝫ fit serui. li
nota de ꝯm̄. nota cet festū loci: festū dedica. ifra oct. eue. ¶ De ꝯmēo. nota ꝙ si fiat serui. de aliqua
cōmēo. in crastino alicuiꝰ scti .ix. vel. iii. lc. cū regi. cho. vel alicuiꝰ do. vesꝑ. erūt de
ꝯmēo. ⁊ tm̄ mēo. de festo / vel de do. nisi tale festū vl' do. fuerit ꝙ suas .1. vesꝑ. hr̄e nō
poterit: tūc fiat tm̄ mēo. de ꝯmēo. ¶ Sciēdū est etiā ꝙ singulis ebdis p aduentū
nisi in .2. ebd. sil'r ab oct. epy. vsqꝫ ad .4. fe. i capite ieiunii: ⁊ a do. in albis vsqꝫ ad
festū pēthe. ⁊ a festo triū. vsqꝫ ad aduētū dn̄i: fiet ꝟuitiū de ꝯmēo. si tot dies vaca
uerint: in quibꝰ ꝯmēo. possunt fieri. ⁊ si tātū due ferie vacauerit: fiat seruitiū de
festo loci / ⁊ de ꝯmēo. btē marie. si aūt tm̄ vna fer. vacauerit: tūc fiat de ꝯmēo. btē
marie. ipedit aūt serui. de cōmēo. p festū .ix. ⁊ .iii. lec. cū regi. cho. per oct. cū regi.
cho. p. 2. ⁊ .4. fe. rogationū: p ꝓpꝛia ℟. ⁊ ꝓpꝛias lau. sctoꝝ: p ieiunia .4. tpoꝝ: per
vigilias sctoꝝ / ꝗuis de tpali fuerit: ⁊ fiat seruitiū de sctā maria i sabbatꝫ nisi ipe
diat: vts. Cū aūt i sab. ꝓpter p̄dicta ipedimēta plenū seruitiū de sctā maria fieri
nō poterit: tūc i aliqua alia fer. ipsiꝰ ebdo. vbi ꝯuenietiꝰ possit celebꝛari celebꝛet.
nota Regula. xi. miliū v̄ginū patet i die earūdē. ¶ Etiā nota ꝙ si aliqd festū cū regi.
cho. i aliqua ebdo. celebꝛet / ⁊ i crastino plenū seruitiū de sctā maria fieri debeat:
tūc i ipso festo fiāt vesꝑ. de sctā mar. nisi dup̄. festū fuerit: vel festū cū regi. cho. vn
de suas .1. vesꝑ. hr̄e nō poterit: ⁊ nisi in oct. cū regi. cho. tūc em̄ fiat mēo. de sctā ma
nota ria solēniter: ⁊ semp cū hac ān. Sub tuā ꝓtectione. ¶ Sciēdū est etiā ꝙ nulla cō
mēo. hēbit .2. vesꝑ. nec mēo. i loco .2. vespaꝝ. ¶ Etiā nota ꝙ i festis btē marie: ⁊ in
oct. eiusdē nulla fiat mēo. de ꝯmēo. eiusdē in crastino ꝯtingenti: sil'r fiat de aliis
nota. cōmēo. ¶ Et nota ꝙ mēo. de ꝯmēo. semp erunt solēnes. ¶ Notandū est etiā ꝙ ad
missas de ꝯmēo. ifra .lxx. dꝛ sequētia ⁊ nō tractus. Et qn̄ sequētia vel tractꝰ ime
diate sequit gradale: tūc nō repetat gradale. Etiā in tpe pas. ad mar. de ꝯm̄. dꝛ so
De dn̄icis. la vna ān. sup tres pꝛios ꝑos. licet .iii. ꝓpꝛie āē. habeant. ¶ De dn̄icis vel pricipa
liter pꝛiuilegiatis: vel maiꝰ pꝛiuilegiatis: vel minꝰ pꝛiuilegiatis: vel iferiꝰ pꝛiui
De dn̄icis pricipalit pꝛiuilegiatis. legiatis. ¶ De pricipaliter pꝛiuilegiatis nota ꝙ dn̄ice principaliter pꝛiuilegiate
sunt. Dn̄ica .1. aduētꝰ dn̄i: dn̄ica passionis: ⁊ do. in ramis palmaꝝ. ¶ Quodcūqꝫ
festū lꝫ pricipale dup̄. fuerit i his do. eue. festū debet differri in crastinū vel vlte
rius si necesse fuerit: et iste dn̄ice semp habebūt .1. vesꝑ. sed .2. vesꝑ. possunt esse de fe
sto duplici iter passionē: vel de festo simplici .ix. lc. vel de ꝯm̄. ifra aduē. Et mēo.
De dn̄i de istis dn̄icis semp erūt solēnes. ¶ De maiꝰ pꝛiuilegiatis nota ꝙ dn̄ice maiꝰ pꝛi

uilegiate sunt do.2.3.ꝛ.4.aduētꝰ dñi:ꝛ oēs a septuagesima vsqꝫ ad dñicā passio nis. Iste do.sunt sic ꝑuilegiate ꝙ si minꝰ dup̄. vel iferiꝰ dup̄. in his dñicis eue. festu debet differri:sꝫ si ꝑcipale dup̄.vel maiꝰ dup̄.i his do.eue.fui.est de festo: ꝛ hysto.cātet̄ in.3.fe.ꝑ ebdo. ¶Etiā nota ꝙ qdcuqꝫ festū in.xl.celebrādū ꝯtige. nichil de ꝯpl̄.xl.mutandū est:nisi ꝙ i festo annūciatiōis dꝫ i fine hym. Glīa tibi dñe. si extra passionē euenī.ꝛ mēoꝛie de istis do.semp erīt solēnes. ¶De minꝰ ꝑuilegiatis nota ꝙ dñice minꝰ ꝑuilegiate sunt ille do.in qbꝰ inchoāde sūt hys̄.s. ꝑīa do.in qua ichoanda est hysto. Dñe ne i ira. q̄ do.est sic ꝑuilegiata ꝙ si festū simplex.ix.lc.in illa do.eue.ꝛ tp̄s breue fuerit.s.cōtinēs vnā dñicā tm̄ infra oct. epy.ꝛ.lxx.festū.ix.lc.dꝫ differri. Tū si tēpꝰ plixū fuerit īter dñicā in qua inchoā da est hyst.ꝛ.lxx.festū.ix.lc.i eadē do.i qua ꝯtige.celebret̄. Sil̄r oēs iste do.sunt minꝰ ꝑuilegiate.s.a Deus oīm. vsqꝫ ad aduē.dñi:i qbus ichoande sunt hyst.ꝙ si festu simplex.ix.lc.in ipis do.eue.festū dꝫ differri i crastinū: nisi ad vincula scti petri/vel decollatio scti iohīs bap.vel tale festū.ix.lc.ꝙ i crastino sequit̄ aliud fe stū.ix.lc.ꝛ nisi sunt oct.cū regi.cho. Si vo festū.ix.lc.ꝛ ichoatio hys̄.i aliqua do. īfra oct.cū re.cho.ꝯcurrant:fuitiū erit de festo.ix.lc.ꝛ mēo.de oct.de do.ꝛ de tri nita.cū ceteris q̄ ptinēt. Cū itaqꝫ ob aliquā ꝑdictarū causaꝝ aliqua hys̄.i sua do. inchoari nō poterit:tūc ꝑ ebdō.si ferie vacauerit inchoet̄. Si vo nulla fe.vacaue rit ꝛ hysto.duratura fuerit plusꝙ ꝑ vnā ebdō.tūc differat̄ vsqꝫ i ꝑmā do.vl̄ do. seqn̄.verūtū si nō fue.duratura nisi ꝑ vnā do.tm̄: tūc ex necessitate i medijs fe. ꝑ ebdō.tota cātet̄ hys̄.ꝛ expō euāg.ꝛ ℟.fer.eo āno nō dñr:pt̄ vnū solū ℟.fe.qd legit̄ i vltia fe.loco.ix.℟.ita ꝙ si aliqd fes̄.iii.lc.ibidē repiat̄:nihil fiat d fes̄.nisi mēo. ad vs̄.ꝛ ad mat̄.de.s.mar̄. ¶Et no.ꝙ i oībꝰ sab.ꝑ estatē.s.a Deꝰ oīꝫ.vsqꝫ ad aduē. do.fiat ꝑces̄.añ crucē:nisi dup̄.fes̄.fue.ꝛ nisi aliq do.debeat differri ꝓpt̄ plixitatē tp̄is:tūc nulla fiat ꝑces̄.tm̄ i exal.s.crucꝫ fiat ꝑces̄.añ crucē si i do.ꝯtige.lꝫ du.fes̄. fuerit:ꝛ mēo.de istis do.in dup̄.festis erūt sub silētio: in alijs vo festis erūt solē nes mēo. Et quotiēs i sab.ad vs̄.ꝑ ꝑdictū tp̄s dꝫ mēo. de do. Sil̄r fiat mēo.de trini.etiā in festo oīm sctōꝝ.si i sab.vel i do.euenī. Itē falsi libri habēt nullā mēo. de triñ.i festo oīm sctōꝝ. ¶De iferiꝰ ꝑuilegiatis nota ꝙ dñice iferiꝰ ꝑuilegia te sunt oēs alie medie do.in qbꝰ hys̄.nō sunt ichoāde.s.dñice iter ꝑmā hys̄. Dñe ne i ira.vsqꝫ ad.lxx.si eue.ꝛ oēs medie dñice a Deus oīꝫ.vsqꝫ ad aduē.dñi. ¶Et nota ꝙ mēo.de istis do.i festis dup̄.erūt sub silētio:in alijs vo festꝫ erūt solēnes ¶Etiā nota ꝙ oēs do.ab oct.pasche vsqꝫ ad ꝑmā do.añ ascē.dñi sunt iferiꝰ ꝑuilegiate.qꝛ si fes̄.iii.lc.cū regi.cho.i ipis eue.festū nō dꝫ differri:tm̄ mēo.de istis do.semp erūt solēnes. ¶Etiā nota ꝙ si i do.ꝑma añ ascen.dñi/simplex festū cū regi.cho.euenī.differat̄ in.2.fer̄.vel in.3.si.2.fe.nō vacauerit a festo/cū reg.cho. Tū si festū dup̄.in ꝑīa do.añ ascen.dñi eue.nō differat̄. ¶Et nota ꝙ i oībꝰ sab. ab oct.pasche vsqꝫ ad ascen.dñi fiat ꝑces̄.añ crucē/cū hac a. Xp̄s resurgēs.de quo cūqꝫ fit serui.nisi i die inuētiōis sctē crucis/si i sab.vel i do.eue.ꝛ non fiat aliqua alia mēo.de resurrec.i sab.ꝙ āt. Xp̄s resurgens.cū V. Dicāt nūc. Etiā nota ꝙ qñ fit fui.de aliquo sctō in do.ab oct.pasc.vsqꝫ ad ascē.do.scdm Alia.ad missam erit vnū de illis.ix.q̄ intitulant̄ post oct.pas̄.ꝛ nō de do. ¶Sine reg.cho.vel de sctis vel de oct. ¶De sctis:vel de nō cōiūctis:vel de cōiūctis. ¶De nō ꝯiūctis nota ꝙ de festis.iii.lc.sine reg.cho.īfra oct.cū reg.chori ꝯtigētibꝰ: fiat tm̄ mēo.nisi sint festa.ix.lec.ꝯiuncta:tūc em̄ fiāt medie lc.si ꝓprie habeant̄.sin autē tm̄ mēo.de fe sto cōiūcto:ꝛ mēo.de istis fes̄.in iferioribꝰ erūt sub silētio:i ꝑcipalibꝰ/maioribꝰ ꝛ minoribꝰ nichil fiat. ¶De cōiūctis/de duplicibꝰ/vel simplicibꝰ. ¶De duplici bus nota ꝙ mēo.de istis festꝫ iferioribꝰ erūt solēnes. Sed si hmōi iferiora dupli cia i dñicis celebrant̄:tūc mēo.de sctis cōiūctis erūt sub silētio cū mēo.de do.ꝛ de trini. Tū in exaltatiōe sctē crucis fiat mēo.de mart̄.solēniter quacūqꝫ die euenī.

cis ma ius ꝑuilegia tis.

nota De dñi cis mi nus ꝑuilegia tis.

nota

Falsi li bri de dñicis minus ꝑuile giatis. nota

Inuēt̄. dup̄.si ne re.c. de sctis de sctis nō ꝯiū.

de sctis ꝯiūctis de du.

Tabula de festoꝝ diuisione.

¶ Etiā nota ꝙ si festū.ix.lc.ppter ichoationē hysto.differat̄ i crastinū: ⁊ eidē festo festū.iii.lec.ꝯiūctū fuerit:tūc festū ꝯiunctū nō dꝫ differri/sꝫ i ipa do.fiat de eo meō.ad ves.ad mat.⁊ ad missam:⁊ medie lec.si ꝓprie habeant̄/nisi tota hys.cātāda fuerit. ¶ De simplicib9 nota ꝙ meō.de istis festis.iii.lc.simplicib9 festꝫ.ix.lc. ꝯiūctis i pⁱcipalib9 ⁊ maioꝛib9 erūt sub silentio i minoꝛib9 ⁊ iferioꝛib9 erūt solennes. Tn̄ si festū exaltatōis crucis i do.ꝯtinge.tūc ad.2.ves.fiet meō.de sctō nichomede sub silentio cū meō dn̄icali. ¶ De oct.nota ꝙ meō.de istis oct.sine reg.cho. in iferioꝛib9 esset sub silentio:i maioꝛib9 ⁊ minoꝛib9 nichil fiat. Inuit.simplex:vł de sctis:vł de fer. ¶ De sctis vel sine noc.vel cū noct. ¶ De sctis sine noc.nota ꝙ meō.de istis fes.in iferioꝛib9 erūt sub silētio:in maioꝛib9 ⁊ i minoꝛib9 nichil fiat. ¶ De sctis cū noc.nota ꝙ qn̄ fit fui.de aliquo scō.iii.lc.ifra.lxx.vsqꝫ ad caput ieiunii fiat cū noc.⁊ nulla meō.de fe. A.4.ꝺo fer.a capite ieiunii vsqꝫ in crastinū octauaꝝ pasche.de hm̄ōi festis.iii.lc.fiat tm̄ meō.ad vs̄.⁊ ad mat. de sctā maria: q̄ ꝓcedet meō.de sctō spū. ¶ De feriis vel pⁱcipaliter priuilegiatis: vel mai9 priuilegiatis:vel min9 priuilegiatis:vel iferi9 priuilegiatis. ¶ De feriis pⁱci.priuile.nota ꝙ iste fe.sunt pⁱcipalit̄ priuilegiate:scꝫ fer.4.i capite ieiunii. Fe.5.6. ⁊ sabbatū an̄ pascha/⁊ sabbatū an̄ pēthe. quodcūqꝫ ꝺo festū in his fer.eue.dꝫ differri:lꝫ dup̄.festū fue.sed si simplex festū fue.oīno omittat̄:nisi i capite ieiunii festū simplex.9.lc.foꝛte eue.tūc nō omittat̄/licꝫ debet differri i crastinū. ¶ De feriis maius priui.nota ꝙ fer.mai9 priui.sunt oēs fe.a dn̄ica passiōis vsqꝫ ad cenā dn̄i. Iste ferie sunt sic priuilegiate ꝙ si festū simplex.9.lc.i his fe.eue.nichil de festo.si vero dup̄.festū:habebit serui.cū neuma:⁊ Iesu xpe.⁊ cū Gloꝛia pri. ¶ De feriis min9 priui.nota ꝙ fer.min9 priuile.sunt oēs fe.in.3.ebdo.aduēt9 dn̄i:oēs fe.a capite ieiunii vsqꝫ ad dn̄icā passionis:⁊ fe.2.⁊.4.rogationū. Iste ferie sunt sic priuilegiate ꝙ nichil fiat de ꝯmeō.neqꝫ de festis.3.lc.nisi tm̄ meō.ad vs̄. et ad mat.de sctā mar. ¶ De feriis iferi9 priuile.nota ꝙ fe.iferi9 priuile.sunt oēs alie fer.p aduentū. Iste fer.sunt sic priui.⁊ oēs alie fer.ꝓcedētes ꝙ fiat solēnis meō. de fe.de quocūqꝫ fit fui. Tn̄ iste fer.iferi9 priuilegiate nō excludūt ꝯmeō. ¶ Nota de quocūqꝫ fiet serui.ifra aduētū/fiat solēnis meō.de sctā maria:nisi qn̄ plenū fui.fit de ea.Simił fiat a fes.circūci.vsqꝫ ad fes.purifi.etiā ab oct.pas.vsqꝫ ad vigił. ascē.fiat soł.meō.de resurrectiōe de quocūqꝫ fit fuitiū:nisi i inuētiōe sctē crucis.

De simplicib9 · de oc.sine.r.c. · iui.simpł.iui.simp.ꝺ sancto. · de sctis sine nocturnis · de sctis cū noc. · ꝺ feriis · de feriis pⁱcipa.priuileg. · ꝺ mai9 priuił. · ꝺ min9 priuił. · de infe ri9 priuilegiatis.

A	1	A	16.13.5.2.	4	D	17.9.6.1.	
	2	A	18.15.10.7.	5	D	19.11.8.3.14.	
	3	A	12.9.4.1.	1	E	16.5.	E
	4	A	17.14.11.6.3.	2	E	18.13.2.10.	
	5	A	19.8.	3	E	15.12.7.4.1.	
B	1	B	16.13.5.2.	4	E	17.14.9.6.	
	2	B	18.10.7.4.15.	5	E	19.8.3.11.	
	3	B	17.12.9.1.	1	F	16.5.	F
	4	B	14.11.6.3.	2	F	18.13.2.10.	
	5	B	19.8.	3	F	5.12.7.4.1.	
C	1	C	16.13.10.5.2.	4	F	14.9.6.3.17.	
	2	C	18.15.7.4.	5	F	19.11.8.	
	3	C	17.12.9.1.6.	1	G	16.15.5.	G
	4	C	16.19.11.3.	2	G	18.10.7.2.	
	5	C	8.	3	G	15.12.9.4.	
D	1	D	16.	4	G	17.14.6.3.	
	2	D	15.10.5.2.	5	G	19.11.8.	
	3	D	18.15.12.7.4.				

¶ Explicit tabula.

¶ Quotienscūqȝ fiunt.ix.lec. per totum annū: dicant iste sex benedictiones ad matut. preterq̄ in festis beate marie ⁊ oim sanctorꝝ et in festis triū lect. sine expositione euangelij: siue chorus regitur / siue non: ⁊ in octaua ⁊ infra octauas: ⁊ in ferijs paschalis tēporis scdm ordinē nocturnorū.

¶ In.j.noc. dicūt iste bndictiōes.

Benedictione perpetua benedicat nos pater eternus.

Deus dei fili⁹: nos benedicere et adiuuare dignetur.

Spiritus sancti gratia: illuminet corda et corpora nostra.

¶ In scdo nocturno bndictiōes

Omnipotens dominus sua gratia nos benedicat.

Christus perpetue: det nobis gaudia vite.

Intus et exterius: purget nos spiritus almus.

¶ In tertio noct. Scdm Marcū.

Euāgelicis armis: muniat nos conditor orbis.

Secundum Matheum.

Euangelica lectio: sit nobis salus et protectio.

Secundum Lucam.

Per euāgelica dicta: deleantur nostra delicta.

Secundū Johannem.

Nōs euāgelij repleat nos dogmate celi. Quando expositio nō habetur: tunc dicitur ad septimā lectionem ista benedictio.

Creator omnium rerum: benedicat nos hic ⁊ in euū. Ad octauā lectionē semp dicit ista benedictio: nisi in festis beate marie: ⁊ oim sanctorū ⁊ i die natiuitat.

Diuinū auxiliū: maneat semp nobiscū. Quando vero dicit expositio euāgelij ad primā lectionē: tunc sit ista benedictio secūda **Diuinū auxiliū** ⁊c. In festis vo sanctorū sit ista nona benedictio.

Ad societatē ciuiū supnorꝝ perducat nos rex angelorꝝ. Et semp dicit **Rex angelorꝝ.** quandocūqȝ dicit scdm vsum eccle Sarum: nisi in festis beate marie. Similiter in festis triū lectionū cū expositiōe euangelij: sit ista tertia benedictio. **Ad societatē ciuium superno.** ⁊c. Quando vero fient nouem lectiones de tēporali per totum annum: nisi a festo sancte trinitatis vsqȝ ad aduentum domini sit ista nona benedictio.

In vnitate sancti spirit⁹ benedicat nos pater et fili⁹. Dicetur et in festo corporis xp̄i: ⁊ in octa. eiusdē: ⁊ in exaltatiōe sancte crucis: ⁊ in festo dedicationis ecclesie: et in dn̄ica infra octa. eiusdē. Quando vero sunt tres lectiōes de temporali cū expositione euāgelij: tunc sit ista bndictio tertia

In unitate sancti spiritus. rc.

A festo vero sancte trinitat[is] usq[ue] ad aduētū dñi: dñicis diebus q[uando] de dñica agit[ur]: sit ista. ix. bñdictio

In charitate perfecta cōfirmet nos trinitas sancta. ¶ In oībus ferijs per annū extra tp̄s pasche et quando expositio nō habetur: dicantur he benedictiones tres.

Deus misereatur nostri: et det nobis pacem.

Virtus christi: habitet in cordibus nostris.

De celo missus: doceat nos spiritus almus. ¶ In festo oīm sctōrū dñr bñdictiōes put i eodē fes. añ lec. eiusdē sūt notate. ¶ In festis z i cōmēorātōib[us] btē marie dicūt[ur] iste bñdictiōes. ¶ In. j. noct.

Alma virgo virginum: intercedat pro nobis ad dominum.

Christus marie filius: sit nobis clemens z propicius.

Sancta dei genitrix: sit nobis auxiliatrix.

¶ Iste tres p̄dicte benedictiōes dicunt[ur] in cōmemoratione beate marie z non variant[ur] p totū ānū.

¶ In secūdo nocturno.

Sancte marie merita: nos ducant ad regna celestia.

Que peperit christum: pro nobis postulet ipsum.

Stella maria maris: succurre pijssima nobis. ¶ In t[er]tio noct.

Per marie merita: prosit nobis lectio euangelica.

Diuina solatia: nobis impetret virgo maria.

Ad societatē ciuium supernorum perducat nos regina celorū.

¶ Item alie bñdictiones de sctā maria: p oct. nisi i dñica: z i octa.

Pura/pudica/pia/miseris: miserere maria.

Virgo parens natum: fac nobis propiciatum.

Nos precibus matris: saluet sapiētia patris. ¶ Secunda die.

Virgo deo digna: precantibus esto benigna.

Intercede pia: pro nobis virgo maria.

Que peperit florem: det nobis floris odorem.

¶ Tertia die.

Conserua famulos: virgo maria tuos.

Sancte marie precibus: benedicat nos pater z filius.

Filius virginis marie: det nobis gaudia vite. Amen. In quotidianis matut. beate marie: dicantur benedictiones sequētes.

Alma virgo virginum intercede pro nobis ad dominū.

Intercede pia: pro nobis virgo maria.

Sancta dei genitrix: sit nobis auxiliatrix.

¶ Sariburiensis portiforij / nuperrime exactissimeq3 reuisi: volumen secundũ pars vocari solita Estiualis.

¶ In die sctē trinitatis totũ seruitiũ de festo. Ad. 2. vš. de trini. solē. mẽo. de 2ĩh. Fe. 2. 3. ꝛ. 4. de 2m̃. ꝛ mẽo. ꝺ oct. cũ ã. de noc. tñ vbi fes. sctē triñ. est fes. loci: tũc i. 2. fe. 3. ꝛ. 4. ƀui. erit de oct. cũ re. cho. Fe. 5. de corpe xp̃i: ꝛ nichil de oct. triñ. nisi fes. triñ. sit fes. loci: tũc fiat sol. mẽo. ꝺ oc. ꝛ fes. sci aldelmi differat vsq3 i sab. ꝛ nihil de sctõ vrbano. Ad. 2. vš. de corpe xp̃i sol. mẽo. de sctõ augu. cũ pleno ƀuitio i crastio. Fe. 6. de sctõ augustino. Ad matu. p̃rio fiat mẽo. de oct. triñ. sub silētio: deinde de oct. corpis xp̃i solēniter cũ ãis q̃ dñr ad. 1. vš. sup p̃os. Ad. 2. ves. de sctõ augustino. Mẽo. de trini. sub silētio: deĩde de sctõ aldelmo / ꝛ de oct. corpis xp̃i solēnit. Sab. de sctõ aldelmo: ꝛ medie lc. de corpe xp̃i cũ ℞iis de. 1. noc. Ad mat. mẽo. de oct. corporis xp̃i: ꝛ de octa. trini. 9. ℞. a duob9 cãtet. ¶ In die sctē trinita. totũ seruitiũ de festo: ꝛ nichil de sctõ. Ad. 2. ves. mẽo. de 2mẽo. solēniter. Fe. 2. ꝛ. 4. de 2mẽo. et nichil de. 3. 2mẽo. tñ vbi fes. trini. est festũ loci: tũc in. 2. ꝛ. 4. fe. serui. erit de oct. trinita. Fe. 3. de sctõ augustino: ꝛ mẽo. de octa. trini. sub siletio. Ad. 2. ves. mẽo. de sctã petronilla: ꝛ de oct. sub silētio: deĩde sol. mẽo. de sctã maria cũ ãn. Sub tuã. cũ pleno ƀuitio i crastino. Fe. 5. de festo corpis xp̃i: ꝛ nichil de sctõ. Quotidie ĩfra octa. ꝛ i oct. ꝺr sequētia. Ecce panis angelorũ. scđm vsum romanũ: sed scđm vsum Sarũ nõ ꝺr sequētia. ¶ In die sctē trini. de solēnitate festi. Ad. 2. vš. sol. mẽo. de 2mẽo. ꝛ nichil de sctis. Fe. 2. 3. ꝛ. 4. de 2m̃. tñ vbi fes. trini. est festũ loci: tũc fe. 2. 3. ꝛ. 4. serui. erit de oct. Fe. 5. festũ corpis xp̃i: ꝛ hab3 oct. cũ regi. cho. Ad. 2. vš. fiat mẽo. de sctõ edmũdo: ꝛ de martyrib9 sub silētio. Fe. 6. de sctõ edmũdo: ꝛ medie lc. de martyrib9: ꝛ mẽo. de octa. corpis xp̃i: ꝛ de oct. trini. ¶ In die sctē trini. totum ƀuitiũ de festo: ꝛ festũ scti barnabe differat in crastinũ. Ad. 2. ves. mẽo. de ap̃lo: et de marty. sub silētio. Fe. 2. de ap̃lo: ꝛ medie lc. de mart. 2. vespe erũt de ap̃lo: ꝛ memo. de festo loci: ꝛ de oct. cũ pleno ƀuitio i crastino. Fe. 3. ꝛ. 4. de 2mẽo. ꝛ mẽo. de sctis / ꝛ de octa. tñ vbi fes. trini. est festũ loci: tũc fe. 3. ꝛ. 4. serui. erit de octa. Fe. 5. de festo corpis xp̃i. Ad. 2. ves. mẽo. de sctõ richardo: ꝛ de martyrib9 sub silētio. Feria. 6. de sctõ richardo. ix. lc. ꝛ medie lec. de marty. 9. ℞. cãtet a. 2. ppt oct. Mẽo. de martyrib9: de octa. corpis xp̃i: ꝛ de octa. triñ. hy9. Saluator. cũ v. Deo patri. ¶ In die sctē trini. totũ ƀuitiũ de festo: ꝛ nichil de marty. Ad. 2. ves. fiat sol. mẽo. de 2mẽo. ꝛ nichil de marty. Fe. 2. 3. ꝛ. 4. de 2m̃. ꝛ mẽo. de sctis / ꝛ de octa. tñ vbi festũ trini. est fes. loci: tũc fer. 2. 3. ꝛ. 4. serui. erit de oct. Fe. 5. de festo corpis xp̃i: et festũ sci albani differatur i crastinũ. Ad. 2. vš. fiat mẽo. de sctõ albano: ꝛ de v̄gine sub silētio. Fe. 6. ꝺ scõ albano. 9. lc. ꝛ medie lc. de virg. cũ ℞. Regnũ mũdi. ꝛ mẽo. de vtriusq3 oct. Missa de vig. ꝺr ad p̃ricipale altare post. 6. tñ i diocesi elieñ. i. 6. fe. fiat ƀuitiũ de sctã etheldreda dup̃. festũ: ꝛ fes. scti albani eo ãno oĩno omittat. Et tũc ad. 2. vš. q̃ erũt de sctã etheldreda fiat sol. mẽo. de scõ iohē: ꝛ de oct. corpis xp̃i. In aliis locis ad. 1. vš. de scõ iohē fiat mẽo. sub silētio de. s. albano: deĩde sol. mẽo. de oct. corpis xp̃i: ꝛ nichil de oct. triñ. Ad mat. ꝛ ad missa3 mẽo. de oc. corpis xp̃i: ꝛ nichil de oct. triñ. ¶ In die sctē trini. totũ ƀui. de fes. Ad. 2. ves. mẽo. de fes. loci solēnit. Fe. 2. ꝛ. 3. ꝺ 2m̃. Fe. 4. de. s. aldelmo. ix. lc. ꝛ medie lc. de. s. vrbano: ꝛ mẽo. de oct. Fe. 5. de fes. corpis xp̃i: ꝛ fes. sci augu. differat i crastinũ. Ad. 1. ves. mẽo. de scõ aldelmo sub silētio tm̃. Ad. 2. ves. fiat sol. mẽo. de sctõ augustino tm̃. Fe. 6. de sctõ augu. ꝛ mẽo. sub silētio de octa. trini. deĩde sol. mẽo. de oct. corpis xp̃i ad mat. ad missa3: ꝛ ad vš. ¶ In die sctē trini. totũ ƀuitiũ de festo. Ad. 2. ves. sol. mẽo. de festo loci. Fe. 2. ꝛ. 4. de 2m̃. Fe. 3. de sctõ augusti. ꝛ mẽo. de virgi. ꝛ de octa. triñ. sub silētio. Ad. 2. ves. mẽo. de sctõ: ꝛ de oct. sub silētio: deĩde sol. mẽo. de sctã maria cũ ãn.

1 A
2 A
3 A
4 A
5 A
1 B
2 B

5 B Sub tuā. Fe. 5. festū corporis xpi: ⁊ nichil de martyrib⁹. ¶ In die scē triū. de tri
nitate ad. 2. vs̄. meō. de ꝯmeō. solēnit. Fe. 2. 3. ⁊. 4. de ꝯm̄. ⁊ meō. de sctis: ⁊ de oct.
Fe. 5. festū corpis xpi: ⁊ nichil de martyrib⁹: ⁊. festū sci edmūdi differat̄ i crastinū
Ad. 2. ves. fiat meō. sub silētio de sctō edmūdo. Fe. 6. de scō edmūdo. ix. lc. ⁊ medie
lec. de oct. corporis xpi: ⁊ meō. de vtrisq₃ oct. 2. ves. erūt de sctō edmūdo: ⁊ meō. de
4 B aplo / ⁊ de vtrisq₃ oct. Sab. de aplo: ⁊ medie lc. de oct. corpis xpi. ¶ In die scte̅ tri
nitatis totū suitiū de trinitate: ⁊ nichil de mart. Ad. 2. vs̄. solēnis meō. de ꝯmeō.
Fer. 2. 3. ⁊. 4. de ꝯm̄. ⁊ meō. de sctis: ⁊ de octa. Fe. 5. de festo corpis xpi: ⁊ nichil de
martyrib⁹. Et festū scti richardi differat̄ in crastinū. Ad. 2. ves. fit meō. de sctō ri
chardo. Fe. 6. de scō richardo. ix. lc. ⁊ medie lc. de oct. corpis xpi: ⁊ meō. de vtrisq₃
5 B octa. ¶ In die scte̅ trinita. totū suitiū de trini. Ad. 2. vs̄. sol. meō. de festo loci. Fe
ria. 2. ⁊. 3. de ꝯm̄. Fe. 4. de sctō albano: medie lec. de octa. trini. Fe. 5. de festo cor=
poris xpi. Ad. 1. vs̄. meō. sub silētio de scō albano: ⁊ nichil de sctā etheldreda: tm̄ in
diocesi elien̄. festū scte̅ etheldrede differat̄ in sab. ⁊ ad. 2. vs̄. de sctō iohāne fiat so
lēnis meō. de scā etheldreda: ⁊ de oct. corpis xpi cū pleno suitio i crastino. Missa
de vig. cantet̄ ad summū altare: post missam de die cū meō. de sctā etheldreda. Ad
2. vs̄. sol. meō. de sctō iohāne. Fe. 6. de sctō iohāne: ⁊ sol. meō. de oct. corporis xpi.
1 C Ad mat. ⁊ ad missam: ⁊ ad vs̄. ⁊ nichil de octa. trini. ¶ In die scte̅ trinitatis totū
suitiū de trinitate. Ad. 2. ves. sol. meō. de scā maria cū an̄. Sub tuā. Fer. 2. de sctā
maria: ⁊ meō. de octa. Fe. 3. de sctō aldelmo. ix. lec. ⁊ medie lec. de mart. ⁊ meō. de
oct. Fe. 4. de sctō augustino. Ad. 1. ves. meō. de oct. sub silentio: deinde sol. meō. de
sctō aldelmo. Fe. 5. de festo corpis xpi. Ad. 1. vs̄. sol. meō. de sctō augustio: ⁊ nichil
2 C de octa. trinitatis. ¶ In die scte̅ trinitatis totū suitiū de festo. Ad. 2. vs̄. sol. meō.
de festo loci: sed nulla meō. de sctā prisca ad vs̄. Fe. 2. ⁊. 4. de ꝯm̄. tm̄ vbi festū triū.
est festū loci: tūc fer. 2. ⁊. 4. serui. erit de oct. Fe. 3. de scō augustino: ⁊ meō. de san
cto: ⁊ de octa. sub silētio. Ad. 2. ves. meō. de martyrib⁹: et de oct. sub silētio: deinde
3 C meō. de sctā maria solēniter cū an̄. Sub tuā. Fe. 5. festū corpis xpi. ¶ In die scte̅
trinitatis totū seruitiū de festo. Ad. 2. ves. sol. meō. de festo loci. Fe. 2. ⁊. 3. de ꝯm̄.
Fe. 4. de sctō edmūdo: medie lec. de martyrib⁹: ⁊ meō. tm̄ de oct. Fe. 5. de festo cor
poris xpi. Ad. 1. vs̄. fiat meō. de sctō edmūdo sub silentio. Ad. 2. vs̄. fiat meō. sub si
lentio de aplo. Fe. 6. de aplo: medie lec. de oct. corpis xpi: ⁊ meō. de oct. trinitatis
4 C Sab. de octa. cū v̄. ⁊ R̄iis. de. 2. noc. ⁊ meō. de marty. ⁊ de oct. trini. ¶ In die scē
trinitatis oīa patēt. Ad. 2. ves. solēnis meō. de festo loci. Fe. 2. ⁊. 3. de ꝯm̄. ⁊ meō. de
martyrib⁹ ⁊ de octa. Fe. 4. de sctō richardo. ix. lec. Medie lec. de martyrib⁹: ⁊ nō
de octa. Fe. 5. de festo corporis xpi. Ad. 1. ves. fiat meō. sub silētio de sctō richardo.
5 C ¶ In die scte̅ trinita. patz. Ad. 2. vs̄. sol. meō. de scā maria cū an̄. Sub tuā. Fe. 2.
de sctā maria: ⁊ meō. de oct. Tm̄ vbi fes. trinit. est fes. loci in. 2. fe. ⁊. 4. sui. erit de
octa. Fe. 3. de sctō albano: ⁊ medie lec. de oct. trinitatis. Hic incipiunt exeq̄e mor
tuorū. Fe. 4. de sctā etheldreda cū noc. 3. R̄. Regnū mūdi. Missa de vigil. festuz
iohānis baptiste differat̄ in crastinū. Fer. 5. de festo corpis xpi. Ad. 2. vs̄. fiat sol.
meō. de sctō iohāne. Fe. 6. de scō iohāne: ⁊ solēnis meō. de oct. corpis xpi. Ad mat.
⁊ ad missaz: ⁊ nichil de oct. trinitatis. Ad. 2. vs̄. fiat sol. meō. de mart. ⁊ de oct. cor
poris xpi: ⁊ meō. de octa. trinitatis. Sab. de marty. ix. lec. Medie lec. de oct. cor=
1 D poris xpi: ⁊ meō. de oct. trini. ⁊ de oct. scti iohānis. ¶ In die scte̅ trini. patz. Ad. 2.
vs̄. sol. meō. de festo loci. Fe. 2. ⁊. 4. de ꝯmeō. Fe. 3. de sctō dūstano. Medie lec. de
octa. trinita. cū v̄. ⁊ R̄iis. de prio noc. ⁊ tm̄ meō. de scā potētiana: ⁊ postea meō. de
2 D octa. Fe. 5. de festo corporis xpi. ¶ In die scte̅ trinitatis patz. Ad. 2. ves. fiat meō.
de sctō aldelmo sub silētio: ⁊ de sctō vrbano. Fe. 2. de sctō aldelmo. Medie lect. de
sctō vrbano: ⁊ meō. de octa. Ad vs̄. de sctō augustino fiat meō. sub silentio de oct.

deinde solēnis mēo. de sctō aldelmo. Fe. 3. de sctō augustino: ⁊ mēo. de octa. sub si
lētio. Ad. 2. vš. mēo. de octa. sub silētio: ⁊ deīde sol. mēo. de sctā maria cū ān. Sub
tuā. Fe. 4. de sctā maria. Fe. 5. festū corporis xpi: ⁊ nichil de scō. ¶ In die sctē tri 5 D
nitatis patet: ⁊ nichil de sctā petronilla. Ad. 2. ves. sol. mēo. de festo loci tm̄. Fe. 2.
de ꝯmēo. ⁊ mēo. de marty. ⁊ de octa. Fe. 3. de sctō augustino: ⁊ mēo. de martyrib9
⁊ de octa. sub silentio. Ad. 2. ves. fiat mēo. de octa. sub silētio: deīde sol. mēo. de san
cta maria cū ān. Sub tuā. Fe. 4. de sctā maria. Fe. 5. festū corpis xpi. Ad. 2. ves.
nulla mēo. de sctis. ¶ In die sctē trinitatis patz. Ad. 2. ves. sol. mēo. de festo loci: 4 D
⁊ nichil de sctis. Fe. 2. ⁊. 4. de ꝯmēo. Fe. 3. de sctō edmūdo. ix. lc. medie lec. de mar
tyrib9: ⁊ mēo. de oct. Ad missam orōc. Sub honore edmūdi ꝯfessoris ⁊ nō presu
lis. ps. Exaudi de9 orationē meā cū depcor. Fe. 5. de festo corpis xpi. Festū sancti
barnabe differat in crastinū. Ad. 2. ves. fiat mēo. de aplo: ⁊ de martyrib9 sub silē-
tio. Fe. 6. de aplo: ⁊ medie lec. de marty. cū V. ⁊ R. iis. de. 2. noct. ⁊ mēo. de vtrisqz
octa. vespe erūt de aplo: ⁊ mēo. de octa. ¶ In die sctē trinitatis patet: ⁊ nichil de 5 D
sctō. Ad. 2. ves. sol. mēo. de festo loci: ⁊ nichil de martyrib9. Fe. 2. ⁊. 4. de ꝯmēo. Fe
ria. 3. de sctō richardo. ix. lec. Medie lec. de martyrib9: ⁊ mēo. de octa. Fe. 5. festū
corpis xpi: ⁊ nichil de martyrib9. Ad. 2. ves. nulla mēo. Fe. 6. ⁊ sab. de oct. ⁊ mēo.
de sctis. ¶ In die sctē trinitatis patet. Ad. 2. ves. mēo. de sctō dūstano: ⁊ de virgi. 1 E
sub silentio. Fe. 2. de sctō dūstano. ix. lec. ⁊ medie lec. de octa. ⁊ mēo. tm̄ de virg. et
postea de octa. 2. vespe erūt de sctō dūstano: ⁊ mēo. de festo loci: ⁊ de oct. Fe. 3. ⁊. 4
de ꝯmēo. Fe. 5. festū corporis xpi. Ad. 1. ves. nulla mēo. ¶ In die trinita. patet: et 2 E
nichil de sctō vrbano. Festū scti aldelmi differat in. 3. fer. Ad. 2. ves. trini. solēnis
mēo. de sctō augustino. Fe. 2. de sctō augustino: ⁊ mēo. de octa. sub silentio. Ad. 2.
vespas mēo. de octa. sub silētio: deinde solēnis mēo. de sctō aldelmo. Fe. 3. de san-
cto aldelmo: ⁊ mēo. ⁊ medie lec. de octa. trinitatis. 2. ves. erunt de sctō: et mēo. de
sctā maria cū ān. Sub tuā. ⁊ de octa. Fe. 4. de sctā maria. Fer. 5. festū corpi xpi.
Ad. 2. ves. nulla mēo. ¶ In die sctē trinitatis patet: ⁊ nichil de marty. Ad. 2. ves. 3 E
solēnis mēo. de festo loci: ⁊ nichil de martyrib9. Fe. 2. de ꝯmēo. ⁊ mēo. de martyri
bus/⁊ de octa. Fe. 3. de sctō augustino. Mēo. de octa. sub silentio. Ad. 2. ves. mēo.
de octa. sub silentio: deinde sol. mēo. de sctā maria cū ān. Sub tuā. Fe. 4. de sctā
maria: ⁊ mēo. de octa. Fer. 5. festū corporis xpi: ⁊ nichil de sctis. Ad. 2. ves. nulla
mēo. ¶ In die sctē trinita. patz: ⁊ nichil de sctis. Ad. 2. ves. meō. sub silētio de sctō 4 E
edmūdo/⁊ de martyrib9. Fe. 2. de sctō edmūdo. Medie lc. de martyrib9: ⁊ mēo. de
octa. vespe erūt de sctō edmūdo: ⁊ mēo. de sctā maria cū ān. Sub tuā. et de octa.
Fe. 3. de sctā maria: ⁊ meō. de octa. Fe. 4. de aplo. Medie lec. de octa. trini. cū V. ⁊
R. de prio noc. Fe. 5. festū corporis xpi. Ad. 1. ves. meō. de aplo sub silētio: ⁊ nichil
de martyrib9. Ad. 2. ves. nulla meō. ¶ In die sctē trini. patet: et nichil de marty. 5 E
Ad. 2. ves. meō. de sctō richardo: ⁊ de martyrib9 sub silentio. Fe. 2. de sctō richardo
ix. lec. Medie lec. de marty. ⁊ meō. de octa. 2. ves. erunt de sctō richardo: ⁊ meō. de
festo loci/⁊ de octa. Fe. 3. ⁊. 4. de ꝯmēo. ⁊ meō. de sctis/⁊ de octa. tm̄ vbi festū trini
tatis est festū loci: tūc fe. 2. 3. ⁊. 4. serui. erit de oct. trinita. Fe. 5. festū corpis xpi:
⁊ nichil de sctis. Ad. 2. ves. nulla meō. Fer. 6. et sab. de octa. ⁊ meō. de sctis. ¶ In 1 F
die trinitatis patet: ⁊ nichil de virg. Festū scti dūstani differat in crastinū. Ad. 2.
vespas meō. sub silentio de sctō dūstano tm̄. Fer. 2. de sctō dūstano: ⁊ medie lec. de
octa. trinitatis. Vespe erūt de festo: ⁊ meō. de festo loci/⁊ de octa. Fer. 3. ⁊. 4. de
cōmēo. ⁊ meō. de octa. Fe. 5. festū corporis xpi. Sab. de sctō aldelmo. ix. lec. Ad. 1.
vš. que erunt de sctō fiat meō. de marty. et de vtrisqz octa. Ad matu. medie lc. de
sctō vrbano: ⁊ meō. de oct. ¶ In die sctē trinita. patet: ⁊ festū scti augustini diffe 2 F
ratur in crastinū. Ad. 2. ves. sol. mēo. de sctō augustino. Fe. 2. de sctō augustino: et

mēo. de octa. sub silentio. Ad. 2. ves. mēo. de sctō: et de octa. sub silentio. Deīde solēnis mēo. de festo loci. Fer. 3. ⁊. 4. de ꝯmēo. ⁊ mēo. de sctō/ et de octa. tū vbi festū trinitatis est festū loci: tūc fer. 3. ⁊. 4. serui. erit de octa. Fe. 5. festū corpis xpi. Ad 2. vespas nulla mēo.

3 A ¶ In die sctē trinitatis patet. Ad. 2. ves. sol. mēo. de festo loci. Fe. 2. 3. 4. de ꝯmēo. Fer. 3. de sctō augustino: ⁊ mēo. de octa. sub silentio. Ad. 2. vespas mēo. de martyribꝰ: ⁊ de oct. sub silētio. deīde sol. mēo. de sctā maria cū ān. Sub tuā. Fe. 5. festū corporis xpi. Ad. 2. ves. nulla mēo.

4 A ¶ In die sctē trini. patz: ⁊ nichil de marty. Festū scti edmūdi differat in crastinum. Ad. 2. ves. mēo. de sctō edmūdo sub silētio tm̄. Fe. 2. de sctō edmūdo. ix. lec. ⁊ medie lec. de octa. trinitatis Vespe erūt de sctō edmūdo: ⁊ mēo. de aplo: ⁊ de octa. Fe. 3. de aplo: ⁊ medie lec. de octa. trinitatis. Vespe erūt de aplo: ⁊ mēo. de sctā maria cū ān. Sub tuā. ⁊ mēo. de martyribꝰ: ⁊ de octa. Fe. 4. de sctā maria: ⁊ mēo. de marty. ⁊ de octa. Fe. 5. festū corpis xpi. Ad. 2. ves. nulla mēo.

5 A ¶ In die scē trini. patet: ⁊ nichil de marty. et festū scti richardi differat in crastinū. Ad. 2. ves. mēo. de sctō richardo sub silētio. Fe. 2. de sctō richardo. ix. lec. medie lc. de oct. trinitatis. Vespe erūt de sctō richardo: ⁊ mēo. de festo loci: ⁊ de marty. ⁊ de octa. Fe. 3. ⁊. 4. de ꝯmēo. Fer. 5. festū corporis xpi: ⁊ nichil de sctō. Sab. de sctō albano. Ad. 1. ves. que erūt de sctō albano mēo. de vtrisqz octa. Medie lc. de octa. corpis xpi: ⁊ mēo. de octa. trini.

1 G ¶ In die sctē trinitatis patet. Ad. 2. ves. sol. mēo. de ꝯmēo. Fer. 2. 3. ⁊. 4. de cōmēo. et mēo. de octa. Fe. 5. festū corpis xpi. Ad. 2. ves. fiat mēo. sub silentio de sctō aldelmo. Feria. 6. de sctō aldelmo. ix. lec. ⁊ medie lc. de sctō: ⁊ mēo. de vtrisqz oct. Sab. de sctō augustino. Ad. 1. ves. mēo. de octa. trini. sub silētio: deinde sol. mēo. de sctō aldelmo: ⁊ de oct. corporis xpi.

2 G ¶ In die sctē trinitatis patz. Ad. 2. ves. mēo. de festo loci solēniter: ⁊ nichil de sctō. Fe. 2. de festo loci: ⁊ mēo. de sctō: ⁊ de oct. Fe. 3. de sctō augustino: ⁊ mēo. de octa. sub silentio ad vespas ⁊ ad matu. Ad. 2. ves. mēo. de oct. deinde solēnis mēo. de sctā maria cū ān. Sub tua. Fe. 4. de sctā maria. Fe. 5. festū corporis xpi: ⁊ nichil de virg. Ad. 2. ves. nulla mēo.

3 G ¶ In die sctē trinita. patz Ad. 2. ves. sol. mēō. de festo loci. Fe. 2. de festo loci: ⁊ mēō. de octa. tū vbi festū trinitatis est festū loci: tūc in. 2. ⁊. 4. fer. serui. erit de octa. trinita. Fe. 3. de sctō augustino: ⁊ mēō. sub silentio de sctis/ ⁊ de octa. Ad. 2. ves. mēō. de octa. sub silentio: deinde sol. mēo. de sctā maria cū ān. Sub tuā. Fe. 4. de sctā maria. Fe. 5. festum corporis xpi. Ad. 2. ves. nulla mēō. Sab. de sctō edmūdo. Ad. 1. ves. q̄ erunt de sctō fiat mēō. de martyribꝰ: ⁊ de vtrisqz octa. Ad matu. medie lec. de marty. ⁊ mēō. de vtrisqz oct.

4 G ¶ In die sctē trinita. patet. Ad. 2. ves. mēō. de aplo sub silentio. Fe. 2. de aplo: ⁊ medie lc. de octa. trini. Vespe erūt de aplo: ⁊ mēō. de festo loci: de martyribꝰ: ⁊ de octa. Fe. 3. ⁊. 4. de cōmēo. ⁊ mēō. de sctis: ⁊ de octa. Fe. 5. festū corpis xpi: ⁊ nichil de sctō. Ad. 2. ves. nulla mēō. Sab. de sctō richardo. ix. lc. ⁊ medie lc. de martyribꝰ: ⁊ mēō. de vtrisqz octa.

5 G ¶ In die sctē trinitatis patet. Ad. 2. ves. sol. mēō. de cōmēo. ⁊ nichil de martyribꝰ. Fer. 2. 3. ⁊. 4. de ꝯmēo. ⁊ mēō. de sctis: et de octa. Fe. 5. festū corpis xpi. Ad. 2. ves. fiat mēo. sub silentio de sctō albano. Fe. 6. de sctō albano. ix. lec. ⁊ medie lec. de octa. corpis xpi. 9. ℞. a. 2. cantet ꝑpter octa. Ad vespas que erūt de sctō albano: mēo. de sctā etheldreda: ⁊ de vtrisqz oct. Sabbato de octa. corporis xpi: ⁊ mēo. de virg. ⁊ de octa. trinitatis. Missa de vigil. cātetur ad summū altare post. 6. ⁊ memo. de sancta etheldreda.

¶ In festo scte trinitatis. ad vesp.

Gloria tibi trini= (sup ps. an. tas: equalis vna deitas et an oia scla: et nūc et ipperpetuū. ps. Laud. pueri. a. Laus et perēnis gl'ia deo pri et filio scto si mul paraclyto i scla sclor. ps. Laud. do. oēs gē. a. Gl'ia laudis resonet in ore oim prīq3 geniteq3 pli spūi scō pariter re sultet laude perēni. ps. Lauda aia mea a. Laus deo pri geniteq3 pli et tibi scte studio perēni spūi nro resonet ab ore: oē p euū. ps. Lau. do. qm bo. a. Ex quo oia: p quē oia: i quo oia: ipi gl'a i scla. ca.

2. Cor. ci. vlt.

Gratia (Lauda hie. ch3 dñi nri iesu xpi / et caritas dei / et cōicatio sci sps sit sp cū oib9 nob3. R. Honor virt9

Adesto scta trinitas / hy9. par splēdor vna deitas: q extas rerū oi3 / sine fine pricipiū. Te celorū militia laudat / adorat pdicat: triplexq3 mūdi machina / Assum9 et nos (bñdicit p scla. cernui / te adorātes famuli: vota pcesq3 supplicū / hymnis iūge ce= Unū te lumē credim9 / (lestiū. qd et ter idē colimus: alpha et oo quē dicim9 / te laudat ois spirit9. Laus pri sit igenito / laus eius vnigenito: laus sit scō spūi / trino deo et simplici. Amē. V. Bñdicam9 prē et filiū cū scto spū. R. Laudem9 et superexaltem9 eū i scla. a. Gr'as tibi de9 gr'as tibi vera trinitas / vna et sūma dei tas / scta et vna vnitas. ps. Mag. Oro

Omps sēpitne de9 q dedisti famulis tuis i cfessiōe vere fidei etne trinitat3 gl'iaz agnosce re: et i potētia maiestatis adorare vnitatē: qs: vt eiusdē fidei firmi= tate / ab oib9 sp muniamur aduer sis. Qui vi. et reg. de9: p. Ad cpl. a. Misere. ps. Cū iuo. cp. Tu i no. y9 Saluator mū. h. Custodi nos. an. Lucē tuā dñe nobis cede: vt destitut3 cordiū tenebris puenire possim9 / ad lu mē qd ē xps. ps. Nūc di. Hoc cpl. d3 in oib9 fes. dup. ab hac die vsq3 ad aduē. do. et ab oc. epy. vsq3 ad dñi cā. i. xl. nisi i fes. et oc. scē mar. et ni si i festo reliquiar: et i fes. iesu / et oi3 sctor. Dicet etiā i fes. et i oc. dedi ca. eccle de quocūq3 fit seruit. si ex tra aduē. et xl. et tps pasc. si p esta tē cigerit: vl' alias qn oct. cū re. cho. hr e posit sic habet i eodē fes. Ad mat. Inuit. Deū verū vnū i trinita te: et trinitatē i vnitate Vēite adorem9 ps. Veni. hy9. Adesto. In. i. noc. a. Adesto de9 vn9 ops pr et fili9 / et sps scus ps. Dñe do. nr. a. Te vnū i substātia trinitatē in psonis cfitemur. ps. Celi en. a. Te semp idē esse viuere et itellige re cfitemur. ps. Dñi ē ter. V. Bñdi camus patrē et filiū cum scto spū. lc. i.

Credim9 sctā3 trinitatē: id est patrē et filiū et spm sctm vnū deū oipotētē / vni9 substātie / vni9 essentie / vni9 potestat3 crea torē oim creaturarū: a quo oia / p quē oia / in quo oia. Credim9 pa= trē a seipso / nō ab alio: filiū a pre genitū: deū verū de deo vero: lu= mē veꝝ de luie vo: nō tn duo luia

sz vnū lumē. Tu. ℟ Bñdicat nos deus de⁹ nr̄ bñdicat nos deus: Et metuant eū oēs fines terre. ℣. Deus misereat̄ nr̄i ꝛ bñdicat nos deus. Et. l. ij.

Credim⁹ spm̄ scm̄ a p̄re ꝛ filio equalit̄ ꝑcedētē ꝛ ꝯsubstātialē et coet̄nū p̄ri ꝛ filio. Pater est deus plen⁹ in se: filius deus plenus a p̄re genit⁹: spūs sctūs plen⁹ de⁹ a p̄re ꝛ filio ꝑcedēs. Nō tn̄ tres deos dicim⁹ sz vnū deū oipotētē et̄nū iuisibilē ꝛ icōmutabilē: q̄ tot⁹ vbiqꝫ ē ꝛ tot⁹ vbiqꝫ p̄sēs ē. ℟ Bñ dict⁹ dn̄s de⁹ isrl̄ q̄ facit mirabilia sol⁹ Et bñdictū nomē maiestatis ei⁹ iet̄nū. ℣. Replebit̄ maiestate ei⁹ oīs t̄ra fiat. l. 3. fiat. Et.

Nō ꝑ partes diuis⁹ est sz tot⁹ i oīb⁹: nō localit̄ sz potētialit̄. Qui sine ꝯmutatōe sui mutabilia creauit et creata gubernat: sēꝑ manēs qđ est. Cui nichil accidēs eē poterit: qꝛ simplici diuinitatis nature nichil addi: vel minui pōt: qꝛ semꝑ est qđ est. ℟. Quis de⁹ magn⁹ sicut deus nr̄: Tu es de⁹ Qui facis mirabilia. ℣ Notā fecisti i ppl̄is v̄tutē tuā redemisti i brachio tuo ppl̄m tuū. Tu. Gl̄ia. Qui. In. ij. noc. a̅. Te iuocam⁹ te adoram⁹ te laudam⁹ o btā trinitas. ꝓ De⁹ nr̄ re. a̅. Spes nr̄a sal⁹ nr̄a honor nr̄ o btā trinitas. ꝓ Oēs gē. a. Libera nos: salua nos: iustifica nos: o btā trinitas. ꝓ. Magn⁹ do. ℣ Bñdict⁹ es dn̄e in firmamento celi. ℟ Et laudabilis. ꝛc. l. 4

Cui ꝓpriū ē: cui sēpit̄nū est: cui idē est esse viuē ꝛ intelligē. Et hec tria vn⁹ de⁹ ꝛ vn⁹ de⁹ hec tria. Idē de⁹ ꝛ dn̄s vera ꝛ sēpit̄na trinitas i ꝑsonis: v̄a et sēpit̄na vnitas est in substātia: qꝛ vna est substātia p̄r ꝛ fili⁹ ꝛ spūs sctūs. Hec v̄o sctā trinitas nichil mai⁹ est i trib⁹ ꝑsonis simul̄ noiat̄ q̄ꝫ i vnaquaqꝫ ꝑsona semel: dicta qꝛ vnaq̄qꝫ ꝑsona plena est substātia i se: nō tn̄ tres substātie: sz vn⁹ de⁹: vna substantia/ vna potētia/ vna essētia/ vna et̄nitas/ vna magnitudo/ vna bonitas/ pat̄ ꝛ fili⁹ ꝛ spūs sctūs. ℟ Magn⁹ dn̄s ꝛ magna v̄t⁹ ei⁹: Et sapiētie ei⁹ nō est numerus. ℣. Magn⁹ dn̄s ꝛ laudabilis nimis ꝛ magnitudis ei⁹ nō est finis. Et. l. v.

Nec aliud est p̄r i natura q̄ꝫ fili⁹ ꝛ spūs sctūs i natura. Nec aliud fili⁹ ꝛ spūs sctūs: q̄ꝫ p̄r in natura qđ⁹ vna ē natura. Sz ali⁹ p̄r i ꝑsona: ali⁹ fili⁹ i ꝑsona: ali⁹ spūs scūs i ꝑsona. In p̄re manet eternitas i filio eq̄litas: in spū sctō et̄nitat̄ equalitatisqꝫ ꝯnexio. Vnū oēs in substātia ꝛ essentia ꝛ oipotētia ꝛ deitate. ℟ Gl̄ia p̄ri genitoqꝫ ꝓli et tibi cōpar vtriusqꝫ sēꝑ spūs alme deus vn⁹: Oīni tpe secli. ℣ Da gaudioꝝ p̄mia da gr̄arū mūera dissolue litis vincula astringe pacis federa. Oīni. l. vj.

Credim⁹ eundē filiū dei verbū et̄naliter natū de p̄re: ꝛ cōsubstātialē p̄ri ꝑ oīa: tēporalit̄ natuz de spū sctō ex maria v̄gine duas habētē natiuitates vnā ex p̄re et̄nā aliā ex m̄re tēporalē. Qui etiā fi=

li⁹ dei sue carnis cõceptiõe est cõ
cept⁹: ꝛ sue carnis natiuitate na=
tus. Deũ verũ cõceptũ ꝯfitemur
ꝛ deũ verũ natũ eũdẽq; verũ deũ
ꝛ verũ hoiem vnũ iesũ xp̃m: vnũ
filiũ dei vnigenitũ: ꝓpriũ ꝛ ꝑfe=
ctũ in duab⁹ naturis in vni⁹ ꝑso
ne singularitate ipassibilẽ ꝛ pas=
sibilẽ: mortalẽ atq; imortalẽ: cru=
cifixũ i ifirmitate nr̃a eũdẽq; viuẽ=
tẽ semp in virtute sua. ℞ Honor
virtus ꝛ potestas et iperiũ sit trinitati
in vnitate vnitati in trinitate: In perẽ
ni scłoꝝ tẽpore. ℣ Trinitati lux perẽ=
nis vnitati sit dec⁹ ꝑpetim. In penni.
Glia pr̃i. In pen. In .iij. noc. ã. Ca
ritas pr̃ est/grã xp̃s/cõmunicatio sp̃us
61. o btã trinitas. ps. Nõne deo. ã. Ue
rax est pat: veritas filius: veritatis spi
71. ritus: o btã trinitas. ps. De⁹ iudi=
ciũ. ãn. Una igit̃ pater logos paclı=
tusq; substantia est o btã trinitas. ps.
Cãtate. j. ℣. Uerbo dñi celi firmati
sunt. ℞ Et spũ oris ei⁹ oĩs virt⁹ eoꝝ.
Tres vlt. lc. legãt i cappis seric͡;

Joh. 3 In illo tpe: Scd̃ʒ iohẽm.
Erat homo ex phariseis ni
chodem⁹ nomie princeps iudeo=
rũ. Hic venit ad iesũ nocte ꝛ dixit
ei: Rabbi scimus q; a deo venisti
magister. Et reliqua. Sermo ex
cõmẽtario vene. bede. pbr̃i. l. vij.

Sicut ex lectione scti euangelij
fratres krmi audistis: priceps iu=
deorũ venit ad iesũ nocte cupiẽs
(secreta ei⁹ allocutiõe) plent⁹ di=
scere mysteria fidei: cuius aperta
ostẽsione signoꝝ aliquaten⁹ iam
rudimẽta ꝑceperat. Qui qm̃ pru
dẽter ea q̃ ab illo fieri videbat in
telligere curauit sublimiter ea q̃
ab illo querebat iuestigare ꝓme=
ruit. Tu. ℞ Tibi laus tibi glia tibi
grãrũ actio. In scła sẽpitna o btã trini
tas. ℣. Et benedictũ nomẽ glĩe tue san
ctũ ꝛ laudabile ꝛ superaltatũ. In. l. 8.

Rabbi inqt scim⁹ q; a deo veni=
sti magister. Nemo eni põt hec si
gna facere q̃ tu facis: nisi fuerit
de⁹ cũ eo. A deo igit̃ iesũ venisse/
ac magisteriũ celeste mũdo adhi
bendũ ꝯfessus est. Deũ fuisse cũ
illo miraculis ꝓdẽtib⁹ intellexit:
necdũ tñ ipm deũ esse cognouit:
sed q; quẽ magistrũ nouerat ve=
ritatis: studiose docẽd⁹ adijt: me
rito ad agnitiõez diuinitat͡; ei⁹ ꝑfe
cte doct⁹ subijt: merito vtriusq; na
titat͡; ei⁹ diuie/scz ꝛ hũane scz ꝛ pas
siõis ꝛ ascẽsiõis ipi⁹ archana ꝑce
pit: necnõ etiã modũ scde regña
tionis: igressũ quoq; regni cele
stis/aliaq; ꝑlima doctrine euãge
lice sacramẽta dño reuelãte didi
cit. ℞ Bñdicam⁹ patrẽ ꝛ filiũ cũ scto
spũ laudem⁹ ꝛ superaltem⁹ eũ In scła.
℣. Bñdict⁹ es dñe in firmamẽto celi ꝛ
laudabilis ꝛ gliosus. In se. Lect. ix.

Respõdit ei iesus ꝛ dixit ei Amẽ
amẽ dico tibi: nisi qs renat⁹ fue=
rit denuo nõ põt vidẽ regnũ dei.
Que sentẽtia tãto aperti⁹ cũctis
fidelib⁹ lucet q̃pto constat: q; sine
huius luce fideles esse nequeunt

Quis eteni sine lauacro regene ratõis remissiõez pctõꝝ ꝯseq̃ ⁊ re gnũ valet itrare celoꝝ. Sed ni chodem⁹ q̃ nocte venit ad dñm: necdũ luc; misteria capẽ nouerat nã ⁊ nox i qua vẽit ipam ei⁹ qua ꝑmebat̃ ignoꝛãtiã designat: necdũ nũero eoꝝ sociat⁹ erat: q̃b⁹ ait apl's. Fuistͥ aliqñ tenebꝛe: nũc ãt lux i dño. ℟. Sũme trinitati simplici deo vna diuinitas equal' gl'ia coeťna maiestas pr̃i ꝓliq₃ sctõq₃ flamini Qui totũ subdit suis oꝛbẽ legib⁹ ℣. Pꝛestet nobis gr̃a₃ deitas btã pr̃is ac nati pariťq₃ sp̃s almi. Qui. Gl'a. Qui. ℣ Bñdict⁹ es dñe i firmamẽto celi. In .ii. n. a. O btã ⁊ bñdicta ⁊ gl'iosa trinitas pr̃ ⁊ fili⁹ ⁊ sp̃us sctũs. ꝑ. Dñs reg. Finito ꝑo. stati d₂ ℣. Tibi laus. añq̃ ichoet̃ ã. p⁹ ꝑ. qđ ꝑ totũ ãnũ obseruet̃ i ℣. cãtanđ. ad mat. v'l ad lau. ℣. Tibi laus tibi gl'ia: tibi gr̃arũ actio ã. O btã bñdicta gl'iosa trinitas pr̃ fili⁹ sp̃us sctũs. ꝑ. Iubil'. ℣. Misere misere misere nob₃. ã. O vã sũma sẽpiťna trinitas pr̃ ⁊ fili⁹ ⁊ sp̃us sctũs. ꝑ. De⁹ De⁹. ℣. Tibi laus tibi gl'ia: tibi gr̃arũ actio. ã. O va sũma sẽpiťna ťnitas pať fili⁹ sp̃us sctũs. ꝑ. Bñđ. ℣. Miserere misere misere nob₃. ã. Te iure laudãt te adoꝛãt/ te gl'ificãt oẽs creature tue: o btã ťnitas. ꝑ. Lauđ. ℣ Tibi laus tibi gl'a tibi gr̃aꝝ actio. cꝑ

Ro. xi O Altitu do diuitiaꝝ sapie ⁊ scie dei: q̃m ex ipso/ ⁊ ꝑ ip₃/ ⁊ i ip̃o sũt oĩa ipi gl'a i scl'a scl'oꝝ amẽ. p⁹. O Pater sctẽ mitis atq₃ pie/ o iesu xp̃e fili venerande paraclytusq₃ sp̃us: o alme deus eterne. ✠ Trinitas scãvnitasq₃ firma/ deitas vera bonitas imẽsa: lux ãgeloꝝ sal⁹ oꝛphanoꝝ/ spesq₃ cũctoꝝ Seruiũt tibi cũctaq₃ creasti/ te tue cũcte laudant creature: nos quoq₃ tibi psallim⁹ deuoti/ tu uos G'lia tibi oꝑs de⁹ trin⁹ (exaudi ⁊ vn⁹ magn⁹ ⁊ excelsus: te decet hymn⁹ laus honoꝛ ⁊ dec⁹ nũc ⁊ in euũ. Amẽ. ℣. Sit nomẽ dñi bñdictũ. ã. Bñdicta sit creatrix ⁊ gubernatrix oĩm sctã ⁊ indiuidua trinitas ⁊ nũc ⁊ sp ⁊ ꝑ ifinita scl'oꝝ scl'a. ꝑs Bñđ⁹. oꝛo. Oꝑs. s. de⁹. Ad. j. ã. O btã. ꝑi. Deus i no. Bti ima. Retribue. Quicũq₃. Hec ã. O btã ⁊ bñdicta ⁊ gl'iosa trinitas pr̃ ⁊ fili⁹ ⁊ sp̃us sctũs. d₂ ꝑ totã ebđ. sup oẽs ꝑ. ad. j. qñ đ trini. fit serui. Qñ vo fit serui. de aliq⁹ sctõ ifra oct. trini. tũc d₂ eadẽ ãn. O btã. s'ꝛ ꝑ. Qui sedes. ℟. Iesu xp̃e. cũ all'a. ℣ Quicũq₃. Ad. iij. ⁊ alias hoꝛ. oẽs ãe. sine ℣. dñr. ã. O btã benedi. ꝑ. Legẽ po. cꝑ O alti. ℟ Bñdicam⁹ patrẽ ⁊ filiũ cũ scõ sp̃u: All'a all'. ℣. Laudem⁹ ⁊ superaltem⁹ eũ in scl'a: All'a all'. ℣. Bñdict⁹ es dñe i firmamẽto celi. Ad. vj. ã. O va. ꝑ. Defecit.

Tres sunt q̃ testimo Cꝑ₃. i. Io. 5 niũ dãt i celo/ pr̃ vbũ ⁊ sp̃s sctũs: ⁊ hi tres vnũ sũt. ℟. Bñdictus es dñe i firmamẽto celi: All'a all'a. ℣. Et laudabilis ⁊ glorioſus in secula ℣. Uerbo domini celi firmati sũt. Ad ix. ã. Te iure. ꝑs. Mirabilia. Cꝑ₃.

Ephe. 4. Unus dñs una fides/ unũ baptisma/ un⁹ deus et pr̃ oim: q̃ ẽ sup oẽs ꝛ p oia ꝛ i oib⁹ no bis q̃ est bñdict⁹ i scl̃a. ℟. Uerbo dñi celi firmati sũt. Alla al. ℣. Et spũ oris ei⁹ oĩs virt⁹ eoꝝ ℣. Sit nomen dñi bñdictũ. Ad. vs̃. ã. O btã. p̃. Dixit do. Et ceti ps̃. dñicales. cp̃. O al titudo. ℟. Bñdicam⁹ pr̃eꝫ. p⁹. Ade sto sctã. ℣. Bñdicam⁹ pr̃eꝫ. ã. Te deũ patrẽ igenitũ: te filiũ unigenitũ te spi ritũ sanctũ paclytũ sanctã ꝛ indiuiduã trinitatẽ toto corde ꝛ ore ꝯfitemur lau dam⁹ atqꝫ bñdicim⁹ tibi gl̃ia i scl̃a. ps Mag. oro. vts̃. Ad has vel. nõ so let fieri mẽo. de fes. iij. l̃c. sine reg. cho. i crastio ꝯtigẽ. nisi fes. ix. l̃c. cõiũctũ fuerit: tũc de vtrisqꝫ fiat mẽo. sub silẽtio. Per hos. iij. dies fiet seruit. de ꝯmẽo. nisi fes. ix. l̃c. iteruenit. vel vigi. scti iohis bapti ste/ vel nisi oct. sint cũ regi. cho. ꝛ mẽo. de trini. cũ. ã. de noc. suo or dine. Si aliqđ fes. simp̃. ix. l̃c. his trib⁹ dieb⁹ ꝯtige. serui. erit de fe sto: ꝛ medie l̃c. de triñ. nisi fes. iij. l̃c. ꝯiũctũ fuerit: tũc medie l̃c. erũt de fes. ꝯiũcto si ppꝛie l̃c. hẽant sin aũt mẽo. l̃c. erũt đ triñ. ꝛ tñ mẽo. de fes. ꝯiuncto. Et dñr ℣. ꝛ ℟. de triñ. scđꝫ ordĩeꝫ noc. tñ vbi festũ triñ. ẽ festũ loci: tũc his. iij. dieb⁹ fiet serui. đ oc. tri. cũ reg. cho. ni si aliqđ fe. ix. l̃. itue: ꝛ tũc ã. sr̃ p̃. M. B⁹ dñr suo or. q̃ ad. j. vs̃. sr̃ p̃. dicebãt: sicr̃ dñr ad mẽo. đ tri. cũ de aliq° s. ix. l̃. fit ser. cũ repet. earũđ. Ad. j. iij. vj. ꝛ. ix. oia sic i. j die sꝫ more simp̃. festi. ¶ Fe. ij. l̃. j

Confitemur ꝛ credim⁹ san ctã atqꝫ ieffabilẽ trinitatẽ patrẽ ꝛ filiũ ꝛ spm̃ sctm̃: vnũ deũ naturalir̃ eẽ vni⁹ substãtie/ vni⁹ nature vniusqꝫ maiestat/ atqꝫ vir tutis. Et patrẽ q̃dẽ nõ genitũ nõ creatũ: sꝫ igenitũ ꝓfitemur. Ipse eni a nullo originẽ duxit: ex quo filius natiuitatẽ/ ꝛ spũs sctũs ꝓ cessionẽ accepit. Fõs igir̃ ipse est ꝛ origo totius diuinitatis. lec. ij.

Ipe quoqꝫ pr̃ essẽtia q̃dẽ ieffabi lis substãtie sue filiũ suũ ieffabili ter genuit: nec tñ aliđ q̃ qđ ipe ẽ Genuit de⁹ deũ: lux lucẽ. Ab ipo ergo ẽ ois paternitas i celo ꝛ i tra.

Filiũ quoqꝫ credim⁹ de sub l̃. 3. stãtia pr̃is sine initio ante scl̃a geni tũ: nec tñ fctm̃ eẽ fatemur: qꝛ nec pr̃ sine filio: nec fili⁹ aliqñ extitit sine pr̃e. Et tamẽ nõ sicut fili⁹ de pr̃e: ita pr̃ de filio: quia nõ pr̃ a fi lio gn̄ationẽ accepit. Fili⁹ ergo de⁹ a pr̃e: pater aũt de⁹: sed nõ de filio. ¶ Feria tertia. Lec. j.

Ille autẽ filius pr̃is: de⁹ de pr̃e: equalis tamẽ p oia fili⁹ patri qꝛ nec nasci cepit aliqñ nec desijt hic etiã vni⁹ cũ pr̃e substãtie cre dir̃. Propr̃ qđ ꝛ homousyõ pr̃i dr̃ Hoc est eiusdẽ cũ patre substãtie: hõ eni grece vnũ dicir̃: vsya vero substãtia dicir̃: qđ vtrũqꝫ cõiun ctum sonat vna substantia. l̃c. ij.

Nec ei de nichilo neqꝫ de aliqua

alia substãtia: sȝ de pr̃is vtero/ id est de substãtia ei⁹: idẽ fili⁹ genitus/ vel nat⁹ esse credẽd⁹ est. Sẽpitern⁹ quoqȝ ẽ fili⁹. Quĩ si semꝑ pater fuit: semꝑ habuit filiũ: cui⁹ pater eẽt: ⁊ ab hoc filiũ de patre/ natũ suũ initio cõfitemur. R. iij.

Spiritũ quoqȝ suũ q̃ est tertia i trinitate ꝑsona: vnũ atqȝ equalẽ cũ deo p̃re/ credim⁹ esse deũ vnt⁹ substãtie: vni⁹ quoqȝ esse nature: nõ tñ vl' creatũ / sed ab vtrisqȝ ꝓcedẽtẽ ãboꝝ eẽ ꝓpriũ. ¶ Fer. iiij.

Hec est sctẽ trinitatꝭ re= R. j. lata narratio: q̃ nõ triplex: sed trinitas dici/ ⁊ credi debȝ: nec recte dici potest: vt in vno deo sit trinitas/ sed vn⁹ de⁹ trinitas. In relatiuis vero personaꝝ noibus pater ad filiũ/ fili⁹ ad patrẽ/ spũs sanctus ab vtroqȝ refertur. R. ij.

Que cũ relatiue tres ꝑsone dicunt: vna tñ natura vl' substãtia credit: nec sicut tres ꝑsonas/ ita tres substãtias cõfitemur. R. iij.

Quod em̃ p̃r est nõ ad se: sed ad filiũ. Et ꝙ fili⁹ est nõ ad se: sed ad p̃rez est. Sic ⁊ spũs sctũs nõ ad se: sed ad patrẽ ⁊ filiũ relatiue refert/ i eo ꝙ sp̃s p̃ris ⁊ filij p̃dicat

¶ In festo corporis xp̃i ad vs. ã.

Sacerdos ieternũ xp̃s dñs scd̃m ordinẽ melchisedech: panẽ et vinũ obtulit. p̃. Dixit dñs. ã. Miserator dñs escã dedit timẽtib⁹ se: i mẽoriã suoꝝ mirabiliũ. p̃. Cõfitebor. ã. Calicẽ salutaris accipiã: ⁊ sacrificabo hostiã laudis. p̃. Credidi. ãn. Sicut nouelle oliuarũ ecc'ie filii sunt i circuitu mẽse dñi. p̃. Vti oẽs. ã. Qui pacẽ ponit fines ecclesie frumẽti adipe satiat nos dñs. p̃.

Domin⁹ (Lauda hie. Co j. Co. xi. Iesus in qua nocte tradebat accepit panẽ ⁊ g̃ras agẽs fregit ⁊ dixit: accipite et mãducate: hoc est corp⁹ meũ/ qd̃ ꝓvobis tradet. R. Hõ quidã fecit cenã magnã ⁊ misit suũ suũ hora cene dicere iuitatis vt venirẽt: Qr parata sunt oĩa. V. Venite comedite panẽ meũ: ⁊ bibite vinũ qd̃ miscui vobis. Qr. Glia. Qr. Hy⁹.

Sacris solẽnijs iuncta sint gaudia/ ⁊ ex precordijs sonent p̃conia: recedant vetera noua sint oĩa/ corda voces et opera.

Noctis recolit cena nouissima/ qua xp̃s credit agnũ ⁊ azima: dedisse fr̃ib⁹ iuxta legitĩa priscꝭ idul

Post agnũ typicũ ex= (ta p̃rib⁹ pletis epulis/ corpus dñicũ datũ discipulis: sic totũ oĩbus ꝙ totũ singulis/ eius fatemur manibus

Dedit fragilibus corporis ferculum/ dedit ⁊ tristib⁹ sanguinis poculum: dicens accipite qd̃ trado vasculum / oẽs ex eo bibite.

Sic sacrificiũ istud instituit/ cuius officium cõmitti voluit: solis presbyteris q̃bus sic cõgruit / vt sumant et dent ceteris.

Panis angelicus fit panis hominũ / dat panis celicus figuris terminũ: o res mirabilis manducat dñm/ pauꝑ seru⁹ et humilis.

Te trina deitas vnaqꝫ poscim⁹ / sicut nos visitas sicut te colimus / p tuas semitas duc nos quo tēdimus / ad lucē quā ihabitas. Amē.
V. Panē de celo pstitisti eis. R. Omne delectamētū i se habētē. ā. O ꝙ suauis est dñe spūs tu⁹ q̄ vt dulcedinē tuā i filios demonstrares pane suauissimo de celo pstito esuriētes replēs bonis fastidiosos diuites dimittens inanes. ps. Mag. orō.

Deus q̄ nob sub sacramento mirabili passionis tue mēoꝛiā reliq̄sti: tribue q̄s: ita nos coꝛpis et sanguis tui sacra mysteria venerari: vt redēptiōis tue fructū i nobis iugit sētiam⁹. Qui vi. ꝛ reg. cū deo pr̄e i vni. sp̄s sci. ꝛc. Nulla fiat mēo. i audiētia nisi altq̄d fes. dup. i ista iiij. fer. celebꝛatū fuerit: tūc fiat de fes. solennis mēo. Ad ꝯpl. oia fiāt sicut i fes. scē trini. ita tñ ꝙ in fine hymni dicet Glia tibi dñe q̄ nat⁹. Hic etiā v. dꝛ i fine oiꝫ hym. sup hor. quotidie p oct. ꝛ i oc. qñ fit serui. de coꝛpe xpi: nisi i hym. Verbū supnū. qd̄ dꝛ ad lau. hui⁹ festi. Ad mat. iui. Xp̄ꝫ regē adoꝛem⁹ dñantē gētib⁹: Qui se māducātib⁹ dat spūs piguedinē. ps. Veni. hy⁹

Pange ligua gliosi / coꝛporis mysteriū / sanguinisqꝫ pꝛeciosi: quē in mūdū pcium / fruct⁹ vētris generosi / rex effudit gentiū. Nobis dat⁹ nobis nat⁹ / ex intacta virgine / ꝛ in mundo cōuersatus / sparso verbi semine: sui moras incolat⁹ / miro clausit oꝛdine

In supme nocte cene / recūbēs cū fratrib⁹ / obseruata lege plene cibis in legalibus / cibum turbe duodene / se dat suis manib⁹.

Verbū caro panē verū / verbo carnē efficit fitqꝫ sanguis xpi merū / ꝛ si sensus deficit / ad firmādū coꝛ sincerū / sola fides sufficit.

Tantū ergo sacramētū veneremur cernui / ꝛ antiquū documētum: nouo cedat ritui / pꝛestet fides supplemētū / sensuū defectui

Genitoꝛi genitoꝛiqꝫ / laus ꝛ iubilatio / sal⁹ honoꝛ virtus quoqꝫ / sit ꝛ bñdictio: pcedēti ab vtroqꝫ / cōpar sit laudatio. Amē. In. j. noc.
ā. Fructū salutiferū gustādū dedit dñs moꝛtis sue tpe. ps. Btūs vir. ā. A fructu frumēti ꝛ vini multiplicati fideles in pace xpi reqescūt. ps. Cū iuo. ā. Cōmuniōe calicis quo de⁹ ipe sumit nō vituloꝛū sanguie cōgregauit nos dñs. ps. Cōserua. V. Panē celi dedit eis. R. Panē angeloꝛū māducauit homo. L. j.

Immēsa diuie largitat beneficia exhibita pplo xpiano iestimabilē ei cōferūt dignitatē. Neqꝫ ei est aut fuit aliqñ tā grādis natio q̄ habeat deos appꝛopiquātes sibi: sicut adest nobis de⁹ nr̄. R. Immolabit hedū mltitudo filiorū isrl ad vesperā pasche Et edēt carnes ꝛ azimos panes. V. Pascha nr̄m imolatus est xp̄s itaqꝫ epulemur in azimis sinceritatis ꝛ veritatis. Et. Lect. ij.

Vnigenit⁹ siqdē dei fili⁹ sue di

uinitatis volẽs nos esse partici-
pes nr̃a3 naturã assũpsit vt hoies
deos faceret fact⁹ hõ: et hoc isup
qd de nr̃o assũpsit totũ nobis cõ-
tulit ad salutẽ. ℟. Cõedet3 carnes
⁊ saturabimi panib⁹ Iste est panis quẽ
dedit vobis dñs advescẽdũ. ℣. Nõ moy
ses dedit vobis panẽ de celo: sed pater
me⁹ dat vobis panẽ de celo verũ. Iste.

Corp⁹ nãq3 suũ p nr̃a recõ- L.iij
ciliatiõe i ara crucis hostiã obtu-
lit deo pr̃i: sanguinẽq3 suũ fudit i
pciũ simꝉ ⁊ lauach3ũ vt redẽpti a
miserabili seruitute: a pc̃tis oib⁹
libẽmur ⁊ mũdemur: ⁊ vt tãti bñ
ficij iug3 i nob3 maneret mẽo2ia:
co2p⁹ suũ i cibũ ⁊ sãguie3 suũ i po
tũ sub specie pãis ⁊ vini sumẽdũ
fidelib⁹ dẽliqt. ℟. Respexit helyas
ad caput suũ subcinericiũ panẽ qui sur
gẽs cõedit ⁊ bibit Et ãbulauit i fo2titu
die cibi illi⁹ vsq3 ad mõtẽ dei. ℣. Si qs
mãducauerit ex hoc pane viuet ĩetnũ.
Et. Glia. Ad. In. ij. noc. ã. Mẽo2 sit
dñs sacrificii nr̃i ⁊ olocaustũ nr̃m pin-
gue fiat. ℣. Exaudiat. ã. Parat̃ no-
bis mẽsa dñi aduersus oẽs q̃ tribulant
nos. ℣. Dñs regit. ã. In voce exsta
tiõis resonẽt epulãtes i mẽsa dñi. ps.
Queadmo. ℣. Cibauit eos ex adipe
frumẽti. ℟. Et de petra melle satura
uit eos. L.iiij.

O Preciosu3 ⁊ admirãdũ cõuiuiũ ⁊ saluti
ferũ ⁊ oi suauitate repletũ. Quid
ei hoc 2uiuio pciosi⁹ eẽ põt: i quo
non carnes vitulo2 aut hy2co2ũ
vt oli i lege: s3 nobis xp̃s sumẽd⁹
pponit̃ ver⁹ de⁹. Quid hoc sacra
mẽto mirabili⁹. In ipo nãq3 pa-
nis ⁊ vinũ i co2p⁹ xp̃i ⁊ sanguinẽ
substãtialit̃ 2uertũt̃ Ideoq3 xp̃s
de⁹ ⁊ hõ pfect⁹ sub modici panis
specie 2tinet̃. ℟. Panis quẽ ego da
bo caro mea est p mũdi vita: litigabãt
ergo iudei dicẽtes: Quõ põt hic nobis
dare carnẽ suã ad mãducãdũ. ℣. Locu
tus est pp̃ls cõtra dñm aĩa nr̃a nauseat
super cibo isto leuissimo. Quõ. L.e.v.

Nullũ ergo sacramentũ est isto
salub2i⁹ quo purgãt̃ pc̃tã: virtu-
tes augẽt̃: ⁊ mẽs oim spũaliũ ca-
rismatũ abũdãtia ipinguat̃. Of-
fert̃ i eccl̃ia p viuis ⁊ mo2tuis: vt
oib⁹ psit qd ẽ p salute oim istitu
tũ. Suauitatẽ deniq3 hui⁹ sacra
mẽti null⁹ exp̃mere sufficit: p qd
spũalis dulcedo i suo fõte gustat̃
⁊ recolit̃ mẽo2ia illi⁹ quã i sua pas
siõe xp̃s mõstrauit excellẽtissime
caritat3. ℟. Cenãtib⁹ illis accepit ie
sus panẽ ⁊ bñdixit/ ac fregit: deditq3 di
scipꝉis suis ⁊ ait: Accipite ⁊ cõedite hoc
est co2p⁹ meũ. ℣. Dixerũt viri taberna
culi mei qs det de carnib⁹ et⁹ vt sature
mur. Ac. L.vj.

Roman⁹ igit̃ põti
fex v2ban⁹ q̃rt⁹ hui⁹ deuotiõe sa
cramẽti affect⁹: pie statuit istã so
lẽnitatẽ p2ia q̃nta feria: post octa
uas pẽthecostes a cũct3 fidelib⁹ ce
leb2ari: vt oib⁹ vere 2trit3 ⁊ 2fes
sis: q̃ matutinali officio hui⁹ festi
psentialit̃ iteressẽt i eccl̃ia vbi ce
leb2aret̃ cẽtũ dies. Qui v̈o misse
totidẽ. Similit̃ q̃ i p2imis vespe-

Joh. 6

ris totidē: ꝙ vero secūdis totidē. Eis vero ꝙ prime/tertie/sexte/none/ac cōpletorij adessēt officijs: ꝑ qualibet horarū ipsarū quadra=ginta dies: ac singulis diebꝰ octauarū ꝙ misse et oībꝰ ceteris horis adessent: similiter cētū dies. ℞. Accepit iesus calicem postꝙ̄ cenauit dicens: Hic calix nouū testamentū est in meo sanguine: Hoc facite in meā cōmemorationē. ℣. Mēoria mēor ero: ⁊ tabescet in me aīa mea. Hic. Glria. Hoc. In .iij. noc. ā. Introibo ad altare dei sumā xp̄m ꝙ renouat iuuētutē meā. ps. Iudica. ā. Cibauit nos dn̄s ex adipe frumēti: ⁊ de petra melle saturauit nos ps. Exultate. ā. Ex altari tuo dn̄e xp̄z sumimꝰ in quē cor et caro nostra exul=tant. ps. Quā dile. ℣. Educas panē de terra. ℞. Et vinū letificet cor hoīs Tres vlti. lc. legāt i cappis sericꝭ

Ioh. 6 IN il. t. Dixit iesꝰ S. iohēz discipulꝭ suis ⁊ turbꝭ iudeorū: caro mea vere est cibus et sanguis meus vere est potꝰ. Et reli. Om. ex cōment. bti augusti. L. vij

Cū eni cibo ⁊ potu id appetant hoīes: vt nō esuriāt neqꝫ sitiant. Hoc vero nō pstat: nisi iste cibus ⁊ potus ꝙ eos a qbꝰ sumit: imortales ⁊ icorruptibiles facit: id ē socios eorū scōꝝ vbi pax erit ⁊ vnitas plena atqꝫ ꝑfecta. Propterea ꝙppe sicut etiā ān nos hoc itellexerūt hoīes dei: dn̄s nr̄ iesus xp̄s corpꝰ et sanguinē suū in eis rebꝰ cōmēdauit: ꝙ ad vnū aliqd redigunt. Ex multꝭ nāqꝫ granis efficit vnꝰ panis: ⁊ ex multꝭ racemis vinū cōfluit. ℞. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē: In me manet ⁊ ego i illo. ℣. Nō est alia natio tā grādis ꝙ̄ habeat deos appropiquātes sibi sicut deꝰ nr̄ adest nobis. In. L. viij.

Deniqꝫ iam exponit quō id fiat qd loquit: qd sit manducare corpus eius ⁊ sanguinē bibere. Et ꝙ manducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē in me manet: et ego in eo. Hoc est ergo māducare illam escā: ⁊ illū potū bibere in xp̄o manere: ⁊ illū manentē in se habere. ℞. Misit me pater viuens ⁊ ego viuo ꝓpter patrē: Et ꝙ manducat me viuit propter me. ℣. Cibauit eum dn̄s pane vite et intellectus. Et ꝙ mādu. lec. ix.

Ac ꝑ hoc qui nō manet in xp̄o: et in quo xp̄s nō manet: pculdubio nō māducat carnē eius spūalit: licet carnalit ⁊ visibilit pmat dētibꝰ sacramēta corpis ⁊ sāguinis xp̄i. Sꝫ magis tāte rei sacramentū ad iudiciū sibi māducat ⁊ bibit: ꝙ imūdꝰ psumit ad xp̄i accedere sacramēta: qz aliꝰ nō digne sumit: nisi ꝙ mūdꝰ est: de qbꝰ dr̄. Bti mūdo corde: qm̄ ipi deū videbūt. ℞. Vnꝰ panis ⁊ vnū corpꝰ multi sumꝰ: Oēs ꝙ de vno pane Et de vno calice participamꝰ. ℣. Parasti i dulcedie tua paupi deꝰ ꝙ hītare facis vnanimes in domo. Oēs. Glria. Et. ps. Te deū. ℣. Panē de celo prestitisti eis. ℞. Oē delectamētū in se habentē. In lau. ā.

Sapientia edificauit sibi domũ: miscuit vinũ & posuit mẽsã alleluia. ps. Dñs reg. aña. Angelorũ esca nutriuisti pplm tuũ: & panẽ de celo pstitisti illis. ps. Jubilate. aña. Piguis est panis xpi: pbens delicias regib9 alleluia al. al. ps. De9 de9 aña. Sacerdotes sctĩ icẽsũ & panes offerũt deo alleluia. ps. Bñd. aña. Vicẽti dabo mãna absconditũ: & nomen nouũ alleluia. ps. Laud. Cp. Dñs iesus. Hy9.

Verbũ supnũ pdiens / nec patris liquẽs dexterã: ad op9 suũ extẽs / venit ad vite vespe In mortẽ a discipulo / suis (rã. tradendus emulis: prius in vite ferculo / se tradidit discipulis. Quibus sub bina specie / carnẽ dedit et sanguinem: vt duplicis substantie / totũ cibaret hominẽ. Se nascens dedit socium / cõuescens in eduliũ: se mortẽs in preciũ se regnãs dat in premium. O salutaris hostia que celi pandis hostium / bella premunt hostilia / da robur fer auxilium. Uni trinoq3 dño / sit sẽpiterna glia: q vitã sine termio / nobis donet i patria. Amẽ. ỽ. Posuit fines tuos pacẽ. ℟. Et adipe frumẽti satiat te. aña. Ego sum panis viu9 q de celo descẽdi: si qs mãducauerit ex hoc pane viuet ieternũ alleluia. ps. Bñ9. oro. De9 q nobis. Ad. j. aña. Sapiẽtia. ps. De9 in noie. aña. O btã & bñdicta. ps. Quicũq3. ℟. Jesu xpe. cũ alleluia. ỽ. Qui de vgine. Ad. iij. aña. Angelorũ. ps. Legẽ po. cp. Dñs ie. ℟. Panẽ celi dedit eis alleluia al. ỽ. Panẽ angelorũ mãducauit hõ. ỽ. Cibauit eos. oro. De9 q nobis. Ad. vj. aña. Piguis. ps. Defecit.

Quotiẽscũq3 mãducabit3 panẽ hũc & calicẽ bibetis: mortẽ dñi ãnũciabitis donec veniat. ℟. Cibauit eos ex adipe frumẽti alleluia al. ỽ. Et de petra melle saturauit eos. ỽ. Educas pa. oro. De9 q nob3. Ad. ix. aña. Vicẽti da. ps. Mirabilia. Cp3 i. cor. xi.

Quicũq3 mãducauerit panẽ / & biberit calicẽ dñi idigne: re9 erit corporis & sanguinis dñi. ℟. Educas panem de fra alleluia allu. ỽ. Et vinũ letificet cor hoĩs. ỽ. Posuit fines tuos pacẽ. oro. De9 q no. Ad. ij. vs. sc ps. aña. Sapiẽtia. ps. sicut ad. j. vs. Hi ps. cũ pdicta aña. dñr singlis dieb9 ifra oc. etiã i dñica qñ de oct. fit seruitiũ tm. cp Dñs iesus. ℟. Respexit helyas. hy9. Sacri solẽnijs. ỽ. Panẽ de celo. aña. O sacrũ cõuiuiũ i quo xps sumit recolit meõria passionis ei9: mens iplet gra: & future glie nobis pign9 dat ps. Mag. oro. De9 q no. Qñcũq3 fes. ix. lc. hac die cõtigerit: differat vsq3 i crastinũ: vel vlteri9 si necesse fuerit: vt videl3 qñ in crastino hui9 diei sequit alid fes. ix. lc. p totas oct. fiet seruitiũ de corp e xpi cũ re. cho. etiã i dñica / nisi fes. ix. lc. itercurrat: vl nisi fes. sctõr io hãnis & pauli ifra oc. euc. Ad matu. iuit. hy9 ãe. & ps. sicut i die. ỽ. & ℟. scd3 ordinẽ noc. dñr. ỽ. ante lau. Panẽ de celo. In laud. quoti=

die vꝫ hec sola ā. Sapia. ps. Dñs
reg. ⁊c. Cp̄. hy⁹. v̄. sic i die. Quo-
tidie p oct. nisi i dñica ⁊ i octauo
die. ān. sup p̄os. Mag. ⁊ Bñd⁹.
dñr ā. suo ordie q̄ ad. j. ves. sup p̄.
dicebāt cū frequēti repetitiōe ea
rūdē. Silr dñr ad mēo. de corpe
xpi: cū de aliquo sctō ifra oct. fit
serui. Ad. j. ⁊ ad. iij. vsq ad. ix. oia si
cut i. j. die more simpl. festi: ita q
p oct. vsq ad dñicā exclusiue/ vꝫ
ā. sup p̄m. Quicūq. ā. O btā. Ad
ves. ā. Sapiētia. p̄. Dixit do. ⁊ ceti
p̄s. sicut i die. Cp̄. hy⁹ ⁊ v̄. sicut in
die. Dicant he vespere quotidie
p oct. etiā i dñica: ita q ā. sup p̄.
Mag. ⁊ Bñ⁹. variāt vt ptꝫ s̄. Ad
cpl. oia fiāt sic i die. ¶ Si aliqd
festū. ix. lc. ifra has oct. ctige. to
tū serui. fiat de festo: etiā i dñica:
⁊ mēo. ⁊ medie lc. de oct. nisi fes.
triū lec. cōiūctū fuerit: tūc medie
lec. erūt de festo ciuncto: si ppie
lec. habeātur. Sin aūt medie lc.
erūt de oct. nisi i cmēoratiōe scti
pauli tm̄: qꝛ tūc totū serui. erit de
festo ppt ppria R̄. Et cū fiāt me
die lc. de oct. i dñica: tūc dñr v̄. ⁊
R̄ia. scdꝫ ordiez noc. vsq ad oct.
die. Sꝫ nō vꝫ Glia tibi dñe q̄ na.
nec Iesu xpe cū v̄. Qui de vgie. nisi
tm̄ qn fit serui. de oc. Sꝫ cpleto.
nō mutat: nisi q in fine Salua-
tor. vꝫ Deo pti. cū de aliquo sctō
fit seruit. ifra oct. ¶ Nota q ser-
ui. de duplicib⁹ fes. de simpl. fest
ix. lc. de fest. iij. lc. de hyst. ichoā
da vel differēda: de vigilijs ifra
has oct. vel i die oct. ctigēti. ptꝫ
p picā qualitercūq festū corpor
xpi euene. ¶ Fer. vj. Lc. j.
De toti⁹ mūdi opib⁹ legisti
qꝛ ipe dixit ⁊ facta sūt: ipe māda
uit ⁊ creata sūt. Sermo igit q po
tuit ex nihilo facē qd nō erat: nō
ne potuit ea q̄ sūt: i id mutare qd
nō erāt. Nō ē eni min⁹ creare q̄
mutare nouas creaturas i reb⁹.
Sed qd. Cui⁹ argumētis L. ij.
vtimur: suis vtamur exēplis. In
carnatōis quoq astruam⁹ myste
rij veritatē. Nunqd nature vsus
psensit cū dñs iesus ex maria na
sceret. Si ordinē qrim⁹ viro mix
ta femia gnare cōsueuerat. L. iij.
Liqt igit q pter nature ordiez
vgo gnauit. Et hoc qd cficimus
corp⁹: ex vgie est. Quid hic qris
nature ordinē in xpi corpore: cuꝫ
pter naturā sit ipe dñs iesus par
tus ac nat⁹ ex virgie. Uera vtiq
caro xpi q̄ crucifixa: q̄ sepulta est
Uere ergo illius carnis sacramē
tū est. ¶ Sabbato. Lec. j.
Ipse clamat dñs noster ies⁹
xps: hoc ē corp⁹ meū. Ati bñdicti
onē vbo⁊ celestiū alia species no
miat. Post csecrationē: corp⁹ xpi
significat. Ipe dicit sāguinē suū
ati cōsecrationē aliud dicit: post
cōsecrationē sanguis xpi nūcu-
pat. Tu dicis amē. Hoc ē: vez est
qd sermo sonat: affect⁹ sētiat. L. ij
Panis i altari vsitat⁹ ē: ati vba

sacramētorum. Ubi accessit cōsecratio: de pane fit caro xpi. Quō autē pōt qd panis ē: esse corp⁹ xpi p cōsecratōez? Cōsecratio igit ex qb⁹ vbis ⁊ cui⁹ sermōib⁹ est? dñi iesu N āg p reliqua oia q̄ dicunt Lc. iij laus deo offert: oratione petit p ppl'o: p regib⁹ ⁊ p ceteris. Ubi autē sacramētū cōficit: iā nō suis sermōib⁹ vtit sacerdos: sz sermōib⁹ xpi cū nō suo sacerdos sz xpi sermone i ɔficiēdo vtat: ergo sermo xpi hoc ɔficit sacramētū. ¶ Dñica ifra oct. si a fes. ix. lc. vacauerit ad .j. ves. oia fiāt sicut i aliis diebus ifra oct. pter ā. sup ps. Mag. q̄ erit O q̄ suauis ⁊ fiat mēo. de sāctis vel de oct. si eueñ. ⁊ de dñica de trin. ⁊ pces. añ crucē: nisi aliq̄ dñica oīno differat ppt plixitatē tpis. Tūc nulla fiat mēo. de dñica nec de trin. neqz pces. vt patet p picā. Si fes. iij. lc. in hac dñica ɔtige. de eo fiat tm̄ mēo. qz nūq̄ fiāt medie lc. de fes. iij. lc. ifra oc. cū reg. cho. ɔtigeñ. nisi fuerit festa. ix. lc. ɔiūcta: vt ptz expsse infra oct. dedica. etiā ifra oct. epy. etiā i magna rubrica Ad mat. vo in dñica oia fiāt sicut in .j. die cū sex lc. ppriis. expō. euāg. sicut i .j. die. Ad lau. hec sola ā. sr̄ p̄. ā. Sapiētia. Cetera sicut in .j. die. Ad .j. ⁊ oēs hor. oia sicut infra oct. ita q̄ sup ps. Quicūqz. dr ā. Te iure. Ad ij. ves. oia sicut i .j. die pter R̷. qd nō dr ¶ Nota q̄ ad pces. añ missam dicetur R̷. Respexit helyas. ⁊ nulla mēo. de cruce. In introitu chori. ā. O sacrū ɔui. V̷. ⁊ orō sicut in die. tn̄ si hyst. Deus oim. ichoatā fuerit cū mēo. ad vs̄ tūc fiat mēo. de cruce añ crucē cū ā. Adorem⁹. V̷. Hoc signū cru. orō Adesto do. ⁊ tūc in itroitu cho. dr aliqua ā. de scta maria: ⁊ nō ā. O sacrū ɔui. V̷. Post partū. ⁊ orō Cōcede qs. ¶ Nota q̄ ad missā de oct. scdz vsū romanū dr sequētia. Ecce panis āgelorum. sed scdm vsū sar. nulla dr sequētia. ¶ Nota q̄ i die lune post dñicā semp icipiat hysto. Si oculi. in dñica fuerit de oc. sin autē dicant R̷. eodē ordie sicut añ dñicā. Lc. j.

Cælestis panis ē: de quo qui māducat viuet ieternū: de quo ipsemet dixit. Et panis quē ego dabo caro mea ē p mūdi vita Detmiat quō sit panis: nō soluz scdm vbū quo viuūt oia: sz ⁊ scdz carnē assūptā p mūdi vita. Lc. ij. Hūana ei caro q̄ erat pctō mortua carni mūde vnita ⁊ icorpata: ac vnū cū illa effecta viuit de spū eius: sicut viuit corp⁹ de spū suo. Qui vō nō ē de corpe xpi nō viuit Corp⁹ ⁊ sāgui Lc. iij. de spū xpi. nē xpi dicim⁹ illō: qd de fructib⁹ tre est acceptū: ⁊ pce mystica cōsecratū: recte sumim⁹ ad salutē spūalē i mēoriā dñice passiōis. Lc. iiij. Hoc cū p man⁹ hois ad illā visibilē pducat spēm nō sctificat: vt sit tā magnū sacramētū: nisi opāte

te inuisibiliter spū scō: cū hec oia q̄ p
corporales mot⁹ in illo ope fiūt de⁹
Hoc est sacramentū (operet.lc.v.
pietatis et est signū vnitatis: et vin-
culū caritatis. Qui vult viuere acce
dat et credat/ et incorporet hūc cibū et
potū: et satietatē vult intelligi cor
poris et mēbrorum suorum: qd̄ ē eccl̄ie i
Hoc ē qd̄ dici- lc.vj. pdestinatis.
mus q et oib⁹ modis approbare
cōtēdim⁹ sacrificiū eccl̄ie: duob⁹
cōfici: duob⁹ cōstare: visibili elemē
torum specie: et inuisibili dn̄i nr̄i iesu
xp̄i carne et sāguine et sacramēto et
re sacramenti: idest corpore xp̄i.
Tres vlt.lc.de expō.euāg. sicut
in.j.die. In lc.vna sola ā.et.vls.
Sicut eni xp̄i C Fer.ij.lc.j.
psona cōstat et cōficitur ex deo
et hoie: cū ipse xp̄s verus sit de⁹: et
ver⁹ hō: qz ois res illarum naturā et
vitatē i se cōtinet: ex qb⁹ cōficitur.lc.ij
Conficitur autē sacramētū eccl̄ie
duob⁹: sacramēto et re sacramēti:
idest corpe xp̄i. Est igitur sacramētū
et res sacramēti id ē corp⁹ xp̄i. Ca
ro ei⁹ ē quā sub forma panis op-
tāi sacramēto accipim⁹: et sāguis
ei⁹ quē sub vini specie ac sapore
Caro visibilit vidlz lc.3. potam⁹.
est sacramētū carnis: et sanguis
sacramētū ē sanguis. Carne et sā
guie vtroq inuisibili et intelligibili
spūali signatur visibile corpus dn̄i
nr̄i iesu xp̄i et palpabile: plenūq
gratie oim virtutū et diuina ma-
iestate. Tu. C Feria.iij. Lect.j.

Sicut ergo celestis panis: q̄
ve xp̄i caro ē suo mō vocatur
corp⁹ xp̄i: cū reuera sit sacramē-
tū corporis xp̄i: illi⁹ vcz qd̄ palpabi
le: qd̄ visibile et mortale i cruce est
Vocatur ipa carnis lc.2. positū.
imolatio q̄ sacerdotis māib⁹ fit xp̄i
passio mors crucifixio nō rei vita
te: sz signāti mysterio fit sacramē
tū fidei: qd̄ baptism⁹ itelligitur fi-
Iteratur quotidie hec lc.iij. des ē.
oblatio: licet xp̄s semel pass⁹ sit i
carne p vnā eādēq mortis passio-
nē semel saluauit mundū: ex qua
morte idē resurgēs ad vitā: mors
illi vltra nō dn̄abitur. C Fe.iiij.lc.j.
Quod pfecto sapia dei pr̄is
necessariū p multis causis
hoc puidit. Prio q̄dē qz quotidie
peccam⁹ saltē i pctis: sine qb⁹ mor
talis ifirmitas viuere nō pōt. lc.ij.
Qz licet oia pctā cōdonata sint i
baptismo: tn̄ pcti fomes siue ifir
mitas adhuc manet i carne. Vn̄
psalmista. Bn̄dic aia mea dn̄o: q̄
ppiciatur oibus iniquitatib⁹ tuis.
Qui sanat oēs ifirmitates tuas.
Et ideo qz quotidie la- lc.iij.
bimur quotidie p nobis xp̄s my
stice imolatur. Et passio xp̄i myste-
rio traditur: vt q̄ semel moriēdo
mortem vicerat: quotidie recidi-
ua peccatorum p hec sacramēta cor
poris et sanguinis peccata rela-
xet. Unde oram⁹. Dimitte nobis
debita nostra: qz si dixerimus: qz
pctā nō habemus: ipsi nos sedu-

cimus: et veritas i nobis non est. ¶ In oct. ad .j. vs. sup ps. hec sola a. Sacerdos ietnus. ps. cap. R. et cetera sicut i .j. die ad .j. ves. Copl. sicut in die. vel no sut sas. Ad mat. ix. lc. fiat. iuxt. tripl. tota catet hyst. sicut in .j. die / cu eisde lc. et expoe euage. sicut i die scdo3 vsu sar. l. j.

Huius sacrameti ritu melchisedech ostendit: ubi pane et vinu abrahe obtulit: sed tu michi dicis. Quo ergo melchisedech vinu tm et pane obtulit? Quid sibi vult amixtio aq? Ratione accipe prio figura oi3 fuit: q an pces fit. Q2 cu ppls siti- (tpe moysi. l. ij ret iudeorum et murmuraret q aqua iuenire no posset: iussit dns moysi vt tageret petra cu vga. tetigitq3 petra: et petra vnda maxima fudit sicut dicit apls. lc. iij. Bibebat aut de spuali 2sequete eos petra: petra autem erat xps. No imobilis petra q pplm sequebat: et tu bibe vt te xps sequat. Vide mysteriu: moyses hoc est ppheta: vga hoc est verbu dei. lec. iiij. Sacerdos vbo dei tagit petra et fluit aqua et bibit ppls dei. Tagit ergo sacerdos calice: redudat aq in calice et salit i vita etna et bibit ppls dei: q gra3 dei 2secut e. l. v. Didicisti ergo hoc: accipe et aliud In tpe dnice passiois cu sabbatu magnu istaret: q2 diu viuebat in cruce dns nr iesus xps et latroes missi sunt q pcuteret eos: q veniētes iuenerut defuctu dni3 iesu xp3. Tuc vnus de militibus lacea tetigit latus: et de late eius aqua fluxit et sanguis. Aqua aut vt mudaret: sanguis aut vt redimeret. Quare de latere? q2 vbi culpa ide gra: culpa p femina: gra p dn3 nr3 iesu xpm. Si vo calix dni no e aqua. l. vj. sola et vinu solu: nisi vtruq3 misceat: quo vt corpus dni pot ee farina sola et aq sola: nisi vtruq3 adunatu fuerit et copulatum et panis vnius 2page solidatu i sacrameto corpis et sagnis dni nichil aplius offerat: q qd ipse dns tradidit: hoc e panis et vinu aq mixtu: nec aplius i sacrificijs offerat: q de vino et frumeto. Hec tria vnu sut in iesu xpo: hec hostia et oblatio dei i odore suauitat. Tres vlt. lc. de expositione euagelij: sicut in prima die legant. Ad laudes oes ae. dicant. Ad prima et ad alias hor. oia fiat sicut in pria die: sed more simplic festi cu a. Te iur. et sup ps. Quicuq3 vult. Ad scdas ves. oia fiant sicut in die: pter R. qd no dicet. Et si aliqd festu. iij. lec. in hac die 2tigerit: fiat ide tres medie lec. si pprie habeat: sin aut: tm meoria. Si aute festu simpl. ix. lect. hac die euene. festu differat in crastinum et erunt vespere de octa. et memoria de festo: nisi forte huiusmodi festum noue lectionum fuerit quod secudas vesperas habere no poterit.

¶ Dñica prima post festũ trinitatis totũ ſuitiũ de oct.corpis xp̃i. Ad.1.veſ.q̃ ert de ſcõ aldelmo fiat mẽo.de.ſ.germano:de oct.ã. O q̃ ſuauis.⁊ nihil de dñica:nec de triñ.neq; pceſ.q2 hic vna dñica differt Ad mat.totũ ſui.de oc.⁊ tm̃ mẽo.de ſctõ In lau.vna ãn.ad.1.ã. Te iure.Ad pceſ.añ miſſã nõ fiat mẽo.de cruce In itroitu chori.ã. O ſacrũ ꝯuiuiũ. Fe.5.de oc.corpis xp̃i:⁊ tm̃ mẽo.de ſctõ. Ad.2.veſ.mẽo. de ꝯmẽo.⁊ de martyrib⁹.Fe.6.⁊ ſab.de ꝯm̃. ¶ Do.2.post triñ.ichoat hyſt.cũ R. Deũ time.⁊ tota cãtet hyſ.In l.oẽs ãe.Fe.3.4.⁊ ſab.de ꝯm̃.Fe.6.de ſcõ edmũdo: ⁊ medie lc.de marty.cũ V.⁊ R.de.2.noc. ¶ Do.3.de aplo Ad.1.veſ.mẽo.de do.de triñ.⁊ pceſ.Miſſa do.dr i cp̃.⁊ mẽo.de triñ.tm̃.Ad altã miſſã nlla mẽo.Fe.3.4.⁊ ſab.de ꝯm̃. ¶ Do.4.de do.mẽo.⁊ medie lc.de ſctis.6.R. Hec ẽ vã.Fer.2.⁊.4.de ꝯmẽo.⁊ nihil de.3.ꝯm̃.Fe.3.de.ſ.edvvardo.ix.lc.de alio feſto.Cp. Btũs vir q̃ in ſapia.Ad.vi. Cibauit.Ad.ix. Et firmabit. ¶ Do.5.de do.Ad.1.veſ.mẽo.de do.⁊ de tri.ſub ſilẽ.⁊ nlla pceſ.Ad mat.medie lc.de ſcõ iohẽ.6.R. Priuſq̃. Fe.3.⁊ ſab. de ꝯm̃.⁊ nihil de.3.ꝯm̃.i ſab.Miſſa de oc.ſcti iohis dr i cap̃. ¶ Do.6.de viſitatiõe mai⁹ dup̃.oct.cũ reg.cho.nulla fiat mẽo;q2 hic differt alia do.Fe.2.de oc.Fe.5.de ſcõ martio:⁊ medie lc.de aplis.V.⁊ R.de cõi aploꝝ.Veſ.⁊ mat.de ſctã maria dñr ferialr:ſicut extra oct.9.R.a duob⁹ cãtet ppi oct.2.veſ.ert de ſctõ martio.Fe.6. de ſcõ thoma.Ad.1.veſ.mẽo.de aplis ſub ſilẽ.deide ſolẽ.mẽo.de viſitatõe.Ad mat. ⁊ ad miſſã:⁊ ad.2.veſ.ſolẽ.mẽo.de viſitat. ¶ Do.7.feſtũ reliqaꝝ mẽo.de do.⁊ de triñ.ſub ſilẽ.deide ſol.mẽo.de oct.Miſſa de oc.viſita.dr p miſſa de.ſ.maria:cũ V. Sps ⁊ alme.⁊ Bñdict⁹ marie fili⁹ Ad.2.veſ.mẽo.de do.ſub ſilẽ.deide ſolẽ.mẽo. de oc.⁊ nihil de marty.ad has veſ.Fe.2.de marty.3.R. Hec ẽ vã.mẽo.de reliqis: ſicut ſolet dici ad mat.de ſcã maria.Fe.3.de.ſ.bñdicto.ix.lc.mẽo.de reliqis vts̈ p totas oct.etiã i oc.Fe.4.5.⁊.6.de ꝯm̃.⁊ miſſa do.dr i cp̃.i.2.fer. ¶ Do.8.de do.ã. ſup p̃.Mag. Mõtes gelboe.mẽo.de ſctis ꝯfeſ.de reliqis:de triñ.⁊ pceſ.Fe.3.4.et 6.de ꝯm̃. ¶ Do.9.de ſui.dñicali Ad.1.veſ.ſup p̃.Mag.ã. Rex abſ dõ.mẽo.de ſcã maria magdalene:de martyr⁊ de triñ.⁊ pceſ.Ad mat.medie lc.de marty.Fe.2.de vgle cũ noc.Fe.3.de aplo:⁊ ſol.mẽo.de martyrib⁹.Fe.5.6.⁊ ſab.de ꝯm̃.⁊ mẽo.de ſctis. ¶ Dñica.1.post feſtũ triñ.totũ ſui.de oct.corpis xp̃i.Ad.1.veſ.mẽo.de do.ã. Loq̃re dñe.⁊ mẽo.de triñ.⁊ pceſ.⁊ miſſa do.dr i cp̃.cũ mẽo.de triñ.Ad pceſ.añ miſſam mẽo.de cruce.In itroitu chori ãn.de ſcã maria Ad altã miſſã nulla fiat mẽo. Fe.5.de oc.corpis xp̃i.Ad mat.medie lc.de ſctis.Ad.2.veſ.q̃ ert de oc.mẽo.de ſctõ edmũdo:⁊ de martyrib⁹ Fe.6.de.ſ.edmũdo:med.lc.de martyrib⁹:cũ V.⁊ R.de.1. noc.Ad veſ.q̃ ert de ſctõ:fiat mẽo.de ſcã maria:cũ ã. Sub tuũ. Sab.de ſcã maria. ¶ Do.2.totũ ſui.de aplo:⁊ miſſa do.dr i cp̃.cũ mẽo.de tri.Ad.2.veſ.mẽo.de martyrib⁹:⁊ de do.Fer.3.4.⁊ ſabba.de ꝯm̃.⁊ mẽo.de ſctis. ¶ Dñica.3.de do.mẽo.et medie lc.de marty.6.R. Hec ẽ vã. Fe.2.3.⁊.4.de ꝯm̃. ¶ Do.4.de do.Ad.1.veſ. mẽo.de do.⁊ de triñ.ſub ſil.ſ; nlla pceſ.Ad mat.medie lc.de ſcõ iohẽ.6.R. Priuſq̃ te.Fe.3.⁊ ſab.de ꝯm̃.⁊ nihil de.3.ꝯmẽo.i ſab.Miſſa de oc.dr i cp.⁊ mẽo.d aplis Ad altã miſſã nlla fiat mẽo. ¶ Do.5.de viſitatõe mai⁹ dup̃.nulla fiat mẽo.q2 hic differt vna dñica:⁊ fiat ſuitiũ de oct.⁊ de ſctis:⁊ ifra oct.vts̈.ad.1.A. ¶ Do.6. do.7.do.8.⁊ p ebd.vts̈.ad.1.A.ſc; ad dñicã.7.8.⁊.9. ¶ Et nota q̃ vbi celebrat trãſlatio ſci oſmũdi:tũc cãtet hyſ.i feſ.ſci appollinaris:⁊ tm̃ mẽo.de ſctõ. ¶ Dñica.1.post feſ.triñ.ſuitiũ de aplo.Ad.1.veſ.fiat mẽo.de oc.ã. O q̃ ſuauis.⁊ ichoet hyſ.cũ ã. Loq̃re dñe.mẽo.de triñ.⁊ pceſ.Ad mat.medie lc.de oc.corpis xp̃i:cũ V.⁊ R.de.2.noc.mẽo.de oct.de do.⁊ d triñ.Ad.1.ã. Te iure. Miſſa do.dr i cp.cũ mẽo. de triñ.tm̃.Fe.2.de oc.cũ V.⁊ R.de.3.noc.Fe.5.de oc.med.lc.de marty.Ad.2.veſ. mẽo.de ſcõ richardo:⁊ de martyrib⁹. Fe.6.de.ſ.richardo:medie lc.de martyrib⁹ cũ V.⁊ R.de.2.noc.2.veſ.ert de ſctõ:⁊ mẽo.de ſcã maria.ã. Sub tuũ. ¶ Do.2.de ſuitio dñicali:⁊ medie lc.de marty.6.R. Hec ẽ vã.Fe.2.3.⁊.4.de ꝯm̃. ¶ Do.5.

1 A

2 A

5 A

de sui. do. Ad. 1. ves. mēo. de do. ⁊ de tri. sub silē. nulla pces. Ad mat. meō. lc. de oc. scī
iohis. 6. ℟. Priusq̄ te. Fe. 5. de aplis. 2. ves. erit ď aplis. Fe. 6. de scō paulo. 2. ves.
erit de. s. mar. mēo. ď aplis. Missa de oc. scī iohis ďr i cp. ⁊ mēo. de aplis. ¶ Do. 4.
de visit. b. marie: mēo. de do. ⁊ de triñ. sub silē. sz nihil de mar. nlla pces. Missa do.
ďr i cp. ifra oct. Et fiat suitiū de oc. ⁊ de sctis itra oc. vts. ad. 1. A. ¶ Dñica. 5. fe-
stū reliquiaꝝ: mēo. de do. ⁊ de triñ. sub silē. deide solē. mēo. de oct. Ad. 2. ves. mēo. de
dñica: ⁊ de triñ. sub silē. deide mēo. de oc. ⁊ nihil de martyrib9 ad has vespas. Fe.
2. ⁊. 3. de sctis. iii. lc. Inui. dup. Fe. 4. 5. ⁊. 6. de ꝯmēo. ⁊ missa do. ďr i cap. feria. 3.
4 A ¶ Dñica. 6. do. 7. oia vts. ad. 1. A. scz ad dñicā. 8. ⁊. 9. ¶ Dñica. 1. post festuz tri.
totū sui. de oc. corpis xpi: mēo. de marty. ⁊ de do. ā. Loqre dñe. de triñ. ⁊ pces. Ad
mat. 9. ℟. a duob9 cātet: ⁊ tm̄ mēo. de mar. de do. ⁊ de triñ. Ad. 1. ā. Te iure. Missa
dñicalis ďr i cap. cū mēo. de triñ. Fe. 5. de oc. ⁊ festū scti albani differat i crastinū
2. ves. erit de scō albano: ⁊ mēo. de oct. ⁊ de. s. etheldreda. ⁊ ďr hy9. Saluator cū v.
Deo pri. Fe. 6. de scō albano: medie lc. de vgie. 6. ℟. Regnū mūdi. ⁊ missa de scō
albano: post. 3. missa de vigil. cātet: post. 6. ad summū altare: cū mēo. de vgie tm̄.
2. ves. erit de scō iohāne baptista: ⁊ mēo. de scō albano sub silētio. tñ i dyocesi eliēsi
suitiū i. 6. fer. erit de scā etheldreda dup. festū: ⁊ festū. s. albani eo āno oino omit-
tat. ¶ Dñica. 2. de dñica. Ad. 1. ves. mēo. de do. ⁊ de triñ. sub silē. nlla pces. Ad ma-
tu. medie lc. de sctō iohē. 6. ℟. Priusq̄ te. Ad. 2. ves. q̄ erit de do. fiat mēo. de sctis:
⁊ de oct. Feria. 3. ⁊ sab. de ꝯm. i sab. ďr missa de oc. scti iohis i cap. et mēo. de aplis.
¶ Dñica. 3. de visitatiōe: mēo. de do. ⁊ de trini. sub silē. ⁊ nihil de martyrib9. Mis-
sa do. ďr i cap. ifra oct. Et fiat suitiū de octa. ⁊ de sctis ifra oc. vts ad. 1. A. ¶ Do-
minica. 4. fes. reliquiaꝝ: ⁊ fiat suitiū i do. ⁊ p ebdo. vts ad. 3. A. ¶ Dñica. 5. do. 6. ⁊
5 A p ebdās vts. ad. 1. A. scz ad dñicā. 8. ⁊. 9. ¶ Dñica. 1. post festū trini. totū suitiū de
oct. corpis xpi. Ad. 1. ves. q̄ erit de scō iohāne fiat mēo. de do. cū ān. Loqre dñe. ⁊ de
trini. sub silētio: deide solēnis mēo. de oc. corpis xpi. Ad mat. 9. ℟. a duob9 cātet:
⁊ tm̄ mēo. de sctō iohāne: de do. ⁊ de trini. Ad. 1. ān. Te iure. Missa do. ďr i cap. cū
mēo. de trini. tm̄. Ad pcessionē ante missam mēo. de cruce. In itroitu chori ān. de
sctā maria. 2. ves. erit de martyrib9: ⁊ mēo. de corpe xpi: de. s. iohāne: ⁊ de do. Fe. 2.
de marty. ix. lc. ppter oct. ⁊ medie lc. de oc. corpis xpi: cū ℟. de. 1. noc. ⁊ tm̄ mēo. de
sctō iohāne. 9. ℟. a duob9 cātet. Ad. 2. ves. q̄ erit de marty. fiat mēo. de oc. corporis
xpi: ⁊ de octa. scti iohis: ⁊ tota cātet hysto. 17. kl. augusti. Fe. 3. de oc. ℟. de. 2. noc.
Fe. 4. de oc. ℟. de. 3. noc. ⁊ mēo. de sctō. Missa de vigi. cātet post. 6. ad summū al-
tare: cū mēo. de sctō: ⁊ de oc. scti iohis tm̄. Fe. 5. de aplis: ⁊ solēnis mēo. de oct. cor-
poris xpi ad vtrasqz ves. matu. ⁊ ad missam: ⁊ nihil de sctō iohāne. Fe. 6. de. s. pau-
lo: mēo. de scō petro: ⁊ de oc. scti iohis. ps. Ad te leuaui. 2. ves. erit de sctā maria: et
mēo. de aplis: ⁊ de oc. scti iohis. Sab. de. s. maria: mēo. de oc. scti iohis. ⁊ de aplis:
Missa de oct. scti iohis ďr i cap. cū mēo. de aplis tm̄ ¶ Dñica. 2. do. 3. do. 4. in hac
4. dñica: tota cātet hyst. Tū vbi celebret festū scti osmūdi: tūc i fes. scti appollina-
ris tota cātet hysto. ⁊ tm̄ mēo. de sctō. ¶ Dñica. 5. ⁊ p ebdās vts. ad. 1. A. scz ad dñi-
1 B cam. 4. 5. 6. ⁊. 7. ¶ Dñica. 1. post festū triñ. totū suitiū de octa. nulla fiat memo.
neqz pces. q2 hic differt vna dñica. 9. ℟. a duob9 cātet. Ad pcessionē ante missam
nulla mēo. de cruce. In itroitu chori. ān. O sacrū ꝯuiuiū. Fe. 5. de octa. medie lc.
de martyrib9. Ad. 2. ves. q̄ erit de octa. mēo. de ꝯmēo. Fe. 6. ⁊ sab. de ꝯmēo. ¶ Dñi-
ca. 2. de dñica. Ad ves. ℟. Deū time. mēo. de sctis: de triñ. ⁊ pces. Ad mat. mēo. tm̄
de sctis: ⁊ de triñ. In lau. oēs āe. dñr. Fe. 2. 3. et. 6. de ꝯmēo. ¶ Dñica. 3. de suitio
dñicali. Ad. 1. ves. mēo. de aplo: de martyrib9: de trini. ⁊ pces. ⁊ medie lc. de marty-
ribus. Feria. 2. 6. ⁊ sab. de ꝯm. ¶ Dñica. 4. de suitio dñicali. medie lc. de marty-
rib9. 6. ℟. Hec ē vā. Ad ves. ān. sup pos. Iste sctus. cp. Btūs vir q̄ in sapia. ⁊ mēo.
de dñica. Fe. 2. de sctō. ix. lc. Fe. 3. ⁊ sab. de ꝯm. ⁊ nihil de. 3. ꝯm. Fe. 6. de sctō iohē.

Ad.2.ves.solẽnis mẽo.de.s.maria.ã.Sub tuã.¶Dñica.5.de martyrib⁹.ix.lec.
medie lec.de sctõ iohẽ.6.℟.Priusꝗ̄ te. Missa do.dꝛ i cap.cũ mẽo.de triñ.tm̃.Ad
altã missam mẽo.de oct.⁊ de oĩb⁹sctis.Fe.2.4.6.de ꝯm̃.⁊ nihil de.3.ꝯmẽo.Missa
de oct.scti iohis dꝛ i cap.cũ mẽo.de apl'is.Sabbõ de visitatiõe:⁊ nihil de sanctis.
¶Dñica.6.de octa.visitatõis.Ad.1.ves.mẽo.de dñica:⁊ de triñ.sub silẽtio:sꝫ nul
la pces.Ad mat.mẽo.de apl'is:de dñica:⁊ de triñ.Missa do.dꝛ i cap.⁊ mẽo.de tri-
nitate tm̃.Ad altã missam mẽo.de apl'is:⁊ de oĩbus sctis.Scde vespe erũt de sctõ
martino:⁊ mẽoꝛia de apl'is:⁊ de dñica.Fe.2.de sctõ martino.ix.lc.medie lec.erũt
de apl'is.℣.⁊ ℟.de cõi aploꝝ:⁊ tm̃ mẽo.de octa.visitatiõis.Scde ves.erũt de sctõ
martino:⁊ mẽo.de oct.Feria.5.de sctõ thoma.Ad.1.vespas mẽo.de apl'is sub silẽ-
tio:deĩde solẽnis mẽo.de visitatiõe ad matut.ad missam:⁊ ad.2.vespas fiat mẽo.
de visitatiõe solẽniter.Sab.de svitio octa.visitat.¶Dñica.7.festũ reliquiaꝝ.
Ad.1.ves.mẽo.de dñica:⁊ de triñ.sub silẽtio:⁊ nihil de martyrib⁹:deĩde solẽ.mẽo.
de octa.visitatiõis.Ad matu.mẽo.de dñica:⁊ de triñ.sub silẽtio.Ad.2.ves.mẽo.de
sctõ bñdicto:⁊ de do.sub silẽtio.Fe.2.de sctõ bñdicto.ix.lc.Fe.3.5.⁊ sab.de ꝯmẽo.
Fe.4.de fe.⁊ dñr duo ℟ia fer.⁊.3.ptermittat:cũ missa dñicali i.4.fe.¶Dñica
8.de do. Ad.1.ves.ãn.sup pm.Mag.Mõtes gelboe.mẽo.de reliquiis:de trini.et
pces.Ad matu.medie lec.de marty.Fe.2.3.⁊ sab.de ꝯm̃.¶Dñica.9.de dñica.ãn.
sup pm.Mag.Rex aũt dauid.mẽo.de sctã xpina:de trini.⁊ pces.Ad.2.ves.mẽo.
de dñica sub silẽtio:deĩde solẽ.mẽo.de marty.Fe.5.6.⁊ sab.de ꝯmẽo.¶Dñica.1.
post festũ triñ.totũ svitiũ de oct.coꝛpis xpi.Ad.1.ves.mẽo.de martyrib⁹:⁊ ichoet
hysto.cũ mẽo.ãn.Logre dñe.mẽo.de triñ.⁊ pces.Ad matu.tm̃ mẽo.de marty.de
dñica: et de trinitate.Missa dñicalis dꝛ in cap.cũ mẽo.de trinitate tm̃.Ad altam
missam mẽoꝛia de martyrib⁹:⁊ de oĩbus sctis.Fe.5.de octa.medie lec.de marty.
Scde vespe erũt de octa.⁊ mẽo.de sctõ edmũdo:⁊ festũ scti edmũdi differat in cra
stinũ.Feria.6.de sctõ edmũdo.ix.lec.vespe erũt de sctõ edmũdo:⁊ mẽo.de aplo.
Sabbõ de aplo.¶Dñica.2.de dñica.Ad.1.vespas q̃ erũt de aplo:mẽo.de marty.
de dñica:de triñ.⁊ pcessio.Ad matu.tota cãtet hysto.⁊ tm̃ mẽo.de marty.⁊ de tri
nitate.Scde vespe erũt de dñica:⁊ mẽo.de ꝯmẽo.Fe.2.6.⁊ sabbõ de ꝯmẽo.¶Do
minica.3.de dñica:medie lec.de marty.6.℟.Hec est via.Feria.2.3.et sabbato de
ꝯmẽo.Fer.6.de sctõ iohãne.Ad.2.vespas.ãn.Sub tuã.solẽniter.Sabbõ de sctã
maria.¶Dñica.4.de marty.ix.lec.medie lc.de sancto iohãne.6.℟.Priusꝗ̄ te.
Missa dñicalis dꝛ in cap.cũ mẽo.de trini.tm̃.Ad altã missam mẽo.de octa.scti io-
hãnis:⁊ de oĩbus sctis.Fe.2.4.6.de ꝯmẽo.⁊ nihil de.3.ꝯmẽo.Sab.de visitatiõe.
⁊ nichil de marty.¶Dñica.5.do.6.do.7.do.8.⁊ p ebdãs oĩa vts.ad.3.B.scꝫ ad
dñicã.6.7.8.et.9.¶Dñica.1.post festũ trini.totum svitiũ de octa.coꝛpoꝛis xpi.
Ad.1.vespas q̃ erũt de aplo mẽo.de marty.de octa.de dñica.ã.Logre dñe.de trini
tate ⁊ pcessio.Ad matu.tm̃ mẽo.de marty.de dñica:⁊ de trini.Missa dñicalis dꝛ
in cap.cũ mẽo.de trini.tm̃.Ad altã missam fiat mẽo.de marty.⁊ de oĩbus sanctis
Fe.5.de oc.medie lc.de mart.In lau.oẽs ãc.Festũ sci richardi differat i crastinũ
Scde ves.ert de oc.⁊ mẽo.de scõ richardo.Fe.6.de scõ richardo.ix.lc.de cõi.2.ve
spere ert de scõ richardo:⁊mẽo.de.s.maria.ã.Sub tuã.¶Dñica.2.tota cãtet hy
sto.⁊ tm̃ mẽo.de sctis:de triñ.⁊ pces.Fe.2.3.⁊ sab.de ꝯmẽo.¶Dñica.3.do.4.do.
5.do.6.do.7.⁊ p ebdõ.oĩa vts.ad.1.B.scꝫ ad dñicã.5.6.7.8.⁊.9.ita ꝙ trãs.sci bñ
dicti celebꝛet cũ trib⁹ lc.hoc anno.¶Dñica.1.post festũ triñ.totũ svitiũ de octa.
coꝛpis xpi.Ad.1.vespas mẽo.de marty.de dñica.ãn.Logre dñe.de trini.⁊ pcessio
Et tota cãtetur hys.in die scte xpine.Ad mat.mẽo.tm̃ de mart.de dñica:⁊ de tri-
nit.9.℟.a duob⁹cãtet.Missa dñicalis d: i cap.Ad.2.ves.mẽo.de scõ edvvardo:⁊
de dñica.Fe.4.de s.albano.ix.lc.medie lc.de oc.cũ ℣.⁊ ℟.de.3.noc.Ad ves.q̃ ert
de oct.mẽo.de sctõ albano:⁊ de vgie.Fe.5.de oc.Inuita.3.medie lc.de vgie.6.℟.

2 B

3 B

4 B

Regnū mūdi. Missa de vigi. cātet᷑ post. 6. cū mēo. de vg. ⁊ tūc ad missā de die nll̄a mēo. de vgi. tm̄ i dyocesi elieñ. i oc. corpis xp̄i totū fui. erit de sctā etheldreda: ⁊ tm̄ solē. mēo. de oc. hoc āno. Ad. 2. vel. de scō iohē sol. mēo. de oct. Fe. 6. de scō iohē. Ad 2. vel. sol. mēo. de scā maria: cū ā. Sub tuā. ¶ Dñica. 2. do. 3. do. 4. do. 5. do. 6. ita φ i hac. 6. dñica i die scē xp̄ine tota cātet᷑ hyſ. ⁊ p ebdas vts ad. 1. B. scz ad dñicā. 5.

5 B 6. 7. 8. ⁊. 9. ita φ trāsl. scī bñdicti celebret᷑ cū. 3. lc. hoc āno. ¶ Dñica. 1. post fes. tri. totū fui. de mart. ix. lc. Ad. 1. vel. mēo. de oct. corpis xp̄i: de oc. scti iohis: ⁊ de do. cū ā. Agnosce dñe. de triñ. ⁊ pces. Ad mat. medie lc. de octa. corpis xp̄i: cū ℞. de. 2. noc. 9. ℞. a duob⁹ cātet᷑ ppt oct. 4. mēo. Ad. 1. ā. Te iure. Missa do. dr̄ i cap. cū mēo. de triñ. Ad altā missam mēo. de oct. corpis xp̄i: ⁊ de oc. scti iohis. Fe. 2. de oct. 3. lc. ℞. de. 3. noc. ⁊ mēo. de oc. scti iohis. Fe. 3. de oc. ⁊ mēo. de sctō: ⁊ de oc. scī iohis. ⁊ missa de vigi. aplo℞ cātet᷑ ad summū altare post. 6. cū mēo. de oc. scti iohis tm̄. Fe. 4. de aplis: ⁊ solē. mēo. de oct. corpis xp̄i ad vtrasqȝ vel. mat. ⁊ ad missam: ⁊ nihil de oc. scti iohis. Fe. 5. de oct. Inui. trip. tres medie lec. de aplis: ⁊ ℞ia de cōi aplo℞. In lau. oēs āe. mēoria de aplis. ān. Petrus apls. mēo. de oct. scti iohis. 2. vel. erūt de octa. mēo. de aplis. ān. O petre. ⁊ de oc. scti iohis. Cōmēoratio scti pauli differat᷑ in crastinū. Fe. 6. de ꝯmēo. scti pauli: mēo. de oct. scī iohis: ⁊ de scō petro: ꝑut ibidē notat᷑: cū missa de oc. scti iohis i cap. Sab. de visita. b. marie. Ad. 1. vel. mēo. de aplis sub silē. ⁊ nihil de marty. ¶ Dñica. 2. do. 3. do. 4. do. 5. ita φ in hac dñica in die scē xp̄ine tota cātet᷑ hyſ. ⁊ tm̄ mēo. de vgie: ⁊ p ebdas: vts ad. 1. B. scz ad dñicā

1 A 6. 7. 8. ⁊. 9. ita φ trāsl. scti bñdicti celebret᷑ cū. 3. lec. ¶ Dñica. 1. post festū triñ. totū fuitiū de oct. corpis xp̄i: ⁊ nichil de dñica: nec de triñ. neqȝ pces. qr̄ hic differtur dñica. Ad mat. totū fui. de oct. In lau. vna ā. Ad. 1. ā. Te iure. Ad pces. ante missā nulla mēo. añ crucē. In itroitu cho. ā. O sacrū ꝯuiuiū. 9. ℞. a duob⁹ cātet᷑. Fe. 6. ⁊ sab. de ꝯmēo. ¶ Dñica. 2. ichoet᷑ hyſ. cū ℞. Deū time. ⁊ tota cātet᷑ hyſ. In laud. oēs āe. Fe. 2. 5. ⁊ sab. de ꝯm. Fe. 4. de scō edmūdo. ix. lc. medie lc. de marty. cū ℞. de. 1. noc. ¶ Dñica. 3. de do. Fer. 2. 5. ⁊ sab. de ꝯm. Fe. 6. de marty. cū ℞. de. 3. noc. 5. ℞. Hec ē via. ¶ Do. 4. de scō edvvardo. ix. lc. sicut in. xl. Ad. 1. vel. sup p̄. ā. Iste sctūs. cp̄. Btūs vir q̄ in sapia. ℞. Btūs vir. mēo. de dñica: de triñ. ⁊ pces. Missa do. dr̄ i cp̄. cū mēo. de triñ. tm̄. Fe. 2. et. 6. de ꝯm. ⁊ nihil de. 3. ꝯmēo. ¶ Dñica. 5. de do. medie lc. de oct. cū ℞. Priusφ te. Fe. 4. de sctō paulo. Ad. 2. vel. q̄ erit de scā maria mēo. de aplis: ⁊ de oc. scī iohis. Fe. 5. de scā maria. Missa de oc. dr̄ i cp̄. cū mēo. de aplis. Ad altā missam nulla mēo. Fe. 6. de festo visitatiōis: ⁊ nihil de sanctis. Sabbō de oct. ¶ Dñica. 6. de scō martio. ix. lc. Ad. 1. vel. q̄ erit de scō martio. mēo. de visita. de aplis: de dñica: de triñ. ⁊ pcessio. In introitu chori de oībus sctis. ān. Saluator. Ad mat. medie lc. de aplis: ℞ia de cōi aplo℞. 9. ℞. a duob⁹ cātet᷑. mēo. de visitat. de aplis. de dñica: ⁊ de triñ. Missa do. dr̄ i cp̄. ⁊ mēo. de triñ. tm̄. Ad altā mis. mēo. de aplis: ⁊ de oīb⁹ scīs. 2. vel. erit de scō martio: mēo. de vtrisqȝ oc. ⁊ de do. Fe. 2. de oc. visitatiōis. ℞. de. 2. noc. Fe. 3. de oc. aplo℞: ⁊ tm̄ mēo. de visitatione ad vtrasqȝ vel. ad mat. ⁊ ad missam. Fe. 4. de sctō thoma. Ad. 1. vel. mēo. de aplis sub silē. deīde solēnis mēo. de visitatiōe. Fe. 5. de oct. ℞. de. 3. noc. Fe. 6. de oc. Inui. 3. Ad. 2. vel. mēo. de martyrib⁹ tm̄: ⁊ nll̄a mēo. d̄ ꝯmēo. scē marie. Sab. de scā maria ¶ Dñica. 7. festū reliqa℞: festū scī bñdicti differat᷑ i crastinū: mēo. de dñica: ⁊ de triñ. sub silētio. Ad. 2. vel. mēo. de sctō bñdicto: ⁊ de dñica sub silē. Fe. 2. de scō bñdicto. ix. lc. ⁊ mēo. de reliqis. Fe. 3. de fe. ⁊ dñr. 2. ℞ia fer. cū missa dñicali. Fe. 4. 6. ⁊ sab. de ꝯm. Tñ vbi celebrat᷑ festū scti osmūdi: tūc fe. 3. 4. ⁊ sab. de ꝯmēo. ⁊ ℞. ferialia ꝑtermittāt᷑: ⁊ missa do. i cap. i. 4. fer. dr̄. ¶ Dñica. 8. de do. medie lc. de sctō Ad. 1. vel. mēo. de sctō: de reliqis: de triñ. ⁊ pces. Fer. 2. 4. ⁊. 6. de ꝯm. ¶ Dñica. 9. de aplo: mēo. de mar. de dñica. ān. Rex autē dauid. ⁊ d̄ triñ. sub silētio: nulla pces. Missa do. dr̄ in cap. cū mēo. de martyrib⁹: ⁊ de triñ. 2. vel. erit de aplo: nisi fes. sctē

anne sit fes. duplex: ⁊ mẽo. de dñica sub silẽtio: deĩde solẽ. mẽo. de scã anna. Fe. 4.
5. ⁊ sab. de cõm. ¶ Dñica. 1. post fes. triñ. totũ ƀui. de oc. corpis xpi. Ad. 1. ves. ichoet̃ 2 A
hys. cũ mẽo. ã. Loqre dñe. mẽo. de triñ. ⁊ pces. 9. ℞. a duob⁹ cãtet̃. In lau. vna ãn.
Ad. 1. ãn. Te iure. Ad pcessionẽ añ missam In itroitu chori ãn. de scã maria. Mis=
sa do. dr̃ i cp̃. Ad altã missam nlla mẽo. Fe. 4. de scõ edmũdo: medie lc. de marty. ⁊
tm̃ mẽo. de oct. Ues. ert̃ de oc. ⁊ mẽo. de scõ edmũdo. Fe. 5. de octa. ⁊ mẽo. de aplo.
Fe. 6. de aplo. Ad. 2. ves. q̃ ert̃ de aplo: mẽo. de scã maria. ã. Sub tuã. ⁊ de marty.
Sab. de sctã maria: ⁊ mẽo. de mart. ¶ Dñica. 2. tota cãtet̃ hys. In lau. vna ã. Fe.
2. 5. ⁊ sab. de cõm. ¶ Dñica. 3. de do. medie lec. de sctõ. Fe. 2. ⁊. 6. de cõm. ⁊ nichil de
3. cõmẽo. ¶ Dñica. 4. de do. medie lc. de oc. 6. ℞. Priusq̃ te. Fe. 3. de aplis: ⁊ nlla
mẽo. Fe. 4. de sctõ paulo. 2. ves. erũt de scã maria: ⁊ mẽo. de aplis: ⁊ de oc. sci iohis
Fe. 5. de sctã maria. Fer. 6. de visitat. ¶ Dñica. 5. do. 6. do. 7. do. 8. ⁊ p ebdõas oĩa
vts. ad. 1. A. scz ad dñicã. 6. 7. 8. ⁊. 9. ¶ Dñica. 1. post festũ triñ. totũ ƀui. de oc. cor 5 A
poris xpi. Ad. 1. ves. ichoat̃ hys. cũ ã. Loqre dñe. mẽo. de triñ. ⁊ pces. 9. ℞. a duob⁹
cãtet̃: mẽo. de do. ⁊ de triñ. Missa do. dr̃ i cp̃. cũ mẽo. de triñ. tm̃. Fe. 4. de. s. richar
do. ix. lc. medie lc. de marty. cũ mẽo. de oct. Fe. 5. de oc. Ad. 1. ves. q̃ ert̃ de oc. mẽo.
de scõ richardo. Ad. 2. ves. mẽo. de festo loci. Fe. 6. ⁊ sab. de cõm. ¶ Dñica. 2. de do.
medie lc. de sctõ edvvardo. Tñ in diocesi elieñ. ⁊ vbi celebret̃ fes. scti osmũdi tota
cãtet̃ hysto. ⁊ tm̃ mẽo. de sctõ. Fe. 2. ⁊. 6. de cõm. ¶ Dñica. 3. de do. medie lc. de oc.
6. ℞. Priusq̃ te. Fe. 4. de aplo paulo. Ad. 2. ves. q̃ ert̃ de. s. maria mẽo. de aplis: et
de sctõ iohãne. Missa de oct. scti iohis dr̃ i cap̃. Fe. 6. de visitatõe. ¶ Dñica. 4. de
scõ martino: vts ad. 1. A. scz ad dñicã. 6. ¶ Dñica. 5. festũ reliqa℞: mẽo. de dñica
⁊ de triñ. sub silẽ. ⁊ nichil de sctõ bñdicto. Fe. 3. 4. ⁊ sab. de cõm. Fe. 2. ⁊. 6. de fe. et
in. 6. fer. dñr ℞. de. 2. noc. Missa do. dr̃ i cp̃. i. 2. fer. ⁊ i. 6. fe. Epla ⁊ euãg. 4. fer.
⁊ ℞. fer. ptermittant̃. ¶ Dñica. 6. ã. sup p̃. mag. Mõtes gelboe cet a vts. ad. 1. A.
¶ Dñica. 7. ⁊ p ebdõ. oĩa vts ad. 1. A. scz ad dñicã. 8. ⁊. 9. ¶ Dñica. 1. post fes. triñ. 4 A
totũ ƀuitiũ de oct. corpis xpi: ⁊ mẽo. tm̃ de scõ: ⁊ de do. ã. Loqre dñe. de tri. ⁊ pces.
9. ℞. a duob⁹ cãtet̃. Ad. 1. ã. Te iure. Missa do. dr̃ i cp̃. Fe. 3. de sctõ albano: medie
lc. de oc. ℞. de. 2. noc. Fe. 4. de oc. ℞. de. 3. noc. ⁊ mẽo. tm̃ de vgi. Missa de vigi. dr̃
solẽniter post. 6. cũ mẽo. de vgine tm̃. Fe. 5. de sctõ iohẽ sol. mẽo. de oc. ad vtrasq̃
ves. mat. ⁊ ad missam. Ad. 2. ves. prio fiet mẽo. de oc. deĩde de scã maria solẽnit. ã.
Sub tuã. Fe. 6. de sctã maria. Sab. de mart. cũ mẽo. de oc. ⁊ cũ mẽoriis cõsuetis
¶ Dñica. 2. do. 3. do. 4. do. 5. ita q̃ i hac. 5. dñica dr̃ ã. sup p̃. Mag. Mõtes gelboe
do. 6. ⁊ p ebdõas oĩa vts. ad. 1. A. scz ad dñicã. 3. 4. 5. 6. ⁊. 7. ¶ Et nota q̃ i dioce=
si elieñsi tota cãtet̃ hys. i die sci arnulphi. ¶ Dñica. 1. post festũ triñ. de oct. cor. xpi. 5 A
Ad. 1. ves. q̃ ert̃ de marty. iohẽ ⁊ paulo fiat mẽo. de oc. corpis xpi: de oc. scti iohis: ⁊
de do. ã. Loquere dñe. de triñ. ⁊ pces. Ad mat. mẽo. tm̃ de oct. scti iohis: de do. ⁊ de
triñ. 9. ℞. a duob⁹ cãtet̃. Ad. 1. ãn. Te iure. Missa do. dr̃ i cp̃. Fe. 2. de oc. corpis xpi
Missa de vigi. cantet̃ ad sũmũ altare post. 6. cũ mẽo. de sctõ: ⁊ de oc. scti iohis. Ad
altã missam nulla mẽo. Fe. 3. de aplis: ⁊ mẽo. de oct. corpis xpi ad vtrasq̃ ves. Ad
mat. ⁊ ad missaz solẽniter: ⁊ nichil de oc. scti iohis. Fe. 4. de cõm. scti pauli: ⁊ mẽo.
de oc. corpis xpi: de sctõ petro: ⁊ de oc. scti iohis. Fer. 5. de oc. Ad. 1. ves. q̃ erũt de oc
corpis xpi: mẽo. de aplis. ã. In regeneratiõe. mẽo. de oc. scti iohis. ã. Ingresso. Ad.
matu. medie lc. de oc. scti iohis. 6. ℞. Inter natos ⁊ mẽo. de vtrisq̃ oct. Missa de
oc. scti iohis dr̃ in cap̃. cũ mẽo. de oc. aplo℞. Fe. 6. de visitat. Ad. 1. ves. solẽ. mẽo. de
oc. corpis xpi: ⁊ nichil de mart. Sab. de oct. visitat. cũ mẽo. de aplis. ¶ Dñica. 2.
do. 3. do. 4. ⁊ i hac. 4. dñica. ã. Mõtes gelboe do. 5. ⁊ p ebdõas oĩa vts ad. 5. A. scz
ad dñicã. 4. 5. 6. ⁊. 7. ¶ Dñica. 1. post festũ triñ. totũ ƀui. de oc. ⁊ nulla mẽo. neq̃ 8 D
pces. qr̃ hic differt̃ vna dñica. Ad. 1. ãn. Te iure. Ad pcessionẽ nulla mẽo. de cruce
In itroitu chori. ãn. O sacrũ cõuiuiũ. Fe. 2. de sctõ. ix. lc. medie lc. de mart. et tm̃

mẽo. de oc. Fe. 3. de s. augu. Ad. 1. ves. sol. mẽo. de sctõ: ⁊ de oc. Fe. 4. de oc. ℟. de. 1. noc. Fe. 5. de oc. með. lc. de scõ. Fe. 6. ⁊ sab. de ꝯm̃. ¶ Do. 2. pꝰ fes. tri. ichoet hys. cũ ℟. Deũ time. mẽo. de ꝟgie: ⁊ de tri. ⁊ pc. Ad mat. með. lc. de ꝟgie. In l. oẽs ãe. Fe. 4. 6. ⁊ sab. ð ꝯm̃. ¶ Do. 3. tota cãtet hys. Fe. 2. 4. ⁊ sab. ð ꝯm̃. ¶ Do. 4. ð do. með. lc. de sctõ. Fe. 4. 5. ⁊. 6. de ꝯm̃. ⁊ mẽo. de sctis. Fe. 3. de s. richardo. ix. lc. með. lc. de mar. cũ ꝟ. ⁊ ℟. de. 2. noc. Sab. de s. edvvardo. ix. l. de alio fes. ¶ Do. 5. ð do. ad. 1. vs. mẽo. de s. edvvardo: de tri. ⁊ pc. Fe. 5. ⁊ sab. de ꝯm̃. ⁊ nichil de. 3. ꝯm̃. ¶ Do. 6. de do. medie lc. de sctõ. Missa de vig. ðꝛ i cp̃. cũ mẽo. de scõ: ⁊ de oc. sine Credo. In sũma missa mẽo. de tri. ⁊ de oībꝰ scis tm̃. Ad vs. mẽo. de do. sub sil. sꝫ nulla mẽo. de oct. scti iohis. Fe. 3. de sctõ paulo. 2. ves. erũt de sctã maria. Fe. 4. de scã mar. mẽo. de oct. ⁊ missa de oct. ðꝛ in cp̃. Fe. 5. de visita. festũ maiꝰ dup. ⁊ nichil de sctis. Fe. 6. de oct. Sab. de sctõ martio. ix. lc. medie lc. de aplis. ℟. de cõi aploꝝ: ⁊ tm̃ mẽo. de visita. ¶ Dñica. 7. de oct. Ad. 1. ves. q̃ erũt de sctõ martino: mẽo. de oct. visit. de aplis: de do. de triñ. ⁊ pces. Ad mat. 9. ℟. a duobꝰ cantet. Missa do. ðꝛ i cp̃. ⁊ mẽo. de triñ. tm̃. Ad. 2. ves. q̃ erũt de oc. aploꝝ mẽo. de visita. ⁊ de do. Fe. 2. de oc. aploꝝ: ⁊ tm̃ mẽo. de oc. visi. Ad ves. scti thome mẽo. de oc. aploꝝ sub silẽ. deide sol. mẽo. de visita. Fe. 3. de sctõ thoma: ⁊ sol. mẽo. de oc. ad vtrasqꝫ ves. ad mat. ⁊ ad missaꝫ. Feria. 5. de oc. visi. ix. lc. Inui. 3. Ad. 2. vs. q̃ erũt de oc. mẽo. de mar. tm̃. Fe. 6. de ꝯm̃. btẽ mar. Sab. de s. bñdicto. ix. lc. ¶ Dñica. 8. festũ reliqꝛꝝ. Ad. 1. vs. mẽo. de scõ: de do. ⁊ de triñ. sub silẽ. Fe. 2. de fe. ⁊ dñr duo ℟ia fer. ⁊. 3. ꝑtermittat cũ missa do. Fe. 3. 5. ⁊ sab. de ꝯm̃. ¶ Dñica. 9. de do. mẽo. de reliquiis: ⁊ de triñ. ⁊ pces. Fe. 3. ⁊ 5. de ꝯm̃. ⁊ nichil de. 3. ꝯm̃. Fe. 6. Cp̃. Cõfitebor. missa de vig. ¶ Dñica. 10. fuitiũ de scã ãna. Ad. 1. ves. q̃ erũt de aplo: nisi festũ sctẽ ãne fuerit dup. festũ: ⁊ fiat mẽo. de do. ã. Rex aũt dauid. ⁊ de triñ. sub sil. deide sol. mẽo. de sctã anna. Missa do. ðꝛ in cap̃. Fe. 3. 5. ⁊. 6. de ꝯm̃.

2 D ¶ Dñica. 1. post festũ triñ. totũ fui. de oc. corpis xp̃i: et tm̃ mẽo. de ꝟgine: qꝛ hic differt dñica. 9. ℟. a duobꝰ cãtet. Ad. 1. ã. Te iure. Fe. 2. ⁊. 3. de oc. ⁊ mẽo. de scis. Fe. 5. de oc. 2. ves. erũt de oc. ⁊ mẽo. de festo loci: ⁊ de mar. Fe. 6. ⁊ sab. de ꝯm̃. ¶ Dñica. 2. tota cãtet hyst. cũ ℟. Deũ time. Ad. 1. ves. mẽo. de triñ. ⁊ pces. In lau. oẽs ãe. Fe. 2. 4. ⁊ sab. de ꝯm̃. ¶ Dñica. 3. do. 4. do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. ita ꝙ i hac. 8. dñica ðꝛ. ã. Mõtes gelboe. dñica. 9. ⁊ p ebð. oīa vts. ad. 1. D. scꝫ ad dñicã. 4. 5. 6. 7. 8. 9. ⁊. 10.

3 D ¶ Dñica. 1. post fes. tri. totũ fui. de oc. corpis xp̃i. Ad. 1. ves. ichoet hys. cũ mẽo. ã. Logre dñe. ⁊ mẽo. de tri. ⁊ pces. 9. ℟. a duobꝰ cãtet. Ad. 1. ã. Te iure. missa do. ðꝛ i cap̃. Fe. 3. de scõ edmũdo: með. lc. de mar. Fe. 5. ð oc. ⁊ fes. scĩ barnarbe differat i crasti. 2. ves. erũt de oc. ⁊ mẽo. de aplo. Fe. 6. de aplo: medie lc. de mar. cũ ꝟ. ⁊ ℟. de. 2. noc. 2. ves. erũt de aplo: ⁊ mẽo. de sctã maria. ãn. Sub tuã. Sab. de sctã maria. ¶ Dñica. 2. de do. medie lc. de sctõ. Fe. 4. 5. ⁊ sab. de ꝯm̃. ¶ Dñica. 3. de do. tota cãtet hys. In l. vna ã. Fe. 4. de sctõ iohẽ. Ad. 2. ves. mẽo. de festo loci solẽniter. Fe. 5. ⁊ sab. de ꝯm̃. ⁊ nihil de. 3. ꝯm̃. i hac ebða. ¶ Dñica. 4. do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. ⁊ p ebð. oīa vts. ad. 1. D. scꝫ ad dñicã. 6. 7. 8. 9. ⁊. 10. ita ꝙ i crastĩo oc. visi. fiat fuitiũ de fes. loci: ⁊ i sab. de sctã mar. ⁊ tm̃ mẽo. de sctis.

4 D ¶ Dñica. 1. post festũ triñ. totũ fui. de oc. corpis xp̃i: ⁊ mẽo. de sctõ: de do. cũ ã. Loquere dñe. de triñ. ⁊ pces. Ad mat. tm̃ mẽo. de sctõ: de do. de tri. ⁊ pces. 9. ℟. a duobus cãtet. Ad. 1. ã. Te iure. missa do. ðꝛ i cp̃. cũ mẽo. de triñ. tm̃. Ad pces. añ missaꝫ mẽo. de cruce. In ĩtroitu chori. ã. de scã mar. Ad altã missaꝫ mẽo. de scõ: ⁊ de oībꝰ sctis. Fe. 3. de sctõ richardo. ix. lc. medie lc. de mari. ⁊ tm̃ mẽo. de oct. 2. ves. erũt de sctõ: ⁊ mẽo. de oc. Fe. 5. de oc. Inui. trip̃. með. lc. de mar. cũ ꝟ. ⁊ ℟. de. 2. noc. 6. ℟. Hec ẽ vera. 2. ves. erũt de oc. ⁊ mẽo. de ꝯm̃. ⁊ de mari. Fe. 6. ⁊ sab. de ꝯm̃. ⁊ mẽo. de sctis. ¶ Dñica. 2. de do. tota ðꝛ hysto. In lau. vna ã. Fe. 4. de sctõ iohẽ. Ad. 2. ves. sol. mẽo. de ꝯm̃. Fe. 5. ⁊ sab. de ꝯm̃. ⁊ nihil de. 3. ꝯm̃. ¶ Dñica. 3. do. 4. do. 5. do. 6. ⁊ i hac. 6. dñica. ã. sup ꝑ. Mag. Mõtes gelboe. do. 7. ⁊ p ebð. oīa vts. ad. 1. D. scꝫ

ad dñicā.6.7.8.9.⁊.10.ita ꝙ i crastio oc.visit.fiat servi.de festo loci:⁊ i sab.de sctā maria:⁊ mēo.de scīs.Etiā in.6.do.ā.sup p̄.mag.Mōtes gelboe.¶Dñica.1.post festū triñ.totū servi.de oc.corpis xpi.Ad.1.ves.mēo.de do.ā.Loquere dñe.mēo.de triñ.⁊ ꝓces.Missa do.dr̄ in cp.Fe.2.de sctō albano.ix.lc.med.lc.de oc.cū ℞.de.1.noc.2.ves.erūt de sctō albano:⁊ mēo.de vgie/⁊ de oct.Fe.3.de oc.iii.lc.tm̄.℞.de 2.noc.⁊ mēo.tm̄ de vgie.Missa de vigi.cātet ad pricipale altare post.6.cū mēo.de vgie tm̄.Fe.4.de sctō iohē.sol.mēo.de oc.ad vtrasqz ves.ad mat.⁊ ad missam.Fe.5.de oct.Inui.trip.medie lc.de oc.scti iohis cū ℞.Priusꝙ te.Ad.2.vs.q̄ erūt de oct.mēo.de mart.⁊ de oc.sci iohis.Fe.6.de mar.iii.lc.cū ꝓpriis lau.⁊ mēo.de oct.scti iohis.Sab.de sctā mar.¶Dñica.2.do.3.do.4.do.5.⁊ i hac.5.do.tota cātetur hysto.dñica.6.⁊ p ebd.vts.ad.1.D.scz ad dñicā.6.7.8.9.⁊.10.ita ꝙ i crastino oct.visita.fiat servi.de festo loci:⁊ i sab.de sctā maria:⁊ mēo.de sctis:⁊ oia ℞ia fer.pretermittant:qr nunꝙ dicunt ℞ia fer.priusꝙ tota cantetur hysto.¶Dñica.1.post festū trinitatis totū servitiū de sctō aldelmo:medie lec.de martyre.ix.℞.a duobus cātet ꝓpter octa.mēo.de martyre:⁊ de octa.corpis xpi tm̄:⁊ nlla mēo.de dñica:neqz de trini.neqz ꝓces.qr hic differtur vna dñica.Ad ꝓcessionē añ missam nulla mēo.de cruce:⁊ in introitu chori.āñ.O sacrū cōuiuiū.Ad vespas que erūt de sancto augustino mēoria de sctō aldelmo:⁊ de oct.tm̄.Fer.2.de sctō augustino:⁊ solēnis mēo.de oct.Fe.3.de oc.V.et ℞ia de.3.noc.Fe.5.de oct.Inuit.triplex.Ad.2.ves.de octa.mēoria de ꝯmēoratiōe.Fer.6.⁊ sab.de ꝯmēo.¶Dñica.2.tota cātetur hysto.⁊ inchoetur ad vespas cū ℞.Deū time.mēoria de sctō:de trinitate:⁊ ꝓcessio.Ad matu.tm̄ mēo.de sctō:⁊ de trinitate.In lau.oēs āc.dicūtur.Fer.5.6.⁊ sab.de ꝯmēo.Fe.4.de fer.et dicunt duo prima ℞ia.ferialia.⁊.3.pretermittat:cū epla ⁊ euangelio eiusdē ferie.¶Dñica.3.de dñica:medie lec.de cōfesso.Fe.2.de sctō edmundo:medie lec.de marty.V.⁊ ℞.de.1.noct.Fe.3.6.⁊ sab.de ꝯmēo.¶Dñica.4.de dñica:medie lec.de marty.Fer.3.5.⁊ sab.de ꝯm̄.Fer.6.de sctō edvvardo.ix.lec.de alio festo.¶Dñica.5.de sctō albano.ix.lc.cū ℞.Percepturus.Missa do.dr̄ in cap.cū mēo.de triñ.tm̄.Fer.3.de sctō iohāne.Ad.2.ves.sol.mēo.de festo loci.Fe.4.⁊.6.de ꝯmēo.⁊ nichil de.5.ꝯmēo.in hac ebdo.¶Dñica.6.de aplis.Ad ves.⁊ ad mat.mēo.de do.⁊ de triñ.sub silē.⁊ nulla ꝓces.ad ves.neqz mēo.de sctō iohāne.Missa dñicalis dr̄ in cp̄.Fe.2.de apostolo.Ad.2.vespas que erunt de sctā maria:mēo.de aplis:⁊ de octa.Fer.3.de sancta maria:⁊ mēoria de oct.cū missa de oct.scti iohis in cap.cū mēo.de aplis tm̄.Ad altā missam nulla mēo.de visi.Fe.4.de visit.nulla fiat mēo.Fe.5.de oc.visit.Fe.6.de scō martino ix.lc.med.lc.de aplis:⁊ tm̄ mēo.de oct.visit.2.ves.erūt de scō martio:⁊ mēo.de oc.ves.⁊ mat.de scā maria dicūt sicut extra oct.¶Dñica.7.de oct.aploꝝ.Ad ves.de oct.aploꝝ:mēo.de oc.visitatiōis:de do.de triñ.⁊ ꝓces.Ad ves.sancti thome mēo.de octa.aploꝝ:⁊ de dñica sub silētio:deīde solēnis mēo.de oc.visitatiōis.Fe.2.de sctō thoma:⁊ solēnis mēo.de octa.visitatiōis ad mat.⁊ ad missam:⁊ ad.2.vespas Fe.3.de oc.Fe.4.de oc.ix.lc.Inuit.3.Ad.2.ves.mēo.de ꝯm̄.Fe.5.⁊ sab.de ꝯmēo.Fe.6.de sctō benedicto.ix.lc.¶Dñica.8.festū reliquiaꝝ.mēo.de do.⁊ de tri.sub silētio.Ad.2.ves.solēnis mēo.de ꝯm̄.Fe.2.4.⁊ sab.de ꝯmēo.Missa dñicalis dicit in cap.infra ebdam:⁊ fiat mēo.de reliquiis per oct.⁊ in octa.¶Dñica.9.de sctā margareta.Ad.1.ves.mēo.de reliqis:de do.de triñ.⁊ ꝓces.Missa dñicalis dr̄ i cp̄.cū mēo.de triñ.Fe.2.⁊.4.de ꝯm̄.Fe.5.de vgie cū noc.ꝓpter vig.Cp̄.Cōfitebor.Fe.6.de aplo:⁊ solēnis mēo.de marty.Ad.2.ves.solē.mēo.de sctā anna.Ubi festū sctē anne est duplex festū:tunc ves.erunt de sctā anna:⁊ solēnis mēo.de aplo.Sab.de sctā anna.Inuit.3.¶Dñica.10.de dñica.Ad.1.ves.que erūt de scā anna mēo.de martyrib9:de do.cū āñ.Rex aūt dauid.de triñ.⁊ ꝓces.Ad mat.medie lc.de mart.Ad.2.ves.q̄ erūt de do.fiat mēo.de ꝯmēo.⁊ de sctis.Fe.2.5.⁊ sab.de ꝯm̄.

5 D

1 E

2 C ¶ Dñica.1.post festũ trinitatis totũ seruitiũ de oct.coꝛpis xp̃i:⁊ mẽo.tm̃ de sctõ:et nichil de do.fiat/neqꝫ pces.qꝛ hic differt dñica.Ad pcessionẽ añ missã nulla mẽo. de cruce.In itroitu choꝛi.ã.O sacrũ ꝯuiuiũ.Fe.5.de oc.⁊ mẽo.tm̃ de mar.Fe.6. ⁊ sab.de ꝯm̃.¶ Dñica.2.tota cãtet hysto.⁊ ichoet ad ves.cũ ℞.Deũ time.⁊ mẽo. de ꝯfes.de triñ.⁊ pces.Ad mat.mẽo.tm̃.de ꝯfes.⁊ de triñ.Fe.3.6.⁊ sab.de ꝯmẽo.⁊ oĩa ℞.fer.ꝑtermittunt.¶ Dñica.3.do.4.do.5.do.6.do.7.do.8.do.9.⁊ ꝑ ebdo.

3 C vtš.ad.1.E.scꝫ ad dñicã.4.5.6.7.8.9.⁊.10.¶ Dñica.1.post festũ triñ.totũ serui tiũ de oct.coꝛpis xp̃i.Ad.1.ves.mẽo.de sctis:⁊ ichoet hys.cũ mẽo.ã.Loquere dñe. ⁊ mẽo.de triñ.⁊ pces.Ad mat.tm̃ mẽo.de sctis:de do.⁊ de triñ.cũ missa do.in cap. cũ mẽo.de triñ.tm̃.Ad altã missã mẽo.de ꝯfes.⁊ de oib⁹ sctis tm̃.Ad.1.ã.Te iure. Fe.2.de scõ edmũdo.ix.lc.Inuit.3.medie lc.de mart.2.ves.erũt de sctõ:⁊ mẽo.de octa.Fe.3.de oct.℞.de.1.noc.Fe.4.de aplo:medie lec.de oct.℞.de.2.noc.2.ves. erũt de oct.⁊ mẽo.de aplo:⁊ de mar.Fe.5.de oct.Inuit.3.⁊ medie lc.de mar.℞. de.2.noc.Ad.2.ves.mẽo.de ꝯmẽo.Fe.6.⁊ sab.de ꝯm̃.¶ Dñica.2.tota cãtet hyst. ⁊ tm̃ mẽo.de martyr.⁊ de triñ.In lau.vna ãn.Fe.3.6.⁊ sab.de ꝯm̃.⁊ mẽo.de sctis. ¶ Dñica.3.do.4.do.5.do.6.do.7.do.8.⁊ ꝑ ebdo.vtš.ad.1.E.scꝫ ad dñicã.5.6. 7.8.9.⁊.10.ita ꝙ in.5.fe.6.fe.⁊ sab.post oct.visita.fiat seruitiũ de ꝯm̃.et tm̃ mẽo.

4 C de sctis.¶ Dñica.1.post festũ triñ.totũ seruitiũ de oct.coꝛpis xp̃i.Ad.1.ves.mẽo.de mart.⁊ ichoat hys.cũ mẽo.ãn.Loqre dñe.mẽo.de triñ.⁊ pces.Ad matu.tm̃ mẽo. de sctis:⁊ de do.⁊ de triñ.9.℞.a duob⁹ cãtet.Missa do.dr in cap.cũ mẽo.de triñ. tm̃.Ad altã missaꝫ mẽo.de sctis:⁊ de oibus sctis tm̃.2.ves.erũt de sctõ richardo:⁊ mẽo.de mar.de oc.⁊ de dñica.Fe.2.de sctõ richardo.ix.lc.medie lc.de mar.vespe erũt de sctõ:⁊ mẽo.de oct.Fe.5.de oct.Inuit.3.medie lc.de mar.cũ v̄.et ℞.de.2. noc.6.℞.Hec est vera.2.ves.erũt de oct.⁊ mẽo.de ꝯmẽo.⁊ de sctõ.Fe.6.⁊ sab.de ꝯmẽo.⁊ nichil de.3.ꝯm̃.¶ Et nota ꝙ tota cantet hysto.i festo.7.doꝛmiẽtiũ:⁊ cũ mẽo.de mart.¶ Dñica.2.do.3.do.4.do.5.do.6.⁊ i hac.6.dñica mẽo.de do.ãn. Mõtes gelboe.dñica.7.⁊ i hac.7.dñica tota cãtet hys.⁊ ꝑ ebdo.vtš.ad.1.E.scꝫ ad dñicã.5.6.7.8.9.⁊.10.ita ꝙ i fe.5.6.⁊ sab.post oct.visita.fiat seruitiũ de ꝯm̃.

5 C ⁊ tm̃ mẽo.de sctis.¶ Dñica.1.post festũ triñ.de sctõ albano.Ad.1.ves.mẽo.de oct. ⁊ inchoet hys.cũ ãn.Loquere dñe.mẽo.de triñ.⁊ pces.Ad mat.medie lc.de oc.coꝛ poꝛis xp̃i:cũ v̄.⁊ ℞.de.3.noc.9.℞.a duob⁹ cantet.Ad.1.ã.Te iure.Missa do.dr in cap.cũ mẽo.de triñ.tm̃.Ad.2.ves.de sctõ albano mẽo.de v̄gine:de oct.⁊ de do. Fe.2.de oct.missa de vigi.cãtet ad sũmũ altare post.6.cũ mẽo.de sctã etheldreda Fe.3.de sctõ iohãne.mẽo.de octa.ad vtrasqꝫ ves.ad mat.⁊ ad missaꝫ solẽniter.Fe ria.5.de oct.Inuita.3.medie lc.de mar.cũ ꝓpꝛiis ℞iis.⁊ ꝓpꝛie laud.eoꝝ eo ãno ꝑtermittunt:⁊ tm̃ mẽo.de oct.scti iohis.2.ves.erũt de oct.⁊ mẽo.de sctã maria.ã. Sub tuũ.⁊ de oct.scti iohis:sed nulla mẽo.de mar.Fe.6.de sctã mar.¶ Nota ꝙ in festo.7.doꝛmiẽtiũ tota cãtet hys.⁊ tm̃ mẽo.de.7.doꝛmiẽtib⁹.¶ Dñica.2.dñi ca.3.do.4.do.5.⁊ i hac.5.do.mẽo.de dñica.ã.Mõtes gelboe.dñica.6.in ista.6. do.tota cãtet hys.⁊ ꝑ ebdo.vtš.ad.1.E.scꝫ ad dñicã.6.7.8.9.⁊.10.ita ꝙ fe.5.6.et

A sab.post visita.fiat seruitiũ de ꝯmẽo.⁊ cũ mẽo.de sctis.¶ Dñica.1.post festũ trini. totũ seruitiũ de sctõ augustino infert⁹ dup.Ad.1.ves.sol.mẽo.de sctõ aldelmo:⁊ de oct.tm̃:nichil de do.fiat/nec de triñ.neqꝫ pces.qꝛ hic differt vna dñica:⁊ alia dif ferat in natiuitate btẽ marie.Ad mat.sol.mẽo.de oc.tm̃.Ad pces.añ missaꝫ mẽo. de cruce.In itroitu cho.ã.de sctã maria.Fe.2.de oct.v̄.⁊ ℞.de.2.noc.Fe.3.d oc. v̄.⁊ ℞.de.3.noc.Fe.4.de oc.v̄.⁊ ℞.d.1.noc.Fe.5.d oc.Inui.3.Ad.2.ves.mẽo.de fes.loci.Fe.6.⁊ sab.de ꝯm̃.¶ Do.2.post fes.tri.ichoet hys.cũ ℞.Deũ time.mẽo. de mar.de triñ.⁊ pc.Ad mat.mẽo.lc.de mar.In l.oẽs ãc.Fe.2.de fe.℞.de.1.noc. Missa.Sal⁹ popli.Fe.3.5.⁊ sab.de ꝯm̃.Fe.6.d fe.℞.de.2.noc.Epla ⁊ euã.4.fe. ¶ Dñica.3.totũ seruitiũ de sctõ edmũdo:medie lc.de mart.Missa do.dr in cap.cũ

mēo.de triñ.tm̄.Ad altā missam mēo.de mart.⁊ de oib⁹ sctis tm̄. Fe.2.5.⁊ sab.de ꝯm̄. ¶ Dñica.4.totū ſuitiū de sctō richardo.Medie lc.de mart. Missa dñicalis đr i cap.cū mēo.de triñ.tm̄.Ad altā missaꝫ mēo.de mart.⁊ de oib⁹ sctis. Fe.2.5.et 6.de ꝯm̄.Fe.5.de sctō edwardo.ix.lc.de alio festo ad vš.ā. Iste sctūs.Cp̄.Btus vir q in sa. ℞.Btūs vir q suffert. Sab.de scō albano.ā.Beat⁹ vir.Cp̄. Iste sctūs ℞.Perceptur⁹. ¶ Dñica.5.de ſui.do.Ad.1.ves.mēo.de sctō albano:de vgine:de trinitate:⁊ ꝓces.Ad mat.medie lc.de vgie.vi.℞.Regnū mūdi. Missa de vigi.đr in cp̄.cū mēo.de vgine tm̄.Ad altā missaꝫ mēo.de triñ.⁊ de oib⁹ sctis tm̄. Fe.2.de scō iohāne.Ad.1.ves.mēo.de do.sub silētio.Ad.2.ves.mēo.de ꝯm̄.solēnit.Fe.3.⁊.5 de ꝯm̄. ¶ Dñica.6.de sctō paulo.Ad.1.ves.mēo.de dñica ⁊ de triñ.sub silētio:sed nulla ꝓces.Ad mat.mēo.de sctō petro:de oct.scti iohis:de do.⁊ de triñ.Missa do.đr i cp̄.cū mēo.de triñ.tm̄.Ad altā missaꝫ mēo.de.s.petro:⁊ de oct.sci iohis.2.ves.erūt de sctā mar.⁊ mēo.de aplis:de oct.sci iohis:de dñica.Fe.2.de.s.mar.⁊ mēo.de oct.Missa de oct.sci iohis đr ī cap.cū mēo.de aplis.Ad altā missaꝫ nulla mēo. Fe.3.de visitat.⁊ nichil de sctis.Fe.4.de oct.visita.Fe.5.de sctō martino.ix.lec. Medie lc.de aplis:⁊ mēo.de oct.visita.ad vtrasqꝫ ves.ad mat.⁊ ad missaꝫ.Sab. de octa.aploꝝ:et tm̄ mēo.de visita. ¶ Dñica.7.de sctō thoma. Ad.1.ves.mēo.de oct.aploꝝ:de do.⁊ de triñ.sub silētio:deīde sol.mēo.de visita.Ad mat.mēo.de do.⁊ de triñ.sub silētio:deīde sol.mēo.de visita.Missa do.đr i cp̄.cū mēo.de triñ.tm̄. Ad altā missaꝫ mēo.de visita.⁊ de oib⁹ sctis.Ad.2.ves.mēo.de do.sub silētio:deīde sol.mēo.de visi.Fe.3.de oct.visita.Inuita.3.2.ves.erūt de oct.⁊ mēo.de ꝯm̄.⁊ de mart.Fe.4.6.⁊ sab.de ꝯm̄.Fe.5.de.s.bñdicto.ix.lc. ¶ Dñica.8.festū reliqꝝ:⁊ mēo.de do.⁊ de triñ.sub silētio.Ad.2.ves.mēo.de scō swithino:⁊ de do.sub silētio. Missa do.đr i cp̄.i.4.fe.Fe.2.de sctō swithino.ix.lc.2.ves.erit de sctō:⁊ mēo.đ ꝯm̄.⁊ de reliquiis:⁊ fiat mēo.de reliqis ꝑ oct.⁊ i oc.Fe.3.5.⁊.6.đ ꝯm̄. ¶ Dñica.9.de do.Ad.1.ves.mēo.de sctā margareta:de sctā praxede:de reliqis:de triñ.⁊ ꝓces.Ad mat.medie lc.de vgie:⁊ mēo.de reliquiis ⁊ de triñ.Fe.3.⁊ sab.đ ꝯm̄. ¶ Dñica.x. de dñica.Ad.1.vš.ā.sup ꝑos.mag.Rex aūt dauid.Mēo.de marty.de triñ.⁊ ꝓces. Ad mat.medie lc.de sctō sansone.Fe.2.3.⁊.4.de ꝯm̄. ¶ Dñica.1.post fes.triñ.ſuitū de oct.corpis xp̄i.Ad.1.vš.mēo.de mart.⁊ ichoet hys.cū mēo.tm̄.ā.Loqre dñe ⁊ mēo.de triñ.Ad ꝓces.añ missaꝫ in itroitu cho.āñ.de sctā mar. ¶ Et nota ꝙ vna tm̄ do.differt ꝑ estatē:videlꝫ i nati.btē mar.Ad matu.ix.℞.a duob⁹ cantet:⁊ tm̄ mēo.de mart.de do.⁊ de triñ.Missa do.đr i cp̄. Ad.1.āñ. Te iure. ¶ Nota ꝙ tota đr hys.ī die sci sansonis epi:⁊ tm̄ mēo.de sctō. ¶ Dñica.2.do.3.do.4.do.5.do.6. do.7.do.8.do.9.(⁊ in ista.ix.do.tota cantet hys.⁊ tm̄ mēo.de sctō) Et ꝑ ebđ.vtš. ad.1.F.scꝫ ad dñicā.3.4.5.6.7.8.9.⁊.x. ¶ Dñica.1.post fes.triñ.totū ſui.de sctō edmūdo.ix.lc.inuita.3.Ad.1.ves.mēo.de mart.de oct.corpis xp̄i: de do.ā. Loqre dñe.de trini.⁊ ꝓces.Ad mat.medie lc.de mart.⁊ mēo.de marty.de oc.de do.et de triñ.Missa do.đr i cp̄.cū mēo.de triñ.tm̄.ves.erūt de scō edmūdo:⁊ mēo.de oct.et de dñica.Fe.2.de oct.cū v.⁊ ℞.de.3.noc.Fe.3.de aplo.Medie lc.de oc.cū v.⁊ ℞. de.1.noc.2.ves.erūt de aplo:⁊ mēo.de mart.⁊ de oct. Fe.5.de oct.2.ves.erit de oc.⁊ mēo.de ꝯm̄.⁊ de sctō.Fer.6.⁊ sab.de ꝯm̄. ¶ Do.2.totū ſui.de scō richar.mēđ.lc de mart.mēo.de mar.de do.⁊ de tri. Missa do.đr i cp̄.cū mēo.de tri.tm̄.Fe.2.5.⁊ 6.de ꝯm̄.Sab.de sctō albano.ā.sup ꝑ. Iste sctūs.Cp̄. Btūs vir q suffert.℞.Perceptur⁹. ¶ Dñica.3.do.4.do.5.do.6.do.7.do.8.in hac.8.dñica tota cātet hys. et mēo.tm̄ de sctō : et ꝑ ebđ.vtš.ad.1.F.scꝫ ad do.5.6.7.8.9.⁊.x.ita ꝙ i fe.5.6.et sab.post oct.visita.fiat ſui.de ꝯm̄.⁊ tm̄ mēo.de.s.bñdicto. ¶ Dñica.1.p⁹ fes.triñ. totū ſui.de sctō richardo.Ad.1.ves.mēo.de mart.de octa.de do.āñ. Loqre dñe.de triñ.⁊ ꝓces.Ad mat.medie lc.de marty.ix.℞.a duob⁹ cātet ꝓpter octa.⁊ mēo.de mart.de oc.de do.⁊ de triñ.Ad.1.ā. Te iure Missa do.đr i cp̄.cū mēo.de triñ.tm̄.

2 A

5 A

4 A

Ad pces. añ missã. In itroitu chori. ãn. de scã maria. Ad. 2. ves. q̃ erit de. s. richardo meõ. de mar. de oc. ⁊ de do. Fe. 2. de oc. ℟. de. 3. noc. Fe. 3. de oc. ℟. de. 1. noc. Fe. 4 de oct. ℟. de. 2. noc. Fe. 5. de oc. ix. lc. inuit. trip. ⁊ tm̃ meõ. de. s. edwardo: q2 nõ h3 pprias lec. Ad. 2. ves. q̃ erit de oc. fiat meõ. de. s. maria. ã. Sub tuã. Fe. 6. de. s. maria. ¶ Dñica. 2. do. 3. do. 4. do. 5. ⁊ do. 6. ita ꝙ i hac. 6. do. ã. sup p̃m. mag. Mõtes gelboe. dñica. 7. i ista. 7. do. tota cãtet hysto. ⁊ tm̃ meõ. de scõ sansone: ⁊ p ebdõas vtš ad. 1. F. sc3 ad dñicã. 5. 6. 7. 8. 9. ⁊. 10. ita ꝙ i fe. 5. 6. ⁊ sab. p oc. visi. fiat sui. de

5 A

ꝯmeõ. ⁊ tm̃ meõ. de. s. bñdicto. ¶ Dñica. 1. post festũ triñ. totũ sui. de oct. cor. xp̃i. Ad. 1. ves. q̃. erit de. s. albano fiat meõ. de vgie: de oct. ⁊ ichoat hys. cũ meõ. ã. Logre dñe. meõ. de trini. ⁊ pces. Ad mat. meõ. tm̃ de vgie: de do. ⁊ de triñ. 9. ℟. a. 2. cãtet Ad. 1. ã. Te iure. missa de vigi. cãtet i cp̃. cũ meõ. de vgie tm̃. ad altã missã meõ. de de do. ⁊ de triñ. tm̃. Missa do. d2 i cp̃. 4. die ifra oct. Fe. 2. de. s. iohẽ. Ad. 1. ves. meõ. de do. sub silẽ. deide solẽ. meõ. de oct. ⁊ fiat solẽ. meõ. ad mat. ad missã: ⁊ ad. 2. ves. Fe. 3. de oc. ⁊ ℟. de. 1. noc. Fe. 4. de martyrib⁹. ix. lc. medie lc. de oc. corpis xp̃i. ℟. de. 2. noc. ⁊ tm̃ meõ. de oc. sci iohis. 9. ℟. a. 2. cãtet ppt oct. Fe. 5. de oct. Ad. 1. ves. q̃ erit de oc. meõ. de mart. ⁊ de oc. sci iohis. Ad mat. meõ. lc. de oc. sci iohis. 6. ℟. Priusꝙ te. Fe. 6. de sctõ: cũ noc. Sab. de apl'is: nulla meõ. ¶ Dñica. 2. 3. 4. 5. ⁊ i hac 5. do. ãn. sup p̃m. mag. Mõtes gelboe. dñica. 6. ⁊ i hac. 6. do. tota cãtet hysto. ⁊ tm̃ meõ. de scõ sansone: ⁊ p ebdõas vtš. ad. 1. F. sc3 ad dñicã. 6. 7. 8. 9. ⁊. 10. ita ꝙ i fe. 5.

6 G

6. ⁊ sab. post oct. visita. fiat sui. de ꝯmeõ. ⁊ tm̃ meõ. de. s. bñdicto. ¶ Dñica. 1. post festũ scte triñ. totũ sui. de oct. cor. xp̃i. Ad. 1. ves. q̃ erit de. s. augustio meõ. de oc. cor. xp̃i tm̃. ã. O ꝙ suauis. nichil de dñica: nec de tri. neq3 pces. q2 hic differt vna dñica. Ad mat. 9. ℟. a. 2. cãtet: nulla fiat meõ. Ad. 1. ã. Te iure. Ad processionem ante missã nulla meõ. de cruce. In itroitu chori. ã. O ꝙ suauis. Fer. 2. 3. ⁊. 4. de oct. ⁊ meõ. de sctõ. Fe. 5. de oc. Inui. trip. ix. lc. medie lc. de vgi. In lau. oẽs ãe. Ad. 2. vš q̃ erit de oct. meõ. de ꝯmeõ. ⁊ de marty. Fe. 6. ⁊ sab. de ꝯmeõ. ¶ Dñica. 2. totũ sui. de do. ⁊ ichoet hyst. cũ ℟. Deũ time. ⁊ meõ. de triñ. ⁊ pces. ad mat. In lau. oẽs ãe. dñr. Fe. 2. 4. ⁊. 5. de ꝯmeõ. Fe. 6. dñr v. ⁊ ℟. de. 1. noc. p'iorꝝ ꝯfes. Sab. de. s. edmũdo. ix. lc. Inui. 3. medie lc. de marty. v. ⁊ ℟. de. 2. noc. p'iorꝝ mrꝝ. ¶ Dñica. 3. totũ sui. de do. Ad. 1. ves. meõ. de. s. edmũdo: de triñ. ⁊ pces. Fe. 2. de aplo. ix. lc. Inui. 3. Fe. 4. 5. ⁊. 6. de ꝯm̃. Sab. de sctõ. ix. lc. ⁊ medie lc. de mart. ¶ Do. 4. de do. Ad. 1. ves. meõ. de scõ richardo: de triñ. ⁊ pces. Fe. 2. 3. ⁊. 5. de ꝯme. Fe. 4. de. s. edwardo ix. lc. de alio festo. ã. sup p̃s. Iste sctũs. cp̃. Btũs vir q̃ in sapia. ℟. Btũs vir q̃ suffert. Fe. 6. de. s. albano. ã. sup p̃. Btũs vir. cp̃. Iste scũs. ℟. Perceptur⁹. ¶ Dñica 5. totũ sui. de scõ iohẽ. nulla fiet meõ: q2 hic differt alia dñica: nisi festũ dedica. in dñica ꝯtigerit: tũc ibi debet dñica differri. Fe. 2. ⁊. 4. de ꝯme. ⁊ nichil de. 3. ꝯmeõ. ¶ Dñica. 6. de do. Ad. 1. ves. q̃ erit de dñica meõ. de apl'is: de oc. sci iohis: de triñ. ⁊ pces. ad mat. medie lc. de oc. scti iohis. 6. ℟. Int natos. ¶ Nã ℟. Priusꝙ te. nũꝙ d2 i octa. die sm ordiale sarꝝ. Missa de oc. d2 i cp̃. cũ meõ. de apl'is tm̃. ad altã missã meõ. de triñ. ⁊ de oib⁹ sctis tm̃. Fer. 2. de visitat. maius dup. Ad. 1. ves. meõ. de do. sub siletio: ⁊ nichil de sctis. Fe. 3. de oc. visitat. ⁊ meõ. de apl'is. Fe. 4. de. s. martio ix. lc. medie lc. de oc. aplorꝝ: ⁊ tm̃ meõ. de oct. visitatiõis. 2. vespe erũt de sctõ: ⁊ memoria de octa. Fe. 6. de oc. aplorꝝ: ⁊ tm̃ meõ. de oct. visitatiõis. Sab. de sctõ thoma ad. 1. vespas meoria de octa. aplorꝝ sub siletio: deinde solẽnis meoria de visitatõe. ¶ Dñica. 7. fes. reliqarꝝ. Ad. 1. ves. meõ. de do. de triñ. sub siletio: deide sol. meõ. de sctõ thoma: ⁊ de oc. visitatõis. Ad matu. meõ. de dñica: ⁊ de triñ. sub siletio: deide sol. meõ. de oct. visita. ⁊ fiat meõ. de visita. ad missa3. Ad. 2. ves. meõ. de dñica sub siletio: deide sol. meõ. de visita. Fe. 2. de octa. ix. lc. Inuita. trip. ⁊ fiat meõ. de reliquiis p octa. ⁊ i octa. Fe. 3. de marty. Missa dñicalis d2 in cap. eodẽ die. Fe. 4. de sctõ bñdicto. ix. lc. Fe. 5. 6. ⁊ sab. de ꝯm̃. ¶ Dñica. 8. de cõfes. Ad. 1. ves. meõ. de re=

liquiis: de dñica. añ. Mõtes gelboe. de trini. ⁊ pces. Missa do. dr in cap. cũ mẽo. de trinitate tm̃. Ad altã missaz mẽo. de reliquiis: ⁊ de oib9 sctis tm̃. Fe. 2. 5. ⁊ sab. de 2m̃. Tñ vbi celebrar trãsla. scti osmũdi: tũc fe. 4. 5. ⁊ sab. de 2m̃. ¶ Dñica. 9. totũ fui. de sctã maria magdalena. ix. lec. Inui. trip. Ad. 1. vesp. mẽo. de sctõ: de dñica. añ. Rex aũt dauid. de trini. ⁊ pces. Missa do. dr in cap. cũ mẽo. de trini. tm̃. 2. ves. erũt de 2mẽo. Fe. 2. 6. ⁊ sab. de 2m̃. ¶ Dñica. 1. post festũ trin̄. totũ fui. de oct. corpis xpi: nulla fiet mẽo: qr hic differt vna do. 9. R. a duob9 cãtet. Ad. 1. añ. Te iure. Ad pces. añ missam nulla mẽo. de cruce. In ĩtroitu cho. añ. O sacrũ 2uiuiũ. Fe. 2. 3. ⁊. 4. de oct. R. dñr p ordinẽ. Fe. 5. de oct. ix. lec. Inui. trip. Ad. 2. ves. mẽo. de sctã maria cũ añ. Sub tuã. ⁊ de 2fes. Fe. 6. de sctã maria: ⁊ mẽo. de 2fes. Sab. de sctõ edmũdo. ix. lec. Inui. triplex: medie lec. de marty. ¶ Dñica. 2. tota cantet hysto. ⁊ inchoet ad. 1. ves. cũ R. Deũ time. ⁊ mẽo de sctõ edmũdo: de trini. et pces. In lau. oẽs ãe. dñr. Fe. 4. 5. ⁊. 6. de 2m̃. ⁊ mẽo. de sctis. Sab. de sctõ richardo: medie lec. de marty. V. ⁊ R. de. 2. noc. ¶ Dñica. 3. do. 4. do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. ⁊ per ebdo. vts. ad. 1. G. scz ad do. 4. 5. 6. 7. 8. ⁊. 9. ita q in die scti iohãnis fiat mẽo. de dñica: de trini. sub silẽtio: ⁊ missa do. dr in cap. qr hoc anno nõ debet differri: nisi vna do. tm̃. ¶ Dñica. 1. post festũ trini. totũ seruitiũ de octa. corpis xpi. Ad. 1. ves. que erũt de sctõ edmũdo: mẽo. de octa. ⁊ inchoet hysto. cũ añ. Loquere dñe. mẽo. de trini. ⁊ pces. Ad matu. 9. R. a duob9 cantet. ⁊ mẽo. de dñica: ⁊ de trini. Missa dñicalis dr ĩ cp. Ad. 1. ã. Te iure. Ad ves. q erũt de aplo: mẽo. de oct. ⁊ de do. Fe. 2. de aplo. ix. lec. Inui. trip. medie lec. de octa. R. de. 1. noc. Fe. 3. ⁊. 4. de octa. R. de 2. ⁊. 3. noc. Fe. 5. de octa. ix. lec. Inuita. trip. ⁊ tm̃ mẽo. de sctõ: qr nõ habet pprias lec. Ad. 2. ves. de octa. mẽo. de sctã maria cũ añ. Sub tuã. ⁊ de marty. Fe. 6. de scã maria. Sabbato de sancto richardo. ix. lec. ⁊ medie lec. de martyribus. ¶ Dñica. 2. tota cantetur hysto. In lau. vna añ. Ad. 1. vespas memo. de sancto richardo: de trinitate ⁊ pcessio. Fer. 3. 4. ⁊. 5. de 2mẽo. ⁊ memo. de sanctis. Fe. 6. de sancto albano. ix. lec. añ. super pos Ad prias vespas. Iste sanctus. Sabbato de virgine cũ noc. ¶ Dñica. 3. 4. 5. 6. ⁊. 7. et per ebd. vts. ad. 1. G. scilicz ad dñicam. 5. 6. 7. 8. ⁊. 9. Ita q in die scti iohannis fiat mẽo. de dñica: ⁊ de trinitate sub silentio: et missa dñicalis dr i caplo. Item hoc anno festũ sancti benedicti celebretur cũ. iii. lec. Inuitato. dup. ¶ Dñica prima post festũ trinitatis totũ seruitiũ de octa. corporis christi. Ad primas vespas que erunt de sancto richardo fiat mẽo. de octa. de dñica. añ. Loquere dñe. de trinitate: ⁊ pcessio. 9. R. a duob9 cãtet. Missa dñicalis dicit in caplo. Ad. 1. añ. Te iure. Feria. 2. 3. ⁊. 4. de octa. et mẽo. de sanctis. Fe. 5. de octa. ix. lec. Inuita. triplex. Ad. 2. vesperas mẽoria de sancto albano tm̃. Feria. 6. de sctõ albano. ix. lec. 9. R. Percepturus. Sabbato de virgine cũ noc. ¶ Dominica. 2. totum seruitiũ de sancto iohanne: memo. de dñica/ ⁊ de trinitate sub silẽtio: sed nulla pcessio. Missa dñicalis dicit in caplo. Fer. 2. ⁊. 4. de 2mẽo. et nichil de. 3. cõmẽo. ¶ Dñica. 3. de dñica: ⁊ tota cãtetur hysto. Ad prias ves. que erunt de dñica: mẽo. de apostolis: de octa. sancti iohãnis: de trinita. ⁊ pcessio. Ad matu. tm̃ mẽo. de octa. de apostolis: ⁊ de trinitate. Missa. de octa. dicit in caplo cũ mẽo. de apostolis tm̃. Ad altam missam: mẽoria de trinitate: ⁊ de oib9 sanctis. ¶ Dominica. 4. 5. ⁊. 6. et per ebdo. vts. ad. 1. G. scilicet ad dñicam. 7. 8. et. 9. ita q festũ sancti benedicti celebretur cũ. iii. lec. Inuita. dup. ¶ Dñica. 1. post festuz scte trinitatis totũ seruitũ de sancto iohãne. Ad. 1. vespas inchoet hysto. cũ mẽo. sub silentio. añ. Loquere dñe. et mẽo. de trinitate: sed nulla pcessio: deinde solẽnis mẽo. de oct. corporis xpi. Ad matu. mẽo. de dñica: ⁊ de trini. sub silentio: dein de solẽnis mẽo. de octa. Ad. 1. añ. Gratias tibi. Missa dñicalis dicit in cap. Ad. 2. vespas mẽo. de dñica sub silentio: deinde sol. mẽo. de octa. Fe. 2. de octa. R. de. 3. noc. vespe erunt de marty. ⁊ mẽo. de vtrisqz octa. Fe. 3. ix. lec. ppter octa. ⁊ medie

2 G

3 G

4 G

5 G

Iohis Haro

lec. de oct. corpis xp̄i cū R̄. de. 1. noc. ⁊ tm̄ mē. de oct. scti iohis. ix. R̄. a. 2. cantet. Ad. 2. ves. q̄ erit de mart. fiat mē. de vtrisq3 oct. Fe. 4. de octa. R̄. de. 2. noc. Fe. 5. de oct. ix. lc. fuit. 3. Medie lc. de sctō: ⁊ mē. de oct. scti iohis. Missa de vig. solēnit ad summū altare post. 6. cū mē. de sctō: ⁊ de oct. scti iohis. Ad altā missam nulla fiat mē. Fe. 6. de apl̄is. Ad. 1. vs̄. sol. mē. de oct. corpis xp̄i tm̄. ¶ Dñica. 2. cātet hysto. Ad. 1. ves. q̄ erūt de do. mē. de apl̄is: de oct. scti iohis: de trini. ⁊ pces. Ad matu. tm̄ mē. de oct. scti iohis: de apl̄is: ⁊ de trin̄. Missa de oct. scti iohis d̄r i cap. cū mē. de apl̄is tm̄. Ad altā missam mē. de trini. ⁊ de oībus sctis tm̄. Fe. 2. de visita. vts̄. ad. 1. G. et per ebd̄. ¶ Dñica. 3. 4. ⁊. 5. et per ebd̄. vts̄. ad. 1. G. scilicet ad do. 7. 8. ⁊. 9. ita q̄ festum sancti benedicti celebretur cum. iii. lect. tm̄. Inuita. 2.

¶ Dñica. j. post festū scte̅ trinitatis. Ad vs̄. ā. Bn̄dict⁹. p̄. Jp̄3. Cp̄. Bn̄dict⁹ de⁹ ⁊ pr̄. q̄re i psal. R̄. Deū time/et mādata ei⁹ obserua: Hoc est oīs hō. V̄. Timētib⁹ deū nichil deest nec his q̄ eū diligūt i v̄itate. Hoc. Glīa Hoc. Hoc R̄. dicat ad has v̄s. tm̄: sc3 i pricipio hui⁹ hys. hy⁹. O lux btā trinitas ⁊ prici. q̄re i psal. ā. Loq̄re dn̄e q2 audit seru⁹ tu⁹. p̄. Magni. or̄. De⁹ i te sperātiū. Mē. fiat si habeat pprietas alicui⁹ sci iij. lc. deide de trin̄. Tn̄ si fes. alicui⁹ scti. ix. lc. i hoc sab. celebratū fuerit: tūc in pris fiet mē. de ipo fes. deide mē. supra. Ad mē. de trin̄. ā. Spes nr̄a. V̄. Bn̄dicamus patrē. or̄. Oīs sēpitne de⁹: q̄ dedisti. Tūc eat pcessio an̄ crucē cū thuri. ⁊ cerofe. cātādo vnā istarū ā. de cruce p ordinē. ā. O crux splēdidior cūctj astris mūdo celebris hoīb⁹ multū amabilis sanctior vniuersis q̄ sola fuisti digna portare talētū mūdi dulce lignū dulces clauos dulcia ferēs pōdera: salua p̄sentē cateruā i tuis hodie laudib⁹ ⁊gregatā. Alia ā. O crux gloriosa/o crux adorāda: o lignū p̄ciosu3 ⁊ admirabile signū p qd̄ ⁊ dyabol⁹ est victus/et mūd⁹ xp̄i sanguie redēpt⁹ all'a. Hec sola ā. tminet cū all'a. q̄cūq3 d̄r. Alia ā. Crux fidelis int oēs arbor vna nobilis/ nulla silua talē pfert frō de flore germie: dulce lignū dulces clauos dulcia ferēs pōdere: aliis nobis custodia ⁊tra imici iacula. V̄. Adoram⁹ te

(q̄re in fes. trinitatj)

Deus q̄ vnigeniti filij tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i p̄cioso sanguie viuifice crucis vexillū scificare voluisti: ⁊cede q̄s eos q̄ eiusdē scte̅ cruc̄ gaudēt honore: tua quoq3 vbiq3 ptectione gaudē. Per eūd xp̄3 do. In itroitu chori dicat vna ex istis q̄ttuor āis de sctā maria p ordinē. ā. Btā dei genitrix maria virgo ppetua/tēplū dn̄i/sacrariu3 sp̄us scti: sola sine exēplo placuisti dn̄o iesu xp̄o: ora p pplo/interueni p clero/intercede p deuoto femineo sexu. ā. Aue regina celor aue dn̄a angelor: salue radix sctā: ex qua mundo lux est orta/aue gl'iosa sup oēs speciosa: vale valde decora/⁊ p nobis sēp xp̄3 exora. ā. Alma redēptoris mr̄ q̄ puia celi porta manēs ⁊ stella mar3 succurre cadēti surgere q̄ curat pplo: tu q̄ genuisti natura mirāte tuū scm̄ genitorē: v̄go prius ac posteri⁹ gabrielis ab ore sumēs illō aue pctor miserere. ā. Speciosa facta es ⁊ suauis: i delictis v̄ginitat3 sctā dei

genitrix quā videtes filie syō vernātē
in floribꝰ rosarū ⁊ liliis ɀuallium beatis
simā p̄dicauerūt ⁊ regie laudauerūt eā.
¶ Infra assūp. ⁊ nati. btē marie
d̄ʒ vna istaꝝ ā. p ordinē. In itroi
tu cho. ā. Tota pulchra. ā. Ascēdit xp̄s
ā. Aia mea. ā. Descēdi i ortū. Quere
has ās. i assū. btē marie ad. j. vs̄.
v̄. Sctā dei gēi. ⁊ sp cū hac orōe tm̄

Concede q̄s miseri= Oro.
cors deꝰ fragilitati nr̄e p̄si
diū: vt q̄ sctē dei gēitricis ⁊ vgis
marie cōmēorationē agimꝰ: iter=
cessiōis eiꝰ auxilio a nr̄is iiq̄tati=
bus resurgamꝰ. Per eūdē. x. do.
In sab. vo ifra oct. visita. assūp.
⁊ nati. btē marie d̄ʒ i itroi. cho. de
oibꝰ scis. ā. Saluator mūdi. q̄re illā
i die oiʒ scōꝝ ad. ij. vs̄. v̄. Letami.
oro. Infirmitatē. ā. qn̄ oct. assūp.
⁊ natiui. btē marie i sab. ɀtig. d̄ʒ
v̄. Exultēt iu oro. Infirmita. Su
p̄dictꝰ ordo āꝝ. v̄. ⁊ oro. ad p=
ces. tā i eūdo q̄ i itroitu cho. sēp
seruet̄ vsq̄ ad aduē. dn̄i: q̄ncūq̄
fit p̄ces. añ crucē: ad ves. i sabba.
siue de dn̄ica agit̄/siue nō. Et no
tādū ē q̄ i oibꝰ sab. abhic vsq̄ ad
aduē. dn̄i: fiet p̄ces. añ crucē: nisi
dup. fes. fuerit: vel qn̄ aliq̄ dn̄ica
oino differt̄ p̄pt̄ plixitatē tp̄is:
tūc ei nō fit p̄ces. añ crucē. ¶ No
ta q̄ p̄dicte mēo. de cruce: ⁊ d̄ scā
maria sēp dicēde sūt: q̄uis nō fit
p̄ces. nisi fue. du. fest. ¶ He seq̄n.
āe. seruiūt hyst. Deꝰ oim. q̄ diu du
rat in sab. p̄. Mag. vł ad mēo. de
dn̄ica cū de aliquo fes. ix. lec. Nat
serui. ān. Cognouerūt oēs a dan vsq̄
bersabee q̄ fidelis samuel p̄pheta esset
dn̄i. ā. Preualuit dauid i philisteū in
fūda ⁊ lapide i noie dn̄i. ā. Nōne iste est
dauid de quo canebāt in choro: dicētes
saul pcussit mille: ⁊ dauid decē milia in
milibꝰ suis. ā. Iratꝰ rex saul dixit mihi
mille dederūt ⁊ filio ysai dederūt decē
milia. ā. Quis eni i oibꝰ sicut dauid fi
delis iuētꝰ est i regno suo egrediēs ⁊ re
grediēs ⁊ pgēs ad ipetiū regis. ā. Mō=
tes gelboe nec ros nec pluuia veniant
sup vos: q̄ in te abiectꝰ est clipeꝰ fortiū
clypeꝰ saul quasi nō eēt vnctꝰ oleo quō
ceciderūt fortes i p̄lio ionathas i excel=
sis tuis iterfectꝰ ē saul ⁊ ionathas ama
biles ⁊ decori valde i vita sua: in morte
quoq̄ nō sūt sepati. ā. Doleo sup te fra
ter mi ionatha ⁊ amabilis valde super
amorē mulierū sicut mr̄ vnicū amat fi
liū: ita te diligebā sagitta ionathe nūq̄
abiit retrorsū: nec declinauit clypeꝰ eiꝰ
in bello ⁊ hasta eiꝰ nō est auersa. ā. Di
xitq̄ dauid ad dn̄m cū vidisset angelū
cedētē p̄pl'm ego suʒ q̄ peccaui ego iniq̄
egi isti q̄ oues sūt q̄d fecerūt. ā. Rex aūt
dauid coopto capite icedēs lugebat fi=
liū dicēs: absalon fili mi: fili mi absa=
lon/q̄s michi det vt ego moriar p̄ te fi=
li mi absalon. Cū vo tp̄s plixū fue
rit: tūc oēs āe. p̄cedētes suo ordie
dicant̄. Cū vo breue fuerit/id est
octo dn̄ice: vel ifra: tūc sp dicant̄
vltio he āe. seq̄ntes: scʒ Mōtes gel.
⁊ ā. Rex aūt vo. ⁊ alie āe. p̄cedētes
eo āno oino p̄termittāt̄. Ad mat.

Inuit. Laudem⁹ iesu xp̄m: Qr ipe est redēptor oim scōx. p̄ Mesi. Hoc iuit. v̄z oib⁹ do. vsq3 ad .j. do. p⁹. v. kl. septē. qn̄ de do. agit. hy⁹. Nocte surgē. q̄re i psalt. In .j. noc. ā. Pro fidei. p̄. Vtrūs vir. ⁊ ceti pt. sic in psalt. notant. V̄. Meō. fui no. Hac die icipiat liber regū ⁊ legat vsq3 ad .j. do. p⁹. v. kl. aug. qn̄ v̄ dnica

.l. le. prio Fuit vir vn⁹ de rama agk. k. j thai sophi / de mōte effrai: ⁊ nomē ei⁹ helcana fili⁹ hieroboā filij heliu / filij thau / filij suph / effrateus. Et habuit duas vxores / nomē vni āna: ⁊ nomē scd̄e fenēna. Fuerūtq3 fenēne filij: āne aūt nō erāt liberi. Dēs lc. hui⁹ hysto. aliarūq3 hysto. seq̄ntiū legēde sūt scd̄z ordinē in do. ⁊ fer. sine saltu q̄ncūq3 de dnica vel fer. agit. vt fer. ij. aduētus notatum est. R̄. De⁹ oim exauditor est q̄ misit angelū suū ⁊ tulit me de ouib⁹ p̄ris mei: Et vnxit me vnctōe mie sue. V̄. Dn̄s q̄ eripuit me de ore leōis ⁊ de manu bestie libera

Et ascēdebat vir l. ij. uit me. Et. ille de ciuitate sua statutis dieb⁹: vt adoraret ⁊ sacrificaret domio deo exercituū i silo. Erāt aūt ibi duo filij heli: ofni / ⁊ phinees sacerdotes dn̄i: venit ergo dies ⁊ imolauit helcana: deditq3 fenēne vxori sue ⁊ cūctis filijs ei⁹ ⁊ filiab⁹ partes. Anne aūt dedit p̄tē vnā tristis q2 annā diligebat. R̄. Dn̄s q̄ eripuit me de ore leonis ⁊ de manu bestie liberauit me: Ipse me eripiet de manibus inimicor meor. V̄. Misit de⁹ miam suā ⁊ veritatē suā aiam meā eripuit de medio catulorū leonū. Ipe me. lc. iij.

Dn̄s aūt ɔcluserat vuluā eius. Affligebat quoq3 ānā emula ei⁹: ⁊ vehemēt āgebat: itātū vt exprobraret q̄ dn̄s ɔclusisset vuluā ei⁹ Sicq3 faciebat p singulos ānos cū redeūte tp̄e ascēderēt ad tēplū dn̄i: ⁊ sic p̄uocabat eā. R̄. Ego te tuli de domo p̄ris tui dicit dn̄s: et posui te pascere gregē p̄pli mei: ⁊ fui tecū i oib⁹ vbicūq3 ābulasti: Firmās regnū tuū Ineternū. V̄. Feciq3 tibi nomē grande iuxta nomē magnor q̄ sūt i t̄ris: ⁊ requiē dedi tibi ab oib⁹ inimicis tuis. Fir. Glia. Ine. In .ij. noc. ā. Nature. p̄. Cōserua. vt i psal. notat. V̄. Media noc. sur. Si hēat p̄petas alicui⁹ scī vn̄ ad vs̄ fctā fue. mēo. fiāt ide. iij meō. lc. cū v̄. ⁊ R̄. de. iij. noc. Si do p̄pe lc. nō habeat fiāt meō. de cor. xp̄i vbi oct. fiūt sine re. c. vbi R̄. de. ij. noc. i aliq̄ do. vl i fer. dū hyst. duratura fuerit: p̄nt cātari vt iferi⁹ subnot. ē. Si do nō poterūt cātari ifra p̄dic. tp̄s: tūc i .j. do. tota cātet hys. do. Et mēo. tm̄ de scō si habeat. Et postea de oct. absq3 medijs lec. de eisdē. ⁊c. l. 4.

Porro āna flebat ⁊ nō capiebat cibū. Dixit ergo ei helchana vir su⁹. Anna cur fles: ⁊ quare nō cōedis: ⁊ q̄obrē affligit cor tuū: Nūqd nō ego melior sū tibi q̄ decem filij. Surrexit aūt āna postq̄ cōederat i sylo: ⁊ bibe=

rat: ꝛ hely sacerdote sedēte sup̱ sellā aũ postes dom⁹ dñi. cū ēet āna amaro aio oꝛauit ad dñm flēs largit. ℞. Exaudisti dñe oꝛōez serui tui vt edificarē tēplū noi tuo: Bñdic ꝛ scti fica domū istā i sēpitnū de⁹ isrł. ℣. Dñe qui custodis pactū ꝛ miaz seruis tuis q̇ ābulāt coꝛā te i toto coꝛde suo. Be. ł. v.

Uotū igit vouit āna dicēs Dñe exercituū si respiciēs viderꝭ afflictionē famłe tue: ꝛ recoꝛdat⁹ mei fuerꝭ: nec oblit⁹ ācille tue: dederis qꝫ serue tue sexū virilem dabo eū dño oib⁹ dieb⁹ vite ei⁹: ꝛ nouacła nō ascēdet sup̱ caput ei⁹. ℞. Audi dñe hymnū ꝛ oꝛonē quā seru⁹ tu⁹ oꝛat coꝛā te hodie: vt sint oculi tui apti ꝛ aures tue itēte: Sup̱ domū istā die ac nocte. ℣. Respice dñe de sctūario tuo ꝛ de excelso celoꝝ habitaculo. Sup. łc. vj.

Factū est aũt cū āna młtiplicaret p̄ces coꝛā dño: vt hely obseruaret os ei⁹. Poꝛro āna loq̄bat i coꝛde suo: tm̄qꝫ labia ei⁹ mouebāt ꝛ vox pēit⁹ nō audiebat. Estiauit aũt eā hely temulentā: dixitqꝫ ei. Usq̄q° ebꝛia erꝭ: Digere paulisp̱ vinuz quo mades. ℞. Dñe si ꝛuersus fuerit ppl's tu⁹ ꝛ oꝛauerit ad sctūariū tuū Tu exaudies i celo dñe: Et libera eos de manib⁹ inimicoꝝ eoꝝ. ℣. Si peccauerit i te ppl's tu⁹: ꝛ ꝛuersus egerit penitētiā veniēsqꝫ oꝛauerit in loco isto. Tu. Glia. Et li. In .iij. noc. ā. Spōsus. ꝓ. Celi eñ. vt i psal. ℣. Exaltare dñe i virt. Euāge. scd̄z lucā. Hō q̄dā erat di. ℞. Peccaui sup̱ numerū arene maris ꝛ młtiplicata sūt pctā mea dñe ꝛ nō sū dign⁹ videre altitudinē celi p̄ multitudīe iiq̄tatꝫ mee: qm̄ irritaui irā tuā Et malū coꝛā te feci. ℣. Qm̄ iiq̄tatē meā agnosco ꝛ delictū meū coꝛā me est sp̱ tibi soli peccaui. Et. ℞. Recoꝛdare dñe testamēti tui ꝛ dic angelo p̱cutiēti: cesset iā man⁹ tua: Ut nō desolet tra ꝛ ne p̱das oēz aiaz viuā. ℣. Quiescat dñe iā ira tua a pp̄lo tuo ꝛ a ciuitate scā tua. Ut. ℞. Bñdicat nos de⁹ Et Hoc sp̱ i oib⁹ do. vsqꝫ ad aduē. dñi obser. ꝛ .ix. ℞. d̄ tri. d̄ꝛ qñ hist. do. cātet: tñ nō sp̱ illō ℞. sꝫ vnū post aliō oꝛdiari sic posita sūt i hyst. de triñ. ꝛ p⁹ vlti. ℞. d̄ triñ. reicipiat ad iitiū hyst. eiusō. Qñ vo vlt. fit serui. d̄ do. añ aduē. dñi sp̱ d̄ꝛ ℞. Sūme triñ. Ceł. ℞. Pꝛepate coꝛda vestra dño ꝛ seruite illi soli: Et liberabit vos de manib⁹ inimicoꝝ vroꝝ. ℣. Auferte deos alienos de medio vři. Et. ℞. Pꝛeualuit dauid i philisteū: In funda ꝛ lapide i noie dñi agminū dei isrł. ℣. Abstulit ergo oppꝛobꝛium a filiis isrł. In. ℞. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia veniat sup̱ vos: Ubi ceciderūt foꝛtes isrł. ℣. Oēs mōtes q̇ in circuitu ei⁹ sunt visitet dñs: a gelboe aũt transeat. Ubi. Glā. Ubi. ℣. Excels⁹ sup̱ oēs gē. In ł. ā. Regnauit do. ꝓ. Dñs reg. ꝛ alie āe. q̄ sequūt i psal. He āe. sunt p̄ꝛadi. cū suis p̄. hac die ꝛ cetis do. dieb⁹ ad itriū vniuscuiusqꝫ hyst. do. q̄ eue. vsqꝫ ad aduē. do. cātet. Aliis vo do. qñ hist. nō ichoat ꝛ tñ fit ser. d̄ do. tūc hec sola ā. Regna.

sup oẽs p̃.i laud.bꝫ.Qñ vo vltio fit seruit.de do.añ aduẽ.dñi: tũc oẽs ãe.sup lau.dñr.cp̃ Bñdictio ⁊ cla.hyꝰ Ecce iã no.v̈.Dñs regna uit. Rꝛ. Decorẽ iduit all.q̃re hec oĩa in psal.ã. Pẽ abrahã.p̃ Bñdꝰ.q̃re hãc ã.⁊ oẽs alias ãs.sc̃ p̃. Bñꝰ. ⁊ Magñ.cũ or̃one dñicali ⁊ expõe euage. i fine tp̃alis: scꝫ post hyst. Uidi dñm.or̃o. Deꝰ i te spe. Mẽo. fiat si hẽat de aliquo sctõ vñ ad vesꝫ.facta fuerit mẽo. ⁊ postea de triñ.ã. Libera nos. v̈. Sit nomẽ dñi bñdictũ.or̃o. Oĩps sẽpi.deꝰ q̃. Nulla fiat mẽo.de cruce ad mat.neqꝫ de sctã maria i diebꝰ dñicꝫ. Oĩbꝰ dñicꝫ vsqꝫ ad aduẽ.dñi qñ de do. agit:vel de do.fit mẽo. etiã mẽo. de triñ.ad.j.ves. Ad.j.⁊ ad alias hor.oĩa fiãt sicut i psal.notatũ ẽ. Ad.ij.vs̃.ã. Sede a dextꝛꝫ. p̃. Dixit do.cp̃ Dñs aũt dixi.hyꝰ Lucꝫ crea. v̈. Dirigat dñe ad te or̃o mea. Rꝛ. Sicut icẽsũ i ꝯspectu tuo.q̃re hec oĩa i psal.ã. Fili recorda. p̃ Mag. Or̃o vts̃. Ad has ves. nulla fiat mẽo.nisi fes.iij.lc.i crastio ꝯtige. tũc ei fiat mẽo. de ip̃o fes. Si vo fes.ix.lc.i ip̃a.ij. fer. ꝯtige. vel a dñica reseruat ꝓpt ichoatõez hysto.die lune celebret: tunc fiãt in dñica ves.de fes.⁊ mẽo. de dñica: nisi forte ip̃a dñica suis p̃ris careat ves.tũc eni cõiter opꝫ:vt dñica suas.ij.vs̃.hẽat:sicr fiat oĩbꝰ dñicis vsqꝫ ad aduẽ.dñi. Fer.ij.⁊ in oĩbꝰ fer.vsqꝫ ad aduẽ.dñi de iui. ã.pis.⁊ v̈.seruet ordo q̃ i fer.post Dñe ne in ira. habet.hym̃.vero ad mat.ad lau.⁊ ad vs̃.sic̃ i do.p̃cedẽti dñr:tã i dñicꝫ q̃ i fer.vsqꝫ ad aduẽtũ dñi: qñ de tp̃ali agit. Ad mat.vo i fer. vsqꝫ ad aduẽtũ dñi dñr Rꝛ.de hyst.dñicali scd̃ꝫ ordinẽ noc.ita tñ q̃ Rꝛ. fer. nõ omittãt si cõmode poterit dici ibi: vel alibi sic̃ i.iiij.fer.p̃e ebd̃. aduẽ. dñi notatũ ẽ. Si vna fer.vl due tm̃ vacauerit: ibi cãtẽt parit vel diuisim Rꝛ.fer. Qñ vo Rꝛ.de.iij. noc.dñr i fer.tũc fiat.iij.Rꝛ.vnũ de fer. Nũq̃ dñr.iij.Rꝛ.fer.simꝉ p estatẽ:nec dñr Rꝛ.fer.pusq̃ tota cãtet hyst. Cũ vo nulla fer.vacauerit/ tũc oĩno p̃termittãt: ⁊ si fuerit.iij.Rꝛ.fer.i vna fer.huius tp̃is cãtãda:vnũ p̃termittat. Ab hac die vsqꝫ ad aduẽ.dñi:tã i fer. q̃ i fes.iij.lc.sine reg.cho.⁊ i oct. ⁊ ifra qñ chorꝰ nõ regit: dicãt he tres mẽo.scꝫ de cruce/de.s.maria ⁊ de oĩbꝰ scis. Per oct. vo reliquorum siue fiat de scis:siue de fer.sp fiat i p̃ris mẽo.de reliq̃s. Mẽo.õ cruce:de.s.maria:⁊ de oĩbꝰ scis: put i psalt.sũt nota.fiãt. Ad.j.⁊ ad alias hor. oĩa fiãt sic̃ i.ij. fer.i psal. Ad vs̃.ãe.⁊ p̃i.fer.cp̃ Dñs autẽ dx.hyꝰ Lucꝫ crea. v̈. Dirigat dñe. Sup p̃ Mag. bꝫ ã.illꝰ fer. or̃o do. Hic ordo seruet i oĩbꝰ fer.vsqꝫ ad aduẽ.do.qñ de fer.agit.mẽo. de cruce de.s.mar.⁊ õ oĩbꝰ scis ad vs̃ fiãt put i p̃.not. ¶ Lec.p ebd̃.

1.re.1. Respōdēs anna. Nequaꝙ dñe mi: nā mulier ifelix nimis ego suz. Uinū ꝛ oē qd iebriare pōt nō bibi: sꝫ effudi aiaꝫ meā i ꝯspectu dñi. Ne reputes ācillā tuā quasi vnā de filiabꝰ belial: qꝛ ex multitudie doloris ꝛ meroris mei locuta sūvsqꝫ ad pñs. Tūc hely ait illi. Uade in pace: ꝛ deus isrł det tibi petitiōeꝫ quā rogasti eū. At illa dixit. Utinā inueniat ancilla tua grām i ocłis tuis. Et abijt mulier i viā suā ꝛ comedit: vultusqꝫ illiꝰ nō sūt āpliꝰ i diuersa mutati. Et surrexerūt mane ꝛ adorauert corā dño: reuersiqꝫ sūt ꝛ venerūt i domū suā i ramatha. Cognouit aūt helcana annā vxorē suā. Et recordatꝰ ē eiꝰ dñs. Et factū ē post circulū dieꝝ/ cōcepit ānaꝛ pepit filiū: vocauitqꝫ nomē eiꝰ samuel: eoꝙ a dño postulasset eū. Ascēdit aūt helcana ꝛ ois domus eiꝰ: vt imolaret dño hostiaꝫ solēnē ꝛ votū suū: ꝛ anna nō ascēdit. Dixit eñi viro suo. Nō vadā donec ablactet̄ ifans: vt ducā eū ꝛ appeat i ꝯspectu dñi: ꝛ maneat ibi iugit̄. ¶ In sabbō aūt ꝑ totū hoc tp̄s plenū seruī. de scā maria solet fieri: nisi tale fes. itercurrat vel. ix. lc. fieri debeāt: vł oc. cū re. cho. vł fes. iij. lc. vł. ppa Ry. vł ꝓ ꝑte lau. habeant̄: vł ieiuniū. iiij. tp̄m: vł vigi. ipedierit. Cū aūt in ipo sab. ꝓpt̄ p̄dicta ipedimēta serui. de. s. mar. fieri nō posit: tūc in aliq̄ fer. ipiꝰ ebd. fiat vbi ꝯuenētiꝰ fieri posit. Et cū fuerit fes. alicuiꝰ sci/ vł oc. sine re. c. ꝯplenū serui. de. s. mar. fuerit dicēdū: tūc de fes. siue d oc. sine. r. c. fiet tm̄ mēo. Qd si ꝑ totā estatē/ siue i sab. siue i aliq̄ fe. totꝰ ebd. ix. lc. fiāt nulla tūc ad vš. neqꝫ ad mat. fiat mēo. nisi i ipo die aliqd fes. sctōꝝ eue. vt i fes. scē mar. magd. fiat mēo. de sctō wādregisilo/ ꝛ i ꝯsilibꝰ: et nisi i fes. ix. l. q̄ ꝯtigūt ifra oc. sctōrū: tūc ei fiet mēo. d oc. sꝫ post vš de die. ad vš de. s. mar. fiat mēo. d scō spū: d fes. loci: de reliq̄is: de oibus scis/ ꝛ de pace: vt s̄ dictū ē in do. j. aduē. do. Qd si a fes. s. trin. vsqꝫ ad aduē. do. aliqd dup. fes. i do. eue. totū serui. fiat de fes. ꝛ nihil de do. nisi forte missa do. de necessitate i eadē ebd. fuerit cātāda tūc ei ad vtrasqꝫ vš ꝛ ad mat. fiat mēo. sub silē. de do. ꝛ de trin. vcꝫ ad. j. vš ꝛ ad mat. sicut ꝓuati. Proces. tñ vsqꝫ ad crucē/ siue fiāt mēo. siue non: oino differat̄. ¶ Tñ si fes. exal. s. cru. i do. ꝯtig. tūc ad. j. vš fiat mēo. sub silē. de do. ꝛ de tri. ꝛ sol. mēo. de mr. ꝛ postea fiat ꝓces. aū crucē cū mis. do. i cp̄. Et ad. ij. vš fiat mēo. sub silē. d do. ꝛ de scō nichōede. Si vo i. ij. fe. hoc fes. cōtig. fiat mēo. d do. sub silē. dū dr ꝑmū Bñdicamꝰ. ꝛ deide sol. mēo. de mr. ꝛ postea fiat ꝓces. aū crucē In dup. aūt fes. sctōꝝ q̄ hñt mēo. ill' ānexas sic i fes. scti iacobi/ scti

bartholo.augu.doct.⁊.s.mathei
aplī ⁊ ꝯsilib⁹:fiāt ille mēo.solen̄.
i audiētia ne omittat̄. Secreta ⁊
postcō.ꝺ scis q̄ i mis.ititulat̄. Tn̄
qn̄ fes.hmōi i do.celebꝛat̄ tūc me
mo.sctōꝝ adiūcte cū mēo.ꝺ do.⁊
de trin̄.fiāt sub silē. In fes.sci au
gu.doc. Ad.ij.vs̄. fiat solē.mēo.
de scō iohē ⁊ de scā sabia. Si fes.
sci augu.doc.i do.ꝯtig.fiāt mēo.
de scis vt p̄dic.ē ⁊ mēo.ꝺ do.⁊ de
trin̄.sub silē. Ad vs̄.qn̄ fit mēo.ꝺ
trin̄.sp dicat̄ ā. Spes nr̄a. ꝟ. Bñdi
cam⁹ p̄rē.or. Om̄s.s.ꝺ⁹. Ad mat.
ā. Libera nos do. ꝟ. Sit nom̄ do. o.to
vt̄s. ¶ Si fe.dup̄.i sab.ꝯtig.fiat
mēo.ꝺ do.⁊ ꝺ tri.sub sil.⁊ nl̄la pc.
an̄ crucē. Ad.ij.vs̄.dieꝝ purif.⁊
nati.btē mar.⁊ dn̄ice i albis ⁊ scē
trin̄.⁊ coꝛ.xp̄i. nl̄la oio fiat mēo.
de fes.iij.lc.i crasti.ꝯtig. nisi fes.
ix.lc.ꝯiūctū fue.tūc ꝺ vtrisq̄ sub
silē.fiat mēo.sic i fes.aplōꝝ petri
⁊ pauli nl̄la fiat mēo.de oc.sci io-
his bap.neq̄ solet fieri mēo.ꝺ tri
ni.i fes coꝛ.xp̄i: nisi fiat cū.re.ch.
Mēo.de dupl.fes.⁊ ꝺ alijs fes.⁊
oc.cū reg.ch.⁊ de ꝯm̄.sci loci/scti
thōe mrī.⁊ btē mar.ēt i dup̄.fes.
ert solen̄. Si ꝟo fes.simp̄.ix.l.ali
cui⁹.s.⁊ mime dup̄.ifra p̄dic.tp̄s
i do.ꝯtig.⁊ i ip̄a do.hys.ichoāda
fuerit fes.diffe.i crasti.nisi sit fes.
ad vīcla.s.petri/vl decol.sci iohis
bap. p̄ qb⁹ solz i cho.saꝝ differri
hyst.icipiēda:⁊ nisi sit aliqꝺ tale
fes.ix.lc. qꝺ i crasti.sequat̄ aliud
fe.ix.l.⁊ nisi sint oc.cū re.ch.q̄ so
lēt i do. ifra oc. plenariū suū ser.
hr̄e. Si ꝟo fe.ix.l.⁊ ichoatio hys.
in aliq̄ do.ifra oc.cū re.c.ꝯcurrat
fiat serui.ꝺ fes.⁊ mēo.de oct.⁊ de
hyst.⁊ cetis q̄ ptinēt. Cū itaq̄ ob
aliquā causaꝝ p̄dict.aliq̄ hyst.in
sua do.cū suis ꝶ. ichoari nō po-
terit:tūc p eb.si fer. vaca. icipiat̄
Si ꝟo nl̄la fer. vacaue.⁊ hys.illa
durata fuerit plusq̄ p vnā ebꝺ.
tūc diffe. vsq̄ ad p̄xi.do.vl ebꝺ.
seq̄n. Uerūtn̄ si nō fue.dura.nisi
p vnā ebꝺ.tm̄:tūc ex necessitate i
iij.meꝺ.fer.p ebꝺ.tota cātet̄ hys.
⁊ expō euāge.⁊ ꝶ.fer.eo āno nō
dn̄r p̄t vnū solū ꝶ.fer. qꝺ dicet̄
in vltia fer.loco.ix. ꝶ.ita tn̄ q̄ si
aliqꝺ fes.3.l.ibidē ꝯtig.i illo āno
oino p̄tmittat̄ ad mat.ꝺ die. Tn̄
fiat mēo.ꝺ hmōi scis:ad vs̄. ⁊ ad
mat.de.s.mar. Qn̄ aūt simp̄.fes.
ix.l.alicui⁹.s.i do.celebꝛat̄ ⁊ si eo
dē die aliqꝺ fes.iij.lc. vl oct. sine
reg.cho.eue.tūc i p̄mis fiet mēo.ꝺ
fes.siue ꝺ oct.ad.j.ves. ⁊ ad mat.
deide de do.⁊ ꝺ trin̄.⁊ p̄ces.sp fi-
at an̄ crucē: nisi mis.do.i illa do.
oino debeat differ.⁊ nisi i fes.du-
plī.tūc ei nl̄la fiat p̄ces. Qꝺ si fes.
simpl.ix.lc.i sab.celebꝛat̄:tūc ad
vs̄.de do.i sab.fiet i.j.mēo.ꝺ fes.
ix.l.⁊ postea de fes.alicui⁹ sci.iij.
lc.si hēat̄:deide ꝺ trin̄. Si ꝟo fes.
ix.l.i.ij.fe.celebꝛat̄ ⁊ i eoꝺ.die ali
qꝺ fes.iij.lc.eue. tūc ad ves. i do.
de fes.i.j. fiet mēo. de fes.iij. lc.⁊
postea ꝺ do. Hoc ei i oib⁹ do.hui⁹
tp̄is obseruet̄ nisi i dupl. fes. sese

funcē ꝯcomitātib⁹ scʒ qñ mēo. de
do. ad vtraſqʒ vš. ⁊ ad mat. ꝺʒ: tūc
mēo. de tri. fit ad. j. vš. ⁊ ad mat.
et pces. fiat. ad. j. vš. añ crucē. et
mi. do. i illa do. cātāda erit/ vel i
aliq fer. p ebꝺ. si vacaue. vł i do.
mis. do. ꝺʒ i cp̄. si nlła fer. vacaue.
Nō si ꝯtigat nullā p totā ebꝺ. de
mis. do. mētionē fieri ⁊ tps pluriū
fuerit: vcʒ i die do. i cp̄. ppt du. fe
stū: nec in fer. per ebdo. ppter fe=
stū. ix. l. vł. iij. lc. seu oc. cū re. ch.
tūc i do. p̄dic. mēo. scʒ de do. ⁊ de
triñ. ⁊ pces. añ cru. oino differat
Tñ si aliqꝺ fes. simp̄. ix. l. vł oct.
cū reg. cho. in do. ꝯtige. ⁊ p ebꝺ.
seqn. nulla fer. ad hoc vaca. ⁊ tps
breue fue. tūc i do. ꝺʒ mis. do. i cp̄.
⁊ fiat mēo. ad vš. ⁊ ad mat. ꝺ ipa
do. ⁊ de triñ. ⁊ pces. añ cru. Sicr
fiat i exalt. scē cruc qñcūqʒ fuer.
licʒ dup̄. fes. fuerit. Si aliqꝺ du=
plex festū p hoc idē tps i sab. ꝯti=
ge. nlła tūc fiat pces. añ crucē ad
ij. vš. q ert de fes. neqʒ mēo. i au=
diētia de do. nec de triñ. siue hys.
ichoāda sit siue nō: nisi i exaltati.
scē cruc/ tūc ei fiat solē. mēo. de
oct. vtē marie: ⁊ dñi. mēo. sub sil.
scʒ de scō nichōe de mat. ꝺ do. ⁊ ꝺ
de triñ. sʒ nlła pces. fiat añ crucē
Et quotiēscūqʒ ad vš. i sab. vł ad
mat. i do. p p̄dic. tps: ꝺʒ mēo. de
do. dicet etiā mēo. de triñ. Et no=
tādū ē qꝫ qñ fes. ix. lc. ppt ichoati
onē hys. a do. differt i. ij. fer. ⁊ ei=
dē fes. aliqꝺ fes. iij. lc. ꝯiūctū fue=
rit: fes. iij. lc. nō dʒ differ. sʒ i ipsa
do. fiet mēo. ꝺ eo ad vš. ⁊ ad mat.
vtš. dixim⁹: ⁊ medie lc. si ppe ha
beant. Si naūt: tñ mēo. tñ si illa
hys. duratura nō fuer. ita qꝫ R. ꝺ
ij. noc. nō possit cātari i do. nec i
fer. tūc nō fiāt meꝺ. lc. de fes. i. j.
do. i q ichoet hys. do. sʒ mēo. tñ ꝺ
fes. iij. l. qꝺ i oib⁹ do. hui⁹ tpis i q
b⁹ icipiēde sūt hys. obseruet. Pre
terea ꝯsiderādū ē qꝫ R. de. ij. noc.
nullomō cātet p ebꝺ. nisi qñ due
fer. admin⁹ vacauerit. Nā sēp p
vnāquāqʒ ebꝺ. i pris dñr R. de. j
noc. deide ꝺ. ij. ⁊ postea de. z. qꝺ p
totū ānū obser. qñ oia R. ꝺ hyst.
do. p ebꝺ. cātāt. In meꝺ. ꝺo do.
qñ de do. agꝫ qꝺcūqʒ fes. z. l. eue.
sp mēo. ⁊ meꝺ. l. ꝺ eo fiāt siue ppe
l. hēant siue nō: nisi R. ꝺ. ij. noc.
cātā. fue. ibidē vtš dixi. Qñcūqʒ
fe. ix. l. ppt ichoa. his. a do. differt
i. ij. fer. ⁊ i eadē fer. fes. iij. l. eue.
fiat idē mēo. ⁊ meꝺ. l. si ppe hēāt
sinaūt tñ mēo. Cū aūt fes. ix. lc.
ifra hoc p̄dic. tps i sab. celebrat ⁊
i. vj. fe. p̄ce. ves. de illo ppt aliqꝺ
fes. ix. l. fieri nō potuerit: tūc i sab.
ves. de eo fiāt/ siue hyst. ichoā. sit
siue nō: ⁊ mēo. ⁊ pces. vtš. dctm ē
al's tñ ves. ꝺ do. ert. Hoc ei gñalit
obser. p totū ānū vbi qꝺlibʒ fe. ix. l.
cū. z. l. cū re. c. ⁊ ois dies do. vnas
ad min⁹ hēat ves. nisi aliqꝺ dup̄.
fes. ipediet. ⁊ nisi sex dies a natt. si
do. fue. vł si dies do. i vigi. epyp.
euen. vel si fes. aplo p philippi/ ⁊

iacobi/i sab. ꝯtige. tūc in ipo sab.
erit ves. de aplis ⁊ i do. erit ves. de
cruce: ⁊ tūc dies dñica nullas hēat
ves. Silr qñ oc. assūp. i sab. ꝯtig.
tūc i ipo sab. erit ves. de oc. ⁊ i do.
erit ves. de. s. barthol. ⁊ sic fiat i cō
silib9 Et etiā qñ fe. s. aldelmi i cra
stio. s. tri. ꝯtig. tūc vtrisqȝ carebit
ves. Et sic no. ꝙ oēs do. ⁊ nō alia
fes. q̄ oino careāt vtrisqȝ ves. Nā
in oib9 fes. dupl. p totū ānū erūt
pꝛie ⁊. ij. ves. de fes. nisi aliud dup.
fes. ipedierit vt i ebd. natiui. dñi
⁊ in ꝯsilib9: ⁊ nisi i fes. scti andꝛee
apli qñ i sab. ꝯtige. ⁊ nisi i dupli.
fest ꝯtigē. i sab. passiōis ⁊ palma
rū ⁊ i. iiij. fer. pri. an pasca q̄ tm̄
hēbūt. j. ves. vt ibidē supꝛadictū
est. ¶ Et notādū est ꝙ i oct. cū re
gi. cho. vz epyph. visit. assūpt. ⁊
nati. btē marie: ⁊ corpor xpi vbi
fiūt oct. cū reg. cho. ⁊ dedicatōis
eccl'ie: ⁊ visita. btē marie sp erūt
ij. ves. de oct. ⁊ tm̄ mēo. de fes. vl
de do. i crastino seqn. ⁊ qñ fit cō-
mēo. scti loci vel scti thōe mar. vel
btē marie i crastio alicui9 scti/ de
quo pꝛie ves. nō dicebāt: tūc fiet
mēo. de hui9 cōme. Si fes. scē ma
rie magda. vl scē margarete: vel
scti laurētij: vl scti martini i do.
euen. dictis ꝯsuet mēo. pꝛio eat
pces. ad altare eorūdē: deide āte
crucē. ¶ Sciēdū ē ꝙ due sūt cau
se q̄ cogūt missaz do. ab vna dñi-
ca i aliā oino differri: scz plixitas
tpis ista regula nō est gñalr ⁊ eue
tus assūp. vl natiui. btē marie vl
dedica. eccl'e p hoc tps i do. ꝯtig.
Itē quotiēscūqȝ ab iceptiōe hyst.
De9 oim. vsqȝ ad aduē. dñi ꝯtinēt
dñice. xxvj. vl. xxvij. tūc opz de
necessitate vt vna vl due dñicales
misse vbicūqȝ cōuentēti9 differri
poterit differāt. Si vō fuerit do.
xxvj. tūc ifra oc. pdictaꝝ festiui.
btē marie: vel dedica. eccl'ie: vna
differat. Si vō fuerit. xxvij. tūc
due differāt vtraqȝ si fieri pōt i-
fra pdic. oct. ⁊ si ibi nō possit: nisi
vna tm̄ differri/ tūc vbicūqȝ alias
poterit cōuentēti9 differri/ diffe-
rat siue p oct. corpis xpi/ scti iohis
bap. vl aploꝝ petri ⁊ pauli/ vl vi
sita. vel sci laurētij/ vel scti marti
ni qd vtriqȝ fieri sp nō pōt: nisi qñ
festa illoꝝ i do. ꝯtigūt: tn̄ qñ na-
tiui. sci iohis bap. i. vj. fer. ⁊ fes.
scōꝝ iohis ⁊ pauli i do. ꝯtige. tūc
potit ibi vna mis. do. differri: qñ
tota seqns ebd. i oc. vl i fes. sctōꝝ
q̄ ibi ꝯtig. potit expedi. vel si oct.
scti laurētij i do. ꝯtig. tūc ibi vna
missa do. differat ⁊ mis. de oct. sci
laur. i cp. dicat. Silr extra choꝝ
saꝝ vbi dꝛ serui. i ebd. de sctō loci
pōt alia mis. do. differri ifra oct.
corpis xpi dicēdo i crasti. oct. de
scō loci: vl vltia ebd. dicēdo i. vj.
fer. de fer. serui. cū orōe pced. do.
⁊ missa de cru. Nō si fuerit dñice
xxv. vl ifra: tūc mis. do. i cp. dr ⁊
missa d oct. scti laur. si do. fuerit
in illo āno oino pmittat. Nō si

fuerit do.xxv. vł ifra: tūc nlła oino differat mis. do. Cū aūt.xxv. vł ifra fuerit do. ꝛ fes. nati. sci iohānis bap. vł aploꝝ petri ꝛ pauli in do. ꝯtige. totū fiat serui. de festo ꝛ mis. do. i aliq̄ fer. ifra oc. q̄ a fes. vacaue. cātet̃ ꝓ magna missa illi⁹ diei. Si ꝯmēo. sci pauli vel fes. sci laurē. vł. s. marcii: i do. eue. totū serui. fiat de fes. cū mis. do. i cp̄. Cū vo fuerit. xxiiij. do. vł ifra ỽꝫ. oꝛ Excita q̄s. ad v̄s. ꝛ ad ma. ꝛ ad oēs alias ho. illi⁹ dñic. do. ꝛ āe d̄ euāg. sup Bn̄d⁹. ad mat. ꝫ sup Mag. ad. ij. v̄s. Si vo tp̄s plix ū fuerit ꝙ singłis do. sufficiat oro do. sit p̄ria do. aū aduē. vł altera do. p̄ced. nō vacaue. a fes. ix. l. nō dicet̃ i. iij. do. p̄ced. aū aduē. oro. Excita q̄s. nec ad missā. Epła Ecce dies. nec ad mis. euāge. Cū sublevasset. ꝓuis vltio q̄ū fit do. serui. oēs āe. ꝭ lau. tūc dici debeāt ꝛ vltimū R̃. scꝫ Sūme trinitati. Hoc itaq; vū obseruet̃ ꝙ quotiēscūq; vna vł plꝛes misse do. differāt̃: nichilomin⁹ cete q̄ restāt cātāde suo oꝛdine dñr. Jta tñ ꝙ offm̄ Dicit dñs. cū sua oꝛōe Excita. Epła. et eua. cū cetis vt p̄dī. ē vł. do. sit vaca. cātet̃. Si āt nō vaca. tūc i fer. j. loco cātet̃. dein̄ reliq̄ q̄ restāt cātāde. Si āt accide. ꝙ due mis. do. q̄ offi. carēt ꝓ bꝛeuitate tp̄is neq̄ āt cātari nō ē icōueniēs sit oino ꝑmit. sit fer. nō vaca. Cū vo ꝓ tp̄is plixitate cātāde fuer̄. tūc offi. Dicit dñs. in trib⁹ missis do. cātabit̃. P̄ꝛoxia do. tñ aū aduē. dñi ỽꝫ ā. Cū sublevasset. ꝛ ā. Mi hoies. ꝭ Bn̄⁹ ꝛ Mag. vel ad mēo. de do. cū de aliquo fes. ix. lc. fit serui. cū oꝛōe. Excita q̄s. Et tunc hec oro dicat̃ quotidie ꝑ ebd̄. i fer. ad v̄s. ꝛ ad mat. ꝛ ad alias hor. lꝫ ꝑ ebd̄. ip̄aꝫ due vel. iij. misse do. cātet̃. Sciēdū ē aūt ꝙ p̄dic. hys. De⁹ om. q̄ñcūq; icipiat̃ sꝑ dicet̃: vsq; ad p̄mā do. post. v. kł. augu. P̄ꝛia aūt do. q̄ ỽꝫ augusti nō sꝑ in fra augustū icipit. Nā ē ita ꝙ q̄ñ do. i iulio icipit: ꝛ facit in iulio. ij. vł. iij. fer. ꝛ tñ ỽꝫ tota ebdo. augusti nō iulij. Nō sit mēsis augu. i. v. vł i. vj. fe. icipit ip̄a tūc do. nō augusti sꝫ iulij est. Vn̄ i. j. do. post. v. kł. augusti sꝑ ichoet̃ hys. In p̄ncipio. De ichoatiōe hyst. quere in locis suis cum hystoꝛia. Null⁹ eni mēsis hꝫ plenā vel ꝑfectā ebd̄. i initio sui si ue. iij. fe. Et p̄ria dñica p⁹. v. kł septēbꝛis: icipiēda ē hyst. Si bona. Et p̄ria do. post. iij. id⁹ septēbꝛis icipiēda ē hyst. Peto dñe. Et p̄ria do. p⁹. xij. kł. octobꝛis: ichoet̃ hyst. Adonai. Et p̄ria do. p⁹. v. kł. octo. ichoāda est hyst. Adaptat. Et p̄ria do. p⁹. v. kł. noue. ichoāda ē hyst. Vidi dñm. Et p̄ria do. post. v. kł. decē. ichoet̃ hysto. Aspiciēs. Sciēdū est aūt ꝙ i initio vniuscuiusq; hys. hui⁹ tp̄is sequētis: sꝑ vnū R̃. de hys. q̄ icipiēda ē/ cātet̃ ad. j. v̄s vt i hys. subnota. est: nisi q̄ñ hys. i

međ.feř.ebđ.īcipiť vel differť in aliã ebđ. vt ī fine magne rubrice añ hyſ. Dñe ne ī ira plenı̄ nota.eſt

1.Regũ.1.

ET ait ei helca ¶Do.ij.ř.j na vir ſu9. Fac qđ tibi bonũ videť: ⁊ mane donec ablactes filiũ tuũ. Precorq̃ vt ipleat dñs vbũ ſuũ. Mãſit ergo mulier: ⁊ lactauit filiũ ſuũ / donec amoueret Et poſtq̃ ablacta ř.2. eũ a lacte uerat eũ adduxit eũ ſecũ ī vitulis trib9 ⁊ trib9 modijs farine ⁊ ãphora vini / ⁊ adduxit eũ ī domũ dñi ī Puer ãt ſamuel erat ad ř.3. ſylo huc īfãtul9. Et imolaueřt vitulũ ⁊ obtulerũt puerꝝ hely: ⁊ ait ãna. Obſecro mi domīe viuit aı̄a tua: ego ſuꝫ mulier illa q̃ ſteti corã te dñe orãs dñꝫ ꝑ puero iſto. ř.iiij. Oraui ⁊ dedit mihi dñs petitõeꝫ meã quã poſtulaui eũ. Idcirco ⁊ ego cõmodaui eũ dño oı̄b9 dieb9 vite ei9: q̃bus fuerit accõmodat9 Adorauit itaq̃ ãna: ⁊ ř.v. dño. ait. Exultauit cor meũ ī dño: ⁊ exaltatũ ē cornu meũ ī deo meo Dilatatũ ē os meũ ſup īimicos meos q2 letata ſum ī ſalutari tuo. ř.vj. Nõ eſt ſctũs vt ē dñs: neq̃ ei eſt ali9 extra te: ⁊ nõ ē fort9 ſic de9 nř Nolite mltiplicare loq̃ ſublimia gloriantes. ¶Lec.p ebdo.

1.Regũ.2.

ET abijt helcana in domuꝫ ſuã ī ramatha. Puer aũt ſamuel erat miſter ī ꝯſpectu dñi añ faciẽ hely ſacerdotiſ. Porro filij hely: filij belial erãt neſciẽtes dñꝫ: neq̃ officiũ ſacerdotij ad ppłm. Quicũq̃ aũt imolabat victias / veniebat puer ſacerdotiſ dũ coquerenť carnes: ⁊ hẽbat fuſcinulã tridẽtẽ ī manu ſua. Et mittebat eã ī lebetẽ: vel ī caldariã / aut ī ollã / ſiue in cacabũ: ⁊ oẽ qđ leuabat fuſcinula tollebat ſacerdos ſibi: ſic faciebãt filij hely vniuerſo iſraeli venıẽtı ī ſylo. Et añq̃ adolerẽt adipẽ / vẽtebat puer ſacerdotiſ: ⁊ dicebat imolãti. Da michi carnẽ vt coquã ſacerdoti: nõ ei accipiã a te carnẽ coctã / ſed crudã. Dicebatq̃ illi imolãs. Incendať p̃mũ iuxta morẽ adeps hodie: ⁊ tolle tibi q̃ tũcũq̃ deſiderat aı̄a tua. Qui rñdit. Nequaq̃. Nũc ei dabiſ: alioq̃n tollã vi. Erat aũt pctm̃ pueroꝝ grãde nimis coram dño: q2 detrahebãt hoı̄es ſacrificio dñi. ¶Do.iij.ř.j

SAmuel ãt miſtrabat añ faciẽ dñi puer: accict9 ephot lineo. Et tunicaꝫ pũã faciebat ei mř ſua: quã afferebat ſtatutiſ diebus aſcẽdẽs cũ viro ſuo: vt imolaret hoſtiã ſolẽnẽ. Et bñdi ř.ij. xit hely helcane / ⁊ vxori eius. Dixitq̃ Reddat tibi de9 ſemẽ de muliere hac ꝑ fenore / qđ cõmodaſti Viſi ř.3. dño: ⁊ abieřt ī locũ ſuũ tauit ãt dñs ãnã ⁊ ꝯcepit: ⁊ peperit tres filios et duas filias. Et magnificat9 ē puer ſamuel nimiſ añ Hely aũt erat ſenex val ř.4. dñꝫ de / ⁊ audiebat oı̄a q̃ faciebãt filij ei9 vniuerſo iſraeli: ⁊ quõ dormiebãt cũ mlierib9 q̃ obſeruabãt ad Dixit aũt ř.v. oſtiũ tabernacłi.

1.Re.

hely filijs suis. Quare res facitis huiuscemodi: q̄s ego audio respessimas ab oī pplō. Nolite filij facē hoc nō ei ē bōa fama quā ego audio: vt trāsgredi faciatis ppl'z dñi. Si peccauerit vir ī virū: placari pōt ei De⁹. Si aūt peccauerit ī dño: q̄s orabit p eo? Et nō audierūt vocē pr̄is sui: q2 de⁹ voluit eos occidē. ¶ Lec.p eb.
Puer aūt samuel pficiebat atq3 crescebat: z placebat tā deo q̄ hoībus. Factū ē ergo die q̄dā helý iacebat i lecto suo: z oculi ei⁹ caligauerāt: nec poterat vidē lucernā dñi añq̄ extingueret. Samuel āt dormiebat i tēplo vbi erat archa dei. Et vocauit dñs samuelē. Qui rñdēs ait. Ecce ego. Currens ergo ad helý: dixit. Ecce ego. Vocasti ei me. Qui dixit. Non vocaui te fili reuertē z dormi. Abijt samuel et dormiuit. Et adiecit dñs rursuz vocare eum. Cōsurgēsq3 samuel abijt ad helý: z dixit Ecce ego: vocasti ei me. Qui rñdit Nō vocaui te fili mi: reuertē z dormi. ¶ Dñi
Porro samuel nō (ca.4.k.1 dū sciebat dñm: neq3 reuelat⁹ ei fuerat sermo dñi. Et adiecit dñs: z vocauit adhuc samuel ẗtio. Qui z surgēs abijt ad helý: z ait. Ecce ego: q2 vocasti me. k.ij. Intellexit ergo helý q2 dñs vocass3 puer: z ait ad samuelē Vade z dormi: z si deiceps te vocauerit dices. Loq̄re dñe: q2 audit seru⁹ tu⁹ Abijt ergo samuel z dor k.3 miuit ī loco suo. Venit āt dñs z stetit: z vocauit sicut vocauerat scđo. Samuel samuel. Et ait samuel. Loq̄re dñe: q2 audit seru⁹ tu⁹. k.4
Et dixit dñs ad samuel. Ecce ego facio v̄bū ī isrl': z q̄cūq3 audierit / tinniēt ambe aures eius. k.v. In die illa suscitabo aduersū helý: oīa q̄ locut⁹ sū sr̄ domū ei⁹. Incipiā: z cōplebo. k.6. Predixi ei ei q̄ iudicatur⁹ essē domū ei⁹ ietnū ppt̄ iniq̄tatē: eo q̄ nouerat idigne agē filios suos et nō corripuerit eos. Jdcirco iurauit domui helý q̄ nō expiet̄ iniq̄tas dom⁹ ei⁹ victis z mūerib⁹ vsq3 ietnū. ¶ Lec.p ebd.
Dormiuit aūt samuel vsq3 mane: apuitq3 ostia dom⁹ dñi. Et samuel timebat idicare visionē helý. Vocauit ergo helý samuelez / z dixit. Samuel fili mi. Qui rñdēs ait. Presto sū Et interrogauit eū Quis ē sermo quē locut⁹ est dñs ad te. Oro te ne celaueris a me Hec faciat t̄ de⁹: z hec addat si abscōderis a me sermōez ex his oīb⁹ v̄bis q̄ dicta sūt t̄. Jndicauitq3 ei samuel vniuersos sermōes z nō abscōdit ab eo Et ille rñdit. Dñs est. Qđ bonū ē ī oclīs suis faciat. Creuit aūt samuel: z dñs erat cū eo: z nō cecidit ex oīb⁹ verbis ei⁹ i t̄rā: et cognouit vniuersus isrl' a dan vsq3 bersabee q̄ fidel' samuel ppheta esset dñi. Et addidit dñs q̄ appareret ī sylo: q̄m reuelat⁹ fuerat dñs samueli ī sylo: iuxta v̄bū dñi. Et venit sermo samuelis vni

uerso israeli. Tu. ¶ Dñica.v.l.j

1.Re gū.4.

Et factū est i dieb⁹ illis: ꝯuenerūt philistijm i pugnā. Egressus ē nāq; isrl obuiā philistijm i pliū: ꝛ castrametat⁹ est iuxta lapidē adiutorij. l.2. Porro phlisti venerūt i affec: ꝛ istruxerūt aciē ꝯtra isrl. Initoq; certamie: terga vtit isrl philisteis. Et cesa sunt i illo certamie/ passim p agros q̄si quattuor milia viroꝝ: ꝛ reuersus est ppls ad castra. l.3. Dixerūtq; maiores natu de isrl. Quare pcussit nos hodie dñs corā philisteis: afferam⁹ de sylo archā federis dñi ꝛ veiat i medio nri vt saluet nos de manu inimicoꝝ. l.iiij. Misit ergo ppls i sylo: ꝛ tulerūt archā federis dñi exercituū sedētis sup cherubi. Erātq; duo filij helj cū archa federis dñi. l.v. Cūq; veīsset ofni ꝛ phinees et archa federis dei i castra: vociferat⁹ ē ois isrl clamore grādi: ꝛ ꝯsonuit tra a voce clamoris eoꝝ. Et audiētes philistei vocē clamoris eoꝝ/ dixerūt. Quenā hec vox ē clamoris magni i castris hebreoꝝ? Et cognouerūt q̄ archa dñi l.6. veisset i castra. Timuerūt aūt philistei: dicētes. Uenit de⁹ i castra: ꝛ igemuerūt/ dicētes. Ue nobis. Nō em̄ fuit tāta exultatio heri ꝛ nudiustercī⁹. ¶ Lec. p ebd.

1.Re gū.4

Ue nobis. Quis nos saluabit de manu deoꝝ sublimiū istoꝝ. Isti sūt q̄ pcusserūt egyptū oi plaga in deserto. Cōfortami ꝛ estote viri philistijm: ne seruiatis hebreis/ sicut ꝛ illi seruierūt nobis. Cōfortami et bellate. Pugnauerūt igit ꝛ ces⁹ ē isrl: ꝛ fugit vnusq̄sq; i tabernaculū suū. Et facta ē plaga magna nimis. Et ceciderūt de isrl trigīta milia peditū: ꝛ archa dñi capta ē. Duoq; filij helj mortui sunt: ofni/ ꝛ phinees. Currēs aūt vir de bēiamin: ex acie venit i sylo In die illa scissa veste: ꝛ ꝯspsus puluē caput. Cūq; ille venisset: helj sedebat sup sellā ꝯtra viā spectās. Erat aūt cor ei⁹ pauēs p archa dñi. ¶ Dñica.6.l.j Uir aūt ille postq̄ igress⁹ est nūciauit vrbi: ꝛ vlulauit ois ciuitas. Festinās aūt venit ad helj ꝛ nūciauit ei. Dixit autē helj ad nūciū. Quid actū est fili mi? l.ij. At ille. Fugit inq̄t isrl: ꝛ ruina magna fctā est i pplo: isup ꝛ duo filij tui mortui sunt/ ofni/ et phinees: ꝛ archa dei capta est. l.iij. Cūq; ille noiasset archā dei/ cecidit de sella retrorsū iuxta ostiū: ꝛ fractis ceruicib⁹ expirauit. l.iiij. Philistijm aūt venerūt ꝛ tulerūt archā dei: ꝛ asportauerūt eā a lapide adiutorij in azotum. Tu. l.v. Tulerunt aūt philistei archam dei: ꝛ intulerūt eā in tēplū dagō. Et statuerūt eā iuxta dagō. l.vj. Cūq; surrexissent mane altera die azotij: ecce dagō iacebat pn⁹ i tra āte archā dñi. ¶ Lec. p ebd.

1. Re- gū. 5. **E**T tulerūt dagō: ⁊ restituerūt eū i locū suū. Rursūqꝫ mane die alt̄a ꝯsurgētes iuenerūt dagō iacentē sup faciē suā in t̄ra corā archa dñi. Caput aūt dagō et due palme manuū eiꝰ abscisse erāt sup limē. Porro dagō truncꝰ solꝰ remāserat in loco suo. Propt̄ hāc causam nō calcāt sacerdotes dagon: ⁊ oēs q̄ ingrediunt̄ tēplū eiꝰ: sup limē dagō i azoto vsqꝫ in hodiernū diē. ¶ Dñica. vj. L. j.

1. Re- gū. 5. **A**Ggrauata est autē manꝰ dñi sup azotios: ⁊ demolitus ē eos: ⁊ pcussit i secretiori pte (natiū azotū. L. ij. **V**idētes aūt azotij huiuscemodi plagā: dixerūt Nō maneat archa dei isrl̄ apud nos: qm̄ dura est manꝰ eius sup nos / ⁊ sup dagō deū nostrū. L. iij. **C**ōgregauerūt aūt oēs satrapas philistinorū ad se: ⁊ dixerunt eis. Quid facienꝰ de archa dei isrl̄?

1. re. 5. **E**T circūdederūt L. iiij. Tu. archā dei isrl̄: illis aūt circūducētibꝰ archā: fiebat manus dñi dei super singulas ciuitates interfectiōis magne nimis. L. v. **E**t pcutiebat viros vniuscuiusqꝫ ciuitatis a puo vsqꝫ ad maiorē: ⁊ cōputrescebāt pminētes extales (eorū. Tu. L. vj **M**iserūt aūt archā dei in accharō. Cūqꝫ venisset archa dei i accharō: exclamauerūt accharonite / dicētes. Adduxerūt ad nos archā dei isrl̄: vt iterficiat nos ⁊ oēs ppl̄m n̄rm. ¶ Lec. p ebd̄. **M**Iserūt itaqꝫ ⁊ ꝯgregauerūt oēs satrapas philistinorū. Qui dixerūt. Dimittite archā dei isrl̄: ⁊ reuertat̄ i locū suū: ⁊ nō interficiat nos cū pplo n̄ro. Fiebat aūt pauor mortis i singulis vrbibꝰ: ⁊ grauissima valde manus dñi. Viri quoqꝫ q̄ mortui nō fuerant: pcutiebant̄ in secretiori parte natiū. Et ascēdebat vlulatus vniuscuiusqꝫ ciuitatis i celū. Fuit ergo archa domini i regione philistinorū: septem mēsibus.

A ¶ L̄ra dñicalis A. 3. l. kl̄. augusti to. d̄r hys. In pricipio: ⁊ meō. tm̄ de martyr. In laudibꝰ oēs āe. dn̄r. Fe. 2. 6. ⁊ sab. de ꝯme. ⁊ meō. de sctis: ⁊ R. scē. p̄mittāt. ¶ Dñica 2. de trāsfig. dñi minꝰ dup. ⁊ meō. de do. ⁊ de triñ. sub silē. ⁊ nl̄la pces. Missa do. d̄r i cp̄. cū meō. de triñ. 2. ves. erit de noie iesu: meō. de do. sub silē. ⁊ postea solē. meō. de trāsfi. dñi. ⁊ nihil de. s. Fe. 2. de solē. nois iesu maiꝰ du. ⁊ oc. cū rc. s. ⁊ nihil de scō donato Ad. 2. ves. nihil de martyr. Fe. 3. ⁊. 4. de fui. oct. ⁊ meō. de sctis: missa de oc. d̄r post. 5. ⁊ missa de vigi. post. 6. cū meō. de sctō romano. vtraqꝫ ad principale altare ¶ Do. 3. de. s. ypolito. ix. lc. Ad. 1. ves. meō. de oc. nois iesu: de oc. sci laurē. de do. de triñ. ⁊ pces. In itroitu cho. d̄r āñ. de. s. maria: nisi aliqua do. dz differri: tūc nulla fiet meō. d̄ do. nec de triñ. neqꝫ pc. medie lc. de noie iesu. 9. R. a. 2. cātet̄: missa do. d̄r i cp̄. ⁊ meō. de triñ. tm̄. 2. ves. erit de oc. ⁊ meō. de. s. ypolito: de. s. eusebio: ⁊ de oc. laur. ⁊ de do. Fe. 2. de oc. ix. l. Inui. 3. oia sicut i. 1. die pter lc. ⁊ medie lc. de scō eusebio: ⁊ tm̄ meō. de oc. sci lau. Missa de oc. nois iesu post. 3. d̄r. sine meō. Missa de vig. post. 9. d̄r cū meō. de scō: ⁊ de oc. sci lau. vtraqꝫ ad prici. altare. Fe. 4. de assūp. Ad. 1. ves. solē. meō. de oc. nois iesu tm̄. Missa de oc. sci laurē. d̄r i cp̄. i. 5. fc. ¶ Do. 4. de fui. oct. Ad. 1. ves. meō. de do. de triñ. ⁊ pc. In redeūdo. ā. Saluator. ad mat.

mēo.de do.⁊ de triñ.Missa do.dꝫ i cp̄.cū meō.de triñ.tm̄:⁊ i sūma missa nlla me.
Fe.6.⁊ sab.de ꝯm.¶ Et nota ꝙ lc.⁊ seqntie de ꝯme.btē mak.dñr eodē ordie sicut
añ oc.assūp.eodē mō fiat post oc.natiui.¶ Do.5.de fui.do.mēo.⁊ medie lc.ō scō
ruffo.2.vesp.erit de.s.augustio:⁊ mēo.de do.sub silē.deide meō.de scō hermete solē
nit.Fe.4.5.⁊ sab.de ꝯme.Fe.6.de.s.egidio:⁊ meō.lc.de.s.prisco:cū ꝟ.⁊ ℟.de.2.

B noc.vni⁹ mar.¶ Lra do.B.pridie kl.augusti tota cātek hys.In pricipio.⁊ mēo.
tm̄ de scō ger.In lau.oēs āe.dñr.Fe.3.5.⁊.6.de ꝯm.Sab.de trāsfigu.min⁹ dup.
¶ Do.2.de solēnit.nois iesu mai⁹ dup.Ad.1.vesp.mēo.de do.⁊ de triñ.sub silē.nisi
aliqua do.debeat differri:tūc nlla meō.de do.neqꝫ de triñ.⁊ postea fiat solē.meō.
de trāsfi.Missa do.dꝫ i cp̄.ifra oc.Fe.2.⁊.3.de fui.oc.⁊ meō.de scis.Missa ō vigi.
sci laurē.dꝫ post.6.ad pricipale altare:cū meō.de.s.romano:tm̄ ad altā missā nlla
fiat meō.Sab.de.s.ypolito.ix.lc.ppt oc.meō.lc.ō noie iesu.¶ Do.3.de oc.ix.lc.
iuit.3.Ad.1.vesp.q̄ erit de oc.fiat meō.de scō ypo.de.s.eusebio:⁊ de scō lauk.de do.⁊
de triñ.⁊ pces.Ad mak.medie lc.de.s.eusebio.Missa do.dꝫ i cp̄.p ebdō.missa ō vigi.
assūp.dꝫ i cp̄.cū meō.de.s.eusebio:⁊ de.s.lauk.⁊ ad altā missā fiat mēo.de do.⁊ de
tri.Ad.1.vesp.de assūp.fiat meō.de do.sub silē.⁊ postea de oc.nois ie.solēnik ¶ Do.
4.de fui.ock.Ad.1.vesp.fiat mēo.de do.de triñ.⁊ pces.In redeūdo.ā.Saluator.
Missa do.dꝫ i cp̄.Fe.5.6.⁊ sab.de ꝯm.⁊ ℟.fek.pmittūk.¶ Nota ꝙ lec.⁊ seqntie
de ꝯm.btē mak.dñr eodē ordie sicut añ ock.¶ Do.5.de.s.augustino Ad.1.vesp.fiat
meō.sub silē.de sctō:de do.de triñ.⁊ nlla pces.Missa do.dꝫ i cp̄.2.vesp.erit de.s.au=
gustio:⁊ meō.sub silē.de do.deide solē.meō.de scō iohē:⁊ de scā sabina.Fe.5.ō scō
egidio:⁊ meō.lc.de.s.prisco:cū ꝟ.⁊ ℟.de.2.noc.vni⁹ mar.Fe.4.6.⁊ sab.de ꝯme.

C ¶ Lra do.C.prio die augusti:totū fui.de.s.petro.Ad.1.vesp.meō.ō mar.⁊ ichoak
hys.In pricipio.cū meō.⁊ meō.de triñ.⁊ pces.⁊ hys.cātek p ebdo.scꝫ i.2.4.⁊.5.fe.
⁊ tūc nihil fiet de sctis ibidē ꝯtigeñ.nisi meō.ad vesp.⁊ mak.de.s.maria.In.2.fe.dꝫ
missa dñicak.Fe.4.epla ⁊ euāg.eiusdē fe.Fe.5.missa Sal⁹ ppli.¶ Nota ꝙ festū
sci petri nō dꝫ differri ppt hysto.ichoādā:vt ptꝫ expsse i magna rubrica.Fe.6.de
trāsfi.dñi min⁹ dup.⁊ nihil de mar.Sab.de sok.nois iesu.Ad.1.vesp.q̄ erit de noie
iesu fiat sok.meō.de trāsfi.tm̄.¶ Do.2.de fui.oc.nois iesu.Ad.1.vesp.fiat meō.de
do.de triñ.sub silē.⁊ nlla pces.Ad mak.tm̄ meō.de mar.de do.⁊ ō triñ.missa do.dꝫ i
cp̄.cū meō.de mar.⁊ de triñ.ad altā missā nlla fiet meō.Fe.2.de fui.oc.⁊ meō.de
scō.Mis.de vigi.dꝫ post.6.⁊ meō.de.s.romano tm̄.Fe.6.de.s.ypo.9.lc.⁊ meō.lc.
de noie iesu.3.prie lc.ō cōi pktoꝝ mr.3.vltie lc.de pprietate scōꝝ.⁊ mēo.ō oc.nois
iesu:⁊ de ock.sci laurētii.2.vesp.erit de oc.⁊ meō.de sctis:⁊ de oc.sci.laurē.Ad mak.
meō.lc.de.s.eusebio.Mis.de vig.assūp.post.6.dꝫ ad sūmū altare:meō.de scō:⁊ de
oc.sci laurē.Ad altā missā nulla fiet meō.¶ Do.5.fes.assūp.ad.1.vesp.meō.de do.
⁊ de triñ.sub silē.nisi aliqua do.dꝫ differri:⁊ postea sok.meō.ō oc.nois iesu.Mis.
do.dꝫ i cp̄.ifra ebd.¶ Do.4.totū fui.de oc.ad.1.vesp.meō.de mark.de do.⁊ de tri.
⁊ pces.In redeūdo.ā.Saluator.ꝟ.Exultēt iusti.cū mis.do.i cp̄.Fe.4.5.⁊.6.de
ꝯm.¶ Nota ꝙ lec.de ꝯm.b.mak.⁊ sequētie dñr eodē ordie sicut añ oc.¶ Lra dñi

D cal.D.2.die augusti cātek hys.ad.1.vesp.q̄ erit de do.meō.de.s.petro:de.s.stepha.de
triñ.⁊ pces.⁊ meō.⁊ meō.lc.de.s.stepha.⁊ tota cātek hys.i vig.sci bartholomei:qꝛ
illi scti nō hñt pprias lc.In l.oēs āe.Fe.3.⁊.4.de ꝯm.⁊ nichil de.3.ꝯm.Fe.5.de
trāsfigu.dñi min⁹ dup.⁊ nichil de scis.2.vesp.erit de noie iesu:⁊ sok.meō.de trāsfi.
Fe.6.de noie iesu.¶ Do.2.de fui.ock.ad.1.vesp.meō.de sctō:de do.⁊ de tri.⁊ pces.
Ad mak.totū fui.de oc.⁊ tm̄ meō.de.s.romano:de do.⁊ de tri.Mis.de vig.dꝫ i cp̄.
cū meō.de.s.romano.Mis.do.dꝫ i cp̄.i.3.fe.Fe.5.de.s.ypo.ix.lc.⁊ meō.lc.de noie
iesu:⁊ tm̄ meō.de ock.sci laurē.Fe.6.de oc.nois iesu.ix.lc.Inuik.3.ad.1.vesp.mēo.
de.s.ypo.de.s.eusebio:⁊ de.s.laurē.Ad mak.meō.lc.de.s.eusebio.Mis.de oc.post.3
dꝫ:⁊ nulla meō.Mis.de vig.p⁹.6.cātek:⁊ meō.de.s.euse.⁊ de.s.lauk.vtraqꝫ ad sū
mū altare tm̄.Ad vs.q̄ erit de assūp.sok.meō.ō oc.nois iesu tm̄.¶ Do.3.de fui.oc.
ad.1.vesp.meō.de do.⁊ de tri.sub silē.nisi aliq̄ do.dꝫ differri:tūc nlla fiat meō.neqꝫ

pces. Ad mat. mēo. de oc. sci laurē. de do. ⁊ de tri. Mis. do. dr i cp. cū mēo. de tri. tm̄
Ad altā missā mēo. de oc. sci laur. ⁊ de oibꝰ scis. Fe. 2. de sui. oc. ā. sup p̄s. Bn̄ꝰ. Vir
go prudētissima. ⁊ mis. de oc. sci laurē. dr i cp. ⁊ nulla mēo. ad altā mis. Eod die. ā.
sup Mag. Qualis ē dilectꝰ. ¶ Do. 4. tota cāter hys. Ad. 1. ves. q̄ ert de oc. mēo. de
mar. d do. ⁊ d tri. ⁊ pces. In redeūdo. ā. Saluator. V. Exultēt iu. ad mat. tm̄ mēo.
de mar. ⁊ de tri. Ad missā mēo. de vig. de mr. de tri. ⁊ de oibꝰ scis. 2. ves. ert de aplo
⁊ mēo. d do. sub silē. ⁊ postea sol. meō. d. s. audoeno: ⁊ sic do. carebit vtrisqz ves. Fe.
3. 4. ⁊. 5. de cm̄. ¶ Lra do. E. 3. die augusti tota cāter hys. In pricipio ⁊ fes. sci ste
pha. differat i crasti. In l. oēs āe. Fe. 2. d. s. stepha. ix. l. Fe. 3. de cm̄. b. mar. ⁊ mēo.
de scō. Fe. 4. de trāsfi. dn̄i minꝰ du. ⁊ nihil de scis. 2. ves. ert de fes. nois iesu: ⁊ sol.
mēo. d trāsfi. Fe. 5. de noie iesu maiꝰ du. ⁊ nihil d scis. Fe. 6. ⁊ sab. de sui. oc. i sab.
Mis. de vigi. dr pꝰ. 6. ad sūmū altare: ⁊ mēo. de. s. Ad altā mis. nlla mēo. ¶ Do. 2.
de. s. laur. Ad. 1. vs mēo. d noie iesu: d do. de tri. ⁊ pc. Mis. do. dr i cp. cū mēo. de tri.
tm̄. Ad altā mis. mēo. d noie iesu ⁊ d oibꝰ. s. 2. ves. ert d. s. lau. ⁊ mēo. de noie iesu: de
mar. ⁊ de do. Fe. 4. de. s. ypo. ix. l. 3. prie lc. d cōi. 3. meō. lc. de oc. nois ie. 3. vltie lc.
de ppe. scōꝝ: ⁊ meō. de vtrisqz oc. 2. ves. ert de oc. cū mēo. d. s. ypo. ⁊ euse. ⁊ de. s. lau.
Fe. 5. d oc. nois iesu. iui. 3. ⁊ meō. lc. de scō euse. ⁊ meō. ⁊ alia mēo. de. s. lau. Mis. de
oc. pꝰ. 3. dr: ⁊ nlla mēo. Mis. de vig. pꝰ. 6. dr: ⁊. 2. mēo. vtraqz ad sūmū alt. Fe. 6. de
assūp. Ad. 1. vs. sol. mēo. de oc. nois iesu. Do. 3. de sui. oc. ad. 1. vs. mēo. de. s. lau. de
do. ⁊ d tri. ⁊ pc. fiat: nisi aliq do. d beat differ. tūc nlla mēo. d do. neqz pc. i redeūdo
ā. Saluator. mis. de oc. sci lau. dr i cp. ad sūmā mis. mēo. d do. ⁊ de tri. Mis. do. i cp.
dr i vig. sci barth. ¶ Do. 4. de. s. bartholo. ad. 1. vs. mēo. de scō: d do. ⁊ d tri. sub sil.
nlla pc. fiat: ⁊ missa do. dr i cp. i do. cū mēo. de scō: ⁊ de tri. Ad. 2. ves. mēo. d do. sub
sil. dcide. solē. mēo. de cm̄. Fe. 2. 3. ⁊ sab. de cm̄. ¶ Lra do. F. 4. die augu. to. cāter
hys. In pricip. Ad. 1. ves. mēo. de. s. stepha. de tri. et pces. In l. oēs āe. dūr: ⁊ R. fer.
p̄mit. Fe. 2. de cm̄. b. mar. Fe. 3. d trāsfi. dn̄i miꝰ dup. Fe. 4. de noie iesu: ad. 1. vs q̄
ert de noie iesu: sol. mēo. d trāsfi. Fe. 5. ⁊. 6. de oc. ⁊ mēo de. s. laur. Mis. de vig. sci
laur. dr pꝰ. 6. ad sūmū alt. ⁊ mēo. de. s. Ad altā mis. nlla fiat mēo. ¶ Do. 2. de sui.
oc. nois iesu. fiat mēo. de. s. tybur. de do. de
tri. ⁊ pc. Ad mat. totū sui. d oc. nois iesu: ⁊ tm̄ mēo. de. s. tybur. de. s. lau. de do. ⁊ de
tri. Mis. do. dr i cp. cū mēo. de tri. Fe. 3. de. s. ypo. ix. lc. ⁊ meō. lc. de oct. nois iesu: ⁊
mēo. de. s. lau. Fe. 4. de oc. nois iesu: iuit. 3. Ad. 1. vs. mēo. de. s. ypo. de. s. euse. de scō
lau. Mis. de oc. pꝰ. 3. dr: ⁊ nlla meō. Mis. de vig. pꝰ. 6. dr: ⁊. 2. mēo. de. s. euse. ⁊ d oc.
sci lau. ⁊ vtraqz mis. ad sūmū alt. Fe. 5. de assūp. Ad. 1. vs. sol. mēo. de oc. nois iesu.
¶ Do. 3. de sui. oc. ad. 1. vs. mēo. de sctō: de do. de tri. ⁊ pc. i redeūdo. ā. Saluator.
Mis. do. dr i cp. cū mēo. de tri. tm̄. Ad altā mis. mēo. de scō: ⁊ de oibꝰ scis. ¶ Do. 4.
de do. ad. 1. vs. q̄ ert de aplo: mēo. de do. de tri. sub sil. ⁊ nlla pces. 2. ves. ert de do. ⁊
mēo. de cm̄. Fe. 2. 3. ⁊ sab. de cm̄. ¶ Lra do. G. 4. kl. augu. schoet hys. mēo. ⁊ meō.
lc. de mar. In l. oēs āe. dūr. Fe. 2. 3. ⁊ sab. d cm̄. ¶ Do. 2. de do. mēo. ⁊ meō. l. d sctō
Ad. 2. vs. mēo. d do. sub sil. ⁊ nihil de scis. Fe. 2. de trāsfi. minꝰ du. Ad. 2. vs q̄ ert de
noie iesu sol. mēo. de trāsfi. Fe. 3. de noie iesu maiꝰ du. Fe. 4. ⁊. 5. de sui. oc. ⁊ mēo.
de scis. Mis. de vig. sci lau. pꝰ. 6. dr ad prici. altare: cū mēo. de. s. romāo: ⁊ missa oc.
pꝰ. 3. ¶ Do. 3. de sui. oc. nois iesu. ix. l. ⁊ tm̄ meō. de oc. sci lau. de do. ⁊ de tri. Mis.
do. dr i cp. cū mēo. de tri. tm̄. Ad altā mis. mēo. de oc. sci laur. 2. ves. ert de scō ypo. ⁊
mēo. d oc. nois iesu: de oc. sci lau. ⁊ d do. Fe. 2. de. s. ypo. ix. lc. meō. lc. d oc. nois iesu
⁊ tm̄ mēo. de oc. s. lau. ad vtrasqz vs. ad mat. ⁊ ad mis. Fe. 3. d oc. nois ie. iui. 3. Ad. 1.
vs. q̄ ert d oc. mēo. d. s. ypo. d. s. euse. d oc. sci lau. ad mat. meō. l. de. s. euse. Mis. d vi
gi. b. mar. pꝰ. 6. dr ad prici. altare: ⁊. 2. mēo. Fe. 4. d assūp. Ad. 1. vs. sol. mēo. d oc.
nois iesu: ⁊ nihil d. s. lau. ¶ Do. 4. d sui. oc. ad. 1. vs. mēo. d scō: d do. d tri. ⁊ pc. In
redeūdo. ā. Saluator. Ad mat. meō. de do. ⁊ de tri. Mis. do. dr i cp. cū mēo. de tri.
tm̄. Ad altā mis. mēo. d scō: ⁊ d oibꝰ scis. Sab. d. s. mar. ¶ Do. 5. to. cāter hys. ⁊ R.
fe. p̄mit. Fe. 2. 5. ⁊. 6. d cm̄. In sab. fiat meō. l. d. s. psco cū V. ⁊ R. d. 2. noc. vniꝰ mr.

A

B

C

¶ Dñica.j.post.v.kal.augusti.
Ad vs̃.ã.Bñdict⁹.ħ.Jp̃z.Cp̃.Bñ
2 dict⁹ de⁹.℟.Gyrũ celi.hy⁹ O lux
btã.℣.Vespertina orõ.ã.Dĩs sapiẽtia
a dño deo est:⁊ cũ illo fuit sẽp:⁊ est ãte
euũ.p̃.Mag.Ne seq̃n.ãe.seruiũt
hysto. In p̃ricipio.q̃p diu durat sup
p̃m. Mag.i sabbõ:vl'ad mẽo.de
do.cũ de aliquo fes.ix.lc.fiat ser=
uitiũ.ã.Sapientia edificauit sibi do
mũ:excidit colũnas septẽ:subdidit sibi
gẽtes:supboꝝꝗ ⁊ sublimiũ colla p̃o=
p̃ia virtute calcauit.p̃.Mag.ã.Sa
piẽtia clamitat i plateis:si q̃s diligit sa
piẽtiã ad me declinet ⁊ eã iueniet:⁊ eã
dũ iuenerit:btũs est si tenuerit illã.p̃.
Mag.ã.Dñs possedit me ab initio via
rũ suaꝝ añq̃ q̃cq̃ faceret a p̃ricipio: nec
dũ erãt abyssi:⁊ ego p̃turiebar:q̃ñ p̃pa
rabat celos aderã/cũ eo ꝯponẽs oia.p̃.
Mag.ã.Ego in altissimis habito:⁊
thron⁹ me⁹ i colũna nubis.p̃.Mag.
Ad mat.inuit.Laudem⁹ iesum xp̃m.
Hac die icipiat liber sapie:⁊ lega
tur vsq₃ ad.j.do.post q̃nto kl.se=
(ptẽbris.l.j.

Eccl. prio.

Omnis sapiẽ=tia a dño deo est:⁊ cum illo
fuit sẽp:et est añ euũ. Arenã ma=
ris:⁊ pluuie guttas:⁊ dies seculi
q̃s dinũerauit? Altitudinẽ celi:⁊
latitudinẽ t̃re:⁊ p̃fundũ marꝫ q̃s
dimẽsus est? Sapiẽtiã dei p̃cedẽ
tẽ oia: q̃s iuestigauit? P̃ior oim
creata est sapiẽtia:⁊ itellect⁹ p̃u
dẽtie ab euo.℟.In p̃ricipio de⁹ an
teq̃ t̃rã faceret: p̃iusq̃ abyssos ꝯstitue
ret:p̃iusq̃ p̃duceret fõtes aquaꝝ: añq̃
mõtes collocarẽt. Ante oẽs colles ge
nerauit me dñs.℣.Qñ p̃parabat celos
aderã:cũ eo cũcta cõponẽs. Ante.l.ij.

Fons sapiẽtie verbũ dei i excel
sis:⁊ igressus illi⁹ mãdata et̃na.
Radix sapiẽtie cui reuelata est:⁊
astutias illi⁹ q̃s agnouit? Disci=
plina sapiẽtie cui reuelata ẽ ⁊ ma
nifestata:⁊ m̃tiplicationẽ igres
sus illi⁹ q̃s itellexit? ℟.Gyrũ celi
circuiui sola:⁊ i fluctib⁹ marꝫ ãbulaui
i oi gẽte:⁊ i oi p̃p̃lo p̃imatũ tenui.Su
perboꝝ ⁊ sublimiũ colla p̃p̃ia virtute
calcaui.℣.Ego i altissimis hito:⁊ thro
nus me⁹ in colũna nubis.Sup.l.iij.

Unus ẽ altissim⁹ ⁊ creator oim:
ops rex ⁊ metuend⁹ nimis:sedẽs
sup thronũ illi⁹ et dominãs de⁹.
Ip̃e creauit illã i sp̃ũ sc̃tõ:⁊ vidit
⁊ dinũerauit/⁊ mensus est:⁊ effu
dit illã sup oia op̃a sua. Et super
oẽz carnẽ sc̃dꝫ datũ suũ:et p̃bet il
lã diligẽtibus se.℟.Emitte dñe sa
piẽtiã de sede magnitudis tue:Ut me=
cũ sit ⁊ mecũ laboret:vt sciã quid acce=
ptũ sit corã te oĩ tp̃e.℣.Da michi dñe
sediũ tuaꝝ assistricẽ sapiẽtiã.Ut.Gl'ia

Timor dñi gl'ia ⁊ glo l.iiij.Di.
riatio:⁊ corona exultationis.Ti
mor dñi delectabit cor:⁊ dabit le
ticiã ⁊ gaudiũ i lõgitudinẽ dieꝝ.
Timẽti dñz bñ erit i extremis:⁊
i die defunctiõis sue bñdicet. Di
lectio dñi honorabilis sapientia.
Quib⁹ aũt apparuerit i visu/dili
gũt eã in visione:⁊ i agnitiõe ma
gnaliũ suoꝝ.℟.Da mihi dñe sediũ

tuarū assistricē sapiētiā: z noli me repro bare a puerī tuis: Quia seru⁹ tu⁹ sū ego z fili⁹ ācille tue. V. Dñe pat z de⁹ vite mee ne derelinquas me i cogitatu mali=

Initiū sapie (gno. Quā. L.v. timor dñi: z cū iustis z fide lib⁹ agnoscit. Timor dñi scie reli giositas: iocūditatē atqz gaudiū dabit. Timēti dñz bñ erit: z i die bus ꝯsolatiōis illi⁹ bñdicet. Ple= nitudo sapie timere deū. Corona sapie timor dñi replēs pacē z sa= lutis fructū. R. Dñe pr et de⁹ vite mee ne derelinquas me i cogitatu mali= gno extollētiā oculorū meorū ne dederis michi: z desideriū malignū auerte a me dñe aufer a me ꝯcupiscētiā: Et aio irre uerēti z ifrunito ne tradas me dñe. V. Ne derelinqs me dñe ne accrescāt igno rātie mee z multiplicent delicta mea.

Radix sapie est timere L.vj. Et. deū: rami eni illi⁹ lōgeui. In the saurī sapie itellect⁹ z scie religio sitas: execratio aūt pctōrib⁹ sapi entia. Timor dñi expellit pctm: nā q̄ sine timore est: nō poterit iu stificari. Usqz i tps sustiebit pati ens: z postea redditio iocūditatī. R. Sup salutē z oēm pulchritudinē dilexi sapiētiā z ꝓposui ꝓ luce hēre illā Uenerūt michi oīa bona parit cū illa. V. Dixi sapie soror mea es: z prudētiā vocaui amicā meā. Ue. In.iij.noc. R. Initiū sapie timor dñi: itellect⁹ bo nus oīb⁹ facietib⁹ eū: Laudatio ei⁹ ma net i sclm scli. V. Dilectio illi⁹ custodia legū est qr oīs sapia timor dñi. Lauda.

R. Uerbū iniquū z dolosum lōge fac a me dñe diuitias z paupertates ne dederī michi: Sz tm victui meo tribue neces= saria. V. Ne forte satiat⁹ euomā illud z piurē nomē dei mei. Sz. R. Fe Ne de relinqs me dñe pr z dñator vite mee vt nō corruā i ꝯspctu aduersariorū meorū: Ne gaudeat de me inimic⁹ me⁹. V. Apph ēde arma z scutū: z exurge i adiutoriū michi. Ne. R. Magna eni sūt iudicia tua dñe z ienarrabilia vba tua: Multi plicasti populum tuūz z honorasti. V. Deduxisti sicut oues ppłm tuū i manu moysi/z aarō. Mul. Lec.p ebdā z.

Bon⁹ sensus vsqz i tēp⁹ ab= scōdet vba sua: z labia mul torū enarrabūt sēsū illi⁹. In the= saurī sapie significatio disciplie. Execratio aūt pctōri cultura dei Fili ꝯcupiscēs sapiētiā ꝯserua iu sticiā z de⁹ ꝓbebit illā tibi. Sapi entia eī z disciplia timor dñi z qd bñplacitū ē illi fides z māsuetu= do iplebit thesauros illi⁹. Cōtu= max nō sis: z incredibilis timori dñi: z ne accesseris ad illū dupli= ci corde. Ne fuerī ypocrita i ꝯspe ctu hoim et nō scādalizeris in la= biis tuis. Attēde in illis ne forte cadas z adducas anime tue inho norationē. Dñica.ij.L.j

Eccl. i.

Fili accedens ad seruitutē dei: sta in iusticia z timore: z ꝓpa ra aiam tuā ad tētationē. Depri me cor tuū et sustie: z iclina aurē tuā: excipe vba itellect⁹ z ne festi nes i tpe obductiōis. Sustine su

Eccl. ij.

D

blectatões dei z iūgere deo z sustie ut crescat i nouissimo via tua. C.ij

Crede deo z recupabit te: dirige viā tuā z spa i illū. Serua timorē illi⁹ z i illo veterasce. Metuentes deū sustiete miaȝ eius z nō deflectatꝫ ab illo ne cadatꝫ. Qui timetꝫ dñȝ credite illi: z nō euacuabit merces vr̄a. Qui timetꝫ deū spate i illū z i oblectatōeȝ veniet

Qui timetꝫ dñm C.3. vobꝫ mia. diligite illū: z illuiabūt corda vestra. Respicite filij natiões hoim z scitote qꝫ null⁹ spauit i dño z cōfusus ē. Quis ei pmāsit i mādatꝫ ei⁹ z dēlict⁹ ē. Aut qs iuocauit illū z despexit illū qm pius miseri

Deꝰ ei remittit C.4 cors ē de⁹: i tpe tribulatiōis pctā z ptector ē oib⁹ exqrētib⁹ se i vitate. Ue duplici corde z labijs scelerat̄ꝫ z manib⁹ malefaciētib⁹ z pctōri terrā igredieti duab⁹ vijs Ue dissolutꝫ corde q̄ nō credūt deo: et ideo nō

Ue his q̄ pdi C.v ptegēt ab eo. derūt sustinētiā: q̄ dēliqrūt vias rectas: z diuertert i vias prauas Et qd faciēt cū ispicē cepit dñs: Qui timēt dñȝ nō ert icredibiles vbo illi⁹: z q̄ diligūt illū cōseruabunt verbū illi⁹. Qui timēt dñm inqrēt q̄ bñplacita sunt illi. C. vj.

Qui diligūt deū replebūt lege ipsi⁹: z q̄ timēt dñȝ pparabūt corda sua: z in cōspectu illi⁹ scificabūt aias suas. Qui timēt dñȝ: custodiūt mādata illi⁹ z patiētiā hēbūt vsqꝫ ad ispectiōeȝ illi⁹ dicētes Si penitētiā nō egerim⁹: icidem⁹ in man⁹ dei: z nō i man⁹ hoiȝ. C Lec.

Secūdū ei magni (p ebd. tudinē illi⁹: sic z mia ipsi⁹ cū ipo ē. Filij sapie ecclia iustorȝ: z natio illorȝ obediētia z dilectio Judiciū pr̄is audite filij dilecti: z sic facite vt salui sitꝫ. De⁹ ei honorauit prēȝ i filijs: z iudiciū matrꝫ exqrēt i filios. Qui diligit deū exorabit p pctis: z ptiebit se ab illis. Jn orōne dierȝ exaudiet z sic q̄ thesaurizat: ita z q̄ honorificat matrē suā. Qui honorificat prēȝ suū: iocūdabit i filijs: z i die orōis

Qsue exaudiet. C Do.iij.C.j Ui honorificat prēm suū: vita viuet lōgiore: z q̄ obedit pr̄i: refrigerabit matreȝ. Qui timet deū honorat parentes z q̄si dñis seruiet his q̄ se gnauerūt i ope et sermōe z oi patiētia. Honora patrē tuū: vt supuētat tibi bñdictio a deo: z bñdictio illi⁹ i nouissimo

Bñdictio pr̄is fir C.ij. manet. mat domos filiorum: maledictio mr̄is eradicat fūdamtū. Ne glrieris i ꝯtumelia pr̄is tui: nō est em tibi glia sꝫ ꝯfusio. Glia ei hois ex honore pr̄is sui z dedec⁹ filij pat sine honore. Fili suscipe senectaȝ pr̄is tui: z ne ꝯtristes eū i vita illi⁹ z si defecerit sensu: veniā da z ne spnas eū i vtute tua. Tu. C.iij.

Elemosina ei pr̄is nō erit i obliuiōe: nā p pctis mr̄is restituet ti

ut: ꝛ i die tribulatiõis ꝯmẽoꝛabit tut: ꝛ sicut i sereno glacies soluẽt pctã tua: qm̃ male fame ẽ q̃ derelĩqt pꝛẽz ꝛ ẽ maledict⁹ a deo q̃ exaspat

Fili i mãsuetudie lc. 4. matre. opa tua pfice: ꝛ sup oẽz gl'iaz dili gert. Quãto magn⁹ es hũilia te i oib⁹: ꝛ coꝛã deo iuenies gr'az/ qm̃ magna potentia dei solius: et ab humilibus honoꝛat. Ignẽ ardẽ tez extinguit aqua: ꝛ elemosyna resistit peccatis. Coꝛ duruz male se habebit in nouissimo. Lect. v.

Fili elemosinã pauperis ne de fraudes: ꝛ oclos tuos ne trãsuer tas a paupe. Aiaz esuriẽtẽ ne de= spexert: ꝛ ne exaspes pauperẽ i io pia sua. Coꝛ iopis ne afflixeris: ꝛ ne ptrahas datũ angustiãti. Ab iope ne auertas oclos tuos ppt irã: ꝛ nõ relinquas q̃rẽtib⁹ tibi re= tro maledicere. Cõgregatõi pau perũ affabilem te facito. Lec. vj.

Presbytero humilia aiam tuaz: et magnato humilia caput tuũ ꝛ respõde pacifice in mãsuetudine In iudicãdo esto pupillis miseri coꝛs ut pat et misebit tui magis q̃ mr. Sapia filijs suis uitã ispi rat ꝛ suscipit exq̃rẽtes se. Et q̃ il= lã diligit: diligit uitã. Et q̃ uigila uerint: cõplectent placoꝛẽ eius.

Fili: cõser= Lect. p ebd. ua tẽpus ꝛ deuita a malo. Pꝛo aĩa tua nõ cõfundaris dice= re uerũ. Est eni ꝯfusio adducens peccatũ: ꝛ est confusio adducens gl'am ꝛ gr'am. Ne accipias faciẽ aduersus faciẽ tuã: nec aduersus aiam tuã mendaciũ. Nõ reuerea ris pximũ tuũ in casu suo: nec re tineas uerbũ in tempoꝛe salutis. Nõ abscõdas sapiẽtiã tuã in de= coꝛe suo. In lingua eni agnoscit sapientia/ ꝛ sensus/ ꝛ sciẽtia: ꝛ do ctrina in uerbis sensati: ꝛ firma= mẽtũ in operibus iusticie. Nõ cõ tradicas ueritati ullomodo: ꝛ de mendatio ieruditiõis tue cõfun dere. Nõ cõfundaris cõfiteri pctã tua: et ne subijcias te hoi p pctõ. Noli resistẽ ꝯtra faciẽ potẽtis: nec conneris cõtra ictũ fulmis: p iusti cia agonizare pꝛo aia tua: ꝛ usq3 ad moꝛtẽ certa p iusticia: ꝛ deus expugnabit p te inimicos tuos.

Si bona. Lra dñicalis A. 3. Non. septẽbꝛis tota cãtet hyst. In lau. oẽs ãe. dñr. Fe. 2. de scõ cuthberto. ix. lc. fiãt sicut i alio fes. nisi facte fuerit i. xl. tũc hic. iii. lc. de cõi. Fe. 3. 4. ꝛ. 5. de ꝯm. ꝛ R. fer. pmittat. Dñica. 2. de fui. ocl. ad. i. uš. mẽo. de do. de triñ. ꝛ pces. In redeũdo. ãn. Saluatoꝛ. ꝛ Missa dñicalis dr i cp. ad mat. 3. R. Regali. 6. R. Natiuitas. 9. R. Ad nutũ. Ad. 2. ues. mẽo. de mari. deide de do. Sab. de s. editha. ix. lc. mẽo. lc. de mr. cũ V. ꝛ. R. d. 3. noc. Lra do. B. 2. Non. se ptẽbꝛis tota cãtet hysto. Si bona. ꝛ mẽo. tñ de scõ cuthberto epo. In lau. oẽs ãe. dñr. tñ qñ fes. sci cuthberti i. xl. celebꝛatũ nõ fuerit: tũc differat i. 2. fe. ꝛ fiãt mẽo. lc. de s. bertino cũ V. ꝛ R. de. 2. noc. uni⁹ ꝯfes. ꝛ abba. Fe. 2. 3. ꝛ. 4. de ꝯm. tñ qñ fes. sci cuthberti differt: tũc i hac ebd. nihil fiat de. 3. ꝯm. Dñica. 2. de fui. oc. ad. i. uš. mẽo. de mar. de do. ꝛ de triñ. ꝛ pc. In redeũdo. ã. Saluatoꝛ. V. Exultẽt iu. ad mat. 3. R. Natiuitas. 6. R. Gl'iose. 9. R. Ad nutũ. miss. do. dr i cp. cũ mẽo. de triñ.

Ecc. 3. Ecc. 4.

6 A

6 B

Ad altã missaz mēo. de mart. ⁊ de oibꝰ sctis tm̃. Fe. 4. de cruce: medie lc. de mart. cũ ℣. ⁊ ℟. de. 2. noc. pl'iorꝝ mar. Ad mat. de sctã mar. extra chorꝝ. ℟. de. 3. noc. 5. ℟. Gl'iose. ãn. sup pm. Bñdictꝰ. fm ordinē. Ad ves. sole. mēo. de oc. ⁊ de mart. Fe. 6. de scã editha. ix. lc. medie lc. de mar. cũ ℣. ⁊ ℟. de. 3. noc. 2. ves. erit de fes. ⁊ mēo. de scã mar. ã. Sub tuã. ⁊ mēo. de mart. ¶ Nota ꝙ lec. ⁊ seqn. de ꝯmēo. btē mar. dĩr eodē ordie sicut añ oct. ¶ Si bona. Lra do. C. 4. kl. septēbris ichoet hyst. Ad. 1.

5 C

ves. q erit de. s. augustio: cũ mēo. de do. ⁊ de tri. sub sile. ⁊ postea mēo. de scto iohē: ⁊ de sctã sabina solēnit Ad mat. q erit de. s. iohe mēo. de scã sabina: de do. ⁊ de triñ. ⁊ missa de. s. sabina i cap. dr. Ad altã missã mēo. de do. ⁊ de triñ. Missa do. dr i cp. in. 3. lc. Fe. 4. de scõ egidio: ⁊ medie lc. de scõ prisco: cũ ℣. ⁊ ℟. de. 2. noc. vniꝰ mar. Fe. 5. 6. ⁊ sab. de ꝯm. tñ qñ festũ scti cuthberti cũ. ix. lc. celebrat: tũc i. 3. fe. 5. ⁊. 6. de ꝯm. ¶ Do. 2. tota cātet hyst. ⁊ tm̃ mēo. de. s. bertino. Fe. 2. ⁊. 3. de ꝯm. ⁊ nichil de

6 D

vigi. nisi ieiuniũ tm̃. Ad ves. orõ. Supplicationē. ¶ Si bona. Lra do. D. iii. kl. septēb. ichoet hyst. Ad. 1. ves. q erit de. s. iohē: meõ. de mar. de do. ⁊ de triñ. ⁊ pces. Ad mat. meõ. lc. de mart. In l. oēs ãe. Fe. 3. de sctõ egidio: medie lc. de sctõ cũ ℣. ⁊ ℟. de. 2. noc. vniꝰ mar. Fe. 4. 5. ⁊ sab. de ꝯm. Fe. 6. de. s. cuthberto. ix. lc. nisi facte fuerit i. xl. tũc fiãt hic. iii. lc. de cõi vniꝰ ꝯfes. ⁊ põti. ¶ Dñica. 2. tota cātet hyst. vespe erit de. s. maria: ⁊ meõ. de do. Fe. 2. de. s. maria: ⁊ nichil de vigilia: nisi ieiuniũ tm̃.

6 E

Orõ ad vs. Supplicationē. ¶ Si bona. Lra dñicalis. E. vltio die augusti tota cātet hyst. ⁊ mēo. tm̃ de festo. In lau. oēs ãe. Fe. 2. de sctõ egidio: ⁊ medie lc. de sctõ prisco cũ ℣. ⁊ ℟. de. 2. noc. vniꝰ mar. Fe. 3. 4. ⁊ sab. de ꝯm. Qñ festũ scti cuthberti celebrat cũ tribꝰ lec. tũc i festo sci bertini dĩr. ℣. ⁊ ℟. de. 1. noc. vniꝰ ꝯfes. ⁊ abbatꝫ ¶ Dñica. 2. de dñica ad. 2. ves. q erũt de scã maria mēo. d do. sub silē. ¶ Si bona.

6 F

Lra do. F. primo die septēb. tota cātet hyst. Ad. 1. ves. q erit de do. mēo. de sctõ prisco: de triñ. ⁊ pces. ad mat. tm̃: ⁊ mēo. de sctõ prisco: ⁊ de triñ. In lau. oēs ãe. dĩr. Festũ sci egidii differat i crastinũ. Fe. 3. 6. ⁊ sab. de ꝯm. Fe. 4. de sctõ cuthberto. ix. lc. de alio fes. nisi fuerit facte in. xl. tũc fiãt. iii. lc. de cõi. Fe. 5. de scõ bertino cũ ℣. ⁊ ℟. de. 1. noc. vnius ꝯfes. ⁊ abbis. ¶ Do. 2. de natiuit. btē marie: meõ. de do. ⁊ de triñ. sub silē. nisi aliqua dñica dꝫ differri: tũc nulla meõ. de do. nec de triñ. fiat. Missa do. dr i cap. i. 4. fer. nisi aliqua do. dꝫ differri. Sab. de cruce: medie lc. de marty. ℣. ⁊ ℟. de. 2. noc. ¶ Si bona. Lra do. G. 2. die septēbris tota cātet hyst. ad. 1. ves.

6 G

meõ. de sctõ: de triñ. ⁊ pces. In lau. oēs ãe. Fe. 2. 5. ⁊. 6. de ꝯm. Fe. 3. de. s. cuthberto ix. lc. nisi facte fuerit in. xl. tũc fiēt. iii. lc. de cõi. Fe. 4. de sctõ: cũ ℣. ⁊ ℟. de. 1. noc. vniꝰ ꝯfes. ⁊ abbis. Sab. de. s. maria. Ad. 2. ves. meõ. de do. ⁊ de triñ. sub silētio: nisi aliqua do. differri dꝫ: ⁊ nihil ad has ves. de sctõ. ¶ Dñica. 2. de hui. oct. ad mat. meõ. de scõ: de do. ⁊ de triñ. cũ missa dñicali i cp. nisi aliqua do. dꝫ differri: tũc nulla fiat meõ. de do. nec de triñ. Fe. 6. de scã cruce. Ad mat. meõ. lc. de mr. cũ ℣. ⁊ ℟. de. 2. noc. pl'iorꝝ martyꝝ. ⁊ mēo. de marty. ⁊ de sctã maria solēniter: cũ ãn. Dignũ nãqꝫ. Ad mat. de sctã maria extra chorũ. ãn. sup ps. Bñꝰ. Bñdicta ⁊ venerabilis.

¶ Dñica. j. post. v. kl. septēbris. Ad vs. ã. Bñdictꝰ. ps. Ipz. cp. Bñdictꝰ deus. ℟. Anteꝗ̃ comedã. hyꝰ. O lux btã. ℣. Vespertina orõ. ãn. Cũ audisset iob nũciorꝝ vba sustinuit patiēter/ ⁊ ait: si bona suscepimꝰ de manu dñi mala aũt quare nõ suscipiamꝰ: in oibꝰ his nõ peccauit iob labiis suis neqꝫ aliqd stultũ ꝯtra deũ locutꝰ est. ps. Mag. ã. In oibus his nõ peccauit iob labiis suis/ neqꝫ stultũ qd ꝯtra deũ locutꝰ est. ps. Mag. Ad mat. inuit. Laudemus nomē dñi: qm suauis est. In hymnis cõfitemini illi: qꝛ ipe est dñs deꝰ nr. ps. Venite. Hac die incipiatur liber Job: et legatur per. xv. vel octo

dies secūdū q tēpus exigit. Lc.j.

Job.1. Vir erat i tra hus noīe iob simplex et rect9 ac timens deū et recedēs a malo. Natiqz sūt ei septem filij et tres filie. Et fuit possessio eius septez milia ouiū et tria milia camelorū. Quingenta quoqz iuga boū: et qngēte asine ac familia mlta nimis. Eratqz vir ille magnus iter oēs orietales. Et ibāt filij et faciebāt cōuiuia p domos suas vnusqsqz in domo sua. R. Si bona suscepimus de manu dñi mala aūt quare nō suscipiam9: Dñs dedit dñs abstulit sicut dño placuit ita factū est sit nomē dñi bñdictū. V. In oīb9 his non peccauit iob / labiis suis: neqz stultū qd ɔtra deū locut9 est. Dñs dedit.

Et mittētes vocabāt tres Lc.ij. sorores suas vt cōederēt et biberēt cū eis. Cūqz in orbē transirēt dies cōuiuij mittebat ad eos iob et sctificabat illos. Cōsurgēsqz diluclo offerebat olocausta p singulos. Dicebat ei Ne forte peccauerit filij mei: et bñdixerit deo i cordib9 suis Sic faciebat iob cūctis dieb9. R. Anteq cōedā suspiro et tāq inūdātes aq sic rugit9 me9 qz timor quē timebā euenit michi: et qd verebar accidit Nōne dissimulaui nōne silui et iam qeui et venit sup me īdignatio tua dñe. V. Nolo multa fortitudīe ɔtēdat mecū ne magnitudīs sue mole me pmat/ eqtatē pponat contra me. Nōne. Lc.iij.

Quadā aūt die cū venissēt filij dei vt assisterent corā dño: affuit iter eos etiā sathan. Cui dñs dixit: Vñ venis? Qui respōdēs ait Circuiui terrā et pambulaui eaz. Dixitqz dñs ad eū? Nūqd cōsiderasti seruū meū iob q nō sit ei similis in tra: hō simplex et rect9 ac timens deū et recedēs a malo. R. Vtinā appēderent pctā mea qbus irā merui: Et calamitas quā patior in statera. V. Quasi arena maris hec grauior appareret vnde et vba mea dolore sunt plena. Et ca. Glria. Et. Lc.iiij.

Et dixit ad dñm sathā. Nū qd frustra timet iob deū? Nōne tu vallasti eū et domū ei9: vniuersamqz substātiā eius p circuitū? Operib9 manuū ei9 bñdixisti: et possessio ei9 creuit i tra. Sz extēde manū tuā paululū: et tāge cuncta q possidet: nisi i faciē bñdixerit tibi. R. Quare detraxistis sermonib9 veritatis ad icrepandū verba ɔponitis et subuertere nitimi amicū vrm: Verūtn que cogitatis explete. V. Militia est vita hoīs sup terrā et sicut dies mercennarii dies eius. Verūtn. Lc.v.

Dixit dñs ad sathan. Ecce vniuersa q habet in manu tua sunt: tātū i eū ne extendas manū tuā. Egressusqz est sathan a facie dñi Cū aūt quadā die filij et filie eius cōederēt et biberēt vinū in domo fris sui primogeniti: nūci9 venit ad iob q diceret ei Boues arabāt et asine pascebant iuxta eos: et irruerūt sabei tulerūtqz oia: et pueros pcusserūt gladio: et euasi ego

sol⁹ vt nũciarẽ tibi. ℟. Induta est
caro mea putredie ⁊ sordib⁹ puluerꝫ cu
tis mea aruit ⁊ ꝯtracta ẽ: Mem̃eto mei
dñe q꞉ vẽt⁹ est vita mea. ℣. Dies mei si
cut vmbra declinauerũt ⁊ ego sicut fenũ
(aruit. Me. L. vj.
Cũq꞉ adhuc ille
loqret venit alius ⁊ dixit. Ignis
dei descẽdit de celo/ ꝯtactas oues
⁊ pueros ꝯsũpsit: ⁊ effugi ego so=
lus vt nunciarẽ tibi. Sed adhuc
illo loqnte: vẽit ali⁹ ⁊ dixit. Chal=
dei fecerũt tres turmas: ⁊ iuase=
rũt camelos ⁊ tulerũt eos: necnõ
⁊ pueros ꝑcusserũt gladio ⁊ effugi
ego sol⁹ vt nũciarẽ tibi. Adhuc lo
q̃bat ille: ⁊ ecce ali⁹ itrauit ⁊ dixit
Filijs tuis ⁊ filiab⁹ vescẽtib⁹ pa=
nẽ i domo frĩs sui ꝑogeniti: re=
pẽte vẽt⁹ vehemẽs irruit a regio
ne deserti: ⁊ ꝯcussit quattuor ãgu
los domus: q̃ corruẽs oppssit libe
ros tuos: ⁊ mortui sũt: ⁊ effugi ego
sol⁹ vt nũciarẽ tibi/ Tu. ℟. Pauci
tas dierꝝ meorꝝ finiet breui: dimitte me
dñe: Sine plãgã paululũ dolorẽ meũ:
Añq̃ vadã ad trã tenebrosã ⁊ optã mor
tis caligie. ℣. Ecce i puluere sedeo ⁊ in
puluere dormio: ⁊ si mane me q̃sierꝫ nõ
subsistã. Si. Glia. Añ. In .iij. noc.
℟. Mem̃eto mei de⁹: Q꞉ vẽt⁹ est vita
mea: nec aspiciat me visus hois. ℣. De
ꝓfũdis clamaui ad te dñe: dñe exaudi
vocẽ meam. Q꞉. ℟. Ne abscõdas me
dñe a facie tua manũ tuã lõge fac a me
Et formido tua nõ me terreat. ℣. Voca
me ⁊ ego rñdebo tibi aut certe loquar:
⁊ tu rñde michi. Et. ℟. fer. Nocte os
meũ ꝑforat dolorib⁹: ⁊ q̃ me cõedũt nõ
dormiũt a multitudie eorꝝ ꝯsumit᷑ vesti
mẽtũ meũ: Cõpat⁹ suꝫ luto: Et assimi
lat⁹ sũ fauille ⁊ cineri. ℣. O custos ho
minũ: q̃re posuisti me ꝯtrariũ tibi ⁊ fa=
ctus sũ michimetipsi grauis: pce michi
dñe: nichil eni sũt dies mei. Cõ. Glia.
(Et. Lec. ꝓ ebd̃. Ju
Tunc sur
rexit iob ⁊ scidit vestimẽ=
ta sua: ⁊ tõso capite corruẽs i trã:
adorauit ⁊ dixit. Nud⁹ egressus
suꝫ de vtero mrĩs mee: ⁊ nud⁹ re=
uertar illuc. Dñs dedit dñs ab=
stulit: sicut dño placuit ita factuꝫ
est: sit nomẽ dñi bñdictũ In oib⁹
his non peccauit iob labijs suis:
neq꞉ stultũ q̃d ꝯtra deũ locut⁹ est
Fctm̃ est aũt cũ quadã die venis=
sent filij dei ⁊ starẽt corã deo: ve=
nissetq꞉ sathã iter eos: ⁊ staret in
ꝯspectu ei⁹: vt diceret dñs ad sa=
than. Vñ venis? Qui rñdẽs ait.
Circuiui trã ⁊ perãbulaui eã. Et
dixit dñs ad sathã. Nũq̃d cõside
rasti seruũ meũ iob: ꝙ nõ sit similis
ei in trã: vir simplex ⁊ rect⁹ ac ti=
mẽs deũ: et recedẽs a malo ⁊ ad=
huc retinẽs inocẽtiã. Do. ij. L. j
Job.
Tu aũt ꝯmouisti me aduer
sus eũ: vt affligerẽ eũ fru
stra. Cui rñdẽs sathã ait. Pellẽ ꝓ
pelle: ⁊ cũcta q̃ habet hõ dabit ꝓ
aĩa sua. Alioqn mitte manũ tuã:
⁊ tange os ei⁹ ⁊ carnẽ: ⁊ tũc vide
bis ꝙ in faciẽ benedicat tibi. L. ij.
Dixit ergo dñs ad sathã. Ecce i
mãu tua ẽ: verũtñ aiaꝫ illi⁹ serua

Egress⁹ igit sathā a facie dñi: ꝑ-
cussit iob vlcere pessio: a plāta pe
dis vsqȝ ad verticē. Qui testa saniē
radebat sedēs i sterq̄linio. Dixit
aūt illi vxor sua Adhuc tu ꝑmāes
in simplicitate tua. Bñdic deo: ⁊
Dixit aūt iob Lect. iij. morere.
vxori sue. Quasi vna de stultꝭ mu
lierib⁹ locuta es. Si bōa suscepi
m⁹ de manu dñi: mala aūt q̄re nō
sustieam⁹. In oib⁹ his nō pecca-
uit iob labiis suis Igit audiētes
tres amici iob oē malū qđ accidis
set ei venerūt singli de loco suo Eli
phas themanites: ⁊ baldath sui-
tes: ⁊ sophar naamathites. Cōdi
xerāt ei sibi vt parit venietes vi-
sitarent eū et cōsolarētur. Lc. iiij.
Cūqȝ eleuassēt ꝓcul oclos suos:
nō ꝯgnouerūt eū ⁊ exclamātes plo
rauerūt. Scissisqȝ vestib⁹ sparserūt
puluerē sup caput suū i celū: ⁊ se
derūt cū eo i trā septē dieb⁹ ⁊ septē
noctib⁹ ⁊ nēo loq̄bat ei vbū. Uide
bāt ei dolorē ei⁹ eē vehemētē. L. v

Job. 3. Post hec apuit iob os suū: ⁊ ma
ledixit diei suo dicēs. Pereat dies
in q̄ nat⁹ sū: ⁊ nox i q̄ dictū ē / ꝯce-
pt⁹ ē hō. Dies ille vtat i tenebras
⁊ nō reqrat eū de⁹ desup: ⁊ nō sit i
recordatōe: nec illustret luie. Ob
scurēt eū tenebre ⁊ vmbre mortꝭ:
occupet eū caligo: ⁊ iuoluat ama
ritudie. Noctē illā tenebros⁹ tur
bo possideat: nec cōputet i dieb⁹
āni: nec nūeret i mēsib⁹. Sit nox
illa solitaria: nec laude digna L. 6

Quare data ē misero lux ⁊ vita Job. 3
his q̄ i amaritudie aie sūt. Qui ex
pectāt mortē ⁊ nō ueniūt q̄si effo
diētes thesaurū: gaudētqȝ vehe-
mēt cū iuenerit sepulchrū. Uiro
cui⁹ abscōdita ē via: ⁊ circūdedit
eū de⁹ tenebrꝭ. Añtq̄ cōedā suspi
ro: ⁊ quasi inūdātes aq̄ sic rugit⁹
me⁹. Qr timor quē tiebā euēit mihi
⁊ qđ verebar accidit. Nōne dissimu
laui: nōne silui ⁊ iā q̄eui: ⁊ vēit s[up]
me idignatio. Lec. p ebd.

Respōdēs āt eliphas thema Job. 4
nites dixit Si cepim⁹ loq̄ tibi: for
sitā moleste accipies: sȝ ꝯceptū ser
mōez q̄s tenē possit Ecce docuisti
plimos ⁊ man⁹ lassas roborasti.
Rñdēs āt iob ait. Militia ē vita
hois sup terrā: ⁊ sicut mercēnarii
dies ei⁹. Sicut ceruus desiderat
vmbrā ⁊ sic mercēnari⁹ p̄stolat fi
nē opis sui: sic ⁊ ego habui mēses
vacuos / ⁊ noctes laboriosas enu
meraui mihi. Si dormiero dicaȝ
q̄n ꝯsurgā: ⁊ rurs⁹ expectabo ve
sperā: ⁊ replebor dolorib⁹ vsqȝ ad
tenebras. Nō ei ait iob: ꝓꝓi ꝓpt i-
minētes tenebras: nec faciē meā
opuit caligo. Ab oi potēte nō sūt
abscōdita tpa: q̄ aūt nouerūt eū:
ignorāt dies illi⁹. Alii tmios sta-
tuerūt: diripuerūt greges asinū pu
pillorū abigerūt abstulerūt p pigno
re bouē vidue. Subuerterūt pau
perū viā: ⁊ oppsserūt māsuetos tre
Alii quasi onagri i deserto vigi-
lantes ad predā egrediunt. Tu-

6 A ¶ Deto dñe. Lr̄a dñicalis A. xv. kl. octobꝛis. Ad. 1. ves. q̄ erūt de sctā editha ichoet cū mēo. de sctō: ⁊ pces. Ad mat. tota cātet hys. ⁊ mēo tm̄ de sctō. In l. oēs āe. Fe. 2. ⁊. 3. de ꝯm. Fe. 4. de fe. cū R. fer. ⁊ nichil de vig. nisi tm̄ mēo. ad missaz de ieiunio Sab. de sctā tecla cū noc. vsqꝫ ad missaz q̄ erit de ieiu. ⁊ mēo. de fes. Fe. 6. de mari. ix. lc. nulla mēo. de ieiu. ſꝫ tm̄ missa de ieiu. dꝛ post missā de mar. ad sūmū altare.

6 B ¶ Deto dñe. Lr̄a do. B. xiiii. kl. octo. tota cātet hys. In l. oēs āe. dīr. Fe. 2. de sctā maria. Fe. 3. de fe. cū R. de. 1. noc. missa de vig. Fe. 4. de aplo: missa. 4. tpm cātet solēnit post missā de aplo. Fe. 6. de. s. tecla cū noc. vsqꝫ ad mis. q̄ erit d ieiu. ⁊ mēo. de fes. Sab. de fe. R. de. 2. noc. ⁊ R. fer. missa de ieiu.

6 C ¶ Deto dñe. Lr̄a do. C. 2. id⁹ septēb. de fui. oct. Ad. 1. ves. q̄ erūt de oc. mēo. de do. de tri. ⁊ pces. In itroitu. ā. Saluatoꝛ. Ad mat. mēo. de do. ⁊ de tri. cū missa do. i cp̄. Fe. 4. de oc. missa. 4. tpꝫ cātet post missā de die ad sūmū altare. Fe. 5. de vg. meō. lc. de mar. cū V. ⁊ R. d. 3. noc. Fe. 6. de scō cū noc. missa erit de ieiu. 4. tpꝫ cū mēo. de. s. lāberto. Sab. de fe. cū R. de. 1. noc. ⁊ missa de ieiu. ¶ Do. 2. tota cātet hyst. In lau. vna ā. Fe. 2. de fe. cū R. fer. ⁊ missa de vig. Fe. 5. 6. ⁊ sab. de ꝯm.

6 D ¶ Deto dñe. Lr̄a do. D. id⁹ septēb. totū fui. de oct. ⁊ hys. ichoet cū mēo. Missa do. dꝛ i cp̄. 2. ves. erūt de cruce: ⁊ mēo. de do. sub silē. ⁊ postea mēo. de mari. solēnit: ⁊ pces. ān. sup p̄ꝫ. mag. ad ves. de btā maria. Gl'ose vginis. Fe. 2. de cruce: meō. lc. de mar. cū V. ⁊ R. de. 2. noc. Ad. 2. vs fiat sol. mēo. de oct. ⁊ de sctā. Fe. 4. de sctā editha. ix. lc. meō. lc. de mar. cū V. ⁊ R. de. 3. noc. post. 3. dꝛ missa de festo: ⁊ post. 6. cātet missa de ieiu. vtraqꝫ ad p̄cipale altare. 2. ves. erūt de fes. ⁊ mēo. de sctā mar. cū ā. Sub tuā. ⁊ de mari. Fe. 5. de sctā mar. ⁊ mēo. de sctō. Fe. 6. ⁊ sab. de fe. cū R. hys. p oꝛdinē: ⁊ missa de ieiu. ¶ Do. 2. tota cātet hys. In l. vna ā. Missa de vig. dꝛ i cp. 2. ves. erūt de sctō matheo: ⁊ mēo. de do. sub silē. deide sol. mēo. de scō laudo. Fe. 4. 5. ⁊ sab. de ꝯm.

6 E ¶ Deto dñe. Lr̄a do. E. xiiii. die septēb. totū fui. de cruce. Ad. 1. ves. fiat mēo. de do. ⁊ de tri. sub sil. deide sol. mēo. de mar. ⁊ pces. Ad ves. de sctā mar. ā. sr p̄. Mag. sicut i. 1. die: silr ad mat. d die fiat meō. l. de mr. cū V. ⁊ R. de. 2. noc. ⁊ mis. do. dꝛ i cp. cū mēo. de tri. tm̄ Ad. 2. ves. mēo. de scō: ⁊ de do. sub sil. deide sol. mēo. de oc. Fe. 3. de sctā editha. ix. lc. meō. lc. de mar. cū V. ⁊ R. de. 3. noc. Ad. 2. ves. de sctā editha nulla meō. de. s. lāberto: nisi ad ves. de. s. maria: silr fiat i crastio ad mat. Fe. 5. de. s. mar. Fe. 4. 6. ⁊ sab. de ieiu. cū R. hys. ⁊ i sab. dꝛ R. fer. ⁊ i his fer. dīr misse. 4. tpꝫ: ⁊ nihil de sctō: nisi ad ves. ⁊ ad mat. de. s. maria. In sab. ad mis. de ieiunio fiat mēo. de vig. sci mathei.

6 F ¶ Deto dñe. Lr̄a do F. xv. die septēb. fui. de oc. Ad. 1. ves. q̄ erūt de cruce mēo. de sctō: de do. ⁊ de tri. sub silē. ⁊ deide sol. mēo. de oc. ⁊ nlla pc. 2. ves. ert de oc. ⁊ meō. de. s. editha: de mari. ⁊ d do. Fe. 2. de. s. editha: meō. lc. de mar. cū V. ⁊. R. de. 1. noc. Fe. 3. de sctā mar.. Fe. 4. 5. ⁊. 6. de fe. cū R. hys. dñical. In. 6. fe. dꝛ R. fe. ⁊ i. 4. fe. missa de ieiuñ. ⁊ in. 5. fe. missa do. i. 6. fe. missa de ieiuñ. ⁊ mēo. de vig. sci mathei. Sab. de aplo. Missa de ieiuñ. cātet post mis. de. s. matheo: vtraqꝫ ad sūmū altare

6 G ¶ Deto dñe. Lr̄a do. G. 16. die septē. tota cātet hys. ⁊ fes. scē edithe differat i crastī. Ad. 1. ves. q̄ ert d oc. mēo. de mar. d do. de tri. ⁊ pc. In redeūdo. ā. Saluatoꝛ. V. Exultēt iu. Ad mat. mēo. tm̄ de mar. ⁊ d tri. In l. oēs āe. dīr. 2. ves. ert d do. mēo. de. s. editha: ⁊ d. s. lāberto. Fe. 2. de. s. editha: ⁊ meō. lc. de scō lāber. 2. ves. ert de sctā editha: ⁊ mēo. de. s. mar. ā. Sub tuā. Fe. 3. de. s. mar. Fe. 4. d ieiu. 4. tpꝫ. ⁊. i. 5. fe. dꝛ R. fe. cū mis. de vig. Fe. 6. ⁊ sab. dīr mis. d ieiu. 4. tpꝫ p⁹ mis. d die ad sūmū alt.

¶ Dñica. j. post. iij. id⁹ septēbꝛis Ad vs. ā. Bñdict⁹. p. Ips̄m. cp. Bñdict⁹ de⁹. R. Omi tpe. hy⁹. O lux. V. Vesptina oro. ā. Ingressus raphael archāgel⁹ ad thobiā salutauit eū dicēs gaudiū tibi sep sit: cui thobias ait, quale gaudiū michi erit q̄ i tenebꝛis sedeo ⁊ lumē celi nō video: cui āgel⁹ inqt. foꝛ

ti aio esto i pmo est vt a deo cureris. ps.
Mag. an. Ne reminiscaris dñe delicta mea vel parētū meoꝝ neqꝫ vindictā su mas de pctis meis. ps. Mag. Ad ma tu. iuit. Laudem⁹ nomē dñi. ps. Ueñ.
Hac die incipiat liber thobie: ꝛ le gat p. xv. vl. viij. dies scḋꝫ ꝙ tps plixū fuerit vl' breue/ qñ de tpali agit. Lc. j.

Tho. pmo.

Thobias ex tri bu et ciuitate neptalim ꝙ est i supiorib⁹ galilee supra naa son: post viā ꝙ ducit ad occidētē: i sinistro habēs ciuitatē cephet Cū capt⁹ eēt i dieb⁹ salmanasar reg' assyrioꝝ: in captiuitate tñ posit⁹ viā veritatis nō deseruit: ita vt oia ꝙ habē potuit: quotidie cū capti uis frib⁹ ꝙ ex ei⁹ gñe erāt/ iparti ret. ℟. Peto dñe vt de vinculo iprope rii huius absoluas me/ aut certe desup trā eripias me Ne reminiscaris delicta mea vel parētū meoꝝ/ neqꝫ vindictā su mas de pctis meis: qꝛ eruis sustinētes te dñe. ℣. Oia iudicia tua iusta sunt: ꝛ oēs vie tue mia ꝛ veritas: ꝛ nūc dñe me mēto mei. Ne. Lc. ij

Cūqꝫ eēt tho bias iunior oib⁹ i tribub⁹ nepta lim: nichil tñ puerile gessit i ope. Deniqꝫ cū irēt oēs ad vitulos au reos: quos hieroboaꝫ fecerat rex isrl. Hic sol⁹ fugiebat ꝯsortia oiꝫ: et pgebat in hierlꝫ ad tēplū dñi: ꝛ ibi adorabat dñꝫ deū israel: oia primitiua sua/ ꝛ decimas suas fi delit offerēs: ita vt i tertio anno pselitꝫ ꝛ aduenis mistraret oēm decimationē. Hec ꝛ his silia scḋꝫ legē dei puerul⁹ obseruabat. ℟.
Oi tpe bñdic deū: et pete ab eo vt vias tuas dirigat: Et oi tpe ꝯsilia tua i ipso pmaneāt. ℣. Memor esto fili: qm pau perē vitā gerim⁹: hēbis mlta bona si ti muerís deū. Et. Lc. iij.

Cūqꝫ fact⁹ fuisset vir/ accepit vxorē annā de tribu sua: genuitqꝫ ex ea filiū no mē suū iponēs ei: quē ab ifātia ti mere deū docuit: ꝛ abstiere ab oi pctō: igit cū p captiuitatē deue nisset cū vxore sua/ ꝛ filio i ciuita tē niniue cū oi tribu sua: et oēs ederēt ex cibis gentiliū iste custo diuit aiaꝫ suā: ꝛ nūꝙ ꝯtamiat⁹ ē i esc' eoꝝ. ℟. Mēor esto fili qm pau perē vitā gerim⁹: Habebis mlta bona Si timuerꝫ deū. ℣. Fiducia magna est corā sūmo deo elemosyna oib⁹ ꝙ faciūt eam. Habebis. Gloria. Si ti. Lc. iiij.

Memor fuit dñi thobias in toto corde suo: ꝛ dedit illi de⁹ grāꝫ i ꝯspectu salmanasar re gis. Et dedit illi ptātē quocunqꝫ vellet ire habēs libertatē ꝙcunqꝫ facere voluisset. Pergebat igit p oēs ꝙ erāt i captiuitate: ꝛ monita salutꝫ dabat eis. ℟. Sufficiebat no bis paupertas nr̄a vt diuitie cōputarent nūꝙ fuisset pecunia ista p qua misisti filiū nr̄m Baculū senectutꝫ nostre. ℣. Heu me fili mi vt qd te misim⁹ pegri nari lumē oculoꝝ nr̄oꝝ. Bacu. Lec. v.

Cū aūt venisset i rages ciuita tē medorū et ex his ꝙb⁹ honorat⁹ fuerat a rege habuisset decē talē ta argēti: ꝛ cū i mlta turba gñis

sui gabelũ egentē videret q̇ erat ex tribu sua: sub cyrographo dedit illi memoratũ pōdus argēti. ℞. Bñdicite deũ celi: ⁊ corā oīb⁹ viuētib⁹ ꝯfitemī ei: Qr fecit nobiscũ miām suā. ℣. Tēp⁹ est vt reuertar ad eũ q̇ me misit: vos aũt bñdicite deũ. Qr. Lc. vj.

Post multũ vero tēpus mortuo salmanasar rege cũ regnaret sēnacherib fili⁹ ei⁹ p eo: ⁊ filios isrł exosos haberet ī ꝯspectu suo: thobias pgebat p oēm cognationē suā / ⁊ ꝯsolabat̃ eos. Diuidebatq̈ vnicuiq̈ put poterat de facultatibus suis. Esuriētes alebat: nudisq̈ vestimēta p̄bebat: ⁊ mortuis / atq̈ occisis sepulturā sollicit⁹ exhibebat. ℞. Tēpus est vt reuertar ad eũ q̇ me misit: vos aũt bñdicite deũ: Et enarrate oīa mirabilia ei⁹. ℣. Bñdicite deũ celi: ⁊ corā oīb⁹ viuētib⁹ ꝯfitemī ei. Et. Glia. Et. In. iij. no. ℞. Tribulatiões ciuitatũ audiuim⁹ quas passe sunt ⁊ defecim⁹: timor ⁊ ebetudo mētis cecidit sup nos ⁊ sup filios nr̃os: ipsi mōtes nolũt recipe fugā nr̃ā: Dñe miserere. ℣. Peccauim⁹ cũ p̄rib⁹ nr̃is: iniuste egim⁹: iniq̇tatē fecim⁹. Dñe. ℞. Nos aliũ deũ nescim⁹ / p̄ter dñm ī quo spam⁹: Qui nō despiciet nos / nec amouit salutē suā a gēte nr̃a. ℣. Indulgentiā ei⁹ fusis lachrymis postulem⁹: ⁊ humiliem⁹ illi aīas nr̃as. Qui. ℞. Lec. Dñe de⁹ q̇ ꝯteris bella ab initio: eleua brachiũ tuũ sup gētes q̄ cogitāt seruis tuis mala: Et dexterā tua glificet̃ in nobis. ℣. Allide v̄tutē illoꝝ ī v̄tute tua: cadat v̄t⁹ illoꝝ ī iracũdia tua. Et. Glia. Et.

Cum dies fe- Lec. p ebd. Thostus dñi esset: ⁊ factũ esset prādiũ bonũ in domo thobie / dixit filio suo. Vade et adduc aliquos de tribu nr̃a timentes deũ: vt epulēt̃ nobiscũ. Cũq̈ abijsset: reuersus nũctauit ei vnũ ex filijs isrł iugulatũ iacē ī platea. Statimq̈ exiliēs de accubitu suo / relinquēs prādiũ ieiun⁹ ꝑuenit ad corpus: tollēsq̈ illud portauit ad domũ suā occulte: vt dum sol occubuisset / caute sepeliret illd. Cũq̈ occultasset corp⁹ manducauit panē cũ luctu ⁊ tremore mēorās illũ sermōē quē dixit dñs p amos p̄phetā. Dies festi vr̃i ꝯuertent̃ in lamētationē ⁊ luctũ. Cũ vero sol occubuisset: abijt ⁊ sepeliuit eũ.

Tu. Dñica. ij. Lctõ. j. thod.

Arguebāt aũt illũ oēs p̄ximi ei⁹ dicētes. iā hui⁹ rei cā īterfici iussus es: ⁊ vix fugisti mortis īperiũ: ⁊ iterum sepelis mortuos. Sed thobias pl⁹ timēs deũ q̄ regē: rapiebat corpa occisorũ: ⁊ occultabat ī domo sua: ⁊ medijs noctib⁹ sepeliebat ea. Cōtigit autē vt q̄dā die fatigat⁹ thobias a sepultura veniēs domũ suā: iactasset se iuxta parietē ⁊ obdormiss; ⁊ ex nido hyrũdinũ dormiēti illi calida stercora īciderēt sr̃ oclos ei⁹: Hāc aũt tētatiõ L. 2. fieretq̈ cec⁹ ne ideo pmisit dñs euenire illi: vt posteris daret̃ exēplũ patiētie ei⁹:

sicut ꝛ scti iob. Thobias cũ ab in fantia sua sẽp deũ timuerit: ꝛ mã data ei⁹ custodierit: nõ ẽ ꝯtristat⁹ ꝯtra deũ / ꝙ plaga cecitat̃ euenerit ei: sꝫ imobil' i dei tiore pmãsit agẽs grãs deo oib⁹ dieb⁹ vite sue Anna vo vxor ei⁹ ibat ad L.iij. textrinũ op⁹ quotidie: ꝛ de labore manuũ suaꝝ victũ quẽ ꝯsequi potuisset / deferebat. Vñ factũ est vt hedũ caprarũ acciptẽs detulisset domi. Cui⁹ cũ vocẽ balãtꝫ / viri eius audisset: dixit. L.iiij. Uidete ne forte furtiu⁹ sit reddite eũ dñis suis: qꝛ non licet nobis ex furto aliqd / aut edẽ / aut ꝯtigere. Ad hec vxor ei⁹ irata: dixit. Manifeste vana facta ẽ spes tua: ꝛ elemosyne tue mõ appuert Atqꝫ his ꝛ alijs huiuscemõi v̈bis Thob.3 Tunc tho= L.v. exprobrabat ei. bias igemuit: ꝛ cepit orare cũ lachrymis / dicẽs. Just⁹ es dñe ꝛ oĩa iudicia tua vera sunt: ꝛ oẽs vie tue mia et veritas et iudiciũ. Et nũc dñe memor esto mei: ꝛ ne vindictã sumas de pctis meis: neqꝫ reminiscaris delicta mea / vel parentũ meoꝝ: qm̃ nõ obediuimus p̃ceptis tuis: ꝛ traditi sum⁹ in direptionẽ / ꝛ captiuitatẽ / ꝛ mortẽ ꝛ in fabulã / ꝛ in iproperiũ oib⁹ nationib⁹ in qb⁹ dispsisti nos. L.vj.

Nũc dñe inqt thobias scd̃ꝫ voluntatẽ tuã fac mecũ: ꝛ p̃cipe in pace recipi spm̃ meũ. Expedit ei michi mori: magꝫ ꝙ viuẽ. Eadẽ itaqꝫ die ꝯtigit vt sara filia raguel' i rages citate medoꝝ audiret iproꝑiũ ex vna ab ãcill' pris sui: qm̃ tradita fuerat septẽ virꝫ: ꝛ demoniũ noĩe asmode⁹ occiderat eos / mox vt ingressi eẽnt ad eã. Tu. Lec. p eob.

Cum ergo p culpa sua icre= Thob. paret puellã: rñdit ei dicẽs bie.3. Ampli⁹ ex te nõ videam⁹ filiũ aut filiã sup trã: iterfectrix viroꝝ tuorũ. Nũqd ꝛ me occidẽ vis: sicut iã occidisti septẽ viros? Ad hãc vocẽ pexit supi⁹ i cubiculũ dom⁹ sue: ꝛ trib⁹ dieb⁹ ꝛ trib⁹ noctib⁹ nõ mãducauit neqꝫ bibit: sꝫ i orõne psistẽs lacrimis dep̃cabat deũ vt ab isto iproꝑio liberaret eã: factũ est tia die dũ ꝯpleret sara orõẽ: bñdicẽs dñꝫ dixit. Bñdictũ ẽ nomẽ tuũ dñe de⁹ patꝝ nroꝝ: q̃ cũ irat⁹ fuerꝫ miaꝫ facꝫ: ꝛ i tpe tribulationis pctã dimittis / his qui iuocãt nomẽ tuũ. Ad te dñe faciem meã ꝯuerti: ad te oculos meos erigo: peto dñe vt a vinculo improperij huius absoluas me. Tu scis dñe (inquit sara) ꝙ nunq̃ concupiui virũ: et mũdã seruaui alam meã ab omi concupiscentia. Tu aũt.

Adonay. Lra dñicalis A.8.kl.octobris tota cãte hys. In lau.oẽs ãe. Fe.2.3.ꝛ 5.de ꝯm. Fe.4.de mar.3. R. Hec ẽ va. Sab.de.s.hieronymo. Et legat omelia ad mat. sicut i die sci ãbrosii: scꝫ Preditxerat dñs. Lra dñicalis B.7.kl.octobris tota cãte hys. ꝛ mẽo.tm̃ de scõ: ꝛ de trin. In lau.oẽs ãe. Fe.2.3.ꝛ.4.de ꝯm. Fe.6. de.s.hieronymo. Omelia vts.i A. Lra dñical' C.6.kl.octob.tota cãte hys. 6 A 6 B 6 C

& mẽo. tm̃ de mar. & de triñ. In lau. oẽs ãe. Fe. 2. 3. & sab. de cõm. Fe. 5. de. s. hierony mo: & legat omelia vts. in A. 2. vesp. ert de. s. hieronymo: & solẽ. mẽo. de sctis cõfes. et de scõ melozo. ¶ Lra do. D. 5. kl. octobr tota cãtet hys. & mẽo. tm̃ de mar. & de triñ. In l. oẽs ãe. Fe. 2. 6. & sab. de cõm. Fe. 4. de. s. hieroñ. Ad mat. omel. vts. i A.

6 D

6 E ¶ Lra do. E. 21. die septẽb. de. s. matheo: mẽo. de scõ laudo: de do. & de tri. sub sil. & nlla pces. Ad missã mẽo. de scõ laudo & de oib' sctis. Ad. 2. vesp. de aplo fiat mẽo. de do. sub sil. deide mẽo. de mar. solẽnit. Fe. 2. de mar. ix. lc. Ad. 2. vesp. nihil de. s. tecla nisi ad vesp. & ad mat. de scã maria. Fe. 3. 4. & 6. de fe. cũ R. hys. & i. 6. fe. dr R. fer. Missa do. dr i. 3. fe. i. 4. fe. epla & euãg. eiusd fe. i. 6. fe. missa Sal' ppli. & nihil de mar. nisi mẽo. ad vesp. & ad mat. de. s. mar. Fe. 5. & sab. de cõm. & i hac ebd. nihil de. 5. cõm.

6 F ¶ Lra do F. 22. die septẽb. tota cãtet hys. Ad. 1. vesp. q ert de aplo mẽo. de do. & de triñ. sub sil. sine pces. In l. oẽs ãe. & fes. scti mauricii differat i crasti. 2. vesp. i do. ert de do. & mẽo. de mar. & de. s. tecla. Fe. 2. de mar. & tm̃ mẽo. de vg. vesp. ert d mar. & mẽo. de cõm. Fe. 3. 4. & sab. de cõm.

6 G ¶ Lra do. G. 9. kl. octob. tota cãtet hys. Ad. 1. vesp. q ert de mar. mẽo. de. s. tecla: de do. de tri. & pces. Ad mat. tm̃ mẽo. de vgie: & de triñ. In lau. oẽs ãe. 2. vesp. erũt de do. & mẽo. de cõm. Fer. 2. 3. & 6. de cõmeozatiõib'.

¶ Dñica. j. post. xij. kl. octobris. Ad vs. ã. Bñdict'. ps. Ipz. cp. Bñdict' de'. R. Dñe rex. hy'. O lux btã. V. Vesptina. ã. Adonay dñe deus magne & mirabilis q dedisti salutez in manu femie exaudi pces seruoz tuozũ. ps. Mag. Ad mat. iuit. Laudem' no. vts. i hyst. Si bona. Hac die i- cipiat liber iudich & legat p ebd.

2

iudith primo.

Aquãdo de tẽpore agit. L. j. Rphaxat itaqz rex medo- rũ subiugauerat multas gentes iperio suo: & ipse edificauit ciuita tẽ magnaz quã appellauit egba- thanis ex lapidib' quadris & sect fecitqz muros ei' i altitudie cubi toz septuagita: & i latitudie cubi toz trigita. Turres vo ei' posuit in altitudie cubitoz cẽtũ: p qua- drũ vo earũ lat' vtrũqz vicenoz pedũ spacio tẽdebatur. Posuitqz portas ei' in latitudie turriũ. Et gliabat quasi potẽs i potẽtia ex- ercit' sui: & i glia quadrigaz sua rũ. R. Adonay dñe de' magne & mira bilis q dedisti salutẽ i manu femie: Ex audi pces seruoz tuoz. V. Bñdict' es dñe q nõ derelinqs psumẽtes de te & de sua vtute gloriãtes hũilias. Exau. L. ij

Anno igit duodecio regni sui nabucodonosor rex assyrioz q re gnabat i niniue ciuitate magna pugnauit cõtra arphaxat: & obti- nuit eũ i cãpo magno q appellat ragau: circa eufratẽ & tygri & ia- dason i cãpo erioch regis elicoz. Tũc exaltatũ ẽ regnũ nabucho- donosor & cor ei' eleuatũ est. R. Dñe rex oĩps i ditiõe tua cũcta sunt po- sita: & nõ est q possit resistere voluntati tue Libera nos ppt nom tuũ. V. Exau di dñe orõez nrãz: & cõuerte luctũ nrz in

iudith 2.

Et misit ad oẽs q L. 3. gaudiũ. hi- hitabãt i cilicia & damasco & libão & ad gẽtes q sũt i carmelo & cedar et ihitãtes galileã i cãpo magno esdrelon: & ad oẽs q erãt in sama ria & trans flumẽ iordanem vsqz in hierlm: & oẽm terrã iesse quousqz perueniat ad mõtes ethiopie.

iudith 3.

R. Dñator dñe celorũ et terre creator aquarũ rex vniuerse creature tue: Exaudi orõnẽ seruorũ tuorũ. V. Tu dñe cui hũiliũ semp & mãsuetorũ placuit depcatio. Exaudi. Gl'ia. Ex. L. iiij.

A D hos oẽs misit nũcios nabuchodonosor rex assyriorũ/ q̃ oẽs vno aĩo ɔtradixerũt: & remiserũt eos vacuos/ ac sine honore abiecerũt. tũc idignat⁹ ẽ nabuchodonosor rex ad oẽz trã illã/ & iurauit p regnũ & thronũ suũ q᷑ defenderet se de oib⁹ his regionibus. R. Spem i aliũ nũq̃ habui/ pter in te deus isrl': Qui irasceris & ppici⁹eris/ & oia pctã hoim i tribulatõe dimittis. V. Dñe de⁹ rex celi & trẽ respice ad hũilitatẽ nostrã. Qui. L. v.

Iudith 2.

T ũc vocauit holofernẽ pricipẽ militie sue: & dixit ei. Egredere aduersuz regnũ oẽ occidẽtis: & cõtra eos pcipue q̃ ɔtẽpserũt ipertũ meũ. Tũc holofernes vocauit duces & magistrat⁹ virtutis assyriorũ: & dinumerauit viros i expeditiõez sicut pcepit ei rex. R. Cõforta me rex sanctorũ pricipatũ tenens: Et da sermonẽ rectũ & bñsonantẽ in os meũ. V. Da nobis dñe locũ penitentie: et ne claudas ora canentiũ te domine. Et da. Lc. vj.

Iudith 3.

E t pfect⁹ est holofernes: et ois exercit⁹ cũ quadrigis/ & eq̃tib⁹/ & sagittarijs: q̃ cooperuerũt faciẽ trẽ sicut locuste. Et cecidit timor illi⁹ sup oẽs ihabitãtes trã. Tantusq̃ met⁹ puicijs illis incubuit: vt vniuersarũ vrbiũ habitatores pricipes & honorati simul cũ ppl'is exirẽt i obuiã veniẽti: excipiẽtes eũ cũ coronis & lãpadibus ducẽtes choros in tympanis & tybijs. R. Laudate dñz deũ nr̃z: Qui nõ deseruit sperãtes i se/ et in me adimpleuit miam suã quã pmisit domui israel. V. Laudate dñm oẽs gẽtes: et collaudate eũ oẽs ppl'i. Qui. Gl'ia. Qui. In. iij. no. R. Tribulatões ci. R. Nos aliũ. Reqre hec duo R. i hysto. pced. R. fer. Vos q̃ in turrib⁹ estis aperite portas: dñs ops fecit virtutẽ Et victoriã dedit de inimicis nr̃is. V. Laudate dñm deũ nr̃m: qui nõ deseruit sperãtes in se. Et. ¶ Lect. per ebdo.

Iudith. 3

D Recepat holoferni nabuchodonosor rex vt oẽs deos terre extermiaret: videlicet vt ipse sol⁹ diceret de⁹ ab his nationib⁹ q̃ potuissẽt holofernis potẽtia subiugari. Tũc audiẽtes hec filij isrl' q̃ hitabant in trã iuda: timuerũt valde a facie eius. Timor etiã et tremor iuasit sensus eorũ: ne hoc faceret hierl'z i tẽplo dñi/ qđ fecerat ceteris ciuitatib⁹ & tẽplis earũ. Et miserũt i oẽz samariã p circuitũ: & muris circũdederũt vicos suos: et cõgregauerũt frumenta in pparatione pugne. Achior dux oim filiorũ amõ: dixit ad holofernẽ. Si digneris audire me dñe meus dicam veritatẽ in conspectu tuo de populo isto qui i montanis habitat: et non egredietur verbum falsum ex ore meo. Tu.

6 A ¶ Adaperiat. Lra dñicalis A. kl'. octobr3. Ad. 2. ves. de s. hieronymo fiat mēo. de scō meloro: de do. & de tri. sub sil'. nl'la pces. Ad mat'. tota cātet' hys. & tñ mēo. de scō meloro: & de tri. In lau. oēs āe. & festū sci remigii sociorūq3 ei9 differat' i crastinū & ibi fiat medie lc. de scō leodegario. Tñ i dyocesi no2 vvitteñ. ichoet' hys. cū mēo. & totū sui. fiet de fes. scō2 remigii sociorūq3 ei9: & hoc ppt' aliud fes. ix. l. i crasti. 2tig. & tūc i do. fiat medie lc. de scō meloro. Hec regla ht' i magna rubrica. Fe. 3. 5. & sab. de 2m. Fe. 4. de fe. & dr i. R. fer. vbi hys. dr i do. sinaūt R. fer. dūr i vigi. symonis & iude. ¶ Et nota q epla & euāg. 4. fe. i ebd. xxiii. p estatē ptinēt ad. 4. fe. i ebd. xvii. cū fuerit tps oportunū. Fe. 6. de scā fide. Tñ vbi celebra' trāsla. sci hugonis tūc suitiū erit de trāslatōe: cū. ix. lc. iii. 3. tres prie lc. de cōi vni9 2f. & pōti. 3. meō. lec. de scā fide. iii. vltie lc. de expōe euāg. Uidete vigilate. ¶ Dñica. 2. de sui. dñicali. Fe. 3. 5. & sab. de 2m. Fe. 6. de s. edvvardo. Ad. 2. ves. mēo. de s. calixto sub sil'. deide solē. mēo. de s. maria: cū ā. Sub tuā. ¶ Do. 3. de scō vvlfrāno. ix. lc. de cōi. Missa do. dr i cp. cū mēo. de triñ. Fe. 3. de scā etheldreda. ix. lc. de cōi vni9 vgi. nō mar. Fe. 5. de s. fredesvvida. ix. lc. de cōivni9 vgi. & mar. Fe. 6. & sab. de 2m. ¶ Et nota q illa regula de. xi. miliū vg. sc3 si hoc festū i sab. 2tigerit: suitiū erit de festo & fiat sui. de s. maria i aliq alia fer. 2uenieti: & hz itelligi si tot fe. vacauerit i qb9 2m. pñt celebrari: & si tot fer. nō vacauerint: tūc i sab. suitiū erit de s. maria: & tñ mēo. de vg. ¶ Do. 4. de sui. do. Fe. 2. 3. & 5. de 2m. Fe. 4. de fes. scō2 crispini & crispiniani. ix. lc. 3. prie lc. de pprietate: cū. 3. R. prio2 mr. 3. medie lc. de sctō iohē beuerlaco de cōivni9 2f. & pōti. 3. vltie lc. de expōe euāg. Descedēs iesus de mōte. Ad

6 B missā dr gradale: cū. i. V. Fe. 6. de fe. & dr. 2. R. fer. Missa de vigil. ¶ Lra do B. vi. noñ. octobr3 de do. & ichoet' hys. Ad. i. ves. q ert' de 2fes. mēo. de s. leodegario: de do. & de triñ. & pces. Ad mat'. medie lc. de sctō: & tota cātetur hys. i fes. sci romani: q2 illd fes. nō hz pprias lc. In lau. oēs āe. Fe. 2. 3. & sab. de 2m. Fe. 4. de fe. cū R. de. i. noc. Fe. 5. de scā fide. tñ vbi celebra' trāsl'. sci hugōis: tūc sui. erit de trāsl'. vts i A. ¶ Nota q eple & euāg. de. 4. fe. i ebd. xxiii. p estatē ptinēt ad. 4. fe. i ebd. xvii. cū fuerit tps oportunū. ¶ Do. 2. de s. dionysio: mēo. de do. de triñ. & pc. Mis. do. dr i cp. & nl'la mēo. ad altā mis. Fe. 2. 3. & 4. de 2m. ¶ Do. 3. de s. michaele. mēo. de do. de tri. & pc. Fe. 2. de scā etheldreda. ix. lc. de cōivni9 vg. nō mar. Fe. 4. de s. fredes=vvida. ix. lc. de cōivni9 vgi. & mr. Fe. 5. 6. & sab. de 2m. & mēo. de scis. ¶ Do. 4. tota cātet' hys. & tñ mēo. de sctō: & de tri. Fe. 2. 4. & sab. de 2m. Fe. 3. de mar. crispio & crispi. ix. l. vts. i A. Fe. 5. d fe. & dūr. 2. R. fer. Mis. de vig. ad. 2. ves. d aplis. mēo.

6 C de. s. mar. ā. Sub tuā. ¶ Lra do. C. v. noñ. octob. tota cātet' hys. In l. oēs āe. Fe. 2. 3. 6. de 2m. Fe. 4. de scā fide. tñ vbi celebra' trāsl'. sci hugōis: tūc erit sui. d trāsl'. vts. i A. ¶ Do. 2. de do. mēo. lc. de mr. Fe. 2. 3. & 5. de 2m. ¶ Do. 3. de s. etheldre=da. ix. lc. de cōivni9 vgi. & nō mr. Ad. i. ves. q ert' de s. etheldreda: mēo. de s. michaele. de do. de tri. & pc. Missa do. dr i cp. cū mēo. de tri. tñ. Ad. 2. ves. q ert' de scō luca mēo. de do. sub silē. deide mēo. de scā etheldreda: & de s. iusto solēnit'. Fe. 3. de s. fredesvvida. ix. lc. de cōivni9 vgi. & mar. Fe. 4. 6. & sab. de 2m. ¶ Do. 4. de do. 2. ves. ert' de mar. & mēo. de s. iohē beuerlaco: & de do. Fe. 2. de mar. crispino & crispiñ. ix. lec. 3. prie lc. de pprietate. 3. meō. lc. de cōivni9 2fes. & pōti. 3. vltie l. de expōe euāg. Descēdēs ie. de mōte. Fe. 3. 6. & sab. de 2m. Fe. 4. de fe. & dūr. 2. R. fer. mis. de vig.

6 D ¶ Lra do D. 4. noñ. octob. tota cātet' hys. In l. oēs āe. Fe. 2. 5. & sab. de 2m. Fe. 3. de scā fide. tñ vbi celebra' trāsl'. sci hugonis: tūc sui. erit de trāsl'. vts. i A. ¶ Dñica. 2. de do. & medie lc. de mar. Fe. 2. & 4. d 2m. & nihil de. 3. 2m. Fe. 3. de s. edvvardo. Ad. 2. ves. mēo. de sctō calixto sub silē. deide solē. mēo. de s. maria: cū ān. Sub tuā. Sab. de scā etheldreda. ix. lc. de cōivni9 vgi. & nō mar. ¶ Dñica. 3. de s. luca Ad. i. ves. mēo. de scō iusto: de do. & de triñ. sub siletio: & nulla pces. deinde sol'. mēo. de sancta etheldreda. Ad matut'. mēo. de sctō: de dñica: et de trinitate sub silentio.

Missa do.dr in cap.cū mēo.de sctō iusto: ⁊ de triñ.tm̄.Ad ves.de sctō luca mēo.de do.sub silē.deīde sol.mēo.de sctā fredesvvida.Fe.2.de sctā fredesvvida.ix.lec.de cōi vniꝰ ṽgis ⁊ nō mr.Fe.3.5.⁊ sab.de ꝯm̄.¶ Do.4.de mart.crispino ⁊ crispinia no.ix.lc.Ad.1.ves.meō.de scō iohē:de do.⁊ de triñ.⁊ ꝓces.Ad mat.3.prīe lc.de ꝓ=prietate.3.meō.lc.de sctō iohē de cōi vniꝰ ꝯfes.⁊ pōti.3.vltīe lc.de expōe euā.Descēdens iesus de mōte.⁊ mēo.de sctō:de do.⁊ de triñ.Missa do.dr i cap.cū meō.de trini.tm̄.Fe.2.5.⁊.6.de ꝯm̄.⁊ in.3.fe.dr.1.℟.hysto.cū.2.℟us.fer.missa de vigi.

¶ Lra do.E.4.kl.octobris tota cātet hyst.In lau.oēs āe.Ad ves.de.s.michaele mēo.de do.sub silē.Fe.3.de sctō hieronymo.Ad mat.legat omel.sicut i die sci ambrosii.Ad.2.ves.meō.de ꝯfes.⁊ de mart.solēnit.Fer.5.6.⁊ sab.de ꝯm̄.¶ Do.2.de do.tota cātet hysto.In lau.vna ān.Fe.2.de sctā fide.tñ vbi celebrat trāsla.sci hugonis:tūc fui.erit de trāsla.vts.ad A.Fe.3.4.⁊ sab.d ꝯm̄.¶ Do.3.de do.ad.1.ves.scti edvvardi mēo.de do.sub sil.Ad.2.ves.mēo.de.s.calixto sub silē.deīde sol.meō.de scā mar.ā.Sub tuā.cū pleno fuitio i crastino.Fe.6.de.s.etheldreda.ix.lc.oīa de cōi vniꝰ ṽgi.⁊ nō mar.¶ Do.4.de scā fredesvvida.ix.lc.oīa de cōi vniꝰ ṽgi.⁊ nō mar.Missa do.dr i cp.Ad.1.ves.ꝗ erūt de scō luca meō.de do.⁊ de tri.sub silē.sine ꝓces.deīde sol.mēo.de sctā fredesvvida.2.ves.erūt de ṽgi.⁊ meō.de ꝯm̄.Fe.2.4.⁊.6.de ꝯm̄.Sab.de mart.crispino ⁊ crispiniano.ix.lc.meō.⁊ meō.lc.de sctō iohē de beuerlaco.3.prīe lc.de ꝓprietate.3.meō.lc.de cōi cū ṽ.⁊ lc.⁊ ℟us.de 2.noc.vniꝰ ꝯfes.⁊ pōti.3.vltīe lc.de expōe euāg.Descēdēs iesus de mōte.¶ Dñica.5.de do.ad.1.ves.meō.de mart.de triñ.⁊ ꝓces.Fe.2.de fe.⁊ dñr ℟.fer.pariter missa de vig.Fe.4.⁊.5.de ꝯm̄.⁊ nichil de.iii.ꝯm̄.

¶ Lra do.F.3.kl.octob.de sctō michaele:⁊ hysto.ichoet cū meō.sub silē.⁊ de triñ.⁊ nulla ꝓces.Missa do.dr i cp.2.ves.erūt de sctō hieronymo:⁊ meō.de do.sub silē.deīde sol.meō.de.s.michaele.Fer.2.de sctō hieronyñ.ad mat.legit omel.sicut i fes.scti ābrosii.Fe.4.de sctō.ṽ.añ lc.Glia ⁊ honore.cū ℟.de.2.noc.vniꝰ mar.Fer.5.6.⁊ sab.de ꝯm̄.¶ Nota ꝙ epla ⁊ euāg.de.4.fe.In ebd.xxiii.p estatē ptinēt.ad.4.fe.i ebdo.xvii.cū fuerit tps oportunū.¶ Do.2.de do.meō.lc.de sctā fide.tñ vbi celebrat fes.sci hugonis fuitiū erit de ipa trāsla.vts.ad A.Et tūc ad.1.ves.fiat meō.de scā fide.de do.de triñ.⁊ ꝓces.⁊ missa do.dr i cp.cū meō.de triñ.tm̄.Fe.2.3.⁊ sab.de ꝯm̄.¶ Do.3.de scō edvvardo.Ad.1.ves.⁊ ad mat.meō.de do.⁊ de triñ.sub sil.nulla ꝓces.Ad.2.vs meō.de scō calixto:de do.sub silē.deīde sol.mēo.de sctā mar.cū ā.Sub tuā.Fe.2.de sctā mar.Fe.5.de scā etheldreda.ix.lc.oīa de cōi vniꝰ ṽgi.⁊ nō mr.Sab.de scā fredesvvida.ix.lc.de cōi vniꝰ ṽgi.⁊ nō mar.¶ Do.4.de do.Fe.3.5.⁊ sab.de ꝯm̄.Fe.6.de mar.crispino ⁊ crispinia.ix.lc.3.prīe lc.de ꝓprietate.3.meō.lc.de scō iohāne beuerlaco:de cōi cū ṽ.lec.⁊ ℟.de.2.noc.⁊.iii.vltīe lc.de expōe euāg.Descēdēs iesus de mōte.¶ Do.5.tota cātet hys.Missa do.dr i cp.cū Alla.⁊.2.ves.erūt de aplis:⁊ mēo.de do.sub silē.Fe.3.⁊.4.de ꝯm̄.Sab.de ꝯm̄.aiaꝝ.Ad mat.de scā mar.fiat meō.de mar.

¶ Lra do.G.Do.1.scz vltio die septēb.de.s.hieronym.⁊ hysto.ichoet cū meō.sub sil.Ad.1.vs.ꝗ erit de.s.hieronym.fiat meō.de do.⁊ de triñ.sub silē.deīde solē.mēo.de.s.michaele:⁊ nulla ꝓces.2.ves.erit de.s.hieronymo:⁊ mēo.de do.sub silē.deīde sol.mēo.de ꝯfes.⁊ mart.Fe.3.de sctō:añ lc.ṽ.Glia ⁊ honore.cū ℟us de.2.noc.Fe.4.5.⁊ sab.de ꝯme.Fe.6.de fe.cū ℟.de.1.noc.⁊ missa dñicalis.tñ vbi trāsla.scti hugonis celebrat:tūc i sab.fuitiū erit de trāsla.vts.in A.⁊ tūc fe.4.5.⁊.6.de ꝯm̄.⁊ missa do.dr in cap.in do.cū mēo.de triñ.tm̄.¶ Do.2.tota cantet hysto.⁊ tm̄ mēo.de marty.⁊ de triñ.⁊ ꝓces.Fe.2.4.⁊.6.de ꝯm̄.¶ Dñica.3.de do.ad.1.ves.ꝗ erūt de festo:fiat mēo.de sctō:de do.⁊ de triñ.sub silē.nulla ꝓces.Ad mat.medie lc.de.s.calixto.2.ves.erūt de do.⁊ mēo.de.s.vvlfrāno.tñ vbi fes.trāsla.scē etheldrede celebrat:tūc ista do.carebit vtrisq3 vespis:⁊ ves.erūt de scō vvlfrāno.¶ Et sic nota ꝙ oēs sūt dñice:⁊ nō alia festa ꝗ oīno carēt vtrisq3 ves.

6 E

6 F

6 G

nisi qñ festū simplex.ix.lc.vel.iii.lc.cū reg.cho.īter duo festa dup.eueñ.Fe.4.de scā etheldreda.ix.lc.de cōi vni9 vgi.& nō mar.Fe.6.de.s.fredesvvida.ix.lc.de cōi vni9 vg.& nō mar.Sab.de.s.mar. ¶ Do.4.de do.meō.& meō.lc.de vg.Fe.2.4.&.6.de cōm.Fe.5.ō mar.ix.lc.3.prie lc.de ppetate.5.meō.lc.de.s.iohē beuer.de cōi 19 cf.& pōt.cū v.& R.ō.2.noc.3.vlt.lc.ō expōe euā.Descēdēs ie.de mō.Sab.ō fe.&dñc.2.R.fer.mis.erit ō vig.Do.5.ō fes.aplorū:&meō.ō do.& de tri.sub sil.& nlla pc.mis.do.ōr i cp.cū meō.ō tri.ad.2.vs.ō aplis fiat meō.ō do.sub sil.deiñ sol.me.ō cōm.fe.2.&.3.ō cōm.& nihil ō.3.cō.sab.ō.s.v venefr.vg.& m.oīa ō cōi vni9 vg.& m.

¶ Dñica.i.p9.v.kl.octo.Ad vs.
ān.Bñdict9.ps.Ipm.cp.Bñdict9
de9.R.Tua ē potētia.hy9.O lux.
V.Vespertina orō.ā.Adapiat dñs cor ve
strū i lege sua:& in pceptis suis & faciat
pacē.ps.Mag.Hee seqntes āe.ser
uiūt hys.Adapiat.i sab.ad ves.q̄-
diu cātabit̃ sr̃ Mag.vel ad meō.
dē do.qñ de fes.ix.lc.fit serut.ān.
Da pacē dñe i dieb9 nr̃is qr nō ē ali9 q̄
pugnet p nob nisi tu de9 nr̃.ps.Mag.
ā.Tua est potentia tuū regnū domine
tu es sup oēs gētes da pacē dñe i dieb9
nr̃is all.ps.Mag.ā.Accīgimī filii po
tētes & estote pati i plio qm̄ meli9 est no
bis mori in bello q̄ videre mala gentis
nr̃e & sctorū sicut fuerit volūtas in celo
sic fiat.ps.Mag.ān.Exaudiat dñs
orōes vr̃as & recōciliet̃ vobis:nec vos
deserat in tpe malo dñs de9 noster.ps.
Mag.Ad mat.iuit.Adaperiat dñs
cor vr̃m i lege sua:Et i pceptis suis & fa
ciat pacē.ps.Ven.¶ Hac die icipta
tur liber machabeorū & legat̃ vsq3
ad primā dñicā post.v.kl.nouē-

1.machs.1 — Ebris qñ de tpali agit̃.lc.i.

Et factū ē postq̄ pcussit ale
xāder philippi rex macedo q̄ pri-
mus regnauit i grecia:egressus
de tra cethin dariū regē psarū et
medorū & constituit plia multa:&
oīm obtinuit munitiōes:& iterfe
cit reges tre:& ptrāsijt vsq3 ad fi-
nes tre.R.Adapiat dñs cor vr̃m i le
ge sua & in pceptis suis:& faciat pacē in
dieb9 vr̃is:Cōcedat vobis salutē et re
dimat vos a malis.V.Exaudiat dñs
orationes vr̃as & reconciliet̃ vobis:nec
vos deserat in tēpore malo.Cō.lc.ij.

Et accepit spolia multitudinis
gētiū & siluit tra i cōspectu ei9.Et
cōgregauit vtutē & exercitū for-
tē nimis:& exaltatū & eleuatū est
cor ei9.Et obtinuit regiones gē-
tiū & tyrānos:& facti sunt illi i tri
butū.Et post hec cecidit i lectū:&
cognouit qr moreret̃.R.Exau-
diat dñs orōes vr̃as:& recōciliet̃ vobis
nec vos deserat i tpe malo:Dñs de9 nr̃
V.Adapiat dñs cor vr̃m i lege sua & in
pceptis suis & faciat pacē.Dñs.lc.iij.

Et vocauit pueros nobiles q̄ se
cū erāt nutriti a iuuentute sua:&
diuisit illis regnū suū cū adhuc
viueret.Et regnauit alexander
ānis duodeci & mortu9 ē.Et obti-
nuerūt pueri ei9 regnū:vnusq̄sq3
in loco suo.R.Tua est potentia tuū
regnū dñe tu es sup oēs gētes Da pacē
dñe in dieb9 nr̃is.V.Creator oīm de9
terribilis et fortis iustus et misericors
Da pacē.Glia.Da pacem.Lec.iiij.

Et posuerũt sibi oĩs diademata post mortẽ ei⁹ ꝛ filij eoꝝ post eos ãnis mult: ꝛ mlti plicata sũt mala i fra. Et exijt ex eis radix pcti ãthioch⁹ illustr filius anthiochi q̃ fuerat rome obses ꝛ regnauit i ãno cẽtesimo ꝛ septimo regni grecoꝝ. Tu. ℞. Cõgregati sunt inimici nr̃i ꝛ gloriant in vtute sua: contere fortitudinẽ illoꝝ dñe ꝛ disperge illos Ut cognoscãt q̃ nõ est ali⁹ q̃ pugnet p nobis nisi tu de⁹ noster. ℣. Disperge illos in virtute tua ꝛ destrue eos protector noster dñe. Ut co. Lc. v.

In dieb⁹ illis exierũt ex isrl̃ filij iniq̃: ꝛ suaserũt mult dicẽtes. Eamus ꝛ disponam⁹ testamentũ cũ gẽtib⁹ q̃ circa nos sunt: q̃ ex quo recessim⁹ ab eis iuenerũt nos multa mala. Et bon⁹ visus est sermo in ocl̃is eoꝝ: ꝛ destinauerũt aliq̃ de pplo: ꝛ abierũt ad regẽ: ꝛ dedit illis ptãtẽ vt facerẽt iusticiã gẽtiũ. ℞. Impetũ iimicoꝝ ne timueritis mẽores estote quõ salui facti sunt pr̃es nr̃i: Et nunc clamem⁹ in celũ ꝛ miserebit nr̃i de⁹ nr̃. ℣. Memẽtote mirabiliũ ei⁹ q̃ fecit pharaõi ꝛ exercitui ei⁹ i mari (rubro. Et. L. vj.

Et edificarunt gymnasiũ i hierosolymis scd̃z leges nationũ ꝛ fecerũt sibi pputia: ꝛ recesserũt a testamento sctõ. Et iuncti sũt nationib⁹: ꝛ venũdati sunt vt facerẽt malũ. Et patũ est regnũ i ꝯspectu ãthiochi: ꝛ cepit pugnare in fra egypti, vt regnaret sup duo regna. Et itrauit anthiochus i egyptũ multitudine graui: i currib⁹ ꝛ elephãtis ꝛ eqtibus: ꝛ copiosa nautũ multitudie ℞. Refulsit sol i clypeos aureos ꝛ resplẽduerũt mõtes ab eis: Et fortitudo gẽtiũ dissipata est. ℣. Erat eni exercit⁹ magnus valde: ꝛ appropiauit iudas ꝛ exercit⁹ ei⁹ in pliũ. Et. Gl̃ia. Et. In iij. no. ℞. Ornauerũt faciẽ tẽpli coronis aureis ꝛ dedicauerũt altare dño: Et fctã ẽ leticia magna i pplo. ℣. In hymnis ꝛ ꝯfessiõib⁹ bñdicebãt dñz. Et. ℞. In hymnis ꝛ ꝯfessiõib⁹ bñdicebãt dñz Qui magna fecit i isrl̃ ꝛ victoriã dedit illis dñs ops. ℣. Ornauerũt faciẽ tẽpli coronis aureis ꝛ dedicauerũt altare dño Qui. ℞. fer. Cõgregate sũt gẽtes in mltitudie vt dimicẽt ꝯtra nos: Et ignoram⁹ q̃d agere debeam⁹: Dñe de⁹ ad te sũt oculi nr̃i ne peam⁹. ℣. Tu scis q̃ cogitãt i nos quõ poterim⁹ subsistere ãte faciẽ illoꝝ: nisi tu adiuues nos. Et. ℞. Dixit iudas symõi frĩ suo: elige tibi viros ꝛ vade libera fratres tuos i galileã ego aũt ꝛ ionathas frat me⁹ ibim⁹ i galaditin: Sicut fuerit volũtas i celo sic fiat. ℣. Et nũc clamem⁹ i celũ ꝛ miserebit nr̃i. Sicut. Lec. p ebd. I. machab. I

Et fact⁹ est plãct⁹ magn⁹ i isrl̃ ꝛ i oĩ loco eoꝝ: ꝛ cõgemuerũt pricipes ꝛ sacerdotes iuuenes et vgies ifirmati sũt: et speciositas mulieꝝ imutata est. Ois marit⁹ sũpsit lamẽtũ: ꝛ q̃ sedebãt i thoro maritali lugebãt. Et cõmota est fra sup hitãtes i ea ꝛ vniuersa dom⁹ iacob iduit ꝯfusionẽ. Et post

duos ānos misit rex principē tributoꝝ i citates iuda: z veīt ihrlꝫ cū turba mlta z magna z locut⁹ ē ad eos v̄ba pacifica i dolo: z crediderūt ei Et irruit sup ciuitatē repēte: z pcussit eā plaga magna: z pdidit pplm mltū ex isrl. Et accepit spolia citatꝭ z succēdit eā igni z destruxit domos eius: z muros ei⁹: z captiuas duxit mulieres et natos. Tu. Dñica.ij.L.j

1.ma cha.1

Et scripsit rex āthioch⁹ oi regno suo: vt eēt oīs ppls vn⁹ Et reliq̄rūt vnusq̄sqꝫ legē suā: z ꝯsenserūt oēs gētes scd̄ꝫ verbū regis antiochi. Et multi ex isrl cōsenserūt ei: z sacrificauerūt ydolis z coīnq̄nauerūt sabbatū. Tu. lec.ij.

Et mulieres q̄ circūcidebāt filios suos trucidabāt scd̄m iussū regis ātiochi/ z suspēdebāt pueros a ceruicib⁹: et eos q̄ circūcidebāt eos trucidabāt. Et multi de pplo isrl diffinierūt apd̄ se: vt nō mādu carēt imūda: z elegerūt magis mori: q̄ cibis coīnq̄nari imūdis. L.3.

In dieb⁹ illis. Surrexit mathathias fili⁹ iohānis: filij symeonis sacerdos ex filijs ioarib ab hierlꝫ: et cōsedit i mōte modi: z hēbat filios q̄nqꝫ/ iohānā q̄ cognomiabat gaddis: z symonē q̄ cognoiabat thasiz iudā q̄ vocabat machabe⁹ et eleazarū q̄ vocabat abarō: z ionathan/ q̄ vocabat aphus. Lc.iiij.

Et scidit mathathias z filij ei⁹ vestimēta sua: z opuerūt se cilicijs plāxerūtqꝫ valde: z venerūt illuc q̄ missi erāt a rege ātiocho: vt cogerēt eos q̄ fugerāt i ciuitatē modi imolare et accēdē thura: z a lege

Et multi ex L.v. dei sui discedē. isrl ꝯsentiētes accesserūt ad eos: sꝫ mathathias z filij ei⁹ ꝯstāter steterūt. Et rn̄dentes hi q̄ missi erāt a rege ātiocho: dixerūt mathathie Princeps z clarissim⁹ z magn⁹ es i hac ciuitate/ z ornat⁹ filijs z frīb⁹

Ergo accede pꝛ z faciꝰ L.vj. sū regis: sicut fecerūt oēs gētes: z viri iuda: z q̄ remāserūt i hierlm z eris tu z filij tui iter amicos regꝭ z āplificat⁹ argēto z auro. Lec.p

Et rn̄dit mathathias ebd. et dixit magna voce. Et si oēs gētes regi āthiocho obediūt vt discedāt vnusq̄sqꝫ a seruitute legis patrū suoꝝ z ꝯsētiāt mādatis ei⁹. Ego z filij mei z frēs mei obediem⁹ legi patrū nroꝝ. Propici⁹ nobis sit de⁹: nō ē nobis vtile relinq̄re legē z iusticias dei Et vt cessauit loq̄ v̄ba hec: accessit q̄dā iudeus i oim oclis sacrificare ydolis sup arā in ciuitate modin scd̄m iussū regis. Et vidit mathathias z doluit: z ꝯtremuerūt renes ei⁹: z accēsus est furoꝛ ei⁹ scd̄ꝫ iudiciū legꝭ: z isiliēs trucidauit eū sup arā. Sed z virū quē miserat rex ātioch⁹ q̄ cogebat imolare occidit i illo tēpoꝛe z arā destruxit.

1.ma cha.2

Et exclama Do.iij.L.j uit voce magna mathathi

as i ciuitate dicēs. Ois q̄ zelū legis habz statuēs testamētū exeat post me. Et fugit ipē ꝛ filij ei⁹ i mōtes ꝛ reliq̄rūt q̄cūq3 hēbāt i ciuitate.

Et circuit mathathias ꝛ (Lc.ij. filij ei⁹ ꝛ amici: ꝛ destruxerūt aras et circūciderūt pueros icircūcisos quotquot iuenerūt i finib⁹ isrl' i fortitudie: ꝛ psecuti sūt filios sup bie: ꝛ psperatū ē op⁹ manuū eoꝝ.

Et appropiquauerūt dies Lc.iij. matathie morieñdi: ꝛ dixit filijs su is. Nūc ꝯfortata ē supbia ꝛ castigatio ꝛ tps euersiōis ꝛ ira idignatiōis. Uos ergo filij emulatores estote legis: ꝛ date aias vr̃as p testamēto patrū ꝛ viriliť agite i le- Q ꝛ cū feceritis qd vobis Lc.4. ge. pceptū est a dño deo vr̃o: in ipso gl'iosi eritis. Ecce symō frať vester scio qd vir cōsilij est: ipm audite sēp: ꝛ ipse erit vobis pr̄. Lc.v.

Et iudas machabeus fortis viribus a iuuētute sua princeps militie sit vobis: ꝛ ipē aget ppl'i bellū ꝛ adducetis ad vos oēs factores legis ꝛ vindicate vīdictā ppl'i vr̃i.

Et benedixit eos et ap- Lc.vj. positus est ad patres suos: et defunctus est centesimoquadragesimosexto anno: ꝛ sepultus est in sepulchris patrū suoꝝ in modin: et planxerūt eū ois israel plāctu magno. Tu. ℭ Lect. per ebdo. 3.

Et surrexit iudas q̄ vocať machabeus fili⁹ eius p eo: ꝛ adiuuabāt eū oēs fratres eius: et vniuersi q̄ se cōiunxerāt patri eius: ꝛ pliabanť preliū israel cū leticia. Et dilatauit gloriā ppl'o suo ꝛ induit se loricā sicut gygas ꝛ succinxit se arma bellica sua in prelijs: ꝛ ptegebat castra gladio suo. Similis factus leoni i operibus suis: ꝛ sicut catul⁹ leonis rugiens in venatiōe sua. Et perambulauit ciuitates iude: et pdidit oms ipios ex eis: ꝛ auertit irā ab isrl': ꝛ nomiat⁹ est vsq3 ad nouissimū terre: ꝛ cōgregauit peuntes. Et ꝯgregauit apoloni⁹ gētes: ꝛ a samaria virtutē magnā ad bellū dū ꝯtra israel. ℭ Dñica.iiij. Lc.j.

Et cognouit iudas et exijt obuiā ei: et percussit et occidit eū: ꝛ ceciderūt vulnerati multi: ꝛ reliq̄ fugerūt: et accepit spolia eorū: et gladiū apolonij abstulit iudas: et erat pugnās in eo oib⁹

Et audiuit serō pri- Lc.ij. dieb⁹. ceps exercitus syrie: qꝫ cōgregauit iudas congregationē: et ecclesiam fidelium secū: et ait Lc.iij

Faciā michi nomē ꝛ gl'iabor in regno: ꝛ debellabo iudā ꝛ eos q̄ cū eo sunt: q̄ spnūt vbū regis. Lc.iiij.

Et exiuit iudas obuiā illi cum paucis. Ut aūt viderūt exercitū venietē sibi obuiā dixerūt iude. Quō poterimus pauci pugnare cōtra mltitudinē tātā ꝛ tā fortē Et nos fatigati sum⁹ ieiunio hodie Lc.v.

Et ait iudas. Facile est cōcludi multos i manib⁹ paucoꝝ ꝛ nō est

I.ma cha.3.

differētia i ꝯspectu dei celi libera re i mlt̄ꝭ aut i paucis:q2 nō i mul titudie exercit⁹ victoria belli:sed de celo fortitudo ē vos aūt ne ti- muerit. R.vj.

Ut aūt cessauit loq̄ subito i eos isiluit.Et ꝯtrit⁹ ē serō:& exercit⁹ ei⁹ i ꝯspectu ipsi⁹. Et cecidit tior iude ac fratruz ei⁹ & fortitudo sup oēs gētes q̄ erāt i circuitu eoꝝ.❡Lec.p ebd.

1.ma cha.1

Et puēit ad regē nomē ei⁹ et de filijs iude narrabāt oēs gē- tes.Ut audiuit āt rex ātioch⁹ smo nes istos:irat⁹ ē aio:& misit & ꝯgre gauit exercitū vniuersi regni sui castra fortia valde & apuit erariū suū & dedit stipendia exercitui in ānū.Et mādauit illis vt essēt pa- ti ad oia:& cogitauit ire i psidē & accipē tributa regionū & ꝯgrega re argētū mltū:& reliq̄t lysiā no- bilē de gñe regali sup negocia re gia:& vt nutriret ātiochū filiū su uz dōec rediret.Et tradidit ei di- midiū exercitū & elephātes & mā dauit ei de oib⁹ q̄ volebat:& de i- habitātib⁹ iudeā & hierlꝫ:& vt mit teret ad eos exercitū & ad cōterē- dā & extirpādā v̄tutē isrl & reliq̄- as hierusalē & auferendā mēoriā eoꝝ de loco & vt cōstitueret hita- tores filios alienigenas i oib⁹ fi- nib⁹ eoꝝ & sorte distribueret ter- rā eoꝝ.❡Dñica.v.Lec.j.

1.ma cha.3

Et elegit lysias ptolomeū fi liū dorimini & nicanorē & gorgiā viros potētes ex amicis regis: et misit cū eis q̄draginta milia viro rū & septē milia eq̄tū/vt irēt i trā iuda & disp̄derēt eā scd͂z v̄bū regꝭ. R.ij.

Et vidit iudas & frēs ei⁹ q2 mltiplicata sūt mala i trā & exer- cit⁹ applicabat ad fines eoꝝ.Et ie iunauert & iduerūt se cilicijs:& ci nerē posuerūt i capite suo:& scide rūt vestimēta sua et clamauerūt voce magna i celū dicētes. Rc.iij.

Quid faciemus istis & quo eos ducem⁹? Ecce natiōes ꝯuenerūt aduersū nos vt nos disp̄dāt.Tu scis q̄ cogitāt i nos quō poterim⁹ subsistē āñ facies illoꝝ:nisi tu ad iuues nos. R.4.

Et ait iudas.Ac cingimini & estote filij potētes & estote pati mane vt pugnetꝭ ad- uersus natiōes has q̄ cōuenerūt disp̄dere nos & sctā nr̄a. Q̄m me li⁹ est nobis mori in bello:q̄ʒ vidē mala gentis nr̄e & sanctoꝝ. Rc.v.

Sicut fuerit volūtas i celo sic fi at.Et cū dies fact⁹ eēt viderūt ca- stra gētiū valida & loricatos & eq̄ tat⁹ i circuitu eoꝝ & hi docti p̄lio Et ait iudas viris q̄ secū erāt Ne ti mueritꝭ v̄tutē illoꝝ & ipetū eoꝝ ne formidetꝭ. Memētote quō salui fcti sūt p̄res nr̄i i mari rubro. R.6.

Et nūc clamem⁹ i celū:& misere bit nr̄i de⁹. Et mēor erit testamē ti patrū nr̄oꝝ:& cōteret exercitū istū āñ faciē nr̄am hodie.& scient oēs gētes:q2 est de⁹ q̄ redimat & li beret isrl.Tu.❡Lec.p eb.

1.ma cha

Et leuauerunt alienigene

ocłos suos:⁊ viderẽt eos venie̅tes ex aduerso:et exierũt de castꝛ̃ in pliũ. Et tuba cecinerũt hi q̃ erãt cũ iuda/⁊ ꝯgressi sũt/et ꝯtrite sũt gẽtes⁊ fugerũt i cãpũ:nouissimi aũt ceciderẽt ex ill' vsq̃ ad tria milia viroꝝ. Et reuersus ẽ iudas et exercitꝰ eiꝰ ad spolia castroꝝ:⁊ acceperũt aurũ multũ/⁊ argẽtũ/⁊ hyacintum/⁊ purpurã marinã/⁊ opes magnas: et cõuersi hymnũ canebãt/⁊ bñdicebãt i celũ deũ: qm̃ bonꝰ est/qm̃ i scł̃z mia eiꝰ. Et facta ẽ salꝰ magna i isrł̃i die illa.

Dixit aũt iudas ad frẽs eiꝰ. Ecce ꝯtriti sũt iimici nr̃i. Ascẽdamꝰ mũdare scta͂⁊ renouare:⁊ obtulerũt sacrificiũ scd̃z legẽ sup altare olocaustoꝝ nouũ qd̃ fecerãt. Et cecidit oĩs ppł̃s i faciẽ⁊ adorauerũt:⁊ bñdixerũt i celũ eũ q̃ ꝓsperauit eos. Et fecẽt dedicationẽ altaris diebꝰ octo:⁊ obtulerũt olocausta cũ leticia et salutaria laudis:⁊ ornauerunt faciẽ tẽpli coronis aureis/⁊ dedicauerũt portas: ⁊ facta ẽ leticia magna i ppł̃o: et auersũ est opprobriũ gẽtiũ. Tu.

¶ Vidi dñm. Lr̃a dñicał' A.4.kł'.nouẽbꝛ̃ tota cãtet' hys. Ad.1.ves.q̃ erĩt de apł̃is fiat mẽo.de do.de triñ.sub siletio:⁊ nłła pces. In lau.oẽs ãe.dñr. Fer.2.⁊ sab.de ꝯm̃.Fe.6.de scã vvenefreda.ix.lc.de cõi vniꝰ ṽgi.⁊ mar. Ad mat.de.s.maria fiat mẽo.de mar.ĩ die aiaꝝ. ¶ Dñica.2.de do.Fe.3.5.⁊.6.de ꝯm̃. ¶ Do.3.de fui.do. Ad.1.ves.mẽo.de scõ martino:de triñ.⁊ pces. Ad mat.medie lc.de.s.martio:cũ ℞. de.1.noc.sci martini.Fe.5.⁊ sab.de ꝯm̃.⁊ nihil de.3.ꝯm̃.⁊ ℞. O btm̃ virũ hoc ãno ꝑtermittit'.Fe.5.de scõ edmũdo. Ad mat.⁊ ad missã:vt pt3 postea i B. ¶ Do.4. de do. Ad.2.ves.q̃ erĩt de.s.edmũdo ãn.sup p̃. Btũs vir cp̃. Iste scũs ℞. Perceptorus mẽo.de do.Fe.3.⁊.6.de ꝯm̃.⁊ nihil de.3.ꝯm̃. Sab.de scã katherina.cp̃. Cõfitebor. ¶ Do.5.d̃ fui.do. Ad.1.ves.sup p̃. Magã. Qui celoꝝ.orõ. Excita q̃s dñe.⁊ mẽo.de.s.katheria:de mar.de triñ.⁊ pces. Ad mat.medie lc.de sctõ lino mart.⁊ legat' expõ euã. Cũ subleuasset.℞. Sũme trinitati In l'.oẽs ãe.dñr. Sr̃ p̃. Bñ' ã. Cũ subleuasset Ad missã offm̃. Dicit dñs.oꝝ. Excita q̃s.epła. Ecce dies Euã. Cũ subleuas. Fe.2.3.⁊ sab.de ꝯm̃.cũ ṽ. Sps ⁊ alme Fe.6.de oc. Missa erit de do. si fuerit aliq̃ cãtãda:sinaũt missa erit Salꝰ ppł̃i.⁊ mẽo.de oc. ¶ Lr̃a do. B3.kł'. nouẽb.tota cãtet' hys.9.℞. Sũme trinitati In l'.oĩs ãe.Fe.2.de sctõ q̃ntino:cũ noc. Missa de vigi.nłła mẽo.Fe.4.ꝯmẽo.aiaꝝ. Ad mat.btẽ marie mẽo.de mart. Fe.5.de.s.vvenefreda.ix.lc.de cõi vniꝰ ṽg.⁊ mar.Fe.6.⁊ sab.de ꝯm̃.⁊ nihil de.3. ꝯm̃. ¶ Do.2.de.s.leonardo:mẽo.de do.de triñ.⁊ pces. Missa do.d̃r i cp̃.cũ mẽo.de tri.Fe.2.5.⁊ sab.de ꝯm̃.⁊ ℞.fer.ꝑmittũt'. ¶ Do.3.de sctõ bricio.ix.lc. Ad.1.ves. mẽo.de oc.de do.de triñ.⁊ pces. Ad mat.medie lc.de oct. Missa do.d̃r i cp̃.cũ mẽo. de triñ.tm̃. Ad altã mis.mẽo.de oc.⁊ de oĩbꝰ scis.Fe.2.6.⁊ sab.de ꝯm̃.Fe.4.de scõ edmũdo Lectio.7.cũ pnũciatõe euãg.s3 absq3 omeł'.ſm saꝝ. Ad missã d̃r sic Sub honore edmũdi ꝯfes.⁊ nõ d̃r ał'.ps. Exaudi deꝰ orõez meã cũ depcor. ¶ Do.4.de scõ edmũdo. Ad.1.ves.ã.sup psal. Btũs vir cp̃. Iste sctũs ℞. Perceptorꝰ mẽo.de do.de triñ.⁊ pces. Orõ Excita q̃s Ad mat.mẽo.de do.ãn. Cũ subleuasset Missa do.d̃r i cp̃.Fe.2.5.⁊ sab.de ꝯm̃.cũ ṽ. Sps ⁊ alme. ¶ Nota q̃ i die oĩ3 sctõꝝ oẽs hore de scã maria dñr extra choꝝ more solito. ¶ Lr̃a do. C pridie kł'.nouẽb.ĩchoet' hys.medie lec.de sctõ. In lau.oẽs ãe. Missa de vigi.d̃r i cp̃.sine mẽo. Ad altã missã mẽo.de sctõ:⁊ de tri.Fe.2.fes.oĩ3 scõꝝ. Ad.1.ves.mẽo.de do.⁊ d̃ tri.sub sił'.Fe.3.de ꝯmẽo.aiaꝝ. Ad mat.de.s.maria mẽo.de mar.Fe.4.de.s.vvenefreda.ix.lc.de cõi

6 A

6 B

6 C

vni⁹ vg. ⁊ mar. Fe. 5. ⁊. 6. de ꝯm̄. ⁊ nihil de. 3. ꝯm̄. ¶ Dñica. 2. tota cãtet̃ hys. Ad. 1.
ves. mẽo. de scõ. d triñ. ⁊ pces. Fe. 3. 4. ⁊. 6. de ꝯm̄. ¶ Do. 3. de do. ⁊ medie lc. de scõ
mactio. Fe. 3. de s. edmũdo ad mat. ⁊ ad missã vts̃ i B. Fe. 5. ⁊. 6. de ꝯm̄. ⁊ nihil de
3. ꝯm̄. ¶ Do. 4. de do. Ad. 1. ves. ã. sup p̃. Mag. Sustinuim⁹, oro Excita q̃s mẽo.
de tri. ⁊ pces. Ad mat. legat̃ expõ euãg. Cũ subleuasset. 9. ℟. Sũme trinitati. In
lau. oẽs ãe. dñr. Ad missã offm̃. Dicit dñs. oro. Excita. epla. Ecce dies. euãg. Cũ
subleuasset. Fe. 4. 6. ⁊ sab. de ꝯm̄. cũ ℣. Sps ⁊ alme. Si fuerit pl̃es misse do. cã=
6 D tãde: ptermittũt̃ hoc ãno. ¶ Lr̃a do. D. iiij. kl. nouẽb. de festo oĩm scõꝝ: ⁊ hys. ichoet̃
cũ mẽo. sub silẽ. ⁊ mẽo. de triñ. s̃m ordiale. Fe. 2. ꝯm̄. aiaꝝ. mẽo. de mar. Ad matu.
de sctã maria. Fe. 3. de scã vvenefreda. ix. lc. de cõi vni⁹ vgi. ⁊ mar. Fe. 4. 5. ⁊ sab.
de ꝯm̄. ⁊ missa do. dr̃ i cp̃. in. 4. fe. ¶ Dñica. 2. tota cãtet̃ hys. ⁊ mẽo. tm̃ de mart. ⁊
de triñ. ix. ℟. Sũme trinitati. In lau. oẽs ãe. Fe. 3. 5. ⁊ sab. de ꝯm̄. ¶ Do. 3. de scõ
machuto. Ad. 1. ves. mẽo. de oct. de do. ⁊ de triñ. ⁊ pces. Ad mat. medie lc. de oct. cũ
℟. de. 1. noc. Missa do. dr̃ in cp̃. cũ mẽo. de triñ. Fe. 4. 5. ⁊ sab. de ꝯm̄. Fe. 2. de sctõ
edmũdo. Ad mat. ⁊ ad missaꝫ: vts̃ in B. ¶ Do. 4. de sctã cecilia: mẽo. de do. cũ ã.
Sustinuim⁹. oro. Excita q̃s. Fe. 5. 6. ⁊ sab. de ꝯm̄. cũ ℣. Sps ⁊ alme. Fe. 3. de scõ
cũ ℟. de. 3. noc. ⁊ missa do. dr̃ p alta missa: ⁊ mẽo. de scõ cũ aliis de mẽoriis ꝯsuetꝫ.
6 E Et si plures misse dñicales fuerit cãtãde: hoc ãno ptermittunt̃. ¶ Lr̃a do. E. 4.
noñ. nouẽbris tota cãtet̃ hys. Ad. 1. ves. mẽo. de do. ⁊ de triñ. sub silẽ. sꝫ nulla pces.
Ad mat. mẽo. tm̃ de mart. ⁊ de tri. In l. oẽs ãe. ꝯm̄. aiaꝝ differat̃ i crastinũ. Fe. 3.
de sctã vvenefreda. ix. lc. oĩa fiãt de cõi i⁹ vg. ⁊ mar. Fe. 4. 6. ⁊ sab. de ꝯ mẽo. ⁊ ℟.
fer. ptermittũt̃. ¶ Do. 2. de do. ⁊ fiãt medie lec. de sctõ. In l. oẽs ãe. ix. ℟. Sũme
trinitati. Fe. 2. 4. ⁊. 6. de ꝯm̄. ad mẽo. de sctõ martino dr̃ ã. Sacerdos. cũ seq̃ntib⁹
¶ Do. 3. de s. edmũdo. ad. 1. ves. mẽo. de s. machuto: de oc. de do. ⁊ de tri. ⁊ pces. Ad
mat. ⁊ ad missaꝫ de s. edmũdo: vts̃. in B. Missa do. dr̃ i cp̃. cũ mẽo. de triñ. tm̃. Ad
altã missã mẽo. de oc. ⁊ d oĩb⁹ scis. Fe. 3. 4. ⁊. 6. d ꝯm̄. Fe. 5. de s. edmũdo. ad vs̃. ã.
sup p̃. Iste sctũs. cp̃. Btũs vir q̃ suf. ¶ Do. 4. de s. clemẽte. Ad. 1. vs̃ mẽo. de scã ce
cilia / de scã felicitate: deide de do. cũ ã. Sustinuim⁹. oro. Excita q̃s. ⁊ de tri. ⁊ pc.
Fe. 2. de scõ cũ ℟. d. 3. noc. vni⁹ mar. 3. ℟ Perceptur⁹. ⁊ missa do. dr̃ p alta missa.
Dicit dñs. oro Excita q̃s. epla. Ecce dies euãg. Cũ subleuasset ⁊ alie misse do. q̃
fuerit cãtãde / hoc ãno ptermittũt̃. Fe. 4. 5. ⁊. 6. de ꝯm̄. cũ ℣. Sps ⁊ alme. ¶ Lr̃a
6 F dñicalis F. 3. die nouẽb. tota cãtet̃ hys. In l. oẽs ãe. ⁊ festũ sctẽ vvenefrede diffe=
rat̃ in crastinũ: ⁊ ibi fiãt. ix. lc. de cõi vni⁹ vg. ⁊ mar. Fe. 3. 5. ⁊ sab. de ꝯm̄. ¶ Dñi
ca. 2. de do. Fe. 3. ⁊. 5. de ꝯm̄. ⁊ nichil de. 3. ꝯm̄. Sab. de sctõ edmũdo. ad mat. et ad
missaꝫ vts̃. i B. ¶ Do. 3. de sctõ hugone: ⁊ mẽo. lc. de sctõ aniano. Tñ vbi fes. scti
hugonis est dup. fes. tũc tm̃ mẽo. de sctõ aniano. Ad. 1. ves. mẽo. de sctõ edmũdo: de
sctõ aniano: de oct. de do. ⁊ de triñ. ⁊ pces. Missa do. dr̃ i cp̃. cũ mẽo. de triñ. tm̃. Ad
altã missaꝫ mẽo. de sctõ ⁊ de oc. Fe. 2. 3. ⁊. 5. de ꝯm̄. ⁊ ℟. O beatũ virũ. pter. Fe. 4. de
sctõ edmũdo. Ad ves. ã. sup p̃. Btũs vir. Cp̃. Btũs vir q̃ in sapia. ¶ Do. 4. de do.
ad. 1. ves. sup p̃. Mag. ãn. Sustinuim⁹. oro. Excita q̃s mẽo. de sctõ: de tri. ⁊ pces.
Ad mat. medie lc. de sctõ. Et legat̃ expõ euãg. Cũ subleuasset. 9. ℟. Sũme triñ.
In l. oẽs ãe. Ad missaꝫ offm̃. Dicit dñs. oro. Excita q̃s. Epla. Ecce dies. Euãg.
Cũ subleuasset. Fe. 3. 4. ⁊. 5. de ꝯm̄. cũ ℣. Sps ⁊ alme. ⁊ si pl̃es misse do. fuerit cã
6 G tãde: hoc ãno ptermittunt̃. ¶ Lr̃a do. G. 4. die nouẽbrꝫ tota cãtet̃ hys. In l. oẽs
ãe. Fe. 2. 4. ⁊ sab. de ꝯm̄. ⁊ ℟. fer. ptermittuntur. ¶ Do. 2. de sctõ mart. ⁊ mẽo. de
sctõ: de do. de triñ. ⁊ pces. Missa do. dr̃ in cap̃. cũ mẽo. de triñ. tm̃. Ad altã missam
mẽo. de sctõ: ⁊ de oĩb⁹ sctis. Fe. 2. ⁊. 4. de ꝯm̄. ⁊ nichil de. 3. ꝯ mẽo. Fe. 6. de sctõ ed=
mũdo. ad mat. ⁊ ad missam vts̃. in B. in sab. Ad ves. q̃ erũt de dñica: mẽo. de sctõ
hugone: de oct. de triñ. ⁊ pces. Tñ in diocesi lincolniẽsi vespe erũt de sctõ hugone ꝗ
qr dup̃. festũ est: ⁊ mẽo. de oct. de do. ⁊ de triñ. sub silẽtio: ⁊ nulla pces. ¶ Do. 3. de

dñica: meō. lc. de oct. cū. 2. ℟. de. 1. noc. 6. ℟. O btm virū. 9. ℟. Sūme trinitati. In lau. oēs āe. Fe. 2. 4. ꝛ sab. de cōm. ꝛ ℟. fer. ꝑmittunt. Fe. 3. de scto edmūdo. Ad ves. ān. sup ꝑ. Btūs vir. Cap. Iste sctūs. ¶ Dñica vltima an aduētū de sctā katherina. Ad. 1. ves. fiat meō. de do. cū ān. Sustinuim⁹. oro. Excita qs. Et expō euāg. in hoc āno ꝑtermit. Ad mat. meō. de do. cū ān. Cū subleuasset. Fer. 5. 4. ꝛ sabba. de cōmeō. cū ℣. Sps ꝛ alme. ꝛ missa do. dr in cap. in dñica cū meō. de triñ. tm̄. Si fuerit plures misse dñicales cātāde: in hoc āno ꝑtermittant. Et si acciderit q̄. 2. misse do. q̄ ꝑprijs officiis carēt ꝑ breuitate tpis nequeāt i ferijs cātari: nō est icō ueniēs si oīno omittant. Fe. 6. de aplo. Ad. 2. ves. meō. de sctā maria. ā. Sub tuā.

¶ Dñica. j. post. v. kal. nouēbris Ad vs. ā. Bñdict⁹. ꝑs. Ipz. cp. Bñdictus deus. ℟. Aspice dñe de. hy⁹. O lux. ℣. Vespertina oro. ā. Vidi dñm sedentē sup soliū excelsum: ꝛ plena erat oīs tra maiestate ei⁹ ꝛ ea q̄ sub ipo erāt replebāt tēplū. ꝑs. Mag. He seque̅tes āe. seruiūt hystorie Vidi dñm. q̄diu cātabit i sabbatis sr Mag. vel ad meōriā de dñica: cū de aliquo festo. ix. lc. fit seruitiū. ā. Muro tuo iexpugnabili circūcinge nos domie: ꝛ armis tue potētie ꝑtege nos semper de⁹ noster. ꝑs. Mag. ā. Qui celorū cōtines thronos et abyssos ituer is dñe rex regū/ mōtes ponderas/ terrā palmo ꝯcludis: exaudi nos dñe i gemitib⁹ nostris. ꝑs. Mag. ā. Sustinuim⁹ pacē ꝛ nō venit dñe sup nos: q̄siuim⁹ bona ꝛ ecce turbatio: cognouimus dñe pctā nr̄a ne ineternū irascaris nobis de⁹ isrl. ꝑs. Mag. Si vō in q̄nta dñica i mēse nouēbris forte ꝯtigerit: tūc repetat ā. Qui celorū. ad vs. i sabbatis q̄nte dñice. Ad mat. inuit. Rex celestis: Qui sedes in throno miserere nobis. ꝑs. Venite. Hac die icipiatur ezechiel: ꝛ legatur vsqz ad aduentū dñi/ q̄ñ de tpali agitur. Lectio. j. de hysto. Ezechielis. j.

Eze. i.

Et factū est i tricesimo anno: idest quarto i q̄nta mēsis cum essem in medio captiuorū iuxta fluuiū chobar/ apti sunt celi. Et vidi visiones dei i q̄nta mēsis: ipe est annus q̄nt⁹ trāsmigratiōis regis ioachi. Hec dicit dñs deus: cōuertimini ad me/ et salui eritis. Oēs lc. de ꝑphetia finiantur cū hac clausula. ℟. Vidi dñm sedentē sup soliū excelsum ꝛ eleuatū: et plena erat oīs tra maiestate ei⁹. Et ea que sub ipso erant replebāt templū. ℣. Seraphin stabāt sup illud sex ale vni: et sex ale alteri. Et ea que. Lectio. ij.

Factū est verbū dñi ad ezechielē filiū buzi sacerdotē i terra chaldeorū secus flumen chobar. Et facta est sup eū ibi man⁹ dñi: et vidi: ꝛ ecce vent⁹ turbinis veniebat ab aquilone: et nubes magna/ et ignis inuolués/ ꝛ splēdor in circuitu ei⁹. Et de medio ei⁹ quasi species electri: hoc ē de medio ignis. Hec dicit dñs. ℟. Aspice dñe de sede sctā tua et cogita de nobis: iclina deus me⁹ aurē tuā ꝛ audi. Aperi oculos tuos ꝛ vide tribulationē nostrā. ℣. Respice dñe de sanctuario tuo: ꝛ de excelso celorum habitaculo. Aperi oculos. Lc. iij.

Et ex medio eorum similitudo quatuor aialium: et hic aspectus eorum. Similitudo hois in eis quatuor facies vni et quattuor pene vni. Et pedes eorum pedes recti: et plãta pedis eorum quasi plãta pedis vituli: et scitille quasi aspectus eris candẽtis. Hec dicit dñs. ℟. Aspice dñe quia facta est desolata ciuitas plena diuitiis sedet in tristicia dña gẽtium Nõ est qui cõsoletur eã nisi tu deus. ℣. Plorãs plorauit i nocte et lachrime eius in maxillis eius Nõ. Gl'ia. Nõ. L. iiij

Et manus hois sub pennis eorum i quattuor ptibus Et facies et pẽnas per quattuor ptes habebãt: iuncteque erãt pẽne eorum alterius ad alterum Nõ reuertebantur cum icederẽt: sed vnumquodque añ faciẽ suã gradiebatur. Similitudo aũt vultus eorum facies hois: et facies leonis a dextris ipsorum quatuor ℟. Sup muros tuos hierl'm cõstitui custodes: Tota die et nocte nõ tacebũt laudare nomẽ dñi. ℣. Qui reminiscimini dñi ne taceatis: et ne detis silẽtium ei. To.

Facies L. v. aũt bouis a sinistris ipsorum quatuor et facies aquile desup ipsorum quattuor. Et facies eorum et pẽne eorum extẽte desup. Due pẽne singulorum iungebantur et due tegebãt corpa eorum: et vnumquodque eorum corã facie sua ãbulabat. Ubi erat ipetus spũs illuc gradiebantur nec reuertebantur cum ãbularẽt ℟. Muro tuo iexpugnabili circũcinge nos dñe et armis tue potẽtie ptege nos sep: Libera dñe deus isr'l clamãtes ad te. ℣. Erue nos in mirabilibus tuis et da gl'am nomini tuo. Libe. L. vj

Et similitudo aialium et aspectus eorum quasi carbonum ignis ardẽtium: et quasi aspectus lãpadarum. Hec erat visio discurrẽs i medio animalium splendor ignis: et de igne fulgur egrediẽs. ℟. Sustinuimus pacẽ et nõ venit quesiuimus bona et ecce turbatio cognouimus dñe pctã nr̃a: Nõ iperpetuum obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus cum pr̃ibus nr̃is iiuste egimus iniqtatẽ fecimus. Nõ. Gl'ia. Nõ. In. iij. noc. ℟. Angustie michi i sunt vndique et quid eligam ignoro: Melius est michi icidere in manus hoim quam derelinquere legẽ dei mei. ℣. Si eni hoc egero mors michi est: si autẽ non egero nõ effugiã manus vr̃as. Me. ℟. Laudabilis pp'ls quẽ dñs exercituum benedixit dicẽs: opus manuum mearum tu es: Hereditas mea isr'l. ℣. Btã gẽs cuius est dñs deus eius pp'ls quẽ elegit i hereditatẽ sibi. He re. ℟. fe. Misit dñs ãgelum suum et cõclusit ora leonum: Et nõ me cõtaminauerunt: quia corã eo iusticia iuẽta est i me. ℣. Misit deus miam suã et vitatẽ suã: aiam meã eripuit de medio catulorum leonum. Et. ℟. Qui celorum cõtines thronum et abyssum ituearis dñe rex regum mõtes põderas trã palmo cõcludis Exaudi nos deus i gemitibus nr̃is. ℣. Nõ ei i iustificatioibus nr̃is psternimus pces añ faciẽ tuã: sed i miratiobus tuis multis. Ex. Gl'ia. Ex. Lec. vij

Et aialia ibãt et reuertebantur i similitudinem fulguris choruscãtis. Cumque aspicerẽ aialia: appuit rota vna sup trã iuxta ea quatuor hñs facies. Et aspectus ro-

tarũ z op⁹ eaꝝ q̃si visio maris: z vna silitudo ipaꝝ q̃ttuoꝛ. Et aspect⁹ eaꝝ z opa quasi si sit rota i medio rote. Per q̃ttuoꝛ ptes eaꝝ eũtes ibãt z nõ reuertebãt cũ ãbularẽt. Statura quoqꝫ erat rot; z altitudo z hoꝛribilis aspect⁹ z totũ coꝛp⁹ plenũ ocłis i circuitu ipoꝝ quattuoꝛ. ¶ Dñica.ij.ł.j.

Cumqꝫ ãbularẽt aialia: ãbulabãt parit z rote iuxta ea. Et cũ eleuarẽt aialia de tra: eleuabant simul z rote. Quocũqꝫ ibat sp̃s: illuc eũte sp̃ũ z rote parit eleuabãt seq̃ntes eũ. Sp̃s ei vite erat rot; Cũ eũtib⁹ ibãt: z cũ stãtib⁹ stabãt z cũ eleuat; a tra parit eleuabãt z rote seq̃ntes ea: q2 sp̃s vite erat

Et silitudo sup ca- ł.ij. in rot;. pita aialtũ firmamẽti q̃si aspect⁹ cristalli hoꝛribil z extẽti sup capita eoꝝ desuper. Sub firmamẽto aũt pẽne eoꝝ recte alteri⁹ ad alterũ. Unũq̃dqꝫ duab⁹ alis velabat coꝛpus suũ: z alterũ silr velabat

Et audiebat sonũ alaꝝ q̃si ł.iij sonũ aq̃rũ mltaꝝ: q̃si sonũ sublimis dei. Cũ ãbularẽt quasi son⁹ erat multitudis vt son⁹ castroꝝ. Cũqꝫ starẽt dimittebãt pẽne eoꝝ Nã cũ fieret vox supꝛa firmamẽtuz qđ erat sup caput eoꝝ stabãt: z submittebant alas suas. ł.iiij.

Et sup firmamẽtũ qđ erat imines capiti eoꝝ q̃si aspect⁹ lapidis saphiri silitudo thꝛoni. Et sr similitudie z thꝛoni silitudo q̃si aspect⁹ hois desup. Et vidi q̃si speciẽ electri velut aspectũ ignis itrinsec⁹ ei⁹ p circuitũ a lũbis ei⁹ desup. ł.5

Et a lũbis ei⁹ vsqꝫ deoꝛsuz vidi q̃si speciẽ ignis splẽdẽt; i circuitu velut aspectũ arc⁹: cũ fuerit i nube in die pluuie. Hic erat aspect⁹

Hec visio ł.vj. splẽdoꝛ; p gyꝝ. silitudis glie dñi. In dieb⁹ illis factũ ẽ vbũ dñi ad ezechielẽ pphetã dicẽs. Fili hois. Ecce ego mitto te ad filios isrł ad gẽtes apostatrices q̃ recesserũt a me. Lec. p ebđ

Patres eoꝝ puaricati sunt pactũ meũ vsqꝫ ad diẽ hãc z filij dura facie z idomabili coꝛde sũt ad quos ego mitto te: z dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹. Si foꝛte vel ipi audiãt: z si foꝛte q̇escãt qm̃ dom⁹ exasperãs ẽ: z sciẽt q2 ppheta fuerit imedio eoꝝ. Tu ergo fili hois ne timeas eos neqꝫ metuas: qm̃ icreduli z subuersores sũt tecũ: z cũ scoꝛpiõib⁹ tu habitas. Tu ergo fili hois audi q̃cũqꝫ loquoꝛ ad te: z noli eẽ exasperãs sicut dom⁹ exaspatrix ẽ. Hec.

Aperi os tuũ: ¶ Do.3.ł.j. z cõede oia q̃ tibi do. Et vide et ecce man⁹ missa ad te: i qua erat iuolut⁹ liber: et expãdit illũ coꝛã me q̃ erat script⁹ int⁹ z foꝛis: z scripte erãt i eo lamẽtatiões: z

Et dixit dñs ad ł.ij. carmẽ z ve. me. Fili hois qđ cũqꝫ iuener; cõede. Cõede volumẽ istud z vadẽs loquere ad filios isrł. Et apui os

meū: ꝛ cibauit me volumine illo. R. 3 Et dixit ad me: fili hois vēt tu⁹ cōedet: ꝛ viscera ꝯplebūt volumine isto qḋ ego do tibi. Et comedi volumē illḋ: ꝛ factū est i oꝛe meo Dixit aūt R. iiij. tāq̄ mel dulce. dñs ad me. Fili hois vade ad domū isrł ꝛ loq̄ris v̄ba mea ad eos. Nō eni ad pplm ꝓfūdi sermōis ꝛ ignote ligue tu mitteꝛ ad domū isrł: quoꝝ nō possis audire sermo Et si ad illos mittere= R. v. nes. ris ipi audirēt te. Dom⁹ aūt isrł nolūt audire te: qꝛ nolūt audire me. Ois q̄ppe domus isrł attrita frōte ē: ꝛ duro coꝛde. Ecce dedi faciē tuā valētioꝛē faciebus eoꝝ: et frōtē tuā durioꝛē frōtib⁹ eoꝝ. R. 6 Ut adamātē ꝛ vt silicē dedi faciē tuā Ne tieas eos neq̄ metuas a facie eoꝝ: qꝛ dom⁹ exaspans est Et dixit dñs ad me. Fili hois oēs sermones meos quos loquoꝛ ad te: assume i coꝛde tuo ꝛ aurib⁹ tuis audi. Hec v. Lec. p ebḋ. Et vade ꝛ igredere ad trāsmigrationē ad filios ppli mei: et loq̄ꝛ ad eos ꝛ dices eis. Hec dicit dñs de⁹ Si foꝛte audiāt ꝛ q̄escāt et assūpsit me spūs: ꝛ audiui post me vocē cōmotiōis magne: bñdicta gł̄ia dñi de loco suo: ꝛ vocem alarū aīaliū ꝑcutiētiū alta ad alterā: audiui ꝛ vocē rotarū sequētiū aīalia: ꝛ vocē cōmotionis magne. Spūs quoq̄ leuauit me et assūpsit me: ꝛ abij amar⁹ i idignatione spūs mei. Manus eni dñi erat mecū ꝯfoꝛtās me. Et veni ad trāsmigratōēꝫ ꝛ ad aceruū nouarū frugū ꝛ ad eos q̄ hitabāt iuxta fluuiū chobar. Dñica. iiij. R. j.

Et sedi vbi illi sedebant: et māsi ibi septē dieb⁹: merēs in medio eoꝝ. Cū aūt ptrāsisset septē dies: factū ē v̄bū dñi ad me dicēs Fili hois speculatoꝛē dedi te domui isrł: et audies de oꝛe meo v̄bū: ꝛ ānūciabis eis ex me. R. ij. Si dicēte me ad ipiū moꝛte moriēꝛ: ꝛ nō ānūciaueris ei: neq̄ locut⁹ fueꝛ vt reuertaꝛ a via sua ipia ꝛ viuat ipe ip⁹: i iniq̄tate sua moꝛieꝛ: sāguinē aūt ei⁹ de manu Si aūt tu ānū= R. iij. tua req̄rā. ciaueꝛ ipio: ꝛ ille nō fuerit ꝯuersus ab ipietate sua ipe q̄dē i iniq̄tate sua moꝛieꝛ: tu aūt aīam tuā liberasti. Sꝫ si ꝯuersus iust⁹ a iusticia sua fuerit: ꝛ fecerit iniq̄tatē ponā offendiculū coꝛā eo. R. iiij Ipse moꝛieꝛ: qꝛ nō ānūciasti ei. In pctō suo moꝛieꝛ: ꝛ nō erūt in mēoꝛia iusticie ei⁹ quas fecit. Sāguinē vero ei⁹ de manu tua req̄rā. Si autē tu ānūciaueris iusto vt nō peccet iustus: ꝛ ille nō peccauerit viuēs viuet: qꝛ annūciasti ei: ꝛ tu aīam tuā liberasti. R. v. Et facta ē sup me man⁹ dñi: ꝛ dixit ad me. Ingredē ꝛ icludē i medio dom⁹ tue. Et tu fili hois ecce data sūt sup te vicła ꝛ ligabūt te i eis: ꝛ nō egredieꝛ i medio eoꝝ. R. 6

Et liguā tuā adherē faciā palato tuo: ⁊ erꝭ mut⁹: nec q̄si vir obiurgās: q2 dom⁹ exasperās ē. Cū aūt locut⁹ fuero tibi apiā os tuū ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹. Qui audit audiat: et q̄ q̄escit q̄escat: q2 dom⁹ exasp̄ās ē. Lec.p eb.

Ezc.4 Et tu fili hois. Sume tibi laterē ⁊ pones eū corā te: ⁊ describes i eo citatē hierl̄z. Et ordiabis aduersus eā obsidionē: et edificabis munitiōes. Et ꝯportabis aggerē ⁊ dabis ꝯtra eā castra ⁊ pōes arietes i gyro. Et tu sume tibi sartaginē ferreā: ⁊ pones eā i murū ferreū iter te / ⁊ iter citatē Et obfirmabis faciē tuā ad eā: et erit i obsidiōe: ⁊ circūdabꝭ eā Signū ē domui isrl̄. Et tu dormies sup lat⁹ tuū sinistrū: ⁊ pōes iiq̄tatē dom⁹ isrl̄ sup eo nūero dieꝝ q̄bus dormies sup illō: ⁊ assumes iiq̄tates eoꝝ. ℂ Do.v.l.i.

Ezc.4 Ego aūt dedi tibi ānos iniq̄tatꝭ eoꝝ nūero dieꝝ trecētos ⁊ nonagita dies: ⁊ portabꝭ iiq̄tatē dom⁹ isrl̄. Et cū ꝯpleuerꝭ hec: dormies sup lat⁹ tuū dextrū scd̄o: ⁊ assumes iiq̄tatē dom⁹ iude q̄dragita Et tu sume tibi fru- l.ij. dieb⁹. mētū ⁊ ordeū / ⁊ fabā / ⁊ lētē / ⁊ miliū ⁊ viciā / ⁊ mittes i vas vnū: ⁊ facies tibi panes nūero dieꝝ q̄bus dormies sup lat⁹ tuū trecētis nonagita dieb⁹ cōedes illō. Hec. l.3 Cib⁹ aūt tu⁹ quo vescerꝭ erit in pōdē vigiti stateres in die. A tpe vsq3 ad tp̄s cōedes illō Et aquā i mēsura vibes sextā p̄tē hic: a tp̄e vsq3 ad tp̄s bibes illō: ⁊ q̄si subcinericiū ordeaceū cōedes illō. l.4.

Et fact⁹ ē sermo dñi ad me dicēs Fili hois pōe faciē tuā ad mōtes. isrl̄: ⁊ pphetabis ad eos ⁊ dices. Mōtes isrl̄ audite v̄buz dñi dei. Hec dicit dñs de⁹ mōtib⁹ ⁊ collib⁹ Ecce ego iducā sr̄ l.v ⁊ vallib⁹ vos gladiū et disp̄dā excelsa vr̄a ⁊ demoliar aras vr̄as ⁊ ꝯfrigent simulachra vr̄a ⁊ deijciā interfectos vr̄os an̄ ydola vestra. lc vj.

Et dabo cadauera filioꝝ isrl̄ an̄ faciē simulachroꝝ vr̄oꝝ: ⁊ disp̄dā ossa vr̄a an̄ aras vr̄as i oib⁹ hitatiōib⁹ vr̄is. Urbes deserte er̄t: et excelsa demoliēt ⁊ dissipabūt. Et iteribūt are vr̄e ⁊ ꝯfrigēt: ⁊ cessabūt ydola vr̄a: ⁊ ꝯterent delubra vr̄a: ⁊ delebūt opa vr̄a. Lec.p eb.

Et cadet iterfect⁹ in medio vr̄i: ⁊ scietꝭ q2 ego dñs. Et reliquā i vobis eos q̄ fugerit gladiū i gētib⁹ cū dispsero vos i tra / ⁊ recordabūt mei liberati vr̄i i gētib⁹ ad q̄s captiui ducti sūt: q2 cōtriui cor eoꝝ fornicās ⁊ recedēs a me ⁊ oclos eoꝝ fornicātes post idola sua Et fact⁹ ē sermo dñi ad me dicēs. Et tu fili hois: hec dicit dñs de⁹ tre isrl̄. Finis vēit: vēit finis sup q̄ttuor plagas tre Nūc finis sup te ⁊ emittā furorē meū: ⁊ iudicabo te iuxta vias tuas: ⁊ ponā cōtra te oēs abolatiōes tuas. Hec. Ezec. 4.

ℂ Incipiūt expōes euāg. dñicaliū cū orōib⁹ ⁊ alīs. a do.j. post tri

ni. vsq₃ ad aduẽ. dñi. ¶ Dñica.j. post festũ sctẽ trini. Orõ.

Deus i te sperãtiũ fortitudo/adesto ppici⁹ iuocatiõib⁹ nostris: ⁊ q₂ sine te nihil potest mortalis ifirmitas: pſta auxiliu₃ grẽ tue: vt i exequẽdis mãdat₃ tuis: ⁊ volũtate tibi et actiõe placeam⁹.

Luce 16. In illo tpe. (p do. S. lucã. Dixit ie. di. suis parabolã hãc. Hõ q̃dã erat diues ⁊ iduebat̃ purpura ⁊ bysso: ⁊ epulabat̃ quotidie splẽdide. Et erat q̃dã mẽdicus noie lazarus: q̃ iacebat ad ianuã eius vlcerib⁹ plenus. Et reł.

Omeł. beati gregorij pape. ł. vij

Nõnulli putãt pcepta veter₃ testamẽti districtiora esse q̃ noui. Sed hi nimirũ iprouida ₂sideratõe fallunt̃ In illo ei nõ tenacia: s₃ rapina mulctat̃. Ibi res iiuste sublata restitutiõe q̃drupliei punit̃. Hic aũt diues iste nõ abstulisse aliena reph̃ẽdit̃: s₃ ppria nõ dedisse. Nec dr̃ q₂ vi quẽpiã opp̃ssit sed q₂ i accept₃ reb⁹ se extulit. ł. 8.

Hic ergo sũmope colligẽdũ est qua pena mł̃ctãd⁹ sit q̃ aliena diripit: si iferni dãnatiõe pcutit̃/q̃ ppa nõ largit̃. Nemo itaq₃ securũ se estimet: dicens. Ecce aliena nõ rapio: s₃ ₂cessis licite reb⁹ vtor. Q₂ diues iste nõ idcirco penitus ẽ: q₂ aliena abstulit: s₃ q₂ acceptis reb⁹ semetip₃ male dereliq̃t. Hoc quoq₃ fuit q̃d hũc iferno tradidit q₂ i sua felicitate timid⁹ nõ fuit: q₂ pcepta dona ad vsũ arrogãtie iflexit: q₂ viscera pietatis ignorauit: q₂ pctã sua redimẽ etiã cũ sibi abũdaret pctũ noluit ¶ Tu. ł. ix

Sunt nõnulli q̃ cultu₃ subtiliũ: pciosarũq₃ vestiũ nõ putãt eẽ peccatũ. Q̃d si videlic₃ pctm̃ nõ eẽt: nequaq̃ sermo dei tã vigilanter exprimeret: q̃ diues q̃ torquetur apd̃ iferos: bysso atq₃ purpura idut⁹ fuisset. Nemo q̃ppe vestimẽta p̃ciosa/nisi ad inanẽ gl̃ia₃ querit: videlicet vt honorabilior ceteris esse videat̃. Nã q₂ p sola ianı gl̃ia vestimentũ p̃ciosi⁹ q̃rit̃: res ipsa testat̃ q̃ nemo vult ibi p̃ciosis vestibus idui: vbi ab alijs nõ possit videri. Quã culpã possum⁹ meli⁹ etiã ex diuerso colligere: q₂ si abiectio vilis vestimẽti/virtus nõ eẽt: euãgelista vigilãter de iohãne nõ diceret: erat indut⁹ pilis camelorũ. ã. Pater abrahã miserere mei/ ⁊ mitte lazarũ vt itiguat extremũ digiti sui in aquã: vt refrigeret linguã meã. p. Bñ⁹. Ad vs̃. ã. Fili recordare: q₂ recepisti bona i vita tua/ ⁊ lazar⁹ silr̃ mala. p. Mag. ¶ Dñica. 2. orõ

Sancti tui nois dñe timorẽ parit̃ ⁊ amorẽ fac nos habere ppetuũ: q₂ nũq̃ tua gubernatõe destituis: quos i soliditate tue dilectiõis istituis. p. S. lucã.

Lu. In il. t. Dixit ie. di. suis parabolã hanc. Homo q̃dã fecit cenã magnã: ⁊ vocauit mł̃tos Et reł. Om̃. btĩ grego. pa. ł. vij.

Quis iste hō est: nisi ille de quo p pphetā dicit: Et hō est: ⁊ qs cognouit eū: Qui fec cenā magnā: qꝛ satietatē nobꝫ iterne dulcedis pparauit. Qui vocat mltos: sed pauci venerūt: qꝛ nōnūq ipi q et p fidē subiecti sunt/ etno eiꝰ ꝯuiuio male viuēdo ꝯtradicūt. Misit autē seruū suū hoꝛa cene dicē iuitatis vt venirēt. Quid hoꝛa cene: nisi finis est mūdi: In quo nimirū nos sumꝰ: sicut iādudū paulꝰ testat/ dicēs. Nos sumꝰ in quos fines sclo͞ꝝ deuenerūt. Tu.l.viij.

Si ergo iā hoꝛa cene est cū vocamur: tātomīnꝰ debemꝰ excusari a ꝯuiuio dei/ q̄to ppiquasse iā cernimꝰ finē scli. Quo ei pēsamꝰ qꝛ nichil est qd restat: eo debemꝰ pti mescē: ne tps grē qd psto ē peat. Idcirco aūt hoc cōuiuiū dei: non pꝛādiū/ sꝫ cena vocat: qꝛ post pꝛādiū cena restat: post cenā vo cōuiuiū nullū restat. Et qꝛ eternū dei ꝯuiuiū nobis i extremo pabit: rectū fuit vt hoc nō pꝛādiū/ sꝫ cena

Sed qs per hunc l.ix. vocaret. seruū q a prefamilias ad inuitādū mittit: nisi pdicatoꝛū oꝛdo signat. De quo videlꝫ oꝛdie q̄uis adhuc idigni existimꝰ: q̄uis peccato͞ꝝ pōderibꝰ grauamur: ⁊nos tn̄ i istis diebꝰ sumꝰ. Et cū de edificatiōe vr̄a aliqd vobis loquoꝛ: hoc ē qd ago. Seruꝰ em̄ suꝫ sūmi patrisfamilias: cū vos admoneo ad cōtēptū scli: iuitare vos venio ad ꝯuiuiū dei. Nemo me ppt me hoc i loco despiciat. Et si ad iuitādū/ nequaq dignꝰ appareo: sꝫ tn̄ sūt delicie quas pmitto. ā. Hō qdā fecit cenā magnā ⁊ vocauit mltos ⁊ misit seruū suū hoꝛa cene dicere iuitatꝫ vt venirēt: qꝛ oia parata sūt all'a. p. Bn̄ꝰ Ad vs. ā. Exi cito i plateas ⁊ vicos ciuitatꝫ ⁊ paupes ac debiles/ cecos ⁊ claudos ꝯpelle itrare vt ipleat domꝰ mea al'.

p. Mag. ¶ Dñica.ꝫ. oro

Dēpcationē nr̄am qs dn̄e benignꝰ exaudi: ⁊ qbꝰ supplicādi pstas affectū: tribue defēsiōis au

In il.t. (xiliū. p d. S. lucā Luce 15.

Erāt appꝛopiquātes ad iesum publicani ⁊ pctoꝛes: vt audirēt illū. Etꝛ. Om. b. gre [illegible].7.

Audistꝫ i lectiōe euāgelica frēs mei: qꝛ pctoꝛes ⁊ publicani accesserūt ad redēptoꝛē nr̄ꝫ ⁊ nō solū ad loquēdū/ sꝫ etiā ad ꝯuescēdū recepti sūt. Qd videtes pharisei: dedignati sūt. Ex qua re colligite: qꝛ vera iusticia ꝯpassiōeꝫ hꝫ/ falsa iusticia dedignationē: q̄uis ⁊ iusti soleāt recte pctoꝛibus idignari. Sꝫ aliud est qd agit typo supbie: aliud qd agit zelo discipline. Dedignant etei: sed nō dedignātes. Despiciūt/ sed nō despicietes psecutionē ꝯmouēt: sꝫ amātes. Qꝛ ⁊ si foꝛis icrepatiōes exaggerāt p disciplinā: tn̄ itꝰ dulcedieꝫ p caritatē seruāt.

At ꝯtra hi q de l.s. falsa iusticia supbire solēt/ ceteros quoqꝫ despiciūt: nulla ifirmāti-

bus mia ꝯdescẽdũt: ⁊ quo pctõꝛes se eẽ nõ credũt: eo deteriꝰ pctõꝛes fiũt. De quoꝝ pfecto nũero pharisei extiterãt: q̃ dijudicãtes dñz ꝙ pctõꝛes susciperet: arẽti coꝛde ipz fontẽ mie repħẽdebãt: sed qꝛ egri erãt/ ita vt egros se eẽ nescirẽt: q̃tenꝰ qđ erãt cognoscerẽt: celestꝭ eos medicꝰ blãdis fomẽtꝭ curat. Benignũ padigma obijcit: ⁊ i eoꝝ coꝛdibꝰ vulneris tumoꝛẽ ꝑmit. Ait nãqꝫ. Quis ex vobis hõ q̃ habꝫ cẽtũ oues: ⁊ si pdiderit vnã ex illꝭ: nõne dimittit nonagitanouẽ i deserto: ⁊ vadit ad illã q̃ pierat/ donec iueniat illã. Tu. lc. xv.

Ecce mira dispẽsatiõe pietatis similitudinẽ vitas dedit: quã ⁊ i semetipo hõ recognosceret ⁊ tñ hec spãlit ad ipz auctoꝛẽ oiz ptineret Qꝛ eñi cẽtenariꝰ nũerꝰ est pfectꝰ: ipse cẽtũ oues habuit/ cũ ãgeloꝝ substãtiã ⁊ hoĩz creauit. Sꝫ vna ouis tũc pijt: qñ peccando hõ pascua vite dereliquit. Dimisit aũt nonagitanouẽ i deserto: qꝛ illos sũmos ãgeloꝝ choꝛos reliq̃t i celo. Cur aũt celũ desertũ vocaẗ: nisi qđ desertũ dr̃ derelictũ. Tunc aũt celũ hõ deseruit/ cũ peccauit.

Tu. a. Quis ex vobꝭ hõ q̃ hꝫ cẽtũ oues ⁊ si pdiderit vnã ex illis: nõne dimittit nonagitanouẽ i deserto ⁊ vadit ad illã q̃ pierat/ donec iueniat illã al. ℣. Bñ Adbñ. a. Que mlĩer habẽs dragmas decẽ: ⁊ si pdiderit dragmã vnã: nõne accẽdit lucernã ⁊ euertit domũ ⁊ q̃rit diligẽter donec iuẽiat. ℣. Mag. Dñi

Protectoꝛ i te (ca. iiij. ofo spantiũ deꝰ sine quo nichil est validũ nichil sctm̃/ multiplica sup nos miaꝫ tuã: vt te rectoꝛe te duce sic trãseamꝰ p bõa tpalia vt nõ amittamꝰ etña. p d. S. lucã.

IN il. t. Dixit ie. di. s. Estote misericoꝛdes: sicut ⁊ pr̃ vr̃ misericoꝛs ẽ. Et ꝛ. Ser. ex ꝯmẽ.

Misericoꝛs est (ve. bede ps. k. 7. dñs sup igratos ⁊ malos vl mul tiplici: scꝫ sua mia qua etiã iumẽta saluat tpalia bona largiendo: vel ad celestia dona singlari gr̃a q̃ electos solũ glĩficat inspirãdo. Sꝫ siue hoc/ siue illđ/ siue vtrũqꝫ itelligas: magna dei bonitate fit q̃ nobꝭ imitãda ꝑponiẗ: si filij dei eẽ volumꝰ. Nolite iudicare: ⁊ nõ iudicabimi. Duo aũt sũt i q̃bꝰ temerariũ iudiciũ cauere debemꝰ. Cũ icertũ ẽ quo aĩo q̃cq̃d fctm̃ sit vl cũ icertũ ẽ/ q̃lis futurꝰ sit q̃ nũc vel bonꝰ/ vel malꝰ apparet. k. viij

Nolite ꝯdẽnare ⁊ nõ cõdẽnabimi. Hoc loco nobꝭ nichil aliđ ꝑcipi estimo: nisi vt ea facta q̃ dubiũ est: quo aĩo fiãt/ i melioꝛẽ ptẽ iterpꝛetemur. Qđ ei scptũ est: ex fructibꝰ eoꝝ cognoscetꝭ eos: de manifestꝭ dictũ ẽ q̃ nõ possũt bono aĩo fieri: sicut sunt stupꝛa/ ⁊ blasphemie/ vl furta/ vl ebꝛietates: ⁊ si q̃ sũt silĩa de q̃bꝰ iudicare nobis pmittiẗ. Dimittite: ⁊ dimittemini Date ⁊ dabiẗ vobꝭ. Dimittẽ nos

Lu. | Lu. 6

liuriā: dare bñficia iubet: vt et nobis pctā dimittāt/ et vita detur etna Qua snia breui sed eximia: cūcta q̄ latissime de conuersando: cū iīmicis mādauerat cōphēdēdo cōcludit Mēsurā bonā et cōfertā/ et coagitatā/ et supefluētē dabūt i sinū vrm. Huic sile ē qd̄ alibi dr: vt et ipi recipiāt vos i etna tabernacula. Nō eni paupes ipi: sz xp̄s his mercedē q̄ elemosynā fecē redditur° ē. Quā tn̄ i sinū dare dicūt: qz pmerēdi ill' occasionē dedē: cū vl' egētes misere vel iprobe seuiētes fortiores sūt / et tolerati patiētiā/ et bñficio sustētati/ et ad ipam aliquotiēs fidē dulci grā puocati Eadē q̄ppe mēsura q̄ mēsi fuerit͡ʒ remetiet vob͡ʒ Potest hoc nō solū de elemosyna: sed de oib° q̄ mēte/ manu/ ligua gerim° accipi. a Estote ergo misericordes: qz et pr vr misericors est/ dicit dñs. p̄ Bn̄°. Ad vs̄. a. Nolite iudicare vt nō iudicemi: in quo eni iudicio iudicaueritz/ iudicabimi dicit dñs. p̄ Mag. ¶ Dñica.v. oro.

Da nob͡ʒ dñe q̄s: vt et mūdi curs° pacifice nob͡ʒ tuo ordine dirigat: et ecclia tua trāq̄lla deuotōe letet. p d. S. lucā

Lu.6. In il. tpe Cū turbe irruerēt ad iesuz vt audirēt v̄bū dei: et ipe stabat sec° stagnū genezareth Et rel. Ser. ex cōmē. ve. bede psr. L.7.

Stagnū siue mare psis sclz desigua: Dñs v̄o sec° mare stat: postq̄ vite labētis mortalitatē deuincēs i ea q̄ pass° ē/ carne stabilitatē ppetue q̄et͡ʒ adijt. ¶ Turbarū cōuēt° ad eū gētiū i fide cōcurrētiū typ° ē. Et vidit duas naues stātes sec° stagnū. Due naues sec° stagnuz posite: circūcisiōez et p̄putiū figurant. Quas bñ dñs vidisse phibetur: qz i vtroqz pplo nouit dñs q̄ sūt et° eorūq; cor a fluctib° scli hui° ad future vite trāq̄llitatē: q̄si ad soliditatē littor͡ʒ vidēdo: hoc ē misericordit visitādo puehit. L.viij.

Piscatores āt descēderāt: et lauabāt rhetia sua Piscatores sūt eccle doctores q̄ nos rhete fidei cōphēsos: et de pfūdo ad lumē elatos q̄si pisces littori/ sic t̄re viuētiū aduehūt. Quasi ei q̄dā rhetia piscātiū sūt cōplexe p̄dicātiū dictōes: q̄ eos quos ceperit i fide nō amittāt: vñ et retia q̄si retinētia sūt vocata Sz hec rhetia mō relaxāt i capturā: mō lota plicāt qz nō oē tp̄s ē abile doctrie: sz nūc exarāda ligua doctor͡ʒ/ nūc suimet cura gerēda. L.9

Ascēdēs aūt in vnā naui q̄ erat symōis/ rogauit euz a t̄ra reducē pusillū: et sedēs docebat de nauicula turbas. Nauis symōis ē ecclesia primitiua de q̄ docebat turbas: qz de auctoritate ecclie vsq; hodie gētes ad celor͡ʒ regna inuitat. Ut cessauit autē loq̄: dixit ad symonē. Duc i altū: et laxate rhetia vr̄a i capturā. Qd̄ prio rogauit symonē nauē a terra reducere pusillū: significat vel tēperate

vtẽdũ ỽbo ad turbas: vt nec tre=
na eis ꝑcipiant: nec sic a trenis i
ꝓfunda sacramẽtoꝝ recedat: vt
ea peuit⁹ nõ itelligãt/vł pri⁹ i pri
mis regionib⁹ gẽtiũ ꝑdicãdũ. Ut
qđ dixit itẽ petro: duc in altũ ꝛ la
xate rhetia vr̃a in capturã: ad re
motioꝛes gẽtes qb⁹ postea ꝑdica
tũ est/ptineat. a. Ascẽdẽs iesus i na=
uẽ: ꝛ sedẽs docebat turbas all. ꝑ. Añ⁹
Adỽš. a. Preceptoꝛ p totã noctẽ labo
rãtes nichil cepim⁹: i ỽbo aũt tuo laxa
bo rhete. ꝑ. Mag. ¶ Dñica. 6. orõ

Deus q̃ diligẽtib⁹ te bona
inuisibilia ꝑparasti: ifũde
coꝛdib⁹ nr̃is tui amoꝛis affectũ:
vt te i oib⁹ ꝛ sup oia diligẽtes: p=
missiões tuas q̃ oẽ desideriũ supe
rãt ꝯsequamur. Per d. S. math.

mat. 5.

In il. t. Dixit ie. disci. suis.
Amẽ dico vob: q2 nisi abũ
dauerit iusticia vr̃a plusq̃ scriba
rũ ꝛ phariseoꝝ: nõ intrabitis i re
gnũ celoꝝ. Etc. Om. excerpta de
(diuer. trac. l. vij.
Iusticia pha
riseoꝝ est vt nõ occidãt. Justicia
eoꝝ q̃ itraturi sũt i regnũ dei est:
vt nõ irascant. Minimũ ergo est
nõ occidẽ: ꝛ q̃ illud soluerit/mini
mus vocabit i regno celoꝝ. Qui
aũt illud ipleuerit vt nõ occidat:
nõ ꝯtinuo magn⁹ erit ꝛ aptus re
gno celoꝝ: sed tñ ascẽdit i aliquẽ
gradũ. Perficiet aũt si nec irasci
tur. Qđ si pfecerit: multo remo=
tioꝛ erit ab homicidio. Quapꝛo=
pter q̃ docet vt nõ irascamur: nõ
soluit legẽ vt nõ occidam⁹: sed i=
plet poti⁹: vt ꝛ foꝛis dũ nõ occidi
mus: ꝛ it⁹ dũ nõ irascimur/inocẽ
tiã custodiam⁹.

Audistis q2 l. 3.
dictũ est ãtiq̃s. Nõ occides. Qui
aũt occiderit: re⁹ erit iudicio. In
lege eñ iudicabat: vt q̃ aliũ occi=
debat/ꝛ ipse occideret. Ego autẽ
dico vobis: idest ego nou⁹ hõ vo=
bis nouis noua loquoꝛ. Q2 ei ois
q̃ irascit fratri suo: reus erit iudi
cio. Uidẽdũ est quãtũ itersit iter
iusticiã phariseoꝛũ et xp̃ianoꝝ: q̃
itroducit i regnũ celoꝛũ. Ibi eñ
occisio: reũ facit iudicio. Hic aũt
ira reũ facit/nichilomin⁹ iudicio
Qui aũt dixerit fratri suo racha
re⁹ erit ꝯsilio. Racha ei grece: he
braice dr̃ cenos/idest inanis ꝛ va
cu⁹: quẽ possum⁹ vulgata iiuria
absq3 cerebꝛo nũcupare. Sz si de
ocioso sermõe reddituri sum⁹ ra
tionẽ: q̃tomag3 de ꝯtumelia. l. ix.

Marci 8.

Signãter addit: q̃ dixerit fratri
suo racha. Frat ei nr̃ null⁹ est: ni
si q̃ eũdẽ nobiscũ habet prẽ. Cũ
ergo sic credat in deũ ꝛ xp̃m/dei
nouerit sapiẽtiã: qua rõne stulti=
cie elogio denotari põt. Quid i=
terest aũt inter reũ iudicio: ꝛ reũ
ꝯsilio: ꝛ reũ gehẽne ignis. Nam
hoc postremũ grauissimũ sonat:
ꝛ admonet grad⁹ quosdã factos
a leuioꝛib⁹ ad grauioꝛa: donec ad
gehẽnã ignis veniret. Et ideo si
leui⁹ ẽ reũ esse iudicio: q̃ reũ esse
ꝯsilio: itẽ si leui⁹ ẽ reũ eẽ ꝯsilio/q̃

reũ esse gehẽne ignis: oportet vt leuiꝰ eẽ itelligat̃ irasci fr̃i ꝙ dicẽ racha: ⁊ rursꝰ leuiꝰ eẽ dicẽ racha ꝙ dicẽ fatue. Nõ ei reatꝰ ipse habe ret gradꝰ: nisi gradati etiã pctã cõmẽorarent̃. an. Audistĩ qꝛ dictũ est antiqs/ nõ occides: q̃ autẽ occiderit reꝰ erit iudicio. ps. Bñdꝰ. Ad vs̃. añ. Si offers munꝰ tuũ añ altare et recordatꝰ fueris qꝛ frat̃ tuꝰ habet aliqd aduersuꝫ te relinq̃ ibi munꝰ tuũ añ altare ⁊ vade priꝰ recõciliari fr̃i tuo: ⁊ tũc veniẽs offeres munus tuuꝫ all'a. ps. Magñ.

Deus vtu ¶ Do. vij. orõ. tũ cuiꝰ ẽ totũ qđ ẽ optimũ Isere pectorib' nr̃is amorẽ tui nominis: ⁊ p̃sta i nobis religiõis augmẽtũ: vt q̃ sũt bona nutrias: ac pietatꝫ studio q̃ sũt nutrita custo dias. p do. Scd̃m marcũ.

In illo tp̃e Cũ multa turba eẽt cũ iesu/ nec haberẽt qđ mãducarẽt: ꝯuocatꝫ discipulis ait illis. Misereor sup turbã: qꝛ ecce iã triduo sustinẽt me: nec habẽt ꝙ mã ducẽt. Etc. Ser. ex cõ. ve. be. p̃s.

In hac lectõe ꝯsiderãda ẽ l. vij in vno eodẽqꝫ redẽptore nr̃o distĩ cta opatio diuinitatꝫ ⁊ hũanitatꝫ atqꝫ error euticis: q̃ vnã tm̃ i xp̃o opatiõeꝫ dogmatizare presumit: pcul a xp̃ianis finib' expellẽdus Quis ei nõ videat hoc qđ sup tur bã misereat̃ dn̄s ne vel inedie/ vel vie lõgioris labore deficiat: affectũ eẽ ⁊ ꝯpassiõeꝫ hũane fragilita tis. Qđ vo de septẽ panib' ⁊ pisci culis paucis q̃ttuor milia hoĩꝫ saciauit: diuĩe opꝰ eẽ vtutꝫ. Mistice aũt hoc miraclo designat̃: ꝙ viã p̃sẽtꝫ scli alit̃ icolumes trãsire nequĩꝰ: nisi nos gr̃a redẽptoris nr̃i alimẽto sui vbi reficiat. ¶ Tu. l. s.

Hoc vo typice iter hãc refectõeꝫ ⁊ illã quiqꝫ panũ ac duorũ piscitũ distat: qđ ibi l'ra veterꝫ testamẽti spũali gr̃a plena eẽ signata ẽ. Hic autẽ noui vitas ac gr̃a testamẽti fidelib' mĩstrãda mõstrata. Sane vtraqꝫ refectio i mõte celebrata ẽ: vt alior euãgelistar narratio declarat qꝛ vtriusqꝫ scriptura testamẽti recte itellecta altitudinẽ nobꝫ celestiũ p̃ceptorũ mãdat ⁊ p̃miorũ. Utraqꝫ altitudieꝫ xp̃i q̃ est mõs domꝰ dñi i vtice mõtiũ cõsona voce p̄dicat. Qui ei edificatã sup se ciuitatẽ siue domũ dñi: id est ecc'iaꝫ i alta bonor extollit operr ⁊ cũctꝫ manifestã gẽtib' exhibet: ipse hãc ab ifimis delectatiõib' abstractã pane celi reficit atqꝫ ad appetitũ supne suauitatꝫ dato pignore sibi spũalis accẽdit. l. ix.

Misereor iqt sup turbã qꝛ ecce iã triduo sustinẽt me: nec habẽt qđ mãducẽt. Et si dimisero eos ieiunos in domũ suaꝫ: deficiẽt in via. Quare triduo turba dñm sustinuerit: matheꝰ expõit pleniꝰ q̃ ait Et ascẽdẽs i mõtẽ sedebat ibi. Et accesserũt ad eũ turbe m'lte habẽtes secũ m'tos cecos: claudos: debiles ⁊ alios m'tos: ⁊ piecerũt eos

vtēdū v̄bo ad turbas: vt nec fre=
na eis p̄ciptant: nec sic a frenis i
pfunda sacramētoꝝ recedat: vt
ea penit⁹ nō itelligāt / vt p̄ri⁹ i p̄ri
mis regionib⁹ gētiū p̄dicādū. Ut
qđ dixit itē petro: duc in altū ꝛ la
xate rhetia vr̄a in capturā: ad re
motiores gētes qb⁹ postea p̄dica
tū est / ptineat. ā. Ascēdēs iesus i na=
uē: ꝛ sedēs docebat turbas all'. p̄. Bn̄⁹
ad v̄s. ā. Preceptor p totā noctē labo
rātes nichil cepim⁹: i v̄bo aūt tuo laxa
bo rhete. p̄. Mag. ¶ Dñica. 6. orō

DEus q̄ diligētib⁹ te bona
inuisibilia p̄parasti: ifūde
cordib⁹ n̄ris tui amoris affectū:
vt te i oib⁹ ꝛ sup oia diligētes: p=
missiōes tuas q̄ oē desideriū supe
rāt ꝯsequamur. Per d̄. S. math.

mat. 5.

IN il. t. Dixit ie. disci. suis.
Amē dico vob̄: q2 nisi abū
dauerit iusticia vr̄a plusq̄ scriba
rū ꝛ phariseoꝝ: nō intrabitis i re
gnū celoꝝ Etc. Om. excerpta de
Iusticia pha (diuer. trac. l. vij.
riseoꝝ est vt nō occidāt. Iusticia
eoꝝ q̄ itraturi sūt i regnū dei est:
vt nō irascant Minimū ergo est
nō occidē: ꝛ q̄ illud soluerit / mini
mus vocabit i regno celoꝝ. Qui
aūt illud ipleuerit vt nō occidat:
nō ꝯtinuo magn⁹ erit ꝛ aptus re
gno celoꝝ: sed tn̄ ascēdit i aliquē
gradū. Perficiet aūt si nec irasci
tur. Qđ si pfecerit: multo remo=
tior erit ab homicidio. Quapro=
pter q̄ docet vt nō irascamur: nō
soluit legē vt nō occidam⁹: sed i=
plet poti⁹: vt ꝛ foris dū nō occidi
mus: ꝛ it⁹ dū nō irascimur / inocē
tiā custodiām⁹.

Audistis q2 l. 3.
dictū est āntiq̄s. Nō occides. Qui
aūt occiderit: re⁹ erit iudicio. In
lege em̄ iudicabat: vt q̄ aliū occi=
debat / ꝛ ipse occideret. Ego autē
dico vobis: idest ego nou⁹ hō vo=
bis nouis noua loquor Qr ei ois
q̄ irascit fratri suo: reus erit iudi
cio. Uidēdū est quātū itersit iter
iusticiā phariseoꝝ et xp̄ianoꝝ: q̄
itroducit i regnū celoꝝ. Ibi em̄
occisio: reū facit iudicio. Hic aūt
ira reū facit / nichilomin⁹ iudicio
Qui aūt dixerit fratri suo racha
re⁹ erit ꝯsilio. Racha ei grece: he
braice dr̄ cenos / idest inanis ꝛ va
cu⁹: quē possum⁹ vulgata iiuria
absq3 cerebro nūcupare. Sz si de
ocioso sermōe reddituri sum⁹ ra
tionē: q̄to mag̃ de ꝯtumelia? l. ix

Mat. 8.

Signāter addit: q̄ dixerit fratri
suo racha. Frat ei nr̄ null⁹ est: ni
si q̄ eūdē nobiscū habet prē3. Cū
ergo sic̄ credat in deū ꝛ xp̄m / dei
nouerit sapiētiā: qua rōne stulti=
cie elogio denotari pōt? Quid i=
terest aūt inter reū iudicio: ꝛ reū
ꝯsilio: ꝛ reū gehēne ignis? Nam
hoc postremū grauissimū sonat:
ꝛ admonet grad⁹ quosdā factos
a leuiorib⁹ ad grauiora: donec ad
gehēnā ignis veniret. Et ideo si
leui⁹ ē reū esse iudicio: q̄ reū esse
ꝯsilio: itē si leui⁹ ē reū eē ꝯsilio / q̄

ceũ esse gehēne ignis: opoꝛtet vt
leuiꝰ eē itelligat̃ irasci frĩ φ dicē
racha: ⁊ rursꝰ leuiꝰ eē dicē racha
φ dicē fatue. Nō ei reatꝰ ipe habe
ret gradꝰ: nisi gradati etiã pctã
cōmēoꝛarent̃. ã. Audistꝫ qꝛ dictũ est
antiqͥs/nō occides: q̄ autē occiderit reꝰ
erit iudicio. ꝑ. Ꝟsꝰ. Ad vs̄. ã. Si
offers munꝰ tuũ anñ altare et recoꝛdatꝰ
fueris qꝛ frat̃ tuꝰ habet aliqͥd aduersuꝫ
te relinq̄ ibi munꝰ tuũ anñ altare ⁊ vade
pꝛiꝰ recōciliari frĩ tuo: ⁊ tũc veniēs of-
feres munus tuuꝫ alla. ꝑs. Magñ.

Deus vtu ℭ Do.vij.orõ.
tũ cuiꝰ ē totũ qđ ē optimũ
isere pectoꝛibꝰ nr̃is amoꝛē tui no
minis: ⁊ ꝑsta i nobis religiōis au
gmētũ: vt q̄ sũt bona nutrias: ac
pietatꝫ studio q̄ sũt nutrita custo
dias. p do. Scdm marcũ.

Marci 8.

In illo tpe Cũ multa turba
eēt cũ iesu/nec haberēt qđ mādu-
carēt: ꝯuocatꝫ discipulis ait illis.
Misereoꝛ sup turbã: qꝛ ecce iã tri
duo sustinēt me: nec habēt φ mã
ducēt. Etꝛ. Ser. ex cõ. ve. be. ꝑs.

In hac lectõe ꝯsiderãda ē l. vij
in vno eodēqꝫ redēptoꝛe nr̃o disti
cta opatio diuinitatꝫ ⁊ hũanitatꝫ
atqꝫ erroꝛ euticis: q̄ vnã tm̄ i xp̄o
opatiõeꝫ dogmatizare pꝛesumit:
pcul a xp̄ianis finibꝰ expellēdus
Quis ei nõ videat hoc qđ sup tur
bã misereat̃ dn̄s ne vel inedie/ vel
vie lõgioꝛis laboꝛe deficiat: affe-
ctũ eē ⁊ ꝯpassiõeꝫ hũane fragilita
tis. Qđ vo de septē panibꝰ ⁊ pisci
culis paucis q̄ttuoꝛ milia hoīꝫ sa
tiauit: diuie opꝰ eē vtutꝫ. Mistice
aũt hoc miraclo designat̃: φ viã
ꝑsētꝫ scli alit̃ icolumes trãsire ne
q̄mꝰ: nisi nos gr̃a redēptoꝛis nr̃i
alimēto sui vbi reficiat. ℭTu. l. s.

Hoc vo typice iter hãc refectõeꝫ
⁊ illã quiqꝫ panũ ac duoꝛũ piscĩũ
distat: qđ ibi lr̃a veterꝫ testamēti
spũali gr̃a plena eē signata ē Hic
autē noui vitas ac gr̃a testamēti
fidelibꝰ ministrãda mõstrata. Sa
ne vtraqꝫ refectio i mõte celebꝛa
ta ē: vt alioꝝ euãgelistaꝝ narra
tio declarat qꝛ vtriusqꝫ scriptura
testamēti recte itellecta altitudi-
nē nobꝫ celestiũ ꝑceptoꝛũ mãdat
⁊ ꝑmioꝝ. Utraqꝫ altitudieꝫ xp̄i q̄
est mõs domꝰ dn̄i i vtice mõtiũ cõ
sona voce ꝑdicat. Qui ei edifica-
tã sup se citatē siue domũ dn̄i: id
est ecclíaꝫ i alta bonoꝝ extollit o-
peꝝ ⁊ cũctꝫ manifestã gētibꝰ exhi
bet: ipe hãc ab ifimis delectatiõi
bꝰ abstractã pane celi reficit atqꝫ
ad appetitũ supne suauitatꝫ dato
pignoꝛe sibi spũalis accēdit. l. ix.

Misereoꝛ iq̄t sup turbã qꝛ ecce iã
triduo sustinēt me: nec habēt qđ
mãducēt. Et si dimisero eos ieiu-
nos in domũ suaꝫ: deficiēt in via.
Quare triduo turba dn̄m susti-
nuerit: matheꝰ expõit pleniꝰ q̄ ait
Et ascēdēs i mõtē sedebat ibi. Et
accesserũt ad eũ turbe mlte habē
tes secũ mltos cecos: claudos: de-
biles ⁊ alios mltos: ⁊ piecert eos

añ pedes ei⁹ ꝛ curauit eos. ¶Turba ergo dñi ȝ sanatōe ifirmoꝝ suorũ triduo sustiet: cũ electi q̄ꝗ fide sctē trinitat ꝫ lucidi dño ꝑ suis suorũꝗ pctis aīe videlicȝ lāguorib⁹ pseuerāti istātia supplicāt. a̋. Misereor sup turbā q꞉ ecce iā triduo sustinēt me nec habēt qd̄ māducēt: ꝛ si dimisero eos ieiunos deficiēt i via alła. ps. Bñd⁹. Ad vs. a̋. Et accipiēs ies⁹ septē panes grās agēs fregit ꝛ dedit discipulis suis vt apponerēt ꝛ apposuerūt turbe alł. p. Mag. ¶Do. viij. oro

Deus cui⁹ ꝓuidētia i sui dispositiōe nō fallit: te supplices exoram⁹: vt noxia cuncta submoueas ꝛ oīa nobis ꝓfutura cōcedas. Per. S. matheũ.

Mat. 7. In il. tpe. Di. ie. di. suis. Attēdite a falsis ꝓphet ꝫ q̄ veniũt ad vos i vestimēt ꝫ ouiũ: itrisec⁹ aũt sũt lupi rapaces. Et ꝛ. Om. orig.

Qd̄ paulo supi⁹ frēs kmi l. vij. dñs nr̄ iesus xp̄s spaciosā et latā viā noiauit: hoc nũc apti⁹ falsos ꝓphetas oñdit ꝑ quos mlti i ꝑditionē aboiabilē abierūt. Qui prio in iudea multi appuerūt: ꝛ mō ꝑ vniuersa totũ ipleuerūt mũdũ Sȝ illi q̄ prius falsi ꝓphete fuerũt: verissimos dñi ꝓphetas vsꝗ ad mortēȝ psecuti sunt: sicut hieremiā / ꝛ micheā / aliosꝗ mltos. Isti aũt nũc falsi ꝓphete ꝛ falsi xp̄iani q̄ sunt vaces xp̄ianos sine mia psequũt et opprimũt: aliqñ si detur copia etiā gladijs sine itermissiōe: aut suis prauis morib⁹ ꝛ exēplis. Idcirco oēs ꝓueniēs dñs adhortat: dicēs. Attēdite a falsis ꝓphetis.

Attēdite diligēti⁹: obseruate cauti⁹ vt nō seducami vt nō circũueniami vt nō fallami. Attēdite ergo / hoc est ꝯsiderate / q꞉ nō sũt oues: ſȝ lupi i vestimēto ouiũ. Q꞉ nō sũt religiosi: ſȝ irreligiosi in figura religiositat ꝫ. Q꞉ nō sũt xp̄iani: sed vitate vacui xp̄ianoꝝ psecutores. Attendite a falsis ꝓphetis q̄ veniũt ad vos i vestimētis ouiũ: itrinsecus aũt sunt lupi rapaces. Ipos ꝛ btũs paul⁹ apłs ad ephesios loq̄ns designabat dicēs: scio eni q꞉ post decessũ meũ itroibũt i vobis: lupi graues lupi

Lu. 10. Lupi eni graues l. ix. rapaces. noiant oēs ifideles hētici q̄ grauit sanctā ecclīaȝ opprimũt: ꝛ psequunt vel molestare frequētāt: q̄ sine mia rapere ꝛ coacceruare nō desinunt. Aliqñ pecunie irruunt aliene: aliqñ in ipsos pecuniaruȝ dños. Mltomagis satagũt aīas rapē: ꝛ secũ miserabilit deducere Et vestitũ ouiũ hr̄e dnr̄: eo ꝙ nomē hēant xp̄ianitat ꝫ: vel q꞉ assimilāt se mīstris iusticie figurā religiositat ꝫ mētiētes. Per xp̄ianũ itaꝗ nomē mltos seducē nitunt dulcib⁹ sermonib⁹ mult ꝫ scādalũ iferētes. Isti sũt de q̄b⁹ ait apłs. Per suos dulces sermones ꝛ blādos seducũt corda inocētiũ. Sȝ ex fructib⁹ eoꝝ cognoscetis eos.

a. Attēdite a falsis pphetis q̄ veniūt ad vos i vestimētis ouiū:itrinsec⁹ aūt sūt lupi rapaces.a fructib⁹ eorū cognoscetis eos.ps.Bnd⁹.Ad vs.a.Nō ois q̄ dicit michi dn̄e dn̄e itrabit i regnū celorū: s; q̄ facit volūtatē prīs mei q̄ i celis est ipse intrabit in regnū celorū all'a.ps.

L Mag.Dnica.ix.Oro.
Argire nobis dn̄e q̄s sēp spm̄ cogitādi q̄ recta sūt ppici⁹ et agēdi: vt q̄ sine te eē nō possum⁹ scd̄z te viuē valeam⁹.p d.S.lucā

Lu.16
In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis pabolā hanc. Hō q̄da; erat diues q̄ hēbat villicū:et hic diffamatus est apud illū quasi dissipasset bona ipi⁹.Etc.

Omelia.bene.bede pbri.Lc.vij.
Ad clementiā nos dn̄s et saluator nr̄ hortat⁹ sub exēplo villici et debitoris dn̄i sui:vt si dimittim⁹ debitorib⁹ nr̄is:dimittāt et nobis debita nr̄a.Diues autē iste q̄ habebat villicū:dn̄s ip̄e ē iesus xp̄s cui⁹ villici id est dispēsatores:sūt oēs fideles in sctā eccl'ia.Exules eni et pegrini sum⁹ i hoc mūdo: et hic nō habem⁹ hereditatē.Sed q̄ in p̄senti videmur habere:ad dispēsandū nobis cōmissa sunt nō ad possidēdū:noster autē municipat⁹:vt ait paul⁹:i celis est.Lc.viij
In villico ergo isto quē dn̄s su⁹ eiiciebat de villicatione et laudauit eū q2 futurā sibi vitam pspexerit nō oia debemus ad imitandu; sumere. Nō eni aut dn̄o nr̄o faciēda est in aliquo fraus: vt de ipsa fraude nos elemosynas posse facere speremus: aut eos qui nos recipiant in eterna tabernacula/ idest sctōs angelos tā⁊ debitores esse dn̄i dei nostri: fas est itelligendi: cū fideles quiq; sicut diximus i sctā eccl'ia significent in villico. Si ergo laudat a dn̄o villic⁹ q̄ fraudē faciebat:q̄to amplius placent dn̄o deo q̄ scd̄m ei⁹ p̄ceptū bona sua fideliter dispē=
Qui ergo iuxta Lc.ix.sant.Tu.
huius serui exēplū sedulo reiicitē de villicatiōis: idest vltimū tēporis sui diē: et ratōis reddēde tēp⁹ p̄uiderit: facile terrenorū oim delectatiōe simul et dilectiōe nudatus plus sibi de amicis conqrendis i futuro q̄ de diuitijs in presenti colligēdis pspicere necessariū ducit: q2 ablata villicatiōe fodere nō valem⁹: q2 finita hac vita i qua laborare p etna debem⁹: nequaq̄ postea bōe cōuersatiōis fructū licet inqrere. Sed illo tūc tēpore mendicare cōfusio est:illo scilicet pessimo genere mēdicādi: quo ille virgines fatue que hic p operib⁹ suis mercedē hūane laudis percipiebāt mendicasse referunt. Tu.a. Dixit dn̄s villico quid hoc audio de te: redde rationē villicatiōis tue all'a.ps.Bnd̄ict⁹.Ad vesān. Quid faciā quia dn̄s meus aufert a me villicationem:fodere non valeo: mendicare erubesco:scio qd faciā vt cū

amotꝰ fuero a villicatiõe recipiãt me in domos suas. p̄. Mag. ¶ Do.x.oro

Pateãt aures mie tue dñe ꝓcibꝰ supplicãtiũ: ⁊ vt petẽtibꝰ desiderata ꝯcedas: fac eos q̄ tibi placita sũt postulare. Per.

Luce 19.

In il.tp̄e: Cũ ap= S.lucã. ꝓpiquaret iesus hierl'ꝫ vidẽs ciuitatẽ fleuit sup̄ illã dicẽs: qꝛ si cognouisses ⁊ tu. Etc. Om.vti

Qd a flẽte dño illa (gre.p̄p̄.l.7 hierosolymoꝛũ subuersio describat': q̄ a vespasiano ⁊ tyto romãis ꝓ͂cipibꝰ facta ẽ: nullꝰ q̄ hystoꝛiã euersionis eiusdẽ legit ignoꝛat. Romani ei ꝓ͂cipes denũciãt' cũ dr̄. Qꝛ veniẽt dies i te: ⁊ circũdabũt te iimici tui vallo: ⁊ circũdabũt te: ⁊ coãgustabũt te vndiq꞉ ⁊ ad t'rã ꝓsternẽt te: ⁊ filios tuos q̄ i te sũt. Hoc quoq꞉ qd̕ addit': ⁊ nõ reliquẽt in te lapidẽ sup̄ lapidem etiã ip̄a eiusdẽ citatꝫ trãsmigratio testat'. Qꝛ dũ nũc in eodẽ loco ꝯstructa ẽ: vbi extra poꝛtã crucifixꝰ fuerat dñs: pꝛioꝛ illa hierl'm vt dr̄ fũditꝰ est euersa. Tu.l.viij

Hierl'm ex q̄ culpa euersiõis sue pena fuerit illata subiũgit' Eo q꞉ nõ cognouerꝫ tp̄s visitatiõis tue Creatoꝛ q̄ppe oim ꝑ icarnatiõis sue mysteriũ hãc visitare dignatus ẽ. Sꝫ ip̄a timorꝫ ⁊ amorꝫ illiꝰ recoꝛdata nõ ẽ. Sꝫ q̄rẽdũ pꝛiꝰ est q̄d sit qd̕ dicit': vidẽs citatẽ fleuit sup̄ illã dicẽs. Qꝛ si cognouisses: ⁊ tu. Fleuit etei piꝰ redẽptoꝛ ruinã ꝑfide ciuitatꝫ: quã ip̄a sibi nõ cognoscebat eẽ vẽturã. Cui a flẽte dño recte dr̄: qꝛ si cognouisses et tu: subaudi scilꝫ fleres q̄ mõ: qꝛ nescis qd̕ iminet exl'tas. Unde et subdit'. Et q̄dẽ i hac die tua q̄ ad pacẽ tibi. Cũ ei se carnis voluptatibꝰ daret ⁊ vẽtura mala nõ ꝓspiceret: i die sua q̄ ad pacẽ ei eẽ poterãt hẽbat. l.ix.

Curvo p̄sentia (rãt hẽbat. l.ix. bona ad pacẽ habuerit: manifestat': cũ subdit'. Nũc aũt abscõdita sunt ab ocl'is tuis. Si eni a coꝛdis eiꝰ ocl'is mala q̄ iminebãt abscõdita nõ essẽt: leta i p̄sentibꝰ ꝓsperꝫ nõ fuisset. Cuiꝰ mox etiã pena q̄ de romãis (sicut p̄dixi) pꝛicipibꝰ iminebat adiũcta ẽ. Qua descripta q̄d dñs fecerit subdit': qꝛ igressus tẽplũ cepit eijcere vẽdẽtes et ementes de illo dicẽs illis. Scriptuꝫ est qꝛ domꝰ mea domꝰ oꝛõis est. Uos aũt fecistꝫ illã speluncã latronũ. Que eni narrauit mala vẽtura: ⁊ ꝓtinꝰ tẽplũ igressus est: vt de illo vẽdẽtes ⁊ ementes eijceret: ꝑfecto inotuit: quia ruina populi maxime ex culpa sacerdotũ fuit. ãn. Cũ appꝛopiquaret dñs hierl'm vidẽs ciuitatẽ fleuit sup̄ eã ⁊ dixit: qꝛ si cognouisses ⁊ tu: qꝛ veniẽt dies i te ⁊ circũdabũt te ⁊ coãgustabũt te vndiqꝫ: et ad t'rã ꝓsternẽt te eo q꞉ nõ cognouerꝫ tp̄s visitatiõis tue all'a. p̄s. Bñdꝰ. Ad ves.ã. Scriptũ est eni qꝛ domus mea domꝰ oꝛationis est cunctis gentibꝰ: vos autẽ fecistis illã speluncã

latronibus erat quotidie docēs in tēplo.

D p̄.Mag.¶Dñica.xj.orō Eus q̄ oipotētiā tuā pcē=do maxie ꝛ miserādo manifestas: mltiplica sup nos grāz tuā: vt ad tua pmissa currētes: celestiū bo=noꝝ facias eē ꝯsortes.p.S.lucā

Lu.18 I N il.t.Dixit iesus ad quos=dā q̄ i se ꝯfidebāt tāq̄ iusti: ꝛ aspnabāt ceteros pabolā istā/di=cēs. Duo hoīes ascēderūt i tēplū vt orarēt: vn⁹ pharise⁹/ꝛ alter pu=blican⁹.Etc.Ser.ꝛ ꝯih.ve.be.

Q uā pabolā dñs q̄ sp (ps.k.viij orare ꝛ nō deficē docebat: ita cō=clusit vt diceret: veniente iudice difficile i terra fidē repertēdā: ne q̄s sibi forte de supuacua fidei co=gitatōe vel etiā ꝯfessiōe blādiret mox altera iuncta pabola dilige=ti⁹ ostēdit a deo fidei nō vba exa=mināda sz opa Inficꝫ nimiꝝ opa maxie regnat hūilitas. Publica=nus hūilr orans ad illa p̄fate vi=due: hoc ē ecclie mēbra ptinet de q̄b⁹ supra dr̄. De⁹ autē nō faciet vindictā electoꝝ suorū clamātiū ad se. Pharise⁹ aūt merita iactās ad ea de q̄bus terribilis i cōclusiōe sententia subdit Uerūtn̄ fili⁹ hois veniēs putas iueniet fidē in tra. Pharise⁹ stās hec apud se k.viij orabat. De⁹ grās ago tibi: qꝛ nō sū sicut ceti hoim raptores: iiusti adulteri: velut etiā hic publican⁹ Quattuor sūt species: q̄b⁹ ois tu=mor arrogātiū demōstratur. Cū bonū aut a semetipis se hr̄e existi=māt: aut si sibi datū desup credūt p suis se hoc accepisse merit; pu=tant: aut certe cū iactāt se hr̄e qd̄ nō habēt: aut despect; ceteris sin=gularir videri appetūt hr̄e qd̄ ha=bēt. Qua pharise⁹ iste iactātie pe=ste laborasse dephendit q̄ idcirco de tēplo absqꝫ iustificatiōe descē=dit: qꝛ bonorū operuz merita sibi quasi singulariter tribuēs orāti publicano se pretulit. ¶Cu.k.ix.

I eiuno bis i sabbato: decimas do oiz q̄ possideo. Ezechiel ppheta de ostensis sibi celi aialib⁹ scri=bit ꝛ totū corp⁹ plenū oculis i cir=cuitu ipsorū q̄ttuor. Corpa q̄ppe aialiū idcirco plena ocl'is descri=bunt: qꝛ sctōꝝ actio ab oi pte cir=cūspecta est bona desiderabiliter puidēs: mala solert cauēs. Sed nos sepe dū alijs reb⁹ itēdim⁹: fit vt alia negligam⁹. Et vbi negli=gim⁹: ibi pculdubio oculū nō ha=bem⁹. Nā ecce phariseus ad obti=nēdā abstinētiā: ad ipēdēdā miaz ad referēdas deo grās oculū ha=buerat: sed ad hūilitat; custodiā nō hēbat. Et qd̄ pdest q̄ ꝯtra ho=stiū isidias pene tota ciuitas cau=te custodit si vnū foramē aptū re=liquit vn̄ ab hostib⁹ itret. a. Duo hoīes ascēderūt in tēplū vt orarēt: vn⁹ pharise⁹ ꝛ alter publican⁹: descēdit hic iustificat⁹ in domū suā ab illo alīa.p̄. Bñd⁹ Ad vesp.ān. Stans a lōge pu=blican⁹ nolebat ocl'os ad celū leuare: sꝫ

pcutiebat pect⁹ suũ/dicẽs: de⁹ ppicius esto mihi pctõri. ħ Mag. ¶ Do.xij

Omnipotẽs sempiterne de⁹: q̃ Oro. abundãtia pietat; tue ꝛ me rita supplicũ excedis ꝛ vota: effũ de sup nos miaz tuã: vt dimittas q̃ ꝯscientia metuit/ ꝛ adijcias qđ orõ nõ p̄sumit. p d. S. marcũ. 7.

Mar. 7. In illo tpe: Exiens iesus de finib⁹ tyri: vẽit p sydonẽ ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et ꝛc. Oiñ. ve. be. p̄s. Surd⁹ ille ꝛ mut⁹ quẽ mi L. vij. rabilit curatũ a dño: mõ cũ euan geliũ legeret audiuim⁹: gen⁹ hu manuz designat i his q̃ ab erroꝛe dyabolice deceptõis diuina meret gr̃a liberari. Obsurduit nãq; hõ ab audiẽdo vite v̈bo: postq̃ moꝛ tifera serpẽtis v̈ba ꝯtra dñm tu mid⁹ audiuit. Mut⁹ a laude ꝯdi toꝛis effect⁹ est: ex quo cũ seducto re colloq̃ũ h̄re p̄sũpsit. Et merito clausit aures ab audiẽda iter an gelos laude creatoꝛ; quas ad au diẽdã eiusdẽ creatoꝛis vitupatio nẽ/sermonib⁹ hostis icautus ape ruit. Merito clausit os ad p̄dicã dã cũ ãgelis laudẽ creatoꝛis: qđ velut ad melioꝛãdũ eiusdẽ opus creatoꝛis/cibi vetiti p̄uaricatiõe Et heu mi L. viij. supb⁹ ipleuit. ser gener; hũani defect⁹. Qđ i ra dice viciosũz germiauit: viciosi⁹ multo dilatari cepit in ꝓpagine ramoꝛũ: ita vt veniente in carne dño exceptis paucis de iudea fi delib⁹: tot⁹ pene mũdus ab agni tione ꝛ cõfessione v̈itatis surdus erraret ꝛ mut⁹. Sed vbi abũda uit peccatũ: supabũdauit ꝛ gr̃a. Venit nãq; dñs ad mare galilee vbi nouerat egrotare quẽ sana ret. Vẽit sue gr̃a pietat; ad tumẽ tia turbida ꝛ istabilia gentiũ coꝛ da: i q̃b⁹ nouerat eẽ q̃ ad suã gra tiã ptinerent. Et bñ iter medios fines decapoleos ad mare gali lee: vbi egrotũ sanaret venisse p hibet: q; relicto ob pfidiã pplo q̃ decalogi mãdata acceperat: exte ras venit ad gẽtes: vt sicut iohã nes ait: filios dei q̃ erãt dispsi cõ gregaret iunũ. L. ix. Et addu cũt iq̃t ei surdũ ꝛ mutũ/ꝛ depcãt eũ: vt iponat ei manũ. Q; ille sur dus saluatoꝛẽ agnoscẽ mut⁹ ro gare neq̃bat: adducũt ei amici/ꝛ p ei⁹ salute dño supplicãt. Sic ni mirũ sic spũali necesse ẽ curatiõe geratur: vt si q̃s hũana idustria ad auditũ cõfessionẽq; veritatis cõuerti nõ potest: diuine pietatis offerat aspectib⁹: atq; ad sanãdũ eũ supne man⁹ flagitet auxiliũ. Nec tardat celest; mia medici: si itenta p̄cantiũ nõ hesitat: nec de ficit oro. ãn. Exiẽs iesus de finibus tyri: vẽit p sydonẽ ad mare galilee iter medios fines decapoleos alla. ħ. Bñ dict⁹. Ad ves. ãn. Bene oĩa fecit/et surdos fecit audire: et mutos loq. ps.

Omnipotẽs ꝛ misericoꝛs de⁹: de Mag. ¶ Dñica. xiij. oro.

cuius munere venit vt tibi a fidelibus tuis digne et laudabilit̃ seruiat̃: tribue nobis q̃sumus: vt ad promissiones tuas sine offensiõe curramus. Per do. Scd̃m lucã.

Lu.10 In illo tp̃e: Dixit iesus discipulis suis. Beati oculi q̃ vident: que vos videtis. Et rel.

Sermo ex cõmẽta. ven. bede p̃bri

Non oculi scribarũ neq; Lc.vij. phariseorũ qui corpus dñi tantũ videre: sed illi beati oculi qui ei⁹ possũt cognoscere sacramẽta: de q̃b⁹ dr̃. Et reuelasti ea paruulis. Bti ocli puulorũ: q̃b⁹ et se et patrẽ fili⁹ reuelare dignat̃. Dico autẽ vobis q̃ multi prophete et reges voluerunt videre que vos videtis et non viderunt: et audire que vos auditis et nõ audierũt. L.viij Abrahã vero exultauit vt videret diẽ xp̃i: vidit et gauisus ẽ. Esaias quoq; et micheas et multi alij pphete viderũt gl'iaz dñi: q̃ et propterea vidẽtes sũt appellati. Sz hoĩes a lõge aspiciẽtes et salutantes p̃ speculũ i enigmate viderũt. Apl̃i autẽ i p̃sentia habẽtes dñm cõuescẽtesq; et queq; voluissent iterrogãdo discentes nequaq̃ p angelos et varias visionũ species opus habebãt doceri. Quos vero lucas mltos pphetas et reges dicit matheus apertius pphetas et iustos appellat. Ipsi sunt reges magni qui tentationũ suarũ mõtibus nõ cõsentiendo succũbere: sed regẽdo preesse nouerũt. Lc.ix. Et ecce q̃dã legisperit⁹ surrexit tẽtãs eũ: et dicẽs. Magister: q̃d faciẽdo: vitã et̃nã possidebo? Legisperit⁹ q̃ de vita et̃na dñz tẽtãs iterrogat: occasiõez vt reor tẽtãdi de ip̃is dñi sermonib⁹ sũpsit: vbi ait. Gaudete aũt q̃ noĩa v̄ra scripta sunt i celis. Sz ip̃a sua tẽtatiõe idicat q̃ v̄a sit illa dñi cõfessio: qua p̃ri loq̃t̃ q̃ abscõdisti hec a sapiẽtib⁹ et prudẽtib⁹: et reuelasti ea puulis. an. Hõ q̃dã descẽdebat ab hier'm i hierico et icidit i latrones q̃ etiã dispoliauerũt eũ: et plagis ipositis abierũt semiuiuo relicto. ps. Bñ⁹. Ad vs. ã. Quis tibi videt̃ prim⁹ fuisse illi q̃ incidit i latrones? et ait: ille q̃ fecit miam in illo: vade et tu fac similiter all'a. ps. Magfi. ¶ Dñica.xiiij. Orõ.

Omnipotẽs sempit̃ne deus da nobis fidei spei et caritatis augmẽtũ: et vt mẽamur asseq̃ quod promittis: fac nos amare q̃d precipis. Per d. Scd̃m lucã.

In illo tẽpore: Dũ iret iesus in hierusalẽ: trãsibat p mediã samariã et galileã. Et cum igrederet̃ quoddã castellũ: occurrerunt ei decẽ viri leprosi. Et rel. Luce 17.

Ser. ex cõmẽ. ven. bede p̃s. Lc. vij.

Leprosi nõ absurde itelligi possunt: q̃ sciẽtiã vere fidei nõ habẽtes: varias doctrinas p̃fitent̃ erroris. Hi aũt tã vitãdi sunt ecc'lie vt si fieri potest: longius remoti magno clamore iterpellẽt. Unde

z aperte subiugit. Qui steterunt
a longe z leuauerūt vocē dicētes
Jesu pceptor miserē nři. Et bñ
vt saluenť: iesū pceptorē noiant.
Qz eni i ei⁹ vbis se errasse signifi
cant: hūc saluādi hūilr pceptorē
Cūqz ad cognitio L.viij vocāt.
nē pceptoris redeūt: mox ad for-
mā salutis accurrūt. Nā sequiť.
Quos vt vidit dixit. Jte ostēdite
vos sacerdotib⁹ z factū ē dū irēt
mūdati sūt. Nullū dñs eorū qb⁹
hec corpalia bñficia pstitit: iueniť
misisse ad sacerdotes: nisi lepro-
sos. Qz videlz sacerdotiū iudeorū
figura erat futuri sacerdotij re-
galis qd est i ecclia quo cōsecrāť
oēs ptinētes ad corp⁹ xpi sūmi z
veri pricipis sacerdotū. Et qcūqz
vel heretica prauitate vel supsti-
tiōe gētili: vel iudaica pfidia: vel
etiā scismate fraťno quasi vario
colore p xpi grām caruerit: neces
se est vt ad eccliā veniat: colorēqz
fidei verū quē accepit ostēdat. L.ix
Cetera vo vicia tāqz valitudies
z qsi morbos animi atqz sensuū p
seipm iteri⁹ i cōsciētia z itellectu
dñs sanat et corrigit. Unde autē
vn⁹ ex illis vt vidit qz mūdatus
est: regressus est cū magna voce
magnificās deū. Et cecidit in fa-
ciē añ pedes ei⁹ grās agēs. Jlle
eni de deo grās agit: q repssis co
gitatōib⁹ psūptōis sue: qz i semet
ipo ifirm⁹ se hūilit videt: q nichil
sibi vtutis tribuit: q bona q egit
esse de mia conditoris cognoscit.
Tu. āñ. Dū igrederet iesus qddā ca-
stellū occurrerunt ei decē viri leprosi q
steterūt alōge z leuauerūt vocē dicētes
iesu pceptor miserere nobis. ps Vñd⁹.
Ad vesp. āñ. Nōne decē mundati sunt
z nouē vbi sunt: nō est iuētus q rediret
z daret glaz deo nisi hic alienigena: va
de qz fides tua te saluū fecit all'a. ps.
Magñ. Dñica.xv.oro.

Custodi qs dñe ecclesiā tuā
ppiciatiōe ppetua: z qz sine te la
biť hūana mortalitas: tuis sp au
xilijs et abstrahať a noxijs: et ad
salutaria dirigať. p. S. matheū

In illo tpe: Dixit iesus di- mat. 6
scipulis suis. Nemo potest
duob⁹ dñis seruire. Et reł. Ser-
mo ex cōmēt. vene. bede psł. L.vij.
Nemo potest duob⁹ dñis seruir-
re: qz nemo valet trāsitoria simul
et eťna diligere. Si eni eťnitatē
diligimus: cūcta tēporalia i vsu
nō affectu possidem⁹. Aut ei vnū
odiet / z alterū diliget: aut vni ad-
herebit / z alterū cōtēnet. Hec vba
diligēter cōsideranda sunt. Nā q
sint duo dñi: cōsequēter expōit di
cēs. Nō potestis deo seruire z mā
mone. Audiat hoc auar⁹: audiat
q censeť noie xpiano: nō posse si-
mul māmone: hoc ē diuitijs xpo-
Et tñ nō dixit L.viij qz seruire.
q habet diuitias: sed q seruit diui
tijs. Qui eni diuitiarū seruus est:
diuitias custodit vt seruus. Qui
autē seruitutis excussit iugū: di-

stribuit eas vt dñs. Sed q̄ seruit mām̄one: illi vtiq̄ȝ seruit q rebus istis terrenis merito sue puersitatis p̄positꝰ p̄ceps huiꝰ seculi a dño dicit̄. Ergo aut vnū odiet ⁊ alterum diliget. Ut fieri debet odiet scilicȝ dyabolū: diliget deū: aut vni adherebit/ ⁊ alterū contēnet. Adherebit scilicȝ dyabolo: cū q̄si eiꝰ p̄mia tēporalia sectat̄: contēnet aūt deū. No dixit odiet: sed sicut solēt mnās eiꝰ p̄ponere cupiditatibꝰ suis/ q̄ de bonitate eiꝰ sibi ipunitatē blandiunt̄. Quibꝰ p salomonē dicit̄ Fili ne adijcias pctm̄ sup peccatū: ⁊ dicas. Miseratio dei magna est. Tu. Lec.ix. Ideo dico vobis. Nolite solliciti esse aie vestre q̄d manducetis: aut corpori vestro q̄d iduamini. Ergo q̄d oibus natura tribuit ⁊ iumētis ac bestijs: hoibus quoq̄ȝ cōmune est: huius cura penitꝰ nō liberamur: sed p̄cipit̄ nobis ne solliciti simus q̄d cōedamꝰ. Et q̄ȝ in sudore vultꝰ p̄paramꝰ nobis panē: labor exercēdus: est sollicitudo tollenda. Anima plus est q̄ꝫ esca: et corpus plusq̄ꝫ vestimētū. Admonet vt meminerimꝰ multo āplius nobis deuȝ dedisse q̄ꝫ nos fecit/ ⁊ p̄posuit ex aia ⁊ corpore q̄ꝫ est alimentū/ atq̄ȝ tegumētū. Ut itelligas euȝ q̄ dedit aiam multo facilius escas esse daturū. Similiter eni q̄ corpus dedit: multo faciliꝰ daturū esse vestimētū. Tu. ān. Nolite solliciti esse dicētes: q̄d mā ducabimꝰ aut q̄d bibemꝰ: scit eni pater vester celestis q̄d vobis necesse sit all'a ps. Bn̄dictꝰ. Ad vesp. ān. Querite ergo p̄mū regnū dei ⁊ iusticiā eius: et hec oīa adicient̄ vob' all'a. p̄s Mag.

Ecclesiā C Dñica.xvj. oro. tuā dn̄e miseratio cōtinuata mundet et muniat: ⁊ q̄ȝ sine te nō potest salua ꝯsistere: tuo semp munere guberneẗ. p. Sc'dm lucā

In illo tp̄e: Ibat iesus in ciuitatē q̄ vocat̄ naym: ⁊ ibāt cū illo discipuli eiꝰ: ⁊ turba copiosa. Cū autē app̄opiquaret porte ciuitatis: ecce defunctꝰ efferebat̄ filius vnicus matris sue. Et rel'. Luce 7.

Sermo ex ꝯmē. ven̄. be. p̄s. L. vij. Defunctꝰ hic q̄ extra portā ciuitatis multis est ītuētibꝰ elatꝰ: significat hoiem letali criminū funere soporatū: eandē q̄ȝ insup aie mortē nō cordis adhuc cubili tegētē: sed ad multorꝝ noticiā p locutiōis operisve indiciū: quasi p sue ostia ciuitatis p̄palātē. Qui bene filius vnicꝰ m̄ris sue fuisse p̄hibet̄. Q̄ȝ licet e multis collecta p̄sonis vna sit pfecta ⁊ imaculata virgo mater ecclesia: singuli quiq̄ȝ tamē fideliū vniuersalis se eccl'ie filios rectissime fatet̄. Nā et electus quilibet quādo ad fidē imbuit̄ filius est. Quando ad fidē alios imbuit: mater est. L. viij. Portā ciuitatis qua defunctus efferebat̄: puto aliquē de sensibꝰ

esse corporis. Qui enī seminat in ter fratres discordias: q̄ iniq̄tatē in excelso loquit̄: p oris portā ex- trahit̄ mortuus. Qui viderit mu lierē ad ɔcupiscēdā eā: p oculorū portā sue mortis iudicia profert. Qui fabulis ociosis obscenisve carminib⁹/vel detractiōib⁹ aurē libēter aperit: hāc aie sue portam mortꝫ efficit. Ceterosq̄ꝫ q̄ non ser uat sensus mortꝫ: sibiipsi reserat Et hec vidua (adit⁹. Tu. k.ix. erat: ⁊ turba ciuitatis mlta cū il- la. Viduā esse ecclīaꝫ oīs aīa que sponsi dñiq̄ꝫ sui se morte redēptā meminit/agnoscit. Diuino autē nutu multa dominum turba: vi- duā comitabat̄: vt viso tāto mira culo/mlti testes / multi fierēt dñi laudatores: quā cū vidisset iesus mia motus sup eā/dixit illi. Noli flere. Desiste inq̄t quasi mortuū flere: quē mox viuū resurgere vi debꝫ. Ubi mystice nouati dogma cōfundit̄: q̄ de sua mūdicia sup be gloriat⁹/humilē penitētiū mūda tionem euacuare cognat̄: verāq̄ꝫ mrēꝫ ecclīaꝫ de natorꝫ suorꝫ spūa li extinctiōe plorātē: spe vite redo nande negat cōsolari debere. A. Ibat iesus i ciuitatē q̄ vocat̄ naym: ⁊ ec ce defunct⁹ efferebat̄ fili⁹ vnic⁹ matris sue. ps. Bñd⁹. Ad vs. A. Accepit aūt oēs timor ⁊ magnificabāt deū dicētes: quia propheta magnus surrexit in no- bis: et quia deus visitauit plebē suam. ps. Mag. Dñica. xvij. Oro.

Tua nos dñe q̄s grā semp ⁊ pueniat ⁊ sequat̄: ac bo nis opib⁹ iugiter p̄stet esse inten tos. Per dñm. Scd'ꝫ lucā. In illo tpe. Cū intrasset ie- sus i domo cuiusdā pricipis pha riseorꝫ/ sabbato mādu care panē: ⁊ ipi obseruabāt eū. Et ecce q̄daꝫ hō hydropic⁹ erat āte illū. Et rel. Omelia venera. bede pbri. k. vij. Hydropis morb⁹ ab aquoso hu- more vocabulū trahit. Grece enī aqua hydor vocat̄. Est aūt humor subcutane⁹ de vicio vesice nat⁹: cū inflatōe turgēte ⁊ anhelitu fe tido. Propriūq̄ꝫ ē hydropici q̄ꝫ to magis abūdat humorib⁹ inordi- natis: tāto ampli⁹ sitire. Et ideo recte cōparat̄ ei: quē flux⁹ carna liū voluptatū exuberans aggra uat. Cōparat̄ diuiti auaro: q̄ quā to ē copiosior diuitijs q̄b⁹ nō bñ vtit̄: tāto ardēti⁹ talia ɔcupiscit. Et respōdēs iesus dixit. k. viij. ad legisperitos ⁊ phariseos: licet sabbato curare. At illi tacuerūt. Nō dicit̄ respōdisse iesus: ad hoc respicit qd̄ p̄missum est: ⁊ ipi ob- seruabāt eū. Dñs enī nouit cogi tatiōes hoim. Sꝫ merito iterro- gati tacēt: q̄ ɔtra se dictū q̄cq̄d di xerint/ vidēt. Nā si licet sabbato curare: quare saluatorē an curet obseruant. si non licet quare ipsi sabbato pecora curāt. Tu. k.ix. Ipse vero apprehēsum: sanauit eū ac dimisit. Prouida dispensa-

Luc. 14.

Mat. 22.

tione dñs ante legisp̄itos ⁊ pha=
riseos hydropicū curat/⁊ mox cō
tra auariciā disputat: vt videlʒ p
huiꝰ egritudinē corp̄is/ i illis ex=
primeretur egritudo cordis. De
niqʒ post multa disputatōis eius
hortamēta/ subiūctum est. Audie
bāt aūt hec oīa pharisei: qui erāt
auari/⁊ deridebāt illū. Hydropi=
cus q̄ppe quo ampliꝰ biberit: am
pliꝰ sitit. Et oīs auarꝰ sitim mlti
plicat: qui cū ea q̄ appetit adeptꝰ
fuerit: ad appetēda alia ampliꝰ an=
helat. an. Dixit iesus ad legisp̄itos et
phariseos: si licet sabbato curare? at il
li tacuerūt: ipse vero app̄hēdēs hydro=
picū sanauit eū/ac dimisit. ps. Bñdꝰ.
Ad vs. a. Cū vocatꝰ fueris ad nupti=
as recūbe in nouissimo loco: vt dicat ti
bi q̄ te inuitauit/amice ascēde supꝰ: tūc
erit tibi gl'ia corā simul discūbētibꝰ all'a
ps. Mag. ¶ Dñica.xviij. Oro.

Da q̄s dñe pplō tuo dyabo
lica vitare ɔtagia: ⁊ te so=
lū deū pura mēte sectari. Per d.

Mat. 22.

In illo tp̄e: Scd'm matheū
Pharisei audiētes q̄ iesus
silētiū iposuisset saduceis: ɔuene
rūt i unū. Et interrogauit iesū vnꝰ
ex eis legisdoctor: tētās eū. Ma=
gister: qd̄ est mādatū magnū i le
ge? Etc. Om. vti iohis ep̄i. l. vij

Conuenerūt vt multitudīe vin
cerēt: quē ratiōe supare nō pote=
rāt. A veritate se eē nudos p̄fessi
sunt: q̄ mltitudine se armauerūt.
Dicebāt em̄ apd̄ se. Vnꝰ loquat
p oībꝰ/⁊ oēs loq̄mur p vnū: vt si=
q̄dē vicerit/oēs videamur victo=
res. Si aūt victꝰ fuerit: vl' solꝰ vi
deat ɔfusꝰ. O pharisei: q̄ oīa ppt
hoīes cogitatis ⁊ facitis. Primū q̄=
dē veniētes cū vno: dicēdi estis p

Tamē pone q̄r vno vi l.8. vnū.
cto hoīe: nō itelligūt oēs vos eē vi
ctos. Nūq̄d ɔsciētie vr̄e nō sētiūt
se eē ɔfusas? Leuis ei est ɔsolatio
cū q̄s i setp̄o ɔfusus ē: qd̄ ab alijs
ignorat. Magister: qd̄ ē mādatū
magnū i lege? Magistrū vocat
cuiꝰ nō vult eē discipulꝰ: nō scire
desiderās/sʒ tētās. Siplicissimꝰ
interrogator ⁊ malignissimꝰ isidia
tor: de magno mādato interrogat:
q̄ nec minimū obseruat. Ille ei iter
rogare de maiori iusticia debʒ: q̄

Dn̄s aūt sic l.ix. minorē ɔpleuit.
ei r̄ndit: vt iterrogatiōis eiꝰ fictā
ɔsciētiā: stati p̄rio respōso pcute=
ret/dicēs. Diliges dn̄m deū tuū
ex toto corde tuo/⁊ i tota aīa tua:
⁊ i tota mēte tua. Hoc ē magnū ⁊
p̄mū mādatū. Maximū aūt ⁊ mi
nimū mādatuʒ dicimꝰ: quātū ad
dignitatē mādatorū: non quātū
ad vtilitatē. Alioq̄n vtilitas oīm
mādatorꝝ vna est: ⁊ oīa mandata
q̄ vnū videnī eē mādatū/ ita sibi
coherēt: vt alterū sine altero esse
nō possit. Tu. a. Magister/qd̄ ē mā
datū magnū in lege? ait illi iesus: dili=
ges dn̄ʒ deū tuū ex toto corde tuo all'a.
ps. Bñdictꝰ. Ad vs. an. Quid vo=
bis videtur de christo cuius filius est?

dicūt ei omes: dauid. dicit ei iesus: quō dauid in spū vocat eū dominū: dicens. dixit dñs dño meo: sede a dextris meis ps. Mag. Dñica.xix. Oratio.

Dirigat corda nr̄a q̄s dñe tue miserationis opatio: quia tibi sine te placere nō possumus. Per dñm. Scdm matheū.

Mat. 19. In illo tpe: Ascēdens iesus in nauiculā: trāsfretauit & venit in ciuitatē suā. Et reliqua. Omelia bti iohannis epi. lc.vij.

Creator rerū orbis dominus posteaq̄ se ꝑpter nos āgustiauit i carne/ cepit habere humanā patriā: cepit ciuitatis iudaice esse ciuis: parētes habere cepit: parētū oim ipse parēs: vt inuitaret amor: attraheret caritas: vinceret affectio: suaderet hūanitas: quos fugauerat dñatio: met⁹ dispserat/ & fecerat vis potestatis extorres. Venit i ciuitatē suā: et obtulerūt ei paralyticū iacētē in lecto. Tu.

Et videns inquit iesus l.viij. fidē illorū: dixit paralytico. Cōfide fili. Dimittunt̄ tibi pctā tua. Audit veniā & tacet paralyticus nec vllā respōdit gratiā: q: plus corporis q̄ aie tēdebat ad curā: & tēporales erūnas resoluti corporis sic deflebat: vt eternas penas resolutionis aie nō defleret: gratiorē sibi p̄sentē vitam iudicans/ q̄ futurā. Merito christus fidē offerentiū respicit/ et vecordiam despicit: sic iacētis vt fidei aliene suffragio paralytici aīma ante curaretur q̄ corpus. lc.ix.

Respiciēs inq̄t fidē illorū. Cernitis i hoc loco fratres deū: nō querere isipiētiū volūtates: nō expectare ignorantiū fidē: nō infirmi stulta desideria pscrutari: sed ad alterius fidē subuenire. Reuera fratres qsi medic⁹ lāguētiū querit aut respicit volūtates: cū semper ꝯtraria desideret & req̄rat infirmus: hinc est q̄ nūc ferrū/ nūc ignē/ nūc amara pocula igerit et apponit inuitis: vt curā sani sentiāt/ quā sentire nō poterāt egrotātes. a. Dixit dñs paralytico: cōfide fili/ remittuntur tibi pctā tua all'a. ps. Bn⁹. Ad vs. a. Uidētes aūt turbe timuerūt: & glorificauerūt deū qui dedit potestatē talē hominibus. ps. Mag.

Dominica.xx. Oratio.

Omnipotens et misericors de⁹ vniuersa nobis aduersantia ꝓpiciat⁹ exclude: vt mēte & corpore pariter expediti: que tua sunt liberis mētib⁹ exequamur. Per.

In illo tpe: Scdz matheū. Dicebat iesus turbis parabolā hāc Simile factū ē regnū celorū hoi regi: q̄ fecit nuptias filio suo. Et rel. Om. bti gre. pape. l. vij.

Plerūq̄ in sctō euāgelio: per regnū celorū p̄sens eccl'ia designatur. Congregatio iustorū: regnū celorū dicitur. Quia eñi per prophetā domin⁹ dicit. Celū michi sedes est. Et salomon ait. Ala iu=

sti: sedes sapiétie. Paulus etiã di xit xp̄z dei virtute/ et dei sapiētiã. Liquido colligere debem⁹: q2 si deus sapiētia: aia aũt iusti sedes est sapiētie: dũ celũ dicitur sedes dei: celũ ergo est aia iusti. Hinc p psalmistã de sctis p̄dicatoribꝰ dicit. Celi enarrãt gl'iaz dei. L. viij. Regnũ ergo celoꝝ/ eccl'ia iustorũ est: q2 dũ eoꝝ corda i terra nil ambiunt: p hoc q ad supna suspirãt: iã in eis dñs/ quasi i celestib⁹ regnat. Dicat ergo: sile ē regnũ celoꝝ hoi regi: q̄ fecit nuptias filio suo. Iã intelligit caritas vr̃a: q̄s est rex/ regꝫ filij pater. Ille nimirũ cui psalmista ait. De⁹ iudiciũ tuũ regi da: ꝛ iusticiã tuã filio (regis. Tu. L. ix. Qui fecit nuptias filio. Tũc eñ de⁹ pater deo filio nuptias fecit: qñ hũc i vtero vginis hũane nature ꝯiũxit. Sꝫ deũ ante scl'a fieri voluit hoiez in fine scl'oꝝ. Sed q2 ex duab⁹ psonis solet fieri ista cõiunctio: absit hoc ab intellectib⁹ nr̃is: vt psonã dei et hois saluatoris nr̃i iesu xp̄i ex duab⁹ psonis credam⁹ esse vnitã. Ex duabus q̄ppe atq3 i duab⁹ hũc naturꝫ existere dicim⁹. Sed ex duab⁹ psonis cõpositaz credi: vt nephas vitem⁹. ã. Dicite inuitatis: ecce prãdiũ meuz parauí/ venite ad nuptias all'a. p̄. Bñ⁹. Ad vs. ã. Nuptie q̄dē parate sunt: sed q̄ inuitati erãt nõ fuerũt digni: ite ergo ad exit⁹ viarũ et quoscũq3 iueneritꝫ vocate ad nuptias all'a. p̄. Mag. ¶ Dñica. xxi. oro.

Largire q̄s dñe fidelibus tuis idulgētiã placat⁹ et pacē: vt pariter ab oib⁹ mũdētur offensis: et secura tibi mēte deseruiãt. Per do. Scd'z iohēm. In illo tpe. Erat q̄dã regulus: cui⁹ filius ifirmabat caphar naũ. Hic cũ audisset q2 ies⁹ adueniret a iudea in galileã: abijt ad eũ et rogabat eũ vt descenderet et sanaret filiũ ei⁹. Incipiebat eñ mori. Et rel'. Om. bti gre. pa. L. 7 Lectio scti euãgelij quã modo fr̄es audistꝭ: expositõe nõ idiget. Sed ne hãc tacite p̄terisse videamur: exhortãdo poti⁹ q̄ exponendo i ea aliq̄d loquamur. Hoc aũt nobis solũmõ de expositõe video eē reqrēdũ. Cur is q̄ ad salutē petēdã venerat/ audiuit: nisi signa et pdigia videritꝭ nõ creditis. L. s. Qui ei salutē q̄rebat filio: pcul dubio credebat. Neq3 eñ ab illo q̄reret salutē: quē nõ crederet saluatorē. Quare ergo dicit: nisi signa et pdigia videritis/ nõ creditis: cũ añ crederet/ q̄ signũ videret. Sed mementote q̄d petijt: et apte cognoscetꝭ: q2 i fide dubitauit. Poposcit nãq3 vt descēderet: et sanaret filium eius. Tu. L. ix. Corporalē ergo presentiaz dñi querebat: q̄ p spm̃ nusq̄ deerat. Min⁹ itaq3 i eũ credidit: quē nõ putauit posse salutē dare: nisi p̄sens esset et corpe. Si eñ pfecte

Ioh. 14.

credidisset/proculdubio sciret: qr nõ esset loc⁹/ ubi nõ esset de⁹. Ex magna ergo pte diffisus ẽ: qr vir tutẽ nõ dedit maiestati/ sed psen tie corporali. ã. Erat qdã regul⁹ cui⁹ fili⁹ infirmabat capharnaũ: hic cũ au disset qr iesus adueniret i galileã roga bat eũ vt sanaret filiũ ei⁹. ps. Bñd⁹. Ad vš. ã. Cognouit aũt pr qr illa ho ra erat i qua dixit iesus fili⁹ tu⁹ viuit: et credidit ipe et dom⁹ ei⁹ tota. p. Mag.

Familiã Dñica. xxij. oro tuã qs dñe cõtinua pieta te custodi: vt a cũctis aduersitati bus te ptegẽte sit libera: et in bo nis actib⁹ tuo noi sit deuota. p d.

Mat. 18.

In illo tpe: Scdz matheũ Dixit iesus discipulis suis pabolã hãc. Simile ẽ regnũ celorũ hoi regi: q voluit rõnẽ ponere cũ seruis suis. Et re. Om. b. aug. epi

Ecce fratres. res in apto l. vij. est: admonitio vtilis valde et salu bris. Obediẽtia debet vt qd ius sum est ipleat: qr ois hõ debitor est dei/ et debitorẽ hab; fratrẽ suũ Quis est eñ q nõ sit debitor: nisi in quo nullũ pctm põt inueniri. Quis ẽ aũt q nõ habeat debitorẽ fratrẽ: nisi ille i quẽ nemo pecca uit. Putasne. qsq i gñe hũano re periri põt: q nõ et ipe aliquo pctõ obstrict⁹ sit fratri suo. Tu. l. viij

Debitor ergo est ois hõ: habẽs tñ et ipse debitorẽ. Ideo de⁹ iust⁹ cstituit tibi regulum in debitore tuo: qd faciet et ipse cũ suo. Duo sunt opa mie q nos liberãt: q bre uiter ipse dñs posuit i euãgelio. Dimittite/ et di mittet vobis: da te et dabit vobis. Dimittite et di mittet vobis: ad ignoscendũ pti net. Date et dabit vobis: ad pstã dũ beneficiũ pertinet. Tu. l. ix.

Quod ait de ignoscẽdo: et tu vis tibi ignosci qd peccas: et habes aliũ cui tu possis ignoscere. Rur sus qd ptinet ad tribuendũ bnfi ciũ petit te mẽdic⁹: et tu es dei mẽ dic⁹. Oẽs eñ qñ oramus: mẽdici dei sum⁹. Ante ianuã patrisfami lias stam⁹: imo etiã psternimur supplices igemiscim⁹ aliqd volẽ tes accipere. Et ipz aliqd: ipe de⁹ est. Quid a te accipit mẽdic⁹: Pa nẽ. Et tu qd petis ab eo: nisi xpm q dicit. Ego sum panis viu⁹: q de celo descẽdi. ã. Dixit aũt dñs seruo: redde qd debes. procidẽs aũt seru⁹ ille rogabat eũ dicẽs: patiẽtiam habe i me et oia reddã tibi. p. Bñd⁹. Ad vš. ã. Serue nequã oẽe debitum dimisi tibi qm rogasti me: nõne ergo oportuit et te misereri cserui tui/ sicut et ego tui miser tus sum alla. p. Mag. Domini ca. xxiij. oro.

Deus refu giũ nostrũ et virt⁹/ adesto pijs ecclesie tue pcib⁹ auctor ipse pietatis et psta: vt quod fideliter petimus/ efficaciter csequamur. Per dñm. Scdz matheum. xxij.

Mat. 22.

In illo tpe. Abeuntes pha risei conciliũ inierũt vt ca perent iesum in sermone. Et rel.

Omel. btī hieronymi pbrī. L.vij.
Querentes dñm cōprehendere principes sacerdotum & scribe: timuerūt ppl'm/ atqꝫ ideo qđ per se nō poterāt/ psidis manib⁹ efficere tētabant: vt ipsi a morte ei⁹ viderētur imunes: & mittūt ei discipulos suos cuꝫ herodianis. Tu.
Miserūt ergo discipulos L.viij. suos quasi adhuc min⁹ cognitos & min⁹ suspectos: vt aut abscōdite facileqꝫ deciperēt eū: aut deprehensi min⁹ erubescerēt apud eū. Nā cōsilio malo deprehēso tanto min⁹ nascitur ꝯfusio: quāto fuerit psona deterior. Sꝫ discipuli magistrꝫ suis miores etate erāt: malicia autē pares. Tu. L.cō.ix.
Magister scimus qꝛ verax es: et viā dei in veritate doces/ & nō est tibi cura de aliquo. Nō em̄ respicis psonā hoim. Dic ergo nobis. Quid tibi videt': licet cēsum dare cesari/ an nō? Magistrū eum vocāt & veracē: vt quasi honoratus & laudat⁹ mysteriū sui cordis eis simpliciter apiret: tāqꝫ eos volēs habere discipulos. a. Magister scimus qꝛ verax es: et viā dei in veritate doces alla. p̄ Bñdict⁹. Ad v̄s.añ. Reddite ergo que sunt cesaris cesari: & q̄ sunt dei deo alla. p̄ Magnificat.

¶ Dominica.xxiiij. Oro
Absolue q̄s dñe tuoꝝ delicta ppl'oꝝ: & a pctōꝝ nexib⁹ q̄ pro nr̄a fragilitate ꝯtraxim⁹/ tua benignitate libēmur. p. S. math.

In illo tpe. Loquente iesu ad turbas: ecce princeps vn⁹ accessit & adorauit eū dicēs. Dñe filia mea modo defuncta est: sed veni ipone manū tuā sup eā/ & viuet. Et reł. Om. ve. bede pb. L.vij.

Mat. 9.

Princeps synagoge nullus melius: q̄ ipse moyses intelligitur. Unde bñ iairus/ idest illuminās siue illuminat⁹ dicit': qꝛ q̄ accipit verba vite dare aliis/ & p hec ceteros illuminat/ & ipse a spū sancto quo vitalia monita scribē vel docere possit/ illuminatur. Lc.viij.
Qui iuxta euāgeliū luce vidēs iesuꝫ/ pcidit ad pedes eius: qꝛ in spū vēturū in carne dñꝫ viderat: humili corde se ei⁹ potētie subdidit: quē ita circa finē seculi hominē incarnandū esse cognouit: vt eternū ante om̄e seculū deuꝫ existere nō dubitaret. Si caput christi deus: pedes eius quid aptius q̄ assumpta humanitas: qua terrā nostre mortalitatis tetigit/ accipiēdi sunt? Et procidere archisynagogum ad pedes iesu/ est legislatorem cū tota progenie mediatorem dei & hominū: longe sibi dignitatis gloria preferendū esse cognoscere confiteri cū apostolo: quia quod infirmuꝫ est dei fortius est hominibus. Tu. L.ix.
Filia ergo archisynagogi: ipsa est synagoga: q̄ sola legali istitutione cōposita quasi vnica moysi nata erat: & hec velut duodecimo

etatis ãno / hoc est tpe pubertatꝫ appropiquãte moriebat: qr nobiliter a pphetis educata postq̃ ad intelligibiles ãnos peruenerat: postq̃ spiritualẽ deo sobolẽ gñare deberet: subito lãguore erroris cõsternata: spũalis vite vias igredi desperabiliter omisit: et si nõ a xp̃o et succurreret: in horrẽdã mortẽ per oia corruisset. ¶Tu. ã. Loquẽte iesu ad turbas ecce princeps vnus accessit & adorauit eũ / dicẽs: dñe filia mea modo defuncta est: sed veni ipone manũ tuã sup eam & viuet all'a. ps. Bñdꝰ. Ad bñ. ã. Cõfide filia / fides tua te saluã fecit: & salua facta est mulier ex illa hora all'a. ps. Mag. ¶Dñica.xxv.oro

E Xcita qs dñe tuorꝝ fideliũ volũtates: vt diuini opis fructũ ppẽsius exequẽtes: pietatis tue remedia maiora pcipiãt. Per do. ¶Nota q̃ pria dñica añ aduẽtũ quãtũcũqꝫ tẽpus breue fuerit: semp dr oro Excita qs. cũ expõe euãge. Cũ subleuasset. Si de dñica fiat seruitium. Si vero de aliquo fes. ix. lc. fiat seruitiũ: tũc ad mẽoriã de dñica dicãt he ãe. Cũ subleuasset. Illi homines. cũ hac orõe Excita qs. S. iohẽm

Ioh. 6.

I N il. t. Cũ subleuasset oculos iesus / & vidisset qr multitudo maxima venit ad eũ: dixit ad philippũ. Unde emem⁹ panes vt mãducent hi: Etc. Ser. ex cõ N fis i mõ tẽ: verbũ i alto. Proĩde nõ quasi hũilit tacet / qd i mõte fctm̃ est nõ trãseũte ptereũdũ est: sꝫ suscipiẽdũ / Turbas vidit: esuriẽtes agnouit / misericordit pauit: nõ solũ p veritate / verũetiã p ptãte. Quid enĩ sola prodesset bonitas vbi nõ erat panis: vbi turba esuriẽs pa N isi bonitati (scerer. lc. viij. adesset potestas: ieiuna illa turba et esuriẽs remaneret. Deniqꝫ & discipuli q̃ erãt cũ dño i fame: & ipi turbas volebãt pascere: vt nõ remanerẽt inanes. Sꝫ vñ pascerẽt nõ habebãt. Interrogauit dñs vñ emerent panes ad turbas pascẽdas: et ait scriptura. Hoc autẽ dicebat tẽtãs eũ discipulũ: scilicꝫ philippũ quẽ iterrogauerat. lc. ix. I pse enĩ sciebat qd eẽt factur⁹. Cur ergo de bono tentabat: nisi qr ignorãtiã discipuli demõstrabat: Et forte i demõstratõe ignorãtie: discipuli aliqd significauit Apparebit ergo cũ ipm sacramẽtũ de qnqꝫ panib⁹ cepit nobꝫ loqꝫ: & qd significet idicare: ¶Tu. ã. Cũ subleuasset oculos iesus & vidisset maximã multitudinẽ veniẽtẽ ad se / dixit ad philippũ: vnde emem⁹ panes vt mãducẽt hi: hoc aũt dicebat tẽtãs eũ: ipe enĩ sciebat qd esset factur⁹. ps. Bñd⁹. Ad bñ. ã. Illi hoĩes cũ signũ vidissent qd factũ fuerat / glificabãt deũ et dicebãt: qr hic est saluator mũdi. ps. Magñ.

¶Finit pars estiualis tẽporalis: scdm vsũ Sar. Anno dñi. 1509.

KL Prima dies mēsis: ⁊ septima truncat vt ensis.
Januarius habet dies. xxxi. Luna. xxx.

iij	A	Januarij		Circūcisio dñi: minus duplex. ix. lect. D.
	b	iiij	No.	Octaua: sancti stephani pthomartyris. iij. lect.
xi	c	iij	No.	Octa. sancti iohannis apli ⁊ euāgeliste. iij. lect.
	d	ij	No.	Octa. sanctorū innocentiū martyr. iij. lectiōes
xix	e	Nonas		Octa. scti thome marty. Scti edwardi regis.
viij	f	viij	Id'	Epyphania dñi. maius dupl. ⁊ prici. ix. lectōes.
	g	vij	Id'	Claues septuagesime.
xvi	A	vi	Id'	Sancti luciani psbyteri sociorūq; ei9. mēo. tm̄.
v	b	v	Id'	¶ Si dies dñicus īfra oct. nō eueñ. tūc hac di-
	c	iiij	Id'	legetur euangelium Uidit iohannes.
xiij	d	iij	Id'	Sol in aquario.
ij	e	ij	Id'	
	f	Idus		Oct. epypha. ix. lec. Medie lec. de. s. hylario epo
x	g	xix	kl'	Februarij. Scti felicis pbri. iij. lect. inuit. simpl.
	A	xviij	kl'	Sancti mauri abbatis. iij. lect. Inuit. simplex.
xviij	b	xvij	kl'	Sancti marcelli pape ⁊ marty. iij. lec. inuit. sim.
vij	c	xvi	kl'	Sancti sulpicij epi ⁊ ɔfessor. iij. lc. inuit. simpl.
	d	xv	kl'	Sancte prisce ūgis. iij. lec. inuit. sim. Prima. lx.
xv	e	xiiij	kl'	Sancti wlstani epi ⁊ ɔfessoris. ix. lec.
iiij	f	xiij	kl'	Sanctorū fabiani ⁊ sebastiani martyrū. ix. lect.
	g	xij	kl'	Sancte agnetis virginis ⁊ martyris. ix. lectio.
xij	A	xi	kl'	Sancti vincētij martyris. ix. lect.
i	b	x	kl'	¶ Post primā lunā post epyphaniam cōputa
	c	ix	kl'	(decē dies ⁊ sabbō seqnte claudetur alla.
ix	d	viij	kl'	Cōuersio sancti pauli apostoli. Inuita. tripl. Et
	e	vij	kl'	(mēo. de sancto piecto. ix. lec. D.
xvij	f	vi	kl'	Sancti iuliani epi ⁊ cōfesso. inuit. dupl. iij. lect.
vi	g	v	kl'	Sancte agnetis secūdo. inuit. dup. iij. lect.
	A	iiij	kl'	Claues quadragesime.
xiiij	b	iij	kl'	Scte batildis regine ūgis nō mr. iij. lc. inui. sim.
iij	c	ij	kl'	

Nox habet horas. xvi. Dies vero. viij.

Quiq; bis ide dias bis septē bis deca tetras. Si cadit i lucē dñi nūerabis eādē
Dia lc. ɔ. l. q̄ īfra. lxx. ⁊ fig. hñt inuit. simp. ⁊ mat. cū noc. dñi vsq; ad. 4. fc. ī capl. ie
iu. i. xl. vo neq; ser. fiat ð tali fes. neq; mēo. nisi ad vs ⁊ mat. ð. f. ma. añ me. ð. f. spū

KL Quarta subit mortē: prosternit tertia fortem.
Februarius habet dies .xxviij. Luna .xxix.

	d	Februa.		Sancte brigide virginis. iij. lect. Inuit. simp.
xj	e	iiij	No.	Purifica. btē marie. maius du. sȝ nō prin. ix. lec.
xix	f	iij	No.	Blasij episcopi et martyris. Inuit. dup.
viij	g	ij	No.	
	A	Nonas		Sancte agathe virginis et martyris. ix. lec.
xvj	b	viij	Id	Sctōr vedasti ⁊ amādi epōr. iij. lec. īuit. simp.
v	c	vij	Id	¶ Ubicūqȝ prima luna fuerit post festum sancte
	d	vj	Id	agathe: proxima dominica sequēs: erit domini-
xiij	e	v	Id	ca quadragesime.
ij	f	iiij	Id	Scolastice ṽgis. iij. lc. inuit. simp. Sol i pisce.
	g	iij	Id	
x	A	ij	Id	
	b	Idus		
xviij	c	xvj	kl	Martij. Scti valentini mar. iij. lect. inuit. du.
vij	d	xv	kl	
	e	xiiij	kl	Sācte iuliane virginis ⁊ mar. inuit. du. iij. lec.
xv	f	xiij	kl	
iiij	g	xij	kl	Annos partiri: per partes quattuor equas
	A	xj	kl	Cum poteris dn̄i: bissextus adesse docetur.
xij	b	x	kl	
j	c	ix	kl	Ultima. lxx.
	d	viij	kl	Cathedra sancti petri. Inuita. trip. ix. lec.
ix	e	vij	kl	
	f	vj	kl	Sancti mathie apostoli. dup. festū. ix. lec.
xvij	g	v	kl	¶ Si bissext' fue. quarta die a cathedra scti pe-
vj	A	iiij	kl	tri: īclusiue fiat festū scti mathie: ⁊ ꝉ līa bis nu-
	b	iij	kl	merer. Post cineres: neuma: post crucē postqȝ lu-
xiiij	c	ij	kl	ciā. Mercuri ⁊ veneris: sabbato ieiunia fient.

Nox habet horas .xiiij. Dies vero .x.

¶ Si festū purificationis beate marie infra .lxx. cōtingerit: semper dicitur sequentia ad missam: similiter fiet in annunciatione eiusdem.

¶ Quodcūqȝ festū .ix. lc. a capite ieiunii vsqȝ ad passionē dn̄i euenerit: licet duplex fes. fuerit: fiat sol. mēo. de ieiunio ad vtrasqȝ vs. ⁊ ad mat. sȝ nō ad missam Nam post missam de festo dicitur missa de ieiunio: vtraqȝ ad pͣcipale altare.

KL Primus madentē: disrumpit quarta bidentem.
Martius habet dies .xxxj. Luna .xxx.

iij	d	Martij.		Sancti dauid epi & cōfessoris .ix. lect.	
	e	vj	No.	Sancti cedde episcopi & cōfessoris .ix. lc.	
xj	f	v	No.	¶ Nota q͂d cūq3 festū .ix. lect. infra passionē eue	
	g	iiij	No.	nerit: nichil fiat de festo/nisi dup. festu3 fuerit:	
xix	A	iij	No.	tūc ei totū seruitiū fiet de festo vsq3 ad cenā dni	
viij	b	ij	No.	cū neuma. Gloria patri. Jesu christe.	
	c	Nonas		Perpetue & felicitatis virginis & marty. iij. lect.	
xvj	d	viij	Id'	Post martis nonas: vbi sit noua luna requiras	
v	e	vij	Id'	Morq3 dies dni tertia: pascha tenet.	
	f	vj	Id'		
xiij	g	v	Id'	Claues pasche. Sol in ariete. Equinoctium.	
ij	A	iiij	Id'	Sancti gregorij pape & cōfesso. inik. dup. ix. lc.	
	b	iij	Id'		
x	c	ij	Id'	Ultima quadragesima.	
	d	Idus.			
xviij	e	xvij	kl'	Aprilis.	
vij	f	xvj	kl'	Introitus Noe in archam.	
	g	xv	kl'	Sancti edwardi regis & martyris. ix. lectiōes.	
xv	A	xiiij	kl'		
iiij	b	xiij	kl'	Sancti cuthberti epi et confessoris .ix. lectiōes.	
	c	xij	kl'	Sancti benedicti abbatis .ix. lectiones.	xvj
xij	d	xj	kl'	Primum pascha.	v
j	e	x	kl'	Hic adam creatur.	
	f	ix	kl'		xiij
ix	g	viij	kl'	Annūciatio dnica. maius dupl. & prici. ix. lc.	ij
	A	vij	kl'		
xvij	b	vj	kl'	Resurrectio dni. minus dup. & prici. iij. lec.	x
vj	c	v	kl'		
	d	iiij	kl'		xviij
xiiij	e	iij	kl'		vij
iij	f	ij	kl'		

Nox habet horas .xij. Dies vero .xij.

¶ Respice nūeru p quē currit pria ista rubrica i hac pte isti9 carte & i alia pte eius de carte: & vbicūq3 ille nūer9 iuenit: i do. pxi. seqn. sine dubio dies pas. celebrabit

KL **Denus et vndenus: est mortis vulnere plenus.**
Aprilis habet dies.xxx. Luna.xxix.

	g	Aprilis.			xv
xi	A	iiij	No.		iiij
	b	iij	No.	**Sancti richardi episcopi et confes.ix.lec.**	
xix	c	ij	No.	Scti ambrosij epi & cfes.infert⁹ du.ix.lec.	xij
viij	d	Nonas.		¶ Nota: si aliquod festum vel ieiuniũ in	i
xvi	e	viij	Id	ebdo.pasche venerit: nichil fiat de festo	
v	f	vij	Id	vl' ieiunio/nec post/nec ante: nisi duplex	ix
	g	vj	Id	festum fuerit: tunc enim festum differa=	
xiij	A	v	Id	tur vsq post octa.pasche. de ieiunio ve=	xvij
ij	b	iiij	Id	ro/nichil fiat eo anno.	vj
	c	iij	Id		
x	d	ij	Id	Sol in thauro.	xiiij
	e	Idus			iij
xviij	f	xviij	kl'	Maij. **Tyburcij/valeriani/& maximi mar=**	
vij	g	xvij	kl'	Claues rogationũ. **(tyrũ.** iij.lec.iuit.du.	xi
	A	xvi	kl'		
xv	b	xv	kl'		xix
iiij	c	xiiij	kl'		viij
	d	xiij	kl'	**Sancti alphegi archiepi & mar.** iij.lec.iuit.du.	
xij	e	xij	kl'		
i	f	xi	kl'		
	g	x	kl'		
ix	A	ix	kl'	Sancti georgij mar. festũ du.cũ re.cho.iij.lec.	
	b	viij	kl'		
xvij	c	vij	kl'	Sancti marci euangeliste. Infertus du.iij.lec.	
vj	d	vj	kl'	Letania maior. Ultimũ pascha.	
	e	v	kl'		
xiiij	f	iiij	kl'	Sancti vitalis martyris cum regi.chori.iij.lec.	
iij	g	iij	kl'	Egressio noe de archa.	
	A	ij	kl'		

Nox habet horas.x. Dies vero.xiiij.

Aug.hie. **Dedit do.** gregor ambros. **Ecce sacerdos.**

¶ Nota q si dñica prima ante ascẽ.dñi nõ vacauerit a duplici festo / vel ab occ. cũ regimine chori: tunc dñr oẽs ãe.sup laud. qñ vltimo fit seruitiũ de dñica ante asceñ.etiã ad pcessionẽ ante missam dicitur ãn. **Sedit angelus.** cum suo versu.

KL Tertius occidit: et septimus ora relidit.
Mayus habet dies. xxxi. Luna. xxx.

xi	b	Maii	Philippi et iacobi apostolorum. inferius dup. ix. lec.
	c	vi No.	
xix	d	v No.	Inuentio crucis. min⁹ dup. iii. lec. Memoria de
viii	e	iiii No.	(mar. Alexãdro. Euent.
	f	iii No.	
xvi	g	ii No.	Sancti iohãnis ante portã latinã. Inuit. trip.
v	A	Nonas	Scti iohis de beuerlaco. iii. lec. cũ regi. chori.
	b	viii Id	
xiii	c	vii Id	Trãsla. s. nico. cũ. x. c. nõ sar, scdm quosdã: sz sy
ii	d	vi Id	Gordiani et epy. iii. lec. inui. du. (nodale i dioce.
	e	v Id	(Pria pẽthe.
x	f	iiii Id	Sctorũ nerei/achillei/atq pã. iii. lec. Inuit. du.
	g	iii Id	Sol in geminis.
xviii	A	ii Id	Notãdũ est q festũ trãslatiõis scti cedde epi et cõ
vii	b	Idus	fes. semp debz celebrari dñica pxia añ ascẽsionẽ
	c	xvii kl.	Iunii (dñi. iii. lc. cũ re. cho. nõ sar/ sz synodale.
xv	d	xvi kl	
iiii	e	xv kl	Pars Æstivalis q̄ ē in hoc libro
	f	xiiii kl	Scti dũstani archiepi et cfes. ix. lec. mẽo. de sctã
xii	g	xiii kl	(potentiana.
i	A	xii kl	Obit⁹ regis hẽrici anno. m. cccc. lxxi. lra dñica-
	b	xi kl	(lis f tũc. iiii. feria rogationũ.
ix	c	x kl	
	d	ix kl	
xvii	e	viii kl	Aldelmi epi mẽo. lc. de scõ vrbano. fes. saluatorz
vi	f	vii kl	Scti augustini an- (Incipit estas et hz dies. xci
	g	vi kl	(glorũ apli. ix. lec.
xiiii	A	v kl	Scti germani epi et cfes. iii. lec. inuita. duplex.
iii	b	iiii kl	
	c	iii kl	
xi	d	ii kl	Scte petronille virginis nõ mar. iii. lec. cũ noc.
			cũ extra oct. scte trinitatis et corpis xpi ptigerit

Nox habet horas. viii. Dies vero. xvi.

¶ Nota q dñica prima vacãte post oct. corporis xpi / vel feria prima incipiat liber regũ: cuius hystoria inchoet cũ mẽo. in dñica infra oct. et legant lec. p ordinẽ.

KL Denus palescit: quindenus federa nescit.
Junius habet dies. xxx. Luna. xxix.

	e	Junij	Sancti nichomedis martyr. iij. lec. inuit. simp.
xix	f	iiij No.	Sctõr marcellini & petri mar. iij. lec. inuit. du.
viij	g	iij No.	
xvj	A	ij No.	
v	b	Nonas	Scti bonifacij sociorũq mart. inuit. du. iij. lec.
	c	viij Id	
xiij	d	vij Id	
ij	e	vj Id	Sctõr medardi & gildardi confes. iij. lec. inuit. sim.
	f	v Id	Trãsla. scti edmũdi. mẽo. Et medie lec. de marty
x	g	iiij Id	(rib9/primo/& feliciano. inuit. trip.
	A	iij Id	Sancti barnabe apostoli. Inuita. tri. ix. lect.
xviij	b	ij Id	Sctõr basilidis/cirini/& naboris. iij. lec. inuit. du.
vij	c	Idus	Ultima pẽthecostes Sol in cãcro Solsticiũ.
	d	xviij kl	Julij. Sancti basilij epi. iij. lect. Inuit. simp.
xv	e	xvij kl	Sctõr viti/modesti/atq cres. iij. lec. Inuit. du.
iiij	f	xvj kl	Trãslatio scti richardi. Medie lect. de sctõ cyri-
	g	xv kl	(co & iulita. ix. lect.
xij	A	xiiij kl	Sctõr marci & marcelliani. Inuit. dup. iij. lec.
i	b	xiij kl	Sctõr geruasij & prothasij. Inuit. dup. iij. lec.
	c	xij kl	Trãslatio scti edwardi regis & mar. ix. lec. nisi
ix	d	xj kl	(facte fuerint in. xl.
	e	x kl	Sancti albani prothomartyris. ix. lectiones.
xvij	f	ix kl	Etheldrede vgi. iij. lec. cũ noct. Uigilia.
vj	g	viij kl	Natiuitas scti iohãnis baptiste. min9 du. ix. lec.
	A	vij kl	
xiiij	b	vj kl	Sctõrũ iohãnis & pauli mar. Inuit. du. iij. lect.
iij	c	v kl	
	d	iiij kl	Sancti leonis pape et confessoris. iij. lec. cũ noct.
xj	e	iij kl	Apostolorum petri et pauli. minus dup. ix. lect.
	f	ij kl	Cõmemoratio sancti pauli. Inuit. trip. ix. lect.

Nox habet horas. vj. Dies vero. xviij.

Post personas tres: librũ regũ dare debes. Deus oim.

Petrus cum paulo: iacobus cum bartholomeo
Thomas/andreas: pariter cum symone iudas
Ut ieiunemus: nos admonet atq mathcus.

KL Tredecimus mactat: iulij denus labefactat.
Julius habet dies. xxxj. Luna. xxx.

xix	g	Julij	Oct. scti iohannis baptiste. inui. dup. iij. lec.
viij	A	vj	No. Uisitatio beate marie maius duplex.
	b	v	No.
xvj	c	iiij	No. Translatio & ordinatio sancti martini. ix. lect.
v	d	iij	No.
	e	ij	No. Octa. apl'or petri & pauli. Inuit. tripl'. ix. lect.
xiij	f	Nonas	Translatio ~~sancti thome marty. ix. lc.~~
ij	g	viij	Id. Dnica prima post festu translatiois scti th[...]
	A	vij	Id. (celebret festu reliqaru. ix. lec.
x	b	vj	Id. Sanctoru septe fratru. Inuit. dup. iij. lec.
	c	v	Id. Tralatio sancti benedicti. ix. lect. nisi facte fue-
xviij	d	iiij	Id. (rint i. xl. tunc fiut. iij. lec. & inui. du.
vij	e	iij	Id.
	f	ij	Id. Sol in leone. Dies caniculares.
xv	g	Idus.	Translatio sancti Swithini sociorumq eius. ix. lec.
iiij	A	xvij	kl' Augusti. Tralla. sci osmudi. ix. lc. synodale tm.
	b	xvj	kl' Scti kenelmi regis & marty. inuit. dup. iij. lect.
xij	c	xv	kl' Sancti arnulphi epi & mart. iij. lec. inuit. simpl'.
j	d	xiiij	kl'
	e	xiij	kl' Sancte margarete vginis & marty. ix. lec.
ix	f	xij	kl' Sancte praxedis vgi. no mar. iij. lc. inuit. simp.
	g	xj	kl' Sancte marie magdalene. inuit. tripl'. ix. lec.
xvij	A	x	kl' Scti apollinaris epi & mar. iij. lc. inuit. simpl'.
vj	b	ix	kl' Scte xpine vgi. iij. lc. cu noct. Uigilia.
	c	viij	kl' Sancti iacobi apostoli. inferius duplex. ix. lec.
xiiij	d	vij	kl' Sancte anne matris marie. inuita. trip. ix. lec.
iij	e	vj	kl' Sancto septe dormietiu. inuita. dupl'. iij. lect.
	f	v	kl' Sancti sansonis epi. inuit. dup. iij. lec.
xj	g	iiij	kl' Sanctoru felicis: simpli. & fau. inut. dup. iij. lec.
	A	iij	kl' Sancto abdon & sennes. inuitat. dup. iij. lect.
xix	b	ij	kl' Sancti germani epi. & cfessoris. iij. lect.

Nox habet horas. viij. Dies vero. xvj.

Et post sansonem: sapiente da salomonem. In principio. ¶ Si oct. visi. in dnica ptige, nichil fiat nisi sol'. meo. ad vtrasq vs. & mat. & missa de oct. visitatois &c p missa de scta maria in capella cu versib9 Spus & alme. & Bndict9 marie filius.

KL Prima necat fortem: perditque secunda cohortem.
Augustus habet dies.xxxi. Luna.xxx.

viij	c	Augu.		Ad vincula sancti petri. Inuit. triplex. ix. lect.
xvj	d	iiij	No.	Sancti stephani pape ⁊ mar. Inuit. dupl. iij. lec.
v	e	iij	No.	Inuẽtio sancti stephani pthomar. ix. lc.
	f	ij	No.	
xiij	g	Nonas		Festũ niuis marie vgis. scti oswaldi. Inuit. dup.
ij	A	viij	Id	Trãsfiguratio dñi du. Mẽo. de marty.
	b	vij	Id	Fes. nois iesu du. maiꝰ. ix. lc. donati epi ⁊ mart.
x	c	vj	Id	Ciriaci soc. qꝫ mar. Inuit. du. iij. lc. (iij. lc. iui. sim.
	d	v	Id	Scti romani marty. iij. lc. cũ noct. Vigilia.
xviij	e	iiij	Id	Sancti laurentij marty. inuit. tripl. ix. lec.
vij	f	iij	Id	Sancti tyburcij mar. inuit. dup. iij. lc.
	g	ij	Id	
xv	A	Idus.		Scti ypoliti sociorũqꝫ eiꝰ mar. Inuit. dup. iij. lec.
iiij	b	xix	kl	Septẽbris. Scti eusebij pbri. Vigilia.
	c	xviij	kl	Assumptio btẽ marie: maius dup. ⁊ princi.
xij	d	xvij	kl	Sol in virgine.
j	e	xvj	kl	Octaua sancti laurentij. mẽoria tantum.
	f	xv	kl	Sancti agapiti marty. memoria tantum.
ix	g	xiiij	kl	Sancti magni martyris. mẽoria tantum.
	A	xiij	kl	
xvij	b	xij	kl	
vj	c	xj	kl	Octaua sctẽ marie. ix. lec. Memo. de sctis.
	d	x	kl	Sctõꝝ thimothei ⁊ apolli. cũ noc. Vigilia.
xiiij	e	ix	kl	Scti bartholomei apostoli Inuit. dup. ix. lec.
iij	f	viij	kl	
	g	vij	kl	
xj	A	vj	kl	Sancti ruphi marty. Inuita. dupl. iij. lec.
	b	v	kl	Scti augustini epi ⁊ docto. Inuit. du. ix. lec.
xix	c	iiij	kl	Decollatio scti iohãnis bapti. Inui. tri. ix. lec.
viij	d	iij	kl	Sctõꝝ felicis ⁊ adaucti marty. Inuit. du. iij. lec.
	e	ij	kl	Sctẽ cuthburge vgis nõ mart. Inuit. du. iij. lect.

Nox habet horas. x. Dies vero. xiiij.
Post augustinũ doctorẽ iob lege iustũ. Si bona.

KL Tertia septēbris: et venus fert mala membris.
September habet dies. xxx. Luna. xxix.

xvi	f	Septēb.		Sancti egidij abbatis. ix. lec.
v	g	iiij	No.	
	A	iij	No.	
xiij	b	ij	No.	Trāsla. scti cuthberti. ix. lc. nisi facte fuerit i. xl.
ij	c	Nonas.		Sancti bertini abbatis. iij. lec. cū noctur.
	d	viij	Id	Dies caniculares finiunt.
x	e	vij	Id	
	f	vj	Id	Natiuitas sancte marie virgis maius dupl.
xviij	g	v	Id	Gorgonij marty. mēo. tm. Equnoct. autūnale.
vij	A	iiij	Id	
	b	iij	Id	Sctōx prothi & hiacincti mar. mēo. tm.
xv	c	ij	Id	
iiij	d	Idus.		
	e	xviij	kl	Octob. Exalt. cruc. ix. lec. min9 du. Sol i libra
xij	f	xvij	kl	Oct. nati inuit. tripl. Mēo. de sctō nichomede.
i	g	xvj	kl	Sancte edithe virginis: nō mar. ix. lec.
	A	xv	kl	Sancti lamberti epi & marty. iij. lec. iuit. simpl.
ix	b	xiiij	kl	Obserua mensis noni ieiunia semp.
	c	xiij	kl	Post exaltatā feria quarta lucem.
xvij	d	xij	kl	Uigilia.
vj	e	xj	kl	Sancti mathei apostoli & euāge. Infert9 dupl.
	f	x	kl	Sancti mauricij sociorūqz eius martyx. ix. lect.
xiiij	g	ix	kl	Sancte tecle virginis nō mart. iij. lect. cū noct.
iij	A	viij	kl	
	b	vij	kl	Sancti firmini epi & mart. iij. lec. iuit. simplex.
xj	c	vj	kl	Sanctox cypriani & iustine iuit. dup. iij. lec.
	d	v	kl	Sanctorū cosme & damiani. iuit. dupl. iij. lect.
xix	e	iiij	kl	
viij	f	iij	kl	Scti michaelis archangeli. Inferius duplex.
	g	ij	kl	Sancti hieronymi pbri. Inferius dup. ix. lec.

Nox habet horas. xij. Dies vero. xij.

Thobiā dictū post prothū atqz hiacinctū. Peto dñe.
Subiūgas iudich post vigiliāqz mathei. Adonay.
Post sanctū cosmā dabis hystoriā machabeo. Adaperiat.

KL Tertius et denus: est sicut mors alienus.
October habet dies .xxxi. Luna .xxx.

xvi	A	octobris		Sctorum remigii / germani / vedasti / et bavonis .ix. l.
v	b	vi	No.	Sancti leodegarii mar. et ponti. iii. lc. Scti thome
xiii	c	v	No.	(herforden. non sarum: sed synodale.
ii	d	iiii	No.	
	e	iii	No.	
x	f	ii	No.	Sancte fidis virginis et marty. iii. lec. fui. simp.
	g		Nonas	Sctorum marci / et marcel. mar. inuit. dup. iii. lec.
xviii	A	viii	Id	
vii	b	vii	Id	Sancti dionysii sociorumque eius martyrum .ix. lect.
	c	vi	Id	Scti gereonis sociorumque eius mar. iii. lc. inui. sim.
xv	d	v	Id	Scti nigasii sociorumque eius mar. inuit. dup. iii. lec.
iiii	e	iiii	Id	
	f	iii	Id	Translatio scti edwardi regis et confes. ix. lect.
xii	g	ii	Id	Scti calixti pape. inui. dup. iii. lc. Sol in scorpione
i	A		Idus	Sancti wlfrani epi. ix. lect.
	b	xvii	kl	Novembris. Scti michaelis in monte tumba. ix. lec.
ix	c	xvi	kl	Translatio sancte etheldrede. ix. lec.
	d	xv	kl	Sancti luce euangeliste. ix. lect.
xvii	e	xiiii	kl	Sancte fredeswide virginis. ix. lect.
vi	f	xiii	kl	
	g	xii	kl	Sanctarum undecim milium virginum. inui. dup. iii. lc.
xiiii	A	xi	kl	
iii	b	x	kl	Sancti romani epi et confessoris. iii. lect. cum noct.
	c	ix	kl	
xi	d	viii	kl	Sctorum crispini et crispiniani. Medie lc. de scto
	e	vii	kl	(iohanne beuerlaco. ix. lect.
xix	f	vi	kl	Vigilia.
viii	g	v	kl	Apostolorum symonis et iude. ix. lec.
	A	iiii	kl	
xvi	b	iii	kl	
v	c	ii	kl	Sancti quintini mar. iii. lc. cum noct. Vigilia.

Nox habet horas .xiiii. Dies vero .x.
Post iudam symonem: subiungas ezechielem. Midi dim.

KL Scorpius est quintus: et tertius est nece cinctus.
November habet dies. xxx. Luna. xxix.

	d	Nouebr.		Solennitas omniū sanctorū. maius du. ix. lec.
xiij	e	iiij	No.	Commemoratio animarum. ix. lect.
ij	f	iij	No.	Sancte wenefrede virginis et martyris. ix. lec.
	g	ij	No.	
x	A	Nonas		D.
	b	viij	Id	Sancti leonardi abbatis. ix. lectiones.
xviij	c	vij	Id	
vij	d	vj	Id	Sctōr quattuor coronatorū mar. inuit. du. iij. lec.
	e	v	Id	Sancti theodori martyris. iij. lec. inuit. simpl.
xv	f	iiij	Id	
iiij	g	iij	Id	Sancti martini epi et confesso. Inuit. tri. ix. lec.
	A	ij	Id	
xij	b	Idus		Sancti bricij epi et confes. inuit. du. iij. lec.
i	c	xviij	kl	Decembris. Sol in sagittario.
	d	xvij	kl	Sancti machuti epi et confessoris. ix. lec.
ix	e	xvj	kl	Sancti edmundi archiepi. Inuita. tri. ix. lect.
	f	xv	kl	Sancti hugonis episcopi et confessoris. ix. lect.
xvij	g	xiiij	kl	Oct. sancti martini episcopi. inuita. du. iij. lec.
vj	A	xiij	kl	
	b	xij	kl	Sancti edmundi regis. ix. lectiones.
xiiij	c	xj	kl	
iij	d	x	kl	Sancte cecilie virginis et martyris. ix. lect.
	e	ix	kl	Clemētis pp. et mr. ix. lc. Incipit hyems: et ha
xj	f	viij	kl	Grisogoni mar. iij. lc. in simp. (bet dies. xcj.
	g	vij	kl	Sancte katherine virginis et martyris. ix. lect.
xix	A	vj	kl	Sancti lini pape et martyris. iij. lec. inuit. simp.
viij	b	v	kl	
	c	iiij	kl	
xvj	d	iij	kl	Sancti saturnini et sisinnij. iij. lec. Vigilia. finis ptis estivalis
v	e	ij	kl	Sancti andree apostoli. Inuita. dup. ix. lec.

Nox habet horas. xvj. Dies vero. viij.
Post festū lini: erit semp aduentus dñi. Aspiciens

KL Septimus exanguis: virosus denus vt anguis.
December habet dies.xxxj. Luna.xxx.

	f	Decēbris		
xiij	g	iiij	No.	
ij	A	iij	No.	
x	b	ij	No.	Depositio scti osmūdi epi & confessoris.ix.lec.
	c	Nonas		
xviij	d	viij	Id	Sancti nicholai epi. Inuit.trip̄.ix.lec.
vij	e	vij	Id	Octa.sancti andree apostoli. inuit.dup̄. iij.lec.
	f	vj	Id	Conceptio beate marie. minus dup̄.ix.lec.
xv	g	v	Id	
iiij	A	iiij	Id	
	b	iij	Id	
xij	c	ij	Id	Sol in capricorno. Solsticium.
i	d	Idus		Sancte lucie virginis & martyris.ix.lec.
	e	xix	kl	Januarij
ix	f	xviij	kl	
	g	xvij	kl	O sapientia. Nulle deinceps fiāt preces ad ves.
xvij	A	xvj	kl	
vj	b	xv	kl	
	c	xiiij	kl	
xiiij	d	xiij	kl	Vigilia.
iij	e	xij	kl	Sancti thome apostoli. inferius dup̄.ix.lec.
	f	xj	kl	
xj	g	x	kl	
	A	ix	kl	Vigilia.
xix	b	viij	kl	Natiuitas dn̄i nostri iesu xp̄i. maius duplex.
viij	c	vij	kl	Sancti stephani prothomartyris.ix.lec.
	d	vj	kl	Sancti iohannis ap̄li et euangeliste.ix.lec.
xvj	e	v	kl	Sanctorum innocentiū martyrum.ix.lec.
v	f	iiij	kl	~~Sancti thome archiepi~~ & martyris.ix.lec.
	g	iij	kl	
xiij	A	ij	kl	Sancti siluestri ~~pape et~~ confessoris.ix.lec.

Nox habet horas.xviij. Dies vero.vj.

81

Tabula festorum mobilium.

Annus habet. xij. menses: ebdomadas. lij. et diem vnum/ et habet dies. ccclxv. et horas. vj.

Tabula annorum communium et bissextilium: litterarumque dominicalium quotannis currentium: reuolutio cuius est post annos xxviij. post quos ad caput eiusdem/ cum annis tunc currentibus reuertitur. Sequitur.

A g f d c b A f e d c A g f
e g b
e c b A g e d c b g f e d b
d f A c

In tabula igitur vel serie litterarum dominicalium suprapposita annum vel communem/ vel bisextilem: litterarum item dominicalem singulis annis/ hoc pacto feliciter inuenies. Primam nempe litteram in suprascripta serie que est A accipe: et da illi annum salutis. 1486. Sequenti littere que est g. da. 1487. et iterum sequentibus litteris: videlicet. f. e. da. 1488. sicque deinceps progrediendo/ quousque ad numerum anni tui currentis propositi peruenies. Quia littera super quam cadit talis numerus anni propositi/ erit littera dominicalis. Que si vnica occurrit: annum communem esse intelliges. Si duplex: bisextilem. Et tunc prior/ idest superior vsque ad festum mathie apostoli vtilis erit. Inferior autem ad reliquam anni partem accommodabitur.

Tabula clauium festorum mobilium: simulque aurei numeri subiuncti: reuolutio cuius est post annos. 19. post quos cum annis tunc currentibus: semper ad eiusdem regreditur initium. Sequitur.

Claues festorum mobilium.

12	31	20	39	28	17	36	25	14	33	22	11	30	19	38	16	15	34	23
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	1	2	3	4

Aureus numerus.

Simili computo vt dictum est de littera dominicali: etiam deprehendere potes clauem festorum mobilium. Nam clauium numero primo: qui videlicet est. 12. da annum. 1486. Sequenti numero qui est. 31. da. 1487. sicque deinceps semper singulos numeros clauium accommoda: donec produceris ad numerum anni propositi. Nam vbi annus tuus propositus sedem inueniet: illic numerum clauis deprehendes. Sub quo continuo aureus numerus pro noua luna reperienda valens apparebit.

Festorum mobilium canon.

¶ Festa igitur mobilia habita claue anni currentis: hoc modo inueniuntur. Animaduerte quot vnitates sunt in claue anni currentis: deinde tot dies numera: deorsum descendendo a loco cuiuslibet clauis in kalendario notati: vbi autē numerus ille terminatur: ibi dominica proxima tale festum peragetur. In anno tamen bissextili: si septuagesimam aut quadragesimā queris: claui adde vnitatē: et si quadragesima iuxta talem cōputationē in .xxiiij. die februarij: vel post iuenta fuerit: ipsa per vnū diem retracta/erit peragenda.

Nouiluniorum canon.

¶ Nouilunium siue luna noua singulis mensibus anni sic reperit. Habito aureo numero anni tui: vbicūq; ille i ordine aurei numeri in kalēdario posito tibi occurrerit: a loco illo illi⁹ diei iuxta positi: sequētiū verborū syllabas sursum cōputa: vt puta. In celis est hic: vnicuiq; diei: accōmodando syllabā vnā: diesq; ille supra quē syllaba hic ceciderit: dies est nouiluniū ꝓpositi ꝑ singulos menses anni.

¶ Carmina docentia per nouilunia inuenire pascha.

Post regum festa: quere nouilunia trina
Post dñica tertia: sacrum pascha celebra.

Alia ad idem.

Post veris equinoctium: quere plenilunium
Et dominica proxima: sacrum celebra pascha
Non verius inuenies: si mille legas codices.

[illegible] psalmorum [illegible]
quotidie mille [illegible] ille

¶ Benedictio salis ⁊ aque. Diebꝰ
dñicis per annũ: post primã ⁊ ca
pitulũ fiat bñdictio salis ⁊ aq̃ ad
gradũ chori a sacerdote hoc mõ.

Exorcizo te creatura salis:
per deum ✠ viuũ: per de
um ✠ verũ: per deum ✠ sanctũ:
per deum qui te per helyseũ pro-
phetam ĩ aquã mitti iussit: vt sa-
naretur sterilitas aque: vt efficia
ris sal exorcizatũ in salutem cre-
dentium: ⁊ sis oĩbus te sumenti-
bus sanitas anime ⁊ corporis: et
effugiat atq; discedat ab eo loco
quo aspersum fueris: oĩs fanta-
sia et neq̃cia vel versucia dyabo-
lice fraudis: omnisq; spũs imun-
dus adiuratus. Per eũ qui ven-
turus est iudicare viuos et mor-
tuos ⁊ seculũ per ignẽ. ℟. Amẽ.
Sequitur oratio sine Dñs vo-
biscum sed tñ cũ Oremus. Oro

Immensam clementiã tuã
oĩpotẽs eterne deus humi
liter iploramus: vt hãc creaturã
salis quã in vsum generis huma
ni tribuisti: bene ✠ dicere/ ⁊ san-
cti ✠ ficare tua pietate digneris:
vt sit oĩbus sumẽtibus salus mẽ
tis ⁊ corporis: et q̃cq̃d ex eo tactũ
vel respersum fuerit/ careat oĩni
imũdicia: omniq; impugnatione
spũalis nequicie. Per dñm nr̃m
iesum xp̃m filiũ tuũ. q̃ tecũ viuit
⁊ regnat in vnitate spũs sctĩ deꝰ:
per oĩa secula seculorũ. ℟. Amẽ.

¶ Sequitur exorcismus aque.

Exorcizo te creatura aque
in noĩe ✠ dei patris oĩpo-
tẽtis: ⁊ in noĩe ✠ iesu xp̃i filij eiꝰ
dñi nostri/ ⁊ ĩ virtute spũs ✠ sctĩ:
vt fias aqua exorcizata ad effu-
gandã omnẽ potestatẽ inimici: ⁊
ip̃m inimicũ eradicare ⁊ explãta
re valeas cũ angelis suis aposta
ticis: per virtutẽ eiusdem dñi no
stri iesu xp̃i q̃ venturus est iudica
re viuos ⁊ mortuos et seculũ per
ignẽ. ℟. Amẽ. Sequit̃ oro sine
Dñs vobiscũ sed cum Oremus.

Deus qui ad salutẽ huma-
ni generis / maxia queq;
sacramenta in aquarũ substãtia
cõdidisti: adesto ppiciꝰ inuocatio
nibus nr̃is/ ⁊ elemento huic mul
timodis purificatiõibꝰ prepara-
to/ virtutẽ tue bene ✠ dictiõis in-
funde: vt creatura tua mysterijs
tuis seruiens/ ad abijciendos de
mones morbosq; pellendos diui
ne gratie sumat effectũ: vt q̃cq̃d
in domibꝰ vel in locis fideliũ hec
vnda resperserit: careat omni im-
mũdicia/ liberet̃ a noxa: non illic
resideat spũs pestilens: nõ aura
corrũpens. discedant oẽs insidie
latẽtis inimici: et si q̃d est q̃d aut
incolumitati habitãtiũ inuidet
aut q̃eti/ aspsione huiꝰ aque effu-
giat: vt salubritas p̃ inuocationẽ

sancti tui nois expetita: ab oib[9] sit ipugnationibus defensa. Per dnm nostrum iesum christū. Hic mittat sacerdos sal i aquā in modum crucis ita dicēdo sine nota.

Commixtio salis et aque pariter fiat. In noie patris ꝛ filij et spiritus scti. R. Amē. Dñs vobiscū Et cum spū tuo. Oremus. Oro.

Deus inuicte virtutis auctor ꝛ isuperabilis imperij rex/ ac semp magnificus triūphator: qui aduerse dominatiōis vires reprimis: qui iimici rugiētis seuiciā superas: q̄ hostiles nequicias potēs expugnas: te dñe trementes et supplices deprecamur ac petimus: vt hanc creaturam salis et aque dignanter accipias: benignus illustres: pietatꝭ tue more sancti ✠ fices: vt vbicunqꝫ fuerit aspersa per inuocationē sancti tui nominis: omnis infestatio immundi spirit[9] abijciatur: terrorqꝫ venenosi serpentis procul pellat: ꝛ presentia sancti spiritus nobis miam tuaꝫ poscentibus: vbiqꝫ adesse dignetur Per dnm: in vnitate eiusdē. Dū aspergit aqua: cantetur hec añ.

Asperges me dñe ysopo ꝛ mūdabor: lauabis me ꝯ sup niuem dealbabor. Ps. Miserere mei deus. Asperges. V. Et scdm. Asperges. V. Gl'ia patri. Sicut erat. Lauabis. Post aspersionē aque dicat sacerdos ad gradū chori. V. Ostende nobis dñe misericordiā tuā. R. Et salutare tuum da nobis. Sequtur oratio sine: Dñs vobiscū. sed tm̄. cū Orem[9]. Oro

Exaudi nos dñe sancte pater oipotēs eterne deus: et mittere dignare sanctū angeluꝫ tuuꝫ de celis: q̄ custodiat foueat: ꝑtegat visitet ꝛ defendat oēs habitantes in hoc habitaculo. Per xp̄m. R. Amē. Bñdictio panis. Dñs vo. R. Et cū. Orem[9]. oro.

Benedic dñe istam creaturam panis: sicut benedixisti quiqꝫ panes in deserto: vt oēs gustantes ex eo: recipiāt tam corpus q̄ aie sanitatē. In nomie patris et filij et spūs sancti. Amen. Aspergaturqꝫ aqua benedicta.

¶ Alia benedictio panis. V. Adiutorium nostrū in nomine dñi. R. Qui fecit celum ꝛ terrā. Dñs vobiscuꝫ. R. Et cū spiritu tuo. Oratio

Domie scē pater oīps eterne deus: bene ✠ dicere digneris hūc panē/ tua sancta spūali benedictione: vt sit oibus sumētibus salus mētis ꝛ corporis: atqꝫ ꝯtra oēs morbos ꝛ vniuersas inimicorū insidias tutamē. per dnm nostrū iesū xp̄m filiū tuū panē q̄ de celo descendit: ꝛ dat vitā ꝛ salutē mundo ꝛ tecū viuit ꝛ regnat de[9] Per oia secula seculoꝝ. R. Amē.

℟ Deus om. vsq₃ ad aduentū dñi tā i dñicꝭ ꝙ i fer. qñ de dñica vel de fer. agit̄ dr ad mat. seq̄ns hy⁹

Nocte surgentes vigilem⁹ om̄s / semp i psalmis meditemur / atq₃ virib⁹ totꝭ dño canam⁹ / dulcit̄ hymnos

Ut pio regi parit̄ canentes / cū suis sctis mereamur aulā: igredi celi simul ⁊ beatā / ducere vitā.

Prestet hoc nobꝭ deitas btā / patris ac nati paritq₃ sci spūs: cui⁹ reboat i oi glia mūdo. Amē. ps. 1.

Beatus vir q nō abijt i cōcilio impioꝝ / ⁊ i via peccatoꝝ nō stetit: ⁊ i cathedra pestilētie nō sedit.

Sed in lege dñi volūtas ei⁹: et i lege ei⁹ meditabit̄ die ac nocte.

Et erit tanꝙ lignū qd plātatū est secus decursus aquarū: quod fructū suū dabit in tempore suo.

Et foliū eius non defluet: ⁊ oia quecunq₃ faciet prosperabūtur.

Non sic ipij nō sic: sed tāꝙ puluis quē proijcit vēt⁹ a facie terre

Ideo nō resurgūt ipij in iudicio: neq₃ pctōres in ꝯcilio iustoꝝ.

Qm̄ nouit dñs viam iustoꝝ: et iter impiorū peribit. Psalm⁹. 2.

Quare fremuerūt gētes: ⁊ ppl̄i meditati sūt inania.

Astiterūt reges terre / ⁊ principes cōuenerūt inunū: aduersus dominum et aduersus xp̄m eius.

Dirūpam⁹ vincula eoꝝ: ⁊ proijciamus a nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in celis irridebit eos: et domin⁹ subsannabit eos.

Tunc loquet̄ ad eos in ira sua: ⁊ in furore suo conturbabit eos.

Ego autē constitutus sum rex ab eo super syon montem sanctū eius: predicans preceptum eius.

Dominus dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te.

Postula a me et dabo tibi gentes hereditatē tuā: ⁊ possessionē tuam terminos terre.

Reges eos i virga ferrea: ⁊ tāꝙ vas figuli cōfringes eos.

Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

Seruite domino in timore: et exultate ei cū tremore.

Apprehendite disciplinā neqñ irascat̄ dñs: ⁊ pereatis de via iusta

Cum exarserit in breui ira ei⁹: bti om̄es q confidūt in eo. ps. 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me: multi insurgunt aduersum me.

Multi dicunt anime mee: nō est salus ipsi in deo eius.

Tu aūt dñe susceptor meus es: glīa mea ⁊ exaltans caput meū.

Uoce mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de monte sctō suo.

Ego dormiui ⁊ soporatus sum ⁊ exurrexi: q₂ dñs suscepit me.

Nõ timebo milia ppli circũdãtĩ me: exurge dñe saluũ me fac de⁹
Quoniã tu percussisti (meus. oẽs aduersantes michi sine causa: dentes peccatorũ contriuisti.
Dñi est sal⁹: ꝛ sup pplm tuũ bñdictio tua. Nõ d̾r ad noc. iste p̃s. 4
Cum inuocarem exaudiuit me de⁹ iusticie mee: in tribulatione dilatasti michi.
Miserẽ mei: ꝛ exaudi orõez meã.
Filij hominum vsqꝫquo graui corde: vt quid diligitis vanitatẽ ꝛ queritis mendacium.
Et scitote quoniaz mirificauit dominus sanctũ suũ: domin⁹ exaudiet me cum clamauero ad eũ
Irascimini et nolite peccare, q̃ dicitis in cordibus vestris: et in cubilibus vestris cõpungimini.
Sacrificate sacrificiũ iusticie ꝛ sperate in domino: multi dicunt quis ostendit nobis bona.
Signatũ est sup nos lumẽ vultus tui dñe: dedisti leticiã i corde
A fructu frumenti vini (meo. ꝛ olei sui: multiplicati sunt.
In pace i idipsũ: dormiã ꝛ requi-
Qm̃ tu dñe singulariter (scã. in spe: constituisti me. Nõ d̾r ad
Verba (nocẗ. iste p̃s. 5. mea auribus percipe domine: intellige clamorez meum.
Intẽde voci orationis mee: rex meus ꝛ deus meus.
Quoniaz ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi ꝛ videbo: qm̃ nõ deus volens iniquitatẽ tu es.
Neqꝫ hitabit iuxta te malign⁹: neqꝫ pmanebũt iiusti ãte oculos
Odisti oẽs q̃ opanẗ iiq̃ta (tuos tẽ: pdes oẽs q̃ loquunẗ mẽdaciũ.
Virum sanguinũ ꝛ dolosũ abominabitur dominus: ego autem in multitudine misericordie tue.
Introibo i domũ tuã, adorabo ad tẽplũ sctm̃ tuũ: in timore tuo.
Domĩe deduc me i iusticia tua pter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viam meam.
Quoniã nõ est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.
Sepulchrum patẽs est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: iudica illos deus.
Decidãt a cogitatiõib⁹ suis secũdũ multitudinẽ ipietatũ eorũ expelle eos: qm̃ irritauerẗ te dñe
Et letenẗ oẽs q̃ sperãt i te: ieternũ exultabũt ꝛ habitabis in eis.
Et gl̃iabunẗ in te oẽs q̃ diligũt nomẽ tuũ: qm̃ tu bñdices iusto.
Domine vt scuto bone volũtatis tue: coronasti nos. Psalm⁹. 6.
Domine ne in furore tuo arguas me: neqꝫ i ira tua corripias me.
Miserere mei domine quoniam infirmus sum: sana me domine quoniã ꝯturbata sunt ossa mea.
Et anima mea turbata est val-

ne: sed tu domine vsqquo.
Conuertere domine et eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam.
Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi.
Laboraui in gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrimis meis stratum meum rigabo
Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos
Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudiuit dominus vocem fletus mei.
Exaudiuit dominus deprecationem meam: dominus orationem meam suscepit.
Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei: conuertantur et erubescant valde velociter.
Gloria. In omnibus dominicis a dominica trinitatis vsqz ad aduentum domini: quando de dominica agitur In .j. noc. an. Pro fidei meritis vocitatur iure beatus legem qui domini meditatur nocte dieqz. ps. 7.

Domine deus meus in te speraui saluum me fac: ex omnibus persequentibus me et libera me.
Nequando rapiat vt leo animam meam: dum non est qui redimat neqz qui saluum faciat.
Domine deus meus si feci istud: si est iniquitas in manibus meis.
Si reddidi retribuentibus michi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis.
Persequatur inimicus animam meam: et comprehendat et conculcet in terra vitam meam / et gloriam meam in puluerem deducat.
Exurge domine in ira tua: et exaltare in finibus inimicorum meorum.
Et exurge domine deus meus in precepto quod mandasti: et synagoga populorum circumdabit te.
Et propter hanc in altum regredere: dominus iudicat populos.
Iudica me domine secundum iusticiam meam: et secundum innocentiam meam super me.
Consumetur nequicia peccatorum et diriges iustum: scrutans corda et renes deus.
Iustum adiutorium meum a domino: qui saluos facit rectos corde.
Deus iudex iustus fortis et paciens: nunquid irascitur per singulos dies.
Nisi conuersi fueritis gladium suum vibrauit arcum suum tetendit et parauit illum.
Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit.
Ecce parturiit iniusticiam: concepit dolorem et peperit iniquitatem.
Lacum aperuit et effodit eum: et incidit in foueam quam fecit.
Conuertetur dolor eius in caput eius: et in verticem ipsius iniquitas eius descendet.
Confitebor domino secundum iusticiam eius: et psallam nomini domini altissimi. ps. 8.

Domine dominus noster: quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.

Quoniam eleuata est magni-
ficentia tua: super celos.
Ex ore infantiū ꝛ lactētiū per-
fecisti laudē ꝑpter īimicos tuos:
vt destruas inimicum ꝛ vltorem.
Qm̄ videbo celos tuos opa di-
gitoꝝ tuoꝝ: lunā ꝛ stellas q̄ tu fū
Quid est hō ꝙ meōr es (dasti.
ei⁹: aut fili⁹ hois qm̄ visitas eū.
Minuisti eū paulomin⁹ ab āge-
lis/ gl'ia ꝛ honore coronasti eū: et
ɔstituisti eū sr̄ opa manuū tuaꝝ.
Omnia subiecisti sub pedibus
eius/ oues ꝛ boues vniuersas: in-
super ꝛ pecora campi.
Volucres celi et pisces maris:
qui perambulāt semitas maris.
Dñe dñs noster: ꝙ admirabile
est nomē tuū i vniuersa t'ra. ps. 9.

Confitebor tibi dñe in to-
to corde meo: narrabo om-
nia mirabilia tua.
Letabor ꝛ exultabo in te: psal-
lam nomini tuo altissime.
In cōuertēdo inimicū meū re-
trorsū: ifirmabūt ꝛ pibūt a facie
Quoniā fecisti iudiciū (tua.
meū et causam meā: sedes super
thronum qui iudicas iusticiam.
Increpasti gētes ꝛ piit ipi⁹: no-
mē eoꝝ delesti ietnū ꝛ i sclm scli.
Inimici defecerūt framee in fi-
nem: ꝛ ciuitates eoꝝ destruxisti.
Periit memoria eoꝝ cum soni-
tu: ꝛ dñs ineternū permanet.
Parauit i iudicio thronū suū: ꝛ
ipse iudicabit orbē terre in equi-
tate: iudicabit populos in iusticia.
Et fact⁹ ē dñs refugiū pauperi
adiutor i oportunitatib⁹ i tribu-
Et sperent in te qui (latione.
nouerunt nomē tuū: quoniā nō
dereliquisti querentes te dñe.
Psallite dño q̄ habitat in syon:
annūciate iter gentes studia ei⁹
Qm̄ reqrēs saguinē eoꝝ recor-
dat⁹ est: nō est oblit⁹ clamorē pau
Miserere mei dñe: vide (perū.
humilitatē meā de iimicis meis.
Qui exaltas me de portis mor-
tis: vt annunciē oēs laudatio-
nes tuas in portis filie syon.
Exultabo in salutari tuo: ifixe
sunt gētes in iteritu quē fecerūt
In laqueo isto quē abscōderūt
comprehensus est pes eorum.
Cognoscetur domin⁹ iudicia
faciēs: in operibus manuū sua-
rum comprehensus est peccator.
Cōuertant̄ pctōres in ifernū:
oēs gētes que obliuiscunt̄ deū.
Qm̄ nō in finē obliuio erit pau
perꝭ: patiētia pauperū nō pibit i
Exurge dñe nō ɔfortet (finē.
hō: iudicent̄ gētes i ɔspectu tuo.
Constitue dñe legislatorē sup
eos: sciāt gentes qm̄ hoies sunt.
Ut qd dñe recessisti lōge: despi
cis i oportunitatib⁹ i tribulatōe
Dum superbit impius incendi
tur pauper: comprehendunt̄ in
conciliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur pctor in desiderijs anime sue: et iniquus benedicitur.

Exacerbauit dnm pctor: scdm multitudine ire sue non queret.

Non est deus in cospectu eius: inqnate sut vie illius in oi tepore.

Auferuntur iudicia tua a facie eius: oim inimicorum suorum dnabitur

Dixit eni i corde suo no mouebor a gnatioe i gnatioez sine ma

Cuius maledictioe os ple (lo. nu est et amaritudine et dolo: sub lingua eius labor et dolor.

Sedet i insidijs cuz diuitibus in occultis: vt interficiat innocete.

Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscodito quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur vt rapiat paupere: rapere paupere duz attrahit eu.

In laqueo suo humiliabit euz: inclinabit se et cadet cu dominatus fuerit pauperum.

Dixit ei i corde suo oblitus e deus: auertit facie sua ne videat i fine.

Exurge dne deus et exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperum.

Propter qd irritauit ipius deuz: dixit eni in corde suo no requiret.

Uides qm tu labore et dolore cosideras: vt tradas eos in manus

Tibi derelictus est pau (tuas. per: orphano tu eris adiutor.

Contere brachiu pctoris et maligni: qretur pctm illius et no iuenietur.

Dns regnabit ieternu et i sclm sclm: pribitis gete de terra illius.

Desideriu pauperum exaudiuit dominus: preparationez cordis eorum audiuit auris tua.

Iudicare pupillo et humili: vt non apponat vltra magnificare se homo super terra. Psalmus.10.

In domino cofido quomodo dicitis anime mee: trasmigra in monte sicut passer.

Quoniam ecce pctores itederut arcu parauerut sagittas suas i pharetra: vt sagittet in obscuro rectos

Qm que perfecisti de= (corde. struxerut: iustus aute quid fecit.

Dominus in templo sancto suo: dominus in celo sedes eius.

Oculi eius i paupere respiciut: palpebre eius iterrogat filios hoim.

Dns iterrogat iustu et impiu: qui aut diligit iniqtate odit aiam sua

Pluet super peccatores laqueos: ignis sulphur et spus procellarum/pars calicis eorum.

Qm iustus dns et iusticias dilexit: equitatem vidit vultus eius.

Gloria patri. an. Iuste deus iudex fortis patiensqz benignus in te sperates muni miserado fideles. Psalmus.11.

Saluu me fac dne quoniaz defecit sctus: qm diminute sunt veritates a filijs hominu

Uana locuti sunt vnusquisqz ad proximum suuz: labia dolosa in corde et corde locuti sunt.

Disperdet dns vniuersa labia

dolosa: ꝛ linguam magniloquã.
Qui dixerunt linguam nostrã magnificabimus: labia nostra a nobis sunt / quis noster dñs est.
Propter miseriã inopũ ꝛ gemitũ pauperũ: nũc exurgã dicit dñs.
Ponã i salutari: fiducialit agã.
Eloquia dñi eloquia casta: argentum igne examinatũ / pbatũ t're purgatũ septuplũ.
Tu dñe seruabis nos et custodies nos: a gñatiõe hac i eternũ.
In circuitu impij ambulant: secũdũ altitudinẽ tuam multiplicasti filios hominũ. Psalm. 12.
Usquequo domine obliuisceris me in finem: usquequo auertis faciẽ tuam a me.
Quãdiu ponam consilia in aĩa mea: dolorẽ in corde meo p diem.
Usquequo exaltabitur inimicus meus super me: respice ꝛ exaudi me domine deus meus.
Illumia oculos meos ne unq̃ obdormiã i morte: neq̃n dicat inimicus me⁹ pualui aduersus eũ.
Qui tribulant me exultabũt si mot⁹ fuero: ego aũt i mia tua speraui.
Exultabit cor meũ i salutari tuo: cantabo dño q̃ bona tribuit michi / ꝛ psallã noi dñi altissimi. ps. 13.
Dixit isipiẽs in corde suo: nõ est deus.
Corrupti sunt ꝛ abominabiles facti sunt in studijs suis: nõ est q̃ faciat bonũ non est usq̃ ad unũ.
Dominus de celo prospexit super filios hominum: ut videat si est intelligẽs aut requirẽs deũ.
Omnes declinauerũt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonũ non est usq̃ ad unum.
Sepulchrũ patẽs est guttur eorũ / linguis suis dolose agebant: venenũ aspidum sub labijs eorũ.
Quorũ os maledictione ꝛ amaritudie plenũ est: veloces pedes eorum ad effundẽdũ sanguinẽ.
Contritio ꝛ infelicitas in vijs eorũ / ꝛ viã pacis nõ cognouerũt: nõ est timor dei ante oculos eorũ.
Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatẽ: q̃ deuorãt plebem meaꝫ sicut escam panis.
Deũ nõ iuocauerũt: illic trepidauerũt timore: ubi nõ erat timor.
Qm̃ dñs in generatione iusta est / cõsiliũ inopis cõfudistis: quoniam dominus spes eius est.
Quis dabit ex syon salutare israel: cum auerterit dominus captiuitatẽ plebis sue: exultabit iacob ꝛ letabit' israel. p. 14.
Domie quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in monte sancto suo.
Qui ingreditur sine macula: ꝛ operatur iusticiam.
Qui loquit' veritatẽ in corde suo: qui non egit dolũ in lingua sua.
Nec fecit proximo suo malum: et opprobriũ non accepit aduer-

sus proximos suos.

Ad nichilū deductus est in cō=spectu eius malignus: timentes autem dominū glorificat.

Qui iurat proximo suo et non decipit/qui pecuniā suam nō de=dit ad vsuram: et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hec nō mouebit ietern**ū**. Gloria. ā. Surge et ieternū serua munimie sacro custodiq; tuos astripo tēs famlos. V. Memor fui nocte nois tui dñe. R. Et custodiui legē tuā. ps.15

Conserua me dñe/qm spe=raui i te: dixi dño de⁹ me⁹ es tu: qm bonoꝝ meoꝝ nō eges.

Sctis q̄ sūt in terra eius: mirifi cauit oēs volūtates meas in eis.

Multiplicate sunt infirmitates eorum: postea accelerauerūt.

Non congregabo cōuenticula eoꝝ de sanguinibus: nec memor ero nominū eorū per labia mea.

Domin⁹ pars hereditatis mee et calicis mei: tu es qui restitues hereditatem meam michi.

Funes ceciderūt mihi i p̄clar;: etenī hēditas mea p̄clara ē michi.

Benedicā dñm q̄ tribuit michi intellectū: insup et vsq; ad noctē increpuerunt me renes mei.

Prouidebā dñm i ɔspectu meo sēp: qm a dextr; ē michi ne ɔmo(uear.

Propter hoc letatū est cor meū: et exultauit lingua mea: insup et caro mea requiescet in spe.

Quoniā nō derelinques aiam meā in inferno: nec dabis sanctū tuum videre corruptionē.

Notas mihi fecisti vias vite/adi plebis me leticia cū vultu tuo: de lectatōes i dextera tua vsq; i finē. Gloria. ¶ Dñicis dieb⁹ ab oct. tri=ni. vsq; ad aduē. dñi in. ij. noc. ā. Nature genitor conserua morte redē=ptos facq; tuo dignos seruitio famlos

Exaudi dñe iusticiā ps.16. meā: itēde depcatiōe; meā

Auribus pcipe orationē mea;: non in labijs dolosis.

De vultu tuo iudiciū meū pro=deat: oculi tui videāt equitates.

Probasti cor meū et visitasti no cte igne me examinasti: et non est inuenta in me iniquitas.

Ut non loquat os meu; opera hominū: ꝓpter verba labiorum tuoꝝ ego custodiui vias duras.

Perfice gressus meos i semitis tuis: vt nō moueāt vestigia mea

Ego clamaui qm exaudisti me de⁹: iclia aurē tuā mihi: et exaudi (v̄ba mea.

Mirifica mias tuas: qui saluos facis sperantes in te.

A resistētibus dextere tue: cu=stodi me vt pupillā oculi.

Sub vmbra alaꝝ tuarū ꝓtege me: a facie ipioꝝ q̄ me afflixerūt.

Inimici mei animā meā circū=dederunt/adipem suum conclu=serūt: os eoꝝ locutū est superbiā

Proiicietes me nūc circūdede=

runt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad predã: et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge dñe preueni eũ & supplanta eũ: eripe aiam meã ab ipio framea tuã ab inimicis manus tue.

Dñe a paucis de terra diuide eos i via eorũ: de abscõditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filijs: et dimiserũt reliquias suas paruulis suis

Ego aũt i iusticia apparebo in cõspectu tuo: satiabor cũ apparuerit gl'ia tua. Gl'ia. ã. Pectora nr̃a tibi tu cõditor orbis adure igne pio purgans atq; cremando probans. ps. 17.

Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamẽtũ meũ & refugiũ meũ: et liberator me⁹.

De⁹ me⁹ adiutor me⁹: & spabo i eũ.

Protector meus & cornu salutis mee: et susceptor meus.

Laudans inuocabo dominũ: & ab inimicis meis saluus ero.

Circũdederũt me dolores mortis: et torrentes iniquitatis conturbauerunt me.

Dolores iferni circũdederũt me: pocc̃upauerũt me laquei mortis

In tribulatione mea inuocaui dñz: & ad deũ meũ clamaui.

Et exaudiuit de templo sancto suo vocẽ meã: & clamor me⁹ in cõspectu ei⁹ introiuit i aures eius.

Cõmota est & cõtremuit terra: fũdamẽta mõtiũ cõturbata sunt: & cõmota sunt qm̃ iratus est eis.

Ascẽdit fum⁹ i ira ei⁹ & ignis a facie ei⁹ exarsit: carbones succẽsi sũt ab eo.

Inclinauit celos & descẽdit: & caligo sub pedib⁹ eius

Et ascẽdit super cherubin & volauit: volauit sup pẽnas vẽtorũ.

Et posuit tenebras latibulũ suũ i circuitu ei⁹ tabernaculũ ei⁹: tenebrosa aqua in nubib⁹ aeris.

Pre fulgore i cõspectu ei⁹ nubes trãsierũt: grãdo & carbones ignis

Et intonuit de celo dominus: & altissimus dedit vocem suã: grãdo et carbones ignis.

Et misit sagittas suas & dissipauit eos: fulgura multiplicauit et cõturbauit eos.

Et apparuerũt fontes aquarũ: et reuelata sunt fundamenta orbis terrarũ.

Ab increpatiõe tua dñe: ab inspiratione spiritus ire tue.

Misit de summo et accepit me: & assumpsit me de aq̃s multis.

Eripuit me de iimicis meis fortissimis: et ab his qui oderũt me quoniã confortati sunt sup me.

Preuenerũt me i die afflictiõis mee: & fact⁹ est dñs ptector me⁹.

Et eduxit me in latitudinẽ: saluum me fecit quoniã voluit me.

Et retribuet michi dñs scd'z iusticiam meã: & scd'm puritatẽ manuum mearum retribuet michi.

Quia custodiui vias dñi: nec impie gessi a deo meo.
Quoniam oia iudicia ei⁹ in cõspectu meo: ꝛ iusticias ei⁹ nõ repuli a me
Et ero imaculatus cũ eo: et obseruabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet michi dñs scḋꝫ iusticiam meã: ꝛ scḋm puritatẽ manuũ mearũ in ꝯspectu ocłoꝝ ei⁹.
Cum sancto sanctus eris: et cũ viro innocẽte innocens eris.
Et cum electo electus eris: ꝛ cũ peruerso peruerteris.
Quoniam tu ppłm humilẽ saluũ facies: ꝛ ocłos superboꝝ hũiliabis
Quoniam tu illumias lucernã meã: dñe de⁹ me⁹ illuia tenebꝛas meas
Quoniam in te eripiar a tẽtatione: et in deo meo transgrediar murũ.
Deus meus impolluta via ei⁹: eloquia dñi igne examinata: pꝛotectoꝛ est oium sperantium in se.
Quoniam quis deus pꝛeter dñz: aut quis deus pꝛeter deum nostrum
Deus qui pꝛecinxit me virtute: ꝛ posuit imaculatã viam meam.
Qui pfecit pedes meos tãq̃ ceruoꝛum: ꝛ sup excelsa statuẽs me.
Qui docet man⁹ meas ad pliũ: ꝛ posuit vt arcũ ereũ bꝛachia mea.
Et dedisti michi ptectionẽ salutis tue: ꝛ dextera tua suscepit me
Et disciplia tua coꝛrexit me i finẽ: ꝛ disciplia tua ipa me docebit
Dilatasti gress⁹ meos subt⁹ me: ꝛ nõ sunt ifirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos ꝛ cõpꝛehendam illos: et non conuertar donec deficiant.
Confringam illos nec poterũt stare: cadent subtus pedes meos
Et pꝛecixisti me virtute ad bellum: ꝛ supplantasti insurgentes in me subtus me.
Et iĩmicos meos dedisti michi doꝛsũ: ꝛ odiẽtes me dispdidisti.
Clamauerũt nec erat q̃ saluos faceret: ad dñz nec exaudiuit eos
Et cõminuã eos vt puluerẽ ãte faciẽ vẽti: vt lutũ plateaꝝ delebo eos.
Eripies me de contradictionibus populi: constitues me in caput gentium.
Popul⁹ quẽ non cognoui seruiuit michi: i auditu aurꝫ obediuit michi.
Filij alieni mẽtiti sũt michi filij alieni iueterati sunt: ꝛ claudicauerunt a semitis suis.
Viuit dñs et benedictus deus me⁹: et exalteť deus salutis mee.
Deus qui das vĩdictas michi ꝛ subdis popłos sub me: liberatoꝛ me⁹ de inimicis meis iracundis.
Et ab insurgẽtib⁹ in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.
Pꝛopterea ꝯfiteboꝛ tibi i nationib⁹ dñe: et noi tuo psalmũ dicã.
Magnificãs salutes regis ei⁹: ꝛ faciẽs miam xpo suo dauid: ꝛ semini ei⁹ vsq̃ i scłm. Gloria. Añ. Tu ppłm hũilẽ saluasti ab hoste redẽptoꝛ: atq̃ superba tuo colla pmis iaculo. ℣.

Media nocte surgebã ad cõfitẽdũ tibi.
℟. Super iudicia iustificatiõis tue.

Celi enarrant glo- ps.18. riam dei: et opera manuũ eius annũciat firmamentum.
Dies diei eructat verbũ: et nox nocti indicat scientiam.
Non sunt loq̃le neq̃ sermones: quorũ nõ audiãtur voces eorũ.
In oẽs terrã exiuit sonus eorũ: ꝛ in fines orbis terre verba eoꝝ.
In sole posuit tabernaculũ suum: et ipse tanq̃ sponsus proce-dẽs de thalamo suo.
Exultauit vt gygas ad curren dã viã: a summo celo egressio ei⁹.
Et occurs⁹ ei⁹ vsq̃ ad sũmũ ei⁹: nec est q̃ se abscõdat a calore ei⁹.
Lex dñi imaculata conuertẽs animas/ testimoniũ dñi fidele: sa pientiam prestans paruulis.
Iusticie dñi recte letificãtes cor da: p̃ceptũ dñi lucidũ illuminãs (oculos.
Timor dñi sctũs per- manet i seculũ seculi: iudicia dñi vera iustificata in semetipsa.
Desiderabilia super aurũ et la pidem preciosum multum: ꝛ dul ciora super mel et fauum.
Etenĩ seruus tu⁹ custodit ea: in custodiẽdis illis retributio mlta
Delicta q̃s itelligit ab occultis meis mũda me: et ab alienis pce (seruo tuo.
Si mei nõ fuerint dñati tũc imaculatus ero: ꝛ emũ dabor a delicto maximo.
Et erũt vt cõplaceant eloquia oris mei: ꝛ meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.
Dñe adiutor meus: ꝛ redẽptor me⁹. Gl̃ia. Dieb⁹ dñicĩ p̃ esta tẽ q̃ñ de dñica agit̃ vsq̃ ad aduẽ. in. iij. noc. ãn. Spõsus vt e thalamo processit christus in orbẽ descẽdens ce lo iure salutifero. ps.19.

Exaudiat te dñs i die tribu latõis: ptegat te nomẽ dei iacob
Mittat tibi auxilium de sancto: et de syon tueatur te.
Memor sit omis sacrificij tui: et olocaustum tuũ pingue fiat.
Tribuat tibi secundũ cor tuũ: ꝛ omne consiliũ tuum confirmet.
Letabimur i salutari tuo: et in noĩe dei nostri magnificabimur
Impleat dñs oẽs petitiones tuas: nũc cognoui quoniã saluũ fecit dominus christũ suum.
Exaudiat illũ de celo sctõ suo: in potẽtatibus salus dextere ei⁹.
Hi i currib⁹ ꝛ hi i eq̃s: nos aũt i noĩe dñi dei nostri iuocabimus.
Ipsi obligati sunt et ceciderũt: nos aũt surrexim⁹ ꝛ erecti sum⁹.
Dñe saluum fac regem: ꝛ exau di nos in die qua inuocauerim⁹ te. Gl̃ia. ã. Auxiliũ nobis saluator mitte salutĩ: ꝛ tribuas vitã tpe ppetuo

Domie i virtute tua ps.20 letabitur rex: et sup salu tare tuum exultabit vehemẽter.
Desiderium cordis eius tribui

sti ei: ꝛ voluntate labiorum eius non fraudasti eum.
Qm̄ p̄uenisti eū in bn̄dictioni-bus dulcedinis: posuisti i capite eius coronā de lapide precioso.
Uitā petijt a te et tribuisti ei lō-gitudinē dierꝝ: i scl'm ꝛ i sclꝫ scl'i.
Magna ē gl'ia ei⁹ i salutari tuo: gl'iaꝫ ꝛ magnū decorē ipones su
Qm̄ dabis eum in be- (per eū. nedictionē in seculū seculi: letifi-cabis eū in gaudio cū vultu tuo.
Qm̄ rex sperat i dn̄o: ꝛ i miseri cordia altissimi non cōmouebit.
Inueniatur manus tua omni-bus iimicis tuis: dextera tua in-ueniat omnes qui te oderunt.
Pones eos vt clibanū ignis in tp̄e vult⁹ tui: dn̄s in ira sua ꝯtur babit eos: ꝛ deuorabit eos ignis
Fructū eoruꝫ de terra perdes: et semen eorum a filijs hominū.
Qm̄ decliauerūt i te mala: cogi tauert̄ ꝯcilia q̄ nō potuert̄ stabili
Qm̄ pones eos dorsuꝫ: i re (re. liquijs tuis p̄parabis vultū eorꝝ
Exaltare dn̄e i virtute tua: can tabim⁹ ꝛ psallem⁹ virtutes tuas.
Gl'ia. Añ. Rex sine fine manēs mise-ris tu pce ruinis: p̄mia ꝯcedēs ꝛ tua cū cta regēs. ℣. Exaltare dn̄e i v̄tute tua.
℟. Cātabim⁹ ꝛ psallem⁹ v̄tutes tuas.
Cāticū scōꝝ āmbrosij ꝛ augustini.

Te deum laudamus: te do minum confitemur.
Te etnū patrē: ois tra veneratꝛ.
Tibi oēs āgeli: tibi celi ꝛ vniuer
Tibi cherubin ꝛ se- (se ptātes raphin: icessabili voce p̄clamāt.
Sanctus. Sāctus. Sanctus dominus deus sabaoth.
Pleni sunt celi ꝛ terra: maiesta tis glorie tue.
Te gloriosus: apostolorꝝ chor⁹.
Te pphetarū: laudabilis nūer⁹
Te martyrū cādidatus: laudat
Te per orbem terra- (exercit⁹ rum: sancta confitetur ecclesia.
Patrem: immense maiestatis.
Uenerādū tuū verū: ꝛ vnicū fi
Sanctum quoqꝫ: para (lium. clytum spiritum.
Tu rex glorie christe.
Tu patris: sempitern⁹ es fili⁹.
Tu ad liberandū suscepturꝰ ho minē: nō horruisti virginis vterꝫ.
Tu deuicto mortis aculeo: ape-ruisti credentibus regna celorū.
Tu ad dexterā dei sedes: i gl'ia
Iudex crederꝫ: eē vētur⁹ (p̄ris
Te ergo q̄s famulis tuis subue ui: quos p̄cioso sāguie redemisti
Eterna fac cū sctis tuis: i gl'ia
Saluū fac populum (nūerari. tuū dn̄e: et bn̄dic hereditati tue.
Et rege eos: ꝛ extolle illos vsqꝫ ineternum.
Per singulos dies: bn̄dicim⁹ te
Et laudam⁹ nomē tuū i sclꝫ: ꝛ i
Dignare domie die (scl'm scl'i. isto: sine peccato nos custodire.
Miserere nr̄i dn̄e: miserere nr̄i.

Fiat mĩa tua domine sup nos: queãdmoduz sperauimus in te. In te dñe spaui: nõ ɔfũdar ineternũ. ℣. Excelsus super omnes gentes dñs. ℟. Et sup celos gloria eius. Deus in adiutoꝛ tũ. In lau. ãn.

Regnauit dñs pcinctus foꝛtitudine: cũ decoꝛe virtutũ cui⁹ sedes est ieꝛnũ. ps. Dñs reg. ã. Sciamus oẽs qꝛ dñs ipe est de⁹ cui iubilem⁹ ⁊ exaltem⁹ ⁊ laudem⁹ nomẽ ei⁹ ieternũ. ps. Jubilate. ãn. Bñdicã te dñe in vita mea: vt videã ṽtutẽ tuã ⁊ gl'iaz tuã. ps. De⁹ de⁹ me⁹. ã. Dñs creatura celi ⁊ terre bñdicat dñm: hymnũ dicat ⁊ superexaltet euz in secula. ps. Benedicite. ãn. Spũs oñis laudet dñm: qꝛ ipe dixit ⁊ facta sũt: oĩa mãdauit ⁊ creata sunt vniuersa. p. Laud. He pdicte ãe. dicãr ad lau. do. diebus qñ pꝛimo ichoar hysto. Deus oim. ac etiã qñ ichoar aliqua alia noua hysto. vsqꝫ ad aduẽ. Dicãr etiã qñ vltio fit seruit. õ dñica añ lxx. vel añ aduẽ. Medijs ṽo do. õꝫ hec sola. ã. Regnauit dñs. p. 92.

Dominus regnauit decorem idutus est: indutus est dñs foꝛtitudinẽ et pcinxit se. Etenim firmauit oꝛbem terre: qui non commouebitur. Parata sedes tua extunc: a seculo tu es. Eleuauerũt flumina domine: eleuauerũt flumina vocem suã. Eleuauerũt flumia fluct⁹ suos: a vocibus aquarum multarum. Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus. Testimonia tua credibilia fctã sũt nimis: domũ tuã decet sctitudo dñe / i lõgitudinẽ dieꝝ. Gl'ia.

Jubilate dño oĩs ps. 99. terra: seruite dño i leticia. Introite in conspectu eius: in exultatione. Scitote qm̃ dñs ipse est deus: ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos. Popul⁹ ei⁹ ⁊ oues pascue ei⁹ / introite poꝛtas eius in cõfessione: atria ei⁹ i hymnis ɔfitemini illi. Laudate nomẽ ei⁹ qm̃ suauis est dñs / ieternũ mĩa ei⁹: ⁊ vsqꝫ in gñatiõe ⁊ gñationẽ veritas ei⁹. Deus deus (Gl'ia. ps. 62. me⁹: ad te de luce vigilo. Sitiuit in te anima mea: q̃ꝫ multipliciter tibi caro mea. In terra deserta inuia et inaquosa sic in sctõ apparui tibi: vt viderẽ virtutẽ tuã et gl'iam tuã. Quoniã melioꝛ est mĩa tua sup vitas: labia mea laudabũt te. Sic benedicã te in vita mea: et in noĩe tuo leuabo manus meas Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: ⁊ labijs exultationis laudabit os meum. Sic memoꝛ fui tui super stratũ meũ / in matutinis meditaboꝛ in te: quia fuisti adiutoꝛ meus. Et in velamento alarum tuarũ

exultabo/ adhesit aīa mea post te: me suscepit dextera tua.
Ipsi vo īvanū q̄sierūt aīaȝ meā/ itroibūt i iferiora t̄re: tradent in man⁹ gladij partes vulpiū erūt.
Rex vero letabit in deo/ laudabūtur oēs q̄ iurāt in eo: q2 obstructū est os loquētiū iniqua. P̄s. 66.
Deus misereat nostri ⁊ bn̄dicat nobis: illumiet vultū suū sup nos ⁊ misereat nostri.
Ut cognoscam⁹ i terra viā tuā: in oībus gentibus salutare tuū.
Confiteātur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes.
Letent ⁊ exultent gentes/ quoniam iudicas populos in equitate: et gentes in terra dirigis.
Cōfiteant tibi ppl'i de⁹/ ꝯfiteāt tibi ppl'i oēs: t̄ra dedit fructū suū
Benedicat nos de⁹ deus noster bn̄dicat nos deus: ⁊ metuant eū oēs fines t̄re. Gl'ia. Daniel. iij.
Benedicite omīa opera domini domino: laudate ⁊ superexaltate eum in secula.
Bn̄dicite angeli domini domino: benedicite celi domino.
Bn̄dicite aq̄ oēs q̄ sup celos sūt dn̄o: bn̄d. oēs virtutes dn̄i dn̄o.
Benedicite sol et luna dn̄o: bn̄dicite stelle celi domino.
Bn̄dicite ymber et ros dn̄o: benedicite omnis spiritus dei dn̄o.
Benedicite ignis et estus dn̄o: benedicite frigus et estas dn̄o.
Benedicite rores ⁊ pruina dn̄o: benedicite gelu ⁊ frigus dn̄o.
Bn̄dicite glacies et niues dn̄o: benedicite noctes ⁊ dies dn̄o.
Benedicite lux et tenebre dn̄o: bn̄dicite fulgura et nubes dn̄o.
Benedicat terra dn̄o: laudet et superexaltet eum in secula.
Bn̄di. mōtes ⁊ colles dn̄o: bn̄d. vniuersa germinātia in t̄ra dn̄o
Benedicite fontes dn̄o: benedicite maria ⁊ flumina domino.
Bn̄d. cete ⁊ oīa q̄ mouent i aq̄s dn̄o: bn̄d. oēs volucres celi dn̄o.
Bn̄dicite oēs bestie ⁊ pecora domino: benedicite filij hoīm dn̄o.
Benedicat israel dn̄o: laudet et superexaltet eum in secula.
Benedicite sacerdotes dn̄i domino: benedicite serui dn̄i dn̄o.
Bn̄dicite spūs ⁊ aīe iustoꝝ dn̄o: bened. sc̄ti ⁊ humiles corde dn̄o.
Bn̄dicite anania azaria misael dn̄o: laudate ⁊ superexaltate eū in secl'a.
Bn̄dicamus patrē et filium cuȝ sancto spiritu: laudem⁹ et superexaltemus euȝ in secula.
Benedictus es dn̄e in firmamēto celi: ⁊ laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ superexaltatus in secula. Ps. 148.
Laudate dn̄m de celis: laudate eum in excelsis.
Laudate eum oēs angeli eius: laudate eum oēs virtutes eius.
Laudate eum sol ⁊ luna: laudate eum omnes stelle ⁊ lumen.

Laudate eũ celi celoꝝ ⁊ aque q̃ sup celos sunt: laudẽt nomẽ dñi.
Quia ipse dixit ⁊ facta sũt: ipse mandauit et creata sunt.
Statuit ea ieternũ ⁊ i sclm̃ seculi: pceptũ posuit ⁊ nõ pteribit.
Laudate dominũ de terra: dracones et omnes abyssi.
Ignis/grãdo/nix glacies spũs pcellarũ: que faciũt verbũ eius.
Montes et omnes colles: ligna fructifera ⁊ omnes cedri.
Bestie ⁊ vniuersa pecora: serpẽtes et volucres pennate.
Reges terre ⁊ oẽs populi: principes ⁊ omnes iudices terre.
Iuuenes ⁊ virgines senes cum iunioribus laudẽt nomẽ dñi: q̃r exaltatum est nomẽ eius solius.
Confessio eius super celũ ⁊ terrã: et exaltauit cornu populi sui.
Hymn⁹ oĩb⁹ sctis ei⁹: filijs isrl̃ pplo appropinquãti sibi. ps. 149.
Cantate dño cãticuʒ nouũ: laus eius i ecclesia sctõꝝ.
Letetur israel i eo qui fecit eũ: et filie syon exultent in rege suo.
Laudẽt nomẽ eius in choro: in tympano ⁊ psalterio psallant ei.
Q̃r bñplacitũ est dño i populo suo: ⁊ exaltauit mãsuetos i salutẽ
Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis.
Exultatiões dei i gutture eoꝝ: ⁊ gladij ancipites i manib⁹ eoꝝ.
Ad faciendã vindictã in nationibus: increpationes in populis.
Ad alligãdos reges eoꝝ i cõpedib⁹: ⁊ nobiles eoꝝ i manicis ferreis
Ut faciãt i eis iudiciũ cõscriptũ: gl'ia hec est oĩb⁹ sctis ei⁹.
Laudate dñm i sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius. ps. 150
Laudate eũ i v̄tutib⁹ ei⁹: laud. eũ scd̃ʒ m̃ltitudinẽ magnitudis ei⁹.
Laudate eũ i sono tube: laudate eũ i psalterio ⁊ cythara.
Laudate eũ i tympano ⁊ choro: laudate eũ in chordis ⁊ organo.
Laudate eũ i cymbalis bñsonãtib⁹/laudate eũ in cymbalis iubilatõis: oĩs spũs laudet dñi. Gl'ia
Benedictio ⁊ claritas ⁊ sapiẽtia ⁊ gr̃aꝝ actio: honor virt⁹ et fortitudo deo nr̃o in sc̃la scl̃oꝝ. Amẽ. Deo gr̃as. Cap. Apoc. 7.
Hoc pdictũ cap. cũ hymno ⁊ v̄. sequẽ. dr̄ ad laud. oĩbus dñicis. a Deus oĩm. vsq̧ ad aduẽtum q̃ñ de dñica agitur. Per estatẽ. Hymn⁹.
Ecce iã noctis tenuat̃ vmbra/lucis aurora rutilans choruscat: nisib⁹ totis rogitem⁹ omnes/cunctipotentem.
Ut de⁹ noster miserat⁹ oẽm/pellat lãguorẽ tribuat salutẽ: donet ⁊ nob̃ pietate pr̃is/regna poloꝝ.
Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq̧ sctĩ spiritus cui⁹ reboat in omni gloria mũdo. V̄. Dñs regnauit. R̄. Decorẽ

induit alleluya. Cãticũ. Luce. j.

Luc. j. Benedictus dñs de⁹ israel: quia visitauit et fecit redẽptionem plebis sue.
Et erexit cornu salutꝫ nobis: in domo dauid pueri sui.
Sicut locutus est per os sanctorũ: q̃ a seculo sunt ꝓphetarũ ei⁹.
Salutem ex inimicis nostris: ⁊ de manu omniũ qui oderũt nos.
Ad faciendã misericordiã cum patribus nostris: ⁊ memorari testamenti sui sancti.
Iusiurãdũ qđ iurauit ad abrahã patrẽ nostrũ: daturũ se nobis
Ut sine timore de manu inimicorũ nostrorꝫ liberati: seruiam⁹ illi
In sanctitate et iusticiã corã ipso: omnibus diebus nostris.
Et tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: preibis eñi ante faciem domini parare vias eius.
Ad dãdã scientiã salutis plebi eius: in remissionẽ pctõꝝ eorum
Per viscera mie dei nr̃i: in quibus visitauit nos oriens ex alto.
Illumiare his q̃ in tenebris et i vmbra mortꝫ sedẽt: ad dirigẽdos pedes nr̃os in viã pacis. Gl̃ia.
Ad te leuaui oclos ꝑ. xxx. meos: q̃ habitas in celis.
Ecce sicut oculi seruorũ: in manibus dominorum suorum.
Sicut oculi ancille in manibus dñe sue / ita oculi nostri ad dñm deũ nostrũ: donec misereat̃ nr̃i.

Miserere nr̃i dñe miserere nr̃i: qꝛ multũ repleti sum⁹ despectiõe
Qꝛ multũ repleta est aĩa nr̃a: opprobriũ abũdãtib⁹ ⁊ despectio superbis. Gl̃ia. Kyrieleyson. Christe eleyson. Kyrieleyson. Pater nr̃. Et ne nos. Sed libe.
Exurge domine adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum.
Domine deus virtutũ cõuerte nos. Et ostende faciem tuã ⁊ salui erimus.
Domine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat.
Dñs vobiscũ. Et cũ spũ tuo. Orõ.
Ecclesie tue dñe p̄ces placatus admitte: vt destructis aduersitatib⁹ ⁊ errorib⁹ vniuersis secura tibi seruiat libertate: ⁊ pacẽ tuã nr̃is cõcede tpib⁹. Per.
Iam lucꝫ orto syde. Ad. j. p⁹
Re / deũ p̄cemur supplices: vt i diurnis actib⁹ / nos seruet a
Liguã refrenãs tẽ= (nocẽtib⁹ peret / ne litꝫ horror isonet: visũ fouẽdo ꝯtegat / ne vanitates hau
Sint pura cordis itima / (riat. absistat ⁊ vecordia: carnis terat superbiã / potus cibiqꝫ parcitas.
Ut cũ dies abscesserit / noctẽqꝫ sors reduxerit: mũdi per abstinẽtiam / ipsi canamus gloriam.
Deo p̄ri sit gl̃ia / eiusqꝫ soli filio cũ spũ paraclyto / ⁊ nũc ⁊ imppe=
Deus de⁹ (tuũ Amẽ. ꝑ. xxi meus respice in me / quare me dereliquisti longe

a salute mea: vba delictor meor.
Deus meus clamabo p die & nō exaudies: & nocte et nō ad isipiētiā
Tu aūt i scto habitas (michi.
laus isrl: in te sperauerūt patres
nostri: sperauerūt & liberasti eos
Ad te clamauerūt et salui facti
sūt: i te spauerūt & nō sunt 2fusi.
Ego aūt sū vermis & nō homo:
opprobriū hoīz & abiectio plebis
Oēs vidētes me deriserūt me: locuti sūt labijs & mouerūt caput.
Sperauit in dño eripiet eum:
saluum faciet eū qm̄ vult eum.
Qm̄ tu es q̄ extraxisti me de vētre / spes mea ab vberib⁹ matris
mee: in te piectus sum ex vtero.
De vētre matris mee de⁹ meus
es tu: ne discesseris a me.
Quoniā tribulatio pxima est:
quoniā non est qui adiuuet.
Circūdederūt me vituli multi:
tauri pingues obsederūt me.
Aperuerūt super me os suum:
sicut leo rapiens & rugiens.
Sicut aqua effusus sum: & dispsa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meū tanq̄ cera
liquescēs: in medio ventris mei.
Aruit tanq̄ testa virt⁹ mea / & lingua mea adhesit faucib⁹ meis: &
in puluerē mortis deduxisti me.
Qm̄ circūdederūt me canes multi: 2siliū malignātiū obsedit me.
Foderunt man⁹ meas & pedes
meos: dinūerauerūt oīa ossa mea
Ipsi vero 2siderauerūt & inspexerūt me / diuiserūt sibi vestimenta
mea: & sup vestē meā miserūt sortē
Tu aūt dñe ne elōgaueris auxiliū tuū a me: ad defēsionē meā cō
Erue a framea de⁹ aīaz (spice.
meā: & de manu canis vnicā meā
Salua me ex ore leonis: & a cornib⁹ vnicorniū humilitatē meā.
Narrabo nomē tuuz fratribus
meis: i medio ecclie laudabo te.
Qui timetis dñm laudate euz:
vniuersū semē iacob glificate eū
Timeat eū omne semen israel:
quoniam non spreuit neq̄ despexit deprecationem pauperis.
Nec auertit faciē suā a me: & cū
clamarem ad euz exaudiuit me.
Apud te laus mea in ecclia magna: vota mea reddam in cōspectu timentium eum.
Edēt pauperes & saturabunt / &
laudabūt dñm qui requirūt eū:
viuēt corda eor in seculū seculi.
Reminiscētur et 2uertentur ad
dominū: vniuersi fines terre.
Et adorabunt in 2spectu eius:
vniuerse familie gentium.
Quoniā domini est regnum: et
ipse dominabitur gentium.
Mādūcauerūt & adorauerūt oēs
pigues terre: in cōspectu eius cadent oēs qui descendūt in terrā.
Et anima mea illi viuet: et semen meum seruiet ipsi.
Annūciabit dño gnatio ventu-

ra/ et annūciabūt celi iusticiā ei⁹: pplō q̄ nascet̄ quē fecit dn̄s. p̄. 22

Dominus regit me et nichil michi deerit: i loco pascue ibi me collocauit.

Super aquam refectionis educauit me: animā meā cōuertit.

Deduxit me super semitas iusticie: propter nomen suum.

Nā et si ābulauero i medio vmbre mort͡: nō timebo mala qm̄ tu (mecū es.

Virga tua et baculus tuus: ipa me consolata sunt.

Parasti i ɔspectu meo mēsam: aduersus eos qui tribulant me.

Impiguasti i oleo caput meū: et calix me⁹ iebriās q̄p preclar⁹ est.

Et misericordia tua subsequet̄ me: omnibus diebus vite mee.

Et vt inhabitē in domo dn̄i: in longitudine dier̄. Gl'ia. ps. 23.

Domini est terra et plenitudo eius: orbis terrarū et vniuersi qui habitāt in eo.

Quia ipse sup maria fundauit eū: et sup flumina preparauit eū.

Quis ascendet in montē dn̄i: aut quis stabit in loco sc̄tō eius.

Innocēs manib⁹ et mūdo corde q̄ non accepit in vano aiam suā: nec iurauit in dolo proximo suo.

Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o: et m̄iam a deo salutari suo.

Hec est generatio querētiū eū: querentiū faciē dei iacob.

Attollite portas principes vestras/ et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.

Quis est iste rex gl'ie/ dn̄s fortis et potens: dn̄s potēs in prelio.

Attollite portas principes vestras/ et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.

Quis est iste rex gl'ie: dn̄s virtutū ipe est rex gl'ie. p̄. 24

Ad te dn̄e leuaui aiā meā de⁹ me⁹ in te ɔfido nō erubescā.

Neq; irrideant me inimici mei: et ei vniuersi q̄ sustinēt te nō ɔfū (dent.

Confundantur om̄es iniqua agentes: superuacue.

Vias tuas dn̄e demonstra michi: et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua et doce me/ quia tu es deus saluator meus: et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationū tuarū dn̄e: et m̄iar̄ tuar̄ q̄ a sc̄lo sūt.

Delicta iuuētutis mee: et ignorantias meas ne memineris.

Secundū m̄iam tuā memento mei tu: ꝑpter bonitatē tuā dn̄e.

Dulcis et rect⁹ dn̄s: ꝑpter hoc legē dabit delinquētibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas.

Vniuerse vie dn̄i misericordia et veritas requirētibus testamētum eius: et testimonia eius.

Propter nomē tuū dn̄e ꝑpiciaberis pctō meo: multū est enim.

Quis est homo qui timet dn̄m:

legem statuit ei i via quã elegit.
Anima eius in bonis demorabit: et semẽ eius hereditabit trã.
Firmamẽtũ est dñs timẽtibus eũ: et testamẽtũ ipsi9 vt mãifestet illis.
Oculi mei sẽp ad dñz: qm̃ ipse euellet de laqo pedes meos.
Respice in me et miserere mei: quia vnicus et pauper sum ego.
Tribulatiões cordis mei multiplicate sũt: de necessitatib9 meis erue me.
Vide humilitatem meam et laborẽ meum: et dimitte vniuersa delicta mea.
Respice iimicos meos qm̃ multiplicati sũt: et odio iiquo oderũt me.
Custodi aĩam meã et erue me: nõ erubescã qm̃ speraui i te.
Innocentes et recti adheserunt michi: quia sustinui te.
Libera deus israel: ex omnibus tribulationib9 suis. Gloria. ps. 25.
Iudica me dñe qm̃ ego i innocẽtia mea igressus sum: et in dño sperans nõ ifirmabor.
Proba me domie et tempta me: vre renes meos et cor meum.
Qm̃ mia tua ãte oculos meos est: et complacui in veritate tua.
Non sedi cũ cõsilio vanitatis: et cũ iiqua gerẽtibus nõ introibo.
Odiui ecclesiã malignantium: et cum impijs non sedebo.
Lauabo iter inocẽtes man9 meas: et circundabo altare tuũ dñe.
Ut audiam vocẽ laudis tue: et enarrẽ vniuersa mirabilia tua.
Dñe dilexi decorẽ domus tue: et locum habitationis glorie tue.
Ne pdas cũ impijs de9 aĩaz meã: et cum viris sanguinũ vitã meã.
In quor manib9 iniqtates sũt: dextera eorum repleta est mũerib9
Ego aũt i inocẽtia mea igress9 sum: redime me et miserere mei.
Pes me9 stetit in directo: i ecclesijs bñdicã te dñe. ps. 53.
Deus i noie tuo saluũ me fac: et i virtute tua iudica me.
Deus exaudi orationẽ meam: auribus percipe verba oris mei.
Qm̃ alieni isurrexert aduersũ me et fortes qsierũt aĩaz meã: et nõ pposuerũt deũ ãte cõspectũ suũ.
Ecce enim deus adiuuat me: et dñs susceptor est anime mee.
Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua disperde illos.
Uolũtarie sacrificabo tibi et cõfitebor noi tuo dñe: qm̃ bonũ est
Quoniã ex omi tribulatiõe eripuisti me: et super iimicos meos despexit ocls me9. Gloria. ps. 117.
Confitemini dño quoniaz bon9: qm̃ in sclm mia ei9.
Dicat nũc israel quoniã bon9: quoniã in seculũ mia eius.
Dicat nũc dom9 aarõ: qm̃ i sclz mia ei9.
Dicat nũc qui timet dñm: quoniã in seculũ mia eius.
De tribulatiõe iuocaui dñm: et exaudiuit me in latitudine dñs.

Dominus michi adiutor: nō timebo qd faciat michi homo.
Dominus michi adiutor: ꝛ ego despiciam inimicos meos.
Bonū est ꝯfidere i dn̄o: ꝙ ꝯfidere in hoīe.
Bonū est sperare i dn̄o: ꝙ sperare in principibus.
Omnes gētes circuierūt me: et in noīe dn̄i qꝛ vltus sum in eos.
Circūdātes circūdederūt me: ꝛ in noīe dn̄i qꝛ vltus sum i eos.
Circūdederūt me sicut apes et exarserūt sicut ignis in spinis: ꝛ in noīe dn̄i qꝛ vltus sum in eos.
Impulsus euersus sum vt caderem: ꝛ dominus suscepit me.
Fortitudo mea ꝛ laus mea dominꝰ: ꝛ factus est michi in salutē
Vox exultationis et salutis: in tabernaculis iustorum.
Dextera domini fecit virtutē / dextera dn̄i exaltauit me: dextera domini fecit virtutem.
Non moriar sed viuam: et narrabo opera domini.
Castigās castigauit me dominus: ꝛ morti non tradidit me.
Aperite mihi portas iusticie / ꝛ ingressus i eas ꝯfitebor dn̄o: hec porta dn̄i iusti intrabūt in eam.
Confitebor tibi quoniā exaudisti me: ꝛ factus es michi in salutē
Lapidē quē reprobauerūt edificātes: hic factꝰ est i caput āguli
A dn̄o factū est istud: et est mirabile in oculis nostris.
Hec est dies quā fecit dominꝰ: exultemus ꝛ letemur in ea.
O dn̄e saluū me fac: o dn̄e bene ꝓspare: b̄ndictꝰ q̄ veīt i noīe dn̄i
Benediximus vobis de domo dn̄i: deꝰ dn̄s ꝛ illuxit nobis.
Constituite diē solēnē in cōdēsis: vsq; ad cornu altaris.
Deus meus es tu ꝛ confitebor tibi: deꝰ meꝰ es tu / ꝛ exaltabo te.
Confitebor tibi quoniā exaudisti me: ꝛ factꝰ es michi in salutē.
Cōfitemini dn̄o quoniā bonꝰ: qm̄ in seculum mīa eius. ps. cxviii.
Beati imaculati in via: qui ambulāt in lege domini.
Beati qui scrutant̄ testimonia eius: in toto corde exquirunt eū.
Non eni qui operantur iniquitatē: in vijs eius ambulauerūt.
Tu mandasti: mandata tua custodiri nimis.
Utinā dirigant̄ vie mee: ad custodiendas iustificationes tuas.
Tunc nō cōfundar cū perspexero: in omibus mandatis tuis.
Cōfitebor tibi i directōe cordis i eo qd̄ didici iudicia iusticie tue.
Iustificationes tuas custodiā: non me derelinquas vsq;quaq;.
In quo corrigit adolescētior viā suā: i custodiēdo sermōes tuos.
In toto corde meo exq̄siui te: ne repellas me a mādatis tuis.
In corde meo abscōdi eloquia tua: vt non peccem tibi.

Benedictus es domine: doce me iustificationes tuas.
In labijs meis pronunciaui: omnia iudicia oris tui.
In via testimoniorum tuorum delectatus sum: sicut in omnibus diuitijs
In mandatis tuis exercebor: et considerabo vias tuas.
In iustificationibus tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos.
Retribue seruo (Gloria. ps.
tuo viuifica me: et custodiam sermones tuos.
Reuela oculos meos: et considerabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua.
Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas: in omni tempore.
Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.
Aufer a me opprobrium et contemptum: quia testimonia tua exquisiui
Etenim sederunt principes et aduersum me loquebantur: seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis.
Nam et testimonia tua meditatio mea est: et consilium meum iustificationes
Adhesit pauimento anima (tue.
mea: viuifica me secundum verbum tuum.
Uias meas enunciaui et exaudisti me: doce me iustificationes tuas
Uiam iustificationum tuarum instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis
Dormitauit anima mea pre tedio: confirma me in verbis tuis.

Uiam iniquitatis amoue a me: et de lege tua miserere mei.
Uiam veritatis elegi: iudicia tua non
Adhesi testimo- (sum oblitus.
nijs tuis domine: noli me confundere.
Uiam mandatorum tuorum cucurri: cum dilatasti cor meum. Gloria. In diebus dominicis. antiphona. Dominus regit me et nichil michi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. Hec predicta antiphona dicitur super hos. ad. i. a Deus omnium. vsque ad aduentum domini quando de dominica agitur. In ferijs. antiphona. Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei. Hec predicta antiphona dicitur super psalmos ad. i. in omnibus ferijs. a Deus omnium vsque ad aduentum domini quando de feria agitur

C Simbolum athanasij.
Quicunque vult saluus esse ante omnia opus est: vt teneat catholicam fidem
Quam nisi quisque integram inuiolatamque seruauerit: absque dubio in eternum
Fides autem catholica (peribit.
hec est: vt vnum deum in trinitate et trinitatem in vnitate veneremur.
Neque confundentes personas: neque substantiam separantes.
Alia est enim persona patris: alia filij/alia spiritus sancti.
Sed patris et filij et spiritus sancti vna est diuinitas: equalis gloria coeterna maiestas.
Qualis pater talis filius: talis spiritus
Increatus pater increa (sanctus.
tus filius: increatus spiritus sanctus.
Immensus pater immensus filius: imensus spiritus sanctus.

Eternus pater eternus filius: eternus spiritus sanctus.
Et tamen non tres eterni sed unus eternus
Sicut non tres increati nec tres immensi: sed unus increatus et unus immensus
Similiter omnipotens pater omnipotens filius: omnipotens spiritus sanctus.
Et tamen non tres omnipotentes: sed unus omnipotens.
Ita deus pater deus filius: deus spiritus sanctus
Et tamen non tres dii: sed unus est deus
Ita dominus pater dominus filius: dominus spiritus sanctus.
Et tamen non tres domini: sed unus est dominus
Quia sicut singillatim unamquamque personam deum ac dominum: confiteri christiana veritate compellimur.
Ita tres deos aut dominos: dicere catholica religione prohibemur.
Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus.
Filius a patre solo est: non factus nec creatus sed genitus.
Spiritus sanctus a patre et filio: non factus nec creatus nec genitus / sed procedens.
Unus ergo pater / non tres patres / unus filius non tres filii: unus spiritus sanctus / non tres spiritus sancti.
Et in hac trinitate nichil prius aut posterius: nichil maius aut minus / sed tote tres persone coeterne sibi sunt et coequales.
Ita ut per omnia sicut iam supradictum est / et unitas in trinitate: et trinitas in unitate veneranda sit.
Qui vult ergo salvus esse: ita de trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad eternam salutem: ut incarnationem quoque domini nostri iesu christi unusquisque fideliter credat.
Est ergo fides recta / ut credamus et confiteamur: quia dominus noster iesus christus dei filius deus et homo est
Deus est ex substantia patris ante secula genitus: et homo est ex substantia matris in seculo natus.
Perfectus deus perfectus homo ex anima rationali: et humana carne subsistens
Equalis patri secundum divinitatem: minor patre secundum humanitatem.
Qui licet deus sit et homo: non duo tamen / sed unus est christus.
Unus autem non conversione divinitatis in carnem: sed assumptione humanitatis in deum.
Unus omnino non confusione substantie: sed unitate persone.
Nam sicut anima rationalis et caro unus est homo: ita deus et homo unus est christus
Qui passus est pro salute nostra descendit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis.
Ascendit ad celos sedet ad dexteram dei patris omnipotentis: inde venturus est iudicare vivos et mortuos
Ad cuius adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis: et reddituri sunt de factis propriis rationem.
Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum.
Hec est fides catholica quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit

rit:salu⁹ eẽ nõ poterit. Gl'ia. In oib⁹ dñicis qñcũqz d᷑ p Deꝰ deꝰ meꝰ respi. cũ reliqs p̄is. ad p̄mã tũc dicetur sup Quicũqz. hec ãn. Te deũ patrẽ igenitũ/te filiũ vnigenitũ/te spm̄ sctm̄ paraclytũ: sctãm ⁊ idiuiduã trinitatẽ toto corde ⁊ ore confitemur/ laudam⁹ atqz bñdicim⁹ tibi gl'ia in scl'a. In ceterꝫ aũt dñicꝫ simplicib⁹ toti⁹ ãni: ⁊ i oib⁹ fes. simplicitã. iij. ꝙ. ix. lc. cũ regi. cho. ⁊ i oc. ⁊ ifra qñ chor⁹ regit̃. Et i ꝯmẽo. btẽ marie ⁊ festi loci: nisi i istis festis ⁊ ꝯmẽo. q̃ ꝯtigũt ifra oct. sctẽ trini. d᷑ sup Quicũqz vult. hec ã. Te iure laudant/te adorant/te glorificãt oẽs creature tue/ o beata trinitas. In tpe paschali All'a. In oib⁹ fes. dupl'. p ãnũ extra ebd̃. sctẽ trini. d᷑ sup Quicũqz vult. hec ã. Gr̃as tibi deus gr̃as tibi vera/ vna trinitas/ vna ⁊ sũma deitas sctã/ et vna vnitas. In tpe pasc. all'a. In oib⁹ fer̃. qñ de fer̃. agit̃ p totũ ãnũ: ⁊ i fes. iij. lc. sine regi. cho. ⁊ i oct. et ifra in q̃b⁹ chor⁹ nõ regit̃. Et i vigil'. ⁊ i quattuor tpib⁹ extra ebd̃. pẽthe. et ebd̃. sctẽ trini. d᷑ sup Quicũqz vult. hec ã. Gl'ia tibi trinitas/ equalis vna deitas/ ⁊ añ oĩa scl'a/ ⁊ nũc ⁊ imperpetuũ. In tpe pascha all'a. Per ebd̃. sctẽ trini. de quocũqz fit seruit̃. d᷑ sup Quicũqz vult. hec ãn. O beata ⁊ bñdicta ⁊ gloriosa trinitas pater/ ⁊ fili⁹/ ⁊ sp̃us sctũs. Cpꝫ

Regi scl'oꝝ imortali iuisibili: soli deo honor ⁊ gl'ia i scl'a scl'orũ. Amẽ. Deo g. Hoc pred̃. cp̃. d᷑ oib⁹ dñicꝫ ⁊ i fes. ⁊ i oct. ⁊ ifra qñ chor⁹ regit̃. Et i ꝯmẽo. btẽ ma. et in fes. loci p totũ ãnũ extra ebd̃. pasche. In oib⁹ aliꝫs fes. p ãnũ: ⁊ i oib⁹ fes. ab oct. pasc. vsqz ad pẽthe. ⁊ i oc. ⁊ ifra sine regi. cho. et i vigi. ascẽ. ⁊ pẽth. et i vig. natalis do. ⁊ epy. cũ extra do. euenerit d᷑

Domine miserere (hoc cp̃z nr̃i: te eñi expectauimus esto brachiũ nr̃m i mane/ ⁊ salus nr̃a in tpe tribulatiõis. In oib⁹ aliꝫs fer̃. p aduẽ. ⁊ a Dñe ne in ira. vsqz ad cenã dñi: ⁊ a Deꝰ oĩm. vsqz ad aduẽ. do. qñ d̃ fer̃. agit̃ d᷑ hoc

Pacẽ ⁊ ṽitatẽ diligite: cp̃z ait dñs omp̃s. Et qñcũqz d᷑ hoc pred̃. cp̃. ad p̄mã: tũc fiãt p̄ces cũ p̄stratiõe ad oẽs hor̃. R̄. Jesu xp̄e fili dei viui Miserere nobis. V̄. Qui sedes ad dexterã p̄ris. Miserere. Gl'ia. Jesu. Iste ṽ. scꝫ Qui sedes d᷑ p totũ ãnũ post p̄dictũ R̄. nisi i die nat̃. do. ⁊ abhic vsqz i crastio purifi. Et a passione dñi vsqz ad ascẽ. do. ⁊ nisi qñ dicat̃ d̃ scã ma. ⁊ nisi i fe. ⁊ p oc. corpis xp̄i qñ de oct̃. fit seruit. ⁊ nisi i fes. trãsfigu. ⁊ i fes. ⁊ p oct̃. nois iesu/ qñ de oc. fit seruit. Seq̃t̃ ṽ. Exurge dñe adiuua nos. R̄. Et libera nos ppt nomen tuũ. Et his dictꝫ sequũt̃ p̄ces hoc mõ. Kyriel'. iij. Xp̄e el'. iij. Kyriel'. iij. Pr̃ nr̃. Et ne. Sꝫ libera.

Vivet anima mea et laudabit te. Et iudicia tua adiuuabũt me
Erraui sicut ouis q̃ perijt. Quere seruũ tuũ dñe: q2 mãdata tua nõ sũ oblit9. Credo i deũ. Car nis resurrectõez Et vitã etnã am
Repleat᷑ os meũ laude. Ut cãtẽ gl'iaʒ tuã tota die magnitudinẽ
Dñe auerte faciẽ tuaʒ a (tuã. pctis meis Et oẽs iniq̃tates meas
Cor mũdũ crea i me de9 (dele. Et sp̃ʒ rectũ inoua i viscerib9 me
Ne piijcias me a facie tua: (ts. Et spm̃ scm̃ tuũ ne auferas a me
Redde michi leticiã salutar' tui Et spiritu principali ɔfirma me.
Eripe me dñe ab homine malo A viro iniquo eripe me.
Eripe me de inimic' meis de9 me9 Et ab isurgẽtib9 i me libera me.
Eripe me de operãtib9 iniq̃tatẽ. Et de viris sanguinũ salua me.
Sic psalmũ dicã noi tuo i sclʒ se culi. Ut reddã vota mea de die in
Exaudi nos de9 salutar' (diẽ. nr̃. Spes oĩʒ finiũ tre ⁊ i mari lõ
De9 i adiutoriũ meũ itẽde (ge. Dñe ad adiuuãdum me festina.
Sctũs de9 scũs fort' scũs ⁊ imor
Agnus dei q̃ tollis pec (talis. cata mundi: miserere nobis.
Benedic aĩa mea dño. Et oĩa que intra me sunt noi sctõ eius.
Benedic aĩa mea dño. Et noli obliuisci oẽs retributiones eius
Qui ppiciat᷑ oĩb9 iniq̃tatib9 tuis
Qui sanat oẽs ifirmitates tuas.
Qui redimit de iteritu vitã tuã
Qui coronat te i mia ⁊ miseratõi
Qui replet i bonis desi- (bus. deriũ tuũ. Renouabit᷑ vt aq̃le iu uẽtus tua. Deide d2 Cõfiteor. ⁊ Misereat᷑. ⁊ Absolutiõeʒ. vt istra ad ɔpl'. Sequãt᷑ p̃ces hoc mõ.
Deus tu cõuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur i te.
Ostẽde nobis dñe miam tuam. Et salutare tuum da nobis.
Dignare domie die isto. Sine peccato nos custodire.
Miserere nr̃i dñe. Miserẽ nr̃i.
Fiat mia tua domine sup nos. Queadmodũ sperauimus in te.
Dñe de9 virtutũ conuerte nos Et ostẽde faciẽ tuã ⁊ salui erim9.
Dñe exaudi ora. Et clamor ⁊c.
Dñs vobis. Et cũ spũ tuo Or̃9
He p̃ces p̃dicte dicãt᷑ supradicto mõ ad .j. p totũ ãnũ taʒ i fes. q̃ꝫ in pfe. ⁊ tã dupl'. q̃ꝫ simpl'. nisi a cẽa do. vsq3 ad oc. pas. ⁊ nisi i die aia℞ ita tñ q̃ i oib9 fer. p aduẽ. ⁊ a Dñe ne i ira. vsq3 ad cenã do. ⁊ a De9 oĩʒ vsq3 ad aduẽ. dñi/ qñ de fer. agit᷑ stati post Fiat mia. sequat᷑ V. Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te ⁊c. oĩa sicut ad ɔpl'. supra notatũ est vsq3 ad orõeʒ dicẽdã explẽat᷑ Hec seq̃ns orõ d2 i oib9 fest' duplicib9 p annũ extra ebdo. pasche. Orõ
In hac hora huius diei tua nos dñe reple mia vt p totũ

diē exultātes i tuis laudib⁹ delectemur. Per dnm. Dñs vobiscū. Bñdicam⁹ dño. Deo gr̄as. ¶ In oib⁹ dñicis ꝛ i festis scōꝝ nō duplicib⁹: ꝛ i festis extra ebd. pas. dicat

Domie scte pr̄ (hec Oro. omps eťne de⁹: q̄ nos ad p̄icipiū hui⁹ diei puenire fecisti tua nos hodie salua v̄tute ꝛ cōcede: vt in hac die ad nullū declinemus pctm̄: nec vllū icurram⁹ piculū: sed sēp ad tuā iusticiā faciēdā ois nr̄a actio/tuo moderamie dirigať. Per dñz. Dñs vobiscū. Bñdicam⁹ dño. Deo gr̄as. Dei de dicat sacerdos sic. Preciosa est i ꝯspectu dñi. Mors sctōꝝ ei⁹. Deinde dicat sacerd. sine Dñs vo. ꝛ sine

Sancta maria mr̄ (Orem⁹ dñi nr̄i iesu xp̄i: atq3 oms scti iusti ꝛ electi dei ītercedant et orēt p nobis pctōrib⁹ ad dñz deū nr̄z vt nos mereamur ab eo adiuuari ꝛ saluari: q̄ in trinitate pfecta viuit et regnat de⁹/p oia scl'a scloꝝ. Amē. Sacerdos dicat De⁹ in adiutoriū meū intēde. R̄. Dñe ad adiuuādū me festia. Eodē mō d̄r tribus vicib⁹ Deus in adiutoriū. Dñe ad adiuuandū. Et tūc sequatur sic Gloria patri ꝛ filio ꝛ spi. Sicut erat. Kyrieleyson. Christe eleysō. Kyrieleyson. Pater nr̄. Et ne nos. Sed libe.

Et veniat sup nos mia tua domine. Salutare tuum secundū eloquiū tuū. Et respice in seruos tuos et in opera tua. Et dirige filios eorum.

Et sit splēdor dñi dei nr̄i super nos. Et opa manuū nr̄aꝝ dirige sup nos: ꝛ op⁹ manuū nr̄aꝝ dirige. Hec sequēs oro d̄r i fes. dupli. et quotiēscūq3 chor⁹ regiť extra ebdo. pasc. sine Dñs vobiscū. sed tm̄ cū Orem⁹.

Omps sempiterne de⁹ dirige actus nr̄os i bn̄placito tuo: vt in noie dilecti filij tui mereamur bonis operib⁹ abūdare. Qui tecū viuit ꝛ regnat i vnitate sp̄s sci de⁹: p oia scl'a scloꝝ. amē. Dñs vobiscū. Bñdicam⁹ dño. In oib⁹ alijs fes. et pfestis d̄r hec oro sine Dñs vo. s3 tm̄ cū Orē⁹.

Dirigere ꝛ sctificare ꝛ regere dignare dñe de⁹ q̄s corda ꝛ corpa nr̄a i lege tua ꝛ in opib⁹ mādatoꝝ tuoꝝ: vt hic ꝛ in eťnū te auxiliāte/sani ꝛ salui esse mereamur. Per do. ꝛc. Et finiať supradicto mō/vc3 cum Dñs vobiscū. ꝛ cū Bñdicam⁹ do. Et sciēdū ē q: qñcūq3 d̄r p̄. Ad te leuaui post mať. tūc ad primā post tabulā lectaz d̄r sine nota iste p̄s. 120.

Leuaui oculos meos i mōtes: vnde veniet auxiliū. Auxilium meum a do (michi mino: qui fecit celum et terram. Non det in cōmotionē pedē tuum: neq3 dormitet q̄ custodit te. Ecce non dormitabit neq3 dormiet: qui custodit israel. Dñs custodit te dñs protectio

tua: super manū dexterā tuam. Per diem sol non vret te: neq; luna per noctem. Domin⁹ custodit te ab omī malo: custodiat animā tuā domin⁹. Dn̄s custodiat itroitū tuū ⁊ exitū tuū: ex hoc nūc ⁊ vsq; i seculū. Gl'ia Kyriel. Xp̄e el. Kyriel. Pater nr̄. Et ne nos. Sed li. Ostēde nobis dn̄e miam tuam. Et salutare tuum da nobis. Saluos fac seruos tuos ⁊ ancillas tuas. De⁹ me⁹ sperātes i te. Mitte eis dn̄e auxiliū de sancto. Et de syon tuere eos. Esto nobis domine turris fortitudinis. A facie inimici. Nichil pficiat iimic⁹ i eis. Et fili⁹ iiq̄tatꝫ nō apponat nocere eis Domine exaudi orationē meā. Et clamor meus ad te veniat. Dn̄s vobiscū. Et cū. Oremus. Adesto dn̄e supplicatōib⁹ nr̄is: ⁊ viā famlo℞ tuo℞ in salutē tue pspitate dispone: vt iter oēs vie ⁊ vite hui⁹ varietates tuo semp ptegant auxilio. Orō Omnipotens sempiterne de⁹ sal⁹ etna credētiū: exaudi nos p famlis tuis p qb⁹ mie tue iploram⁹ auxiliū: vt reddita sibi sanitate gr̄a℞ tibi i eccl'ia tua referāt actōes. Per xp̄ꝫ dn̄ꝫ nr̄ꝫ. ℟ Amē Excellētior psona dicat Bn̄dicite. Dn̄s. In noie patris ⁊ filij et spūs scti. Amen. ¶ Ad. iij. Hy⁹.

Nunc sctē nobis spūs/ vnū p̄ri cū filio: dignare promptus igeri/ nr̄o refusus pectori. Os lingua mēs sensus vigor/ cōfessionē personēt: flāmescat igne caritas/ accendat ardor pximos. Presta pater pijssime/ p̄riq; cōpar vnice: cum spū paraclyto regnās per omē seculū. Amen. ps. Legē pone michi domine viam iustificationū tuarum: ⁊ exquirā eā semp. Da michi itellectū ⁊ scrutabor legē tuā: ⁊ custodiā illā i toto cor Deduc me in semita (de meo. mādato℞ tuo℞: q2 ipsam volui. Inclina cor meū in testimonia tua: ⁊ non in auariciam. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē: in via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloquium tuum: in timore tuo. Amputa opprobriū meū qd suspicat⁹ suꝫ: q2 iudicia tua iocūda Ecce concupiui mādata tua: in equitate tua viuifica me. Et veniat sup me mia tua dn̄e: salutare tuū scd̄ꝫ eloquium tuū. Et respōdebo exprobrātib⁹ michi verbū: q2 spaui in sermonib⁹ Et ne auferas de ore (tuis. meo verbū veritatis vsq;quaq;: q2 in iudicijs tuis supersperaui. Et custodiā legem tuā semper: in seculum ⁊ in seculū seculi. Et ambulabam in latitudine:

quia mandata tua exquisiui.
Et loquebar i testimoniis tuis in ꝯspectu regū: ⁊ nō ꝯfundebar
Et meditabar i mādatꝭ tuis: q̄
Et leuaui man⁹ meas (dilexi. ad mādata tua q̄ dilexi: ⁊ exercebor i iustificatōib⁹ tuis. Gla. p̄.
Memor esto vbi tui seruo tuo: i quo mihi spē dedisti
Hec me cōsolata est in hūilitate mea: qꝛ eloq̄ū tuū viuificauit me
Superbi iniq̄ agebāt vsq̄quaq̄: a lege aūt tua non declinaui.
Memor fui iudiciorum tuorum a seculo domine: ⁊ cōsolatus sum.
Defectio tenuit me: pro pctōꝛibus derelinquentibus legē tuā.
Cātabiles michi erāt iustificatiōes tue: i loco pegriatiōis mee
Memor fui nocte nomis tui domine: ⁊ custodiui legem tuam.
Hec facta est michi: quia iustificationes tuas exquisiui.
Portio mea domine: dixi custodire legem tuam.
Deprcat⁹ suꝫ faciē tuā i toto corde meo: miserē mei scd̄ꝫ eloquiū
Cogitaui vias meas (tuū ⁊ cō uerti pedes meos i testionia tua
Paratus sum ⁊ non sum turbatus: vt custodiam mandata tua.
Funes pctōꝝ circūplexi sunt me: ⁊ legem tuam nō sum oblit⁹
Media nocte surgebā ad cōfitēdū tibi: sup iudicia iustificatiōis
Particeps ego sū oīꝫ timē (tue tiū te: ⁊ custodiētiū mādata tua.
Mia tua dn̄e plena est t̄ra: iustificatiōes tuas doce me. Gl̄a. ps.
Bonitatē fecisti cum seruo tuo dn̄e: scd̄m verbū tuū.
Bonitatē ⁊ disciplinā et sciētiā doce me: qꝛ i mādatꝭ tuis credidi
Priusq̄ humiliarer ego deliq̄: ꝓpterea eloquiū tuuꝫ custodiui.
Bonus es tu: ⁊ in bonitate tua doce me iustificationes tuas.
Multiplicata est sup me iniquitas supboꝝ: ego aūt in toto corde meo scrutabor mandata tua.
Coagulatū ē sicut lac cor eoꝝ: ego vero legē tuā meditat⁹ sum.
Bonū michi quia hūiliasti me: vt discaꝫ iustificationes tuas.
Bonum michi lex oꝛis tui: sup milia auri ⁊ argenti.
Manus tue fecerunt me ⁊ plasmauerunt me: da michi intellectum vt discam mandata tua.
Qui timēt te videbūt me ⁊ letabunt: qꝛ i verba tua sup sperauī.
Cognoui dn̄e qꝛ eq̄tas iudicia tua: ⁊ i veritate tua hūiliasti me.
Fiat mia tua vt cōsoletur me: secundū eloquiuꝫ tuū seruo tuo.
Ueniāt michi miseratōes tue ⁊ viuā: qꝛ lex tua meditatio mea ē.
Confundant supbi quia iniuste iniquitatē fecerūt in me: ego aūt exercebor in mandatis tuis.
Conuertant michi timētes te: et qui nouerunt testimonia tua.

Fiat cor meū imaculatū i iusti ficationib⁹ tuis vt nō cōfundar. Gloria. In dñicis .a. Laus et perennis gloria deo pri et filio scto simul paraclyto in (secula seculorum. Cap.

2. Cor. ii. vlt.

Gratia dñi nr̄i iesu xp̄i: et caritas dei et cōmunicatio scti spūs sit semp cū oib⁹ nobis. Deo gr̄as. ℟. Inclina cor meū de⁹: In testimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē i via tua viuifica me. In te. Gloria. Inclia. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. ℟. Sana aiaz meā quia peccaui tibi. In fer. .a. Ueniāt mihi dñe miseratōes (tue et viuā. Cap.

Hiere. 17.

Sana me dñe et sanabor: saluuz me fac et saluus ero: qm̄ laus mea tu es. ℟. Sana aiaz meā Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. Quia. Gloria. Sa. ℣. Adiutor me⁹ esto dñe. ℟. Ne derelinquas me: neqz despicias me deus salutaris meus. Ad. vj. hy⁹.

Rector potēs verax deus/ q̄ tēperas rez vices: splēdore mane instruis/ et ignib⁹ meridiē. Extingue flammas litiū/ aufer calorem noxium: confer salutem corporum/ veramqz pacē cordiū. Presta pat piissime/ patriqz cōpar vnice: cuz spiritu paraclyto/ regnans p oīne seculū. Amē. ps.

Defecit in salutare tuuz anima mea: et in verbū tuum supersperaui. Defecerūt oculi mei in eloquiū tuū: dicentes qn̄ cōsolaberis me. Qz fact⁹ suz sicut vter i pruina: iustificatiōes tuas nō sū oblit⁹. Quot sunt dies serui tui: qn̄ facies de psequentib⁹ me iudiciū. Narrauerunt michi iniqui fabulationes: sed nō vt lex tua. Oīa mādata tua veritas: iniqui psecuti sunt me adiuua me. Paulomin⁹ cōsūmauerūt me in tra: ego autē nō dereliq̄ mādata. Scd̄z miam tuā viuifica (tua. me: et custodiā testionia oris tui. Ieternum domie: verbum tuū permanet in celo. In gn̄atiōe et gn̄atiōez veritas tua: fundasti terraz et permanet. Ordinatiōe tua pseuerat dies: quoniam oīa seruiunt tibi. Nisi q lex tua meditatio mea ē tūc forte piissem i hūilitate mea. Ineternū nō obliuiscar iustificatiōes tuas: qz i ipis viuificasti me. Tuus sum ego saluum me fac: qm̄ iustificationes tuas exq̄siui. Me expectauerūt pctōres vt pderent me: testimonia tua itellexi. Oīs cōsummatiōis vidi finē: latū mādatū tuū nimis. Gloria. ps.

Quomō dilexi legē tuā dñe tota die meditatio mea ē. Super inimicos meos prudentem me fecisti mādato tuo: quia ineternuum michi est. Sup oēs docētes me itellexi: qz testionia tua meditatio mea est. Super senes intellexi: qz man=

data tua quesiui.

Ab oĩbꝰ via mala prohibui pedes meos: vt custodiam verba tua.

A iudicijs tuis non declinaui: quia tu legem posuisti michi.

Quã dulcia faucibus meis elo quia tua: super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi: pro pterea odiui oẽm viã iniq̃tatis.

Lucerna pedibus meis verbũ tuum: ⁊ lumen semitis meis.

Iuraui et statui: custodire iu dicia iusticie tue.

Humiliatꝰ sum vsq̄quaq̄ dñe: viuifica me secundũ verbũ tuũ.

Volũtaria oris mei bñplacita fac domine: ⁊ iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semp: ⁊ legẽ tuã nõ sum oblitus.

Posuerũt pctõres laq̃uz michi: et de mandatis tuis non erraui.

Hereditate acq̃siui testionia tua i eternũ: q2 exultatio cordis mei (sũt.

Inclinaui cor meũ ad fa ciẽdas iustificatiões tuas ieter nũ: pp̄ter retributiõez. Gloria. p.

Iniquos odio habui: et le gem tuam dilexi.

Adiutor ⁊ susceptor meꝰ es tu: et in verbum tuum supsperaui.

Declinate a me maligni: ⁊ scru tabor mãdata dei mei.

Suscipe me secundum eloquiũ tuum ⁊ viuam: et nõ confundas me ab expectatione mea.

Adiuua me ⁊ saluꝰ ero: ⁊ medi tabor i iustificatiõibꝰ tuis semp.

Spreuisti oẽs discedẽtes a iudi cijs tuis: q2 iniusta cogitatio eorũ.

Preuaricãtes reputaui oẽs pec catores tre: ideo dilexi testionia (tua.

Cõfige timore tuo car nes meas: a iudicijs ei tuis timui

Feci iudicium ⁊ iusticiam: non tradas me calũniantibus me.

Suscipe seruũ tuũ in bonũ: nõ calũnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in saluta re tuũ: ⁊ in eloquiũ iusticie tue.

Fac cũ seruo tuo scd̃m miam tuã et iustificationes tuas doce me.

Seruꝰ tuus sum ego: da michi intellectũ vt sciã testimonia tua.

Tẽpꝰ faciẽdi dñe: dissipauerũt (legẽ tuã.

Ideo dilexi manda ta tua: super aurum ⁊ topazion.

Propterea ad oĩa mãdata tua dirigebar: oẽ viã iniquã odio ha bui. Gloria. In dñicis. ã. Gloria lau dis resonet in ore oĩum pr̄i genitoq̄ pli: spũi scõ parit resultet laude perẽni. cp̄ȝ

Tres sunt qui testimoniũ dãt in celo: pater/ verbũ/ ⁊ spũs scũs: ⁊ hi tres vnũ sũt. ℟. Ineternũ dñe: Permanet verbũ tuũ. ℣. In celo et in sclm seculi vitas tua. Per. Gloria. Inet. ℣. Dñs regit me ⁊ ni chil mihi deerit. ℟. In loco pascue ibi me collocauit. In fer. ã. Nõ cõfũdas me dñe ab expectatõe mea. cp̄.

Omnia pbate qd̃ bonũ est tenete: ab omi specie mala absti

netebos. R. Bñdicã dñm In oĩ tpe. V. Semp laus ei⁹ in ore meo. In. Glo ria. Añ. V. Dñs regit. ℂ Ad. ix. hy⁹.

Rerũ de⁹ tenax vigor/ imotus i te pmanẽs: luc ꝫ diurne tẽpora/ successib⁹ determinãs Largire clarũ vespere/ quo vitã nusq̃ decidat: sed premiũ mortis sacre/ perennis instet gloria. Presta pater piissime/ pꝛicꝫ cõpar vnice: cum spũ paraclyto/ regnans p oĩne seculũ. Amen. ps.

Mirabilia testionia tua domie: ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonũ tuorũ illuminat: ꝛ intellectũ dat paruulis.

Os meũ aperui et attraxi spiritũ: qꝛ mãdata tua desiderabam.

Aspice in me et miserere mei: scðꝫ iudiciũ diligẽtiũ nomẽ tuũ.

Gress⁹ meos dirige scðꝫ eloquꝫ tuũ: ꝛ nõ dñet mei oĩs iniusticia.

Redime me a calũniis hoim: vt custodiam mandata tua.

Faciẽ tuã illuia sup seruũ tuũ: et doce me iustificationes tuas.

Exitus aquarũ deduxerũt ocli mei: qꝛ nõ custodierunt legẽ tuã.

Iust⁹ es dñe ꝛ rectũ iudiciũ tuũ Mandasti iusticiam testimonia tua: ꝛ veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus me⁹: qꝛ obliti sunt vba tua iimici mei.

Ignitum eloquiũ tuũ vehemẽter: et seruus tuus dilexit illud.

Adolescẽtul⁹ suꝫ ego ꝛ cõtẽpt⁹: iustificatões tuas nõ sum oblit⁹.

Iusticia tua iusticia ineternuꝫ: et lex tua veritas.

Tribulatio ꝛ ãgustia iuenerũt me: mãdata tua meditatio mea ẽ

Eqtas testionia tua ietnũ: itellectũ da michi ꝛ viuã. Gl'ia. ps.

Clamaui i toto corde exaudi me domine: iustificationes tuas requiram.

Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiam mandata tua.

Preueni in maturitate ꝛ clamaui: qꝛ in verba tua supersperaui.

Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloqa mea.

Vocẽ meã audi scðꝫ miam tuã dñe: et scðm iudiciũ tuũ viuifica me.

Appropinquauerũt psequentes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu dñe ꝛ oẽs vie tue veritas.

Initio cognoui de testimoniis tuis: qꝛ ietnũ fũdasti ea.

Vide humilitatẽ meam ꝛ eripe me: qꝛ legẽ tuaꝫ nõ sum oblitus.

Iudica iudiciũ meuꝫ et redime me: ppt eloquiũ tuũ viuifica me.

Longe a pctõribus salus: qꝛ iustificationes tuas nõ exqsierũt.

Misericordie tue multe dñe: secundũ iudiciũ tuuꝫ viuifica me.

Multi q psequunt me ꝛ tribulãt me: a testioniis tuis nõ decliaui.

Vidi puaricantes ꝛ tabescebã:

data tua quesiui.
Ab oībia mala p̄hibui pedes meos: vt custodiam verba tua.
A iudicijs tuis non declinaui: quia tu legem posuisti michi.
Quā dulcia faucibus meis eloquia tua: super mel ori meo.
A mandatis tuis intellexi: propterea odiui oēm viā iniq̄tatis.
Lucerna pedibus meis verbū tuum: ꝛ lumen semitis meis.
Iuraui et statui: custodire iudicia iusticie tue.
Humiliat⁹ sum vsq̄quaq̄ dn̄e: viuifica me secundū verbū tuū.
Volūtaria oris mei bn̄placita fac domie: ꝛ iudicia tua doce me.
Anima mea in manibus meis semp: ꝛ legē tuā nō sum oblitus.
Posuerūt pctōres laq̄u michi: et de mandatis tuis non erraui.
Hēditate acq̄siui testionia tua ieternū: q: exultatio cordis mei sūt.
Inclinaui cor meū ad faciēdas iustificatiōes tuas ieternū: ꝑpter retributiōez. Glia. p.
INiquos odio habui: et legem tuam dilexi.
Adiutor ꝛ susceptor me⁹ es tu: et in verbum tuum supsperaui.
Declinate a me maligni: ꝛ scrutabor mādata dei mei.
Suscipe me secundum eloquiū tuum ꝛ viuam: et nō confundas me ab expectatione mea.
Adiuua me ꝛ salu⁹ ero: ꝛ meditabor i iustificatiōib⁹ tuis semp.
Spreuisti oēs discedētes a iudicijs tuis: q: iiusta cogitatio eoꝝ.
Preuaricātes reputaui oēs peccatores t̄re: ideo dilexi testionia tua.
Cōfige timore tuo carnes meas: a iudicijs ei tuis timuī.
Feci iudicium ꝛ iusticiam: non tradas me calūniantibus me.
Suscipe seruū tuū in bonū: nō calūnientur me superbi.
Oculi mei defecerunt in salutare tuū: ꝛ in eloquiū iusticie tue.
Fac cū seruo tuo scd̄m miaz tuā et iustificationes tuas doce me.
Seru⁹ tuus sum ego: da michi intellectū vt sciā testimonia tuā.
Tēp⁹ faciēdi dn̄e: dissipauerūt legē tuā.
Ideo dilexi mandata tua: super aurum ꝛ topazion.
Propterea ad oīa mādata tua dirigebar: oēz viā iiquā odio habui. Glia. In dn̄icis. ā. Glia laudis resonet in ore oiū pr̄i geniteq: plis: spūi scō parit̄ resultet laude pēni. cp̄.

TRes sunt qui testimoniū dāt in celo: pater/verbū/ ꝛ spūs scūs: ꝛ hi tres vnū sūt. ℟. Ineternū dn̄e: Permanet verbū tuū. ℣. In celo et in scl̄m seculi vitas tua. Per. Glia. Inet. ℣. Dn̄s regit me ꝛ nichil mihi deerit. ℟. In loco pascue ibi me collocauit. In fer. ā. Nō cōfūdas me dn̄e ab expectatōe mea. cp̄.

1. Joh. primo

OMnia ꝓbate qđ bonuz est tenete: ab omi specie mala absti-

Thes. cap. 5.

netebos. R. Bñdicã dñm In oi tpe.
V. Semp laus ei⁹ in ore meo. In. Glo
ria. Añ. V Dñs regit. ¶ Ad. ix. hy⁹.

Rerũ de⁹ tenax vigor/ imo-
tus i te pmanẽs: luc3 diur-
ne tẽpora/ successib⁹ determinãs
Largire clarũ vespere/ quo vi-
tã nusq̃ decidat: sed premiũ mor
tis sacre/ perennis instet gloria.
Presta pater pijssime/ pr̃icq3 cõ-
par vnice: cum spũ paraclyto/ re
gnans p om̃e seculũ. Amen. ps.

Mirabilia testionia tua
domie: ideo scrutata est
ea anima mea.
Declaratio sermonũ tuorũ illu
minat: ⁊ intellectũ dat paruulis.
Os meũ aperui et attraxi spiri-
tũ: q2 mãdata tua desiderabam.
Aspice in me et miserere mei:
scd3 iudiciũ diligẽtiũ nomẽ tuũ.
Gress⁹ meos dirige scd3 eloqu3
tuũ: ⁊ nõ dñet mei ois iniusticia.
Redime me a calũnijs hoim: vt
custodiam mandata tua.
Faciẽ tuã illuia sup seruũ tuũ:
et doce me iustificationes tuas.
Exitus aquarũ deduxerũt ocli
mei: q2 nõ custodierunt legẽ tuã.
Iust⁹ es dñe ⁊ rectũ iudiciũ tuũ
Mandasti iusticiam testimonia
tua: ⁊ veritatem tuam nimis.
Tabescere me fecit zelus me⁹:
q2 obliti sunt v̾ba tua iimici mei.
Ignitum eloquiũ tuũ vehemẽ
ter: et seruus tuus dilexit illud.

Adolescẽtul⁹ su3 ego ⁊ cõtẽpt⁹:
iustificatões tuas nõ sum oblit⁹.
Iusticia tua iusticia ineternu3:
et lex tua veritas.
Tribulatio ⁊ ãgustia iuenerũt
me: mãdata tua meditatio mea ẽ
Eq̃tas testionia tua ietnũ: itel-
lectũ da michi ⁊ viuã. Gl̃ia. ps.

Clamaui i toto corde exau
di me domine: iustificatio
nes tuas requiram.
Clamaui ad te saluum me fac:
vt custodiam mandata tua.
Preueni in maturitate ⁊ clama
ui: q2 in verba tua supersperaui.
Preuenerunt oculi mei ad te di
luculo: vt meditarer eloq̃a mea.
Vocẽ meã audi scd3 miam tuã
dñe: et scdm iudiciũ tuũ viuifica
Appropinquauerũt pse- (me.
quentes me iniquitati: a lege au
tem tua longe facti sunt.
Prope es tu dñe ⁊ oẽs vie tue ve
Initio cognoui de testi (ritas.
monijs tuis: q2 ietnũ fũdasti ea.
Vide humilitatẽ meam ⁊ eripe
me: q2 legẽ tua3 nõ sum oblitus.
Iudica iudiciũ meu3 et redime
me: ppt̃ eloquiũ tuũ viuifica me.
Longe a pctõribus salus: q2 iu
stificationes tuas nõ exq̃sierũt.
Misericordie tue multe dñe: se-
cundũ iudiciũ tuu3 viuifica me.
Multi q̃ psequunt̃ me ⁊ tribulãt
me: a testionijs tuis nõ decliaui.
Vidi p̾uaricantes ⁊ tabescebã:

q2 eloquia tua nõ custodierunt.
Vide qm̃ mãdata tua dilexi do
mine:in mia tua viuifica me.
Pcipiũ vbo2 tuo2 vitas:iet-
nũ oia iudicia iusticie tue. Gloria.
Principes psecuti sũt ps.
me gratis: ⁊ a verbis tuis
formidauit co2 meum.
Letabo2 ego sup eloquia tua:
sicut qui iuenit spolia multa.
Iniq̃tatẽ odio habui et abomi-
natus sum: legẽ autẽ tuã dilexi.
Septies in die laudez dixi tibi:
super iudicia iusticie tue.
Pax multa diligẽtib9 legẽ tuã:
⁊ non est illis scandalum.
Expectabã salutare tuũ domi-
ne:et man data tua dilexi.
Custodiuit aia mea testimonia
tua:et dilexit ea vehementer.
Seruaui mãdata tua ⁊ testionia
tua:q2 oẽs vie mee i 2spectu tuo.
Appropinquet dep2ecatio mea
in 2spectu tuo domine: iuxta elo
quiũ tuuz da michi intellectum.
Intret postulatio mea in cõspe
ctu tuo:scd̃3 eloq̃3 tuũ eripe me
Eructabũt labia mea hymnũ:
cũ docuerꝫ me iustificatões tuas
P2onũciabit ligua mea eloq̃3
tuũ: q2 oia mãdata tua equitas.
Fiat manus tua vt saluet me:
quoniam mandata tua elegi.
Cõcupiui salutare tuum dñe:
et lex tua meditatio mea est.
Viuet aima mea ⁊ laudabit te:
et iudicia tua adiuuabũt me.
Erraui sicut ouis q̃ piit:q̃re ser
uũ tuũ:q2 mãdata tua nõ sũ obli
tus. Gloria. In dñic3.ã. Ex quo oia
p quẽ oia/i quo oia ipi gl'ia i scl'a. Cp3
Unusdñs/vna fides/vnũ
baptisma/ vn9 de9 et pat.
oim:q̃ sup oẽs/⁊ p oia/⁊ i oib9 no
bis q̃ est bñdict9 i scl'a. R. Clama
ui in toto co2de Exaudi me dñe. V. Ju
stificatões tuas req̃rã. Ex. Gl'ia. Cla.
V. Ab occult3 meis mũda me dñe. R.
Et ab aliẽis pce seruo tuo. In fer.ã.
Juxta eloquiũ tuũ da michi intellectũ
Alter alterius (dñe. Cp3.
onera po2tate: ⁊ sic adim
plebitis legẽ xpi. Deo gr̃as. R.
Redime me dñe Et miserere mei. V.
Pes em̃ me9 stetit i via recta i ecclesijs
bñdicã te dñe. Et. Gl'ia. Redime. V.
Ab occult3. Fer.ij.ad mat.iuit.
Venite exultem9 dño. ps. Jubile-
mus deo saluta.⁊c. Per estatẽ
d2 iste hy9 Nocte surgẽtes vigi.
quere in p2icipio psalterij. f.26.
Dominꝰ illumiatio mea:
et sal9 mea quẽ timebo.
Dominus p2otecto2 vi
te mee:a quo trepidabo.
Dum appropiant super me no
centes:vt edãt carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei:
ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderunt.
Si consistant aduersum me ca-
stra:non timebit co2 meum.
Si exurgat aduersum me p2e-

lium: in hoc ego sperabo.
Unã petij a dño hãc reqrã ut inhabitẽ i domo dñi oĩb9 dieb9 vite
Ut videam volũtatem (mee.
domini: & visitem templuz eius.
Qm abscõdit me in tabernaculo suo in die maloꝝ: ptexit me in
abscondito tabernaculi sui.
In petra exaltauit me & nũc exaltauit caput meũ: sup inimicos
Circuiui & imolaui i ta (meos
bernaculo ei9/hostiã vociferationis cantabo: & psalmũ dicã dño.
Exaudi dñe vocẽ meã q̃ clamaui ad te: miserẽ mei & exaudi me.
Tibi dixit coꝛ meuz exq̃siuit te facies mea: faciẽ tuã dñe reqrã.
Ne auertas faciem tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo.
Adiutoꝛ meus esto ne derelinquas me: neqꝫ despicias me deus
salutaris meus.
Qm pater me9 & mr̃ mea dereliquerũt me: dñs aũt assũpsit me.
Legem pone michi domine in via tua: et dirige me in semita recta propter inimicos meos.
Ne tradiderĩs me i aĩas tribulãtiũ me/qm isurrexerẽt i me testes
iniqui: & mẽtita est iiquitas sibi.
Credo videre bona dñi: i tra vi
Expecta dñm viriliter (uẽtiũ.
age/& cõfoꝛtetur coꝛ tuum: et sustine dominum. ps. 27.
Ad te domie clamabo de9 meus ne sileas a me/nequãdo taceas a me: et assimilaboꝛ descendentibus in lacum.
Exaudi dñe vocẽ depꝛecatiõis mee dũ oꝛo ad te: dũ extollo manus meas ad templũ sanctũ tuũ
Ne simĩl tradas me cũ pctõꝛib9: & cũ opãtib9 iiq̃tatẽ ne pdas me.
Qui loquuntur pacẽ cũ pximo suo: mala autẽ in coꝛdibus eoꝛũ.
Da illis scđm opera eoꝝ: & scđz nequiciã adinuẽtionũ ipsoꝛum.
Scđz opa manuũ eoꝝ tribue illis: redde retributionẽ eoꝝ ipsis
Quoniã nõ intellexerũt opera dñi: et in opera manuũ eius destrues illos et nõ edificabis eos.
Benedictus dñs: quoniã exaudiuit vocem depꝛecationis mee.
Dñs adiutoꝛ me9 & ptectoꝛ me9 & i ipõ spauit coꝛ meũ & adiut9 sũ
Et refloꝛuit caro mea: et ex voluntate mea confiteboꝛ ei.
Dñs foꝛtitudo plebis sue: & ptectoꝛ saluationũ chꝛisti sui est.
Saluũ fac pplm tuũ dñe & bñdic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsqꝫ i eternũ. Glia.
an. Dñs defensoꝛ vite mee. ps. 28.
Afferte dño filij dei: afferte domino filios arietum.
Afferte dño gloꝛiam & honoꝛẽ/afferte dño gloꝛiã nomini eius: adoꝛate dñm in atrio sancto ei9.
Vox domini super aquas/de9 maiestatis intonuit: domin9 super aquas multas.

Vox dñi in virtute: vox domini in magnificentia.
Vox dñi cõfringentis cedros: & confringet dñs cedros libani.
Et comminuet eos tanq̄ vitulum libani: et dilectus quẽadmodum filius vnicornium.
Vox dñi intercidẽtis flammã ignis/ vox dñi ꝯcutiẽtis desertũ: & cõmouebit dñs desertũ cades.
Vox dñi preparantis ceruos & reuelabit condensa: & in tẽplo eiꝰ omnes dicent gloriam.
Dñs diluuiũ inhabitare facit: et sedebit dñs rex ineternum.
Dñs virtutẽ populo suo dabit: dñs bñdicet pplo suo i pace ps.29
Exaltabo te dñe quoniã suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
Dñe deꝰ meꝰ clamaui ad te: & sanasti me.
Dñe eduxisti ab inferno animã meam: saluasti me a descendentibus in lacum.
Psallite dño sancti eius: & cõfitemini memorie sanctitatis eius
Quoniam ira in indignatione eius: & vita in voluntate eius.
Ad vesperum demorabitur fletus: et ad matutinum leticia.
Ego autem dixi in abũdantia mea: non mouebor ineternum.
Dñe in voluntate tua: prestitisti decori meo virtutem.
Auertisti faciem tuam a me: et factus sum conturbatus.
Ad te dñe clamabo: & ad deum meum deprecabor.
Que vtilitas in sanguine meo: dum descendo in corruptionem.
Nũquid ꝯfitebitur tibi puluis: aut annunciabit veritatẽ tuam.
Audiuit dominꝰ et misertꝰ est mei: dñs factꝰ est adiutor meus.
Cõuertisti planctũ meũ i gaudiũ michi: concidisti saccũ meũ & circũdedisti me leticia.
Vt cãtet tibi glia mea & non cõpũgar: dñe deꝰ meꝰ ineternũ ꝯfitebor tibi. Gloria. ã. Adorate dñm in aula sctã eiꝰ. ps.30.
In te domine speraui nõ ꝯfundar in eternũ: in iusticia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuã: accelera vt eruas me.
Esto mihi i deũ ptectorẽ/ & i domũ refugij: vt saluũ me facias.
Quoniã fortitudo mea et refugiũ meũ es tu: & ppter nomẽ tuũ deduces me et enutries me.
Educes me de laqo quẽ absconderũt michi: qm̃ tu es ptector meꝰ
In manꝰ tuas ꝯmẽdo spm̃ meũ: redemisti me dñe deus veritatis
Odisti obseruãtes vanitates: supuacue.
Ego aũt i dño speraui: exultabo et letabor in mia tua.
Qm̃ respexisti hũilitatẽ meã: saluasti de necessitatibꝰ aiam meã
Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos.

Miserere mei dñe quoniã tribu lor/ cõturbatus est in ira oculus meus:aïa mea & venter meus.
Quoniã defecit in dolore vita mea : et anni mei in gemitibus .
Infirmata est i pauptate virt⁹ mea: & ossa mea cõturbata sunt.
Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde:& timor notis meis .
Qui videbãt me foras fugerũt a me: obliuioni datus sum tanq̃ mortuus a corde .
Factus sum tanq̃ vas pditũ: quoniã audiui vituperationem multo⁊ cõmorantiũ in circuitu.
In eo dũ ꝯuenirẽt simł aduersũ me:accipere aïaз meã ꝯsiliati sũt
Ego autem in te speraui domi ne dixi deus meus es tu : in manibus tuis sortes mee.
Eripe me de manu inimicorum meorum: et a psequentibus me.
Illustra faciẽ tuaз sup seruum tuuз saluũ me fac i mïa tua dñe: non confundar qm̃ inuocaui te.
Erubescant ipij & deducant in ifernũ: muta fiant labia dolosa.
Que loquũtur aduersus iustũ iniq̃tatẽ : in supbia & i abusione.
Quãmagna mltitu do dulcedis tue dñe: quã abscõdisti timẽtib⁹
Perfecisti eis q̃ sperãt in te: in cõspectu filiorum hominũ.
Abscondes eos in abscõdito faciei tue:a cõturbatione hominũ.
Proteges eos in tabernaculo tuo:a cõtradictione linguarum.
Benedict⁹ dñs qm̃ mirificauit miaз suã mihi:i ciuitate munita.
Ego aũt dixi i excessu mẽtꝭ mee piectus sum a facie oclo⁊ tuo⁊.
Ideo exaudisti vocẽ orationis mee:dum clamarem ad te.
Diligite dñm oẽs scti eius/qm̃ veritatẽ req̃ret dñs : & retribuet abundãter faciẽtibus superbiã .
Viriliter agite & ꝯfortet cor vestrũ:oĩs q̃ speratis i dño. ps.31.
Beati quo⁊ remisse sũt iniq̃tates: & quo⁊ tecta sũt pctã
Beat⁹ vir cui non iputauit dñs pctm̃:nec est in spiritu ei⁹ dolus
Qm̃ tacui inueterauerunt ossa mea:dum clamarem tota die.
Qm̃ die ac nocte grauata est super me manus tua/ꝯuersus sum in erunna mea:dũ cõfigit spina.
Delictũ meũ cognitũ tibi feci: et iniusticiaз meã non abscondi.
Dixi ꝯfitebor aduersuз me iniusticiam meã domino:& tu remisisti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te oĩs sanctus:in tempore oportuno.
Veruntamẽ in diluuio aqua⁊ multa⁊:ad eũ nõ approximabũt
Tu es refugiũ meũ a tribulatiõe que circũdedit me: exultatio mea erue me a circũdãtibus me.
Intellectũ tibi dabo et instruã te in via hac qua gradieris:firma

bo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equus & mul⁹: quibus non est intellectus.
In chamo & freno maxillas eorũ cõstrige: q̃ nõ approximãt ad (te.
Multa flagella pctõrisspe rãtẽ aũt in dño: mia circũdabit.
Letami in dño & exultate iusti: & gl'iami oẽs recti corde. Gl'ia. ã.
In tua iusticia libera me dñe. ps. 32.
Exultate iusti in domio: rectos decet collaudatio.
Cõfitemi dño in cythara: i psalterio decẽ chordarũ psallite illi.
Cantate ei canticũ nouũ: bene psallite ei in vociferatione.
Quia rectum est verbum dñi: & omnia opera eius in fide.
Diligit misericordiã & iudiciũ: misericordia dñi plena est terra.
Verbo dñi celi firmati sunt: et spiritu oris eius oĩs virtus eorũ.
Cõgregãs sicut in vtre aquas marĩ: ponẽs i thesauris abyssos.
Timeat dñm oĩs t'ra: ab eo aũt comoueant' oẽs ĩhabitãtes orbẽ.
Quoniã ipse dixit & facta sunt: ipse mandauit & creata sunt.
Dñs dissipat cõsilia gentiũ: reprobat aũt cogitationes populorũ: & reprobat cõsilia principũ.
Consiliũ autẽ dñi ĩeternũ manet: cogitationes cordis eius in generatione & generationem.
Btã gẽs cui⁹ est dñs de⁹ ei⁹: popul⁹ quẽ elegit i hereditatẽ sibi.
De celo prospexit dominus: vidit omnes filios hominum.
De p̃parato habitaculo suo: respexit sup oẽs q̃ habitant terrã.
Qui finxit singillati corda eorum: q̃ intelligit oĩa opera eorũ.
Non saluatur rex per multam virtutẽ: & gygas non saluabitur in multitudine virtutis sue.
Fallax equ⁹ ad salutẽ: i abũdãtia aũt virtutis sue nõ saluabit'.
Ecce oculi dñi super metuẽtes eũ: et i eis q̃ sperãt sup mia eius.
Ut eruat a morte animas eorũ: et alat eos in fame.
Anima nr̃a sustinet dñm: quoniã adiutor & ptector noster est.
Quia in eo letabit' cor nostrũ: & in noĩe sancto eius sperauimus.
Fiat mia tua dñe sup nos: quẽadmodũ sperauimus i te. ps. 33.
Benedicã dñm i oĩ tẽpore: semp laus eius i ore meo.
In dño laudabit' anima mea: audiant mansueti & letentur.
Magnificate dñm mecũ: & exaltemus nomẽ eius in idipsum.
Exq̃siui dñm & exaudiuit me: & ex oĩb⁹ tribulatiõib⁹ meis eripu(it me.
Accedite ad eũ & illuiamini: & facies vestre nõ cõfũdent'.
Iste paup clamauit & dñs exaudiuit eũ: & ex oĩb⁹ tribulationib⁹ eius saluauit eum.
Immittit angelus dñi i circuitu timentiũ eum: et eripiet eos.

Gustate et videte quoniam suauis est dominus: beatus vir qui sperat in eo.
Timete dominum omnes sancti eius: quoniam non est inopia timentibus eum.
Diuites eguerunt et esurierunt: inquirentes autem dominum non minuentur omni bono
Venite filij audite me: timorem domini docebo vos.
Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos.
Prohibe linguam tuam a malo: et labia tua ne loquantur dolum.
Diuerte a malo et fac bonum: inquire pacem et persequere eam.
Oculi domini super iustos: et aures eius ad preces eorum.
Vultus autem domini super facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum.
Clamauerunt iusti et dominus exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.
Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde: et humiles spiritu saluabit.
Multe tribulationes iustorum: et de omnibus his liberabit eos dominus.
Custodit dominus omnia ossa eorum: vnum ex his non conteretur.
Mors peccatorum pessima: et qui oderunt iustum delinquent.
Redimet dominus animas seruorum suorum et non delinquent omnes qui sperant in eo.
Gloria, antiphona. Rectos decet collaudatio.

Iudica domine nocentes me: expugna impugnantes me. Psalmus 34.
Apprehende arma et scutum: et exurge in adiutorium michi.
Effunde frameam et conclude aduersus eos qui persequuntur me: dic anime mee salus tua ego sum.
Confundantur et reuereantur: querentes animam meam.
Auertantur retrorsum et confundantur: cogitantes michi mala.
Fiant tanquam puluis ante faciem venti: et angelus domini coartans eos.
Fiat via illorum tenebre et lubricum: et angelus domini persequens eos.
Quoniam gratis absconderunt michi interitum laquei sui: supuacue exprobrauerunt animam meam.
Veniat illi laqueus quem ignorat et captio quam abscondit apprehendat eum: et in laqueum cadat in ipsum.
Anima autem mea exultabit in domino: et delectabitur super salutari suo.
Omnia ossa mea dicent: domine quis similis tibi.
Eripiens inopem de manu fortiorum eius: egenum et pauperem a diripientibus eum.
Surgentes testes iniqui: que ignorabam interrogabant me.
Retribuebant michi mala pro bonis: sterilitatem anime mee.
Ego autem cum michi molesti essent: induebar cilicio.
Humiliabam in ieiunio animam meam: et oratio mea in sinu meo conuertetur.
Quasi primum et quasi fratrem nostrum sic complacebam: quasi lugens et contristatus sic humiliabar.
Et aduersum me letati sunt et conuenerunt: congregata sunt super me flagella et ignoraui.
Dissipati sunt nec compuncti tenta-

uerūt me subsānauerūt me subsānatiōe: frēduerūt sup me dētib⁹
D ñe quando respicies (suis. restitue aiaȝ meā a malignitate eorum: a leonibus vnicam meā.
C ōfitebor tibi i eccl'ia magna: in populo graui laudabo te.
N ō sup gaudeāt michi qui aduersanť michi iiq̄ue: qui oderūt me gratis ⁊ annuunt oculis.
Q uoniā michi quideȝ pacifice loquebantur: ⁊ in iracūdia terre loquentes dolos cogitabant.
E t dilatauerūt sup me os suū: dixerūt euge euge viderūt ocl'i nr̄i
V idisti domine ne sileas: domine ne discedas a me.
E xurge ⁊ itēde iudicio meo: deus me⁹ ⁊ dn̄s me⁹ i causam meā.
I udica me scd̄ȝ iusticiā tuā dn̄e de⁹ me⁹: ⁊ nō sup gaudeāt michi.
N on dicant in cordib⁹ suis euge euge anime nostre: nec dicāt deuorabimus eum.
E rubescāt et reuereanť simul: qui gratulanť malis meis.
I nduanť ȝfusione ⁊ reuerētia: qui maligna loquuntur sup me.
E xultent ⁊ letenť q̄ volunt iusticiā meā: ⁊ dicāt semp magnificeť dn̄s: q̄ volunt pacē serui ei⁹.
E t ligua mea meditabiť iusticiā tuā: tota die laudē tuā. ps. 35.
D Ixit iiustus vt deliquat in semetipso: nō est timor dei ante oculos eius.
Q m̄ dolose egit i cōspectu ei⁹: vt inueniať iniq̄tas ei⁹ ad odiū.
V erba oris ei⁹ iiq̄tas ⁊ dol⁹: noluit intelligere vt bene ageret.
I niquitatem meditatus est in cubili suo / astitit eni omi vie nō bone: malicia autem non odiuit.
D ñe in celo misericordia tua: ⁊ veritas tua vsq̄ʒ ad nubes.
I usticia tua sicut montes dei: iudicia tua abyssus multa.
H oies ⁊ iumenta saluabis dn̄e: queādmodū multiplicasti miam
F ilij autē hoim: in (tuā de⁹. tegmine alarū tuaꝝ sperabunt.
I nebriabuntur ab vbertate domus tue: et torrente voluptatis tue potabis eos.
Q m̄ apud te est fons vite: ⁊ in lumine tuo videbimus lumē.
P retēde miam tuā scičtib⁹ te: ⁊ iusticiā tuā his q̄ recto sūt corde.
N on veniat michi pes supbie: ⁊ man⁹ peccatoris nō moueat me.
I bi ceciderūt q̄ opanť iiq̄tatē: expulsi sunt nec potuerūt stare.
G l'ia. aīn. Expugna ipugnātes me. ps. 36.
N Oli emulari i malignantibus: neq̄ʒ ȝelaueris facientes iniquitatem.
Q m̄ tāq̄ȝ fenū velociť arescēt: ⁊ queādmodū olera herbaruȝ cito decidēt.
S pera i domio ⁊ fac (bonitatem: ⁊ inhabita terram ⁊ pasceris in diuitijs eius.
D electare in domino: et dabit

tibi petitiones cordis tui.
Reuela domino viam tuam: et
spera in eo ꝛ ipse faciet.
Et educet quasi lumen iusticiã
tuã/ ꝛ iudiciũ tuũ tanq̃ meridiẽ:
subditus esto domino ꝛ ora eũ.
Noli emulari i eo q̃ ꝓsperat᷑ in
via sua: ꝛ i hoie faciẽte iiusticias
Desine ab ira ꝛ derelinq̃ furo=
rẽ: noli emulari vt maligneris.
Quoniã q̃ malignant᷑ extermi
nabũtur: sustinentes autẽ domi
nũ ipsi hereditabũt terram.
Et adhuc pusillũ ꝛ nõ erit pctõr
ꝛ queres locũ eius ꝛ nõ iuenies.
Mãsueti aũt hereditabũt terrã:
ꝛ delectabunt᷑ i mltitudie pacis.
Obseruabit peccator iustum: ꝛ
stridebit sup eũ dentibus suis.
Dñs autẽ irridebit eũ: quoniã
prospicit q̃ veniat dies eius.
Gladiũ euaginauerunt pecca=
tores: intẽderunt arcũ suum.
Ut decipiant pauperẽ ꝛ inopẽ:
vt trucident rectos corde.
Gladius eorum intret in corda
ipsorum: ꝛ arcus eorũ cõfringat᷑.
Melius est modicũ iusto: super
diuitias peccatorum multas.
Quoniã brachia peccatorũ cõ=
terent᷑: cõfirmat aũt iustos dñs.
Nouit dñs dies immaculatorũ:
et hereditas eorũ ineternũ erit.
Non cõfundẽtur in tẽpore ma=
lo/ ꝛ in diebus famis saturabun=
tur: quia peccatores peribũt.

Inimici vero dñi mox vt hono
rificati fuerint ꝛ exaltati: deficiẽ
tes quẽadmodũ fumus deficiẽt.
Mutuabit᷑ peccator ꝛ nõ soluet:
iustus autẽ miseretur ꝛ tribuet.
Qꝛ benedicẽtes ei hereditabũt
trã: maledicẽtes aũt ei disꝑibũt.
Apud dominũ gressus hoĩs
dirigetur: ꝛ viam eius volet.
Cũ ceciderit iust⁹ nõ collidet᷑:
quia dñs supponit manũ suam.
Iunior fui eteni senui/ ꝛ nõ vi=
di iustum derelictum: nec semen
eius querens panem.
Tota die miseret᷑ ꝛ cõmodat: et
semẽ illius in benedictione erit.
Declina a malo ꝛ fac bonum: ꝛ
inhabita in seculũ seculi.
Qꝛ dñs amat iudiciũ/ ꝛ nõ dere
linquet sctõs suos: ieternũ cõser
Iniusti puniént᷑: et (uabunt᷑.
semen impiorum peribit.
Iusti aũt hereditabũt trã: ꝛ in=
habitabũt in seculũ seculi sup eã
Os iusti meditabit᷑ sapientiã: ꝛ
lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipsius: et
nõ supplantabunt᷑ gressus eius.
Considerat peccator iustum: ꝛ
querit mortificare eum.
Dominus autem non derelin=
quet eũ in manibus eius: nec dã
nabit eum cum iudicabitur illi.
Expecta dñz ꝛ custodi viã ei⁹ ꝛ
exaltabit te: vt hẽditate capias
trã cũ perierit pctõres videbis.

Uidi impium superexaltatū: ⁊ eleuatū sicut cedros libani.
Et transiui ⁊ ecce non erat: qsiui eū ⁊ nō est inuētus locus eius
Custodi inocētiā ⁊ vide eqtatē: qm̄ sunt reliquie homi pacifico.
Iniusti autem disperibunt: simul reliquie impiorū interibūt.
Salus autē iustorꝫ a dn̄o: ⁊ ꝓtector eorꝫ est i tēpore tribulatiōis
Et adiuuabit eos dn̄s ⁊ liberabit eos / ⁊ eruet eos a pctōribꝰ: et saluabit eos qꝛ sperauerūt in eo.

Domine ne in furore tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me. ps. 37.
Qm̄ sagitte tue ifixe sūt michi: ⁊ confirmasti sup me manū tuā.
Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: non est pax ossibus meis a facie peccatorū meorum.
Quoniā iiquitates mee supergresse sūt caput meū: ⁊ sicut onꝰ graue grauate sunt sup me.
Putruerūt ⁊ corrupte sūt cicatrices mee: a facie isipiētie mee.
Miser factꝰ sum ⁊ curuatꝰ sum vsqꝫ in finem: tota die contristatus ingrediebar.
Qm̄ lūbi mei ipleti sūt illusiōibus: ⁊ nō est sanitas i carne mea
Afflictꝰ suz ⁊ hūiliatꝰ sū nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.
Dn̄e añ te oē desideriū meū: et gemitꝰ meꝰ a te nō est abscōditꝰ.
Cor meū conturbatū est in me dereliqt me virtꝰ mea: ⁊ lumē oculorū meorꝫ / ⁊ ipsum nō est mecū.
Amici mei ⁊ ꝓximi mei: aduersū me appropiquauert ⁊ steterit.
Et qui iuxta me erant de lōge steterūt: ⁊ vim faciebāt qui querebant animā meam.
Et qui inquirebāt mala michi locuti sunt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabantur.
Ego aūt taqꝫ surdꝰ nō audiebā ⁊ sicut mutꝰ nō aperiēs os suuz.
Et factꝰ sum sicut homo nō audiens: ⁊ nō habens in ore suo redargutiones.
Quoniam in te dn̄e speraui: tu exaudies me dn̄e deus meus.
Qꝛ dixi neqñ supgaudeant mihi iimici mei: ⁊ dū ꝯmouent pedes mei: sup me magna locuti sunt.
Qm̄ ego in flagella paratꝰ suz: ⁊ dolor meꝰ i ꝯspectu meo semp.
Qm̄ iniqtatē meā annūciabo: et cogitabo ꝓ peccato meo.
Inimici autē mei viuunt ⁊ cōfirmati sunt sup me: et multiplicati sunt qui oderūt me inique.
Qui retribuūt mala ꝓ bōis detrahebāt michi: qm̄ seqbar bonitatē.
Ne derelinquas me dn̄e deus meus: ne discesseris a me.
Intēde in adiutoriū meū: dn̄e deꝰ salutis mee. Gloria. an. Reuela dn̄o viā tuaz. ℣. Dn̄e in celo mīa tua. ℟. Et veritas tua vsqꝫ ad nubes. Lectiōes ⁊ ℟ia. de eadē feria. Inuit

lau. ℣ Fiat mīa tua dn̄e sup nos. ℟. Queadmodū sperauimus in te. Iste ℣. dicit āte laud. in oib⁹ ferijs a Deus oim. vsq₃ ad aduētū dn̄i: qn̄ de fer. agit. ¶ In laudib⁹. ps. 50.

Miserere mei deus: secundū magnā miam tuam.
Et scd̄m multitudinē miserationū tuarū: dele iīquitatē meā.
Amplius laua me ab iīquitate mea: et a peccato meo mūda me.
Qm̄ iīqtatē meā ego cognosco: et pctm̄ meū contra me est semp.
Tibi soli peccaui ꝛ malū coꝛā te feci: vt iustificeris in sermonib⁹ tuis ꝛ vincas cum iudicaris.
Ecce eni in iniqtatib⁹ cōcept⁹ sū: ꝛ in pctis ꝯcepit me mat mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sapientie tue manifestasti michi.
Aspges me dn̄e ysopo ꝛ mūdabor: lauabis me ꝛ sup niuē dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium ꝛ leticiā: ꝛ exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciē tuā a pctis meis: ꝛ omnes iniquitates meas dele.
Cor mūdū crea i me de⁹: ꝛ spm̄ rectū inoua in visceribus meis.
Ne pꝛoiicias me a facie tua: et spm̄ scm̄ tuū ne auferas a me.
Redde michi leticiā salutaris tui: ꝛ spū pꝛincipali cōfirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impij ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: ꝛ exultabit lingua mea iusticiam tuam.
Domie labia mea aperies: ꝛ os meum annūciabit laudē tuam.
Qm̄ si voluisses sacrificiū dedissē: vtiq₃ olocaustis nō delectaberis.
Sacrificiū deo spiritus cōtribulatus: coꝛ contritū ꝛ humiliatū deus non despicies.
Benigne fac dn̄e i bonavolūtate tua syō: vt edificent muri ihrl'm.
Tūc acceptabis sacrificiū iusticie oblatiōes ꝛ olocausta: tūc ipo nēt sup altare tuū vitulos. Gloria pt̄i. ā. Miserere mei deus. ps. 5.

Verba mea aurib⁹ percipe dn̄e: intellige clamoꝛē meū.
Intēde voci oꝛationis mee: rex meus ꝛ deus meus.
Quoniā ad te oꝛabo domie: mane exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi ꝛ videbo: qm̄ nō deus volens iniquitatē tu es.
Neq₃ habitabit iuxta te malignus: neq₃ permanebunt iniusti ante oculos tuos.
Odisti oēs q̄ operant iniqtatē: perdes oēs q̄ loquunt mēdaciū.
Virum sanguinum ꝛ dolosum abominabitur domin⁹: ego aūt in multitudine misericoꝛdie tue
Introibo i domū tuā: adoꝛabo ad tēplū scm̄ tuū in timoꝛe tuo.
Domie deduc me i iusticia tua pꝛopter iīmicos meos: dirige in

conspectu tuo viam meam.
Quonia non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.
Sepulchrum patens est guttur eorum / linguis suis dolose agebant: iudica illos deus.
Decidant a cogitationibus suis secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: quoniam irritauerunt te domine.
Et letentur omnes qui sperant in te: in eternum exultabunt et habitabis in eis.
Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniam tu benedices iusto.
Domine vt scuto bone voluntatis tue: coronasti nos. Gloria. an. Intellige clamorem meum domine. an. Deus deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ipsum. Canticum

Isa. 12

Confitebor tibi Isaie. xij domine quoniam iratus es michi: conuersus est furor tuus et consolatus es me
Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam et non timebo.
Quia fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: et dicetis in illa die confitemini domino et inuocate nomen eius.
Notas facite in populis adinuentiones eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius.
Cantate domino quoniam magnifice fecit: annunciate hec in vniuersa terra
Exulta et lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel.
Gloria. an. Conuersus est furor tuus domine et consolatus es me. an. Lauda te dominum de celis. ps. Ipsum. Capitulum

1. Co. 16

Vigilate et orate: state in fide: viriliter agite et confortamini / et omnia vestra in caritate fiant.
Hoc capitulum predictum cum hymno et versiculo sequenti dicitur ad laudes in omnibus feriis. a Deus omnium vsque ad aduentum domini quando de feria agitur hymnus. Ecce iam noctis. V. In matutinis domine meditabor in te. R. Quia fuisti adiutor meus. an. Benedictus dominus deus israel. ps. Ipsum Deinde dicantur preces feriales hoc modo
Kyrieleyson. iij. Christe eleyson. iij.
Kyrieleyson. iij. Pater noster.
Et ne nos inducas. Sed libera.
Ego dixi domine miserere mei.
Sana animam meam quia peccaui tibi.
Conuertere domine vsquequo. Et deprecabilis esto super seruos tuos.
Fiat misericordia tua domine super nos. Quemadmodum sperauimus in te.
Sacerdotes tui induantur iusticiam. Et sancti tui exultent.
Domine saluum fac regem. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.
Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas. Deus meus sperantes in te.
Saluum fac populum tuum domine: et benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vsque in eternum.
Domine fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis.
Oremus pro fidelibus defunctis
Requiem eternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis.
Exaudi domine vocem meam qua clamaui ad te. Miserere mei et exaudi me

Miserere mei de⁹. Totus ps. dicatur sine nota cũ Gloria patri. et Sicut erat. Finito psalmo solus sacerdos erigat se: et ad gradum chori accedat/ scilicet ad matuti. et ad vs. tũc dicẽdo hos vs⁹.

Exurge domie adiuua nos. Et libera nos propter nomẽ tuum.

Dñe deus virtutũ ꝯuerte nos. Et ostẽde faciẽ tuã et salui erim⁹

Domine exaudi orationẽ meã. Et clamor meus ad te veniat.

Dñs vobiscũ. Et cum spũ tuo.

Orem⁹. ¶ Feria. ij. post oct. trini. et abhinc vsqꝫ ad aduẽ. dñi: tã in fer. ꝙ̃ in fes. iij. lc. sine regimine chori: et i oct. et ifra/ qñ chorus nõ regit dicãt he. iij. mẽorie: scꝫ de cruce/ de sctã maria/ et de oĩb⁹ sctis. Cũ vero i festo. iij. lc. aliqđ festũ sctõꝝ cõtigerit: tũc ip̄rimis fiat mẽo. de sctõ: et postea mẽorie supradicte. Per oct. vo reliquiarũ siue vꝫ de sctis/ siue de fer. sẽp fiat ip̄rimis mẽo. de reliquijs/ et mẽo. de cruce. Ad mat. ã. Nos aũt gl̃iari oportet i cruce dñi nr̃i iesu xp̄i. ℣. Oĩs terra adoret te de⁹ et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat noi tuo. Oro

Deus q̃ sanctã crucẽ tuaꝫ ascendisti et mundi tenebras illuiasti: tu corda et corpora nr̃a illumiare dignare saluator mũdi. Qui viuis et reg. Vel oro.

Perpetua q̃s dñe pace custodi: quos per lignũ sctẽ crucis redimere dignatus es saluator mũdi. Qui viuis. Vel oro

Adesto nobis dñe de⁹ nr̃: et quos sctẽ crucis letari facis honore: ei⁹ quoqꝫ ꝑpetuis defende subsidijs. Per xp̄ꝫ. Memo. de sctã maria ad mat. ã. Btã mater et innupta virgo gloriosa regina mũdi: intercede pro nobis ad dominũ. ℣. Post partum virgo. Oro.

Famulorꝫ tuorꝫ q̃s dñe delictis ignosce: vt q̃ tibi placere de actib⁹ nr̃is nõ valemus: genitricis filij tui dñi dei nr̃i itercessione saluemur. Per eũdẽ. Vel oro.

Omñps sempiterne de⁹ nos famulos tuos dextera tue potẽtie/ a cũctis ꝓtege ꝑiculis: et gl̃iosa btẽ marie semꝑ v̈ginis intercessiõe fac nos ꝑ̃senti gaudere ꝓsperitate et futura. Per xp̄ꝫ. Nõ vꝫ oro Concede q̃s. Ad mẽo. de sctã maria ꝑ totũ annũ: sꝫ ad ꝓces. et ad ꝯpl. de ea tm̃. ¶ Mẽo. de oĩb⁹ sctis ad matu. ãn. Exultabũt sancti in gl̃ia: letabuntur i cubilib⁹ suis. ℣. Mirabilis deus in sctis suis. ℟. Et gl̃iosus in maiestate sua. Oro

Infirmitatẽ nostrã quesumus dñe propicius respice: et mala omnia que iuste meremur/ oim sanctorũ tuorꝫ intercessione auerte. Per dñm. Vel oro.

Omnium sanctorũ tuorum quesumus dñe intercessione placatus: et veniam delictorũ

nobis tribue/et remedia sépiterna cócede. Per dñm. Uel oratio.

Uide dñe ifirmitates nostras: ⁊ itercedétibus oibus sanctis tuis/celeri nobis pietate succurre. Per dñm. Uel oro

Tribue q̃sum⁹ dñe omnes sanctos tuos iugiter orare p nobis: ⁊ eos semp clementer audire digneris. Per. Memo. de cruce ad vs. ãn. Salua nos xpe saluator per virtuté sancte crucis qui saluasti petrũ in mari miserere nobis. ℣. Oĩs terra. Uel ãn. Per signũ sancte crucis de inimicis nr̃is libera nos de⁹ noster. Uel ãn. Adoramus te xpe ⁊ benedicimus tibi: q: per crucé tuã redemisti mũdum. ℣. Omnis terra. Oro vts. ad mat. Memo. de sctã maria ad vs. ãn. Sancta maria virgo intercede p toto mũdo: q: genuisti regem orbis. ℣. Sancta dei genitrix virgo semp maria. Uel ãn. Sãcta dei genitrix virgo semp maria: intercede pro nobis ad dñm deũ nostrũ. ℣. Post partum. Uel ãn. In prole mater: i partu ṽgo: gaude et letare pia mater dñi. ℣. Sctã dei genitrix. Oro vts. ad matu. Mẽo. de oibus sctis ad vs. ã. Sancti dei oẽs qui estis cõsortes super norũ ciuiũ intercedite p nobis. ℣. Letamini. vel Exul. Uel ã. Oẽs electi dei nostri memoramini ãte deũ: vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiũgi. ℣. Letami. vel Exul. Uel ã. Sanctorũ precibus cunctorũ redde salutem corporis ⁊ aĩe christe tuis famulis. ℣. Letamini. Uel ãn. O q̃ gloriosum est regnũ in quo cũ christo gaudẽt oẽs sancti/ amicti stolis albis sequunt agnũ quocũq: ierit. ℣. Letamini i dño. Isti duo ℣. ad mẽo. de oib⁹ sctis nõ variant/nisi cũ ℣. Letamini in dño. ad prias ves. ℣: tũc ad mẽo. de oibus sctis dicetur ℣. Exultent iusti. Similiter ad mat. qñ ℣. Mirabilis deus. ℣: in lau. tũc ad mẽo. de oib⁹ sctis dicet ℣. Iustorũ aĩe in manu. qđ p totũ ãnũ obseruet: nisi in aduẽtu ⁊ i tpe pas. Oro vts.

¶ Feria. iii. ad matuti. inuitat. Iubilem⁹ deo salutari nostro. ps. Uenite exul. hymn⁹. Nocte surgentes vigilemus. Psalmus. 38.

Dixi custodiam vias meas: vt nõ delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam: cũ cõsisteret peccator aduersum me.

Obmutui ⁊ hũiliat⁹ suz ⁊ silui a bonis: ⁊ dolor me⁹ renouat⁹ est.

Cõcaluit cor meũ itra me: ⁊ in meditatõe mea exardescet ignis

Locut⁹ sum in lingua mea: notum fac michi dñe finem meum.

Et numerũ dierũ meorũ quis est: vt sciam quid desit michi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: ⁊ substantia mea tanq̃ nichilum ante te.

Uerũtamẽ vniuersa vanitas: omnis homo viuens.

Verūtamē in imagine ptrāsit homo: sed et frustra cōturbatur.
Thesaurizat: et ignorat cui congregabit ea.
Et nūc que est expectatio mea: nōne dominus et substātia mea apud te est.
Ab oib9 iniqtatibus meis erue me: opprobriū isipiēti dedisti me
Obmutui et non aperui os meū qm̄ tu fecisti: amoue a me plagas
A fortitudie man9 tue (meas. ego defeci in icrepationib9: propter iniqtatē corripuisti hoiem.
Et tabescere fecisti sicut araneam animā eius: verūtamen vane conturbatur omnis homo.
Exaudi orationē meam domie et deprecationē meam: auribus percipe lachrymas meas.
Ne sileas quoniam aduena ego sum apud te: et peregrinus sicut omnes patres mei.
Remitte michi vt refrigerer priusq̄ abeā: et ampli9 nō ero. ps. 39.

Expectans expectaui dominum: et intendit michi.
Et exaudiuit pces meas et eduxit me de lacu miserie et de luto fe
Et statuit supra petrā pe (cis. des meos: et direxit gress9 meos.
Et imisit in eos meū canticum nouum: carmen deo nostro.
Videbunt multi et timebunt: et sperabunt in domino.
Beatus vir cuius est nomē domini spes eius: et non respexit in vanitates et isanias falsas.
Multa fecisti tu dn̄e deus meus mirabilia tua: et cogitationibus tuis nō est q̄s similis sit tibi.
Annūciaui et locut9 sum: multiplicati sunt super numerum.
Sacrificium et oblationē noluisti: aures autem perfecisti michi
Olocaustū et pro peccato nō postulasti: tunc dixi ecce venio.
In capite libri scriptū est de me vt facerē volūtatē tuā de9 meus volui: et legē tuā in medio cordis
Annūciaui iusticiā tuā (mei. in eccl'ia magna: ecce labia mea non prohibebo domine tu scisti.
Iusticiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam et salutare tuum dixi.
Non abscōdi miam tuam et veritatem tuam: a consilio multo.
Tu aūt dn̄e ne longe facias miserationes tuas a me: mia tua et veritas tua semp susceperūt me
Qm̄ circūdederūt me mala quorū nō est nūer9: cōprehēderūt me iniqtates mee et nō potui vt viderē
Multiplicate sunt super capillos capitis mei: et cor meum dereliquit me.
Complaceat tibi dn̄e vt eruas me: dn̄e ad adiuuādū me respice
Cōfundant et reuereant simul qui q̄rūt aiam meā: vt auferāt eā.
Conuertantur retrorsum et re

uereant: qui volunt michi mala.
Auerant confestim cõfusionem suã: qui dicunt michi euge euge.
Exultent et letent sup te omnes quẽrentes te / et dicant semp magnificet dñs: q diligũt salutare tuũ.
Ego autẽ mendicus sum et pauper: dominus sollicitus est mei.
Adiutor me9 et ptector me9 tu es: de9 me9 ne tardaueris. Gloria.
An. Ut non delinquã in lingua mea.
Beatus q itelligit ps.40. super egenũ et pauperem: in die mala liberabit eũ domin9.
Dñs zseruet eũ et viuificet eũ et beatũ faciat eũ in terra: et nõ tradat eũ in aĩam iimicorum eius.
Dñs opem ferat illi sup lectum doloris eius / vniuersum stratum eius: versasti in ifirmitate eius.
Ego dixi dñe miserere mei: sana animã meã quia peccaui tibi.
Inimici mei dixerunt mala michi: qñ morief et pibit nomẽ eius.
Et si ingrediebatur vt videret vana loquebat: cor eius congregauit iniquitatẽ sibi.
Egrediebat foras: et loqbat in idipm.
Aduersum me susurrabant oẽs inimici mei: aduersum me cogitabant mala michi.
Uerbum iniquum cõstituerũt aduersum me: nũquid q dormit non adijciet vt resurgat.
Etenim hõ pacis mee in quo speraui / q edebat panes meos: magnificauit sup me supplãtationem.
Tu autẽ dñe miserere mei: et resuscita me et retribuam eis.
In hoc cognoui quoniã voluisti me: quoniã non gaudebit inimicus meus super me.
Me aũt ppt inocẽtiã suscepisti: et zfirmasti me i zspectu tuo ietnũ
Benedictus dñs de9 israel: a seculo et in seculũ fiat fiat. ps.41.
Quẽadmodũ desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat aĩa mea ad te deus.
Sitiuit aĩa mea ad deũ fõtẽ viuũ: qñ veniã et apparebo añ faciẽ dei.
Fuerũt michi lachryme mee panes die ac nocte: dũ dicif michi quotidie vbi est deus tu9.
Hec recordatus sum et effudi in me animam meã / quoniã transibo in locum tabernaculi admirabilis: vsq ad domum dei.
In voce exultationis et confessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es anima mea: et quare conturbas me.
Spera i deo qm adhuc zfitebor illi: salutare vult9 mei et de9 me9.
Ad meipsum anima mea zturbata est: ppterea memor ero tui de terra iordanis et hermonij / a monte modico.
Abyssus abyssum inuocat: in voce catharactarũ tuarum.
Omnia excelsa tua et fluct9 tui super me transierunt.

In die mādauit dn̄s misericordiam suā: et nocte canticū eius.
Apud me oratio deo vite mee: dicam deo susceptor meus es.
Quare oblit⁹ es mei ꝛ quare cōtristat⁹ icedo: dū affligit me inimi
Dū confringuntur ossa (cus.
mea exprobrauerunt michi: qui tribulant me inimici mei.
Dum dicūt michi per singulos dies: vbi est deus tuus.
Quare tristis es anima mea: et quare conturbas me.
Spera i deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi: salutare vult⁹ mei ꝛ de⁹ me⁹.
Gl'ia. ā. Sana dn̄e aīam meā q: peccaui tibi. Iste ps. non d: ad noct.
ps. 42. Iudica me. p̄. 43.
Deus aurib⁹ nr̄is audiuimus: pr̄es nr̄i āñūciauert nobis
Opus quod operatus es in diebus eorū: ꝛ in diebus antiquis.
Man⁹ tua gētes dispdidit ꝛ plātasti eos: afflixisti pp'los ꝛ expuli
Nec em̄ in gladio suo (sti eos.
posséderūt terram: ꝛ brachiū eorum non saluauit eos.
Sed dextera tua et brachiū tuum/ ꝛ illuminatio vult⁹ tui: quoniam complacuisti in eis.
Tu es ipse rex meus ꝛ de⁹ me⁹: qui mandas salutes iacob.
In te inimicos nostros ventilabimus cornu: ꝛ in noīe tuo spernemus insurgentes in nobis.
Non em̄ in arcu meo sperabo: ꝛ gladius meus non saluabit me.
Saluasti em̄ nos de affligētib⁹ nos: et odientes nos confudisti.
In deo laudabimur tota die: et in noīe tuo cōfitebimur i seculū.
Nūc aūt repulisti ꝛ ꝯfudisti nos ꝛ nō egredier: de⁹ i vtutib⁹ nr̄is
Auertisti nos retrorsū post inimicos nostros: et q̄ oderunt nos diripiebant sibi.
Dedisti nos tanq̄ oues escarū: et in gentibus dispersisti nos.
Vēdidisti populū tuū sine precio: ꝛ non fuit multitudo in commutationibus eorum.
Posuisti nos opprobrium vicinis nostris: subsannationē ꝛ derisum his q̄ in circuitu nr̄o sunt.
Posuisti nos i similitudinē gētib⁹: cōmotionē capitis in ppl'is.
Tota die verecundia mea contra me est: et confusio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrātis ꝛ obloquētis: a facie inimici ꝛ persequētis.
Hec omnia venerūt super nos nec obliti sumus te: et inique nō egimus in testamento tuo.
Et nō recessit retro cor nr̄m: et declinasti semitas nr̄as a via tua
Qm̄ hūiliasti nos i loco afflictionis: ꝛ cooperuit nos vmbra mortis
Si obliti sum⁹ nomē dei nr̄i: ꝛ si expādim⁹ man⁹ nr̄as ad deū alie
Nōne de⁹ reqret ista: ipse (nū.
enim nouit abscōdita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oves occisio(nis)
Exurge quare obdormis domine: exurge et ne repellas in finem.
Quare faciem tuam avertis: oblivisceris inopie nostre et tribulationis nostre.
Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: conglutinatus est in terra venter noster.
Exurge domine adiuva nos: et redime nos propter nomen tuum. ps. 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi
Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis.
Speciosus forma pre filiis hominum/ diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus ineternum
Accingere gladio tuo super femur tuum: potentissime.
Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna.
Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam: et deducet te mirabiliter dextera tua.
Sagitte tue acute: populi sub te cadent in corda inimicorum regis.
Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui.
Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem: propterea unxit te deus deus tuus oleo leticie pre consortibus tuis.
Mirrha et gutta et casia a vestimentis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectaverunt te filie regum in ho(nore tuo.)
Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate.
Audi filia et vide et inclina aurem tuam: et obliviscere populum tuum et domum (patris tui.)
Et concupiscet rex decorem tuum: quoniam ipse est dominus deus tuus et adorabunt eum.
Et filie tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis
Omnis gloria eius filie regis abintus: in fimbriis aureis circumamicta varieta(tibus.)
Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferentur tibi.
Afferentur in leticia et exultatione: adducentur in templum regis.
Pro patribus tuis nati sunt tibi filii constitues eos principes super omnem terram
Memores erunt nominis tui domine: in omni generatione et generationem.
Propterea populi confitebuntur tibi in eternum: et in seculum seculi. Gloria. an. Eructavit cor meum verbum bonum. ps. 45.

Deus noster refugium et virtus: adiutor in tribulationibus que invenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus dum turbabitur terra: et transferentur montes in cor maris.
Sonuerunt et turbate sunt aque eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius.
Fluminis impetus letificat civitatem dei: sanctificavit tabernaculum suum altissimus.
Deus in medio eius non commovebitur: adiuvabit eam deus mane diluculo.
Conturbate sunt gentes et in-

clinata sunt regna: dedit vocem suam mota est terra.
Dominus virtutuz nobiscum: susceptor noster deus iacob.
Uenite et videte opera dñi que posuit prodigia sup terrã: auferens bella vsq ad finẽ terre.
Arcum conteret et confringet arma: et scuta comburet igni.
Uacate et videte qm̃ ego sũ de9: exaltabor i gẽtib9 et exaltabor in tra.
Dñs virtutũ nobiscũ: susceptor noster deus iacob. p̃.46.

OMnes gẽtes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.
Quoniã dñs excelsus terribilis: rex magnus sup oẽm terraz.
Subiecit populos nobis: et gentes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hereditatem suã: speciem iacob quem dilexit.
Ascẽdit de9 i iubilo: et dñs i voce tube.
Psallite deo nr̃o psallite: psallite regi nostro psallite.
Quoniã rex omis terre deus: psallite sapiẽter.
Regnabit deus sup gẽtes: de9 sedet super sedem sanctaz suam.
Pricipes pplo⁊ 2gregati sunt cũ deo abrahã: qm̃ dij fortes terre vehementer eleuati sunt. Gl'ia.
℣. Adiutor in tribulationibus. p̃.47.

MAgnus dñs et laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in monte sancto eius.
Fundatur exultatione vniuerse terre/ mõs syon latera aquilonis: ciuitas regis magni.
Deus in domibus eius cognoscetur: cum suscipiet eam.
Quoniã ecce reges terre 2gregati sunt: cõuenerunt in vnum.
Ipsi vidẽtes sic admirati sunt/ cõturbati sunt/ cõmoti sunt: tremor apprehendit eos.
Ibi dolores vt parturiẽtis: i spũ vehemẽti 2teres naues tharsis.
Sicut audiuim9 sic vidim9 in ciuitate dñi virtutũ in ciuitate dei nr̃i: deus fundauit eã ineternũ.
Suscepim9 deus misericordiaz tuam: in medio templi tui.
Secundũ nomen tuuz deus sic et laus tua in fines terre: iusticia plena est dextera tua.
Letetur mõs syon et exultent filie iude: propter iudicia tua dñe.
Circũdate syon et cõplectimini eam: narrate in turribus eius.
Ponite corda vestra in virtute eius/ et distribuite domos ei9: vt enarretis in progenie altera.
Qm̃ hic est de9 de9 nr̃ inetnũ et in sclm̃ scli: ipse reget nos i scla.

AUdite hec oẽs gẽtes: auribus pcipite omnes qui habitatis orbem. p̃s.48.
Quiq terrigene et filij hoim: simul in vnum diues et pauper.
Os meũ loquet sapiẽtiã: et meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo i pabolā aurē meā: aperiā i psalterio ppositōē3 meā
Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circūdabit me.
Qui ɔfidūt i vtute sua: ⁊ i multitudine diuitiarū suarū gl'iant
Frater nō redimit redimet hō ⁊ nō dabit deo placationē suam.
Et pciū redēptiōis aie sue: ⁊ laborabit ieťnū ⁊ viuet adhuc i fi- (nē.
Non videbit interitū cu3
viderit sapientes morientes: simul insipiens ⁊ stultus peribūt.
Et relinquēt alienis diuitias suas: ⁊ sepulchra eoꝝ domus illoꝝ
Tabernacula eorū (ieternū.
in progenie et progenie: vocauerunt nomina sua in terris suis.
Et homo cū in honore esset nō itellexit: cōparat⁹ est iumētis isipiētib⁹: et similis factus est illis.
Hec via illoꝝ scandalū ipsis: et postea in ore suo complacebunt.
Sicut oues in iferno positi sūt: mors depascet eos.
Et dominabūtur eorū iusti in matutino: ⁊ auxiliū eorum veterascet in inferno a gloria eoru3.
Verūtñ de⁹ redimet aiam meā de manu inferi: cū acceperit me.
Ne timueris cum diues factus fuerit homo: ⁊ cum multiplicata fuerit gloria domus eius.
Qm̄ cu3 iterierit nō sumet oia: neq3 descēdet cu3 eo gloria eius.
Quia aia eius in vita ipsi⁹ bñdicet: ɔfitebit tibi cū bñfecer eí.
Introibit vsq3 i pgenies patrū suoꝝ: ⁊ vsq3 ieťnū nō videbit lu- (mē.
Homo cū i honore eēt nō itellexit cōparat⁹ est iumētis isipiētib⁹: ⁊ silis fact⁹ ē illis. Gloria.

ā. Aurib⁹ pcipite q̄ hītatis orbē. ps. 49.

Deus deorum domin⁹ locut⁹ est: et vocauit terrā.
A solis ortu vsq3 ad occasu3: ex syon species decoris eius.
Deus manifeste veniet: de⁹ noster ⁊ nō silebit.
Ignis i ɔspectu ei⁹ exardescet: ⁊ in circuitu ei⁹ tēpestas valida.
Aduocauit celū desursu3: ⁊ terram discernere populum suum.
Cōgregate illi sctōs ei⁹: q̄ ordināt testamētū ei⁹ sup sacrificia.
Et annūciabunt celi iusticiam eius: quoniā deus iudex est.
Audi ppl's me⁹ ⁊ loquar isrl': et testificabor tibi de⁹ de⁹ tu⁹ ego sū
Non in sacrificijs tuis arguam te: olocausta autem tua in cōspectu meo sunt semper.
Non accipiā de domo tua vitulos: neq3 de gregib⁹ tuis hyrcos.
Qm̄ mee sunt oēs fere siluarū: iumenta in montibus et boues.
Cognoui omnia volatilia celi: et pulchritudo agri mecum est.
Si esuriero nō dicā tibi: me⁹ est enī orbis terre ⁊ plenitudo eius.
Nunqd mādPcabo carnes taurorū: aut sāguinē hyrcoꝝ potabo

Immola deo sacrificiũ laudis: et redde altissimo vota tua.
Et inuoca me in die tribulationis: eruã te et honorificabis me.
Peccatori aũt dixit de⁹ / quare tu enarras iusticias meas: ⁊ assumis testamentũ meũ per os tuũ.
Tu vero odisti disciplinã: ⁊ proiecisti sermones meos retrorsũ.
Si videbas furẽ currebas cũ eo ⁊ cũ adulter[illegible] portionẽ tuã ponebas.
Os tuũ abũdauit malicia: ⁊ lĩgua tua cõcinabat dolos.
Sedẽs aduersus fratrẽ tuũ loq̃baris / ⁊ aduers⁹ filiũ mr̃is tue ponebas scãdalũ: hec fecisti ⁊ tacui.
Existimasti iniq̃ ꝙ ero tui silis: arguã te ⁊ statuã ꝯtra faciẽ tuã.
Intelligite hec q̃ obliuiscimini deũ neq̃ñ rapiat ⁊ nõ sit q̃ eripiat
Sacrificium laudis honorificabit me: et illic iter quo ostẽdã illi salutare dei. Nõ dicit̃ ad noc. iste ps. 50. Miserere mei de⁹. ps. 51.

Quid gl̃iaris in malicia: q̃ potẽs es in iniquitate.
Tota die iniusticiã cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolũ.
Dilexisti maliciam super benignitatẽ: iniquitatem magis ꝙ̃ loqui equitatem.
Dilexisti omnia verba precipitationis: lingua dolosa.
Propterea deus destruet te in finem: euellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo / ⁊ radicẽ tuã de terra viuentium.
Videbunt iusti ⁊ timebunt / et sup eũ ridebũt ⁊ dicẽt: ecce homo qui nõ posuit deũ adiutorẽ suũ.
Sed sperauit i mltitudie diuitiarũ suarum: ⁊ preualuit i vanitate sua
Ego aũt sicut oliua fructifera in domo domini: speraui in mia dei in eternum ⁊ in seculũ seculi.
Cõfitebor tibi i sclm q2 fecisti ⁊ expectabo nomẽ tuũ: qm̃ bonũ ẽ in ꝯspectu sctõrum tuorum. Gloria. ã. Deus deorum dñs locut⁹ est. V. Immola deo sacrificiũ laudis. R. Et redde altissimo vota tua. Añ laud. V. Fiat mia tua dñe sup nos. In laudi. añ. Scdm magnã miam tuã: miserere mei de⁹. ps. Miserere. ps. 42.

Iudica me deus ⁊ discerne causam meã de gente nõ sctã: ab homie iniquo et doloso erue me.
Quia tu es de⁹ fortitudo mea: quare me repulisti / ⁊ quare trist[illegible] incedo dũ affligit me inimicus.
Emitte lucẽ tuã ⁊ veritatẽ tuã: ipa me deduxerũt ⁊ adduxerũt in mõtẽ scm̃ tuũ / ⁊ i tabernacula tua
Et introibo ad altare dei: ad deũ qui letificat iuuentutem meam.
Cõfitebor tibi in cythara deus deus meus / quare tristis es aia mea: ⁊ quare conturbas me.
Spera in deo qm̃ adhuc cõfitebor illi: salutare vultus mei ⁊ de⁹ me⁹. Gloria. ã. Salutare vult⁹ mei ⁊ deus meus. Añ. Ad te de luce vigilo

deus. ps. De⁹ de⁹. Cāti. Isaie. 38.

Isa. 38

Ego dixi i dimidio dierꝝ me orū: vadā ad portas iferi.
Quesiui residuū annorꝝ meorꝝ: dixi nō videbo dn̄ȝ deū i t̄ra viuē (tiū.
Non aspiciā hoiem vltra: et habitatorem quietis.
Generatio mea ablata ē ⁊ ꝯuoluta est a me: q̄si tabernaculū pastorꝝ.
Precisa est velut a texente vita mea: dum adhuc ordirer succidit (me.
De mane vsq; ad vesparȝ finies me: sperabā vsq; ad mane quasi leo sic ꝯtriuit oia ossa mea.
De mane vsq; ad vesperā finies me/ sicut pull⁹ hyrūdinis sic clamabo: meditabor vt columba.
Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso.
Domine vim patior respōde ꝑ me: quid dicam aut quid respondebit michi cum ipse fecerim.
Recogitabo tibi omnes annos meos: i amaritudine anime mee
Dn̄e si sic viuit̄ ⁊ in talibus vita spiritus mei corripies me ⁊ viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima.
Tu autem eruisti animā meam vt non periret: proiecisti post tergum tuū omnia peccata mea.
Q̄ꝛ nō ifern⁹ ꝯfitebit̄ tibi neq; mors laudabit te: nō expectabūt q̄ descendūt in lacū veritatē tuā.
Uiuens viuēs ipse cōfitebit̄ tibi sicut et ego hodie: pater filijs notam faciet veritatem tuā.
Dn̄e saluum me fac: ⁊ psalmos nostros cātabimus cūctis dieb⁹ vite nr̄e in domo dn̄i. Gl'ia. añ.
Cunctis diebus vite nostre saluos fac nos dn̄e. añ. In excelsis laudate deū. ps. Laudā. do. cap. Uigilate. hy⁹. Ecce iā noctꝭ. ℣. In matutinis dn̄e. añ. Erexit dn̄s nobis cornu salutꝭ in domo dauid pueri sui. ps. Bn̄dict⁹. Preces vt s. in .ij. fer. Oro vt decet. Cetera vt s. ¶ Feria. iiij. inuit. In manu tua dn̄e Oēs fines terre. ps. Uenite. hy⁹. Nocte surgē. ps. 52.

Dixit insipiens in corde suo: non est deus.
Corrupti sūt ⁊ abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonū.
Deus de celo ꝓspexit sup filios hominum: vt videat si est intelligens aut requirens deum.
Omnes declinauerūt simul inutiles facti sunt: nō est q̄ faciat bonum non est vsq; ad vnum.
Nonne scient omnes qui operantur iniquitatē: qui deuorant plebem meā vt cibum panis.
Deū nō iuocauerūt: illi trepidauerunt timore vbi nō fuit timor.
Quoniā deus dissipauit ossa eorū qui hominibus placent: confusi sunt quoniā de⁹ spreuit eos.
Quis dabit ex syō salutare isrl' cū conuerterit dn̄s captiuitatē plebis sue: exultabit iacob et le-

tabit isrl. Nō dr ad noc. iste p̄s. 53
Deus in noie tuo saluū. ps. 54.
Exaudi deus orōnē meā et ne despexeris deprecationē meā: intende michi ⁊ exaudi me.
Cōtristatus sum in exercitatione mea: et cōturbat⁹ sum a voce inimici ⁊ a tribulatione pctōꝝ.
Qm̄ declinauerūt in me iniqtates: ⁊ in ira molesti erāt michi.
Cor meū cōturbatū est in me: ⁊ formido mortis cecidit sup me.
Timor ⁊ tremor venerūt super me: ⁊ contexerunt me tenebre.
Et dixi. q̄s dabit michi pennas sicut colūbe: et volabo ⁊ requiescā.
Ecce elongaui fugiens: ⁊ mansi in solitudine.
Expectabā eū q̄ saluū me fecit: a pusillanimitate sp̄s ⁊ tēpestate
Precipita dn̄e diuide linguas eorum: quoniā vidi iniquitatē ⁊ contradictionem in ciuitate.
Die ac nocte circundabit eam super muros eius iniquitas: ⁊ labor in medio eius ⁊ iniusticia.
Et non defecit de plateis eius: vsura et dolus.
Quoniā si inimicus meus maledixisset michi: sustinuissē vtiq̄.
Et si is qui oderat me super me magna locutus fuisset: abscōdissem me forsitan ab eo.
Tu vero homo vnanimis: dux meus et notus meus.
Qui simul mecū dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum consensu.
Ueniat mors sup illos: ⁊ descēdant in infernum viuentes.
Quoniā nequicie in habitaculis eorum: in medio eorum.
Ego autē ad dominū clamaui: et dominus saluauit me.
Uespere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo et annunciabo: et exaudiet vocem meam.
Redimet in pace aīam meā: ab his q̄ appropinquant michi: quoniā inter multos erant mecum.
Exaudiet de⁹ et humiliabit illos: qui est ante secula.
Non enim est illis commutatio ⁊ non timuerunt deum: extendit manū suam in retribuendo.
Cōtaminauerūt testamentum eius/ diuisi sunt ab ira vult⁹ ei⁹: et appropinquauit cor illius.
Molliti sunt sermones eius sup oleum: ⁊ ipsi sunt iacula.
Iacta super dn̄m curā tuam et ipse te enutriet: ⁊ non dabit ineternū fluctuationē iusto.
Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus.
Uiri sanguinū ⁊ dolosi non dimidiabūt dies suos: ego aūt sperabo in te dn̄e. Gl'ia. ān Auertet dn̄s captiuitatem plebis sue. ps. 55.
Miserere mei de⁹ quoniā cōculcauit me homo: tota die impugnās tribulauit me.

Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones meos/ in deo speraui: nō timebo qd faciat michi caro.
Tota die verba mea execrabātur: aduersum me omnes cogitationes eorum in malum.
Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneū meū obseruabunt.
Sicut sustinuerūt animā meā/ pro nichilo saluos facies illos: in ira populos confringes.
Deus vitā meā ānūciaui tibi: posuisti lachrimas meas i cōspectu tuo.
Sicut et i pmissione tua: tūc querten inimici mei retrorsū
In quacūqz die inuocauero te: ecce cognoui qm̄ deus meus es.
In deo laudabo verbū/ in dño laudabo sermonē/ i deo speraui: nō timebo qd faciat michi homo
In me sunt deus vota tua: que reddam laudationes tibi.
Qm̄ eripuisti aīam meā de morte/ et pedes meos de lapsu: vt placeā corā deo i luie viuētiū. ps. 56.

Miserere mei deus miserere mei: qm̄ in te confidit aīa mea.
Et i vmbra alarū tuarū sperabo: donec ptrāseat iniqtas.
Clamabo ad deum altissimum: deum qui benefecit michi.
Misit de celo et liberauit me: dedit in opprobriū cōculcātes me.
Misit deus miaz suā et vitatē suā: et eripuit aīam meā de medio catulorū leonū dormiui cōturbatus.
Filij hoim dētes eorū arma et sagitte: et ligua eorū gladius acutus
Exaltare super celos deus: et in omnem terram gloria tua.
Laqueū parauerunt pedibus meis: et icuruauerūt aīam meā.
Foderūt ante faciem meā foueam: et inciderunt in eam.
Paratū cor meū deus paratū cor meū: cātabo et psalmū dicā dño.
Exurge gl'ia mea exurge psalteriū et cythara: exurgā diluculo
Cōfitebor tibi in populis dñe: et psalmū dicā tibi in gentibus.
Quoniam magnificata est vsqz ad celos misericordia tua: et vsqz ad nubes veritas tua.
Exaltare sup celos deus: et sup oēz terrā gl'ia tua. Gl'ia. ā. Qm̄ in te confidit aīa mea. ps. 57.

Si vere vtiqz iusticiā loquimini: recte iudicate filij hoim.
Etenī in corde iniquitates operamini in terra: iniusticias enim manus vestre concinnant.
Alienati sūt pctōres a vulua: errauerūt ab vtero locuti sūt falsa
Furor illis secūdū similitudinē serpentis: sicut aspidis surde et obturantis aures suas.
Que nō exaudiet vocē icantā-

tiũ: et benefici incãtãtis sapiẽter.
Deus cõteret dentes eorũ in ore ipsorũ: molas leonũ cõfriget dñs.
Ad nichilum deuenient tanq̃ aqua decurrens: intẽdit arcum suum donec infirmentur.
Sicut cera q̃ fluit auferẽtur: supcecidit ignis et nõ viderunt solẽ.
Priusq̃ intelligerẽt spine vestre rhãnũ: sicut viuẽtes sic i ira absorbet eos.
Letabitur iust⁹ cũ viderit vindictã: manus suas lauabit in sanguine peccatoris.
Et dicet hõ si vtiq; est fruct⁹ iusto: vtiq; ẽ de⁹ iudicãs eos in terra.
Eripe me de inimicis meis deus meus: et ab insurgentibus in me libera me. ps. 58.
Eripe me de operãtib⁹ iniq̃tatẽ: et de viris sanguinũ salua me.
Quia ecce ceperunt aiam meã: irruerũt in me fortes.
Neq; iniq̃tas mea neq; pctm̃ meũ dñe: sine iniq̃tate cucurri et direxi.
Exurge i occursũ meũ et vide: et tu dñe deus virtutũ de⁹ israel.
Intende ad visitandas omnes gentes: nõ miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.
Conuertentur ad vesperam et famem patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem.
Ecce loquentur i ore suo et gladi⁹ in labiis eorũ: qm̃ quis audiuit.
Et tu domine deridebis eos: et ad nichilum deduces oẽs gẽtes.
Fortitudinem meã ad te custodiã/ quia deus susceptor me⁹ es: deus me⁹ mia ei⁹ preueniet me.
Deus ostendit michi sup inimicos meos/ ne occidas eos: nequãdo obliuiscantur populi mei.
Disperge illos i virtute tua: et depone eos protector meus dñe.
Delictũ oris eorũ sermonẽ labiorũ ipsorũ: et cõphẽdãtur i supbia sua.
Et de execratione et mendacio: annũciabũtur in cõsummatiõe.
In ira consummationis et non erunt: et scient quia deus dominabitur iacob et finiũ terre.
Conuertentur ad vesperam et famem patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem.
Ipsi dispergentur ad manducandum: si vero non fuerint saturati et murmurabunt.
Ego autẽ cantabo fortitudinẽ tuã: et exaltabo mane miam tuã.
Quia fact⁹ es susceptor me⁹ et refugiũ meũ: i die tribulationis mee.
Adiutor me⁹ tibi psallã: q2 de⁹ susceptor me⁹ es de⁹ me⁹ mia mea. Gloria. ãn. Iuste iudicate filii hoim.
Deus repulisti nos et destruxisti nos: iratus es et misertus es nobis. ps. 59.
Cõmouisti terrã et cõturbasti eã: sana cõtritiões ei⁹ q2 cõmota est.
Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino cõpunctionis.
Dedisti metuẽtibus te significatiõ

catione: vt fugiãt a facie arcus.
Ut liberentur dilecti tui: saluũ fac dextera tua ⁊ exaudi me.
Deus locutus est in sancto suo letabor ⁊ partibor sichimã: ⁊ cõuallem tabernaculorũ metibor.
Meus est galaad ⁊ meus est manasses: ⁊ effrai fortitudo capitis mei.
Iuda rex meus: moab olla spei mee.
In idumeam extẽdam calciamẽtum meum: michi alienigene subditi sunt.
Quis deducet me i ciuitatẽ munitã: q̃s deducet me vsq; in idumeã.
Nonne tu deus qui repulisti nos: ⁊ non egredieris deus in virtutibus nostris.
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.
In deo faciemus v̄tutẽ: ⁊ ipse ad nichilũ deducet tribulãtes nos.
Exaudi deus dep̄catio p̄.60. nẽ meã: itẽde orationi mee.
A finibus terre ad te clamaui dũ anxiaret cor meũ: i petra exaltasti me.
Deduxisti me quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo i tabernaclo tuo i scl'a: ptegar i velamẽto alar̄ tuarũ.
Q̃m tu deus meus exaudisti orationẽ meã: dedisti hereditatem timẽtibus nomen tuum.
Dies super dies regis adijcies: annos eius vsq; in diem generationis ⁊ generationis.
Permanet ieternũ i ɔspectu dei: miam ⁊ veritatẽ eius q̃s req̃ret.
Sic psalmũ dicã noi tuo i seculũ scl'i: vt reddã vota mea de die in diẽ. Gl'ia p̄ri. ãn. Da nobis dñe auxiliũ de tribulatione. p̄.61.
Nonne deo subiecta erit aĩa mea: ab ipso eni salutare meum.
Nam et ipse deus meus ⁊ salutaris meus: susceptor meus ⁊ nõ mouebor amplius.
Quousq; irruitis in hoiem interficitis vniuersi vos: tanq̃ parieti iclinato ⁊ macerie depulse.
Uerũtñ p̄ciũ meũ cogitauerũt repellere cucurri: i siti ore suo bñdicebãt ⁊ corde suo maledicebãt.
Ueruntñ deo subiecta esto aĩa mea: q̃m ab ipso patientia mea.
Quia ipse deus meus ⁊ saluator meus: adiutor meus nõ emigrabo.
In deo salutare meũ ⁊ gl'a mea deus auxilij mei ⁊ spes mea i deo ẽ
Sperate i eo ois ɔgregatio populi: effũdite corã illo corda vr̃a: deus adiutor noster ineternum.
Uerũtñ vani filij hoim mẽdaces filij hoim in stateris: vt decipiãt ipsi de vanitate in idipsum.
Nolite sperare in iniq̃tate ⁊ rapinas nolite cõcupiscere: diuitie si affluant nolite cor apponere.
Semel locutus ẽ deus duo hec audiui: q2 p̄tãs dei ẽ ⁊ tibi dñe mĩa: q2 tu reddes vnicuiq; iuxta opa sua. Nõ d2 ad noc. iste p̄. seq. 62.

Deus de⁹ me⁹: ad te de lu. vts.
Exaudi de⁹ oratio- ps. 63.
nem meã cũ deprecor: a ti-
more inimici eripe animã meã.
Protexisti me a zuẽtu malignã
tiũ: a multitudine operãtiũ iniq̃
Quia exacuerũt vt gla- (tatẽ.
dium linguas suas / intenderũt
arcum rem amarã: vt sagittent
in occultis immaculatũ.
Subito sagittabũt eũ ꝛ nõ time
bũt: firmauerũt sibi sermõez neq̃
Narrauerũt vt absconderẽt la-
queos: dixerunt q̃s videbit eos?
Scrutati sunt iniquitates: de-
fecerunt scrutãtes scrutinio.
Accedet homo ad cor altum: et
exaltabitur deus.
Sagitte paruulorũ facte sunt
plage eorũ: et infirmate sunt cõ-
tra eos lingue eorum.
Conturbati sunt oẽs qui vi-
debãt eos: et timuit oẽs homo.
Et annunciauerunt opera dei:
et facta eius intellexerunt.
Letabit᷑ iust⁹ i dño ꝛ spabit in
eo: et laudabunt᷑ oẽs recti corde.
Glia. ãn. A timore iimici eripe dñe
aiaz meã. Nõ dr ad noc. iste p. 64.
Te decet hymnus deus in
syon: et tibi reddetur vo-
tum in hierusalem.
Exaudi deus orationem meã:
ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorũ preualuerũt
super nos: et impietatibus no-
stris tu propiciaberis.
Beatus quem elegisti ꝛ assum-
psisti: inhabitabit in atrijs tuis.
Replebimur i bonis dom⁹ tue:
sctm̃ est tẽplũ tuũ mirabile i eq̃-
Exaudi nos deus salu- (tate.
taris noster: spes omnium finiũ
terre / et in mari longe.
Preparãs mõtes i virtute tua
accinctus potẽtia: q̃ cõturbas p-
fundũ maris sonũ fluctuũ eius.
Turbabunt᷑ gẽtes ꝛ timebũt q̃
habitãt terminos a signis tuis:
exit⁹ matutini ꝛ vespe delectab᷑
Visitasti terrã ꝛ iebriasti eam:
multiplicasti locupletare eã.
Flumẽ dei repletum est aquis /
parasti cibum illorum: quoniam
ita est preparatio eius.
Riuos eius inebrians multipli
ca genimina eius: in stillicidijs
eius letabitur germinans.
Benedices corone ãni benignita
tis tue: ꝛ cãpi tui replebũt᷑ vber-
Pinguescẽt speciosa deser (tate
ti: et exultatiõe colles accigent᷑.
Induti sũt arietes ouiũ / ꝛ val-
les abũdabunt frumento: clama
bũt etenim hymnũ dicẽt. ps. 65.
Iubilate deo omnis terra /
psalmũ dicite nomini ei⁹:
date gloriam laudi eius.
Dicite deo q̃ terribilia sũt opa
tua dñe: in multitudine virtutis
tue mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te et psallat

tibi: psalmum dicat nomini tuo.
Venite et videte opa dei: terribilis in cōsiliis sup filios hoim.
Qui conuertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede: ibi letabimur in ipso.
Qui dñat i virtute sua ieternū ocli ei⁹ sup gētes respiciūt: q̄ exasperāt nō exaltent in semetipis.
Benedicite gētes deū nostrū: et auditā facite vocem laudis eius.
Qui posuit aiam meā ad vitā: et nō dedit i cōmotionē pedes meos
Qm̄ pbasti nos deus/igne nos examiasti: sicut examiat argētū.
Induxisti nos in laqueū/ posuisti tribulatiōes in dorso nostro: imposuisti hoies sup capita nr̄a.
Transiuimus per ignē et aquā: et eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domū tuam in olocaustis: reddā tibi vota mea/que distinxerunt labia mea.
Et locutū est os meū: i tribulatiōe mea.
Olocausta medulla ta offeram tibi cuz incēso arietū: offeram tibi boues cum hyrcis.
Venite audite et narrabo oēs q̄ timetis deū: quāta fecit aie mee.
Ad ipsum ore meo clamaui: et exultaui sub lingua mea.
Iniquitatem si aspexi in corde meo: non exaudiet dominus.
Propterea exaudiuit de⁹: et intēdit voci deprecationis mee.
Bñdict⁹ de⁹ q̄ nō amouit depcatiōez meā: et miaz suā a me. Nō dr ad noc. iste ps. 66. Deus misereat.
Exurgat de⁹ et dissi ps. 67. pētur inimici ei⁹: et fugiāt qui oderunt eum a facie eius.
Sicut deficit fumus deficiant: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereāt peccatores a facie dei.
Et iusti epulētur et exultēt i cōspectu dei: et delectent in leticia.
Cantate deo psalmū dicite nomini eius: iter facite ei q̄ ascēdit super occasum/dñs nomen illi.
Exultate in cōspectu eius/turbabūtur a facie ei⁹ patris orphanorū: et iudicis viduarum.
Deus i loco scō suo: de⁹ q̄ inhabitare facit vni⁹ moris in domo.
Qui educit vinctos in fortitudine: similiter eos qui exasperāt qui habitant in sepulchris.
Deus cū egredereris i cōspectu ppli tui: cū ptrāsires in deserto.
Terra mota ē/ etem̄ celi distillauerūt a facie dei synai: a facie dei israel.
Pluuiā volūtariā segregabis deus hereditati tue et ifirmata est: tu vero perfecisti eam.
Aialia tua hitabunt i ea: parasti in dulcedine tua pauperi de⁹.
Dominus dabit verbum euangelizantibus: virtute multa.
Rex virtutū dilecti dilecti: et speciei domus diuidere spolia.
Si dormiatis iter medios cleros pēne colūbe deargētate: et poste-

ciora dorsi eius in pallore auri.
Dum discernit celestis reges super eam niue dealbabunt in selmon: mons dei mōs pinguis.
Mōs coagulat⁹ mōs piguis: vt qd suspicami mōtes coagulatos
Mōs i quo bñplacitū ē deo hītare i eo: etenī dñs habitabit i finē.
Currus dei decē milibus multiplex milia letātium: dominus in eis in synai in sancto.
Ascēdisti in altum cepisti captiuitatem: accepisti dona in hoīb⁹.
Etenī nō credētes: ihitare dñz
Benedict⁹ dñs die quotidie: prosperū iter faciet nobis (deū. deus salutarium nostrorum.
Deus noster deus saluos faciēdi: et dñi dñi exitus mortis.
Uerūtamē de⁹ cōfringet capita inimicorū suorū: verticē capilli pambulantiū in delictis suis.
Dixit dñs ex basan cōuertā: cōuertam in profundū maris.
Ut intiguat pes tu⁹ i sanguie: ligua canū tuorū ex iimicis ab ipo
Uiderūt igress⁹ tuos de⁹: igressus dei mei regis mei q̄ est i sctō.
Preuenerunt principes cōiuncti psallentibus: in medio iuuenculārum tympanistriarum.
In ecclesijs benedicite deo: domino de fontibus israel.
Ibi beniamin adolescentulus: in mentis excessu.
Pricipes iuda duces eorū: pricipes zabulō et pricipes neptalim.
Manda de⁹ virtutē tuā: cōfirma hoc de⁹ qd operat⁹ es in nobis.
A templo tuo in hierusalem: tibi offerent reges munera.
Increpa feras arūdis/ cōgregatio tauro[rum] i vaccis pplo[rum]: vt excludāt eos q̄ pbati sunt argēto.
Dissipa gentes que bella volūt venient legati ex egypto: ethyopiat preueniet manus eius deo.
Regna tre cantate deo: psallite Psallite deo qui ascendit super celum celi: ad orientem. (dño.
Ecce dabit voci sue vocē vtutis/ date gl'iam deo sup isrl': magnificētia ei⁹ et virt⁹ eius in nubibus.
Mirabilis de⁹ in sctis suis: deus israel ipse dabit virtutē et fortitudinē plebi sue/ bñdict⁹ de⁹. Gloria. ā. In ecclesiis benedicite dño. ℣. Deus vitam meā annūciaui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas in cōspectu tuo. Ad lau. ℣. Fiat mīa tua dñe sup nos. ℟. Queadmodum. In lau. ā. Ampli⁹ laua me de⁹ ab iniusticia mea ps. Miserere. ā. Te decet hymn⁹ de⁹ in syon. ps. Ipm. ā. Labia mea laudabūt te i vita mea de⁹ me⁹. ps. Deus de⁹ me⁹. Cāti. i. Regū. 2. caplo.

Exultauit cor meum in domino: et exaltatum est cornu meum in deo meo. (i. reg. 2. c.)
Dilatatum est os meum super inimicos meos: quia letata sum in salutari tuo.

Non est sanctus vt est domin9/ neqꝫ enim est alius extra te: ⁊ nõ est fortis sicut deus noster.
Nolite mltiplicare loqui sublimia: gloriantes.
Recedant vetera de ore vestro: quia deus scientiarũ domin9 est: et ipsi preparãtur cogitationes.
Arcus fortium superatus est: ⁊ infirmi accincti sunt robore.
Repleti prius p panib9 se locauerunt: ⁊ famelici saturati sunt.
Donec sterilis pepit plrimos: et q mltos hẽbat filios ĩfirmata est
Dñs mortificat ⁊ viuificat: deducit ad inferos et reducit.
Dominus pauperem facit ⁊ ditat: humiliat et subleuat.
Suscitans de puluere egenũ: ⁊ de stercore erigẽs pauperem.
Ut sedeat cũ principibus: ⁊ solium glorie teneat.
Domini eñ sunt cardines terre: et posuit super eos orbem.
Pedes sctõꝝ suoꝝ seruabit/ ⁊ impij ĩ tenebris ꝯticescent: qr nõ in fortitudine sua roborabitur vir.
Dñm formidabunt aduersarij eius: ⁊ sup ipsos in celis tonabit.
Dñs iudicabit fines terre/ ⁊ dabit ĩperiũ regi suo: et sublimabit cornu xpi sui. Gloria. an. Dñs iudicabit fines terre. a. Celi celoꝝ laudate deũ. ps. Laudate dñm. Cp. Uigilate. hy9. Ecce iã. V. In matutis. a. Salutẽ ex inimicis nr̃is: ⁊ de manu oĩm qui nos oderunt/ libera nos dñe. ps. Bñdict9. Preces vt s. Oro vt decet. ¶Feria.v.ad mat. Inuit. Adorem9 dñz: Dñm ipse fecit nos. ps. Uenite. hy9. Nocte sur. Sup noct.

Saluũ me fac de9: p. 68. quoniã ĩtrauerũt aque vsqꝫ ad animam meam.
Infixus sum in limo profundi: et non est substantia.
Ueni in altitudinem maris: et tempestas demersit me.
Laboraui clamãs rauce facte sunt fauces mee: defecerũt oculi mei dum spero in deum meum.
Multiplicati sũt sup capillos capitis mei: qui oderũt me gratis.
Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: que non rapui tunc exsoluebam.
De9 tu scis ĩsipiẽtiã meã: ⁊ delicta mea a te nõ sunt abscondita.
Non erubescant in me qui expectant te domine: dñe virtutum.
Non cõfundãtur super me: qui querunt te deus israel.
Qm̃ propter te sustinui opprobriũ: operuit ꝯfusio faciẽ meam.
Extraneus fact9 sum fratrib9 meis: ⁊ pegrin9 filijs mr̃is mee.
Quoniã zelus dom9 tue comedit me: et opprobria exprobrantium tibi ceciderũt super me.
Et operui ĩ ieiunio aĩam meã: et factuꝫ est in opprobriũ michi.
Et posui vestimẽtum meũ cili-

ciu: et fact⁹ sum illis in parabolā.
Aduersum me loquebātur qui sedebant in porta: et in me psallebant qui bibebant vinum.
Ego vero orationē meam ad te domine: tēpus beneplaciti deus.
In multitudine mie tue: exaudi me in veritate salutis tue.
Eripe me de luto vt nō īfigar: libera me ab his qui oderūt me: et de profundis aquarum.
Non me demergat tēpestas aq̄ neq̧ absorbeat me ꝓfundū: neq̧ vrgeat sup me puteus os suum.
Exaudi me dn̄e qm̄ benigna ē mia tua: scd̄m multitudinē miserationū tuarū respice in me.
Et ne auertas faciē tuā a puero tuo: qm̄ tribulor velocit̄ exaudi me.
Intēde aie mee et libera eā: ꝓpt̄ inimicos meos eripe me.
Tu scis improperiū meū et cōfusionē meā: et reuerētiam meam.
In conspectu tuo sunt oēs qui tribulāt me: improperiū expectauit cor meum et miseriam.
Et sustinui q̄ simul ↄtristaret̄ et nō fuit: et q̄ ↄsolaret̄ et nō inueni.
Et dederūt in escam meā fel: et in siti mea potauerūt me aceto.
Fiat mēsa eoꝝ corā ipsis in laqueū: et i retributōes et i scādalū.
Obscurent̄ ocli eoꝝ ne videant: et dorsum eorū semper incurua.
Effunde super eos iram tuā: et furor ire tue comprehendat eos.
Fiat habitatio eoꝝ deserta: et i tabernaculis eoꝝ nō sit q̄ inhabitet.
Qm̄ quem tu percussisti persecuti sunt: et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.
Appone iniq̄tatē sup iniq̄tatē eorū: et nō intrent in iusticiā tuā.
Deleantur de libro viuētium: et cum iustis non scribantur.
Ego sum pauper et dolens: salus tua deus suscepit me.
Laudabo nomen dei cū cantico: et magnificabo eum in laude.
Et placebit deo sup vitulū nouellū: cornua ꝓducētē et vngulas
Uideant pauperes et letentur: querite deum et viuet aia vestra.
Qm̄ exaudiuit pauperes dn̄s: et vinctos suos non despexit.
Laudent illum celi et terra: mare et omnia reptilia in eis.
Quoniā deus saluā faciet syō: et edificabuntur ciuitates iude.
Et inhabitabunt ibi: et hereditate acquirent eam.
Et semen seruorum eius possidebit eam: et qui diligunt nomē eius habitabunt in ea. ps. 69.

Deus in adiutorium meū intende: domine ad adiuuandum me festina.
Confundantur et reuereātur: qui querunt animam meam.
Auertātur retrorsum et erubescant: qui volunt michi mala.
Auertātur statim erubescētes:

qui dicunt michi euge euge.
Exultent et letentur in te oes qui querũt te: et dicant semp magnificetur dñs q diligũt salutare tuũ.
Ego vero egenus et paup sum: deus adiuua me.
Adiutor me' et liberator meus es tu: dñe ne moreris. Gl'ia. an.
Dñe de' i adiutoriũ meũ itende. ps.70.
In te dñe speraui non confundar ineternuz: in iusticia tua libera me et eripe me.
Inclina ad me aurem tuam: et salua me.
Esto michi in deũ ptectorẽ et in locũ munitũ: vt saluũ me facias.
Quoniã firmamentũ meum: et refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu contra legem agentis et iniqui.
Qm tu es patientia mea dñe: dñe spes mea a iuuentute mea.
In te cõfirmat' suz ex vtero: de vẽtre mr̃is mee tu es ptector me'
In te cãtatio mea sẽp / tãq̃ pdigiũ fact' suz multis: et tu adiutor fortis.
Repleatur os meũ laude / vt cantem gloriam tuam: tota die magnitudinẽ tuam.
Ne proiicias me in tempore senectut[?]: cũ defecerit virtus mea ne derelinquas me.
Quia dixerunt inimici mei michi: et qui custodiebant animam meam cõciliũ fecerunt in vnum.
Dicentes deus dereliquit eum persequimini et cõprehendite eũ: quia non est qui eripiat.
Deus ne elongeris a me: deus meus in auxiliuz meum respice.
Confundant et deficiãt detrahẽtes aie mee: operiant cõfusione et pudore: qui querunt mala michi
Ego autem semper sperabo: et adiiciã super omnẽ laudẽ tuam.
Os meũ annunciabit iusticiam tuam: tota die salutare tuum.
Qm nõ cognoui litteraturam introibo in potẽtias dñi: dñe memorabor iusticie tue solius.
Deus docuisti me a iuuentute mea: et vsq; nũc pnũciabo mirabilia tua.
Et vsq; in senectã et senium: deus ne derelinquas me.
Donec annunciẽ brachiũ tuũ: generationi oĩ que vẽtura est.
Potentiã tuam et iusticiã tuam deus vsq; in altissima que fecisti magnalia: de' quis similis tibi.
Quantas ostendisti michi tribulationes multas et malas et cõuersus viuificasti me: et de abyssis terre iterum reduxisti me.
Multiplicasti magnificentiã tuam: et cõuersus cõsolatus es me.
Nam et ego cõfitebor tibi i vasis psalmi veritatem tuã deus: psallã tibi in cythara sanctus israel.
Exultabũt labia mea cũ cantauero tibi: et aĩa mea quã redẽisti.
Sz et ligua mea tota die medita

biť iusticiā tuā: cū ꝯfusi ⁊ reueriti fuerit q̄ q̄rūt mala michi. p̄. 71.

Deus iudiciū tuū regi da: et iusticiā tuā filio regis.
Iudicare populū tuum in iusticia: et pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant montes pacem populo: et colles iusticiam.
Iudicabit pauperes populi / et saluos faciet filios pauperum: ⁊ humiliabit calūniatorem.
Et permanebit cuȝ sole et ante lunā: in generatiōes ḡnationū.
Descēdet sicut pluuia i vell⁹: et sicut stillicidia stillātia sup terrā
Orieť in dieb⁹ ei⁹ iusticia ⁊ abūdātia pacis: donec auferať luna.
Et dominabitur a mari vsq; ad mare: ⁊ a flumine vsq; ad terminos orbis terrarum.
Coram illo pcidēt ethiopes: et inimici eius terram lingent.
Reges tharsis ⁊ isule mūera offerent: reges arabū ⁊ saba dona (adducēt.
Et adorabūt eū oēs reges: oēs gentes seruient ei.
Qr liberabit pauperē a potēte: et pauperē cui non erat adiutor.
Parcet pauperi ⁊ inopi: et aīas pauperum saluas faciet.
Ex vsur⁊ ⁊ iiq̄tate redimet aīas eo⁊: ⁊ honorabile nomen eo⁊ co (rā illo.
Et viuet et dabitur ei de auro arabie: et adorabunt de ipso semp tota die benedicēt ei.
Erit firmamentum in terra in summis mōtiū / superextolletur super libanū fructus eius: et florebūt de ciuitate sicut fenū terre.
Sit nomē eius b̄ndictū in secula: ante solē pmanet nomen eius
Et b̄ndiceň i ip̄o oēs trib⁹ terre: oēs gētes magnificabunt eū.
Benedictus dn̄s de⁹ israel: qui facit mirabilia solus.
Et benedictū nomē maiestatis ei⁹ ieternū: et replebiť maiestate ei⁹ oīs terra fiat fiat. Gl̄ia. āń.
Esto michi dn̄e in deū ptectorē. p̄. 72.

Quā bonus israel de⁹: his qui recto sunt corde.
Mei autē pene moti sunt pedes pene effusi sunt gressus mei.
Quia zelaui super iniquos: pacem peccatorum videns.
Qr non est respect⁹ morti eorū: et firmamentū in plaga eorum.
In labore hoim nō sunt: ⁊ cum hominibus non flagellabūtur.
Ideo tenuit eos supbia: operti sunt iniquitate ⁊ impietate sua.
Prodijt quasi ex adipe iniq̄tas eorū: trāsierūt in affectū cordis.
Cogitauerūt ⁊ locuti sunt neq̄ciā: iniq̄tatē i excelso locuti sunt.
Posuerunt in celum os suuȝ: et lingua eoruȝ transiuit in terra.
Ideo cōuertetur popul⁹ meus hic: ⁊ dies pleni inuenieň in eis
Et dixerunt quomodo scit de⁹: et si est scientia in excelso.
Ecce ipsi peccatores ⁊ abūdan

tes i seculo:obtinuerũt diuitias.
Et dixi ergo sine cã iustificaui coꝛ meũ: ⁊ laui iter inocẽtes ma-
Et fui flagellat⁹ to (nus meas ta die:⁊castigatio mea i matutis
Si dicebã narrabo sic: ecce nationem filioꝛũ tuoꝛũ repꝛobaui.
Existimabam vt cognoscerem: hoc laboꝛ est ante me.
Donec intrẽ in sanctuariũ dei: ⁊ intelligam in nouissimis eoꝛũ.
Verũtñ pꝛopter dolos posuisti eis: deiecisti eos dũ alleuarẽtur.
Quõ facti sũt i desolatiõe₃ subito defecerũt:pierũt ꝓpt iniqtatẽ
Velut somniũ surgẽtiũ (suã. dñe in ciuitate tua imaginẽ ipsorum ad nichilum rediges.
Quia inflãmatũ est coꝛ meũ/et renes mei cõmutati sunt: et ego ad nichilũ redact⁹ sum ⁊ nesciui.
Ut iumẽtum factus sum apud te:et ego semper tecum.
Tenuisti manũ dexterã meã/et in voluntate tua deduxisti me: ⁊ cum gloꝛia suscepisti me.
Quid enim michi est in celo: et a te quid volui super terram.
Defecit caro mea ⁊ coꝛ meũ:de⁹ coꝛdis mei ⁊ pars mea de⁹ ietnũ.
Q₂ ecce q̃ elõgant se a te ꝑibũt: ⁊ ꝑdidisti oẽs q̃ foꝛnicant abs te
Michi autẽ adherere deo bonu₃ est:ponere i dño deo spem mea₃.
Ut annũciẽ oẽs pꝛedicationes tuas:in poꝛtis filie syon. Ps.73.

Ut quid deus repulisti in finẽ: iratus est furoꝛ tu⁹ super oues pascue tue.
Memoꝛ esto congregatiõis tue: quam possedisti ab initio.
Redemisti virgam hereditatis tue: mõs syõ i quo habitasti i eo.
Leua man⁹ tuas i supbias eoꝝ i finẽ:quãta malignat⁹ est iimic⁹
Et gl'iati sunt q̃ ode- (in sctõ. runt te:in medio solẽnitatis tue.
Posuerũt signa sua signa:⁊ nõ cognouert sicut i exitu sup sũmũ
Quasi in silua lignoꝝ securib⁹ exciderũt ianuas eius in idipm: in securi ⁊ ascia deiecerunt eam.
Incenderũt igni sanctuarium tuum: in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.
Dixerũt in coꝛde suo cognatio eoꝛu₃ simul: quiescere faciamus omnes dies festos dei a terra.
Signa nr̃a nõ vidim⁹ iã nõ est ꝓpheta:⁊ nos nõ cognoscet ãpl'⁹
Usq₃quo de⁹ ipꝛoꝑabit iimic⁹: irritat aduersari⁹ nomẽ tuũ in fi
Ut quid auertis manũ (nem. tuam ⁊ dexteram tua₃:de medio sinu tuo in finem.
De⁹ aũt rex noster ante secula: opatus est salutẽ in medio terre.
Tu ꝯfirmasti i vtute tua mare: ꝯtribulasti capita dꝛaconũ i aqs
Tu cõfregisti capita dꝛaconis: dedisti eũ escã populis ethiopũ.
Tu dirupisti fontes ⁊ toꝛrẽtes:

tu siccasti fluuios ethan.
Tuus est dies et tua est nox: tu fabricatus es auroram et solem.
Tu fecisti omnes terminos terre: estatem et ver tu plasmasti ea.
Memor esto huius inimicus improperauit dnõ: et populus insipiens incitauit nomen tuum.
Ne tradas bestijs animas cõfitentes tibi: et aias pauperũ tuorum ne obliuiscaris in finem.
Respice in testamentum tuum qz repleti sunt q̃ obscurati sunt: terre domibus iniquitatum.
Ne auertatur hũilis fact⁹ cõfusus: paup et iops laudabũt nomẽ tuũ.
Exurge de⁹ iudica causaz tuã: memor esto ipꝛoperiorũ tuorũ eorum q̃ ab insipiẽte sunt tota die.
Ne obliuiscaris voces inimicorũ tuorũ: supbia eorũ q̃ te oderũt ascẽdit sẽp. Gloria. Añ. Liberasti virgam hereditatis tue. Ps. 74.

Confitebimur tibi de⁹ cõfitebimur: et iuocabim⁹ nomẽ tuũ.
Narrabimus mirabilia tua: cũ accepero tẽp⁹ ego iusticias iudicabo.
Liquefacta est terra et omnes qui habitãt in ea: ego cõfirmaui colũnas eius.
Dixi iniq̃s nolite iniq̃ agere: et delinquẽtib⁹ nolite exaltare cornu.
Nolite extollere in altuz cornu vestrum: nolite loqui aduersus deum iniquitatem.
Quia neqz ab oriẽte/neqz ab occidente/neqz a desertis montib⁹: quoniam deus iudex est.
Hũc hũiliat et hũc exaltat: q̃a calix i manu dñi vini meri plenus mixto.
Et iclinauit ex hoc in hoc/verũtamẽ fex eius nõ est exinanita: bibẽt oẽs pctõres terre.
Ego aute annunciabo in seculum: cantabo deo iacob.
Et oia cornua pctõꝝ cõfrigã: et exaltabunt cornua iusti. Ps. 75.

Notus in iudea deus: in israel magnũ nomen eius.
Et factus est i pace locus eius: et habitatio eius in syon.
Ibi confregit potentias: arcũ/scutum/gladium/et bellum.
Illuminas tu mirabiliter i mõtib⁹ eternis: turbati sũt oẽs isipiẽtes corde.
Dormierũt somnũ suũ et nichil inuenerũt: omnes viri diuitiarum in manibus suis.
Ab increpatione tua de⁹ iacob: dormitauerũt q̃ ascẽderũt equos.
Tu terribilis es et quis resistet tibi: extunc ira tua.
De celo auditũ fecisti iudiciũ: terra tremuit et quieuit.
Cũ exurgeret i iudicio de⁹: vt saluos faceret oẽs mãsuetos tre
Quoniã cogitatio hominis cõfitebitur tibi: et reliquie cogitationis diem festum agẽt tibi.
Vouete et reddite domino deo vestro: omnes qui in circuitu ei⁹ affertis munera.

Terribili et ei q aufert spm prin cipu: terribili apud reges terre.
Gloria. an. In israel magnu nome eius.

Voce mea ad do= ps. 76. minu clamaui: voce mea ad deum et intendit michi.
In die tribulationis mee deuz exquisiui manib9 meis nocte co= tra eum: et non sum deceptus.
Renuit consolari aia mea/ memor fui dei et delectat9 su: et exercitat9 sum et defecit spiritus meus.
Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbat9 sum et no suz locut9.
Cogitaui dies antiquos: et an= nos eternos in mente habui.
Et meditat9 suz nocte cu corde meo: et exercitabar et scopeba spz
Nunquid ineternu pro= (meu. iiciet deus: aut non apponet vt complacitior sit adhuc.
Aut in finem miam sua abscin det: a gnatione i generationem.
Aut obliuiscetur misereri de9: aut continebit i ira sua mias suas.
Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelsi.
Memor fui oper dni: qr memor ero ab initio mirabiliu tuorum.
Et meditabor i oib9 opib9 tuis: et i adiuetionib9 tuis exercebor.
Deus in scto via tua quis deus magnus sicut deus noster: tu es deus qui facis mirabilia.
Nota fecisti i populis virtutem tua/ redemisti i brachio tuo popu lum tuu: filios iacob et ioseph.
Viderut te aq de9 viderut te aq et timuerut: et turbate sut abyssi.
Multitudo sonitus aquaru: vo cem dederunt nubes.
Etenim sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota.
Illuxerut chorusca tões tue orbi terre: cõmota est et contremuit terra.
In mari via tua et semite tue in aqs multis: et vestigia tua no co= (gnoscet
Deduxisti sicut oues ppkm tuu: i manu moysi et aaro.

Attendite popule ps. 77. meus legem mea: inclina te aure vestra in verba oris mei.
Aperia in parabolis os meuz: loquar propositiones ab initio.
Quata audiuim9 et cognouim9 ea: et pres nri narrauerut nobis.
Non sunt occultata a filiis eo= rum: in generatione altera.
Narrantes laudes dni et virtu tes eius: et mirabilia eius q fecit.
Et suscitauit testimoniu in ia= cob: et legem posuit in israel.
Quata mandauit patribus no stris nota facere ea filiis suis: vt cognoscat generatio altera.
Filii qui nascentur et exurget: enarrabunt filiis suis.
Vt ponant in deo spem suam: et non obliuiscantur operum dei et mandata eius exquirant.
Ne fiat sicut patres eorum: ge neratio praua et exasperans.

Generatio q̄ nō direxit coꝛ suū: ⁊ nō est credit⁹ cū deo spūs eius.
Filij effrē intendētes ⁊ mittētes arcū: cōuersi sunt in die belli
Nō custodierūt testamētū dei: ⁊ in lege eius noluerūt ābulare.
Et obliti sunt benefactoꝝ eius: ⁊ mirabiliū eius que ostēdit eis.
Coꝛā pr̄ib⁹ eoꝝ fecit mirabilia in terra egypti: in cāpo thaneos.
Interrupit mare ⁊ pduxit eos: ⁊ statuit aquas quasi in vtre.
Et eduxit eos in nube diei: ⁊ tota nocte in illuminatione ignis.
Interrupit petrā i hēmo ⁊ adaquauit eos velut i abysso multa.
Et eduxit aquā de petra: ⁊ eduxit tanq̄ flumina aquas.
Et apposuerūt adhuc peccare ei: in iram concitauerunt excelsum in inaquoso.
Et tentauerunt deū in coꝛdib⁹ suis: vt peterēt escas aiab⁹ suis.
Et male locuti sunt de deo: dixerūt nunquid poterit deus parare mēsam in deserto.
Qui percussit petram et fluxerūt aq̄: ⁊ toꝛrētes inundauerūt.
Nunq̄d et panem poterit dare: aut parare mensam populo suo?
Ideo audiuit dn̄s et distulit: et ignis accensus est in iacob: ⁊ ira ascendit in israel.
Quia nō crediderūt in deo: nec sperauerunt in salutari eius.
Et mādauit nubibus desuper: et ianuas celi aperuit.
Et pluit illis manna ad manducādū: et panem celi dedit eis.
Panē angeloꝝ māducauit homo: cibaria misit eis i abūdātiā.
Transtulit austrum de celo: et induxit in virtute sua affricum.
Et pluit super eos sicut puluerem carnes: et sicut arenam maris volatilia pennata.
Et ceciderunt in medio castroꝝ eoꝝ: circa tabernacula eoꝝ.
Et māducauerūt ⁊ saturati sūt nimis/ ⁊ desideriū eoꝝ attulit eis: nō sunt fraudati a desiderio suo
Adhuc esce eoꝛum erant in oꝛe ipsoꝝ: ⁊ ira dei ascendit sup eos.
Et occidit pingues eoꝝ: et electos israel impediuit.
In oīb⁹ his peccauerūt adhuc: ⁊ nō crediderūt i mirabilib⁹ ei⁹.
Et defecerūt i vanitate dies eoꝝ: et anni eoꝝ cū festinatione.
Cū occideret eos q̄rebāt eū ⁊ reuertebant: ⁊ diluculo veniebāt ad eū.
Et rememoꝛati sunt quia deus adiutoꝛ est eoꝛum: et deus excelsus redemptoꝛ eoꝝ est.
Et dilexerunt eum in oꝛe suo: ⁊ lingua sua mentiti sunt ei.
Coꝛ aūt eoꝝ nō erat rectū cum eo: nec fideles habiti sunt i testamēto ei⁹.
Ipse autem est misericoꝛs ⁊ pꝛopicius fiet peccatis eoꝛum: ⁊ non disperdet eos.
Et abundauit vt auerteret irā

suã: ꝛ nõ accendit oẽm irã suam.
Et recordatus est q2 caro sunt: spiritus vadens et non rediens.
Quotiẽs exacerbauerũt eũ i deserto: i irã ꝯcitauerũt eũ i iaquo(so.
Et ꝯuersi sũt ꝛ tẽtauerũt deũ: ꝛ sanctũ isrl' exacerbauerũt.
Nõ sunt recordati man⁹ ei⁹: die q̃ redemit eos de manu tribulãtꝭ
Sicut posuit in egypto signa sua: ꝛ ꝓdigia sua i cãpo thaneos.
Et ꝯuertit in sanguinẽ flumia eorũ: ꝛ ymbres eoꝝ ne biberent.
Misit in eos cynomiã ꝛ comedit eos: ꝛ ranã ꝛ disperdidit eos.
Et dedit erugini fructus eorũ: et labores eorum locuste.
Et occidit in grandine vineas eorũ: ꝛ moros eorum in pruina.
Et tradidit grandini iumenta eorum: ꝛ possessionẽ eorum igni.
Misit in eos irã idignatõis sue: idignationẽ ꝛ irã ꝛ tribulatiõez: imissiones p angelos malos.
Uiã fecit semite ire sue non pepercit a morte animarũ eoruz: et iumenta eorũ in morte cõclusit.
Et percussit oĩe primogenitũ in terra egypti: primitias oĩs laboris eoꝝ in tabernaculis cham
Et abstulit sicut oues ppl'z suũ: ꝛ ꝑduxit eos tãq̃ gregẽ i deserto
Et eduxit eos i spe ꝛ nõ timuerũt: ꝛ iimicos eoꝝ operuit mare.
Et induxit eos in montez sanctificationis sue: montem quem acquisiuit dextera eius.
Et eiecit a facie eorum gentes: et sorte diuisit eis terrã in funiculo distributionis.
Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus israel.
Et tentauerunt ꝛ exacerbauerunt deum excelsum: et testimonia eius non custodierunt.
Et auerterunt se ꝛ nõ seruauerũt pactũ: queadmodũ pr̃es eoꝝ cõuersi sunt in arcũ prauum.
In irã cõcitauerunt eũ in collibus suis: et in sculptilib⁹ suis ad emulationẽ eum prouocauerũt.
Audiuit deus ꝛ spreuit: ꝛ ad nichilum redegit valde israel.
Et repulit tabernaculũ sylo: tabernaculũ suũ vbi hitauit i hoi(bus.
Et tradidit in captiuitatẽ virtutẽ eorum: ꝛ pulchritudinem eorum in manus inimici.
Et cõclusit in gladio populum suuz: ꝛ hereditatẽ suam spreuit.
Iuuenes eoꝝ comedit ignis: ꝛ virgines eorũ nõ sunt lamẽtate.
Sacerdotes eoꝝ in gladio ceciderũt: ꝛ vidue eorũ nõ plorabañt.
Et excitatus est tanq̃ dormiẽs dñs: tãq̃ potẽs crapulat⁹ a vino
Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobriũ sempiternum dedit illis.
Et repulit tabernaculũ ioseph: ꝛ tribum effraim non elegit.
Sed elegit tribũ iuda: montem

syon quem dilexit.

Et edificauit sicut vnicornis sanctificiũ suũ: i terra quã fũdauit in

Et elegit dauid seruum (secula. suũ/ et sustulit eum de gregibus ouiũ: de post fetãtes accepit euz.

Pascere iacob seruum suum: et israel hereditatem suam.

Et pauit eos in innocentia cordis sui: et in itellectibus manuũ suarum deduxit eos. Gloria. ãn. Tu es deus qui facis mirabilia. ps. 78.

Deus venerunt gentes in hereditatẽ tuam/ polluerũt templũ sanctũ tuũ: posuerũt hierusalẽ in pomorũ custodiam.

Posuerunt morticina seruorũ tuorũ escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorũ bestijs terre.

Effuderunt sanguinez eorum tanq̃ aquam in circuitu hierusalem: et non erat qui sepeliret.

Facti sum⁹ opprobriũ vicinis nostris subsannatio et illusio: his qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo dñe irasceris in finẽ: accendet velut ignis zelus tuus

Effunde iram tuam in gentes que te non nouerunt: et in regna que nomẽ tuũ nõ inuocauerunt.

Quia comederunt iacob: et locum eius desolauerunt.

Ne memineris iniq̃tatũ nostrarũ antiquarũ/ cito ãticipẽt nos mĩe tue: q2 paupes facti sum⁹ nimis.

Adiuua nos deus salutaris noster et ppter gloriã nois tui dñe libera nos: et ppicius esto peccatis nostris propter nomẽ tuum.

Ne forte dicãt in gentibus vbi est deus eorum: et innotescat in nationibus corã oculis nostris.

Ultio sanguinis seruorũ tuorum q̃ effusus est: introeat in cõspectu tuo gemitus cõpeditorũ.

Secũdũ magnitudinẽ brachij tui: posside filios mortificatorũ.

Et redde vicinis nr̃is septuplũ in sinu eorum: improperium ipsorum quod exprobrauerunt tibi dñe.

Nos autẽ ppl's tuus et oues pascue tue: cõfitebimur tibi in sclm

In gñatiõe et generationẽ: annunciabimus laudẽ tuã. ps. 79.

Qui regis israel intende: q̃ deducis velut ouẽ ioseph

Qui sedes sup cherubĩ: manifestate corã effraim bẽiamin et manasse.

Excita potentiã tuam (nasse. et veni: vt saluos facias nos.

Deus conuerte nos: et ostende faciem tuam et salui erimus.

Dñe deus virtutũ: quousq3 irasceris sup orationez serui tui.

Cibabis nos pane lachrymarum: et potum dabis nobis in lachrymis in mensura.

Posuisti nos in cõtradictionẽ vicinis nostris: et inimici nostri subsannauerunt nos.

Deus virtutum conuerte nos: et ostende faciẽ tuã et salui erim⁹.

Vineam de egypto trāstulisti: eiecisti gentes et plantasti eam.

Dux itinerꝫ fuisti i ꝯspectu eiꝰ: ⁊ plātasti radices eiꝰ ⁊ ipleuit trā

Operuit montes vmbra eius: ⁊ arbusta eius cedros dei.

Extēdit palmites suos vsq3 ad mare: ⁊ vsq3 ad flumē ꝓpagines (eiꝰ.

Ut quid destruxisti mace riam eius: et vindemiant eā oēs qui pretergrediuntur viam.

Exterminauit eā aper de silua: ⁊ singularis ferus depastus est eā

Deus vtutū cōuertere respice de celo: ⁊ vide ⁊ visita vineā istā.

Et ꝑfice eā quā plātauit dextra tua: ⁊ sup filiū hoīs quē ꝯfirma= (sti tibi

Incēsa igni ⁊ suffossa: ab increpatiōe vultꝰ tui peribūt

Fiat manus tua super virum dextere tue: ⁊ super filium hominis quem confirmasti tibi.

Et nō discedimus a te viuificabis nos: ⁊ nomē tuū iuocabimꝰ.

Dñe deꝰ virtutū ꝯuerte nos: ⁊ ostende faciē tuā ⁊ salui erimus.

Gl'ia. ān. Propicius esto pctīs nr̄is dñe. ℣. Gaudebūt labia mea dū cātauero tibi. ℟. Et aīa mea quā redemisti. Ad laud. ℣. Fiat mīa tua dñe sup nos. In laud. ān. Tibi soli peccaui domīe miserere mei. ps. Miserere.

Domine refugiū ps. 89. factus es nobis: a generatione in generationem.

Priusq̄ montes fierēt aut formaretur terra ⁊ orbis: a seculo ⁊ vsq3 in seculum tu es deus.

Ne auertas hoiem i hūilitatē: ⁊ dixisti conuertimini filij hoim.

Qm̄ mille anni añ ocl'os tuos: tanq̄ dies hesterna q̄ preterijt.

Et custodia in nocte/ que ꝓ nichilo habent: eorum anni erunt.

Mane sicut herba transeat mane floreat ⁊ transeat: vespere decidat induret ⁊ arescat.

Quia defecimꝰ in ira tua: et in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniā oēs dies nostri defecerunt: ⁊ in ira tua defecimꝰ.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni.

Si aūt in potētatibꝰ octoginta anni: ⁊ āplius eoꝝ labor ⁊ dolor.

Quoniam superuenit mansuetudo: et corripiemur.

Quis nouit ptātē ire tue: ⁊ pre timore tuo irā tuā dinumerare.

Dexteram tuam sic notam fac: et eruditos corde in sapientia.

Conuertere dñe vsq3quo: ⁊ deprecabilis esto sup seruos tuos.

Repleti sumus mane mīa tua: et exultauimus ⁊ delectati sumꝰ in omnibus diebus nostris.

Letati sumus ꝓ diebꝰ q̄bꝰ nos hūiliasti: ānis q̄bꝰ vidimꝰ mala.

Respice in seruos tuos ꝛ in opera tua: ꝛ dirige filios eorum.
Et sit splendor dñi dei nr̃i sup nos: ꝛ opa manuũ nr̃arũ dirige sup nos: ꝛ opus manuũ nr̃aꝝ dirige. Gl'ia. ã. Dñe refugiũ fct̃us es nobis. ã. In matutis dñe meditabor i te. ps. De⁹ de⁹. Cãticũ Exodi. 15

Exodi 15.

Cantem⁹ dño / gloriose eni magnificatus est: equum ꝛ ascensorẽ proiecit in mare.
Fortitudo mea ꝛ laus mea domin⁹: et factus est michi i salutẽ.
Iste deus me⁹ ꝛ glorificabo eũ: deus patris mei ꝛ exaltabo eum.
Dñs quasi vir pugnator oipotẽs nomẽ eius: curr⁹ pharaonis ꝛ exercitum eius ꝓiecit in mare.
Electi principes eius submersi sunt i mari rubro: abyssi operuerunt eos / descẽderunt in profundum quasi lapis.
Dextera tua dñe magnificata est i fortitudie / dexꝛa tua dñe pcussit iimicũ: et i multitudie gl'ie tue deposuisti aduersarios me(os.
Misisti iram tuã q̃ deuorauit eos sicut stipulã: et in spiritu furoris tui cõgregate sunt aque
Stetit vnda fluens: congregate sunt abyssi in medio mari.
Dixit iimic⁹ psequar ꝛ ꝯphẽdã / diuidã spolia: implebit̃ a͞ia mea.
Euaginabo gladium meum: ꝛ interficiet eos manus mea.
Flauit spiritus tuus ꝛ operuit eos mare: submersi sũt quasi plũbum in aquis vehementibus.
Quis similis tui in fortib⁹ domine / quis similis tui: magnificus in sanctitate: terribilis atq; laudabilis et faciens mirabilia.
Extendisti manum tuam: ꝛ deuorauit eos terra.
Dux fuisti in misericordia tua: populo quem redemisti.
Et portasti eum in fortitudine tua: ad habitaculũ sanctũ tuum.
Ascẽderũt ppl'i ꝛ irati sũt: dolores obtinuerũt habitatores philis(tijm.
Tunc conturbati sunt principes edom / robustos moab obtinuit tremor: obriguerũt oẽs habitatores chanaan.
Irruat sup eos formido et pauor: in magnitudine brachij tui.
Fiãt imobiles q̃si lapis donec ptranseat ppl's tu⁹ dñe: donec ptranseat ppl's iste quẽ possedisti.
Introduces eos et plãtabis in mõte hereditatis tue: firmissimo habitac'lo tuo qđ operat⁹ es dñe.
Sctũariũ tuũ dñe qđ firmauerũt man⁹ tue: dñs regnabit ieter(nũ ꝛ vltra.
Ingressus est eni eques pharao cũ curribus ꝛ eq̃tibus eius i mare: et reduxit sup eos dominus aquas maris.
Filij autẽ israel ãbulauerũt p siccũ: in medio e⁹. Gl'ia. ãn. In eternũ dñs regnabit ꝛ vltra. ã. In sctis e⁹ laudate deũ. ps. Laudate. Cp.

Uigilate. hy⁹ Ecce iã. ℣ In matu ti. añ. In sctitate seruiam⁹ dño ⁊ liberab it nos ab inimicis nr̄is. ℟ Bñd⁹.

¶ Fer. vi. ad mat. iũit. Dñz q̄ fecit nos: Uenite adoremus. ps Uexi. y⁹ Nocte sur. ps. 80

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob.

Sumite psalmũ ⁊ date tympanũ: psalteriũ iocũdũ cũ cythara.

Buccinate in neomenia tuba: in insigni die solẽnitatis vestre.

Quia preceptum in israel est: ⁊ iudicium deo iacob.

Testimoniũ in ioseph posuit illud cũ exiret de terra egypti: linguam quã nõ nouerat audiuit.

Diuertit ab oneribus dorsum ei⁹: man⁹ ei⁹ i cophino seruierũt

In tribulatione inuocasti me ⁊ liberaui te / exaudiui te in abscõdito tempestatis: pbaui te apud aquam contradictionis.

Audi pp̄ls me⁹ et ɔtestabor te: isrl̄ si me audieris nõ erit i te de⁹ recẽs: neq̧ adorabis deũ alienũ.

Ego eni sum dominus de⁹ tu⁹ qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuũ ⁊ implebo illud.

Et nõ audiuit pp̄ls meus vocẽ meã: et israel nõ intendit michi.

Et dimisit eos scd̄z d̄sideria cordis eorũ: ibũt i adiuẽtiõib⁹ suis.

Si populus meus audisset me: israel si in vijs meis ambulasset.

Pro nichilo forsitan inimicos eorũ humiliassem: ⁊ sup tribulãtes eos misissem manum meam.

Inimici dñi mentiti sunt ei: et erit tempus eorũ in secula.

Et cibauit illos ex adipe frumẽti: ⁊ de petra melle saturauit eos

Deus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos dijudicat. ps. 81

Usq̧quo iudicatis iniquitatẽ: et facies peccatorũ sumitis.

Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilem ⁊ pauperẽ iustificate.

Eripite pauperẽ ⁊ egenum: de manu peccatoris liberate.

Nescierunt neq̧ intellexerunt in tenebris ambulant: mouebũtur omnia fundamẽta terre.

Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi oẽs.

Uos autẽ sicut homines moriemini: ⁊ sicut vnus de principibus cadetis.

Surge de⁹ iudica trã: qm̄ tu hereditabis i oib⁹ gẽtib⁹. Glria. ã. Exultate deo adiutori nostro. ps. 82.

Deus q̄s sikis erit tibi: ne taceas neq̧ ɔpescar de⁹

Qm̄ ecce inimici tui sonuerũt: ⁊ qui oderũt te extulerũt caput.

Super populũ tuum malignauerunt consiliũ: ⁊ cogitauerunt aduersus sanctos tuos.

Dixerũt venite et disperdam⁹ eos de gente: et non memoretur nomen israel vltra.

Quoniã cogitauerunt vnani-

miter simul aduersus te/testamẽ tum disposuerunt: tabernacula idumeorum et ismaelite.
Moab et agareni gebal et amon et amalech: alienigene cum habitantibus tyrum.
Etenim assur venit cum illis: facti sunt in adiutoriũ filijs loth.
Fac illis sicut madian et sysare: sicut iabin in torrente cyson.
Disperierũt i endor: facti sunt vt stercus terre.
Pone principes eorũ sicut oreb et zeb: et zebee et salmana.
Oẽs pricipes eorum q̄ dixerũt: hereditate possideam⁹ sctũariũ dei
Deus meus pone illos vt rotã: et sicut stipulã ante faciẽ venti.
Sicut ignis qui cõburit siluã: et sicut flamma cõburẽs mõtes.
Ita perseq̄ris illos in tẽpestate tua: et in ira tua cõturbabis eos.
Imple facies eorum ignominia: et querent nomẽ tuum domine.
Erubescãt et cõturbent in seculũ seculi: et cõfundant et pereant.
Et cognoscãt qr nomẽ tibi de⁹: tu sol⁹ altissim⁹ i oi terra. ps. 83.
Quam dilecta tabernacula tua dñe virtutũ: concupiscit et defecit aĩa mea i atria dñi.
Cor meum et caro mea exultauerunt in deum viuum.
Etenim passer inuenit sibi domum: et turtur nidum sibi vbi reponat pullos suos.
Altaria tua domine virtutum: rex meus et deus meus.
Beati q̄ habitant in domo tua: in secula seculorũ laudabunt te.
Btũs vir cui⁹ est auxiliũ abs te ascẽsiões i corde suo: disposuit in valle lachrymarum in loco quẽ posuit.
Etenim bñdictionẽ dabit legislator/ibũt de virtute in virtutẽ: videbit deus deorum in syon.
Dñe de⁹ virtutũ: exaudi orõnẽ meã aurĩbus percipe de⁹ iacob.
Protector noster aspice deus: et respice in faciem christi tui.
Quia melior est dies vna in atrijs tuis: super milia.
Elegi abiectus esse i domo dei mei: magis q̄ habitare in tabernaculis peccatorum.
Quia miam et veritatẽ diligit deus: gratiã et gliam dabit dñs.
Nõ puabit bonis eos q̄ ãbulãt in inocẽtia: dñe vtutũ btũs hõ q̄ sperat i te. Gloria. an. Tu sol⁹ altissimus super oẽm terrã. ps. 84.
Benedixisti dñe terram tuã: auertisti captiuitatem iacob.
Remisisti iiquitatẽ plebis tue: operuisti omnia peccata eorum.
Mitigasti oẽm iram tuam: auertisti ab ira indignationis tue.
Conuerte nos deus salutaris noster: et auerte irã tuã a nobis.
Nunquid ineternum irasceris nobis: aut extẽdes iram tuam a generatione in generationem.

Deus tu cõuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te.
Ostẽde nobis dñe miam tuam: et salutare tuum da nobis.
Audiã qd loquat̃ i me dñs de⁹: qm̃ loquet̃ pacem in plebẽ suam
Et super sanctos suos: ꝛ in eos qui conuertuntur ad coꝛ.
Verũtñ ꝓpe timẽtes eũ saluta re ipsi⁹: vt ĩhabitet gl̃ia i t̃ra nr̃a
Misericoꝛdia ꝛ veritas obuiaue runt sibi: iusticia et pax osculate
Veritas de t̃ra oꝛta est: (sunt. et iusticia de celo pꝛospexit.
Etenĩ dñs dabit benignitatẽ: ꝛ terra nr̃a dabit fructum suuꝫ.
Iusticia ante euꝫ ambulabit: et ponet i via gressus suos. ps.85.

Inclina domine aurẽ tuaꝫ ꝛ exaudi me: quoniã inops et pauper sum ego.
Custodi animã meã qm̃ sanct⁹ sum: saluum fac seruum tuũ de⁹ meus sperantem in te.
Miserẽ mei dñe qm̃ ad te clama ui tota die/letifica aiaꝫ serui tui: qm̃ ad te dñe aiam meaꝫ leuaui.
Qm̃ tu dñe suauis et mitis: et multe mie oibus inuocantib⁹ te.
Auribꝰ pcipe dñe oronẽ meã: intẽde voci depꝛecationis mee.
In die tribulatiõis mee clama ui ad te: quia exaudisti me.
Non est similis tui i diis domi ne: et non est secundũ opera tua.
Omnes gentes quascunqꝫ feci sti veniẽt/ꝛ adoꝛabũt coꝛã te do mine: ꝛ gloꝛificabunt nomẽ tuũ.
Quoniã magnus es tu ꝛ faciẽs mirabilia: tu es deus solus.
Deduc me domine in via tua ꝛ ingrediar i veritate tua: letetur coꝛ meũ vt timeat nomen tuum.
Confitebor tibi dñe de⁹ meus in toto coꝛde meo: et gloꝛificabo nomen tuum ineternum.
Qꝛ mia tua magna ẽ sup me: et eruisti aiaꝫ meã ex iferno iferioꝛi
De⁹ iniq̃ isurrexerũt sup me: ꝛ synagoga potẽtiuꝫ q̃sierũt aiam meã: ꝛ nõ ꝓposuerũt te i ꝫspectu
Et tu dñe deus misera (suo. toꝛ et misericoꝛs: patiens ꝛ mul te misericoꝛdie et verax.
Respice i me et miserere mei/da imperiũ tuuꝫ puero tuo: ꝛ saluũ fac filium ancille tue.
Fac mecũ signũ in bono vt vi deãt q̃ oderũt me ꝛ ꝫfũdant̃: qm̃ tu dñe adiuuisti me ꝛ cõsolat⁹ es me. Gl̃ia. ã. Bñdixisti dñe terrã tuã.

Fundamẽta ei⁹ i mõ p.86. tib⁹ sctis: diligit dñs poꝛ tas syõ sr̃ oia tabernacula iacob.
Gloꝛiosa dicta sũt de te: ciuitas
Memoꝛ ero raab et baby (dei. lonis: scientium me.
Ecce alienigene et tyꝛus et po pulus ethiopum: hi fuerũt illic.
Nunquid syõ dicet homo/ꝛ ho mo natus est in ea: et ipse funda uit eam altissimus.

Nūquid narrabit i scripturꝭ pplorū: ꝛ pricipū horū q̄ fuerūt in ea. Sicut letantium omniū: habitatio est in te. Psalm⁹.87.

Domie deus salutis mee: in die clamaui ꝛ nocte corā te. Intret in ꝯspectu tuo orō mea: inclina aurē tuā ad precē meam. Qr repleta est malis aīa mea: ꝛ vita mea i iferno appropiquauit. Estimat⁹ suꝫ cū descēdētib⁹ in lacū: factus sum sicut homo sine adiutorio iter mortuos liber. Sicut vulnerati dormiētes i sepulchris / quoꝝ nō es mēor āpli⁹: et ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerūt me i lacu iferiori: in tenebrosis et in vmbra mortis. Sup me ꝯfirmat⁹ ē furor tu⁹: ꝛ oēs fluct⁹ tuos induxisti sup me. Lōge fecisti notos meos a me: posuerūt me abominationē sibi. Tradit⁹ sum et nō egrediebar: oculi mei languerūt pre inopia. Clamaui ad te domie: tota die expandi ad te manus meas. Nunqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabūt ꝛ ꝯfitebunꝭ tibi. Nūquid narrabit aliquis in sepulchro miam tuaꝫ: ꝛ veritatē tuam in perditionem. Nunquid cognoscētur in tenebris mirabilia tua: et iusticia tua in terra obliuionis. Et ego ad te domie clamaui: et mane oratio mea preueniet te. Ut quid dn̄e repellis orationē meā: auertis faciem tuam a me. Pauper sum ego et in laborib⁹ a iuuentute mea: exaltatus autē humiliatus sum ꝛ conturbatus. In me transierunt ire tue: ꝛ terrores tui cōturbauerunt me. Circūdederunt me sicut aqua tota die: circūdederūt me simul. Elōgasti a me amicū ꝛ proximū: ꝛ notos meos a miseria. Gl'ia. ā.

Fūdamēta ei⁹ in mōtibus scīs. P̄s.88.

Misericordias dn̄i: ineternum cantabo. In generatione ꝛ gn̄ationē: annūciabo veritatē tuā i ore meo. Quoniā dixisti ineternū misericordia edificabitur in celis: preparabitur veritas tua in eis. Disposui testamētū electis meis: iuraui dauid seruo meo / vsqꝫ ineternū preparabo semē tuum. Et edificabo i generatiōe ꝛ generationem: sedem tuam. Cōfitebunꝭ celi mirabilia tua dn̄e: etei vitatē tuā i ecclīa scōꝝ. Qm̄ quis i nubibus equabitur dn̄o: similis erit dn̄o i filijs dei. Deus qui glorificatur in consilijs sanctoꝝ: magn⁹ et terribilis sup oēs qui i circuitu eius sunt. Domine deus virtutū quis similis tibi: potēs es domine ꝛ veritas tua in circuitu tuo. Tu dn̄aris potestati marꝭ: motū autē fluctuū eius tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratũ
superbũ: in brachio virtutis tue
dispersisti inimicos tuos.
Tui sunt celi et tua est terra/ or
bẽ terre ⁊ plenitudinẽ ei⁹ tu fun
dasti: aquilonẽ ⁊ mare tu creasti.
Thabor ⁊ hermõ i noie tuo exul
tabũt: tuũ brachiũ cuȝ potentia.
Firmetur manus tua et exalte
tur dextera tua: iusticia et iudi=
cium preparatio sedis tue.
Mia et veritas p̄cedẽt faciẽ suã:
beatus ppl's qui scit iubilationẽ
Dñe in lumine vult⁹ tui ambu
labũt/ ⁊ in noie tuo exultabũt to
ta die: ⁊ i iusticia tua exaltabunt
Quoniã gloria virtutis eoruȝ
tu es: ⁊ in beneplacito tuo exalta
bitur cornu nostrum.
Quia dñi est assumptio nostra:
et sancti israel regis nostri.
Tũc locut⁹ es i visione sctis tu=
is: ⁊ dixisti posui adiutoriũ i potẽ
te: ⁊ exaltaui electũ de plebe mea
Inueni dauid seruũ meuȝ: oleo
sancto meo vnxi eum.
Manus eñ mea auxiliabitur ei:
et brachiũ meũ cõfirmabit eum.
Nichil pficiet inimic⁹ in eo: ⁊ fi
li⁹ iniqtat' nõ apponat nocere ei
Et ɔcidã a facie ipsi⁹ inimicos
ei⁹: ⁊ odiẽtes eũ in fugã cõuertã.
Et veritas mea et misericordia
mea cum ipso: et in nomine meo
exaltabitur cornu eius.
Et ponam in mari manũ eius:
et in fluminibus dexteram eius.
Ipse iuocauit me pater me⁹ es
tu: de⁹ me⁹ ⁊ susceptor salut' mee
Et ego primogenitũ ponam il
lum: excelsum pre regibus terre.
Ineternũ seruabo illi miaȝ meã:
et testamentũ meum fidele ipsi.
Et ponã in seculũ seculi semen
eius: et thronũ ei⁹ sicut dies celi.
Si autẽ dereliquerint filij eius
legem meam: et in iudicijs meis
non ambulauerint.
Si iusticias meas prophanaue
rit: ⁊ mãdata mea nõ custodierit
Visitabo in virga iniqtates eo
rum: et in verberibus pctã eorũ.
Miam autẽ meã nõ dispergã ab
eo: neqȝ nocebo in veritate mea.
Neqȝ prophanabo testamentũ
meum: et que procedũt de labijs
meis non faciam irrita.
Semel iuraui in sctõ meo si da=
uid mẽtiar: semẽ ei⁹ ietnũ mane
Et thron⁹ ei⁹ sicut sol in (bit.
ɔspectu meo/ et sicut luna pfecta
ineternũ: et testis in celo fidelis.
Tu vero repulisti et despexisti:
distulisti christum tuum.
Auertisti testamentũ serui tui:
pphanasti i terra sanctuariũ ei⁹
Destruxisti oẽs sepes ei⁹: posui
sti firmamẽtum eius formidinẽ.
Diripuerunt eum oẽs tran=
seuntes viam: factus est oppro=
brium vicinis suis.
Exaltasti dexteraȝ deprimẽtiũ

eū: letificasti oēs inimicos eius.
Auertisti adiutoriū gladij ei9: et non es auxiliatus ei in bello.
Destruxisti eum ab emūdatione: et sedē eius in terra collisisti.
Minorasti dies tēporis eius: perfudisti eum confusione.
Usqquo dn̄e auertis i finem: exardescet sicut ignis ira tua.
Memorare q̄ mea substātia: nunquid ei vane ꝯstituisti oēs filios (hoim.
Quis est homo qui vi- uet ⁊ non videbit mortem: eruet animā suam de manu inferi.
Ubi sunt mie tue antique dn̄e: sicut iurasti dauid i veritate tua
Memor esto dn̄e opprobrij seruorum tuorum: quod cōtinui in sinu meo multarum gētium.
Quod exprobrauerunt inimici tui domie: quod exprobrauerūt cōmutationem christi tui.
Bn̄dict9 dn̄s ieternū: fiat fiat.
Non dicit ad noctur. iste p̄s. 89.
Domine refugiū factus es ꝛc.
Non dicit ad noctur. iste p̄s. 90.
Qui habitat i adiutorio al. ꝛc.
Non dicit ad noctur. iste p̄s. 91.
Bonū est confiteri domino. ꝛc.
Non dicit ad noctur. iste p̄s. 92.
Dn̄s regnauit deco. ꝛc. p̄s. 93.
Deus vltionū dn̄s: deus vltionum libere egit.
Exaltare q̄ iudicas terrā: redde retributionem superbis.
Usqquo peccatores dn̄e: vsqquo peccatores gloriabūtur.
Effabūtur ⁊ loquent iniquitatē: loquent oēs q̄ opant iiusticiā
Populū tuū dn̄e hūiliauerunt: et hereditatem tuā vexauerunt.
Uiduam ⁊ aduenam interfecerunt: ⁊ pupillos occiderunt.
Et dixerunt non videbit dominus: nec itelliget deus iacob.
Intelligite insipiētes in populo: et stulti aliquando sapite.
Qui plantauit aurē nō audiet: aut q̄ finxit oculū non ꝯsiderat.
Qui corripit gētes nō arguet: qui docet hominē scientiam.
Dominus scit cogitationes hominum: quoniam vane sunt.
Beatus homo quē tu erudieris dn̄e: ⁊ de lege tua docueris eum.
Ut mitiges eū a diebus malis: donec fodiatur peccatori fouea.
Qꝛ non repellet dn̄s plebē suā: ⁊ hereditatē suā nō derelinquet.
Quoadusqꝫ iusticia conuertatur in iudiciū: et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.
Quis ꝯsurget michi aduersus malignātes: aut quis stabit mecū aduersus operātes iniq̄tatē.
Nisi qꝛ dn̄s adiuuit me: paulominꝰ habitasset i iferno aīa mea
Si dicebā motus est pes meus: mīa tua dn̄e adiuuabat me.
Scd̄m multitudinē dolorū meorū in corde meo: ꝯsolationes tue letificauerunt animam meam.

Nūq̄d adheret tibi sedes iniq̄ta=tis: q̄ fingis laborē in precepto.
Captabāt in aiam iusti: ꝛ san=guinē innocentem cōdēnabunt.
Et fact⁹ ē michi dn̄s i refugiū: ꝛ de⁹ me⁹ in adiutoriū spei mee.
Et reddet illis iniquitatē ipso=rū: ꝛ in malicia eoꝝ disꝑdet eos: disperdet illos dn̄s deus noster.
Nō dr̄ ad noc. iste ps. 94.
Venite exultem⁹ dn̄o: iu=bilemus deo salutari nostro.
Preoccupem⁹ faciē eius i cōfes=sione: ꝛ in psalmis iubilemus ei.
Quoniā deus magnus dn̄s: et rex magnus super omnes deos.
Qꝛ i manu ei⁹ sūt oēs fines ter re: et altitudines mōtiū ipi⁹ sūt.
Qm̄ ipi⁹ est mare ꝛ ipe fecit il=lud: ꝛ siccā man⁹ ei⁹ formauerūt
Venite adoremus et procida=mus ꝛ ploremus ante dn̄m q̄ fe=cit nos: quia ipe est deus noster.
Et nos populus pascue eius: ꝛ oues manus eius.
Hodie si vocē eius audieritis: nolite obdurare corda vestra.
Sicut in irritatione: secundum diem tentationis in deserto.
Vbi tētauerūt me pr̄es vestri: ꝓbauerūt ꝛ viderūt opera mea.
Quadragita annis offēsus fui gn̄atōi illi: ꝛ dixi sēp hi errāt cor
Et isti non cognouerunt (de. vias meas vt iuraui i ira mea: si introibunt in requiem meā. ān.
Benedictus dn̄s ineternum. ps. 95.
Cantate dn̄o cāticū nouū: cantate dn̄o omnis terra.
Cātate dn̄o ꝛ bn̄dicite noi ei⁹: ānūciate de die i diē salutare ei⁹.
Annūciate inter gētes gloriā ei⁹: i oībus ppl̄is mirabilia eius.
Qm̄ magn⁹ dn̄s et laudabilis nimis: tribilis est suꝑ oēs deos.
Quoniā omnes dii gentiū de=monia: dn̄s autē celos fecit.
Confessio ꝛ pulchritudo in cō=spectu eius: sctimonia ꝛ magni=ficentia in sanctificatione eius.
Afferte domino patrie gentiū/ afferte domino gloriā ꝛ honorē: afferte dn̄o gloriā nomini eius.
Tollite hostias ꝛ itroite i atria ei⁹: adorate dn̄m i atrio sctō ei⁹.
Cōmoueat a facie ei⁹ vniuersa tra: dicite i gētib⁹ qꝛ dn̄s regna=
Etenim correxit orbem (uit. terre qui nō commouebitur: iu=dicabit populos in equitate.
Letent celi ꝛ exultet tra/ cōmo ueat mare ꝛ plenitudo ei⁹: gau=debūt cāpi ꝛ oia que in eis sunt.
Tunc exultabunt omnia ligna siluarum a facie dn̄i: quia venit quoniā venit iudicare terrā.
Iudicabit orbē terre in eq̄tate: et ppl̄os in veritate sua. ps. 96.
Dominus regnauit exultet terra: letent isule multe.
Nubes ꝛ caligo i circuitu ei⁹: iu=sticia ꝛ iudiciū correctio sedis ei⁹

Ignis ante ipm pcedet: et infla mabit in circuitu inimicos eius.
Alluxerunt fulgura eius orbi terre: vidit et commota est terra.
Montes sicut cera fluxerunt a facie domini: a facie dni ois terra.
Annunciauerunt celi iusticiam ei9: et viderunt oes ppli gloriam eius.
Confundant oes q adorant sculptilia: et q gloriant i simulacris suis
Adorate eum oes angeli eius: audiuit et letata est syon.
Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua domine.
Quonia tu dominus altissim9 super omne terram: nimis exaltatus es super omnes deos.
Qui diligitis dnm odite malu/ custodit dns aias sctor suor: de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta e iusto: et rect corde le
Letamini iusti i dno: et (ticia.
Confitemini meorie sctificatois ei9
Gloria. a. Cantate dno et bndicite noi eius. V. Intret oro mea i cspectu tuo.
R. Inclina aure tua ad precem mea.
An laudes. V. Fiat mia. In lau. a.
Spu pricipali cfirma cor meu deus.
Ps. Miserere. ps. 142.
Domine exaudi oratione meam: aurib9 pcipe obsecratione mea i veritate tua exaudi me i tua
Et no itres i iudiciu (iusticia.
cu seruo tuo: quia no iustificabitur in cspectu tuo omnis viues.
Q persecut9 est iimic9 aiam mea: humiliauit i terra vitam meam.
Collocauit me i obscuris sicut mortuos scli/ et anxiat9 est sup me spus me9: i me turbatu e cor meu
Memor fui dieru atiquor medi tat9 sum i oib9 opibus tuis: in factis manuu tuarum meditabar.
Expandi man9 meas ad te: anima mea sicut tra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.
No auertas facie tua a me: et similis ero descedentibus in lacu.
Audita fac michi mane misericordia tuam: quia in te speraui.
Nota fac michi viam i qua ambulem: q ad te leuaui aiam mea
Eripe me de iimicis meis dne/ ad te confugi doce me facere voluntate tua: q deus meus es tu.
Spus tu9 bon9 deducet me i terra recta ppter nomen tuu dne: viuificabis me in eqtate tua.
Educes de tribulatione anima mea: et i misericordia tua disperdes omnes inimicos meos.
Et perdes oes q tribulat aiam mea: q ego seru9 tu9 su. Gloria.
a. In veritate tua exaudi me dne. An. Illumina dne vultu tuu sup nos. Ps. Deus deus. Catticu. Abacuc. iij.
Domie audiui auditione tuam: et timui. Abacuc. 3.
Domine opus tuum: in medio annorum viuifica illud.
In medio anor notu facies: cu

iratus fueris mie recordaberis.
Deus ab austro veniet: et sanctus de monte pharan.
Operuit celos gloria eius: ꝛ laudis eius plena est terra.
Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius.
Ibi absꝯdita est fortitudo eiꝰ: ante faciem eius ibit mors.
Egredietꝛ dyabolus ãte pedes eius: stetit et mensus est terram.
Aspexit et dissoluit gẽtes: ꝛ cõtriti sunt montes seculi.
Incuruati sunt colles mundi: ab itineribꝰ eternitatis eius.
Pro iniqtate vidi tẽtoria ethiopie: turbabuntꝛ pelles ꝛre madiã.
Nũqd i fluībꝰ iratꝰ es dñe/ aut i fluībꝰ furor tuꝰ: vł i mari idignatio tua.
Qui ascẽdes sr̃ equos tuos: ꝛ quadrige tue saluatio.
Suscitans suscitabis arcũ tuũ: iuramẽta tribubꝰ que locutꝰ es.
Fluuios scides ꝛre viderũt te ꝛ doluerũt mõtes: gurges aqꝝ trãsijt.
Dedit abyssus vocẽ suã: altitudo manus suas leuauit.
Sol ꝛ luna steterũt in habitaculo suo/ i luce sagittaꝝ tuaꝝ ibũt: in splẽdore fulgurãtis haste tue.
In fremitu conculcabis terrã: in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutẽ ppłi tui: in salutem cum christo tuo.
Percussisti caput de domo ipij: denudasti fũdamẽtũ vsqꝫ ad collũ

Maledixisti sceptris eius: capiti bellatorum eius venientibus vt turbo ad dispergendum me.
Exultatio eorum: sicut eiꝰ qui deuorat pauperẽ in abscondito.
Viã fecisti in mare equis tuis: in luto aquarum multarum.
Audiui ꝛ ꝯturbatꝰ ẽ vẽter meꝰ: a voce cõtremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossibꝰ meis: et subter me scateat.
Vt reqͥescã i die tribulatiõis: ꝛ ascẽdã ad ppłm accinctũ nostrũ.
Ficus enim non florebit: et nõ erit germen in vineis.
Mentietur opus oliue: et arua non afferent cibum.
Abscindetur de ouili pecus: et nõ erit armẽtum in presepibus.
Ego autem in domino gaudebo: et exultabo in deo iesu meo.
Deus dñs fortitudo mea: et ponet pedes meos quasi ceruorum.
Et sup excelsa mea deducet me victor: i psalmis canẽtẽ. Gloria. A. Dñe audiui auditũ tuũ ꝛ timui. Ꝟ. In tympano ꝛ choro in chordis ꝛ organo laudate deũ. Ps. Laud. Cꝑ. Vigilate. hyꝰ. Ecce iã. Ꝟ. In matutinis. A. Per viscera mie dei nr̃i: i qbꝰ visitauit nos oriẽs ex alto. Ps. Bñdꝰ. Sabba. ad mat. iuit. Dñm deũ nr̃m: Venite adoremꝰ. Ps. Venite. hyꝰ. Nocte surgentes. Ps. 97.
Cantate dño canticũ nouum: qꝛ mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera eius: et brachium sanctum eius.
Notũ fecit dñs salutare suũ: in cõspectu gẽtiũ reuelauit iusticiã
Recordatus est mie sue: (suã. et veritatis sue domui israel.
Viderunt oẽs termini terre: salutare dei nr̃i: iubilate deo om̃is terra: cãtate ⁊ exultate ⁊ psallite
Psallite domio in cythara i cythara ⁊ voce psalmi: in tubis ductilibus et voce tube cornee.
Iubilate in ↄ̃spectu regis dñi/ moueat̃ mare et plenitudo eius: orbis terrarũ ⁊ q̃ habitant in eo.
Flumina plaudẽt manu simul mõtes exultabũt a cõspectu dñi: quoniã venit iudicare terram.
Iudicabit orbẽ terrarũ in iusticia: ⁊ populos in equitate. ps.98.
Dominꝰ regnauit irascantur populi: qui sedes sup cherubin moueatur terra.
Dominus in syon magnus: et excelsus super omnes populos.
Confiteantur nomini tuo magno qm̃ terribile et sanctũ est: et honor regis iudicium diligit.
Tu parasti directiões: iudiciuz et iusticiam in iacob tu fecisti.
Exaltate dñz deũ nr̃m: ⁊ adorate scabellũ pedũ eiꝰ qm̃ sctm̃ est.
Moyses ⁊ aarõ i sacerdotibꝰ eiꝰ: et samuel iter eos q̃ iuocãt nomẽ (eius.
Inuocabãt dñm et ipse exaudiebat eos: in colũna nubis loquebatur ad eos.
Custodiebant testimonia eius: ⁊ preceptum quod dedit illis.
Dñe deꝰ nr̃ tu exaudiebas eos/ deus tu ꝓpicius fuisti eis: ⁊ vlciscens in oẽs adinuẽtiones eorũ.
Exaltate dñz deũ nostrũ: ⁊ adorate in mõte sctõ eiꝰ: qm̃ sanctus dñs deus noster. Gloria pr̃i. an.
Quia mirabilia fecit dominꝰ. ps.99.
Iubilate deo omnis terra: seruite domino in leticia.
Introite i ↄ̃spectu eiꝰ: i exulta- (tione.
Scitote quoniã dominus ipse est deus: ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos.
Populꝰ eius ⁊ oues pascue eiꝰ/ introite portas eiꝰ in cõfessione: atria eiꝰ i hymnis ↄ̃fitemini illi.
Laudate nomẽ eiꝰ quoniã suauis est dñs/ ineternũ mia eius: et vsq; in generatione ⁊ generatione̅ veritas eius. ps.100.
Misericordiã ⁊ iudiciũ cãtabo tibi dñe: psallã ⁊ itelligã in via imaculata/ qñ venies ad me.
Perambulabã in inocentia cordis mei: in medio domꝰ mee.
Non proponebam ante oculos meos rem iniustã: facientes preuaricationes odiui.
Nõ adhesit michi cor prauum: declinantẽ a me malignum non cognoscebam.
Detrahentem secreto proximo suo: hunc persequebar.

Superbo oculo et isatiabili cor de: cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terre vt se deant mecū: ambulās in via ima culata hic michi ministrabat.
Non hitabit i medio dom⁹ mee q̄ facit supbiā: q̄ loquit̄ iiqua nō direxit in ꝯspectu oculoꝝ meoꝝ.
In matutino iterficiebam oēs pctōres tre: vt disperdere de ciuita te dn̄i oēs opantes iiq̄tatē Gl'ia
ā. Jubilate deo oīs tra. ps. 101
Domie exaudi orationem meā: et clamor me⁹ ad te veniat.
Non auertas faciem tuā a me: in quacunqȝ die tribulor inclina ad me aurem tuam.
In quacūqȝ die inuocauero te: velociter exaudi me.
Q2 defecerūt sicut fumus dies mei: ꝛ ossa mea sicut cremiū arue runt.
Percussus sum vt fenū et aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.
A voce gemit⁹ mei: adhesit os meum carni mee.
Siīlis fact⁹ suȝ pellicano solitu dis: fact⁹ sū sicut nicticorax i domicilio.
Uigilaui ꝛ fact⁹ sum sicut passer: solitarius i tecto.
Tota die exprobrabāt michi iimici mei: et qui laudabāt me aduersum me iurabant.
Q2 cinerē tanq̄ panē māducabā: ꝛ potū meū cū fletu miscebā.
A facie ire indignationis tue: quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra declinauerūt: ꝛ ego sicut fenum arui.
Tu autē domine ineternū permanes: ꝛ memoriale tuum in generatione et generationem.
Tu exurgēs misereberis syō: q2 tēp⁹ miserēdi ei⁹ q2 venit tēpus.
Qm̄ placuerūt seruis tuis lapides ei⁹: ꝛ terre eius miserebunt̄.
Et timebunt gentes nomē tuū dn̄e: et oēs reges tre gloriā tuaȝ.
Quia edificauit dominus syō: et videbitur in gloria sua.
Respexit in orationeȝ humiliū: et non spreuit precem eorum.
Scribant̄ hec i gn̄atōe altera: ꝛ pplˀs qui creabit̄ laudabit dn̄m.
Quia prospexit de excelso sctō suo: dn̄s de celo in terrā aspexit.
Ut audiret gemitus cōpeditorū: vt solueret filios interēptoꝝ.
Ut annuncient in syon nomen dn̄i: et laudē eius in hierusalem.
In cōueniēdo populos in vnū: et reges vt seruiant domino.
Respōdit ei in via virtutis sue: paucitatē dieꝝ meoꝝ nūcia mihi
Ne reuoces me in dimidio dierum meorū: in generatione ꝛ generationem anni tui.
Initio tu dn̄e terram fundasti: ꝛ opera manuū tuaruȝ sunt celi.
Ipsi peribūt tu aūt pmanes: et oēs sicut vestimentū veterascēt.
Et sicut opertorium mutabis

eos et mutabunt: tu autem idem ipse es: et anni tui non deficient.
Filij seruorum tuorum habitabunt: et semen eorum in seculum dirigetur. Ps. 102.
Benedic anima mea domino: et omnia que intra me sunt nomini sancto eius.
Benedic anima mea domino: et noli obliuisci omnes retributiones eius.
Qui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis qui sanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in misericordia et miserationibus.
Qui replet in bonis desiderium tuum: renouabitur vt aquile iuuentus tua
Faciens misericordias dominus et iudicium: omnibus iniuriam patientibus.
Notas fecit vias suas moysi: filijs israel voluntates suas.
Miserator et misericors dominus: longanimis et multum misericors.
Non in perpetuum irascetur: neque in eternum comminabitur.
Non secundum peccata nostra fecit nobis: neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.
Quoniam secundum altitudinem celi a terra: corroborauit misericordiam suam super timentes se.
Quantum distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniquitates nostras.
Quomodo miseretur pater filiorum misertus est dominus timentibus se: quoniam ipse cognouit figmentum nostrum.
Recordatus est quoniam puluis sumus: homo sicut fenum dies eius tanquam flos agri sic efflorebit.
Quoniam spiritus pertransibit in illo et non subsistet: et non cognoscet amplius locum suum.
Misericordia autem domini ab eterno: et vsque in eternum super timentes eum.
Et iusticia illius in filios filiorum: his qui seruant testamentum eius.
Et memores sunt mandatorum ipsius: ad faciendum ea.
Dominus in celo parauit sedem suam: et regnum ipsius omnibus dominabitur.
Benedicite domino omnes angeli eius potentes virtute facientes verbum illius ad audiendam vocem sermonum eius
Benedicite domino omnes virtutes eius: ministri eius qui facitis voluntatem eius.
Benedicite domino omnia opera eius in omni loco dominationis eius: benedic anima mea domino. Gloria. an. Clamor meus ad te veniat deus. Ps. 103.
Benedic anima mea domino: domine deus meus magnificatus es vehementer.
Confessionem et decorem induisti: amictus lumine sicut vestimento.
Extendens celum sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius.
Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulas super pennas ventorum.
Qui facis angelos tuos spiritus: et ministros tuos ignem vrentem.
Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in seculum seculi.
Abyssus sicut vestimentum amictus eius: super montes stabunt aque.
Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt.

Ascendunt mõtes ⁊ descendũt cãpi: in locum quẽ fundasti eis.
Terminũ posuisti quẽ nõ trãsgredient: neqꝫ ꝯuertent opire trã
Qui emittis fontes i cõuallib⁹: iter mediuꝫ mõtiũ ptrãsibũt aq̃.
Potabunt oẽs bestie agri: expe ctabunt onagri in siti sua.
Sup ea volucres celi hitabunt: de medio petrarũ dabunt voces.
Rigãs mõtes de supiorib⁹ suis: de fructu opeꝝ tuoꝝ satiabit trã
Producens fenum iumentis: ⁊ herbam seruituti hominum.
Ut educas panẽ de terra: ⁊ vinum letificet cor hominis.
Ut exhilaret faciẽ in oleo: ⁊ panis cor hominis confirmet.
Saturabuntur ligna campi et cedri libani quas plantauit: illic passeres nidificabunt.
Herodij dom⁹ dux est eoꝝ: mõtes excelsi ceruis petra refugiuꝫ (herinacijs.
Fecit lunã in tẽpora: sol cognouit occasum suũ.
Posuisti tenebras ⁊ fctã ẽ nox: in ipsa ptrãsibũt oẽs bestie silue.
Catuli leonũ rugientes: vt rapiant et querãt a deo escam sibi.
Ortus est sol et cõgregati sunt: ⁊ in cubilibus suis collocabunt.
Exibit homo ad opus suũ: ⁊ ad operationẽ suã vsqꝫ ad vesperã.
Quã magnificata sũt opa tua dñe/ omĩa i sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.
Hoc mare magnũ ⁊ spaciosum manib⁹: illic reptilia quoꝝ nõ est
Animalia pusilla cũ (numer⁹. magnis: illic naues ptransibũt.
Draco iste queꝫ formasti ad illudendũ ei: omnia a te expectãt: vt des illis escam in tempore.
Dãte te illis colligẽt: aperiente te manũ tuã oĩa iplebũt bõitate.
Auertente autẽ te faciẽ turbabunt: auferes spiritũ eoꝝ ⁊ deficient: ⁊ in puluerẽ suũ reuertent
Emitte spiritũ tuũ ⁊ creabunt: ⁊ renouabis faciem terre.
Sit gloria domini in seculũ: letabit dominus in operib⁹ suis.
Qui respicit terrã ⁊ facit eã tremere: q̃ tãgit mõtes ⁊ fumigant
Cantabo dño in vita mea: psallam deo meo q̃diu sum.
Iocundũ sit ei eloquiũ meum: ego vero delectabor in domino.
Deficiãt pctõres a tra ⁊ iniq̃ ita vt nõ sint: benedic aĩa mea dño.

Confitemini dño ps. 104. ⁊ iuocate nomẽ ei⁹: annũciate inter gẽtes opera eius.
Cantate ei ⁊ psallite ei/ narrate oĩa mirabilia ei⁹: laudami i noĩe
Letet cor querentiũ (sctõ ei⁹. dñm: querite dñm ⁊ cõfirmamini: querite faciẽ eius semper.
Memẽtote mirabiliũ ei⁹ q̃ fecit: pdigia eius et iudicia oris eius.
Semen abraham serui eius: filij iacob electi eius.

Ipse dominus deus noster: in vniuersa terra iudicia eius.
Memor fuit in seculum testamenti sui verbi quod mandauit in mille generationes.
Quod disposuit ad abraham: et iuramenti sui ad ysaac.
Et statuit illud iacob in preceptum: et israel in testamentum eternum.
Dicens tibi dabo terram chanaan: funiculum hereditatis vestre.
Cum essent numero breui paucissimi: et incole eius.
Et pertransierunt de gente in gentem: et de regno ad populum alterum.
Non reliquit hominem nocere eis: et corripuit pro eis reges.
Nolite tangere christos meos: et in prophetis meis nolite malignari.
Et vocauit famem super terram: et omne firmamentum panis contriuit.
Misit ante eos virum in seruum venundatus est ioseph.
Humiliauerunt in compedibus pedes eius/ ferrum pertransijt aiam eius: donec veniret verbum eius.
Eloquium domini inflammauit eum: misit rex et soluit eum princeps populorum et dimisit eum.
Constituit eum dominum domus sue: et principem omnis possessionis sue.
Ut erudiret principes eius sicut semetipsum: et senes eius prudentiam doceret.
Et intrauit israel in egyptum: et iacob acola fuit in terra cham.
Et auxit populum suum vehementer: et firmauit eum super inimicos eius.
Conuertit cor eorum vt odirent populum eius: et dolos facerent in seruos eius.
Misit moysen seruum suum: aaron quem elegit ipsum.
Posuit in eis verba signorum suorum: et prodigiorum in terra cham.
Misit tenebras et obscurauit: et non exacerbauit sermones suos
Conuertit aquas eorum in sanguinem: et occidit pisces eorum.
Et edidit terra eorum ranas: in penetralibus regum ipsorum.
Dixit et venit cinomia et cinifes: in omibus finibus eorum.
Posuit pluuias eorum grandinem: ignem comburentem in terra ipsorum.
Et percussit vineas eorum et ficulneas eorum: et contriuit lignum finium eorum
Dixit et venit locusta et brucus cuius non erat numerus.
Et comedit omne fenum in terra eorum: et comedit omem fructum terre eorum.
Et percussit omne primogenitum in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cum argento et auro et non erat in tribubus eorum infirmus.
Letata est egyptus in profectione eorum: quia incubuit timor eorum super eos
Expandit nubem in protectionem eorum: et ignem vt luceret eis per noctem.
Petierunt et venit coturnix et pane celi saturauit eos.
Dirupit petram et fluxerunt aque: abierunt in sicco flumina.
Quoniam memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abraham puerum suum.

Et eduxit populum suũ in exultatione: ⁊ electos suos in leticia.

Et dedit illis regiones gẽtiũ: ⁊ labores populorum possederũt.

Ut custodiãt iustificatiões ei⁹: ⁊ legẽ eius exquirant. Gloria. ãn.

Bñdic aĩa mea dño. ps. 105.

Confitemini dño qm̃ bonus: quoniã in seculũ mia eius.

Quis loquetur potentias dñi: auditas faciat oẽs laudes eius.

Beati qui custodiunt iudiciũ ⁊ faciunt iusticiã: in omni tẽpore.

Memẽto nostri dñe i bñplacito ppli tui: visita nos i salutari tuo

Ad vidẽdũ in bonitate electorũ tuorũ ad letandũ in leticia gẽtis tue vt lauderis cũ hereditate tua.

Peccauim⁹ cũ patrib⁹ nr̃is: iniuste egimus iniquitatẽ fecimus.

Patres nostri in egypto nõ itellexerũt mirabilia tua: nõ fuerũt memores multitudinis mie tue.

Et irritauerũt ascendentes in mare mare rubrũ ⁊ saluauit eos propter nomen suum: vt notam faceret potentiam suam.

Et icrepuit mare rubrũ ⁊ exiccatum est: ⁊ deduxit eos in abyssis sicut in deserto.

Et saluauit eos de manu odiẽtiũ: ⁊ redemit eos de manu inimici

Et operuit aqua tribulãtes eos: vnus ex eis non remansit.

Et crediderũt in verbis eius: ⁊ laudauerũt laudem eius.

Cito fecerũt obliti sunt operũ ei⁹: ⁊ nõ sustinuerũt cõsiliũ eius.

Et ɔcupierũt ɔcupiscẽtiã i deserto: ⁊ tentauerũt deũ in inaquoso.

Et dedit eis petitionẽ ipsorũ: ⁊ misit saturitatẽ in animas eorũ.

Et irritauerunt moysen: in castris aaron sanctum domini.

Aperta ẽ tra ⁊ deglutiuit dathã: ⁊ operuit sup ɔgregationẽ abyrõ.

Et exarsit ignis i synagoga eorũ: flamma cõbussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in oreb: ⁊ adorauerunt sculptile.

Et mutauerũt gl'iam suã: i similitudinẽ vituli comedẽtis fenũ.

Obliti sũt deũ q̃ saluauit eos: q̃ fecit magnalia i egypto mirabilia i tra chã: terribilia i mari ru bro.

Et dixit vt disperderet eos: si nõ moyses electus ei⁹ stetisset in cõfractiõe i cõspectu ei⁹.

Ut auerteret iram eius ne disperderet eos ⁊ pro nichilo habuerunt terram desiderabilem.

Non crediderunt verbo eius ⁊ murmurauerũt in tabernaculis suis: nõ exaudierũt vocem dñi.

Et leuauit manũ suam sup eos: vt psterneret eos in deserto.

Et vt deiiceret semẽ eorũ i nationibus: ⁊ dispderet eos i regiõib⁹

Et iniciati sunt beelphegor ⁊ comederunt sacrificia mortuorum

Et irritauerũt eũ i adiuẽtiõib⁹ suis: ⁊ mltiplicata est i eis ruina.

Et stetit phinees et placauit: et cessauit quassatio.
Et reputatũ ẽ ei ĩ iusticiã ĩ gña tiõe ꝛ gñatione vsq ĩ sempitnũ.
Et irritauerũt eũ ad aquas ꝯtradictiõis: ꝛ vexat⁹ est moyses ꝓpt eos: qꝛ exacerbauerũt spm̃ eius.
Et distinxit ĩ labijs suis: nõ disperdiderũt gẽtes quas dixit dñs illis
Et commixti sunt inter gentes ꝛ didicerunt opera eorum: ꝛ seruierunt sculptilibus eorum: ꝛ factum est illis in scandalum.
Et immolauerunt filios suos: et filias suas demonijs.
Et effuderunt sanguinẽ innocentem: sanguinem filiorum suorũ ꝛ filiarum suarum quas sacrificauerũt sculptilibus chanaan.
Et iterfecta est ẽra ĩ sãguinib⁹: ꝛ cõtamiata est ĩ opib⁹ eoꝝ: ꝛ fornicati sunt in adinuẽtiõib⁹ suis.
Et irat⁹ est furore dñs in ppl̃m suũ: ꝛ abhoiat⁹ est hereditatẽ suã
Et tradidit eos ĩ man⁹ gẽtiũ: et dñati sunt eoꝝ qui oderunt eos.
Et tribulauerunt eos inimici eorum: et humiliati sunt sub manibus eorum sepe liberauit eos.
Ipsi aũt exacerbauerũt eũ ĩ ꝯcilio suo: ꝛ hũiliati sunt ĩ iĩq̃tatib⁹ (suis.
Et vidit cũ tribularentur: ꝛ audiuit orationem eorum.
Et mẽor fuit testamẽti sui: ꝛ penituit eũ scd̃m multitudinẽ mie (sue.
Et dedit eos in mias: in cõspectu oĩm qui ceperant eos.
Saluos fac nos dñe de⁹ noster: et congrega nos de nationibus.
Ut cõfiteamur nomini sancto tuo: ꝛ gloriemur in laude tua.
Bñdict⁹ dñs de⁹ isrl̃ a scl̃o ꝛ vsq in scl̃m: ꝛ dicet oĩs ppl̃s fiat fiat.

Confitemini dño qm̃ ps. 106. bonus: qm̃ in scl̃m mia ei⁹
Dicãt nunc qui redẽpti sunt a dño quos redemit de manu inimici: ꝛ de regiõib⁹ cõgregauit eos.
A solis ortu ꝛ occasu: ab aq̃lone (ꝛ mari.
Errauerũt in solitudine in inaquoso: viã ciuitatis habitaculi non inuenerunt.
Esurientes et sitientes anima eorum: in ipsis defecit.
Et clamauerũt ad dñm cũ tribularent: ꝛ de necessitatib⁹ eoꝝ eri(puit eos.
Et eduxit eos ĩ viã rectã: vt irẽt ĩ ciuitatẽ hitatiõis.
Confiteantur dño mie eius: et mirabilia eius filijs hominum.
Quia satiauit aĩam inanem: et aĩam esurientem satiauit bonis.
Sedẽtes ĩ tenebris ꝛ vmbra mortis: vinctos in mẽdicitate ꝛ ferro.
Quia exacerbauerũt eloq̃a dei: et consiliũ altissimi irritauerũt.
Et hũiliatũ est ĩ laborib⁹ cor eorũ: ꝛ ĩfirmati sũt nec fuit q̃ adiu(uaret.
Et clamauerũt ad dominũ cũ tribularent: ꝛ de necessitatibus eorũ liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris ꝛ vm-

bra mortis: et vincula eorum dirupit.

Confiteantur domino mie eius: et mirabilia eius filijs hominum.

Quia contriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit.

Suscepit eos de via iniquitatis eorum propter iniusticias enim suas humiliati

Omnem escam abominata (sunt. est anima eorum: et appropinquauerunt vsque ad portas mortis.

Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberauit eos.

Misit verbum suum et sanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur dno mie eius: et mirabilia eius filijs hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis: et annuncient opa eius in exultatione.

Qui descendunt mare in nauibus facientes operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera domini: et mirabilia eius in profundo.

Dixit et stetit spiritus procelle: et exaltati sunt fluctus eius.

Ascendunt vsque ad celos et descendunt vsque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt et moti sunt sicut ebrius: et ois sapientia eorum deuorata est.

Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam eius in auram: et siluerunt fluctus eius.

Et letati sunt quia siluerunt: et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur dno misericordie eius: et mirabilia eius filijs hoim.

Et exaltent eum in ecclesia plebis: et in cathedra seniorum laudent eum.

Posuit flumina in desertum: et exitus aquarum in sitim.

Terram fructiferam in salsuginem a malicia inhabitantium in ea.

Posuit deserta i stagna aquarum et terram sine aqua in exitus aquarum.

Et collocauit illic esurientes: et constituerunt ciuitatem habitationis.

Et seminauerunt agros et plantauerunt vineas: et fecerunt fructum natiuitatis.

Et benedixit eis et (uitatis. multiplicati sunt nimis: et iumenta eorum non minorauit.

Et pauci facti sunt et vexati sunt a tribulatione malorum et dolore.

Effusa est contentio sup principes: et errare fecit eos i inuio et non i via.

Et adiuuit pauperem de inopia: et posuit sicut oues familias.

Videbunt recti et letabuntur: et ois iniquitas opilabit os suum.

Quis sapiens et custodiet hec: et itelligat mias dni. Gloria. An. Visita nos dne in salutari tuo. Ps. 107.

Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo et psallam in gloria mea.

Exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo.

Confitebor tibi i ppl'is dne: et psallam tibi i nationibus

Quia magna est sup celos mia

tua: et vsq ad nubes veritas tua.
Exaltare sr̃ celos deus: et sup oẽz
trã gl̃ia tua vt liberẽt dilecti tui.
Saluũ fac dextera tua et exaudi
me: deus locutus est in sancto suo.
Exultabo et diuidã sichimã: et
cõuallẽ tabernaculorum dimetiar.
Meus est galaad et meus est manas
ses: et effrai susceptio capitis mei.
Iuda rex meus: moab lebes spei
In idumeam extendam (mee.
calciamentum meum: michi alie
nigene amici facti sunt.
Quis deducet me i ciuitatẽ mu
nitã q̃s deducet me vsq i idumeã
Nonne tu deus q̃ repulisti nos: et
nõ exibis deus i virtutibus nostris.
Da nobis auxilium de tribula-
tione: quia vana salus hominis.
In deo faciemus virtutẽ: et ipse
ad nichilũ deducet inimicos nr̃os
Deus laudẽ meã ps. 108.
ne tacueris: quia os pecca-
toris et os dolosi sup me aptũ est.
Locuti sunt aduersũ me ligua
dolosa: et sermõibus odij circũdede
rũt me: et expugnauerũt me gratis
Pro eo vt me diligerẽt detrahe
bant michi: ego autem orabam.
Et posuerũt aduersũ me mala
pro bonis: et odiũ pro dilectiõe mea.
Constitue sup eum peccatorẽ:
et dyabolus stet a dextris eius.
Cum iudicatur exeat cõdẽna-
tus: et oratio eius fiet in peccatũ
Fiant dies eius pauci: et epy-
scopatum eius accipiat alter.
Fiãt filij eius orphani: et vxor eius
Nutantes transferã- (vidua.
tur filij eius: et mendicent et eijciã-
tur de habitationibus suis.
Scrutetur fenerator oẽm substã-
tiã eius: et diripiãt alieni labores
Non sit illi adiutor: nec (eius.
sit qui misereatur pupillis eius.
Fiãt nati eius in interitũ: in ge-
neratione vna deleatur nomẽ eius.
In memoriã redeat iniquitas
patrũ eius in cõspectu domini: et
peccatũ matris eius non deleatur.
Fiant cõtra dñm semp et dispe
reat de terra mẽoria eorum: pro eo q
nõ est recordatus facere miam.
Et psecutus est hoiem iopẽ et mẽ
dicũ: et cõpũctũ corde mortificare
Et dilexit maledictionem et ve
niet ei: et noluit benedictionem et
elongabitur ab eo.
Et induit maledictionẽ sicut ve-
stimẽtũ: et itrauit sicut aqua i ite
riora eius: et sicut oleũ in ossibus eius.
Fiat ei sicut vestimentum quo
operitur: et sicut zona qua sem-
per precingitur.
Hoc opus eorum qui detrahunt
michi apud dñm: et qui loquun-
tur mala aduersus animã meam.
Et tu dñe dñe fac mecum propter
nomẽ tuũ: quia suauis est mia tua.
Libera me quia egenus et pau-
per ego sum: et cor meum cõtur-
batum est intra me.

Sicut vmbra cũ declinat ablatus sũ: ⁊ excussus sũ sicut locuste
Genua mea ĩfirmata sũt a ieiunio: et caro mea ĩmutata est ꝑpt oleũ.
Et ego fact⁹ sum oppro brĩũ illꝭ: viderũt me ⁊ mouerũt capita sua.
Adiuua me dñe deus me⁹: saluũ me fac scdm miam tuã
Et scient quia manus tua hec: et tu domine fecisti eam.
Maledicent illi et tu benedices/ qui insurgũt in me cõfundãtur: seruus autẽ tuus letabitur.
Induantur qui detrahunt michi pudore: ⁊ operiãtur sicut dyploide confusione sua.
Cõfitebor dño nimis iore meo: ⁊ in medio multorũ laudabo eũ.
Qui astitit a dextr paupis: vt saluã faceret a ꝑsequẽtib⁹ aiam meã. Gl'ia. ã. Cõfitebor dño nimis in ore meo. ℣. Dñe exaudi orõnẽ meã. ℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. Ante lau. ℣. Fiat mia tua. In laudi. ãn. Benigne fac in bona voluntate tua dñe. ps. Miserere. ps. 91.

Bonum est confiteri dño: ⁊ psallere nomini tuo altissime.
Ad annunciandũ mane miam tuã: et veritatẽ tuã per noctem.
In decachordo psalterio: cum cantico et cythara.
Q: delectasti me dñe ĩ factura tua: ⁊ ĩ opib⁹ manuũ tuaꝝ exultabo.
Quã magnificata sunt opera tua domine: nimis profunde facte sunt cogitatiões tue.
Vir insipiens non cognoscet: ⁊ stultus non intelliget hec.
Cum exorti fuerit peccatores sicut fenum: et apparuerint oẽs qui operantur iniquitatem.
Vt intereãt in seculũ seculi: tu autẽ altissimus ineternum dñe.
Qm ecce inimici tui dñe: qm ecce ĩimici tui ꝑibunt: ⁊ dispergentur oẽs qui operant iniquitatẽ.
Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: et senectus mea in misericordia vberi.
Et despexit oculus me⁹ inimicos meos: ⁊ ĩsurgẽtib⁹ in me malignantibus audiet auris mea.
Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur.
Plãtati in domo dñi: in atriis domus dei nostri florebunt.
Adhuc mltiplicabunt ĩ senecta vberi: ⁊ bñpatiẽtes erũt vt ãnũciẽt.
Qm rectus dñs de⁹ nr: ⁊ nõ est iniqtas ĩ eo. Gl'ia. ã. Bonũ est ꝯfiteri dño. ã. Metuant dñm oẽs fines tre. ps. De⁹ de⁹. Deut. 32. ps.

Audite celi q̃ loquor: audiat terra verba oris mei.
Concrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium meũ.
Quasi ymber super herbam et quasi stille super gramina: quia nomen domini inuocabo.
Date magnificentiam deo nostro: dei ꝑfecta sunt opera/ ⁊ om=

Deut. 32.

nes vie eius iudicia.
Deus fidelis et absq; vlla iniq-tate iustus et rectus: peccauerũt ei et nõ filij eius in sordibus.
Generatio praua atq; puersa: hecci ne reddis dño ppl'e stulte et isipiẽs
Nunquid nõ ipse est pater tuus: q̃ possedit te et fecit et creauit te.
Memento dierũ antiquorum: cogita generationes singulas.
Interroga patrẽ tuũ et ãnũciabit tibi: maiores tuos et dicẽt tibi
Quãdo diuidebat altissim⁹ gẽtes: quãdo separabat filios adã.
Constituit terminos populorum: iuxta numerum filiorum israel.
Pars aũt dñi populus eius: iacob funiculus hereditatis eius.
Inuenit eũ in terra deserta: in loco horroris et vaste solitudinis.
Circũduxit eum et docuit: et custodiuit quasi pupillã oculi sui.
Sicut aq̃la puocãs ad volandũ pullos suos: et sup eos volitans.
Expãdit alas suas et assumpsit eos: atq; portauit i humeris suis
Dñs solus dux eius fuit: et non erat cum eo deus alienus.
Constituit eũ sup excelsam terrã: vt comederet fruct⁹ agrorũ.
Ut suggeret mel de petra: oleumq; de saxo durissimo.
Butyrum de armento: et lac de ouibus cũ adipe agnorum et arietum filiorum basan.
Et hyrcos cũ medulla tritici: et sanguinẽ vue biberẽt meracissi-(mũ.
Incrassatus est dilectus et recalcitrauit: incrassatus/impinguatus/dilatatus.
Dereliquit deũ factorem suũ: et recessit a deo salutari suo.
Prouocauerunt eũ in dijs alienis: et in abominationib⁹ ad iracundiam concitauerunt.
Immolauerũt demonijs et nõ deo: dijs quos ignorabant.
Noui recentesq; venerũt: quos non coluerunt patres eorum.
Deũ qui te genuit dereliquisti: et oblitus es dñi creatoris tui.
Uidit dñs et ad iracũdiã ꝯcitat⁹ est: q2 puocauerũt eũ filij sui et filie
Et ait abscondã faciem meã ab eis: et ꝯsiderabo nouissima eorũ.
Generatio ei puersa ẽ: et ĩfideles fi-(lij.
Ipsi me prouocauerũt in eo qui non erat deus: et irritauerunt in vanitatibus suis.
Et ego prouocabo eos i eo qui non est populus: et in gente stulta irritabo illos.
Ignis succes⁹ ẽ i furore meo: et ardebit vsq; ad iferni nouissima.
Deuorabitq; terrã cũ germine suo: et mõtiũ fundamẽta cõburet
Congregabo super eos mala: et sagittas meas complebo in eis.
Consumẽtur fame et deuorabũt eos aues: morsu amarissimo.
Dẽtes bestiarũ imittã i eos: cũ furore trahẽtiũ sr̃ terrã atq; serpẽtiũ

Sicut umbra cū declinat ablatus sū: et excussus sū sicut locuste

Genua mea ifirmata sūt a ieiunio: et caro mea imutata est ppt oleū.

Et ego fact⁹ sum oppro brīū ilł: viderūt me et mouerūt capita sua.

Adiuua me dn̄e deus me⁹: saluū me fac scd̄z miam tuā

Et scient quia manus tua hec: et tu domine fecisti eam.

Maledicent illi et tu benedices/ qui insurgūt in me cōfundātur: seruus autē tuus letabitur.

Induantur qui detrahunt michi pudore: et operiātur sicut dyploide confusione sua.

Cōfitebor dn̄o nimis iore meo: et in medio multorū laudabo eū.

Qui astitit a dextrꝭ paupis: ut saluā faceret a psequētib⁹ aiam meā. Glia. ā. Cōfitebor dn̄o nimis in ore meo. ℣. Dn̄e exaudi orōnē meā. ℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. Ante lau. ℣. Fiat mia tua. In laudi. ān. Benigne fac in bona voluntate tua dn̄e. ps. Miserere. ps. 91.

Bonum est confiteri dn̄o: et psallere nomini tuo altissime.

Ad annunciandū mane miam tuā: et veritatē tuā per noctem.

In decachordo psalterio: cum cantico et cythara.

Q2 delectasti me dn̄e i factura tua: et i opib⁹ manuū tuarū exultabo.

Quā magnificata sunt opera tua domine: nimis profunde facte sunt cogitatiōes tue.

Vir insipiens non cognoscet: et stultus non intelliget hec.

Cum exorti fuerit peccatores sicut fenum: et apparuerint oēs qui operantur iniquitatem.

Ut intereāt in seculū seculi: tu autē altissimus ineternum dn̄e.

Qm̄ ecce inimici tui dn̄e: qm̄ ecce iimici tui pibunt: et dispergentur oēs qui operanꝰ iniquitatē.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum: et senectus mea in misericordia uberi.

Et despexit oculus me⁹ inimicos meos: et isurgētib⁹ in me malignantibus audiet auris mea.

Iustus ut palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur.

Plātati in domo dn̄i: in atrijs domus dei nostri florebunt.

Adhuc mꝉtiplicabunꝰ i senecta uberi: et bn̄patiētes erūt ut ānūciēt.

Qm̄ rectus dn̄s de⁹ nr̄: et nō est iniqtas i eo. Glia. ā. Bonū est cōfiteri dn̄o. ā. Metuant dn̄m oēs fines tre. ps. De⁹ de⁹. Deut. 32. ps.

Audite celi q̄ loquor: audiat terra verba oris mei.

Concrescat ut pluuia doctrina mea: fluat ut ros eloquium meū.

Quasi ymber super herbam et quasi stille super gramina: quia nomen domini inuocabo.

Date magnificentiam deo nostro: dei pfecta sunt opera/ et om=

nes vie eius iudicia.

Deus fidelis et absq3 vlla iniq-tate iustus et rectus: peccauerūt ei et nō filij eius in sordibus.

Generatio praua atq3 puersa: hecci ne reddis dño pple stulte & isipiēs

Nunquid nō ipse est pater tuus: q̄ possedit te et fecit et creauit te.

Memento dierū antiquorum: cogita generationes singulas.

Interroga patrē tuū & ānūciabit tibi: maiores tuos & dicēt tibi

Quādo diuidebat altissim9 gē-tes: quādo separabat filios adā.

Constituit terminos populorum: iuxta numerum filiorum israel.

Pars aūt dñi populus eius: ia-cob funiculus hereditatis eius.

Inuenit eum in terra deserta: in loco horroris & vaste solitudinis.

Circūduxit eum & docuit: et custodiuit quasi pupillā oculi sui.

Sicut aqla puocās ad volandū pullos suos: & sup eos volitans.

Expādit alas suas & assumpsit eos: atq3 portauit i humeris suis

Dñs solus dux eius fuit: & non erat cum eo deus alienus.

Constituit eū sup excelsam terrā: vt comederet fruct9 agrorū.

Vt suggeret mel de petra: ole-umq3 de saxo durissimo.

Butyrum de armento: et lac de ouibus cū adipe agnorum & arietum filiorum basan.

Et hyrcos cū medulla tritici: et sanguinē vue biberēt meracissi-(mū.

Incrassatus est dilectus et recalcitrauit: incrassatus/im-pinguatus/dilatatus.

Dereliquit deū factorem suū: et recessit a deo salutari suo.

Prouocauerunt eū in dijs alienis: et in abominationib9 ad iracundiam concitauerunt.

Immolauerūt demonijs et nō deo: dijs quos ignorabant.

Noui recentesq3 venerūt: quos non coluerunt patres eorum.

Deū qui te genuit dereliquisti: & oblitus es dñi creatoris tui.

Vidit dñs & ad iracūdiā cōcitat9 est: q2 puocauerūt eū filij sui & filie

Et ait abscondā faciem meā ab eis: & cōsiderabo nouissima eorū.

Generatio ei puersa ē: & ifideles fi-(lij.

Ipsi me prouocauerūt in eo qui non erat deus: & irritaue-runt in vanitatibus suis.

Et ego prouocabo eos i eo qui non est populus: & in gente stul-ta irritabo illos.

Ignis succēs9 ē i furore meo: & ardebit vsq3 ad iferni nouissima.

Deuorabitq3 terrā cū germine suo: & mōtiū fundamēta cōburet

Congregabo super eos mala: et sagittas meas complebo in eis.

Consument fame & deuorabūt eos aues: morsu amarissimo.

Dētes bestiarum imittā i eos: cū furore trahētiū sr terrā atq3 serpētiū

Horis vastabit eos gladi⁹: ꝛ in-
Iuvenē simul ac (tus pavoꝝ.
virginē: lactentem cū hoīe sene.
Et dixi vbinam sunt: cessare fa
ciam ex hoibus memoriā eorum.
Sed ꝑpter irā inimicorū distu-
li: ne forte supbirent hostes eoꝝ.
Et dicerēt manus nostra excel
sa: et non dñs fecit hec omnia.
Gens absq3 cōsilio est ꝛ sine pru
dentia: vtinā saperēt ꝛ intellige-
rent / ac novissima ꝓviderent.
Quomodo ꝑsequebaṫ vn⁹ mil
le: et duo fugarent decem milia.
Nonne ideo q2 deus suus vēdi-
dit eos: et dñs conclusit illos.
Non eñ est de⁹ noster vt dij eo
rū: ꝛ inimici nostri sunt iudices.
De vinea sodomorum vinea eo
rum: ꝛ de suburbanis gomorre.
Uua eoꝝ vua fellis: ꝛ botri ama
Fel drachonū vinū (rissimi.
eoꝝ: ꝛ venenū aspidū īsanabile.
Nōne hec cōdita sunt apud me:
et signata in thesauris meis.
Mea est vltio ꝛ ego retribuā eis
in tempore: vt labatur pes eorū.
Iuxta est dies perditionis: et
adesse festinant tempora.
Iudicabit dñs populū suum: ꝛ
in servis suis miserebitur.
Videbit ꝙ īfirmata sit manus
eius / ꝛ clausi quoq3 defecerūt: re
sidui q3 consumpti sunt.
Et dicēt vbi sunt dij eorum: in
quibus habebant fiduciam.
De quorū victimis comedebāt
adipes: ꝛ bibebāt vinū libaminū
Surgant ꝛ opitulentur vobis:
et in necessitate vos protegant.
Videte ꝙ ego sim solus: et non
sit alius deus preter me.
Ego occidā ꝛ ego vivere faciā
percutiā ꝛ ego sanabo: et non est
qui de manu mea possit eruere.
Levabo ad celū manū meam: ꝛ
dicam vivo ego ineternum.
Si acuero vt fulgur gladiū me
um: ꝛ arripuerit iudiciū manus
Reddā vltionē hostibus (mee.
meis: ꝛ his q̄ oderūt me retribuā.
Inebriabo sagittas meas san-
guie: ꝛ gladi⁹ me⁹ devorabit car
De cruore occisoꝝ: ꝛ de ca (nes
ptivitate nudati iimicoꝝ capitꝭ.
Laudate gētes ꝑpl'z ei⁹: q2 san
guinē servorū suorū vlciscetur.
Et vidictā retribuet ī hostes eo
rū: ꝛ ꝓpici⁹ erit tre ppl'i sui. Glo
ria. ā. Et ī servis suis dñs miserebiẗ.
ā. In cymbalis benesonātib⁹ laudate
dñm. ꝑ. Laudate. Cp3. Vigilate.
hy⁹. Ecce iā noctꝭ. ꝟ. In matutinis
ā In viā pacis dirige nos dñe. ꝑ Bñ
dict⁹. Preces ꝛ cetera vts. Oro vt
decet. ¶ Dñicꝭ dieb⁹ ad vš. ꝑ. 109

Dixit dñs domino meo:
sede a dextris meis.
Donec ponā inimicos
tuos: scabellum pedum tuorum.
Virgā virtutis tue emittet do-
minus ex syon: dominare in me-

dio inimicorum tuorum.
Tecum principiũ in die virtutis tue/in splendoribus sanctorũ: ex vtero ante luciferũ genui te.
Iurauit dominus et non penitebit eũ: tu es sacerdos ineternũ scdm ordinem melchisedech.
Dominus a dextris tuis: cõfregit in die ire sue reges.
Iudicabit in nationib9 implebit ruinas: cõquassabit capita in terra multorum.
De torrẽte i via bibit: ꝓpterea exaltabit caput. Gl'ia. ã. Sede a dextris meis: dixit dñs dño meo. ps. 110

Confitebor tibi domine in toto corde meo: in cõcilio iustorum et congregatione.
Magna opera domini: exquisita in omnes voluntates eius.
Cõfessio et magnificẽtia opus ei9: ꝛ iusticia ei9 manet i scl'z scl'i.
Memoriã fecit mirabiliũ suorũ/ misericors et miserator domin9: escam dedit timentibus se.
Memor erit in seculũ testamenti sui: virtutem operum suorum annunciabit populo suo.
Ut det illis hereditatẽ gentiũ: opa manuũ ei9 veritas ꝛ iudiciũ
Fidelia omnia mandata eius/ confirmata in seculum seculi: facta in veritate et equitate.
Redẽptiõez misit dñs pplo suo: mãdauit ieternũ testamẽtũ suũ.
Sanctũ et terribile nomẽ eius: initium sapientie timor domini.
Intellectus bon9 oib9 faciẽtib9 eũ: laudatio ei9 manet i scl'm scl'i.
Gloria. ã. Fidelia oĩa mãdata eius confirmata in seculum seculi. ps. 111.

Beatus vir q̃ timet dñm: in mandatis ei9 volet nimis.
Potens in terra erit semẽ eius: generatio rectorũ benedicetur.
Gloria ꝛ diuitie in domo eius: ꝛ iusticia eius manet i scl'm seculi.
Exortũ est in tenebris lumẽ rectis: misericors ꝛ miserator ꝛ iustus.
Iocũdus homo qui miseretur et cõmodat/ disponit sermones suos in iudicio: qꝛ ineternum non commouebitur.
In memoria eterna erit iust9: ab auditione mala non timebit.
Paratũ cor eius sperare in domino/ confirmatum est cor eius: non cõmouebit' donec despiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperibus/ iusticia eius manet i seculũ seculi: cornu eius exaltabitur i gloria.
Peccator videbit ꝛ irasce't/ dẽtibus suis fremet et tabescet: desideriũ pctõꝝ peribit. Gl'ia. ã. In mandatis eius volet nimis. ps. 112.

Laudate pueri dñm: laudate nomen domini.
Sit nomẽ domini benedictum: ex hoc nũc et vsqꝫ in seculum.
A solis ortu vsqꝫ ad occasũ: laudabile nomen domini.

Excelsus super omnes gentes domin⁹: et sup celos gloria eius.
Quis sicut dñs de⁹ nr̃ q̃ i altis hitat ꝛ hũilia respicit i celo ꝛ i tra
Suscitans a terra inopem: ꝛ de stercore erigens pauperem.
Ut collocet eum cum principibus: cuꝫ principibus populi sui.
Qui hitare facit sterilē i domo: matrē filioꝝ letātē. Gl'ia. ã. Sit nomen dñi benedictũ in secl'a. ps. 113.
In exitu isrl' de egypto: domus iacob de pplo barbaro.
Facta est iudea sctificatio ei⁹: israel potestas eius.
Mare vidit ꝛ fugit: iordanis cõuersus est retrorsum.
Montes exultauerũt vt arietes: et colles sicut agni ouium.
Quid ē tibi mare q̄ fugisti: ꝛ tu iordanis q꜡ ꝯuersus es retrorsũ.
Mõtes exultastis sicut arietes: et colles sicut agni ouium.
A facie dñi mota est tra: a facie dei iacob.
Qui ꝯuertit petrã i stagna aquaꝝ: ꝛ rupē in fõtes aquarũ.
Nõ nobis dñe nõ nobis: sed nomini tuo da gloriam.
Sup mia tua ꝛ veritate tua: nequãdo dicāt gētes vbi ē de⁹ eoꝝ.
Deus autē noster in celo: oĩa quecunq꜡ voluit fecit.
Simulachra gentium argētuꝫ et aurũ: opera manuũ hominũ.
Os habent ꝛ non loquētur: oculos habent ꝛ non videbunt.
Aures habent et non audient: nares habent ꝛ non odorabunt.
Manus habēt ꝛ nõ palpabũt pedes habent et non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.
Similes illis fiant qui faciunt ea: ꝛ omnes qui cõfidunt in eis.
Domus israel sperauit in dño: adiutor eorũ ꝛ protector eoꝝ est.
Domus aaron sperauit i dño: adiutor eorũ ꝛ protector eoꝝ est.
Qui timēt dñm sperauerũt in dño: adiutor eoꝝ ꝛ ꝓtector eoꝝ ē.
Dñs mēor fuit nr̃i ꝛ bñdixit nobis.
Benedixit domui israel: benedixit domui aaron.
Benedixit oĩbus qui timent dominũ: pusillis cum maiorib⁹.
Adiciat dominus super vos: super vos ꝛ super filios vestros.
Bñdicti vos a dño: q̃ fecit celũ ꝛ terrã.
Celum celi dño: terram autem dedit filijs hominũ.
Non mortui laudabunt te dñe: neq꜡ oēs q̃ descēdũt in ifernum.
Sed nos q̃ viuim⁹ benedicim⁹ dño: ex hoc nũc ꝛ vsq꜡ i seculũ. ã. Nos q̃ viuim⁹ benedicim⁹ dño. Cp̃z.
Domin⁹ autē dirigat corda ꝛ corpa nr̃a: i caritate dei ꝛ patiētia xp̃i. ℟ De⁹ oim. vsq꜡ ad aduētũ dñi: tã i dñic ꝙ i fer. qñ de do. vl' fer. agit': dr̃ hoc cap. ꝑdictũ cũ hym. ꝛ ℣. sequen. hy⁹.
Lucis creator optie lucez dierũ ꝓferēs: primordijs

lucis noue/ mūdi parās originē.
Qui mane iunctū vesperi/ diē
vocari precipis: tetrū chaos illa-
bitur/ audi preces cum fletibus.
Ne mens grauata crimine/ vi-
te sit exul munere: dū nil peren-
ne cogitat/ seseqꝫ culpis illigat.
Celorū pulset intimū/ vitale tol
lat premium: vitemus omne no-
xiū/ purgemus omne pessimum.
Presta pr̄ piissime/ prīqꝫ cōpar
vnice: cū spū paraclyto/ regnans p
oē sclm̄. Amē. V. Dirigatur dn̄e ad te
oro mea. R. Sicut incēsuz i ꝯspectu tuo

¶ Feria.ij.ad vs̄. ps̄.114.

Dilexi qm̄ exaudiet dn̄s:
vocē orationis mee.
Quia inclinauit aurem suā mi
chi: et in diebus meis inuocabo.
Circūdederūt me dolores mor
tis: et picula iferni iuenerūt me.
Tribulationē et dolorē inueni:
et nomen domini inuocaui.
O dn̄e libera aiam meā miseri-
cors dn̄s ꝛ iust⁹: ꝛ de⁹ nr̄ miseretur
Custodiens paruulos dn̄s: hu
miliatus sum et liberauit me.
Conuertere aia mea in requiē
tuā: quia dn̄s benefecit tibi.
Qr eripuit aiaz meā de morte/
oculos meos a lachrymis: pedes
Placebo dn̄o: in (meos a lapsu
regione viuorū. a. Inclinauit dn̄s
aurem suam michi. ps̄.115.
Credidi ppter qd̄ locutus
sum: ego aūt hūiliat⁹ sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: oīs hō
Quid retribuā dn̄o: (mēdax.
p omnibus que retribuit michi.
Calicem salutaris accipiaz: et
nomen domini inuocabo.
Uota mea dn̄o reddā corā omī
populo eius/ preciosa in conspectu
domini: mors sanctorū eius.
O dn̄e qr ego seruus tuus: ego
seruus tuus et filius ancille tue.
Dirupisti vincula mea tibi sacri
ficabo hostiā laudis: ꝛ nomē dn̄i
Uota mea dn̄o red- (iuocabo.
dā in ꝯspectu oīs ppl̄i ei⁹: i atriis
dom⁹ dn̄i in medio tui hierlm̄. a.
Credidi ppter qd̄ locut⁹ sum. ps̄.116.
Laudate dn̄m oēs gētes:
laudate eum oēs populi.
Qm̄ cōfirmata est sup nos mia
ei⁹: ꝛ veritas dn̄i manet ietnū. Glo
ria. a. Laudate dn̄z oēs gētes. ps̄.119.
Ad dominū cū tribularer
clamaui: ꝛ exaudiuit me.
Domine libera animā meā a la
biis iniquis: et a lingua dolosa.
Quid detur tibi aut quid appo
natur tibi: ad linguam dolosam.
Sagitte potentis acute: cū car
bonibus desolatoriis.
Heu michi qr icolatus me⁹ plo
gat⁹ est/ habitaui cū hitātib⁹ ce-
dar: multuz incola fuit aia mea.
Cum his qui oderunt pacē erā
pacificus: cū loquebar illis ipu-
gnabant me gratis. Gloria. a.
Clamaui ꝛ exaudiuit me. ps̄.120.

Leuaui oculos meos i mō tes: vnde veniet auxiliū
Auxilium meū a dño: (michi. qui fecit celum et terram.
Non det in cōmotionē pedē tuum: neq₃ dormitet q̄ custodit te.
Ecce non dormitabit neq₃ dormiet: qui custodit israel.
Dñs custodit te dñs protectio tua: super manū dexterā tuam.
Per diem sol non vret te: neq₃ luna per noctem.
Dñs custodit te ab omni malo: custodiat aīam tuam dominus.
Dñs custodiat itroitū tuū ꝛ exitū tuū: ex hoc nūc ꝛ vsq₃ in sclm.
Gloria. ā. Auxiliū meū a dño. Cp. Dñs aūt di. hy⁹ Luc₃ crea. v̄. Dirigat dñe. āñ. Magnificet te semp aīa mea de⁹ me⁹. ꝑ Mag. Preces vt s. Ō. o vt decet. Mēo. de scā maria ꝛ cete mēo. vt s̄ ad mat. in. ij. fer.

Feria. iij. ad vesperas. ps. 121.

Letat⁹ sū i hīs q̄ dicta sūt michi: i domū dñi ibim⁹.
Stātes erāt pedes nostri: in atriis tuis hierusalem.
Hierusalē q̄ edificat vt ciuitas: cui⁹ participatio eius in idipm.
Illuc eñ ascenderūt tribus tribus domini: testimonium israel ad confitendū nomini domini.
Quia illic sederūt sedes in iudicio: sedes super domū dauid.
Rogate que ad pacē sunt hierusalē: ꝛ abūdantia diligētibus te.
Fiat pax in virtute tua: ꝛ abūdantia in turribus tuis.
Propter fratres meos ꝛ proximos meos: loquebar pacē de te.
Propter domū dñi dei nostri: quesiui bona tibi. Glia. ā. In domum dñi letantes ibimus. ps. 122.

Ad te leuaui ocłos meos: qui habitas in celis.
Ecce sicut oculi seruorū: in manibus dominorum suorum.
Sicut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deū nostrū / donec misereat nři.
Miserere nři dñe miserere nři: q₂ multū repleti sum⁹ despectōe
Q₂ multū repleta ē aīa nřa: opprobriū abūdātib⁹ ꝛ despectio superbis. Glia. ā. Qui hītas in celis (miserere nob. ps. 123.

Nisi q₂ dñs erat i nobis dicat nūc israel: nisi q₂ dñs erat in nobis.
Cum exurgerēt hoīes in nos: forte viuos deglutissent nos.
Cū irasceret furor eoꝝ in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.
Torrentē ꝑtransiuit anima nostra / forsitan pertrāsisset anima nostra: aquam intolerabilem.
Bn̄dictus dñs q̄ nō dedit nos: in captionē dentibus eorum.
Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venantium.
Laqueus contritus est: et nos liberati sumus.
Adiutoriū nostrū in noīe dñi:

qui fecit celũ et terrã. Gloria. an. Adiutoriũ nostrũ in nõie dñi. ps.124.

Qui confidũt in dño sicut mõs syõ: nõ cõmouebitur ineternũ qui habitat i hierusalẽ.
Mõtes in circuitu eius: et dñs i circuitu ppli sui: ex hoc nũc et vsqz i
Q2 nõ relinquet dñs virgã (secl3 pctõrum sup sortẽ iustorum: vt nõ extẽdãt iusti ad iniqtatẽ manus suas
Bñfac dñe: bonis et rectis corde.
Declinãtes aũt i obligationes adducet dñs cũ operãtibus iniqtatẽ: pax sup isrl. Glia. an. Benefac domine bonis et rectis corde. ps.125.

In cõuertẽdo dñs captiuitatẽ syõ: facti sumus sicut cõsolati.
Tũc repletũ est gaudio os nostrũ: et ligua nr̃a exultatõe.
Tunc dicẽt inter gẽtes: magnificauit dominus facere cum eis.
Magnificauit dominus facere nobiscum: facti sumus letantes.
Conuertere dñe captiuitatem nostram: sicut torrens in austro.
Qui seminant in lachrymis: in exultatione metent.
Euntes ibant et flebãt: mittentes semina sua.
Venietes aũt veniẽt cũ exultatione: portãtes manipulos suos.
an. Facti sumus sicut cõsolati. Cap. Dñs aũt di. hy. Lucis creator. V. Dirigatur. an. Exultauit spũs meus: i dño deo salutari meo. ps. Magnificat. Preces et cetera vts. Oratio vt decet.

Feria.iiij. ad vespas. ps.126.

Nisi dominus edificauerit domũ iuanũ: laborauerũt qui edificant eam.
Nisi dñs custodierit ciuitatem: frustra vigilat qui custodit eam.
Vanũ est vobis ante lucem surgere: surgite postq̃ sederitis: qui manducatis panem doloris.
Cũ dederit dilectis suis sõnũ: ecce hẽditas dñi filij merces fructus
Sicut sagitte i manu (ventris. potentis: ita filij excussorum.
Beatus vir qui impleuit desiderium suũ ex ipsis: non confundetur cum loquetur iimicis suis in porta. an. Beatus vir qui impleuit desideriũ suum. Psalmus.127.

Beati omnes qui timẽt dominũ: qui ambulãt in vijs eius.
Labores manuũ tuarũ q2 mãducabis: beatus es et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abũdans: in lateribus domus tue.
Filij tui sicut nouelle oliuarũ: in circuitu mense tue.
Ecce sic bñdicet hõ: q̃ timet dñm.
Bñdicat tibi dñs ex syõ: et videas bona hierlm: oibus diebus vite
Et videas filios filiorũ (tue. tuorum: pacẽ sup israel. an. Beati oẽs qui timent dominũ. ps.128.

Sepe expugnauerũt me a iuuentute mea: dicat nũc israel.
Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea: etenĩ nõ potuerũt michi

Supra dorsuz meū fabricauerūt pctōres: plōgauerūt iniq̄tatē suā.
Dñs iust⁹ cōcidet ceruices peccatorū: cōfundātur et cōuertantur retrorsum oēs qui oderūt syon.
Fiant sicut fenum tectorū: qd priusq̄ euellatur exaruit.
De quo nō impleuit manū suā q̄ metet: et sinū suū q̄ maniplos colliget.
Et nō dixerūt q̄ pteribāt bñdictio dñi sup vos: bñdiximus vobis in noīe dñi. ā. Bñdiximus vobis in nomine domini. ps. 129.
De pfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā.
Fiant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee.
Si iniq̄tates obseruaueris domine: domine quis sustinebit.
Quia apud te propiciatio est: et propter legē tuā sustinui te dñe.
Sustinuit anima mea in verbo eius: sperauit aīa mea i domino.
A custodia matutia vsq̄ ad noctem: speret israel in domino.
Quia apud dñm mia: et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet isrł ex oib⁹ iniq̄tatibus eius. ā. De pfundis clamaui ad te dñe. Psalmus. 130.
Domie nō est exaltatū cor meum: neq̄ elati sunt oculi mei.
Neq̄ ambulaui i magnis: neq̄ in mirabilibus super me.
Si nō humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam.
Sicut ablactat⁹ est super matre suā: ita retributio in aīam meā.
Speret isrł in dño: ex hoc nūc et vsq̄ i sclz. ā. Speret isrł i dño. Cp. Dñs aūt di. hy⁹. Lucis crea. v. Dirigat. ā. Respexit dñs hūilitatē meā dñe deus meus. ps. Mag. Preces vt s.

Mfer. v. ad vs. ps. 131.

Memēto dñe dauid: et oīs māsuetudinis eius.
Sicut iurauit domino: votum vouit deo iacob.
Si introiero i tabernaculū dom⁹ mee: si ascēdero i lectū strati mei.
Si dedero somnū oculis meis: et palpebris meis dormitationē.
Et requiē tpib⁹ meis donec inueniā locū dño: tabernaculū deo iacob.
Ecce audiuim⁹ eā i effrata: inuenim⁹ eam in cāpis silue.
Introibim⁹ i tabernaculū ei⁹: adorabim⁹ i loco vbi steterūt pedes ei⁹.
Surge dñe in requiē tuā: tu et archa sctificatiōis tue.
Sacerdotes tui induātur iusticiam: et sancti tui exultent.
Propter dauid seruum tuū: nō auertas faciem christi tui.
Iurauit dñs dauid veritatē et nō frustrabitur eū: de fructu vētris tui ponam super sedem tuā.
Si custodierit filij tui testamētū meū: et testiōnia mea hec q̄ docebo eos.
Et filij eorū vsq̄ in seculum: sedebunt super sedē tuā.
Quoniā elegit dñs syon: elegit

eam in habitationem sibi.
Hec requies mea in seculū seculi: hic habitabo quoniā elegi eam.
Viduā eius bn̄dicēs benedicā: pauperes ei⁹ saturabo panibus.
Sacerdotes ei⁹ induā salutari: ⁊ scti eius exultatiōe exultabūt.
Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo.
Inimicos ei⁹ iduā ꝯfusiōe: sup ipm̄ aūt efflorebit sctificatio mea
Gloria. an. Et oīs māsuetudinis ei⁹.
Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ io- ps.132. cūdū: habitare frēs i vnū.
Sicut vnguētū in capite: quod descendit in barbā barbā aaron.
Qd̄ descēdit i orā vestimēti ei⁹: sicut ros hermō q̄ descēdit i mōtē
Qm̄ illic mandauit dn̄s (syō. benedictionē: ⁊ vitā vsqȝ in sclm̄
Gloria. an. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocundū.
Non dicit ad vespas iste ps.133.
Ecce nunc benedicite domi nū: omnes serui domini.
Qui statis in domo domini: in atrijs domus dei nostri.
In noctibus extollite man⁹ ve stras i sancta: ⁊ benedicite dn̄m.
Benedicat te dominus ex syon: qui fecit celum ⁊ terram. ps.134.
Laudate nomen domini: laudate serui dominum.
Qui statis in domo domini: in atrijs domus dei nostri.
Laudate dn̄m qm̄ bonus dn̄s: psallite nomini eius qm̄ suaue.
Quoniā iacob elegit sibi domi nus: israel in possessionē sibi.
Qꝛ ego cognoui q̄ magnus est dn̄s: ⁊ de⁹ noster p̄e oībus dijs.
Omnia quecunqȝ voluit domi- nus fecit in celo ⁊ in terra: in ma ri et in omnibus abyssis.
Educēs nubes ab extremo ter- re: fulgura in pluuiā fecit.
Qui p̄ducit ventos de thesau- ris suis: qui percussit p̄mogenita egypti: ab homie vsqȝ ad pecus.
Et misit signa ⁊ p̄digia in me- dio tui egypte: in pharaonem et in omnes seruos eius.
Qui percussit gentes multas: et occidit reges fortes.
Seon regē amorreoꝝ et og re- gē basan: et oīa regna chanaan.
Et dedit terram eorū heredita tē: hereditatē israel populo suo.
Dn̄e nomē tuū ieternū dn̄e me moriale tuū i ḡnatiōe ⁊ ḡnatiōe
Quia iudicabit domin⁹ popu- lū suū: ⁊ i seruis suis deprecabit.
Simulachra gentiū argentū ⁊ aurum: opera manuū hominū.
Os habent ⁊ non loquētur: ocu los habent ⁊ non videbunt.
Aures habent et non audient: neqȝ eni est spirit⁹ in ore ipsorū.
Similes illis fiant qui faciunt ea: ⁊ omnes qui cōfidunt in eis.
Domus israel benedicite dn̄m: dom⁹ aaron benedicite dominū.
Domus leui benedicite dn̄m: q̄

Supra dorsum meũ fabricauerũt pctõres: plõgauerũt iniqtatẽ suã.
Dñs iust⁹ cõcidet ceruices peccatorũ: cõfundãtur et cõuertant retrorsum oẽs qui oderũt syon.
Fiant sicut fenum tectorũ: qd priusq̃ euellatur exaruit.
De quo nõ impleuit manũ suã q̃ metet: ꝛ sinũ suũ q̃ manipꝫos colliget.
Et nõ dixerũt q̃ pteribãt: bñdictio dñi sup vos: bñdiximus vobis in noĩe dñi. ã. Bñdiximus vobis in nomine domini. ps. 129.
De pfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã.
Fiant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee.
Si iniqtates obseruaueris domine: domine quis sustinebit.
Quia apud te propiciatio est: ꝛ propter legẽ tuã sustinui te dñe.
Sustinuit anima mea in verbo eius: sperauit aĩa mea i domino.
A custodia matutia vsq; ad noctem: speret israel in domino.
Quia apud dñm mia: et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet isrl̃ ex oib⁹ iniqtatibus eius. ã. De pfundis clamaui ad te dñe. Psalmus. 130.
Domie nõ est exaltatũ cor meum: neq; elati sunt oculi mei.
Neq; ambulaui i magnis: neq; in mirabilibus super me.
Si nõ humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam.
Sicut ablactat⁹ est super matrẽ suã: ita retributio in aĩam meã.
Speret isrl̃ in dño: ex hoc nũc ꝛ vsq; i scl̃z. ã. Speret isrl̃ i dño. Cp. Dñs aũt di. hy⁹. Luc; crea. ṽ. Dirigat. ã. Respex isti hũilitatẽ meã dñe deus meus. ps. Mag. Preces vts.
Feria .v. ad vs. ps. 131.
Memẽto dñe dauid: ꝛ oĩs mãsuetudinis eius.
Sicut iurauit domino: votum vouit deo iacob.
Si introiero i tabernaculũ dom⁹ mee: si ascẽdero i lectũ strati mei.
Si dedero somnũ oculis meis: et palpebris meis dormitationẽ.
Et requiẽ tpib⁹ meis donec inueniã locũ dño: tabernaculũ deo iacob.
Ecce audiuim⁹ eã i effrata: inuenim⁹ eam in cãpis silue.
Introibim⁹ i tabernaculũ ei⁹: adorabim⁹ i loco vbi steterũt pedes ei⁹.
Surge dñe in requiẽ tuã: tu et archa sctificatiõis tue.
Sacerdotes tui induãtur iusticiam: et sancti tui exultent.
Propter dauid seruum tuũ: nõ auertas faciem christi tui.
Iurauit dñs dauid veritatẽ et nõ frustrabitur eũ: de fructu vẽtris tui ponam super sedem tuã.
Si custodierit filij tui testamẽtũ meũ: et testionia mea hec q̃ docebo eos.
Et filij eorũ vsq; in seculum: sedebunt super sedẽ tuã.
Quoniã elegit dñs syon: elegit

eam in habitationem sibi.
Hec requies mea in seculū seculi: hic habitabo quoniā elegi eam.
Viduā eius bñdicēs benedicā: pauperes ei⁹ saturabo panibus.
Sacerdotes ei⁹ induā salutari: ꝯ sctī eius exultatiōe exultabūt.
Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo.
Inimicos ei⁹ induā ꝯfusiōe: sup ip̄ꝫ aūt efflorebit sctificatio mea Glia. an. Et oīs mãsuetudinis ei⁹.
Ecce ꝙ bonū ꝛ ꝙ io- p̄s.132. cūdū: habitare frēs i vnū.
Sicut vnguētū in capite: quod descendit in barbā barbā aaron.
Qđ descēdit i orā vestimēti ei⁹: sicut ros hermō ꝙ descēdit i mōtē Qm̄ illic mandauit dn̄s (syō. benedictionē: ꝛ vitā vsqꝫ in sclm Glia. an. Ecce ꝙ bonū ꝛ ꝙ iocundū.
Non dicit ad vespas iste p̄s.133.
Ecce nunc benedicite dominū: omnes serui domini.
Qui statis in domo domini: in atrijs domus dei nostri.
In noctibus extollite man⁹ vestras i sancta: ꝛ benedicite dn̄m.
Benedicat te dominus ex syon: qui fecit celum ꝛ terram. p̄s.134.
Laudate nomen domini: laudate serui dominum.
Qui statis in domo domini: in atrijs domus dei nostri.
Laudate dn̄m qm̄ bonus dn̄s: psallite nomini eius qm̄ suaue.
Quoniā iacob elegit sibi dominus: israel in possessionē sibi.
Qꝛ ego cognoui ꝙ magnus est dn̄s: ꝛ de⁹ noster pre oībus dijs.
Omnia quecunqꝫ voluit dominus fecit in celo ꝛ in terra: in mari et in omnibus abyssis.
Educēs nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiā fecit.
Qui p̄ducit ventos de thesauris suis: qui percussit primogenita egypti: ab homie vsqꝫ ad pecus.
Et misit signa ꝛ p̄digia in medio tui egypte: in pharaonem et in omnes seruos eius.
Qui percussit gentes multas: et occidit reges fortes.
Seon regē amorreoꝝ et og regē basan: et oīa regna chanaan.
Et dedit terram eorū hereditatē: hereditatē israel populo suo.
Dn̄e nomē tuū ieternū dn̄e memoriale tuū i gn̄atiōe ꝛ gn̄atiōeꝫ
Quia iudicabit domin⁹ populū suū: ꝛ i seruis suis deprecabit.
Simulachra gentiū argentū ꝛ aurum: opera manuū hominū.
Os habent ꝛ non loquētur: oculos habent ꝛ non videbunt.
Aures habent et non audient: neqꝫ eni est spirit⁹ in ore ipsorū.
Similes illis fiant qui faciunt ea: ꝛ omnes qui cōfidunt in eis.
Domus israel benedicite dn̄m: dom⁹ aaron benedicite dominū.
Domus leui benedicite dn̄m: ꝙ

timetis dñm benedicite dñm. ✿
Bñdictus dñs ex syō: q̄ hītat in
hierl'm. Glia pri. an. Omnia que-
cūqz voluit dñs fecit. ps. 135.
Confitemini dño qm̄ bon⁹
qm̄ ineternū misericordia eius.
Confitemini: deo deorum.
Confitemini: dño dominoruz.
Qui facit mirabilia magna sol⁹
Qui fecit celos: in itellectu.
Qui firmauit terrā sup aquas.
Qui fecit: luminaria magna.
Solem: in potestatem diei.
Lunā ꝛ stellas: i ptātez noctis.
Qui percussit egyptum: cū pri-
mogenitis eorum.
Qui eduxit isrl': de medio eorū.
In manu potenti: ꝛ brachio ex-
Qui diuisit mare rubrū (celso.
in diuisiones.
Et eduxit israel: p mediū eius.
Et excussit pharaonem ꝛ virtu
tem eius: in mari rubro.
Qui traduxit populum suum:
per desertum.
Qui percussit: reges magnos.
Et occidit: reges fortes.
Seon: regem amorreorum.
Et og regem basan.
Et dedit terrā eoꝝ: hereditatē.
Hereditatē israel seruo suo.
Qr i hūilitate nr̄a meōr fuit nr̄i
Et redemit nos: ab imicis nr̄is
Qui dat escam: omni carni.
Confitemini: deo celi.
Cōfitemi dño dñoꝝ: qm̄ ietnū
mia ei⁹. Glia. an. Om̄ ietnū mīa ei⁹.

Super flumina ba- ps. 136.
bylonis illic sedim⁹ et fle-
uim⁹: dū recordaremur tui syon
In salicibus in medio eius: su-
spendimus organa nostra.
Qr illic iterrogauerūt nos | q̄ ca-
ptiuos duxerūt nos: v̄ba cātionū.
Et qui abduxerūt nos: hymnū
cantate nobis de canticis syon.
Quō cātabim⁹ cāticū dñi: i tra
Si oblit⁹ fuero tui hie (aliena.
rusalē: obliuiōi det dextera mea.
Adhereat lingua mea faucib⁹
meis: si nō meminero tui.
Si nō pposuero ihrl'z: i pricipio
Memor esto dñe fi (leticie mee.
liorum edom: i diem hierusalem.
Qui dicunt exinanite exinani-
te: vsqz ad fundamentum in ea.
Filia babylonis misera | beat⁹
qui retribuet tibi retributionez
tuā: quam retribuisti nobis.
Beat⁹ q̄ tenebit: ꝛ allidet paruu
los suos ad petrā. Glia. an. Hym-
nū cātate nobis de cāticis syon. cap.
Dñs aūt di. hy⁹ Lucis crea. v. Di
rigat dñe. an. Deposuit potētes sctōs p-
sequētes ꝛ exaltauit hūiles xp̄m cōfitē-
tes. ps. Mag. Preces ꝛc. vt s. Et
meōrie ferial'. vt i. ij. fer. ad mat.
patet. ¶ Feria. vj. ad ves. ps. 137.

Confitebor tibi domine
i toto corde meo: qm̄ au
disti verba oris mei.
In conspectu angelorum psal-

lam tibi: adorabo ad templũ sanctũ tuũ et cõfitebor nomini tuo.
Sup mia tua et vitate tua: qm magnificasti sup oẽ nomen sctm tuũ.
In quacũqz die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.
Cõfiteãr tibi dñe oẽs reges terre: qr audierũt oia vba oris tui.
Et cantent in vijs dñi: quoniã magna est gloria domini.
Quoniã excelsus dñs et hũilia respicit ⁊ alta a longe cognoscit.
Si ãbulauero ĩ medio tribulatiõis viuificabis me ⁊ sup irã inimicorũ meorũ extẽdisti manũ tuam: ⁊ saluũ me fecit dextera tua.
Dñs retribuet pro me dñe mia tua i seculũ: opa manuũ tuarũ ne despicias. Gloria. ã. In cõspectu ãgelorũ psallam tibi deus meus. ps. 138.
Domie ꝓbasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meã et resurrectionẽ meã.
Intellexisti cogitationes meas delonge: semitam meã ⁊ funiculum meum inuestigasti.
Et omẽs vias meas preuidisti: quia nõ est sermo in lingua mea
Ecce domine tu cognouisti oia nouissima ⁊ antiqua: tu formasti me et posuisti sup me manũ tuã.
Mirabilis facta est sciẽtia tua ex me: cõfortata ẽ ⁊ nõ potero ad eã.
Quo ibo a spũ tuo: ⁊ quo a facie tua fugiã
Si ascẽdero i celũ tu illic es: si descẽdero ĩ ifernũ ades
Si sũpsero pẽnas meas diluculo: ⁊ hitauero in extremis maris
Etenĩ illuc man⁹ tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua.
Et dixi forsitã tenebre cõculcabũt me: ⁊ nox illuiatio mea ĩ delicijs meis
Qr tenebre nõ obscurabũt a te/ ⁊ nox sicut dies illuiabit: sic tenebre ei⁹ ita ⁊ lumẽ ei⁹.
Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero mřis mee.
Confitebor tibi quia terribilit magnificat⁹ es: mirabilia opera tua et aia mea cognoscet nimis.
Non est occultatũ os meũ a te quod fecisti in occulto: et substãtia mea in inferioribus terre.
Imperfectũ meũ viderũt oculi tui/ ⁊ in libro tuo omẽs scribentr: dies formabũtur et nemo in eis.
Michi autẽ nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis cõfortatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos et sup arenã multiplicabũtr: exurrexi ⁊ adhuc sũ tecũ.
Si occiderĩ de⁹ petõres: viri sanguinũ decliate a me.
Quia dicitis in cogitatiõe: accipiant in vanitate ciuitates suas
Nõne q̃ oderũt te dñe oderam: ⁊ sup inimicos tuos tabescebam
Perfecto odio oderã illos: inimici facti sũt mihi.
Proba me deus ⁊ scito cor meũ: interroga me et cognosce semitas meas.

Et vide si via iniqtatis i me est ꝛ deduc me i via etna. Gloria. an.
Dñe pbasti me ꝛ cognouisti me. ps. 139

ERipe me dñe ab hoīe malo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerūt iniqtates in corde: tota die cōstituebāt plia.
Acuerūt liguā suā sicut serpētes: venenū aspidū sub labijs eorū.
Custodi me dñe de manu pctōris: ꝛ ab hoīb⁹ iiqs eripe me.
Qui cogitauerunt supplātare gressus meos: absconderunt superbi laqueum michi.
Et funes extēderūt i laqū: iuxta iter scādalū posuerunt michi.
Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe vocē depcationis mee.
Dñe dñe virt⁹ salutis mee: obūbrasti sup caput meū in die belli.
Nō tradas me dñe a desiderio meo pctōri: cogitauerūt ɔtra me ne dereliquas me ne forte exaltētur.
Caput circuitus eorū: labor labiorū ipsoꝝ operiet eos.
Cadēt sup eos carbones: i ignē deijcies eos in miserijs nō subsistent.
Vir linguosus nō dirigetur in terra: virum iniustum mala capient in interitu.
Cognoui quia faciet dñs iudiciū inopis: et vindictā pauperū.
Veruntamen iusti confitebuntur nomini tuo: ꝛ habitabunt recti cum vultu tuo. Gloria patri. an.
A viro iniquo libera me dñe. ps. 140.

DOmine clamaui ad te et exaudi me: intende voci mee cum clamauero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut incēsum in cōspectu tuo: eleuatio manuū mearū sacrificiū vesptinū.
Pone domie custodiā ori meo: et ostiū circunstātie labijs meis.
Non declines cor meum in verba malicie ad excusandas excusationes in peccatis.
Cū hoībus operantib⁹ iniqtatē: ꝛ nō cōmunicabo cū electis eoꝝ.
Corripiet me iustus i mia ꝛ increpabit me: oleū autē peccatoris nō impinguet caput meum.
Quoniā adhuc ꝛ oratio mea in beneplacitis eorū: absorpti sunt iuncti petre iudices eorum.
Audient verba mea quoniam potuerunt sicut crassitudo terre erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nrā sec⁹ infernū: q₂ ad te dñe dñe oculi mei in te spaui nō auferas aīaꝫ meā.
Custodi me a laqo quē statuerūt michi: ꝛ ab scādalis opantiū iniqtatē.
Cadent a retiaculo ei⁹ pctōres: singulariter suꝫ ego donec trāseā. Gloria. an. Dñe clamaui ad te ꝛ exaudi me. ps. 141.

VOce mea ad dñꝫ clamaui voce mea ad dñm depcat⁹ sum.
Effundo in conspectu eius orationē meam: et tribulationē meā ante ipsum pronuncio.

In deficiendo ex me spm meũ: et tu cognouisti semitas meas.
In via hac qua ambulabã: absconderunt laqueum michi.
Cõsiderabã ad dexterã ⁊ videbã: ⁊ non erat q̃ cognosceret me.
Perijt fuga a me: ⁊ non est qui requirat animam meam.
Clamaui ad te domie dixi tu es spes mea: portio mea in tra viuẽtiũ.
Intẽde ad deprecationẽ meã: q₂ humiliatus sum nimis.
Libera me a persequẽtib⁹ me: quia confortati sunt sup me.
Educ de custodia aiam meã ad cõfitẽdũ noi tuo me expectãt iusti donec retribuas michi. Gl'ia.
ãn. Portio mea dñe sit i terra viuẽtiũ.
cp. Dñs aũt di. hy⁹. Lucis crea.
ṽ. Dirigat. ã. Suscepit de⁹ puerũ suũ sicut locut⁹ est ad abrahã et semini ei⁹: et exaltauit hũiles vsq₃ in seculũ. ps. Mag. Preces ⁊ cetera vt s. i. ij. fer. ad mat. Nõ ṽr ad vs. iste p. 142.
D ñe exaudi orõe₃ meã aurib⁹.

¶ Sabbõ. ad vs. p. 143.
Benedict⁹ dñs de⁹ meus q̃ docet man⁹ meas ad preliũ: et digitos meos ad bellũ.
Mia mea et refugiũ meũ: susceptor meus et liberator meus.
Protector me⁹ ⁊ in ipo speraui: qui subdis populũ meũ sub me.
D ñe q̃d ẽ homo q₂ inotuisti ei: aut filius hois quia reputas eũ.
Homo vanitati similis fact⁹ est: dies eius sicut vmbra ptereunt.
D ñe inclina celos tuos ⁊ descẽde: tange montes et fumigabũt.
Fulgura choruscationẽ ⁊ dissipabis eos: emitte sagittas tuas et conturbabis eos.
Emitte manũ tuam de alto eripe me ⁊ libera me de aquis multis: ⁊ de manu filiorum alienorum.
Quorum os locutũ est vanitatẽ ⁊ dextera eorum dextera iniquitatis
Deus cãticũ nouũ cãtabo tibi: in psalterio decacordo psallã tibi
Qui das salutẽ regibus qui redemisti dauid seruũ tuũ: de gladio maligno eripe me.
Et erue me de manu filiorum alienorum quorũ os locutũ est vanitatẽ: ⁊ dextera eorum dextera iĩq̃tatis.
Quorũ filij: sicut nouelle plãtationes in iuuentute sua.
Filie eorũ cõposite: circũornate vt similitudo templi.
Promptuaria eorũ plena: eructantia ex hoc in illud.
Oues eorum fetose abundãtes in egressib⁹ suis: boues eorum crasse.
Non est ruina macerie neq₃ trãsitus neq₃ clamor i plateis eorũ.
Beatũ dixerũt pplm cui hec sũt btũs ppl's cuius dñs deus eius.
Gl'ia. ãn. Benedict⁹ dñs deus me⁹.
Exaltabo te deus ps. 145. me⁹ rex: ⁊ bñdicã nomini tuo in seculũ: et in seculũ seculi.
Per singulos dies benedicam

tibi: ꝛ laudabo nomē tuum in seculū et in seculum seculi.

Magnꝰ dñs ꝛ laudabilis nimis: ꝛ magnitudinis eiꝰ nō est finis.

Generatio ꝛ gñatio laudabit opa tua: ꝛ potentiā tuā ꝓnūciabunt.

Magnificētiā glie sctitatis tue loquenē: ꝛ mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribiliū tuorum dicent: et magnitudinē tuam narrabunt.

Memoriam abundantie suauitatis tue eructabunt: et iusticia tua exultabunt.

Miserator ꝛ misericors dominꝰ: patiens ꝛ multū misericors.

Suauis dñs vniuersis: ꝛ miserationes eius sup oia opera eiꝰ.

Confiteanē tibi dñe oia opera tua: et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: ꝛ potentiam tuam loquentur.

Ut notā faciāt filijs hoim potētiā tuā: ꝛ gliam magnificētie regni tui.

Regnū tuū regnū oiū seculoꝝ: ꝛ dominatio tua in omni generatione ꝛ generationē.

Fidelis dñs in omnibus verbis suis: ꝛ sctūs in oibꝰ operibꝰ suis.

Alleuat dominus oēs qui corruunt: ꝛ erigit omnes elisos.

Oculi oim in te sperant dñe: et tu das escā illoꝝ i tpe oportuno.

Aperis tu manum tuam: ꝛ imples omne animal benedictiōe.

Iustus dñs in oibus vijs suis: ꝛ sanctus in oibus operibꝰ suis.

Prope est dñs oibꝰ inuocātibꝰ eū: oibꝰ iuocātibꝰ eū in veritate.

Voluntatem timentium se faciet ꝛ deprecationē eorum exaudiet: ꝛ saluos faciet eos.

Custodit dñs oēs diligentes se: ꝛ omnes pctōres disperdet.

Laudationē dñi loqꝫ os meū: et benedicat ois caro noi sctō eiꝰ in seculū ꝛ i seculū scli. Gloria. Añ.

Ineternū ꝛ in seculuꝫ seculi. ps. 145.

Lauda aia mea dñm / laudabo dominū i vita mea: psallam deo meo q̄diu fuero.

Nolite cōfidere in pricipibꝰ: i filijs hoim in quibus nō est salus.

Exibit spiritus eius ꝛ reuertetur in terram suam: in illa die peribunt oēs cogitationes eorum.

Btūs cuiꝰ deꝰ iacob adiutor eiꝰ spes eiꝰ in dño deo ipiꝰ q̄ fecit celū ꝛ terrā: mare ꝛ oia q̄ in eis sūt.

Qui custodit veritatē in seculū facit iudiciū iniuriam patientibus: dat escam esurientibus.

Dominus soluit cōpeditos dominus illuminat cecos.

Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos.

Dominꝰ custodit aduenas pupillum ꝛ viduam suscipiet: ꝛ vias peccatorum disperdet.

Regnabit dñs i scla deꝰ tuꝰ syō: in gñatiōe ꝛ gñationē. Gloria. Añ.

Laudabo deū meū i vita mea. p. 146.

Laudate dnm quoniã bonus est psalmus: deo nr̃o sit iocũda decoraq̃ laudatio.
Edificans hierusalem dn̄s: dispersiones israelis cõgregabit.
Qui sanat cõtritos corde: et alligat contritiones eorum.
Qui numerat multitudinẽ stellarũ: et oibus eis nomina vocat.
Magnus dominus noster & magna virtus eius: et sapiẽtie eius non est numerus.
Suscipiẽs mãsuetos dn̄s: humilias aũt peccatores vsq̃ ad terrã
Precinite domino in cõfessiõe: psallite deo nostro in cythara.
Qui operit celum nubibus: et parat terre pluuiam.
Qui producit in montibus fenum: & herbã seruituti hominũ.
Qui dat iumẽtis escam ipsorũ: & pullis coruorũ iuocantibus eũ.
Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec tibijs viri beneplacitum erit ei.
Beneplacitũ est dn̄o sup timẽtes eũ: et in eis q̃ sperãt sup mia ei⁹.
Gl'ia. ã. Deo nr̃o iocũda sit laudatio

Lauda hierusalẽ ps. 147.
dn̄m: lauda deũ tuũ syon
Qm̃ confortauit seras portarũ tuarũ: benedixit filijs tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumẽti satiat te.
Qui emittit eloquiũ suum terre: velociter currit sermo ei⁹.
Qui dat niuem sicut lanam: nebulam sicut cynerem spargit.
Mittit cristallum suam sicut bucellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit.
Emittet verbũ suuz & liq̃faciet ea: flabit spũs eius et fluẽt aque.
Qui annũciat verbũ suũ iacob iusticias et iudicia sua israel.
Non fecit taliter omi nationi: & iudicia sua nõ manifestauit eis.
Gl'ia. ã. Lauda hierusalẽ dn̄z. Cp̄z.

2. Co ri. 1.

Benedict⁹ deus & pater dn̄i nostri iesu xp̄i: pater miarũ: & de⁹ toti⁹ cõsolatiõis: q̃ cõsolat nos in oi tribulatiõe nr̃a. R. Deo grãs. Hoc cp̄z. dr̃ i sabbat; ad ves. a Dn̄e ne i ira. vsq̃ ad. lxx. & a Deus oim. vsq̃ ad aduẽtũ dn̄i qñ de dn̄ica agit. Seq̃ns hy⁹. dr̃ in sabbat; ad ves. a De⁹ oim. vsq̃ ad aduẽtũ qñ de dn̄ica agit. hy⁹.

O Lux btã trinitas / & principalis vnitas: iam sol recedit igneus: ifunde lumen cordibus.
Te mane laudũ carmie / te dep̄cemur vesperi: te nostra supplex gloria / per cuncta laudet secula.
Deo pr̄i sit gl'ia / eiusq̃ soli filio cũ spũ paclyto / & nũc & ip̄petuũ. Amẽ. V. Vesptina orõ. Et dr̃ ãn. vt

Lu. 1.

Magnificat: anima mea dominum. (decet. p̄.
Et exultauit spũs me⁹: i deo salu
Q̃r respexit hũilita (tari meo.
tẽ ãcille sue: ecce eni ex hoc beatã

me dicent oēs generationes.
Quia fecit michi magna q̄ potens est: ⁊ sanctum nomen eius.
Et misericordia ei⁹ a progenie in progenies: timentib⁹ eum.
Fecit potentiā in brachio suo: dispersit supbos mēte cordis sui.
Deposuit potētes de sede: ⁊ exaltauit humiles.
Esurientes impleuit bonis: ⁊ diuites dimisit inanes.
Suscepit israel puerum suum: recordatus misericordie sue.
Sicut locut⁹ est ad prēs nr̄os: abrahā ⁊ semini ei⁹ i scl'a. Gl'ia.
¶ Ad cōpletoriū dr̄ Pater nr̄. ⁊ Aue maria. Incipiat sacerd. ℣.
Conuerte nos de⁹ salutaris nr̄.
℟. Et auerte iram tuā a nobis.
Deus in adiutoriū meū itēde.
Dñe ad adiuuādū. Gl'ia. ps. 4.
Cum iuocarē exaudiuit me de⁹ iusticie mee: i tribulatōe dilatasti michi.
Miserē mei: ⁊ exaudi orōēz meā.
Filij hoīz vsq̄quo graui corde vt q̄d diligit̄ vanitatē ⁊ q̄rit̄ mē (daciū.
Et scitote q̄m mirifica uit dominus sanctū suū: dn̄s exaudiet me cum clamauero ad eū.
Irascimini ⁊ nolite peccare que dicitis in cordibus vestris: et in cubilibus vestris cōpungimini.
Sacrificate sacrificiuz iusticie ⁊ sperate in domino: multi dicūt quis ostendit nobis bona.
Signatū ē sup nos lumē vult⁹ tui dñe: dedisti leticiam in corde (meo.
A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.
In pace i idipm: dormiā ⁊ reqe (scā.
Q̄m tu dñe singulariter in spe: cōstituisti me. Gl'ia. ps. 30.
In te dñe spaui nō cōfūdar ieternū: in iusticia tua libera (me.
Inclina ad me aurē tuā: accelera vt eruas me.
Esto michi i deū ptectorē ⁊ i domū refugij: vt saluū me facias.
Q̄m fortitudo mea ⁊ refugium meum es tu: ⁊ propter nomē tuum deduces me et enutries me.
Educes me de laq̄o quē abscōderūt michi: q̄m tu es ptector me⁹
In man⁹ tuas cōmēdo spm̄ meū redēisti me dñe de⁹ veritat̄. Gl'a.
Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi commorabitur. ps. 90.
Dicet dño susceptor me⁹ es tu ⁊ refugiū meū de⁹ me⁹ spabo i eū.
Quoniā ipse liberauit me de laqueo venātiū: et a verbo aspero.
Scapulis suis obumbrabit tibi et sub pennis eius sperabis.
Scuto circūdabit te veritas ei⁹ non timebis a timore nocturno.
A sagitta volante in die a negocio perambulāte in tenebris: ab incursu et demonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille ⁊ decem milia a dextris tuis: ad te au

tem non appropinquabit.
Verūtñ ocl'is tuis cōsiderabis: ꝛ retributionē pctōꝝum videbis.
Quoniā tu es dñe spes mea: altissimum posuisti refugiū tuū.
Non accedet ad te malum: ꝛ flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
Qm̄ āgelis suis mādauit de te: vt custodiāt te i oībus vijs tuis.
In manib⁹ portabūt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū.
Sup aspidē ꝛ basiliscū ambulabis: ꝛ ꝯculcabis leonē ꝛ draconē.
Qm̄ i me spauit liberabo eū: ptegā eū qm̄ cognouit nomē meū.
Clamauit ad me ꝛ ego exaudiā eum: cum ipso sum in tribulatione/ eripiam eū et glorificabo eū.
Longitudine dieꝝ replebo eū: et ostēdā illi salutare meū. ps.133.
Ecce nunc benedicite dominū: om̄es serui domini.
Qui statis in domo domini: in atrijs domus dei nostri.
In noctibus extollite man⁹ vestras in sancta: et bñdicite dñm.
Bñdicat te dñs ex syō: q̄ fecit celū ꝛ trā. Gl'ia. In festo scē triñ. ad ꝯpl. ā Miserere mihi dñe: ꝛ exaudi orōnē meā. Hec pdic. ā. dr sup ps a festo scē triñ. vsq ad aduē. dñi nisi i festꝭ ꝛ oct. btē ma. reliq̄rū: oim sctōꝝ ꝛ dulcissimi nois iesu.
Hie=re.14 Tu in nobis es dñe Cpm. ꝛ nomē sctm̄ tuū iuocatū est sup nos: ne derelinquas nos dñe
Saluator mū (de⁹ nr. hy⁹. di domine/ qui nos saluasti hodie: in hac nocte nos protege/ ꝛ salua omni tempore.
Adesto nunc propicius/ et parce supplicantibus: tu dele nostra crimina/ tu tenebras illumina.
Ne mentē somn⁹ opprimat/ nec hostis nos surripiat: nec vllis ca ro petim⁹/ cōmaculet sordibus.
Te reformator sensuum/ votis precamur cordiū: vt puri castis mētibus/ surgam⁹ a cubilibus.
Deo pr̄i sit gl'ia eiusq soli filio: cū spū paclito/ ꝛ nūc ꝛ imppetuū. Amē. V. Custodi nos. R. Ut pupillā ocl'i sub vmbra alarū tuaꝝ ptege nos.
Nunc dimittꝭ seruū tuū ps. Luce 2. dñe: scd̄m vbū tuū i pace.
Quia viderūt ocl'i mei salutare tuū
Qd̄ parasti: añ faciē oīū ppl'oꝝ.
Lumē ad reuelationē gētiū: et gl'iam plebis tue isrl'. Gl'ia. ā Lucem tuā dñe nobis cōcede vt destitutis cordiū tenebris puenire possim⁹ ad lumē qd̄ est xp̄s. Hoc ꝯplet. dicit oib⁹ duplicib⁹ festis a festo scē trinitatis vsq ad aduētū dñi: nisi i festis btē marie: reliq̄ꝝ: oim sctōrū: ꝛ dulcissimi nomis iesu. ¶ In crastino scē trinitatꝭ ad cōplet. ān Miserere. ps. Cū inuoca. cpl. Tu in nobis. Hymnus.
Te lucis ante terminū/ rerū creator poscimus: vt solita cle

mentia/ sis presul ad custodiam.
Procul recedāt somnia/ et nocti
um fantasmata: hostēqꝫ nostrū
comprime/ ne polluant corpora.
Presta pater oīpotens/ p iesum
xpm dñm: qui tecū imperpetuū
regnat cū sancto spiritu. Amen.
℣. Custodi nos. ā. Salua nos dñe vi-
gilātes/custodi nos dormiētes: vt vigi
lem⁹ in xpo et requiescam⁹ in pace. ps.
Nūc dimittis. Preces et cetera q̄ ad
cōplet. ptinēt expleant. Hoc p̄di
ctū 9pl. vsqꝫ a crastino sctē trinita
tis vsqꝫ ad aduē. dñi: nisi in festis
duplicib⁹ et p oct. visitatōis/ assū
ptiōis/ et natiui. btē marie/ et nois
iesu/ et dedicatiōis ecclie: et nisi in
9meōratione beate marie. ¶ In
visitatione et assumptiōe btē ma
rie ad cōplet. sup psal. ān. Sācta
maria virgo intercede p toto mūdo: qꝛ
genuisti regē orbis. ps. Cū inuocarē.
Cp. Tu i nobis. hy⁹. Saluator.
cū hoc ℣. i fine Glia tibi dñe/ qui
nat⁹ es. ℣. Custodi. ā. Glorificam⁹
te dei genitrix qꝛ ex te nat⁹ est xps sal-
ua oēs qui te glorificant. ps Nūc di
mittis. ¶ In natiuitate btē ma-
rie ad cōplet. super psal. ā. Beata
mater et innupta virgo gloriosa regina
mundi/ intercede p nobis ad dñm. ps.
Cū inuocarē. Cp. Tu in nobis.
hy⁹. Saluator. ℣. Custodi. ā. Glo
rificamus. ps Nūc dimittis. Se-
quātur p̄ces. ¶ Hec predicta ān.
Glorificamus. dr etiā in cōmeōra-
tionib⁹ btē marie per totū annū:
nisi in aduē. dñi et i tpe paschali.
¶ In festo reliquiarū et oim san
ctorū ad 9plet. sup psal. ā. Sācto
rū precib⁹ cunctorū redde salutē corpo
ris et aīe xpe tuis famulis. ps. Cū in-
uocarē. cp. Tu i nobis. hy⁹. Sal
uator. ℣. Custodi nos. ān. Lucē tuā.
ps. Nūc dimitt. ¶ In festo nois
iesu ad 9pleto. ān. Miserere michi
dñe scdm iudiciū diligentiū nomē tuū
ps. Cū inuoca. Cp. Tu i no. Hy⁹.

Alma chorus dñi: nūc pā-
gat nomina summi.
Messias/ sother/ emanuel/ saba-
oth/ adonay.
Est vnigenitus
via/ vita/ manus/ homousyon.
Pricipiū priogenitus/ sapiētia
Alpha caput: finisqꝫ virtus.
simul vocitatur/ et est o.
Fons et origo boni: paraclyt⁹
ac mediator.
Agnus/ ouis/ vitulus: serpens/
aries/ leo/ vermis.
Os/ verbum/ splendor: sol glo-
ria/ lux/ et imago.
Panis/ flos/ vitis: mons/ ianua
petra/ lapisqꝫ.
Angelus et sponsus: pastorqꝫ
propheta/ sacerdos.
Athanatos/ kyrios/ theos/ pan
ton/ craton/ et isus.
Nominib⁹ his. Signet iesus.
Sint dño laudes. Amen. ℣. Cu
stodi nos dñe. ān O rex gloriose inter
sanctos tuos qui semp es laudabilis et

tamē ineffabilis: tu in nobis es dñe et nomē sanctū tuū; inuocatū est sup nos ne derelinquas nos deus noster: vt in die iudicii nos collocare digneris iter sanctos ⁊ electos tuos rex bñdicte. ℣. Nūc dimittis. Hoc ꝯplet. nō mutabitur per octa. quando de octaua agitur. ¶ Sequūtur p̄ces.

Pater noster. Aue maria. Et ne nos. Sed libera. In pace in idipsum. Dormiam ⁊ requiescam. Credo in deum. Carnis resurrectionem. Et vitam eternam amen.

Benedicamus patrem ⁊ filium cū sancto spiritu. Laudemus et superexaltemus eum in secula. Benedictus es domine i firmamento celi. Et laudabilis et gloriosus ⁊ superaltatus in secula. Bñdicat ⁊ custodiat nos omnipotens ⁊ misericors dñs. Amen. Cōfiteor. ⁊ Misereat. ⁊ Absolutionē. tam ad primā ꝙ ad completo. per totum annum / quādo Confiteor dicit. Et dicit priuati vt vix audiat a choro hoc modo. Respiciens ad altare. Confiteor deo / beate marie / oibus sanctis. Vertēs se ad chorū et vobis: peccaui nimis cogitatōe / locutiōe / ⁊ opere: mea culpa. Respiciens ad altare Precor sanctā mariā oms sanctos dei. Respiciēs ad chorū. Et vos orare p me. Chorus respōdeat ad eū cōuersus. Misereat. postea primo ad altare cōuersus Confiteor. Deinde ad sacerdotē conuersus vt prius sacerdos se habuit. Deinde dicat sacerdos ad chorum. Misereatur vestri omnipotēs deus / et dimittat vobis omia peccata vestra; liberet vos ab omni malo: conseruet et confirmet in bono: et ad vitam perducat eternam. Amen.

Absolutionē omnium peccatorum vestrorū: spacium vere penitentie: emendationem vite: gratiam ⁊ consolationē sancti spiritus tribuat vobis omipotens et misericors dominus. Amen.

Deus tu cōuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur i te. Ostēde nobis dñe misericordiā tuam. Et salutare tuū da nobis. Dignare domie nocte ista. Sine peccato nos custodire. Miserere nostri domine. Miserere nostri. Fiat mia tua domine sup nos. Queadmodū sperauimus in te. Dñe deus virtutū ꝯuerte nos. Et ostēde faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Domie exaudi orationem meā. Et clamor meus ad te veniat. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oremus. He p̄ces p̄dicte dicātur supradicto modo per totum annū ad completoriū: tam in festis duplicibus / ꝙ simplicibus / etiā sine regimine

chori. Et in ferijs nisi a cena dñi vsq3 ad octa. pasche: ita tamen q in oibus ferijs per aduētū. Et a Dñe ne in ira. vsq3 ad cenā dñi ⁊ a De⁹ oiꝫ. vsq3 ad aduētū dñi qñ de fer. agit: p⁹ ℣. Fiat mia ⁊c. stati

Exaudi dñe vocē meā sequat. quia clamaui ad te. Miserē mei ⁊ exaudi me. Sequat ps. Miserere mei de⁹. tot⁹ ps. ꝺ2 cū Glia. et Sicut erat. sine nota. Et tūc oia fiant in ꝓstratiōe ab iceptiōe p2i mi. Kyriel. vsq3 post orō. ⁊ Cōfiteor. ⁊ Misereat. ⁊ Absolutionē. ita tamē q imediate post pm. erigat se sacerdos solus sic dicēdo.

Exurge domie adiuua nos. Et libera nos propter nomē tuum.

Dñe de⁹ virtutū cōuerte nos. Et ostēde faciē tuā ⁊ salui erim⁹.

Domine exaudi orationē meā. Et clamor meus ad te veniat.

Dñs vobis. Et cū spi. Oremus

Illumina quesum⁹ dñe de us tenebras nostras: ⁊ totius noctis isidias: tu a nobis repelle ꝓpicius. Per dñꝫ nostrū iesum xp̄ꝫ. i vnita. Dñs vobis. Bñdicam⁹ dño. Hec orō ꝑdicta cū cp. ⁊ ℣. Custodi. dicat ad ꝯpl. p totū annū: nisi a cena dñi vsq3 ad oct. pas. Si die p ānū post ꝯpl. de die et post mat. de die: ꝑterq i dupl. festis. Et p oct. corpis xp̄i ⁊ visitatiōis assūp. ⁊ nati. btē marie: ⁊ nois iesu: ⁊ dedicatōis eccl'ie: ⁊ in die aiaꝝ: ⁊ in vigi. nati. dñi ⁊ ab hic vsq3 ad iceptionē hyst. Dñe ne in ira. Et a. iiij. fer. ãn pasch. vsq3 ad iceptōeꝫ hyst. De⁹ oim ꝺ2 p pace eccl'e: cū genuflectōe sine nota

Ad te leuaui ocu (iste ps. los meos: q̄ hitas in celis

Ecce sicut oculi seruorū: in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancille in manibus domine sue ita oculi nostri ad dominū deum nostrum: donec misereatur nostri.

Miserere nostri domine miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.

Quia multū repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus ⁊ despectio superbis. Gloria pri. Sicut erat. Finito ps. seqt Kyrieleysō. Xp̄e eleysō. Kyrieley. Pr nr̄. Deide dicat sacerd. executor officij i audiētia sine nota.

Et ne nos idu. Sed libera nos

Exurge domie adiuua nos. Et libera nos propter nomē tuum.

Dñe de⁹ vtutū cōuerte nos. Et ostende faciē tuā ⁊ salui erimus.

Domine exaudi orationē meā. Et clamor meus ad te veniat.

Dñs vobis. Et cū spi. Oremus.

Ecclie tue dñe ꝑcesplacat⁹ admitte: vt destructis aduersitatib⁹ ⁊ errorib⁹ vniuersis: secura tibi seruiat libertate ⁊ pacē nr̄is ꝯcede tēporib⁹. Per xp̄ꝫ.

His dictis:surgat sacerdos et oẽs clerici a ꝓstratione osculãtes formulas.ãn. **Ne reminiscaris dñe delicta nostra vel parentũ nostrorum: neqꝫ vindictam sumas de peccatis nostris.** Non dr vlteri⁹ quãdo dr i choro **Parce dñe/ parce populo tuo quẽ redemisti pcioso sanguine tuo ne ineternũ irascaris nobis: et ne des hereditatem tuã in perditionẽ/ ne ineternũ obliuiscaris nobis.** Notãdũ ꝙ oĩni feriali die per totã.xl. dicit letania sicut i.ij.feria vsqꝫ ad ordinẽ martyrũ.et **Propicius esto.** vsqꝫ ad finẽ. Et q̃cq̃d sacerdos dicit de letania:chorus idẽ repetat plene et integre vsqꝫ ad ꝑlationẽ. **Ut pace nobis dones.** Tũc respondeat chorus. **Te rogamus audi nos.** tm̃: et sic de singulis vsqꝫ ad **Fili dei:te rogam⁹ audi nos.** Tunc respondeat chorus idem: et sic de singlis vsqꝫ ad **Kyrieleyson. Christe eleyson. Kyrieleyson.**

¶ Feria secunda. Letania.

Kyrieleyson. Christe eleyson. Christe audi nos.
Pat de celis de⁹: Miserẽ nobis
Fili redemptor mundi deus: Miserere nobis.
Spũs sctẽ de⁹: Miserere nobis
Scã trinitas vn⁹ de⁹: Mise.no.
Sancta maria Ora pro nobis.
Sancta dei genitrix or.
Sancta virgo virginum or.
Sancte michael Ora p no.
Sancte gabriel Ora p no.
Sancte raphael Ora p no.
Omnes sancti angeli et archangeli Orate pro nobis.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines. Orate p nobis.
Sancte iohannes baptista or.
Omnes sancti patriarche et prophete. Orate pro nobis.
Sancte petre Ora p no.
Sancte paule Ora p no.
Sancte andrea Ora p no.
Sancte iohannes Ora p no.
Sancte iacobe Ora p no.
Sancte thoma Ora p no.
Sancte philippe Ora p no.
Sancte iacobe Ora p no.
Sancte mathee Ora p no.
Sancte bartholomee or.
Sancte symon Ora p no.
Sancte thadee Ora p no.
Sancte mathia Ora p no.
Sancte barnaba Ora p no.
Sancte marce Ora p no.
Sancte luca Ora p no.
Omnes sancti apostoli et euangeliste. Orate pro nobis.
Omnes sancti discipuli domini et innocentes. Orate p nobis.

¶ Hucusqꝫ dicitur in singulis letanijs. ¶ Feria secunda in.xl.

Sancte stephane Ora p nobis
Sancte line Ora p no.
Sancte clete Ora p no.
Sancte clemens Ora p no.
Sancte fabiane Ora p no.

Sācte sebastiane Ora p nobis
Sancte cosma Ora p no.
Sancte damiane Ora p no.
Sancte prime Ora p no.
Sancte feliciane Ora p no.
Scté dionysi cū socijs tuis or
Sācte victor cū socijs tuis or
Omnes sancti martyres or
Sancte siluester Ora p no.
Sancte leo Ora p no.
Sancte hieronyme Ora p no.
Sancte augustine Ora p no.
Sancte ysidore Ora p no.
Sancte iuliane Ora p no.
Sancte gildarde Ora p no.
Sancte medarde Ora p no.
Sancte albine Ora p no.
Sancte eusebi Ora p no.
Sancte swithine Ora p no.
Sancte birine Ora p no.
Omnes sancti confessores or
Omnes sancti monachi et here=
mite Orate pro nobis.
Sancta maria magdalene or
Sācta maria egyptiaca or
Sancta margareta Ora p no.
Sancta scolastica Ora p no.
Sancta petronilla Ora p no.
Sancta genouefa Ora p no.
Sācta praxedis Ora p no.
Sancta sotheris Ora p no.
Sancta prisca Ora p no.
Sancta tecla Ora p no.
Sancta affra Ora p no.
Sancta editha Ora p no.
Omnes sancte virgines or

Omnes sancti Orate p nobis.
Propici9 esto: Parce nobis dñe
Ab omi malo: Libera nos dñe.
Ab insidijs dyaboli. libera.
A dānatione perpetua. libera.
Ab iminentibus peccatorū no
strorū periculis. libera nos dñe.
Ab infestationib9 demonū. li.
A spiritu fornicationis. libera.
Ab appetitu inanis glorie. lib.
Ab omni imundicia mentis et
corporis Libera nos dñe.
Ab ira et odio et omni mala vo
luntate Libera nos domine.
Ab imūdis cogitationibus. li.
A cecitate cordis. libera.
A fulgure et tempestate. libera.
A subitanea et iprouisa morte. li.
Per mysterium sancte incarna
tionis tue Libera nos dñe.
Per natiuitatem tuam. libera.
Per sanctā circūcisionē tuā. li.
Per baptismum tuum. libera.
Per ieiunium tuum libera.
Per crucē et passionē tuā. libe.
Per preciosam mortē tuam. li.
Per gl'iosā resurrectōez tuā. li.
Per admirabilē ascensionē tu=
(am. li.
Per gratiā sancti spi=
ritus paraclyti: Libera nos dñe
In hora mortis: succurre nobis
In die iudicij. Libera. (dñe.
Pctōres: Te rogam9 audi nos.
Ut pacem nobis dones. te ro.
Ut misericordia et pietas tua
nos custodiat. Te rog. audi nos

Ut ecclesiam tuā regere et defensare digneris. Te rogamus.
Ut dōnum apostolicū ⁊ omnes gradus ecclesie in sancta religione conseruare digneris. Te ro.
Ut epōs ⁊ abbates nr̄os in sctā religione ꝯseruare digneris. te ꝛ.
Ut regi nostro ⁊ principib⁹ nostris pacem ⁊ verā cōcordiā / atq̧ victoriā donare digneris. te ro.
Ut ꝯgregatiōes oīꝫ sctōꝝ i tuo seruitio ꝯseruare digner̄. te ro.
Ut cunctū populū christianuꝫ precioso sanguine tuo redēptuꝫ conseruare digneris. Te roga.
Ut oībus bn̄factorib⁹ nostris sempiterna bona tribuas. te ro.
Ut animas nostras et animas parētum nostrorū ab eterna dānatione eripias. Te rogamus.
Ut fructus terre dare ⁊ conseruare digner̄. Te rog. audi nos.
Ut oculos misericordie tue super nos reducere digner̄. te ro.
Ut obsequtū seruitutis nostre rationabile facias. Te rogam⁹.
Ut mentes nostras ad celestia desideria erigas. Te rogamus.
Ut miserias paupeꝝ ⁊ captiuorū ītueri ⁊ releuare digneris. t ꝛ.
Ut oībus fidelibus defunctis requiem eternam dones. te rog.
Ut nos exaudire digneris. t ꝛ.
Fili dei. Te rogam⁹ audi nos.
Agnus dei q̄ tollis peccata mūdi: exaudi nos domine.
Agnus dei q̄ tollis peccata mūdi: parce nobis domine.
Agnus dei qui tollis pctā mūdi: miserere nobis.
Kyrieleyson. Christe eleyson.
Kyrieleyson. Pater noster.
Et ne nos iducas. Sed libera.
Ostēde nobis dn̄e miam tuam.
Et salutare tuum da nobis.
Et veniat super nos misericordia tua domine. Salutare tuuꝫ secundum eloquium tuum.
Peccauim⁹ cū patrib⁹ nostris.
Iniuste egim⁹ / iniq̄tatē fecim⁹.
Dn̄e nō scd̄ꝫ peccata nostra facias nobis. Neq̧ scd̄m iniquitates nostras retribuas nobis.
Oremus pro omni gradu ecclesie. Sacerdotes tui induātur iusticiam: et sancti tui exultent.
Pro fratribus et sororib⁹ nr̄is.
Saluos fac seruos tuos ⁊ ancillas tuas: de⁹ me⁹ sperātes in te.
Pro cuncto populo christiano.
Saluum fac populū tuū domīe et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsq̧ in eternū.
Dn̄e fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis.
Anime famulorūꝫ famularūq̧ tuarū requiescāt in pace. Amen.
Dn̄e exaudi orōnē meā. Et clamor me⁹ ad te veniat. Domin⁹ vobiscū. Et cū spū tuo. Oremus
Deus cui proprium est misereri semp et parcere su-

scipe deprecationem nostram: et quos delictorũ cathena constringit: miseratio tue pietatis absoluat. Per christum dominum nostrum. Amen. Oremus.

Omnipotēs sempiterne deus qui facis mirabilia magna solus: pretende super famulos tuos pontifices: & super cunctas congregationes illis commissas spiritū gratie salutaris: et vt in veritate tibi cōplaceant/ perpetuū eis rorem tue benedictionis infunde. Oratio.

Deus qui caritatis dona per gratiam sancti spūs tuorū cordibus fideliū infundis: da famulis & famulab⁹ tuis/ fratribus & sororibus nostris/ pro quibus tuā deprecamur clemētiam salutē mentis & corporis: vt te tota virtute diligāt: & q̄ tibi placita sunt/ tota dilectiōe pficiāt. Orō.

Deus a quo sancta desideria recta consilia et iusta sunt opera: da seruis tuis illam quā mundus dare non potest pacem: vt & corda nostra mandatis tuis dedita/ et hostiū sublata formidine: tempora sint tua protectione tranquilla. Oratio.

Ineffabilem misericordiā tuam nobis quesumus domine clemēter ostende: vt simul nos et a peccatis oībus exuas: & a penis quas pro his meremur benignus eripias. Oratio.

Fidelium deus omniū conditor & redemptor animabus omniū fidelium defunctorum: remissionē cunctorū tribue peccatorum: vt indulgētiam quam semper optauerūt/ piis supplicationibus consequātur. Oratio.

Pietate tua quesumus domine nostrorū solue vincula omniū delictorum: et intercedente beata & gloriosa semper virgine dei genitrice maria: cū oibus sanctis: nos famulos tuos & omnem populum catholicū in omni sctitate custodi: omnesq; consanguinitate ac familiaritate/ vel confessione nobis iunctos seu oēs christianos: a viciis purga: virtutibus illustra: pacem et salutem nobis tribue: hostes visibiles et inuisibiles remoue: pestē repelle: inimicis nostris caritatē et sanitatem largire: & omnibus fidelib⁹ viuis ac defunctis in terra viuentiū vitam & requiē eternam concede. Per eundem christum dominū nostrum. Amen.

¶ Finis psalterii.

¶ In natali vni⁹ apl'i siue pl'iorū aplorū p totū ānū extra tp̄s pasche. Ad .j. ves. ā. Estote fortes i bello ⁊ pugnate cū ātiquo serpēte ⁊ accipietis regnū eťnū all'a. Qñ fit seruitiū de cōi vni⁹ apl'i post .lxx. tūc i fine isti⁹ āe. loco all'a. dicať Hec dicit dn̄s. In aliis vo āis. loco all'. dicať illud vbū in eťnū. p̄s. fer. Cp̄z.

Ephe. 2.

Iam nō estis hospites et aduene: sʒ estis ciues sctōrū ⁊ domestici dei superdificati sup fundamētū aplorū ⁊ pphetarū. R. Qui sūt isti qui vt nubes volāt Et quasi colūbe ad fenestras suas. V. Cādidiores niue nitidiores lacte rubicundiores ebore antiquo. Et.

Annue xp̄e (Gl'ia. Et. hy⁹ seculorū dn̄e nobis p hui⁹ Qñ fit mētio pl'iorū aplorū tūc dicet nobis p horū tibi cara merita vt q̄ te corā grauiter deliqm⁹ huius soluanť gl'iosis precibus.

Salua redēptor plasma tuū nobile signatū scō vult⁹ tui lūie nec lacerari sinas fraude demonū ppter quos mortis exoluisti pciū.

Nole captiuos esse tuos seruulos absolue reos ꝯpeditos erige ⁊ quos cruore redemisti proprio rex bone tecū fac gaudere ppeti.

Sit tibi iesu benedicte dn̄e gl'ia virt⁹ honor et iperiū vna cū p̄re sctōq3 paclyto cū qb⁹ regnas de⁹ añ scl'a Amē. V. In oēm terrā exiuit sonus eorū. An. Bt̄i eritis cū vos oderit hoīes ⁊ cū separauerit vos ⁊ exprobrauerint ⁊ eiecerint nomē vestrū tāq̄ malū ppť filiū hoīs gaudete ⁊ exultate ecce eni merces vr̄a multa est i celo. p̄s. Mag. Oro de vigi. d̄r si ppa habeať. Sin aūt d̄r oro de die. Et si necesse fuerit q̄ pces. fieri debeat de fes. alicui⁹ apl'i ⁊ nō hēať ppria oro de vigil'. tūc d̄r ad pces.

Quesum⁹ oīp̄s de⁹ (ista orō. vt nr̄a deuotio q̄ natalicia bt̄i N. apl'i tui ātecedit patrocinia itercessionis ei⁹ accumulet. Per. Ad matu. iuita. Regē aplorū dn̄m: Venite adorem⁹. p̄s. Venite. hy⁹ Annue xp̄e. In .j. noct. ā. In oēm terrā exiuit sonus eorū: ⁊ in fines orbis terre vba eorū. p̄s. Celi enar. an. Clamauerūt iusti ⁊ dn̄s exaudiuit eos. p̄. Benedicā. ā. Cōstitues eos pricipes sup oēʒ terrā: memores erūt nois tui dn̄e. p̄s. Eructa. V. In oēm trā. R. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporū dicit dn̄s Estote ergo prudētes sicut serpētes ⁊ simplices sicut colūbe. V. Duʒ lucem habetis credite in lucem vt filii lucis sitis / dicit domin⁹. Estote ergo pruden. R. Tollite iugū meū sup vos dicit dn̄s: ⁊ discite q2 mitis sum ⁊ hūilis corde: Jugū eni meū suaue est ⁊ on⁹ meū leue. V. Et iuenietis requiē aīab⁹ vr̄is. Iu. R. Dū steteritis ante reges ⁊ p̄sides nolite cogitare quō aut qd loquamini: Dabiť eni vobis in illa hora qd loquamini. V. Nō eni vos estis q̄ loquimini sed sp̄us p̄ris vestri q̄

loquitur i vobis. Dabitur. Gl'ia. Da. In ij. noc. ā. Principes pplo℞ cōgregati sūt cū deo abrahā. ps. Oēs gētes. ā. Dedisti hereditatē timētib⁹ nomē tuū dñe. ps. Exaudi de⁹ dep. ā. Annūciauerūt opa dei ⁊ facta ei⁹ itellexerūt. ps. Exaudi de⁹ ora. V. Cōstitues. R. Vidi cōiūctos viros habētes splēdidas vestes ⁊ āgel⁹ dñi locut⁹ ē ad me dicēs Isti sūt viri scti facti amici dei. V. Vidi angelū dei volātē p mediū celi voce magna clamātē ⁊ dicētē. Isti. R. Isti sunt triūphatores ⁊ amici dei q̄ cōtēnētes iussa pricipū meruerūt pmia eterna Mō coronātur ⁊ accipiūt palmā. V. Isti sūt q̄ venerūt ex magna tribulatiōe ⁊ lauerūt stolas suas i sanguie agni. Mō. R. Fuerūt sine q̄rela an̄ dñm ⁊ abiuicē nō sunt sepati. Calicē dñi biberūt Et amici dei facti sunt. V. Tradiderūt corpora sua ppt̄ deū ad supplicia: ideo coronantur ⁊ accipiūt palmā. Cali. Gl'ia. Et. In iij. noc. ān. Exaltabuntur cornua iusti all'a. Infra. lxx. i hac ān. pced. ⁊ i alia seq̄nte i loco all'a dicetur ieternū. ps. Cōfitebimur. ā. Lux orta ⁊ iusto all'a: rectis corde leticia all'. ps. Dñs reg. exul. ā. Custodiebant testionia ei⁹ ⁊ pcepta ei⁹ all'. Post. lxx in fine isti⁹ āe. loco all'a dicetur q̄ dedit illis. ps. Dñs reg. ira. V. Nimis hoñ. R. Isti viuētes i carne plātauerūt eccl'iam sanguie suo: nō sūt de t̄ris corpora corū separata: Quorum merita sunt in celis aie sancto℞ coequales. V. Sancti p fidē vicerūt regna opati sūt iusticiam adepti sunt repromissiones. Quo. R. Isti sūt viri scti quos elegit dñs i caritate nō ficta ⁊ dedit ill'r gl'iam sempit̄nā: Quo℞ doctria fulget eccl'ia Ut sol ⁊ luna. V. In oēz terrā exiuit sonus eo℞: ⁊ in fines orbis terre v̄ba corū. Quo℞. R. Ciues aplo℞ū ⁊ domestici dei aduenerūt hodie: Portātes facē ⁊ illuminātes patriā dare pacē gētibus Et liberare ppl'z dñi. V. Audite p̄ces supplicū vite et̄ne poscētes pmia: q̄ fertis i dextris manipulos iusticie q̄q3 gaudētes aduenistis hodie. Por. Gl'ia. Et li. V. Dedisti hereditatem. R. Timentib⁹ nomē tuū dñe. In laud. ān.

Hoc est pceptū meū vt diligatis iuicē sicut dilexi vos. ps. Dñs regn. ān. Maiorē caritatem nemo habet vt aiam suā ponat q̄s p amicis suis. ps. Jubil'. ān. Uos amici mei estis si feceritis q̄ pcipio vobis dicit dñs. ps. Deus de⁹. ān. Beati mūdo corde q̄m ipi deū videbunt. ps. Bñd. ān. In patiētia vestra possidebitis aīas vestras. ps. Laud. cap. Iā nō estis. Hy⁹.

Exultet celū laudib⁹ | resultet terra gaudijs: apostolo℞ gloria | sacra canunt solēnia.
Uos secli iusti iudices | et vera mundi lumina: votis precamur cordiū | audite preces supplicum
Qui celum verbo clauditis | serasq3 eius soluitis: nos a peccatis omnibus | soluite iussu q̄sumus.
Quorū precepto subditur | sal⁹ ⁊ languor oim: sanate egros mo

ribus nos reddẽtes virtutibus. Ut cũ iudex aduenerit / xp̃s in fine seculi: nos sempiterni gaudij / faciat esse compotes. Deo p̄ri sit gl̃ia eiusq; soli filio: cũ spũ paraclyto / & nũc & iperpetuũ. ℣. Annũciauerũt opa dei. ℟. Et fctã ei⁹ intel. ãn. Tradẽt eni vos i cõsilijs & i synagogis suis flagellabũt vos: & añ reges & p̄sides ducemi ppř me i testimoniũ illis & gẽtib⁹. p̄s. Bñ⁹. Or. de die dicař si p̄pria h̃eař: sinaũt d̃r

Exaudi (ista oro de cõi. oro) dñe pplm̃ tuũ cuz scti apl̃i tui N. p̄tocinio supplicãtẽ vt tuo semp auxilio munit⁹: secura tibi possit deuotõe seruire. p. Ad. j. ã. Hoc ẽ p̄ceptũ. p̄s. De⁹ i no. Ad. iij. ã Maiorẽ. p̄s. Legẽ po. cp̄. Jã nõ estis ℟. Jn oẽz t̃rã Exiuit son⁹ eorũ. ℣. Et i fines orbis t̃re v̄ba eorũ. Exi. Gl̃a. Jn. ℣. Cõstitues. Oro vts̃. Ad. vj. ãn. Uos amici mei. p̄s. Defecit. Cp̄m.

Act. 5. Per manuus apl̃orũ fiebãt signa et p̄digia multa in plebe et magnificabat eos ppl̃s. ℟. Cõstitues eos p̄ncipes: Sup oẽm terrã. ℣. Memores erũt nõis tui dñe. Sup. Gl̃ia p̄ri. Consti. ℣. Nimis honorati sunt. Oro vts̃. Ad. ix. ãn. Jn patiẽtia. p̄s. Mirabilia. Cp̄m.

Act. 5. Ibant apostoli gaudẽtes a cõspectu cõsilij quoniã digni habiti sunt p nomie iesu cõtumeliaz pati. ℟. Nimis honorati sunt Amici tui deus. ℣. Nimis cõforta-tus est p̄ncipatus eorũ. Amici. Gl̃ia. Nimis. ℣. Annũciauerũt. Ad. ij. vs̃. ãn. Jurauit dñs et nõ penitebit eũ tu es sacerdos ieternũ. p̄s. Dixit dñs. ãn. Collocet eũ dñs cũ p̄ncipib⁹ p̄pl̃i sui. p̄s. Laudate pueri. ãn. Dirupisti dñe vincula mea tibi sacrificabo hostiã laudis. p̄. Credidi. ã. Eũtes ibãt & flebãt mittẽtes semina sua. p̄s. Jn ɔuertẽdo. ãn. Confortatus est p̄ncipat⁹ eorũ & honorati sũt amici tui de⁹. p̄. Dñe p̄basti. cp̄. Jã nõ estis Si dupl̃. fes. fuerit tũc d̃r. ℟. Ciues apl̃orũ. sinaũt nullũ ℟. d̃r hy⁹ Exultet. ℣. Annũciauer. ã. Jn regñatiõe cũ sederit fili⁹ hois i sede maiestatis sue sedebitis & vos iudicãtes duodecim trib⁹ isrl̃ dicit dñs. p̄. Mag. oro vts̃. ¶ Jn natali vni⁹ marty. extra t̃ps paschale. ¶ Nota q̃ cõiř p totũ ãnũ i festis. ix. lc. sup p̄os. fer. d̃r ãn. Iste sctũs. nisi i festis scti albani marř. quãdo trãslatio scti edwardi cũ. ix. lc. celebrař i eadẽ ebdo. & scti edmũdi regis & mar. qñ festũ scti clemẽtis i eadẽ ebdõ. ɔtigerit. Ad vel. sup p̄os. fer. ãn. Iste sctũs pro lege dei sui certauit vsq; ad mortẽ et a verbis impiorũ nõ timuit fundatus eni erat supra firmã petram Uel alia ãn. Btũs vir q̃ suffert tẽtatione: q̃m cũ p̄bat⁹ fuerit accipiet coronã vite quã repromisit de⁹ diligentib⁹ se. He p̄dicte due ãe. dicãř alternis vicib⁹ p ebdõ. sup p̄os. i fes. ix. lc. vni⁹ marř. ita tñ q̃ qñ d̃r ã Btũs

vir. sup ps. tūc dicet istud Cpm.

mat. 7. Iste scūs p lege dei sui certauit vsq ad mortē & a verbis impiorū nō timuit fundat⁹ eni erat supra firmā petrā. Ad vtrasq vbs & ad mat. & ad. iij. silr qñ dr ā. Iste scūs. sup p. tūc dr seqns cpm

Jac. 1 Beat⁹ vir q suffert tētatiōez qm cū pbat⁹ fuerit accipiet coronā vite quā repromisit de⁹ diligētib⁹ se. Vel aliud cp. seqns.

Eccl. 12. Beat⁹ vir q i sapia morabit & q i iusticia meditabit: & i sensu cogitabit circunspectionē dei. Ad vtrasq ves. & ad mat. & ad iij. i fes. iij. lc. sine regi. cho. nūq dr R. ad prias vs. In fest. ix. lc. ad. j. ves. dr R. De vno mart. decollato. R. Perceptur⁹ tam vir. De vno martyre nō decollato R. Btūs vir q suffert. Hy⁹.

Martyr dei q vnicū patris sequendo filiū: victis triūphans hostib⁹ victor fruens celestibus. Tui pcat⁹ mūere nrm reatū dilue: arcēs mali cōtagiū vite remouens tediū. Soluta sūt iā vicula tui sacrati corpis: nos solue vīclis scli amore filij dei. Deo pri. V. Glia & honore coronasti eū dne. ān Hic est vere martyr q p xpi noie sāguinē suū fudit q minas iudicū non timuit: nec terrene dignitat glia qsiuit: s ad celestia regna feliciter puenit. p. Mag.

Adesto dne supplicatōib⁹ nris: & itercessiōe Oro. bti. N. martyris tui ppetuā nobis miaz tuā benign⁹ ipēde. p d.

Presta qs ops Alia oro. de⁹: vt q bti. N. martyris tui natalicia colim⁹: itercessione ei⁹ in tui nois amore roboremur p do. Qñ duo fes. vni⁹ mar. i vna ebd. silr cōtigūt tūc dr ad mēo. de alio fes. cū ista ā. Iste cognouit. Ire ad. ij. vs. V. Posuisti. oro. vt decet Ad mat. i fes. ix. lc. & iij. q hnt dupl. iuit. Inui. Iust⁹ florebit i domo dni plātat⁹: Gaudeam⁹ & exultem⁹ in ei⁹ sacra solēnitate. p. Veni. Alid iuita. i fes. iij. lc. q hnt iuit. simpl. inuit. Regē martyr dnm: Venite adoremus. p. Veni. hy⁹. Martyr. In. j. noc. ān. In lege dni fuit volūtas eius die ac nocte. p Btūs vir. ā. Predicās pceptū dni cstitut⁹ est i mōte scō ei⁹ ps. Quare fre. ā. Voce mea ad dnm clamaui: & exaudiuit me de monte scō suo. p. Dne qd mul. V. Glia & hon.

l. j. Qui sctōr merita religiosa caritate mirat: dcq iustor gliaz frequēti laude collo qtur eor mores scōs atq iusticiā imitet. Qm quē delectat scti alicui⁹ meritū: delectare debet par circa cultū dei obsequiū. Tu. R. Iste scūs p lege dei sui certauit vsq ad mortē: & a vbis ipior nō timuit: Fūdatus eni erat supra firmā petrā. V. Munimie regio septus nullaten⁹ ab aduersariis est superat⁹. Fūda. l. ij. Quare etiaz imitari debet

si laudat: aut laudare nō debet si imitari detractat. Ut q̄ aliū laudat: laudabilē se reddat: & q̄ scōꝝ merita admirat: mirabilis ipē vite sctitate reddat. ℟ Iust⁹ germiabit sicut liliū: Et florebit ietnū añ dñz ℣ Plātat⁹ i domo dñi: i atriis dom⁹ dei (nr̄i. Et. L.iij.

SI ppterea frēs iustos fidelesq̄ȝ diligimus q̄ꝛ i ipis iusticiā fidēq̄ȝ suspicimus possum⁹ quoq̄ȝ nos esse qđ sunt si faciam⁹ ipi qđ faciūt. Neq̄ȝ eni nobis difficile ē qđ ab ipis gerit imitari: cū sine p̄cedēti exēplo ab antiq̄s talia gesta cōspicimus: vt nō ipi alioꝝ emuli redderent: sȝ emulāde v̄tutȝ seipos nobis p̄berent exēplū: vt nos dū ex ipis & ex nob̄ȝ alij p̄ficiūt: sic xp̄s in suis sēp̄ i ecclia laudet. ℟ Iste cognouit iusticiā & vidit mirabilia magna: & exorauit altissimū Et iuētus est in nūero sctōꝝ. ℣ Iste est q̄ ꝯtēpsit vitā mundi: & puenit ad celestia regna. Et. Glia. Et. In.ij.noc. ā Filii hoīȝ scitote: q̄ꝛ dñs sctm̄ suū mirificauit. ps. Cū iuo. ā. Scuto bone volūtatȝ tue coronasti eū dñe. p̄. Uerba. ā In vniuersa t̄ra glā & honore coronasti eū. p̄. Dñe do.nr̄. ℣ Posuisti dñe. Et notādū ē q̄ꝛ qñ dr̄ ℟ia. de.ij.noc. cōis hyst. i festȝ.iij.lc.vni⁹ mart. tūc nō dicet añ lc. ℣ Posuisti dñe. sed ℣. Glia & hono. & hoc pp̄ter.ix. Nām.q̄ est āñ.vltia.lec.iiij.

AB origine mundi inocēs abel occidit. Enoch deo placens trāsfert: iust⁹ noe iuenit. Abrahā fidelis p̄bat. Moyses māsuetus dinoscit: Jesus cast⁹: Dauid lenis: Helias accept⁹: Daniel scūs Tres pueri victores reddūtur. Ap̄li xp̄i discip̄li credētiū magistri habēt. ℟ Desideriū aīe ei⁹ tribuisti ei dñe. Et volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eū. ℣ Qm̄ p̄uenisti eū i bñdictiōib⁹ dulcedinis posuisti i capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. Et. Lec.v.

DE q̄bus erudici ꝯfessores fortissime pugnāt martyres p̄fecti triūphāt: et xp̄iani sēp̄ exercitū dyaboli deo armati debellāt In iustis & sctis sēp̄ pares v̄tutes existūt: dissimiles pugnē & glīose victorie. Uñ xp̄iane delicat⁹ es miles: si putas te sine pugna vincere: sine certamine triūphare. ℟ Dñe p̄uenisti eū in benedictionib⁹ dulcedinis: Posuisti i capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. ℣ Uitā petiit a te: & tribuisti ei dñe. Po. Le.vj.

EXerce vires: fortitudīe dimica: attrociter i p̄lio ista: cōcerta: cōsidera pactū: ꝯditionē attende militiā nosce. Pactū qđ spopōdisti: cōditionē qua accessisti: militiā cui nomē dedisti. Hoc eni pacto quos miraris cūcti pugnarūt. Hac ꝯditiōe vniuersi vicerūt. Hac militia triūpharunt. ℟ Glia & honore coronasti eū dñe: & ꝯstituisti eū sup opa manuū tuaꝝ: Dia

subiecisti sub pedib⁹ ei⁹. ℣. Dñe eleua ta est magnificētia tua sup celos deus Dia. Glia. Dia. In .ij. noc. ā. Iust⁹ dñs ꝛ iusticias dilexit eq̄tatē vidit vultus ei⁹. ꝑ. In dño ɔfi. ā. Habitabit i tabernaclo tuo: requiescet i mōte scō tuo ꝑ. Dñe qs hi. ā. Posuisti dñe sup caput ei⁹ coronā de lapide pcioso. ꝑ. Dñe i vir. ℣. Iust⁹ vt palma florebit. Nō vlteri⁹ dicet quotiēscūq3 ō;: nisi ad horā .ix. post cp3. tm̄. ℟. Sicut cedr⁹ libani multiplicabit. Euāg. scd3 Ioh. 12.

In il. t. di. ie. di. suis iohēz. Amē amē dico vobis. Nisi granū frumēti cadēs in tra mortuū fuerit: ipm solū manet. Et r̄.

Omelia bti augustini epi. lc. vij

Se dicebat dñs granū mortificādū ꝛ multiplicādū. Mortificādū i ifidelitate iudeoꝝ: ꝛ multiplicādū i fide oim pploꝝ. Iā vo exhortās ad passiōis sue sectāda vestigia. Qui amat iqt aiam suā pdet eā. Qd duob⁹ modis pōt itelligi. Qui amat pdet eā: id est si amas pdis. Si cupis vitā tenere in xpo: noli mortē timere p xpo. ℟. Corona aurea sup caput ei⁹ exp̄ssa signo scitatis: Glia honor ꝛ op⁹ fortitudis. ℣. Cibauit illū pane vite ꝛ itellect⁹ ꝛ aqua sapie salutar potabit illū

Itē alio mō. (Glia. lc. viij.

Qui amat aia3 suā pdet eā Noli amare ne pdas. noli amare in hac vita ne pdas in etna vita. Sequit Et q̄ odit aiam suā i hoc mūdo i vitā etnā custodit eā. Ergo qd supradictū est: q̄ amat sub itelligit i hoc mūdo: ipse itaq3 pdet. ℟. Stola iocūditatis induit eū dñs: Et coronā pulchritudinis posuit sup caput ei⁹. ℣. Induit eū dñs lorica fidei / ꝛ ornauit eū. Et co. lc. ix.

Qui aūt odit aia3 suā vtiq3 in hoc mūdo: i vitā etnā ipe custodit eā. Magna et mira sentētia: queadmodū sit hois i aiam suā: amor vt peat: odiū ne pereat. Si male amaueris tūc odisti. Si bñ oderi tūc amasti. Felices q̄ oderūt custodiēdo: ne pdāt amādo Sed vide ne tibi subrepat vt teipm velis iterimere: sic itelligēdo qd debes odisse i hoc mūdo aiam tuā.

De vno marty. decoll. ℟. Perpetuus iā vir sctūs p labore requiē cōstās i ɔfessiōe xpiane fidei Subdit collū velut agn⁹ māsuet⁹ gladio. ℣. Corpore dissolui gaudēs / ꝛ cū deo viuere. Subdit. Glia. Sub. Hoc ℟. Perpetu⁹. dicet i festis de martyri. decollatis ad pias ves. ix. lec. ꝛ ad matut. erit .ix. ℟iū. Et etiā in festis .iij. lec. ad matut. erit .iij. ℟. qn̄ ō; de .iij. nock. tm̄.

De vno mar. nō decolla. ℟. Btūs vir q̄ suffert tētationē / qm̄ cū pbat⁹ fuerit accipiet coronā vite: Quā repromisit deus diligētib⁹ se. ℣. Hic accipiet bñdictionem a dño ꝛ miam. Quā. Glia. Quā.

Alid euāgel. Scdm lucā. Lu. 14

In illo tpe: Dixit iesus di-

scipulis suis. Si q̄s venit ad me: et nō odit patrē suū: et matrē suā & vxorē/ & filios/ & fratres/ & soro res: adhuc aūt & aīam suā: nō po test meus esse discipulus. Et rel. Omel. bti gregorij pape. lc. vij.

SI cōsiderem⁹ frēs kmi q̄ & q̄ta sūt q̄ nobis pmittūt i celis: vilescūt aīo oīa q̄ habent in tris. Terrena nāq3 substātia sup ne felicitati cōparata: pōd⁹ est nō subsidiū. Tēporalis vita etne vi te cōpata: mors ē poti⁹ dicēda q̄ vita.

IPse eni quoti lc. viij. dian⁹ defect⁹ corruptiōis q̄d est aliud q̄ q̄dā plixitas mor tis? Que aūt ligua dicere: vel q̄s ītellect⁹ capere sufficit illa supne felicitatis q̄ta sūt gaudia āgeloꝝ choris iteresse cū btissimis spiriti bus glie cōditoris assistere: p̄sen tē dei vultū cernere: incircūscri ptū lumē videre: nullo mortis me tu affici: incorruptiōis perpetue munere letari? Tu. lc. ix.

SEd ad hec audita inarde scit anim⁹: iāq3 illic cupit assiste re vbi se sperat sine fine gaudere Sz ad magna p̄mia puenire nō pōt: nisi p magnos labores. Un de & paul⁹ egregi⁹ p̄dicator dicit Nō coronabitur: nisi qui legiti me certauerit. Delectet ergo mē tem magnitudo premioꝝ: sed nō deterreat certamē laborū. Aliud euangelium Secundū matheū.

lu. 14

IN il. t. Dixit iesus discipu lis suis. Si quis vult post me venire abneget semetip̄z: & tol lat crucē suā: & sequat me. Et rel. Om. de diuersis tractatib⁹. l. vij

mat. 16.

QUia dn̄s ac redemptor nr̄ nou⁹ homo venit i mūdū: noua p̄cepta edidit mūdo. Vite eni nr̄e veteri in vicijs enutrite: cōtrarietatē opposuit nouitatis

QUid eni vet⁹: l. viij. sue. q̄d carnal hō nouerat: nisi sua retinere: aliena rapere si pos set: cōcupiscere si nō posset? Sz ce lestis medic⁹ singulis q̄busq3 vi cijs obuiātia adhibet medicamē ta.

SIcut arte medici l. ix. ne calida frigidis: frigida calidis curant: ita dn̄s nr̄ cōtra ria opposuit medicamēta pctīs. Ut lubricis cōtinētiā: tenacib⁹ lar gitatē: iracūdis māsuetudiēz: ela tis p̄ciperet hūilitatē. Añ lau. v. Ora p nob3 btē. N. Iste v. v3 sp añ lau. i festo vni⁹ mar. ix. lc. Dn̄s vo fiūt de. iij. lc. tm̄: tūc v3 v. Posuisti dn̄e. vel v. Iust⁹ vt pal. In laud. a.

Qui me cōfessus fuerit corā hoībus: confitebor & ego eū corā pr̄e meo. ps. Dn̄s reg. a. Qui seq̄t me nō ābulat in tenebris: sz habebit lumē vite dicit dn̄s. ps. Iubil. añ. Si q̄s michi mi nistrauerit honorificabit eū pr̄ me⁹ q̄ est in celis dicit dn̄s. ps. De⁹ de⁹. a. Qui michi ministrat me sequat: & vbi sum ego: illic erit & minister me⁹. ps.

Bñdicite. ã. Volo pater vt vbi ego sum: illic sit et minister me⁹. p̃. Laud.

Cpm. vts̃ dictũ est. Hy⁹.

Deus tuorũ militũ / sors et corona premiũ: laudes canentes martyris / absolue nexu criminis

Hic nẽpe mundi gaudia / et blandimenta noxia: caduca rite deputans / peruenit ad celestia.

Penas cucurrit fortiter / et sustulit viriliter: pro te effundens sanguinẽ / eterna dona possidet.

Ob hoc p̃catu supplici / te poscimus pijssime: i hoc triũpho martyris / dimitte noxã criminis.

Sit xp̃e rex pijssime / tibi p̃tiqȝ gl'ia: cũ spũ paclyto / in sẽpiterna scl'a. Amẽ. V. Iust⁹ germinabit sicut liliũ. R. Et flo. ã. Nisi granũ frumẽti cadẽs i trã mortuũ fuerit: ip̃m solũ manet. p̃. Bñ⁹. Alia ã. Qui vult venire post me dicit dñs: abneget semetip̃m et tollat crucẽ suã et sequat me. p̃. Bñd⁹

Hę p̃dicte due ãe. dñr altnis vicibus p ebd. i fes. vni⁹ mr. tã. iij. q̃ ix. lc. sr p̃. Bñ⁹. vł ad mẽo. eiusdẽ scti: ita tñ q̃ sp i p̃risves. dicat ã. Nisi granũ. Oro vts̃. Ad. j. ã. Qui me cfessus. p̃. De⁹ in no. Ad. iij. ã. Qui sequit me. p̃. Legẽ po. cp̃. vts̃ R. Gl'ia et honore Coronasti eũ dñe. V. Et cstituisti eũ sup opa manuũ tuarũ. Coro. Gl'a pa. Gl'ia et ho. V. Posuisti dñe. Oro vts̃. Ad. vj. ã. Si quis michi. p̃s. Defecit. Cp̃m.

Eccl. 45.

Iste cognouit iusticiã et vidit mirabilia magna: et exorauit altissimũ: et iuẽt⁹ est i nũero scõrum. R. Posuisti dñe Sr caput ei⁹. V. Coronã de lapide p̃cioso. Sr. Gl'ia. Po. V. Iust⁹ vt pal. Ad. ix. ã. Volo p̃r. p̃.

Stola iocũ= (Mirabi. Cp̃z ditatis iduit eũ dñs: et coronã pulchritudis posuit sup caput ei⁹. R. Iustus vt palma florebit In domo dñi. V. Sicut cedrus libani multiplicabit. In do. Gl'ia. Iust⁹. V. Iust⁹ ger. Ad. ij. vs̃. ã. Qui me cfes. p̃t. fer. cp̃. vts̃. hy⁹ De⁹ tuorum mi. V. Iust⁹ ger. ã. Hic vir despiciẽs mundũ / et trena triũphãs diuitias celo cdidit ore manu. p̃s. Mag. Oro vts̃. Alia ã. Iste cognouit iusticiã et vidit mirabilia magna: et exorauit altissimũ et iuẽt⁹ est i nũero sctõrum. p̃. Mag. He p̃dicte ãe. dñr altnis vicib⁹ p ebdo. i fes. ix. l. vni⁹ mr. sr p̃. Mag. ad. ij. vs̃. vel ad mẽo. eiusdẽ. Itẽ alia capl'a vni⁹ mr. et dñr cũ capitulis suprascript; altnis vicib⁹ p ebd. Ad vs̃. et ad mat. et ad. iij. et

Eccl. 45. — Heb. 5

Beatus vir (ad. ij. vs̃. Cp̃z q̃ i sapiẽtia morabit / et q̃ in iusticia meditabit: et i sẽsu cogitabit circũspectionẽ dei. Ad. vj. cp̃.

Eccl. 14.

Cibauit illũ pane vite et intellect⁹: et aqua sapiẽtie salutaris potabit illũ. Ad. ix. Cp̃m

Eccl. 15.

Et firmabit in illo: et nõ flectet et ctinebit illũ: et nõ cõfũdet: et exaltabit illũ apd p̃xios suos: et noie etno hereditabit illũ

Eccl. 15.

dñs deus nr̃. ¶ In natali vnius mar. ⁊ pôti. tota cātet hyſ. vnius mar. nō pôti. vts. cū capl̃is sub= scriptis/ ⁊ cū orōe subnotata. Ad vtrasq₃ vs. ⁊ ad mat. ⁊ ad. iij. cp̄z.

Heb. 5

Omnis pōtifex ex hoib⁹ assū ptus: p hoib⁹ ɔstituit̃ i his q̄ sunt ad deū: vt offerat dona et sacrificia p pctis. Orō.

Deus q̄ sanctā nobis hui⁹ diei leticiā p ɔmēorātiōe bti martyris tui N. atq₃ pōtificis fecisti: adesto familie tue p̄cib⁹: et da vt cui⁹ hodie festa celebram⁹: ei⁹ meritis et itercessiōib⁹ adiuuemur. p d. Ad mat. vni⁹ mar. ⁊ pōti. l. j.

Debem⁹ pensare fr̃es kmi qđ ɔtinue sctis apl̃is dr̃: ⁊ p apl̃os nobis. Uos estis sal tre. Si ergo sal sum⁹: ɔdire mētes fideliū debem⁹. Uos ergo q̄ pastores estis pēsate: q₂ aialia dei pascitis: de q̄b⁹ pfecto aialib⁹ deo per psalmistā dr̃. Aialia tua hitabūt

Et sepe vidim⁹ q̄ bru l. ij. i eatis aialibus petra salis ponit̃: vt eādē salis petrā lābere debeāt: et meliorari. Q̄si ergo iter bruta aialia/ petra salis deb₃ eē sacerdos i

Curare sacerdoti (ppl̃is. l. iij. necesse est/ q̄ singulis dicat vnū= quēq₃ qualit̃ admoneat: vt q̄sq̄s sacerdoti iūgit̃: q̄si ex salis tactu eterne vite sapore cōdiat̃. lc. iiij.

Sal em̄ tre nō sum⁹: si corda audiētiū nō cōdim⁹. Qđ pfecto ɔdimētū ille veraciter p̄rio ipēdit: q̄ p̄dicationis verba nō subtrahit. Quid aūt aias hoiz: nisi cibū dei dixeri q̄ ad hoc sūt cōdite: vt i ei⁹ corp⁹ traijciant̃: id est vt in et̃ne ecclesie augmentū tendant. l. v.

Si ergo cib⁹ dei est ppl̃s: ɔdimētū cibi sacerdotes esse debuerūt. Sz q₂ dū nos ab orōnis ⁊ erudi tōis sctēvsu cessam⁹: sal ifatuatū est: cōdire nō valet cibū dei. Atq₃ idcirco ab auctore non sumit̃: q₂ exigēte fatuitate nr̃a mime ɔdit̃

Pēsem⁹ ergo q̄ vnq̄ (Tu l. vj p liguā nr̃am ɔuersi: q̄ de puerso suo ope nr̃a increpatiōe correpti penitētiā egerit: quis luxuriā ex nr̃a eruditiōe deseruit: q̄s auarici= ciā: q̄s supbiā decliauit. Hoc euāgel. legat̃ i fes. cuiusl₃ exulati/ si= ue mar. siue pōti. S. lucā.

Luce 9.

In il. t. Dixit̃ iesus discipulis suis pabolā hāc. Hō q̄dā nobilis abijt i regionē lōginquā accipere sibi regnū ⁊ reuerti. Et rel. Om. ex ɔmē. ve. bede pbr̃i. l. vij.

Homo nobilis ille est: cui cec⁹ supra clamabat. Fili dauid miserē mei. Et cui veniēti hierosolymā cōcinebant. Osanna filio dauid: bn̄dict⁹ q̄ venit i noie dn̄i. l. viij.

Longinqua regio eccl̃ia est ex gētibus: de qua eidē nobili hoi q̄ loquit̃. Ego aūt ɔstitut⁹ sum rex ab eo. Dicit̃ a p̄re. Postula a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuā:

⁊ possessionē tuā terminos terre.
Hec videlicet hereditas ⁊ k.ix. possessio bifaria ratiōe regio longiqua nūcupat: vel q2 a finibus tre clamat ad dñm: vł q2 lōge est a pctō2ib9 sal9. Et cū de9 sit vbiq3 p̄sēs: lōge tñ ab eo2 sensu q̄ ydola colūt/ver9 deus abest. Sed q̄ erāt lōge: facti sūt ppe i sanguie xp̄i. Ad.iij.cp̄. Dis pōti. Ad.vj.

Heb. 5. Nemo sumit sibi honorē: s3 q̄ vocat a deo tāq̄ aarō sicut scriptū est. tu es sacerdos ieťnū scd̄m o2dinē melchisedech. Ad.ix.cp̄z.

Eccl. 14. In ecclesijs altissimi apiet os suū ⁊ in oi ɔspectu vtut3 illi9 gliabit: i medio ppłi exaltabit: et i plenitudine sctā admirabit. ¶ In natalicijs pſio2 mar. extra tp̄s pasc. Ad.j.vesp.sup p̄.ā. Sancti per fidē vicerūt regna: opati sunt iusticiā/adepti sunt repromissiones. hi.fer. Cp̄z

Sap. 10. Reddet de9 mercedē labo2ū sctō2 suo2: ⁊ deducet eos i via mirabili. R. In circuitu. hy9.

Sanctor2 merit3 iclita gaudia/ pāgam9 socij gestaq3 fo2tiā: nā gliscit anim9 p2omere cātibus/victo2ū genus optimū.
Hi sūt quos retinēs mūd9 iho2ruit/ipsum nā sterili flo2e per aridum: sp2euere penitus teq3 secuti sunt/rex xp̄e bone celitus.
Hi p te furias atq3 ferocia/calcarunt hominū seuaq3 verbera: cessit his lacerans fo2titer vngula/nec carpsit penetralia.
Ceduntr gladijs mo2e bidētiū/ non murmur resonat nec querimonia: sed co2de tacito mens bene conscia/cōseruat patientiam.
Que vox que poterit lingua retexere/que tu marty2ibus munera p2eparas: rub2i nā fluido sanguie laureis/ditant bñ fulgidis
Te sūma deitas vnaq3 poscim9 vt culpas abluas noxia subtrahas: des pacē famulis nos quoq3 gliam/p cūcta tibi scła. Amē. V.

Letamini. ā. Gaudēt i celis aie sctō2ū q̄ xp̄i vestigia sūt secuti/⁊ q2 p ei9 amore sanguinē suū fuderūt: ideo cū xp̄o regnabūt ieťnū. p̄. Mag. Alia ā. Isti sunt sct̄i q̄ p dei amo2e minas hoim ɔtēpserūt sctī marty2es i regnū eťnū exultāt cū āgelis: o q̄ p̄ciosa est mo2s sctō2 q̄ assidue assistūt ante dñm/⁊ abinuicē nō sūt separati. p̄. Mag. He due p̄dicte āe. dñr alťnis vicib9 p ebd̄. i fer.ix.kc. pſio2 mar. tā.iij.q̄.ix. kc.sup p̄. Mag. vel ad mēo.eo2ū dē sctō2: ita tñ q̄ sēp ip2imis dicat ā. Gaudēt in celis. ¶ In natali pſimo2 mar. nō pōti. o2o.

Omnipotens sempiterne deus: da nobis sctō2 marty2ū tuo2 N. et N. ita digne merita venerari: q̄tenus ⁊ ab instātibus liberemur piculis/et digni efficiamur gaudijs sēpiternis. Per do. ¶ In natali pſimo2 mart. ⁊ ponti. O2o.

O Mnipotens sempiterne de⁹: q̃ in sctõrũ martyrũ tuorũ atq3 põtificũ N.et.N. cordib⁹ flãmã tue dilectõis accẽdisti: da mẽtib⁹ nr̃is eãdẽ fidei caritatisq3 virtutẽ: vt quorũ gaudem⁹ triũphis/ pficiam⁹ exẽplis. Per d̃. Ad mat. inuit. in fes. ix. lc. tm̃. Inuit. Adoremus regẽ magnũ dñm Qui i sctis suis semp ẽ mirabilis. p̃. Veni. Itẽ i fes. ix. lc. ⁊ i fes. iij. lec. qñ habet iuit. dupl. Inuit. Mirabilẽ deu3 in sctis suis: Venite adorem⁹ collaudãtes. p̃. Venite. In fes. iij. lec. qñ iuit. est simpl. Inuit. Regẽ martyrũ dñz: Venite adorem⁹. p̃. Veni. hy⁹. Sctõrũ merit. In .j. noc. ã. Sec⁹ decursus aquarũ plãtauit vineã iustorũ: s3 i lege dñi fuit volũtas eorũ. p̃. Btũs vir. ã. Tanq̃ aurũ in fornace pbauit electos dñs: et quasi olocausta accepit illos in eternũ. p̃. Quare fre. ã. Si corã hominib⁹ tormẽta passi sunt: spes electorũ est immortalis ineternũ. p̃. In dño cõfi. V̄. Letamini in dño. lc. j.

P Salmus q̃ cãtat dño: videt sctis martyrib⁹ cõuenire. S3 si mẽbra xp̃i sum⁹/ sicut esse debemus: ad oẽs nos ptinere itelligamus. Qui seminãt i lachrymis: i gaudio metent. Eũtes ibãt ⁊ flebãt: mittẽtes semia sua Venietes aũt veniẽt cũ exultatõe: portãtes manipulos suos. R̃. Absterget de⁹ oẽm lachrymã ab oculis sctõrũ: ⁊ iã nõ erit ãpli⁹ neq3 luct⁹ neq3 clamor/ s3 nec vll⁹ dolor: Qm̃ priora trãsierũt. V̄. Nõ esuriẽt neq3 sitiẽt ãpli⁹: et nõ cadet sup illos sol neq3 vllus estus. Qm̃. lc. ij.

Q Uo eũtes ⁊ vñ veniẽtes? Qui seminãtes in lachrymis? Que sũt semia? Qui manipuli? Eũtes in morte: veniẽtes a morte. Eũtes nascẽdo: veniẽtes resurgẽdo. Seminãtes opa bona: metentes mercedẽ etnã. Tu. R̃. Viri sctĩ gl'iosu3 sanguinẽ fuderũt p dño: amauerũt xp̃m i vita sua/ imitati sũt eũ in morte sua. Et ideo coronas triũphales meruerũt. V̄. Unus sp̃us ⁊ vna fides erat i eis. Et. lc. iij.

S Emina ergo nr̃a sũt q̃cq̃d boni fecerim⁹. Manipuli q̃d i fine recipiem⁹ Si ergo bona semina sũt bona opa: quare cũ lachrymis: cũ hylarẽ datorẽ diligat deus? Tu. R̃. Tradiderũt corpa sua ppter deũ ad supplicia: Et meruerũt habere coronas ppetuas. V̄. Isti sunt q̃ venerũt ex magna tribulatiõe: ⁊ lauerũt stolas suas i sanguine agni. Et. Gl'ia. Et. ¶ In natali quorũlibet fratrũ mart. de quocũq3 noc. dr: hoc seq̃ns R̃. sp erit. iij. R̃. Hec ẽ vera fratnitas q̃ nũq̃ potuit violari certamine q̃ effuso sanguie secuti sũt dñz. Cõtẽnẽtes aulã regiã: Peruenerũt ad regna celestia. V̄. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocũdũ: hitare fres inunũ. Cõtẽ. Gl'ia. Per. Et hec sũt festa i q̃b⁹ pdictũ R̃. sp dicet: sc3 sctõrũ marci ⁊ marcelliani: sctõrũ geruasij et prthasij: sctõrũ

septē fratrū: sctōꝝ Cosme ⁊ damiani/ sctōꝝ crispini ⁊ crispiniani. In .ij. noct. ā. Dabo sctis meis locū noīatū i regno pr̄is mei dicit dn̄s. ps. Dn̄e q̄s ha. ā. Sctis q̄ i t̄ra sunt ei9 mirificauit oēs volūtates meas iter illos. ps. Cōserua. ā. Scti q̄ sperāt in dn̄o habebūt fortitudinē: assumēt pēnas vt aq̄le volabūt: ⁊ nō deficiēt. ps. Dn̄i est t̄ra. ℣. Exultēt iusti. L. iiij.

Hic p̄mū videte kmi quō marie ad beatos martyres v̄ba ista ptineāt. Nulli ei tātū īpēderūt: q̄tū ipsi q̄ seipsos impēderunt sicut dicit paul9 ap̄ls. Et ip̄e ipēdar ꝓ aiab9 v̄ris. ℟. Scti tui dn̄e mirabile ꝯsecuti sūt iter seruiētes p̄ceptis tuis vt iuenirent̄ illesi: In aq̄s validis t̄ra appuit arida ⁊ in mari rubro via sine ipedimēto. ℣. Uictricē manū tuā laudauer̄t parit̄ ⁊ decātauerūt dn̄e nomē sctm̄ tuū. In. L. v.

Impēderūt eni seipos ꝯfitēdo xp̄m ⁊ iplēdo i ei9 adiutorio qđ dictū est. Ad mēsā magnā sedisti: scito qm̄ talia oportet te p̄parare. Que ē mēsa magna: nisi vnde corp9 xp̄i accipim9 ⁊ sāguinē: Tu. ℟. Uerbera carnificū nō timuerūt scti dei moriētes pro xp̄i noīe: Ut heredes fierēt i domo dn̄i. ℣. Immania eni ꝓ xp̄o i suis corporib9 ptulerunt tormenta. Ut. Lec. vij.

Quid ē scito qm̄ talia oportet te p̄parare nisi qđ beatus iohānes exponit sicut xp̄s ꝓ nobis aiam suā posuit sic ⁊ nos debem9 ꝓ fratrib9 aiam ponere. ℟. O venerāda martyꝝ gl̄iosa certamia: q̄ i suis corporib9 ꝓ xp̄o imania ptuler̄t tormēta: Et ideo pcipere meruerūt imarcessibilē et̄ne gl̄ie coronā. ℣. Despecta nāq3 p̄ntis vite luce ⁊ tēptoq3 suoꝝ corporū cruciatu seuiētē mūdū dei ꝓ amore vicerūt. Et. Gl̄ia. Et. In. iij. noc. ā. Iusti aūt ip̄petuū viuēt ⁊ apđ dn̄m est merces eoꝝ. ps. Exltate. ā. Tradiderūt corpora sua ꝓp̄t deū ad supplicia vt heredes fierēt i domo dn̄i. ps. Bn̄dicā. ā. Ecce merces sctōꝝ copiosa ē apđ deū ipsi vero mortui sūt ꝓ xp̄o ⁊ viuēt ineternū. ps. De9 venerūt. ℣. Iustoꝝ aīe in manu. Scđz lucā

In il. t. Descēdēs iesus de mōte stetit i loco cāpestri ⁊ turba discipl̄oꝝ ei9 ⁊ ml̄titudo copiosa plebis ab oī iudea ⁊ ihrl̄m ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sydōis q̄ venerāt vt audirēt eū ⁊ sanarent̄ a lāguorib9 suis. Etc. Ser. ex ꝯm̄. ven̄. bede

Turbe q̄ de lōge (ps. L. vij. ad audiēdū veniūt: descētis i cāpū dn̄i curant̄ attactu. Discipuli q2 i maiorib9 iā sūt istituti: in mōtis cacumie ad maiora puehunt̄. E qb9 etiā eligūt̄ q̄ eū trāsfiguratū secreto i mōte speculent̄ ℟. Propt̄ testamētū dn̄i ⁊ leges paternas scti dei ꝑstiterūt in amore fraternitatis Q2 vn9 semp fuit sp̄us i eis ⁊ vna fides. ℣. Fuerunt sine q̄rela an̄ dn̄m ⁊ ab inuicē nō sunt separati. Q2. L. viij.

Unus pre oībus sublimio ris sapiētie fōte debriād⁹ magrī recūbit ī pectore. Raroqꝫ vspiā iueniēs: vł turbas ad altiora dñz seq̄: vł quēpiā debilē ī mō te curart. Sꝫ extricta febre libidinū: accēsaqꝫ sapiētie luce pedetē tim vnūquēqꝫ ad culmen subire vtutū. ℟. Scti mei q̄ in isto sclo certamē habuistꝫ: Mercedē laboꝝ ego reddā vobis. ℣. Venite bñdicti pr̄is mei.

Ecce ipse eleuatꝫ ℓ.ix. Merce. oculis ī discipulos suos dixit. Bti paupes: q꞉ vr̄ꝫ est regnū dei. Et si gn̄aliť oīb⁹ loquiť: speciali⁹ tñ oculos saluator ī discipulos leuat: vt his q̄ verba itēta cordis aure pcipiūt: lati⁹ saporis itimi lumē apiať. ℟. In circuitu tuo dñe lumē est qd nūq̄ deficiet. Ubi ꝯstituisti lucidissimas māsiones: Ibi requiescūt sctōꝝ aīe. ℣. Lux perpetua lucebit sctis tuis dñe: ⁊ eternitas tēpoꝝ. Ubi. Gloria. Ibi. ℣. Justi autē imperpetuū viuēt. ℟. Et apud do. In laud. añ.

Justorū aūt aīe ī manu dei sunt: ⁊ nō tāget illos tormētū malicie. ℗. Dñs reg. ā. Cū palma ad regna puenerūt scti: coronas decoris meruerūt de manu dñi. ℗. Jubilā. ā. Corpora sctōꝝ ī pace sepulta sunt: ⁊ viuēt nōia eoꝝ ieternū. ℗. De⁹ de⁹. ā. Martyres dñi dñz bñdicite ieťnū. ℗. Bñd⁹. ā. Exultabūt sci ī glīa: letabunť ī cubilib⁹ suis. ℗. Laudate. Cp̄. Reddet de⁹. hy⁹

Rex gloriose martyrū| corona confitentiū: qui respuētes terrena/ perducis ad celestia.

Aurē benignā ꝓtinus| appone nostris vocib⁹: trophea sacra pāgimus| ignosce qd deliquimus.

Tu vincis in martyrib⁹| parcēdo confessoribus: tu vince nostra crimina| donādo indulgentiam.

Deo pr̄i sit glīa| eiusqꝫ soli filio cū spū paclyto| ⁊ nūc et ipperpetuū. Amē. ℣. Mirabiť de⁹ ī sctis suis. ℟. Et glo. añ. Istoꝝ est eñi regnū celoꝝ q̄ ꝯtēpserūt vitā mūdi/ ⁊ puenerūt ad p̄mia regni: ⁊ lauerūt stolas suas in sanguie agni. ℗ Bñd⁹. Alia ā. Lauerūt stolas suas ⁊ cādidas eas fecerūt ī sanguie agni. ℗ Bñd⁹. He p̄dicte due āe. dicāť altnis vicib⁹ p ebdō. ī fes. ꝑ̄stioꝝ mr̄ꝝ: tā triū| q̄. ix. lc. sup ps Bñd⁹. vel ad mēo. eorūdē sctōꝝ: ita q̄ sp ipꝛis d̄r ā. Istoꝝ ē eñi. Oro vt s̄. Ad. j. ā. Justoꝝ aūt aīe. ℗. De⁹ ī no. Ad. iij. ā. Cū palma. ℗. Legē po. Cp̄. Reddet de⁹. ℟. Letami in dño Et exultate iusti. ℣. Et gl̄iamini oēs recti corde Et. Glā. Leta. ℣. Exultēt iusti. Oro vt s̄. Ad. vj. ā. Corpora sctōꝝ. ℗. Defecit. Cp̄m.

Trāstulit illos p mare rubrū: ⁊ trāsuexit illos per aquā nimiā: īimicos aūt illoꝝ demersit ī mare: ⁊ ab altitudine iferoꝝ eduxit eos. ℟. Exultēt iusti In ꝯspectu dei. ℣. Et delectenť ī leticia. In. Glīa Exul. ℣. Justoꝝ aīe. Oro vt s̄. Ad. ix. ā. Exultabūt. ℗. Mirabilia. Cp̄z.

Sap. 10.

Sap. 10. Iusti tulerūt spolia ipiorum et decātauerūt dñe nomē sāctū tuū: et victricē manū tuā laudauerūt pariter dñe deus nr̄. R. Iustorum aīe In manu dei sunt. V. Et nō tāget illos tormētū malicie. In. Gloria. Iustorum V. Mirabilis. Oro vts. Ad. ij. vs. an. Iustorum aūt aīe. pi. fer. cap. Reddet deus. hy. Rex gl'iose. vs. Mirabilis deus. ā. Absterget deus oēm lachrymā ab oculis sctōrum: et iā nō erit amplius neqz luctus/neqz clamor/sz nec vllus dolor: qm priora trāsierūt. p. Mag. Oro vts. Itē sequunt alia cap. plior mart. et dicāt cū capl'is suprascriptis altnis vicibus p ebd. nisi qn ppa R. vl ppe lau. habeāt. Ad vs. et ad mat. et ad. iij. dicat

Heb. 11. Sancti p fidē vicerūt Cpm regna: opati sūt iusticiam: adepti sūt repromissiones i xpo.

Heb. 11. Sancti ludibria Ad. vj. cp. et vbera expti isup et vincula et carceres/lapidati sunt/secti sūt/tētati sunt: i occisione gladij

Heb. 11. A mortui sunt. Ad. ix. Cpm. Ircuierūt i melotis i pellibus caprinis/ egētes/ āgustiati/ afflicti: qbus dignus nō erat mūdus. Itē alia cap. plior mr. qn. ix. lc. vl. iij. habeāt cū ppria hysto. ad vtrasqz vs. et ad matu. et ad. iij. et ad. ij. vs. dicat istud cpm.

Sap. 3. Iustorum aīe i manu dei sūt et nō tāget illos tormentū malicie: visi sunt oculis insipientū mori illi autē sunt in pace. Ad. vj. cpz.

Sap. Si corā hoibus tormēta passi sunt: spes aūt illorū immortalitate plena est. Ad. ix. cpz

Sap. In paucis vexati/ i multis bn̄ disponent: qm deus tētauit illos et iuenit illos dignos se. et c. vts. In natali vnius ɔfes. et pōti. extra pas. ad vs. ā. Iustū deduxit dn̄s p vias rectas: et ostēdit illi regnū dei: et dedit illi sciētiā sctōrum: honestauit illū i laboribus/et ɔpleuit labores illius. maior. pi. fer. Cpm.

Eccl. 44. Ecce sacerdos magnus q in diebus suis placuit deo/et iuētus est iustus: et i tpe iracūdie factus ē recōciliatio. Qn. ix. lc. vl. iij. cū ppria hysto. vl cū pprijs lau. habent: et etiā i oibus festis vnius ɔfes. et pōti. in tpe pas. ɔtigētibus: tūc ad vtrasqz vs. et ad matu. et ad. iij. dicat hoc cpz Ecce sacer. supradictū. Et ad vj. cp. Bn̄dictionē. Ad. ix. cp. Cognouit eū. In oibus vo alijs festis tā. iij. qz. ix. lc. vnius ɔfes. et pōti. vz ad. j. vs. tm̄. R. Miles xpi. Hy.

Iste ɔfessor dn̄i sacratus/ festa plebs cuius celebrat p orbē: hodie letus meruit secreta/scandere celi.

Qui pius prudēs hūl/ dere celis pudicus/sobrius castus fuit et qetus: vita dū p̄sens vegetauit eius/corporis artus.

Ad sacrū cuius tu/ morbo fuerint grauata/restituūtur.

Ad sacrū cuius tumulū frequēter/ mēbra languentū modo sanitati: quolibet morbo fuerint grauata/restituūtur.

Unde nūc nr̄ chor⁹ i honore ip sius hymnū canit hūc libēter: vt pijs ei⁹ merit ī iuuemur/ oē p euū Sit sal⁹ illi dec⁹ atq3 virt⁹/ q̄ su= pra celi residēs cacumē: toti⁹ mū di machinā gubernat trin⁹ ꝛ vn⁹ Amē. V. Amauit eū dn̄s ꝛ ornauit eū. R. Stola glie induit eū. a. Cōfessor dn̄i. N. astātē plebē corrobora sctā iter cessiōe: vt q̄ viciorū pōdere pmimur bti tudinis tue glia subleuemur: ꝛ te duce etna pmia ꝯsequamur. P. Mag. oro

Omnips sēpiterne de⁹ q̄ nos bti N. ꝯfessoris tui atq3 pō tificis hodierna festiuitate letifi cas: tuā supplices exoram⁹ clemē tiā: vt cui⁹ solēnia deuot offici ȷs veneramur: eius pi ȷs suffragi ȷs etne vite remedia cōsequamur. Per dn̄m nostrū iesum. Alia oro

Da q̄s ops deus: vt bti. N. ꝯfessoris tui atq3 pōtific veneradā solēnitas: ꝛ deuotionē nobis augeat ꝛ salutē. Per d. Cū do duo festa vni⁹ ꝯfes. et pōti. sic ꝯtige. tūc fiat mēo. de alio fes. cū hac a. Similabo eū viro sapiēti q̄ edi ficauit domū suā supra petrā. V. Iustū dedu. Oro vt decet. Ad mat. i fes. ix. l. vl. iij. q̄ hn̄t iuit. dup. Inui. Unū deū in trinitate fidelr adorem⁹: Cui⁹ fide deū viuit sc̄us psul N. P. Ue nite. In fes. iij. lc. q̄n iuit. est sim plex. Inui. Regē ꝯfessorū dn̄m: Ue nite adorem⁹. P. Uen. hy⁹. Iste cō= fes. In. i. noc. a. Btūs vir q̄ in lege dn̄i meditatur: volūtas ei⁹ pmanet die ac nocte: ꝛ oia q̄cūq3 faciet semp psꝑa bunt. P. Btūs vir. a. Btūs iste sctūs q̄ ꝯfisus est in dn̄o: pdicauit p̄ceptū dn̄i ꝯstitut⁹ est i mōte sctō ei⁹. Ps. Quare fre. a. Tu es glia mea: tu es susceptor me⁹ dn̄e: tu exaltās caput meū ꝛ exau= disti me de mōte sancto tuo. Ps. Dn̄e q̄d multi. V. Amauit eū dn̄s. Lec. i.

Dominic⁹ sermo quē debe mus oēs nō solū studiose: verūetiā sapiēter audire cui nos oportz hūiliter ac delectabiliter obedire moderatiōis sue vbiq3 te nens tēperiē: vt nec ouib⁹ desint pabula / nec pastoribus alimēta: quedā specialiter solis p̄cepit no bis: quedaz vero ḡnaliter nobis ꝛ vobis. Tu. R. Euge serue bone ꝛ fidelis q2 in pauca fuisti fidelis supra multa te cōstituā Intra in gaudiū do= mini tui. V. Domine q̄nq3 talenta tra didisti michi: ecce alia quinq3 superlu cratus sum. Intra in gau. Lectio. ij.

Nobis nanq3 id est seruis: quos ille patfamilias re= rum omniū domin⁹ ad hec in ma gna domo sua ꝯstituit: vbi popu lo eius verbum gratie ministre= mus specialiter iniūgitur sancte predicationis officiuz: generali= ter vero nobis ꝛ vobis salutaris indicitur obediētia mandatorū. Tu aūt. R. Ecce sacerdos magnus qui i diebus suis placuit deo: Ideo iu= reiurando fecit illū dominus crescere

in plebē suā. V. Bñdictionē oim gētiū dedit illi: et testamentū suū ꝯfirmauit super caput eius. Ideo. Lc. iij.

In his denuo mādatꝫ tāq̄ ditissimis ferculis: sic celestiū deliciaꝝ copia spūalis exuberat: vt in v̄bo dei abūdet / qđ ꝑfectus comedat: abūdet etiā qđ puul⁹ sugat. Ibi est simul ⁊ lacte⁹ potus quo tenera fideliū nutriat̄ infantia: ⁊ solid⁹ cibus quo robusta ꝑfectoꝝ iuuēt⁹ spūalia sctē virtutis accipiat icremēta. R. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū: Tu es sacerdos ineťnū Scđm ordinē melchisedech. V. Dixit dñs dño meo: sede a dextrꝫ meis Tu. Glia. Scđꝫ. In. ij. no. ā. Inuocātē exaudiuit dñs sctm̄ suū: dñs exaudiuit eū ⁊ ꝯstituit eū i pace. p̄. Cū iuocarē. ā. Letent̄ oēs q̄ sperāt in te dñe qm̄ tu bñdixisti iusto: scuto bone volūtatis coronasti eū. p̄. Uerba mea. ā. Dñe dñs nr̄: q̄ admirabile ē nomē tuū i vniuersa ťra: q: glia ⁊ honore coronasti sctm̄ tuū ⁊ cōstituisti eū sup opa manuū tuarū. ps. Ipm. V. Iustū deduxit dñs per vias rectas. Lc. iiij.

Ubi ꝓfus ad salutē cōsulit̄ vniuersis: quos dñs saluare dignat̄. Ibi est qđ oi etati ꝯgruat: ibi ē qđ oi ꝓfessioni ꝯueniat. Ibi audiuim⁹ p̄cepta q̄ faciamus: ibi cognoscim⁹ p̄mia q̄ sperem⁹. Ibi est iussio q̄ nos p litterā doceat ⁊ istruat ad sciētiā. Ibi ꝓmissio q̄ p grāꝫ trahat / ⁊ ꝑducat ad gliāꝫ.

R. Posui adiutoriū sup potētē ⁊ exaltaui electū de plebe mea: Man⁹ ei mea auxiliabit̄ ei. V. Inueni dauid seruum meū: oleo sctō meo vnxi eū. Man⁹. L. v.

Seruoꝝ igitur quos ꝓprio suo p̄posuit dñs spālit̄ volēs officiū demōstrare: ait qđ in euāgelio sepe audiuim⁹ Quis putas ē fidelis dispēsator ⁊ prudēs quē ꝯstituit dñs supra familiam suā: vt det illis i tpe tritici mēsurā: Btūs ille seru⁹ quē cū venerit dñs iuenerit sic faciētē. Tu. R. Magnificauit eū i ꝯspectu regū: Et dedit illi coronā glie. V. Statuit illi testamētū sempiternū. Et. L. vj.

Quis ē iste dñs fr̄es: Christus sine dubio / q̄ suis discipulis ait. Uos vocatis me magister et dñe: ⁊ bene dicitꝫ. Sū etei. Que est etiā hui⁹ dñi familia: Nimirū illa ē quā ip̄e dñs de manu iimici redemit / ⁊ dñio suo mācipauit. Hec aūt familia: sctā est ecclesia q̄ p orbē terrarū copiosa fertilitate diffūdit̄: ⁊ redēptā se p̄cioso xp̄i sanguie glia̅t. Tu. R. Sācte N. xp̄i ꝯfessor audi rogantes seruulos: Et ipetratā celit⁹ Tu defer indulgētiā. V. O sctē. N. sp̄d⁹ aureū dñi gr̄a seruoꝝ gemit⁹ solita suscipe clemētia. Et ip̄e. Glia. Tu. In. iij. no. ā. Dñe iste sctūs habitabit i tabernaculo tuo: opatus est iusticiā: requiescet i mōte sctō tuo. ps. Dñe q̄s ha. ān. Uitā petiit a te ⁊ tribuisti ei dñe: gloriā et magnū

math. 25.

decorē iposuisti sup eū posuisti in capi te ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. ꝑ. Dñe in vir. an. Hic accipiet benedictionē a dño ⁊ miam a deo salutari suo: qꝛ hec est gñatio q̄rētiū dñz. ꝑ. Dñi est tra. ℣. Iust⁹ vt palma. ℟. Sicut. Scd̄z matheū. 15.

math. 15.

In il. tpe: Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Homo q̄dā peregre p̄ficiscens vocauit seruos suos ⁊ tradidit illis bona sua. Et reliq̄. Omel. bti gregorij pape. lc. vij. Lectio scti euangelij fr̄es kmi sollicite cōsiderare nos āmonet: ne nos q̄ plus ceteris i hoc mūdo accepisse aliq̄d cernimur: ab actore mūdi grauı⁹ inde iudicemur. Cū eni augent̄ dona: rōnes etiā crescūt donoꝝ. Tāto igit̄ esse humilioꝛ atqꝫ ad seruiēdū deo p̄ōptioꝛ q̄sqꝫ debet esse ex mūere: q̄ͣto se obligatioꝛez esse cōspicit in reddēda ratiōe. Tu. ℟. Iste est q̄ ante deū magnas virtutes operat⁹ est/ ⁊ ois terra doctrina ei⁹ repleta est: Ipse itercedat p̱ pctis oīm pp̄loꝝ. ℣. Iste est q̄ cōtēpsit vitā mūdi/ ⁊ peruenit ad celestia regna. Ipse. Lect. viij. Ecce homo q̄ peregre p̄ficiscit̄ seruos suos vocat: eisqꝫ ad negociū talēta partit̄. Post multū vero tēpoꝛis positur⁹ rationē reuertit̄: bene operātes p̱ appoꝛtato lucro remūerat. Seruū vero a bono ope toꝛpētē dānat. Quis itaqꝫ iste homo est q̄ pegre p̄ficiscit̄: nisi redēptoꝛ nr̄ q̄ i ea carne quā assūpserat abijt in celū. ℟. Iste hō ab adolescētia sua parti meruit ifirmos curare Dedit illi dñs claritatē magnā cecos illuiare: ⁊ demōes effugare. ℣. Ecce hō sine q̄rela ver⁹ dei cultoꝛ abstinēs se ab oi ope malo: ⁊ pmanens in innocētia sua. Dedit. Lc. ix. Carnis eni loc⁹ p̄p̄ri⁹ terra est: q̄ quasi ad pegrinādū ducit̄: dū p̱ redēptoꝛē nr̄m in celo collocat̄. Sed hō iste pegre p̄ficiscēs seruis suis bona sua tradidit: qꝛ fidelib⁹ suis sp̄ūalia bona ꝯcessit Et vni dedit q̄nqꝫ talēta: alij aūt duo: alij vero vnū. Quiqꝫ eni sūt coꝛpis sensus videlicꝫ: visus/ auditus/ gustus/ odoꝛat⁹/ ⁊ tactus. Quiqꝫ eni talēta: donū q̄nqꝫ sensuū etiā exterioꝛū scia exp̄ꝛimit̄. Duob⁹ vo: itellect⁹ ⁊ opatio desi gnat̄. Vni⁹ aūt talēti noie tātū mō itellect⁹ designat̄. ℟. Miles xp̄i gl'iose. ℣. Sctissime: Tuo pio iteruētu: Culpas nr̄as ablue. ℣. Ut celestis regni sedem valeamus scandere. Tuo. Glia. Cul. ℣. Oꝛa p̱ nobꝫ. ℟. Iste ℣. ℣ꝛ sēp afi lau. i fes. ix. l. vni⁹ ꝯfe. i fes. vo. iij. lc. dicat̄ ℣⁹. Iustū deduvel ℣. Iustus vt pal. In laud. an. Ecce sacerdos magn⁹ q̄ in dieb⁹ suis placuit deo: ⁊ iuent⁹ est iust⁹. ꝑ. Dñs reg. a. Nō est iuētus silis illi q̄ ꝯseruaret legē excelsi. ps. Iubil. a. Fidelis seru⁹ ⁊ p̄rudēs quē cōstituit dñs sup̄ famıliā suā. ꝑ. De⁹ de⁹. a. Btūs ille

seru⁹ quez cū venerit dn̄s ꝛ pulsauerit ianuā ꝛ iuenerit eū vigilātē. ps. Bn̄d. an. Serue bone ꝛ fidelis: itra in gaudiū dn̄i tui. ps. Laud. Cpz. Eccl. 44.

Benedictionē oim gētiū dedit illi dn̄s: ꝛ testamētū suū ꝯfirmauit sup caput ei⁹. Dn̄i fiūt. ix. vl. iij. l. cū cōt hy. vni⁹ ꝯf. ꝛ pōt. ꝛ extra tp̄s pas. tūc dicat ad l. ꝛ ad iij. ꝛ ad. ij. ves. hoc cp̄. Bn̄dictōez

Iesu redēptor oiz/ p pes hy⁹ corona presuluz: in hac die clementi⁹/nostris faueto vocib⁹.

Qui sacri qua nominis cōfessor almus claruit: cuius celebrat annua/deuota plebs solennia.

Qui rite mundi gaudia/huius caduca respuens: cū angelis celestibus/letus potitur premijs.

Hui⁹ benigne annue/nobis sequi vestigia: huius precatu seruulis/ dimitte noxam criminis.

Sit xp̄e rex piissime/ tibi pr̄iqz gl̄ia: cū sp̄ū paraclyto/in sempit̄na secula. Amē. ỽ. Iustus ger. ā. Euge serue bone et fidelis: qr sup pauca fuisti fidelis/supra multa te cōstituā dicit dn̄s. ps Bn̄d⁹. Or̄o vt s̄. Si duo festa vni⁹ ꝯfes. ꝛ pōti. simul cōtigūt: tūc fiat mēo. de alio festo cū hac ā. Iste est q̄ añ deū ma. Require hāc ām. ad. ij. ves. vni⁹ ꝯfes. ꝛ pōti. ỽ. Iust⁹ vt pal. Or̄o vt s̄. Ad. j. ā. Ecce sacerdos magn⁹. p̄. De⁹ i no. Ad. iij. ā. Nō est iuēt⁹. p̄. Legē po. cp̄. Bn̄dictiōez. ℟. Amauit eū dn̄s. Et ornauit eū. ỽ. Stola gl̄ie induit eū. Et. Gl̄ia. Ama. ỽ. Iustū ded. Or̄o vt s̄. Ad. vj. ā. Fidelis ser. p̄. Defec. cp̄z. Eccl. 44.

Cognouit eū dn̄s i bn̄dictionibus suis cōseruauit illi miam suā: ꝛ iuenit gr̄az corā oculis dn̄i. ℟. Iustum deduxit dn̄s: Per vias rectas. ỽ. Et ondit illi regnū dei. Per. Gl̄ia. Iu. ỽ. Iust⁹ vt palma. Or̄o vt s̄. Ad. ix. ā. Serue bōe ꝛ fidel. ps Mirabilia. cp̄z. Eccl. 44.

Magnificauit eū in ꝯspectu regū: ꝛ dedit illi coronā gl̄ie. ℟. Iustus vt palma florebit In domo dn̄i. ỽ. Sicut ced⁹ libani multiplicabit. In do. Gl̄ia. Iust⁹. ỽ. Iust⁹ germiabit. Or̄o vt s̄. Ad. ij. ves. ā. Ecce sacerdos magnus. p̄t. fes. cp̄. Bn̄dictionē. Si dupl. fes. fuerit dicit ℟. Scte. N. xp̄i ꝯfes. Sinautē nullū ℟. dicat hy⁹. Iesu redēptor oim. ỽ. Iust⁹ germinabit sicut liliū. Mc. ā. Iste est q̄ ante deū magnas virtutes operat⁹ est: ꝛ ois terra doctrina ei⁹ repleta est: ipse itercedat p pctis oiz pplor. p̄. Mag. Or̄o. Itē alie l̄c. vni⁹ ꝯfes. ꝛ pōti. l. j.

Seru⁹ igit q̄ gemiata taleta retulit a dn̄o laudatur: atqz ad et̄nā remunerationē pducit: cū ei voce dn̄ica d̄r. Euge serue bōe ꝛ fidelis qr sup pauca fuisti fidelis: supra m̄lta te cōstituā: itra i gaudiū dn̄i tui. Tu. l. ij.

Pauca q̄ppe fr̄es sunt bona oia p̄sentis vite q̄ tūlibet esse multa videant i cōparatiōe retri

butiõis eterne. Sz tũc fidelis seruus supra multa ɔstituitur: qñ deuicta oi corruptõis molestia: de eternis gaudijs i illa celesti sede glo

Tunc eni ad dñi sui lc.iij. riatur. gaudiũ pfecte itromittitur quãdo in illa eterna patria assũpt⁹ atqꝫ ãgelorũ cetib⁹ admixt⁹: sic iteri⁹ gaudet de mũere: vt nõ sit qð iã exteri⁹ doleat de corruptõe. l.iiij

Seruus qui operari de talento noluit cũ verbis excusationis ad dñm redit dicẽs: Dñe scio qꝛ homo durus es: metis vbi nõ seminasti: ⁊ ɔgregas vbi nõ sparsisti: ⁊ timẽs abij ⁊ abscõdi talẽtũ tuũ in tra: ecce habes qð tuũ est. Notãdũ vero ꝙ iutilis seruus dñm durũ vocat: cui tamẽ ad lucrũ deseruire dissimulat. Et timuisse se dicit in lucrũ talentũ expendere: qui hoc solũ timere debuerat: vt hoc sine lucro ad dñz reportaret.

Sunt autẽ plerqꝫ intra lc.v. sanctã ecclesiã quorũ iste seruus imaginẽ tenet: qui melioris vite vias aggredi metuũt: ⁊ tamẽ iacere in sui corporis ignauia non ptimescunt. Cunqꝫ eni peccatores se cõsiderẽt: sanctitatis vias arripere trepidãt: ⁊ remanere in iniquitatibus suis nõ formidãt.

Sed quia idcirco melio- lc.vj. ris habitus vias et rectioris vite apprehendere arcẽ nolunt: quia infirmos se esse cõspiciũt quasi ⁊ peccatores se fatentur: ⁊ dñm repellũt eũqꝫ i quo sanctificari debuerãt refugiunt ⁊ velut in perturbatione positi consiliũ nõ habent dũ moriuntur: ⁊ vitã timẽt. Unde et huic seruo protinus respondetur. Serue male piger sciebas quia meto vbi nõ semino: et congrego vbi nõ spargo. Oportuit ergo te dare pecuniã meam nũmularijs: vt ego veniens recepissẽ vtiqꝫ qð meũ est cũ vsura

Tu. Euangeliũ secũdũ matheũ.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Vigilate: quia nescitis qua hora dñs vester venturus sit. Et reliq. Omelia venerabi. bede pbri. Lec. vij. Mat. 2.

Hac similitudine ostendit dñs aduentũ suũ semp debere esse suspectum. Paterfamilias eni animus noster est: q corp⁹ ⁊ oia officia corporis more patrisfamilias regit ⁊ continet. Fur autẽ mors est improuise adueniẽs. Tu aũt.

Fur igitur domũ pfo- lc.viij. dit cũ mors repente ⁊ subito: repẽtinũ transitũ parat. Paterfamilias vero si sciret aduẽtũ furis: vtiqꝫ vigilaret ⁊ non sineret pfodi domũ suã: qꝛ si animus nr̃ sedulo diẽ mortis ispiceret: sine dubio a corpore suo p oia vigilaret.

Seru⁹ aũt fidelis ⁊ pru- lc.ix. dẽs itelligitur chor⁹ aplorũ ⁊ imitatorũ eorũ. Recte ordo apostolorum

seru⁹ fidelis et prudēs dr. Fidelis eni est: q2 fidelit et deuote substātiā dñi sui dispēsat Prudēs ē q2 i distribuēdo capacitatē singulorum discernit. Tu. ¶ In natali uni⁹ cōfes. et abbatis: ad vñ. sup p. ā. Amauit eū dñs et ornauit eū: stola glorie induit eū: et ad portas paradisi coronauit eū.

Eccl. 39.

Iust⁹ cor suū (pt. fer. Cp3. tradet ad vigilādū dilucu lo ad dñm q fecit illū: et i cōspectu altissimi depcabit. ℟. Uir israelita. hy⁹. Iste cōfes. ℣. Amauit eū dñs. ā. Similabo eū viro sapiēti q edificauit domū suā supra petrā. ps. Mag. Oro de pprietate. Ad mat. i fes. ix. lc. iij. lc. qn iuit. est dupl. inuit. Iust⁹ florebit i domo dñi plātat⁹ Gaudeam⁹ et exultem⁹ i ei⁹ sacra solēnitate. ps. Uen. In festis. iij. lc. qn iuit. est simpl. Inuit. Regē cōfessorum. ps. Uen. hy⁹. Iste cōfes. In. j. noc. et i sequē. noc. āe. ps. et ℣. de cōi uni⁹ cōfes. et pōtifi. Lectōes legāt de pprietate. ℟. j. Euge serue. qre i cōi uni⁹ cōfes. et pōti. ℟. ij. Iust⁹ germinabit sicut liliū Et florebit ieternū añ dñm. ℣. Plātat⁹ i domo dñi i atriis domus dei nri. Et flo. ℟. iij. Uir israelita gaude coheres xpi: Intercede pro nobis. ℣. Ut precib⁹ tuis a deo veniā speremu⁹ deuoti ad te cōfugim⁹. Inter. In. ij. noc. ā. Inuocātē. p. Cū iuo. et cete āe. cū suis pis. ℣. Iustū ded. ℟. iiij. Magnificauit qre i cōi uni us cōfes. et pōtifi. ℟. v. Amauit eū dñs et ornauit eū stola glie idutt eū: Et ad portas padisi coronauit eū. ℣. Induit eū dñs lorica fidei et ornauit eū. Et. ℟. vj. Sācte. N. xpi cōfes. qre in cōi uni⁹ cōfesso. et pōti. In. iij. noc. ā. Dñe iste sctūs. ps. Dñe qs habi. ℣. Iust⁹ vt palma. ℟. vij. Iste est q añ. ℟. viij. Iste hō. ℟. ix. Miles xpi gl. qre hec. iij. ℟. in cōi uni⁹ cōfesso. et pōtifi. ℣. Iust⁹ vt pal. S. lucā. xj.

Luc. xj.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Nemo accēdit lucernā et i abscōdito ponit: neq sub modio: sed sup cādelabrū: vt q igrediunt lume videant. Et re. Omel. vene. bede. pbri. Lec. vij.

De seipso dñs hoc loqtur ostēdēs et si supra dixerat nullū gnationi neq nisi signū ione pphete dandū: nequaq tamē lucis sue claritatē fidelibus occultandā. ℟. Iste est qui ante deū.

Ipse qppe lucernā lc. viij. accēdit: q testā humane nature flāma sue diuinitatis ipleuit Quā pfecto lucernā nec credēti bus abscōdere: nec modio suppo nere: hoc est sub mēsura legis includere: vel itra uni⁹ iudee gētis terminos voluit cohibere. Sed sup cādelabrū inqt: vt qui ingrediunt lumē videāt. ℟. Iste homo.

Candelabrū ecclesiā lc. ix. dicit: cui lucernā superposuit: q2 in nostris frontibus fidē sue icarnationis affixit: vt q eccle=

Eccl. 39.

Eccl. 39.

stā ingredi fideliꝰ voluerit: lumē veritatꝭ palā queāt ītueri. Qua sentētia iudeoꝝ quoqꝫ ꝓceres cō dēnat: q̄ signa q̄rētes exteri⁹ ap= tā lucis ianuā noluerūt itrare cre dēdo. Tu. R̷. Miles xp̄i gl'iose. N. In fes. ix. lc. V̄. Oꝛa p no. In festꝭ iij. lc. V̄. Iustū deo. vl' V̄. Iust⁹ vt pal. Iustū deduxit dn̄s p vias In l. ā. rectas: ⁊ ondit illi regnū dei. p̄. Dn̄s regna. ā. Non est inuentus. p̄s. Iu bilate. ān. Fidelis seru⁹. p̄s. Deus de⁹. ān. Btūs ille. p̄s. Bn̄d. ā. Ser ue bone. p̄s. Laud. Req̄re has. iiij ās. in lau. i cōi vni⁹ ꝯfes. ⁊ pōtifi. cp̄z. Iust⁹ coꝛ suū. hy⁹. Iesu re= dēptoꝛ. V̄. Iust⁹ ger. ān. Euge serue. p̄s. Bn̄d⁹. Oro vt̄s. Ad. j. Iustū deduxit. p̄s. De⁹ i noīe. Ad. iij. ā. Non est in. p̄. Legē po. cp̄z. Iust⁹ coꝛ suū. R̷. ⁊ V̄. ad oms hor. dīr vt̄s. i cōi vni⁹ ꝯfes. ⁊ pōti. Ad. vj. ā. Fidelis ser. p̄. Defec. cp̄z.

Si ei magn⁹ dn̄s voluerit spū itelligētie replebit illū ⁊ ipse tāq̄ ymbꝛes mittet eloq̄a sapiē= tie sue ⁊ i oroне ꝯfitebit' dn̄o. Ad ix. ā. Serue bōe. p̄ Mirabilia. cp̄. Eccl. 39.

Dominus diriget ꝯsiliū ei⁹ ⁊ disciplinā ⁊ i lege testa mēti sui gl'iabit'. Ad ves. ā. Iustū deduxit. minoꝛ. p̄i. fer. cp̄z. Iust⁹ coꝛ suū. hy⁹. Iesu redēptoꝛ oim. V̄ Iust⁹ ger. ān. Iste est q̄ aū deū. p̄s. Magn̄. Oro vt̄s. Itē alia capi= tula de quocūqꝫ cōfessoꝛe. Cp̄m. Eccl. 39.

Iustum deduxit dn̄s p vias rectas ⁊ ostendit illi regnū dei et dedit illi scientiā sanctoꝛū honestauit illū i laboꝛib⁹ ⁊ cōple uit laboꝛes illi⁹. Ad. vj. cp̄. Sap. 10.

Custodiuit eū dn̄s ab iimi= cis ⁊ a seductoꝛib⁹ tutauit illū et certamē foꝛte dedit illi vt vinceret ⁊ sciret q̄m oim potētioꝛ ē sapia. Sap. 10.

Sapiētia vēditū Ad. ix. cp̄. iustū nō dereliq̄t: sꝫ a pctō rib⁹ liberauit eū. Scdm marcū. Sap. 10.

In illo tpe: Dixit iesus di= scipulis suis. Uidete vigi= late ⁊ oꝛate: nescitꝭ eni q̄n tp̄s sit Etc. Omel. ven. bede p̄s. lc. vij. Marci. 13.

Uigilare ⁊ oꝛare ⁊ cautos exi= stere discip'los suos dn̄s monuit sed tamē eis iudicij vltimi tēpus ostēdere noluit: qꝛ magis illis ꝓ fuit hoc nescire q̄ scire. Ut sēp su specti sēpqꝫ parati vigilarēt. l. s. Unde siquidē vigilat q̄ vanis mūdi gaudijs doꝛmit ⁊ pꝛeceptꝭ diuinis excubat: vtiliter eni oꝛat q̄ talē se exhibet: vt pcipere vale= at qd̄ in oꝛatiōib⁹ postulat. lc. ix. Nescitis eni q̄n tp̄s sit: acsi dice ret sicut ignoꝛastis diē itroit⁹ ve stri in mūdū: ita ignoꝛatis et diē exit⁹ vr̄i de mūdo. V̄. Oꝛa p no. b. N. In nata. plioꝝ ꝯfes. ad ves. ān. Sācti p fidē. p̄i. fer. cp̄.

Plures facti sunt sacerdo tes secūdū legeꝫ idcirco q̄ moꝛtē ꝓhibent' manere: iesus aūt eo q̄ Hebr. 7.

maneat inet̄nū: sēpit̄nū habet sa
cerdotiū. ℟. Iusti ipp̄etuū viuent ⁊
apud dn̄z est merces eoꝝ: Et cogitatio
eoꝝ apd̄ altissimū. ℣. Ideo accipiēt re
gnū decoꝛ ⁊ dyadema speciei de manu
dn̄i. Et. Glia laus ⁊ honoꝛ deꝰ ptās ⁊
iubilatio pr̄i ac nato et sp̄ui sctō. Apd̄.
hyꝰ Sctoꝝ meritꝫ. Hi sūt quos.
Te sūma deitas. ℣. Letamini. ān.
Fulgebūt iusti ⁊ tāq̄ scītille ī arūdine
to discurrēt iudicabūt natiōes ⁊ regna
būt ieternū. ps. Mag. oꝛo.

BEatoꝝ cōfessoꝝ tuoꝝ. N.
et. N. nos dn̄e tuere p̄sidijs vt
quoꝝ festiuitate ānua deuotiōe
recolimꝰ: eoꝝ itercessiōe ab oībꝰ
aduersitatibꝰ eruamur. Per dn̄z

DEus q̄ nos sctō Alia oꝛo
rū ꝯfessoꝝ tuoꝝ. N. ⁊. N
ꝯfessiōibꝰ gliosis circūdas ⁊ p̄te
gis: da nobis eoꝝ imitatōe p̄fice
re ⁊ itercessiōe gaudē. Per eūdē.
Ad matut. iuit. Mirabilē deū i scis
suis: Venite adoꝛemꝰ collaudātes. ps.
Ven. In festꝫ ℣o. iij. lc. inuit. Regē
ꝯfessoꝝ. ps. Ven. hyꝰ Sctoꝝ meri
tis. Hi sūt. Te sum. In. j. noc. ā.
Secꝰ decursus aquaꝝ plātauit vineā
iustoꝝ: sed in lege dn̄i fuit volūtas eoꝝ
ps. Btūs vir. ā. Tāq̄ aurū i foꝛnace
pꝛobauit electos dn̄s ⁊ quasi olocausta
accepit illos ieꝛnū. ps. Quare fre. ā.
Filii hoīm scitote qꝛ dn̄s sctōs suos mi
rificauit. ps. Cū iuo. ℣. Letami. lc. j.

BEati sūt serui illi quos cuꝫ
venerit dn̄s iuenerit vigi
lantes. Vigilat q̄ ad aspectū veri
luminis mētis oculos aptos tenet
Vigilat q̄ seruat opando qd̄ cre-
didit. Vigilat q̄ a se toꝛpoꝛꝫ ⁊ ne
gligētie tenebꝛas repellit. Hic ei
paulꝰ dicit. Euigilate iusti ⁊ no-
lite peccare. ℟. Absterget deꝰ oēm
lachꝛymā ab oculis sctōꝝ ⁊ iam nō erit
āplius neq3 luctꝰ neq3 clamoꝛ s3 nec vl
lus doloꝛ: Qm̄ pꝛioꝛa trāsierūt. ℣. Nō
esuriēt neq3 sitiēt āpliꝰ et nō cadet sup
illos sol neq3 vllus estus. Qm̄. lec. ij.

HInc rursus ait. Hoꝛa est iā
nos de sōno surgere. Sed
veniēs dn̄s q̄d seruis vigilātibꝰ
exhibebit audiamꝰ. Amē dico vo
bis q̄ p̄cinget se ⁊ faciet illos di
scūbere: ⁊ trāsiēs mistrabit illis.
Pꝛeciget se, idest ad retributiōeꝫ
p̄parabit Faciet illos discūbere:
idest i et̄na q̄ete refoueri. Discū
bere q̄ppe nr̄m est in et̄no regno
q̄escere. Tu. ℟. Exultabunt sc̄ti in
glia: Letabūt ī cubilibꝰ suis. ℣. Epu
lent ⁊ exultēt i ꝯspectu dei. Leta. l. iij.

UNde rursus dn̄s dicit ve
niēt et recūbēt cū abꝛahā
ysaac ⁊ iacob. Trāsiēs autē dn̄s
mistrat qꝛ lucis sue illustratione
nos satiat. Trāsire vero dn̄i est
cū de iudicio ad regnū redit. Vel
certe nobis dn̄s post iudiciū trā
sit: qꝛ ab hūanitatis foꝛma i diui
nitatis sue cōtēplationē nos ele-
uat. ℟. Iusti imppetuuꝫ. vt s̄ ad. j.
ves. In. ij. noc. ā. Letent oēs q̄ spe-

rant i te dñe: qm̄ tu bñdixisti iustis scu to bone voluntatis coronasti eos. ps. Verba mea. ā. Dabo sctis meis locū noiatū in regno pr̄is mei dicit dñs. ℣. Dñe qs ha. ā. Sctis q̄ i tra sunt ei⁹ mirificauit oēs volūtates meas inter illos. ps. Cōserua. ℣. Exultēt iusti.

Et trāsire ei⁹ est i cla ℓ.iiij ritat; sue speculatiōēȝ nos ducere cū eū quē i hūanitate i iudicio cernimus etiaȝ i diuinitate post iudiciū videam⁹. Ad iudiciū q̄ppe veniēs in forma serui oib⁹ apparet: qꝛ scriptū est. Videbūt eū in quē trāsfixerūt. Sed reprobi in suppliciū corruunt: iusti ad claritatis ei⁹ gl̄iaȝ ptrahunt: sicut scriptū ē. Tollat ipius ne videat gl̄iam dei. Tu. ℟. Letamini iusti ꝛ exultate i dño: Et gl̄iamini oēs recti corde. ℣. Cātate ei canticū nouū bñ psallite ei i vociferatiōe. Et. ℓc.v.

Sed q̄d si serui i prima vigilia negligētes existūt. Prima vigilia primeue etatis sue custodia est. Sed neqȝ sic desperandū: ꝛ a bono ope cessādū est. Nā lōganimitat; sue patiētiā isinuans dñs subdit. Et si venerit in secūda vigilia ꝛ si in tertia vigilia venerit ꝛ ita iuenerit: bti sūt serui illi. ℟. Scti tui dñe mirabile cōsecuti sūt iter: seruiētes p̄ceptis tuis vt iuenirent illesi: In aqs validis terra apparuit arida: ꝛ in mari rubro via sine ipedimēto. ℣. Victricē manū tuā laudauerunt pariter ꝛ decantauerunt dñe nomen sanctū tuū. In aqs. ℓc.vi.

Prima q̄ppe vigilia prime uū tēp⁹ est: id est pueritia Secūda adolescētia vel iuuēt⁹. Tertia aūt senect⁹ accipit. Qui ergo vigilare noluerit i prima vigilia: custodiat vel secūdā. Ut q̄ cōuerti a prauitatib⁹ suis i pueritia neglexerit ad vias vite: saltē i tpe iuuētut; euigilet. Et q̄ vigilare i scd̄a vigilia noluerit: tertie vigilie remedia nō amittat. Tu. ℟. In circuitu tuo dñe lumē est quod nūq̄ deficiet: Ubi cōstituisti lucidissimas māsiones: Ibi req̄escūt sctoꝝ aie. ℣. Lux ppetua lucebit sctis tuis dñe ꝛ eternitas temporū. Ubi. Gloria. Ibi.

In.ij.noct. ān. Sancti q̄ sperant in dño habebūt fortitudinē assumēt pennas vt aq̄le volabūt ꝛ nō deficiēt. ps. Dñi est terra. ān. Iusti autē iperpetuū viuent: ꝛ apud dūm est merces eorū. ps. Exultate iusti. ān. O q̄ gloriosum est regnū in quo cum xp̄o gaudent oēs scti amicti stolis albis sequūtur agnū quocunqȝ ierit. ps. Quā dilecta. ℣. Iustorū aie. Scd̄m lucā.

In illo tēpore: Dixit iesus discipulis suis. Sint lūbi vestri precicti ꝛ lucerne ardētes in manibus vestris. Et reliqua. Omelia bti gregorij pape. ℓ.vij. Luce xij.

Sancti euāgelij fr̄es kmi apte est lectio recitata: sed ne aliq̄bus ipsa ei⁹ planicies alta fortasse vi-

deatur eã sub bꝛeuitate trãscur=rimꝰ: quatenꝰ eiꝰ expositio ita ne sciẽtibꝰ fiat cognita: vt tñ sciẽtibus non sit onerosa. Nã viris luxuria i lũbis sit: feminis in vmbilico: testatᷓ dñs q̃ de dyabolo ad beatũ iob loquitᷓ/ dicẽs. Uirtꝰ eiꝰ in lũbis eiꝰ: ꝛ foꝛtitudo eiꝰ in vmbilico vẽtris eiꝰ. A pꝛicipali igitᷓ sexu lumboꝝũ noie: luxuria designatᷓ: cũ dñs dicit. Sint lũbi vr̃i p̄cincti. Tu. R̷. Sacerdotes eiꝰ induãt iusticiã: Et sc̃ti eiꝰ exultatõe exultabũt. V̷. Illuc p̄ducã coꝛnu dauid: paraui lucernã xp̄o meo. Et sc̃ti. Lc. viij.

Lumbos em̃ p̄cigimꝰ: cũ carnis luxuriã p cõtinentiã coartamꝰ. Nã vero minus est mala nõ agere: nisi etiã q̃sq̃ studeat ꝛ bonis opibꝰ isudare: ptinꝰ additᷓ. Et lucerne ardẽtes in manibꝰ vr̃is. Lucernas q̃ppe ardentes in manibꝰ tenemꝰ: cũ p bona opa p̄ximis nr̃is lucꝫ exẽpla mõstramꝰ. De q̃bꝰ pfecto opibꝰ dñs dicit. Luceat lux vr̃a coꝛã hoibꝰ: vt videãt opa vr̃a bona: ꝛ gloꝛificẽt patrẽ vr̃m q̃ in celis est. Tu. R̷. Coꝛpoꝛa sc̃toꝝ i pace sepulta sunt: Et viuẽt noia eoꝝ in gñatiõe ꝛ gñationẽ. V̷. Sapientiã sc̃toꝝ narrabunt oẽs populi: ꝛ laudẽ eoꝝ p̄nũciat ois eccl'ia (sc̃toꝝ. Et. L. ix.

Duo aũt sũt q̃ iubentᷓ: ꝛ lũbos restringere/ ꝛ lucernas tenere. Ut ꝛ mũdicia sit castitatꝭ in coꝛpoꝛe: ꝛ lumen veritatis in opatiõe. Redẽptoꝛi etem̃ nr̃o: vnũ sine altero placere nequaq̃ potest. Castitas ergo nõ magna ẽ sine bono ope: nec opꝰ bonũ est aliq̃d sine castitate. Sꝫ si vtrũq̃ agitᷓ: restat vt q̃sq̃s ille est: spe ad supnã patriã tendat. Tu. R̷. Sint lũbi vr̃i p̄cincti: ꝛ lucerne ardẽtes i manibꝰ vr̃is Et vos siles hoibꝰ expectãtibꝰ dñꝫ suũ Qñ reuertatur a nuptiis. V̷. Uigilate ergo q: nescitis qua hoꝛa dñs vester vẽturꝰ sit. Et vos. Gl'ia. Quãdo reuertatᷓ. V̷. Justi autẽ imperpetuũ. In lau. añ.

Justoꝝ aie in manu dei sunt: ꝛ nõ tãget illos toꝛmentũ malicie. ps. Dñs regna. ã. Cũ palma ad regna puenerunt sc̃ti: coꝛonas decoꝛis meruerũt de manu dñi. p̄. Jubilᷓ. ã. Coꝛpa sc̃toꝝ i pace sepulta sũt ꝛ viuẽt noia eoꝝ ieṫnũ p̄. Deus deꝰ. ã. Sacerdotes dei bñdicite dño: serui dñi hymnũ dicite deo ineternũ. p̄. Bñdicite. ã. Exultabũt sc̃ti in gl'ia: letabũtur in cubilibꝰ suis. p̄. Laud. Cp̄z. Plures facti. hyꝰ. Rex gl'iose mar. totꝰ hyꝰ v̷ꝛ sicut i cõi p̄rimoꝝ mar. V̷. Mirabilis deꝰ in sc̃tis. ã. Sint lũbi vr̃i p̄cincti: ꝛ lucerne ardẽtes i manibꝰ vestris: ꝛ vos similes hoibꝰ expectãtibus dñm suũ qñ reuertatᷓ a nuptiis. ps. Bñdꝰ. Oro vt s̃. Ad. j. ã. Justoꝝ aũt aie. p̄. Deꝰ in noie. Ad. iij. ã. Cũ palma. p̄. Legẽ pone. Cp̄ Plures facti sũt sacerdotes. Bria ꝛ v̷si. de cõi plurimoꝝ martyꝝũ ad oẽs hoꝛas dicantᷓ. Ad. vj.

In Corpora. ps Defecit. Capitulum.

Sancti et iusti in dño gaudete: vos elegit deus i hereditatē sibi. Ad .ix. ā. Exultabūt [Phil. iii.] sancti. ꝑ. Mirabilia. Cpm. Iusti aūt imppetuū vivēt: [Sap. 5.] et apud dñm est merces eoꝝ: et cogitatio eoꝝ apd altissimū. Ad .iij. vš. ā. Iustoꝝ aūt aīe. ꝑi. fer. Cap. Plures facti sūt. ꝟ. Mirabilis de⁹. ā. Sanctū est verū lumē et admirabile ministrās lucē his q̄ pmanserūt in agone certaminis: recipiēt a xp̄o splēdorē sempiternū/ in quo assidue felices letātur. ꝑ. Mag. Oro vtš. ad .i. vš.

¶ In natali vni⁹ virgis et mart. ad pzias vš. sup ꝑos fer. ā. Hec est virgo prudēs q̄ veniente spōso aptauit lāpades suas: et itroiuit cū dño ad nuptias. ꝑi. ferial. Capłm.

Domine de⁹ me⁹ exaltasti sup terrā habitationē meā: et pro morte defluenti deprecata sum. [Eccl. vltio.] ꝶ. Regnum mundi. Hy⁹.

Virginis proles opifexqꝫ matris/ virgo quem gessit peperitqꝫ virgo: virginis festum canimus tropheū/ accipe votum.

Hec tua virgo duplici btā/ sorte dū gessit fragilē domare: corpis serū domuit cruētū/ corpe seclū.

Unde nec mortem nec amica mortis/ seua penarū genera pauescēs: sanguine fuso meruit secreta/ scandere celi.

Huius obtentu deus alme nostris/ parce iā culpis vicia remittens: quo tibi puri resonemus almum/ pectoris hymnum.

Gl'a pr̄i geniteqꝫ proli/ et tibi cōpar vtriusqꝫ semp: spūs alme de⁹ vn⁹/ om̄i tp̄e secli. Amen. ꝟ. Diffusa est gr̄a i labiis tuis. ꝶ. Propterea. ā. Simile ē regnū celorū sagene misse i mare et ex oī gn̄e piscium cōgregāti: quā cū ipleta esset educētes et sec⁹ litt⁹ sedētes/ elegerūt bonos in vasa sua: malos aūt foras miserūt. ps Mag. Oro.

Indulgētiā nobis dn̄e btā N. virgo et martyr implo-ret/ que tibi grata semp extitit: et merito castitatis/ et tue pfessione virtutis. Per dñꝫ nr̄m. Alia oro

Exaudi nos de⁹ salutarꝫ noster: vt sicut de btē N. virginis tue et martyris festiuitate gaudem⁹: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dñꝫ. Ad matu. i festꝫ .ix. lc. tm̄. Inuit. Christū venerantes deū adorem⁹ regē regum: Qui i celis. N. palmā hodie dedit eternam. ꝑ. Venite. In festꝫ .ix. lc. vel iij. qn̄ est inuit. dup. Inuit. Agnū spōsum virginū: Venite adorem⁹ dñm iesuꝫ xp̄m. ꝑ. Venite. In festꝫ triū lec. qn̄ est inuit. simpl. Inui. Regē virginū dñm: Venite adorem⁹. ps. Venite. hy⁹. Virgis ples. In .i. noc. ā. Ante thorū huius virginis frequētate nobis dulcia cantica dragmis ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ā. Sicut liliū inter spinas: sic amica mea inter filias.

ps. Celi enar. a. Fauus distillans labia tua sponsa: et odor vestimētorum tuorū sicut odor thuris. ps. Dni est tra. v. Diffusa est gratia in labiis tuis. lc. j.

Quoniā hodie natalis ē virginis: ɔgruū aliqd de virginibꝰ est loquēdū. Jmmaculatꝰ eñ dñs imaculataȝ sibi famulā: etiā i hoc pleno colluuionū fragilitatꝫ hūane corpore positā misericorditer ɔsecrauit. Natalis est virginis: itegritateȝ sequamur. Natalis est scte N. Mirentr viri: nō desperēt vgines. Nō aūt ideo laudabilis virgitas: qr et i martyribꝰ reperitr: sed qr ipa martyres facit. Tu. R. Diffusa ē gra i labiis tuis: Propterea bñdixit te deꝰ ineternū. V. Dilexisti iusticiā et odisti iniqtatē.

Quis eñ hu- lc. ij. Propterea. mano eā possit igenio cōprehendere: quā nec natura suis iclusit legibꝰ. Hec virgo e celo accersiuit: qđ imitaretur in terris. Nec imerito viuēdi sibi vsuȝ qsiuit e celo: q sponsuȝ sibi iuenit i celo. Qm̄ ego laudationē nō suscepi vginitatꝫ / sed expssionē: ad rē tñ ptinere arbitror vt q sit ei patria: quis auctor appareat. Tu. R. Propt veritatē et mansuetudinē et iusticiā: Et deducet te mirabilitr dextra tua. V. Audi filia et vide et inclina aurē tuā et obliuiscere ppl'ȝ tuū et domū pris tui. Et. lc. iij.

Prius vbi sit patria diffiniamꝰ. Si eñ ibi est patria vbi genitale domiciliū: in celo pfecto ē patria castitatis. Jtaqȝ hic aduena ibi icola est. Quid aūt ē castitas vgialis: nisi expers ɔtagionis itegritas? Atqȝ eiꝰ auctorē quē possumꝰ estimare: nisi imaculatū dei filiū cuius caro nō vidit corruptionē: diuinitas non est expta ɔtagionē. Videte ergo qta vginitatꝫ merita sint. Xps āte vginē: xps ex virgine. Tu. R. Dilexisti iusticiā et odisti iniqtatē: ppterea vnxit te deꝰ deus tuꝰ oleo leticie. V. Propter veritatē et māsuetudinē et iusticiā. Unxit. Gloria. Unxit. Jn. ij. noc. an. Specie tua et pulchritudie tua: itēde psپere pcede et regna. ps. Eructauit. a. Adiuuabit eā deꝰ vultu suo: deꝰ in medio eiꝰ nō cōmouebitr. ps. Deꝰ nr refu. a. Unguētū effusuȝ nomē tuū: ideo adolescētule dilexerūt te nimis. ps. Fūdamēta. V. Specie tua et pulchritudie tua. lc. iiij.

Christꝰ virginū sponsus āte virginē fuit: et idē est natꝰ de virgine. A pre qdē natꝰ añ secula: sed ex vgine renatꝰ ob scla. Jllud nature sue: hoc nre vtilitatis est: illud erat sēp: hoc voluit. Spectate et aliud vginitatis meritū: xps virgis sponsus et si dici potest: xps vginee castitatꝫ. Uirginitas eñ xpi: nō virginitatꝫ est xps. R. Hec est vgo sapiēs quā dñs vigilantē inuenit: q acceptis lāpadibꝰ sumpsit secū oleū: Et veniēte dño itroi

uit cum eo ad nuptias. ℣. Inuēta vna margarita dedit oia sua ⁊ ꝯparauit eā.

Virgo est q̄ nu- L.v. Etve. psit: vgo q̄ nos suo vtero portauit. Virgo q̄ genuit: vgo q̄ ꝓprio lacte nutriuit. Sȝ iā a matre descēdamꝰ ad filias. De vginibꝰ inq̄t sctūs apl's: p̄ceptū dn̄i nō habeo. Si doctor gētiū nō habuit: habere q̄s potuit? Et preceptū q̄dē nō habuit: sȝ habuit exēplū. Nō eīm potest iperari virginitas: sȝ optari. Sctā mat̄ eccl'ia īmaculata ē coitu: sȝ fecūda partu. Virgo est i castitate: mr̄ est in ple. Tu. ℟. de vna vgine ⁊ martyre. ℟. Ueni sponsa xp̄i accipe coronā: quā tibi dn̄s p̄parauit: p cuiꝰ amore sanguinē tuū fudisti: Et cū angelis in paradisuȝ introibis. ℣. Ueni electa mea ⁊ ponā te in thronū meū: qꝛ ꝯcupiuit rex speciē tuam. Et. Aliud ℟. de vna vgie nō mart̄. ℟. Induit me dn̄s vestimēto salutis/ ⁊ indumēto leticie circūdedit me: Et tanq̄ spōsam decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis iestimabiles margaritas: ⁊ circūdedit me vernātibꝰ atqȝ chorusc̄atibus gemmis. Et tanq̄. Lctō. vj.

Parturit nos virgo: nō viro plena/ sȝ spū. Parit nos virgo: nō cū dolore mēbrorū/ sed cū gaudijs āgelorū. Nutrit nos virgo: nō corpis lacte/ sed apl'i: quo ifirmā adhuc crescētis ppl'i lactauit etatē. Uirginitas dei donum est munus parētis/ sacerdotiū castitatis. Uirgo mr̄is eccl'ie hostia est: cuiꝰ quotidiano sacrificio vis diuina placat̄. Uirgo ē eccl'ia quā studuit apl's/ vginē castā assignare xp̄o. Uirgo est filia syō: virgo est ciuitas illa hierl'm q̄ i celo est: in qua nichil itrat cōe atqȝ imundū. Tu. ℟. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurē tuā: ⁊ obliuiscere ppl'm tuū ⁊ domū patris tui. Et cōcupiscet rex speciē tuā: Qm̄ ipē est dn̄s deꝰ tuꝰ. ℣. Induet te dn̄s vestimēto salutis: ⁊ idumēto leticie circūdabit te. Et ꝯcu. Gl'ia. Qm̄.

In. iij. noc. ā. Hec est q̄ nesciuit thorū in delicto: habebit fructū i refectiōe aiarū sanctarū. p̄. Cātate. j. ā. Nigra sum sed formosa filia hierl'm: ideo dilexit me rex et introduxit me i cubiculū suū. ps. Dn̄s reg. exul. ā. O q̄ pulchra est casta generatio cum claritate. ps. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit eam deus vultu suo. Secūdū matheū.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis pabolā hanc. Simile est regnū celorū thesauro abscōdito in agro/ quē qui inuenit homo abscondit: ⁊ pre gaudio illius vadit ⁊ vēdit vniuersa q̄ habet et emit agrū illū. Et rel. — Mat. 13

Omel. bti gregorij pape. Lc. vij.

Regnum celorum fratres charissimi idcirco terrenis rebꝰ similе dicit̄: vt ex his q̄ animꝰ nouit: surgat ad incognita que non nouit: quatenus exēplo visibiliū se

ad inuisibilia rapiat: ⁊ ꝑ ea q̄ vsu didicit quasi cōfricatꝰ icalescat: vt ꝑ hoc qđ scit notū diligere discat ⁊ incognita amare. ℟. Ueni electa mea ⁊ ponā i te thronū meū Qr cōcupiuit rex speciē tuā. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā. Qr. lc. viij.

Ecce eni regnū celorū thesauro abscōdito i agro cōparaꝫ: quē q̇ iuenit homo abscōdit ⁊ pre gaudio illiꝰ vadit ⁊ vendit vniuersa q̄ habet ⁊ emit agrū illū. Qua i re hoc quoqꝫ notādū ē ꝙ iuētꝰ thesaurꝰ abscōdiꝫ vt seruetꝫ: qꝛ studiū celestis desiderij a malignis spiritibꝰ custodire nō sufficit q̇ hoc ab hūanis laudibꝰ nō abscōdit. Tu aūt. ℟. Pulchra facie sed pulchrior fide beata es virgo respuens mūdū: Letaberis cū angelis intercede pro oībus nobis. ℣. Specie tue ⁊ pulchritudine tua. Leta. lec. ix.

In p̄sēti eteni vita q̄si i via sumꝰ qua ad patriā ꝑgimꝰ Maligni aūt spūs iter nr̄m quasi q̇dā latrūculi obsidēt. Depr̄dari ergo desiderāt: q̇ thesaurū publice in via portāt. Hoc aūt dico nō vt ꝓximi opa nr̄a nō videant vt cū scriptū sit. Uideāt opa vr̄a bona et glorificēt patrē vestrū q̇ in celis est. Sed vt ꝑ hoc qđ agimus laudes exteriꝰ nō q̄ramus. Sic aūt sit opus i publico quatenus itētio maneāt i occulto: vt ⁊ de bono opere proximis exēpluꝫ p̄beamꝰ: ⁊ tamē ꝑ itētionē qua soli deo placere q̄rimꝰ: sēꝑ optemꝰ secretū. ℟. Regnū mūdi ⁊ oēm ornatū seculi cōtēpsi ꝓpt̄ amorē dn̄i mei iesu xp̄i: Quē vidi quē amaui Quē credidi quē dilexi. ℣. Eructauit cor meū v̄bū bonū dico ego opa mea regi. Quē vi. Gl̄a. Quē cre. In fes. ix. l. dicaꝫ iste ℣. añ lau. ℣. Ora ꝓ nobꝫ btā M. In fes. vo. iij. lc. dicaꝫ iste ℣. Sp̄e tua. vel ℣. Adiuuabit eā. In lau. ā.

Hec est v̄go sapiēs quā dn̄s vigilātē iuenit. ps. Dn̄s reg. ā. Hec est v̄go sapiēs: ⁊ vna de numero prudētū. ps. Iubilꝫ. ā. Hec est v̄go sctā atqꝫ gl̄iosa qꝛ dn̄s oīm dilexit eā. ps. Deꝰ deꝰ. ā. Bn̄dico te pr̄ dn̄i mei iesu xp̄i: qꝛ ꝑ filiū tuū tētatiōis ignis extinctꝰ est. ps. Bn̄d. añ. Ueni spōsa xp̄i accipe coronā quā tibi dn̄s p̄parauit ieternū. ps. Laud. cp̄ꝫ Dn̄e deꝰ. hyꝰ.

Iesu corona virginū / quez mater illa concepit: q̄ sola virgo parturit / hec vota clemēs accipe.

Qui pascis inter lilia / septꝰ choreis virginuꝫ: sponsas decorans gloria / sponsisqꝫ reddēs premia.

Quocūqꝫ ꝑgis v̄gines / sequūꝫ atqꝫ laudibꝰ: post te canētes cursitant / hymnosqꝫ dulces ꝑsonāt.

Te dep̄camur largius / nostris adauge sensibꝰ: nescire prorsus omnia / corruptionis vulnera.

Deo pr̄i sit gl̄ia / eiusqꝫ soli filio cū spū paraclyto / ⁊ nūc ⁊ imꝑpetuū. Amē. ℣. Adducētur regi v̄gines

post eā. ℟. Proxie eiꝰ affe. ā. Veniēte spōso prudēs vgo pparata introiuit cū eo ad nuptias. p̄s Bñdꝰ. Orō vtš. Ad .j. ā. Hec est vgo sapi. p̄s Deꝰ in noie. Ad .iij. ā. Hec ē vgo sa. p̄s Legē po. cp̄ Dñe deꝰ. ℟. Diffusa est gr̄a In labiis tuis. ℣. Propterea bñdixit te deꝰ ietnū. In. Gl'a. Diffusa. ℣. Specie tua. orō vtš. Ad .vj. ā. Hec est virgo. p̄s Defecit. Cp̄m

Laudabo nomen tuū assidue: ꝛ collaudabo illud in ꝯfessione: ꝛ exaudita ē orō mea. ℟. Specie tua Et pulchritudine tua. ℣. Intende pspere pcede ꝛ regna. Et. Gl'a. Specie tua. ℣. Adiuuabit eā. Ad .ix. ā. Veni spon. p̄s. Mirabilia. Cp̄z.

Eccl. vltio.

Liberasti me de pditiōe/ ꝛ eripuisti me de tpe iniquo: ppterea cōfitebor ꝛ laudē dicā noi tuo dñe deꝰ meꝰ. ℟. Adiuuabit eā Deꝰ vultu suo. ℣. Deꝰ in medio eiꝰ nō cōmouebit. Deꝰ. Gl'a. Adiuuabit. ℣. Adducent̄ regi vgines. Ad .ij. vš. ā. Hec est vgo sapiēs. p̄s. ut fer. cp̄. Dñe deꝰ meꝰ. hyꝰ. Jesu corona vgī. ℣. Adducent̄ regi vgies. ā. Simile est regnū celoꝝ hoī negociatori q̄rēti bonas margaritas: inuēta vna preciosa margarita dedit oīa sua ꝛ cōparauit eā. p̄s. Magnī. Orō vtš. Itē alia capla vniꝰ vgis ꝛ mar. et dicāt cū capitulis subscriptꝭ altnis vicibus p eōs. Ita tñ q̄ ī primis dicat̄ cp̄z Dñe deꝰ. nisi in fes. scte agnetis agathe/ ꝛ scē katherine. i his fes.

Eccl. vltio.

vž cp̄ Cōfitebor. Ad vtrasq̄z vš. ꝛ ad matu. ꝛ ad .iij. Cp̄m.

Confitebor tibi dñe rex: et collaudabo te deū saluatorē meū cōfitebor noi tuo: qm̄ adiutor et ꝓtector factꝰ es michi/ ꝛ liberasti corpꝰ meū a pditiōe. Ad .vj. Cp̄z

Eccl. vltio.

Laudabit vsq̄z ad mortem aīa mea dñm: ꝛ vita mea appropiquās erat in iferno deorsuz. Ad .ix. cp̄ Liberasti me de p. ¶ In natali vniꝰ vgis nō mr. ad vtrasq̄z vš. etiā ad mat. ꝛ ad .iij.

Eccl. vltio.

Qui gl'iat̄/ in dño glorietur: nō eīm q̄ seipm̄ cōmēdat ille pbatꝰ est: sed quē deꝰ ꝯmēdat. hyꝰ Virgis ples. Huiꝰ obtētu. Gl'a. ℣. Diffusa est gr̄a in labiis tuis. ℟. Propterea. ā. Simile est regnū celoꝝ sagene. p̄s Mag. Orō.

Cp̄z 2. Cori. 10.

Omnipotens sēpiterne deꝰ auctor virtutis ꝛ amator vginitatis: da nobis q̄s scte N. virginis tue tibi placitis meritꝭ ꝯmēdari: cuiꝰ vita merito castitatis tibi cōplacuit. Per dñm. Cetera oīa ad vtrasq̄z vš. ꝛ ad matu. ꝛ ad alias hor. vtš i hysto. vniꝰ vgis ꝛ mar. cū ista orone Oīps sēpiterne deꝰ Ad mat. iuit. vtš. hyꝰ. Virginis ples. Huiꝰ obtētu. Gl'a pa. Añe vtš. noue lec. fiāt. Lcō .j.

Simile est regnū celoꝝ decē virginibꝰ: que accipiētes lāpades suas exierūt obuiā spōso ꝛ spōse/ dicit dñs. Iste q̄nq̄z ꝛ q̄nq̄z vir

gines: oēs ob hoc sūt aie xpianoꝝ. Sꝫ vt dicamꝰ vobis qđ deo īspirāte sētimꝰ: nō qualescūqꝫ aie: sꝫ tales aie q̄ habēt catholicā fidē: ⁊ habere vidētur bona opa i ecclīa dei: ⁊ tamen ex ipsis quinqꝫ sunt prudentes/ ⁊ quinqꝫ fatue. Lc. ij.

Quare ergo appellate sūt q̄nqꝫ ⁊ quare virgines prīꝰ videamꝰ/ ⁊ deīde cetera ꝯsideremꝰ. Ois aia i corpe/ ideo q̄nario nūero cēset: qꝛ q̄nqꝫ sensibꝰ vtit. Nichil ē em̄ qđ sentimꝰ ex corpore: nisi ianua q̄nqꝫ ptita/ aut vidēdo/ aut audiēdo/ aut odorādo/ aut gustādo/ aut tāgēdo. Lc. iij.

Qui ergo se abstinet ab illicito visu/ ab illicito auditu/ ab illicito odoratu/ ab illicito gustu/ ab illicito tactu: ppt ipam itegritatē v̄ginis nomē accepit. Si bonū ē abstinere ab illicitꝭ sentiēdi motibꝰ: ⁊ ideo vnaquecꝫ aia xpiana virginis nomē habet: quare q̄nqꝫ admittūtur/ ⁊ q̄nqꝫ repelluntꝛ. Parū est qꝛ v̄gines sunt ⁊ lāpades habēt. Lc. iiij.

Virgines ppter abstinētiā ab illicitis sensibus. Lāpades habētes ppt opa bona: de q̄bꝰ opibus dn̄s dicit. Luceant opa v̄ra corā hoībꝰ: vt videāt bona facta v̄ra: ⁊ glificēt patrē v̄m̄ q̄ i celis est. Itē discipl̄is dicit dn̄s. Sint lūbi v̄ri accīcti: et lucerne ardētes. In lūbis accīctis v̄gitas: i lucernis ardētibꝰ/ opa bona. Tu. Lc. v.

Nō solet dici virginitas vbiqꝫ in ꝯiugatꝭ. Tn̄ etiā ibi ē fidei virginitas: q̄ exhibet pudicitiā ꝯiugalē. Nā vt nouerit sc̄titas v̄ra: nō iportune scđꝫ aiam/ ⁊ scđꝫ itegritatē fidei qua etiā fide ab illicitꝭ abstinetꝛ: et bona opa sunt vnūquēqꝫ vl' vnāquāqꝫ aiaꝫ v̄ginē dici. Tota ecclīa q̄ ꝯstat ex v̄ginibꝰ ⁊ puerꝭ/ ⁊ maritatꝭ feminis/ ⁊ v̄roratis viris: vno noie v̄go ē appellata. Vn̄ hoc pbamꝰ. Apl'm audi dicētē: nō solis sc̄timonialibꝰ: sed vniuersaliꝑsus eccl'e despōsaui vos vni viro v̄ginē castā exhibere xp̄o. Lc. vj.

Et qꝛ huiꝰ virginitatꝭ corruptor dyabolꝰ cauēdꝰ est: cōtinue ipse apl's cū dixisset. Despōsaui vos vni viro virginē castā exhibere xp̄o: adiūxit ⁊ ait. Timeo aūt ne sicut serpēs euā seduxit i v̄sutia sua: sic ⁊ v̄ri sensus corrūpantꝛ a castitate q̄ est i xp̄o. In corpe v̄ginitatē pauci habēt: i corde oēs h̄re debēt. S. mathei.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Simile est regnū celoꝝ decē v̄ginibus: q̄ accipiētes lampades suas exiert obuiā spōso ⁊ spōse. Et rel. Omel. vti gregorij pape. Lc. vij.

Sepe vos ff̄es charissimi āmoneo: praua opa fugere: mūdi huius inq̄namēta deuitare. Sꝫ hodierna sc̄ti euāgelij lectiōe cōpellor vobis dicere: vt ⁊ bona q̄ agi-

tis / cū magna cautela timeatis: ne p hoc qđ a vobis rectū gerit: fauor aut hūana grā reqrat: ne appetitus laudis surripiat. & qđ foris ostēdit: itus ab eťna mercede vacuet. Ecce ei redēptoris voce decē virgines & oēs dicunt virgines: sed tñ intra btitudinis ianuā nō oēs recepte sunt: qr earū quedā dū de virginitate sua gloriam foris expetūt: in vasis suis oleū habere noluerūt. Lec. viij.

Prius querēdū nobis est qđ sit celor regnū: aut cur decē virginib⁹ cōparet: que etiā prudētes vgines & fatue q̄ dicunt. Dū em̄ regnū celor cōstat: qr reprobor nullꝰ ingredit: etiā fatuis vginibus cur simile esse phibet: Sed sciēdū est q sepe i sacro eloqo: regnū celor p̄sentis tpis eccłia dicit. De quo alio i loco dñs dicit. Mittet filꝰ hoīs āgelos suos: et colligēt de regno eꝰ oia scādala. Neq em̄ i illo regno btitudinis in quo pax sūma est: iuenirī scandala poterūt q̄ colligant. Et vnde rursum dicit. Qui ergo soluerit vnū de mādatis istis minimis & docuerit sic hoīes: minimus vocabit in regno celor. qui aūt fecerit & docuerit: hic magnꝰ vocabitur in regno celorum. Lec. ix.

Mandatū soluit & docet: qñ hoc quisq voce p̄dicat: qđ viuēdo nō iplet. Sed ad regnū eterne beatitudinis puenire nō valet: q̄ nō vult opere iplere qđ docet. Quo modo ergo i eo minimꝰ vocabit: q̄ ad hoc nullomō intrare pmittetur: Quid itaq p hanc sentētiā: nisi p̄sens eccłia celor regnū dicit: i qua doctor q̄ mādatū soluerit minimꝰ vocabit: qr cuiꝰ vita despicit / restat vt & eius p̄dicatio cōtēnat. ℣. Ora p nobis btā N. In lau. añ Hec est virgo sapiēs quā dñs vigilantē inuenit. Et cetere ãe. q̄ sequūtur. Cpł. Qui gloriat. Hyꝰ. ℣. et ãe. vts. Ad. j. ã. Hec est virgo sapiens. ps Deus in noie. & cetere ãe. et pi. vts. Ad tertiā. Cpm. Qui gloriatur. Reta et ℣. vts. in cōmuni vnius vginis & mar. ad oēs horas dicunt. Ad sextā. Cpł.

Emulor em̄ vos dei emulatiōe: despōdi em̄ vos vni viro virginē castā exhibere xpo. 2. Corin. 10.

Sapiētia vincit Ad. ix. cpł malitiā: attingit ergo a fine vsq ad finē fortit: et disponit oia suauit. Deo grās. ¶ In natali pliar vgi. Ad vs. ã. & pi. fer.

O q̄ pulchra est casta Cpm. Sap. 4. generatio cū claritate: immortalis est em̄ memoria illius: qm̄ & apud deū nota est & apđ homines. hyꝰ. Jesu corona vginū. ℣. Adducent regi. ã. Simile est em̄ regnum celorum sagene. ps. Magñ. Ofo de pprie. Ad mat. iuit. hyꝰ. ã. pi. ℣. & lec. de ppri. si sint All. K.

V. Ora p nobꝫ btã N. In lau. ã. Hec est vgo sapiẽs. Et cete ãe. q sequũt Cp. Qui glia. Hy. V. ⁊ ãe. vts. Ad. j. vts. Ad. iij. Cp. Qui gliat. Rta. ⁊ V. vts. i cõi vni vginis ⁊ mar. ad oẽs hor. dĩr. Ad. vj. Cp.

2. Co. xi. 10

Emulor em̃ vos dei emulatione: despõdi em̃ vos vni viro virginẽ castã exhibere xpo.

Sap. 7.

Sapiẽtia vincit Ad. ix. cpꝫ maliciã: attingit ergo a fine vsqꝫ ad finẽ fortit: et disponit oia suauiter. ¶ In natali plima rũ vginũ. Ad vs. ãe. ⁊ pi. fer. cpꝫ

Sap. 4.

O Quãpulchra est casta gñatio cuꝫ claritate: imortalis est em̃ memoria illꝰ: qm̃ ⁊ apd deũ nota est et apud hoies. Hy. Jesu corona. V. Adducent regi. ã. Simile est em̃ regnũ celoꝝ sagene. p. Mag. Oro plimaꝝ vginũ ⁊ mar. Oro

Deus q hũanũ genꝰ vt ad ꝯfessionẽ tui nois ꝓuocares: etiã in sexu fragili victoriaꝫ martyrij ꝯtulisti: psta q̃s: vt ecclesia tua hoc exẽplo cõmonita/ nec pati p te metuat: et celestis pmij gliam ꝯcupiscat. p d. ¶ Itẽ alia oro plimaꝝ vginũ nõ mar. Oro

Omps sẽpiterne deꝰ q nos idoneos nõ esse ppẽdis ad maiestatẽ tuã sicut dignũ est exorãdũ: fac nos scãs vgines tuas N. ⁊. N. p nr̃is iteruenire pctis quaꝝ merit nobis idulgẽtiã largiaris. Per d. Ad mat. Iuit. Regẽ vginũ dñz: Venite adoremꝰ. p. Vers. Hy. Jesu corona vg. Sup p. hec sola ã. O q̃pulchra ẽ casta gñatio cũ claritate. p. Dñe dñs nr̃. ⁊ oẽs pi. vniꝰ vgi. ⁊ mar. V. Adducent regi.

L. j.

Interrogatꝰ dñs a discipulis de ꝯsummatiõe seculi iter mlta q locutꝰ est: parabolã quoqꝫ dixit de decẽ virginibꝰ bonoꝝ ⁊ maloꝝ discretiõeꝫ significãtibꝰ: quaꝝ q̃nqꝫ admittũt/ et q̃nqꝫ excludunt. Vident itaqꝫ michi q̃nqꝫ vgines/ significare q̃nqꝫ partitã ꝯtinẽtiã carnis illecebris. R. Audiui vocẽ de celo veniẽtẽ: venite oẽs vgines sapiẽtissime. Oleũ recondite i vasis vr̃is dũ spõsus aduenerit. V. Media nocte clamor factus est: ecce sponsus venit. Oleum. L. ij.

Continẽdꝰ est em̃ animi appetitꝰ a voluptate oculoꝝ: a voluptate auriũ: ⁊ a voluptate olfaciendi/ gustãdi/ siue tãgẽdi. Sꝫ qꝛ ista ꝯtinẽtia pti corã deo fit: vt illi placeat i iteriori gaudio ꝯscie: pti corã hoibꝰ tm̃: vt glia hũana capiat. Quiqꝫ dĩr sapiẽtes/ ⁊ q̃nqꝫ stulte: vtreqꝫ tñ vgies: qꝛ vtraqꝫ ꝯtinẽtia ẽ: q̃uis diuerso fomite gaudeat. R. Felicit vgies vincũt mũdũ Que post victoriã vici nõ norũt. V. Btẽ de plio redeũt: ⁊ hostẽ victrices mortẽdo deuincũt. Que. L. iij.

Lampades autẽ q manibꝰ portant: opa sunt q scdm istã ꝯtinẽtiã fiũt. Dictũ est em̃. Luceãt

opera vestra corā hoīb⁹. Dēs vero accepert lāpades suas: ₇ venerūt obuiā spōso ₇ spōse. Intelligēdū est ergo xp̄i noie censeri de qb⁹ agit. Nō eni possūt q̄ xp̄iani nō sunt spōso xp̄o venire obuiā. ℟. Innumerabilis virginū chor⁹ sp̄reta liberorū ꝑpagine: Dū spōso q̄ in celis est penni mēte: Actu ₇ habitu applicari maluit. ℣. Ecce florētē mūdū despectu mētis calcauit. Dū. Glia. Actu ₇ ha. ℣. Media nocte clamor fact⁹ est. ℟. Ecce spōsus venit exite obuiā ei. In laud. hec sola ā. Uirgines scē dei orate ꝑ nobis: vt scelerū veniā per vos accipere mereamur. ps. Dn̄s regna. ₇ ceteri p̄i. cōsueti. cp̄. O q̄ pulchra. hy⁹. Rex gl'iose marty. Cet⁹ hy⁹. dicat p oia sicut in cōi hystoria plior mart. ℣. Mirabilis de⁹ in sctis suis. ān. Simile est regnū celor decē virginib⁹ q̄ accipiētes lāpades suas exierūt obuiā sponso ₇ spōse. ps. Bnd⁹. Oro vt s̄. Ad. j. ā. Uirgines scē. ps. De⁹ i noie. Ad. iij. ā. Media nocte clamor fctus est: ecce spōsus venit exite obuiā ei. ps. Legē pone. cp̄. O q̄ pulchra est. ℟. Adducent regi vgines: Post eā. ℣. Proxime eius afferent tibi. Post. Glia. Addu. ℣. Media nocte clamor fact⁹ est. Oro vt s̄. Ad. vj. ā. Prudētes vgines acceperūt oleū in vasis suis cū lāpadib⁹. ps. Defecit. cp̄. Emulor eni vos. ℟. Media nocte Clamor fact⁹ est. ℣. Ecce spōsus venit exite obuiā ei. Cla. Glia. Media. ℣. Prudētes virgines. Oro vt s̄. Ad. ix. ā. Tūc surrexerūt oēs vgies ille: ₇ ornauerūt lāpades suas. ps. Mirabilia. cp̄. Sapia vicit maliciā. ℟. Prudētes vgines acceperūt oleū ī vasis suis: Cū lāpadib⁹ ℣. Et exierūt obuiā spōso ₇ spōse. Cū. Glia. Prudē. ℣. Adducent regi. Oro vt s̄.

In natali vni⁹ matrone nō scōz Sap. Ad. j. ves. sup ps. fer. ān. Silr est regnū celorū sagene.

Mulierē fortē q̄s inueniet ꝓcul ₇ de vltimis finib⁹ ꝓciū ei⁹: cōfidit i ea cor viri sui ₇ spolijs nō idigebit. hy⁹. Huius obtētu. Glia p̄ri. ℣. Diffusa est g̃ra in labiis tuis. ā. Aia mea liq̄facta est vt dilect⁹ locut⁹ est q̄siui et nō iueni illū: vocaui ₇ nō respōdit michi: iuenerūt me custodes ciuitatis ꝑcusserūt me ₇ vulnerauerūt me: tulerūt palliū meū custodes muror: filie hierl'm nunciate dilecto: q̄r amore lāgueo. ps. Mag.

Cp̄z puer. vltīo.

Deus oim creator ₇ rector q̄ hodiernaz diē in btē. N. festiuitate nobis exultabilē fecisti: p̄sta q̄s: vt ipsi⁹ apud te iteruenietib⁹ merit ab oibus mereamur absolui pctis. Per d̄.

Ad matut. Inuit. Xp̄m venerātes deū adoremus regē regū. Qui in celis. N. palmā hodie dedit eternā. ps. Uen. hy⁹. Huius obtētu. Glia p̄ri. In j. noct. ān. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui columbarū. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ā. Sicut liliū

inter spinas sic amica mea inter filias ps. Celi enarrāt. ān. Fauus distillans labia tua spōsa: & odor vestimētorū tuorū sicut odor thuris. ps. Dñi est tra. V. Diffusa est gratia i labiis tuis. Lectiões vt i festis eorū. R. Diffusa. R. Propt̄ vitatē. R. Dilexisti iusticiā. In .ij. noc. ān. Emissiones tue padisus malorū punicorū cū pomorū fructib⁹. ps. Eructa. ā. Fons ortorū pute⁹ aquarū viuētiū q̄ fluūt ipetu de libano. ps. De⁹ nr̄ refu. ā. Uenit dilect⁹ me⁹ in ortū suū vt comedat fructū pomorū suorū. ps. Fūdamēta. V. Specie tua & pulchritudine tua. R. Ista ē speciosa iter filias hierl'm: sicut vidistis eā plenā charitate & dilectiōe: In cubilib⁹ & i ortis aromatū. V. Ista est q̄ ascēdit de deserto deliciis affluēs In cu. R. Ueni electa. R. Audi filia. In .iij. noc. ā. Ueni in ortū meū soror mea spōsa messui mirrham meā cū aromatib⁹ meis. ps. Cātate. j. ā. Comedi fauū cū melle meo bibi vinū meū cū lacte meo. ps. Dñs reg. ex. ā. Talis ē dilect⁹ me⁹: & ipe ē amic⁹ me⁹ filie hierl'm. ps. Cātate. ij. V. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo. R. Induit me d. R. Accinxit btā. N. fortitudie lūbos suos & roborauit brachiū suū: Ideoqz lucerna ei⁹ nō extiguet̄ in sempit̄nū. V. Gustauit et vidit: qz bona est negociatio sapiētie dei. Ideoqz. R. Regnū mūdi V. Ora p nobis. In laudibus. ān. Unguentū effusum nomē tuū ideo adolescentule dilexerūt te nimis. ps. Dñs reg. ā. Leua ei⁹ sub capite meo & dextera ei⁹ āplexabit̄ me. ps. Jubil. ā. Dū esset rex i accubitu suo nardus mea dedit odorē suauitatis. ps. De⁹ De⁹. ā. Iā eni hyēs trāsiit ymber abiit & recessit. ps. Bñd. ā. Sicut malū inter ligna siluarū: sic amica mea iter filias. ps. Laud. cp. Mulierē for. hy⁹ Ad sacrū cui⁹. Uñ nūc. Sit lau⁹. V. Elegit eā. ā. Sīle est regnū celorū hoi negociatori q̄renti bonas margaritas: inuēta vna p̄ciosa margarita dedit oīa sua & cōparauit eā. ps. Bñ⁹. Uel ā. Aīa mea liq̄facta ē. Oro vt s. Ad. j. ā. Unguētū effusū. ps. De⁹ i no. Ad. iij ā. Leua ei⁹. ps. Legē po. cp. Mulierē for. R. ta & V. vt s. vni⁹ vgi. & mar. Ad. vj. ā. Dū esset. ps. Defec.

Accinxit fortitudie lūbos suos & roborauit brachiū suū: gustauit & vidit qm̄ bōa est negociatio ei⁹: nō extiguet̄ in nocte lucerna ei⁹. Ad. ix. ā. Sicut malū. ps Mirabilia. cp. Mulier timēs deū ipa laudabit̄: date ei de fructu manuū suarū & laudēt eū i portis opa ei⁹ Oro vt s. ad. j. vel. Ad. ij. vel. ān. Unguētū. ps. fer. cp Mulierē for. hy⁹. Ad sacrū cui⁹. V. Adducent̄. ā. Laus tibi xp̄e redēptor piissime q̄ tātā scīē. N. dedisti gl'iam vt te spōsū amās tuū mēbrū fieret ei⁹ clemēs nos p̄catu per eūū cōserua. ps. Mag. Uel ān. Descēdi in ortū. Oro vt s.

Explicit cōmune sctōrū.

¶ In dedicatõe eccl'ie. Ad .j. vẽ. sup p̄s. fef. ã. O q̄ metuẽd' est loc' iste vere nõ ẽ hic aliud nisi dom' dei ⁊ porta celi. In tpe pasc. finiat' sic alla.

Apoca. 21.

Vidi ciuitatẽ sanctã hierl'm nouã descẽdẽtez de celo a deo paratã sicut spõsã ornatã viro suo. R. Terribilis est loc' iste nõ est hic aliud: nisi dom' dei ⁊ porta celi. Uere eteni dñs ẽ i loco isto ⁊ ego nesciebã. In paschali tpe. alla. V. Cũqz euigilasset iacob quasi de graui sõno ait. Ue. Gl'ia. Ue.

Urbs btã hierusalẽ hy'. dicta pacis visio q̃ 9struit' in celis viuis ex lapidib' ⁊ angelis coornata vt sponsata comite. Noua veniens e celo nuptiali thalamo: preparata vt sponsata copuletur domino/ platee ⁊ muri eius / ex auro purissimo.

Porte nitẽt margaritis aditis patẽtib': ⁊ virtute meritor illuc introducitur: omnis qui pro xp̄i nomine hic in mundo premitur.

Tonsionibus pressuris expoliti lapides: suisqz aptant' locis per manus artificis: disponunt' permãsuri sacris edificijs.

Gl'ia ⁊ honor deo vsqzquo altissimo vna pr̃i filioqz iclyto paraclyto cui laus est ⁊ ptãs p. et'na scl'a. Amẽ. V. Domũ tuã dñe decet scritudo R. In lõgitudine dieꝝ. ãn. Sctificauit dñs tabernaculũ suũ hic est domus dñi in qua inuocet' nomẽ ei' de qua scriptũ est: erit nomẽ meum ibi dicit dñs. In pas. tpe. alla. ps Mag. Oro.

Deus q̃ nobis p singulos ãnos huius sctĩ tẽpli tui cõsecrationis reparas diẽ ⁊ sacris semp mysterijs repsentas icolumes: exaudi p̃ces ppl'i tui ⁊ presta: vt quisqs hoc tẽplũ beneficia petiturus igredit': cuncta se ipetrasse letet'. p. Ad 9pl'. oia fiãt sic in fes. trip. ⁊ ita vz 9pl'. quotidie p oct. ⁊ in oct. q̃n p estatẽ hoc fes. 9tige. vel ab oct. epy. vsqz ad .xl. siue de dedica. fit serui. vel de aliquo fes. ix. lc. Ad matut. Inuit. Filie syon currite assunt eni celebra matris vestre solẽnia: Jubilemus igit' deo nr̃o vnanimes q̃ sibi eam gratuita elegit clemẽtia. In pas. tpe. alla. ps Veni. hy' Urbs btã. In .j. noct. ãn. Tollite portas pricipes vr̃as ⁊ eleuamini porte et'nales. In pas. tpe. all. ps. Dñi ẽ tra. ãn. Uidit iacob scalã sũmitas eius celos tãgebat ⁊ descẽdẽtes angelos ⁊ dixit vere locus iste sanctus est. In paschali tpe. alla. ps. De' nr̃ ref. ãn. Cũ euigilasset iacob de somno ait: vere loc' iste sctũs est. In pasch. tpe. alla. ps. Magn' dñs. V. Domũ tuã. Lctõ prima.

Quotiẽscũqz fr̃es kmi altaris vel tẽpli festiuitatẽ colim': si fideliter ⁊ diligẽter attẽdim': et pie ⁊ iuste viuim': q̃cqd in tẽplis manufactis agit': totũ in nobis spirituali edificatiõe cõplet'. Nõ

eni mētiť ille q̄ dixit. ¶ Tēplū eni dei sctm̄ est qđ estis vos. Et iteꝝ. Nescitis ꝙ corpa vr̄a tēplū sunt spūs sci. Quib⁹ meritꝫ nisi p gratiā dei meruimus fieri tēplū dei. ℟. In dedicatōe tēpli decātabat ppl's laudē: Et in ore eoꝝ dulcis resonabat son⁹. In pas. tpe allá. ℣. Obtulerūt sacrificiū sup altare dn̄i: ⁊ ceciderūt in facies suas ⁊ adorauerūt deū. Et l. ij.

Quātū eni possum⁹ cū ipi⁹ adiutorio laborem⁹: ne deus nr̄ in tēplo suo: hoc est i nobismetipis iueniat qđ oclos sue maiestatis offendat. Sed hitaculū cordis nr̄i euacueť vicijs: ⁊ virtutib⁹ repleať: claudať dyabolo: et aperiať xp̄o. Et ita laborem⁹ vt nobis bonoꝝ operū clauibus ianuā regni celestis aperire possimus. Sicut eni malis operibus quasi q̄busdā seris ac vectib⁹ vite nobis ianua clauditť: ita absq̄ dubio bonis opib⁹ apiť. ℟. Fūdata est dom⁹ dn̄i sup verticē mōtiū: ⁊ exaltata est sup oēs colles: ⁊ veniēt ad eā oēs gētes: Et dicēt: glīa tibi dn̄e. In pas. tpe. allá. ℣. Venietes aūt veniēt cū exultatiōe portātes manipl'os suos

Et ideo frēs kmi: l. iij. Et. vnusq̄sq̄ ꝯsideret ꝯscietiā tuā: ⁊ quādo aliquo crimie sebulneratū esse cognouerit: pri⁹ orōnib⁹: ieiunijs: vel elemosinis studeat mundare cōsciētiā suā: ⁊ sic eucharistiā p̄sumat accipere. Si eni cognoscēs reatū suū ipse se a diuino altari subduxerit cito ad idulgētiā diuine mie pueniet: qꝛ sicut q̄ se exaltat humiliabiť: ita ecōtrario: qui se humiliat exaltabiť. Qui eni sicut dixi agnoscēs reatū suū ipse se hūiliter ab altari eodē pro emēdatiōe remouere voluerit: eterno illo ⁊ celesti ꝯuiuio cōicari penit⁹ nō timebit. ℟. Mane surgēs iacob erigebat lapidē in titulū: fundens oleū desup votū vouit dn̄o: Vere locus iste sctūs est et ego nesciebā. In paschali tpe. allá allá. ℣. Vidit iacob scalam summitas eius celos tāgebat ⁊ descēdētes angelos ⁊ dixit. Vere. Glīa. Vere. In. ij. noc. ā. Nō est hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi. In pas. tpe. allá. p̄s. Quā dile. ān. Erexit iacob lapidem in titulū fundēs oleū desup. In pas. tpe. allá p̄s. Bn̄dixisti. ā. Erit michi dn̄s in deū ⁊ lapis iste vocabiť dom⁹ dei. In pas. tpe. allá. p̄. Fūdamēta. ℣. Domus mea. ℟. Dom⁹ orōnis vocabiť.

Rogo vos fratres lec. iiij. diligēter attendite. Si ad mēsaꝫ cuiuscūq̄ potētis hois nemo p̄sumit cū vestib⁹ scissis ⁊ inq̄natꝫ accedere: quātomagis a cōuiuio regis eterni / idest ab altari dn̄i debet se vnusq̄sq̄ inuidie vel odio veneno pcussus: iracūdie furore replet⁹ cū reuerētia ⁊ hūilitate subtrahere: ppť illud qđ scriptū est. Vade pri⁹ recōciliari fra=

tri tuo: et tunc veniẽs offeres munus tuũ. Et iterũ. Quõ huc itrasti, nõ habẽs vestẽ nuptialẽ? ℞. Bñdic dñe domũ istã quã edificaui nomini tuo veniẽtiũ in locũ istũ Exaudi pces i excelso solio glie tue. In pasc. tpe. all'. ℣ Dñe si ꝯuersus fuerit ppl's tuus et orauerit ad sctũariũ tuũ Exau.

Hoc eni habet text⁹ lec. v. euãgelice lectõis qꝫ q̃dã fecit nuptias filio suo et itrauit vt videret sil' recũbẽtes. Uidẽs aũt hoiez nõ habẽtẽ vestẽ nuptialẽ dixit ministris. Ligate illi man⁹ et pedes et ꝓijcite eũ i tenebras exteriores: ibi erit flet⁹ et stridor dẽtiũ. Ecce qualẽ sentẽtiã merebit' audire q̃ ad cõuiuiũ nuptiale, id est ad altare dñi: aut ebriosᷓ: aut adult: aut odiũ i corde retinẽs ꝓsumit accedẽ. ℞ O qꝫ metuẽd⁹ est locus iste ℣e Nõ est hic aliõ nisi dom⁹ dei et porta celi. In pas. t all'a. ℣ Mane surgens iacob votũ vouit dño et dixit.

Auertat hoc de⁹ l. vi. Nõ a nobis ffes kmi et ꝯcedat vt mala ista aut nũqꝫ velim⁹ admittere aut si admissa fuerit sine vlla mora penitẽtia vel pace studeam⁹ sanare et largiorib⁹ elemosinis festinem⁹ abluere: ne forte si cũ pctõrũ vulnerib⁹ ãte tribunal etni iudicis venerim⁹: ab illa etna eccl'ia: et ab illa celesti ihrl'm ꝑpetua excõmunicatõe sepemur Hec ergo cogitãtes ffes kmi tã casti et tam sobrij et tã pacifici ad istud altare studeam⁹ accedẽ: vt ab illo etno altari nõ meãmur excludi. Qui ei istõ ad altare casto corpe et mũdo corde cũ secura cõsciẽtia venerit: ad illud altare qđ in celis est: felici trãsmigratione ꝑueniet: ꝑstãte dño nr̃o iesu xp̃o q̃ cũ pr̃e et spiritu sctõ viuit et regnat deus ꝑ oia scl'a sclo℞. Amẽ. ℞ Beati q̃ habitãt in domo tua dñe: In scl'a sclo℞ laudabũt te. In pasc. tpe All'a al'. ℣ Nõ priuabis bonis eos q̃ ãbulãt in inocẽtia dñe ṽtutũ: vti oẽs q̃ sperãt i te. In. Glia. In. In. iij. no. ã. Qui hitat i adiutorio altissimi: i ꝓtectiõe dei celi cõmorabit'. In pas. t. All'a. ꝓ. In ps. ã. Domũ istã ꝓtege dñe et angeli tui custodiãt muros ei⁹. In pas. tpe all'a. ꝓ. Cãtate. i. ã. Fũdata est dom⁹ dñi sup ṽticẽ mõtiũ: et exaltata est sup colles all'. et sic sẽp finiat' hec ã. cũ all'. nisi a lxx. vsqꝫ ad pas. ꝓs Dñs reg. ex. ℣ Hec ẽ dom⁹ dñi firmit' edificata. ℞ Bñ fũdata est sup firmã petrã. Tres vltie l'c. legant' in cappis sericis. S. lucã.

In illo tpe: Egressus iesus ꝑambulabat hierico. Et ecce vir noie zache⁹ et hic erat princeps publicano℞: et ip̃e diues. Et℞. Sermo ex ꝯmẽ. ven. bede pbri. l. vij. Luce 19.

Que ipossibilia sunt ap̃d hoies possibilia sũt apud deũ. Ecce eni camel⁹ deposita gilbi sarcia ꝑ foramẽ ac⁹ trãsiit: hoc ẽ diues et pu-

blican⁹ relicto onere diuitia℞: cō tēptoqꝫ cēsu fraudiū: āgustā poꝛ- tā ⁊ arctā viā q̄ ducit ad vitā ascē dit. ℟. Oꝛātib⁹ i loco isto dimitte dn̄e pctā ppl̄i tui ⁊ oñde eis viā bonā p quā ābulēt: Et da gl̄iam noi tuo. In pas. tpe. all'a. ℣. Dn̄e exaudi oꝛōez meā et clamoꝛ meus ad te veniat. Et lc. viij

Qui mira deuotōe fidei ad vidēdū saluatoꝛē qđ natu ra mini⁹ habuerat: ascēsu supplet arboꝛis atqꝫ ideo iuste q̄ uis ipse rogare nō audeat: benedictionē dn̄ice susceptionis quā desidera bat accepit. Mistice aūt zacheus q̄ iterp̄taꝛ iustificat⁹: credētē ex gētib⁹ ppl'm significat. Qui quā to curis secularib⁹ occupatioꝛ: tā to flagitijs depꝛimētib⁹ erat fa- ctus hūilioꝛ. Sed ablut⁹ est: sed sct̄ificatus: sed iustificat⁹ in noie dn̄i nostri iesu xp̄i et i spiritu dei nostri. ℟. Lapides p̄ciosi om̄s muri tui: Et turres hierl'm gēmis edificabū tur. In paschali tpe. all'. ℣. Hec est dom⁹ dn̄i firmiter edificata: bene fun data est supꝛa firmā petrā. Et. lec. ix.

Populus ergo gētilis in- trātē hierico saluatoꝛē vi dere q̄rebat: sed pꝛe turba nō po terat: qꝛ grē fidei quā mūdo sal- uatoꝛ attulit participare cupie- bat: sed inolita viciorꝫ cōsuetudo ne ad votū pueniret obstiterat. Eadē nāqꝫ turba noxie ꝯsuetudi nis q̄ supꝛa cecū clamātē ne lumē peteret icrepabat: etiā suscipiētē publicanū ne iesū videret tardat sed sicut cecus turbarū voces cla mando deuicit: ita pusill⁹ necesse est turbe nocētis obstaculū altio ra petēdo trāscendat: terrena re liquat: arboꝛē crucis ascēdat. ℟. Domus mea dom⁹ oꝛōnis vocabiꝛ di- cit dn̄s: In ea oīs q̄ petit accipit ⁊ q̄ q̄- rit iuenit ⁊ pulsāti apieꝛ. In pasch. tpe. all'. ℣. Domū tuā dn̄e decet scti tu do i lōgitudie dierū. In. Gl'ia. In. ℣. Dom⁹ mea. ℟. Dom⁹ oꝛōis vocabiꝛ.

Domū tuā dn̄e decet In laud. a. scti tudo in lōgitudine dierū. In pas- chali tpe. all'a. ps. Dn̄s regn̄. an. Domus mea dom⁹ oꝛationis vocabiꝛ. In pasch. tpe. all'a. ps. Jubil'. an. Hec est dom⁹ dn̄i firmiter edificata bn̄ fūdata est supꝛa firmā petrā. In pas. tpe. all'a. ps. De⁹ de⁹ me⁹. a. Bene fūdata est dom⁹ dn̄i supꝛa firmā petrā In pasch. tpe. all'a. ps. Bn̄d. an. Lapides p̄ciosi oēs muri tui: et turres ihrl'm gēmis edificabūꝛ. In pascha. tpe. all'a. ps. Laud. Cp̄z.

Vnusquisqꝫ aūt videat qđ supedificet: fūdamētū eni aliud nemo potest ponere pꝛeter id qđ positū est quod est xp̄s iesus. hy⁹

Angulare fūdamētū lapis xp̄s missus ē: q̄ ꝯpage pa rietū i vtroqꝫ nectiꝛ: quē syō sctā suscepit in quo credens pmanet. Omnis illa deo grata ⁊ dilecta ciuitas: plena modulis in laude

& canore iubilo: trinum deū vnū quoqꝫ cum fauore predicat. Hymnus

Hoc in templo summe de⁹ exoratus aduent: & clementi bonitate precum vota suscipe: largam benedictionē hic īfunde iugiter. Hic pmereant oēs petita acquirere: et adepta possidere: cū sctis perenniter: paradisum introire translati i requiē. Gloria & honor. ℣ Beati q̄ habitant in domo tua dn̄e: In scl'a seculor̄ laudabūt te. ā. zachee festinās descēde: qꝛ hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinās descendit: & excepit illū gaudēs in domū suā: hodie huic domui sal⁹ a deo facta est all'a. ps. Bn̄dict⁹. Oro

Deus q̄ eccl'iam tuā spōsaz vocare dignat⁹ es: vt q̄ habebat gratiā p fidei deuotiōez: haberet etiā ex noīe dignitatē: da vt oīs hec plebs tuo nomi seruiēs hui⁹ vocabuli cōsortio digna iueniat. Qui viuis et regnas cū deo prē.

Hec oro d̄r ad oēs horas: pter ad scdas vel. Ad .i. ān Domū tuā. ps. De⁹ i noīe. ān. Gratias. ps Quicunqꝫ vult. ℟ Jesu xpe. cū all'a. ℣. Qui sedes. ¶ Si hoc festum infra lxx. vsqꝫ ad pascha ɔtigerit: dicit ℟ Jesu xpe. sine all'a. sicut in dn̄icis illius tpis. Ad .iij. ān Domus mea. ps Legē pone. cpm Unusquisqꝫ aūt. ℟ Domū tuā decet sanctitudo. All'a all'a. ℣. In longitudine dierū. ℣ Domus mea. oro Deus q̄ ecclesiā tuā. Hec oro d̄r ad oīes horas vsqꝫ ad vel. Ad sextam ān. Hec est domus. ps Defecit. Cpm.

Ecce tabernaculū dei cum hoibus & habitabit cū eis: & ipsi populus eius erunt: & ipse deus cū eis erit eor̄ de⁹. ℟ Domus mea All'a all'a. ℣ Domus orationis vocabit. ℣ Beati q̄ habi. A .lxx. vsqꝫ ad pascha hoc modo dicetur istud ℟ Domus mea dicit dn̄s. ℣. Domus orationis vocabit dicit dn̄s. Gl'ia pr̄i. Domus mea. ℟ Beati qui habi. oro Deus q̄ eccl'iaz. Ad .ix. ān Lapides p̄ciosi. ps Mirabilia.

Unusquisqꝫ autē. Cpm. propriā mercedē accipiet secundū suū laborē: dei eni adiutores sum⁹ dei agricultura estis: dei edificatio estis. ℟. Beati qui habitāt in domo tua dn̄e: Allelupa alleluya. ℣ In secula seculorū laudabūt te. ℣ Hec est domus dn̄i firmiter edificata. ℟. Bene fundata est supra firmā petrā. Ad scdas vespas ān Domū tuam. ps. Credidi. Letat⁹ suz. Nisi dn̄s. Laudate dn̄m qm̄ bonus est. Lauda hierusalē. Cpm.

Hec est dom⁹ dn̄i firmit edificata: bene fundata est supra firmā petrā. ℟. Domus mea. hy⁹. Angulare fūda. ℣ Bti q̄ habi. ā Ecce tabernaculū dei cū hoib⁹ & sp̄us dei hitat i nobis: tēplū eni dei sanctū est qd̄ estis vos: p cuius amore celebratis hodie gaudia tēpli tēpore festi.

Apoca. xxi

i. Cori. 3.

Mat. vltio.

In pasch.tpe. Aña. sup Mag. oro. **Deus q nobis p singulos.** Et sic fiat seruit. quotidie de dedicatoe p octo dies/ cũ regi. chori: et etiã i dñica/ nisi fes. ix. lc. itercurrat: vl iij. lc. cũ regi. chori: scz ab oc. pas. vsqz ad ascē. dñi: vl a fes. scē trin. vsqz ad aduē. do. hoc fes. ztigerit vel etiã ab octa. epy. vsqz ad. lxx. Quotidie etiã p oct. ad mat. iuxta. hym. ã. et ps. sicut i pria die. V. et R. scdz ordinē noc. dñr: et vna sola ã. sup lau. Et quotidie ifra oc. ad vs et ad mat. et ad alias hor. dr ista oro **De' q eccliaz.** Si vo ifra aduē. vl ifra. lxx. vsqz ad caput ieiunij hoc fes. ztige. oct. erūt sine regi. cho. vsqz ad octa. diē: tũc ei fiāt. ix. lc. et iuit. triplex: nisi i dñica ztige. Et si aliqd fes. iij. lc. vel oct. sctōr ifra has octa. ztigerit: totũ fiat serut. de fes. vl de oct. et tm mēo. de dedica. Dñica vero q tũc ifra oct. vl in oct. euen. totuz fiat serut. de ipa dñica: et tm mēo. de dedica. Cuz aũt a circũcisione dñi vsqz ad oct. epy. vl a. iiij. fer. i capite ieiu. vsqz ad. iiij. fe. añ pascha: vl a vigi. ascē. dñi vsqz ad vigi. pēth. hoc fes. forte ztigerit: nichil fiat d fes. ifra oc. nec etiã i oc. nisi tm mēo. Si ei a vigi. natalis dñi vsqz ad circũci. dñi: vl a. iiij. fer. pri. añ pas. vsqz ad oct. pasc. vl a vigi. pēthe. et abhinc vsqz ad fes. scē trini. hoc fes. eue. sp differat vbi zueniētius possit celebrari: vcz p' oct. epy. vl post oct. pas. vl post pmã dñicã post fes. scē trini. Si vo hoc fes. i dñica. j. aduētus dñi vel i. iiij. fer. i capite ieiunij: vel i dñica pas. vl i do. palmarũ: vel i oc. pasc. vl i fes. scē tri. vl in fe. de corpe xpi forte ztige. differat in crastī. et erũt ves. de dedi. Sicr fiat si i die ascē. do. eue. sz et tũc nichil fiat de dedi. infra oct. vsqz ad octa. diē/ nisi tm mēo. Si vo hoc fes. de dedi. ecclie a fes. scē trini. vsqz aduē. do. i dñica forte cōtige. et i ipa do. hys. ichoāda fue. q non fuerit duratura nisi p vnã ebd. tm: tũc ibi ichoet hyst. cũ memo. tm/ et hoc puati: et totũ seruit. fiat de dedi. et i trib' fer. p ebd. tota cātet hys. cũ R. fer. et i illis tribus fe. fiat primo mēo. de dedi. et deinde de cruce/ et de. s. maria: et de scō loci: et de oib' sctis: et xpō euãge. de do. eo ãno oino ptmittat. Ita tñ q si aliqd fes. iij. lc. i illis trib' fer. ztige. illo ãno oino pretermittat. Tñ oc. dedi. ecclie erũt in sequē. dieb' cũ regi. cho. nisi p pdictã causã ipediat vsqz ad oct. diē: et tũc erũt. ix. lc. cũ iuit. tripli ci/ nisi dup. fes. ipediat: vl alia hystoria q nõ põt cātari i alia dñica nec i ferijs: et nõ fuerit duratura Itē quauis alia fer. et p hoc idez tps hoc fe. ztige. et dñica ifra oc. forte aliqua hys. ichoāda fuerit q

nō sit duratura nisi p vnā ebd.⁊ i fes.p⁹ oc.nō pōt cātari:tūc i ipa dñica tota cātet hys.cū ↄmēo.de dedi.Silr fiet de fes.loci:vbi oc. habent cū regi.cho.In tpe vero pasc.hoc mō fiat serui.dedica.ad vtrasqȝ vs.⁊ ad lau.⁊ ad hor.oia fiāt vt pdictū est.Cōple.pas.tpis nō mutat.Ad matu.tres p2ie āe. cū suis ps.V.⁊ R.de.j.noc.dsir cū expōne euāg. **Egressus iesus perambu.** Scda die ifra oct.ā.ps. ⁊ V.⁊ R.de.ij.noc. Tertia die ifra oct.āe.ps.V.⁊ R.de.iij.noc. Quarta die ifra oc.ps.V.⁊ R.de j.noc.⁊ sic fiet p ceros dies infra oct. Ita tñ q i dñica ifra oct.legant lec.de expōe euāge. **Ois q venit ad me.** ān.ps.V.et R.scdȝ o2dinē noct.dsir. In oct.vo āe. ps.V.⁊ R.sicut i p2ia die dsir cuȝ euāg. **Fctā sūt encenia.** Per estate vo scȝ a **De⁹ oim.** vsqȝ ad aduē. dni:⁊ ab oc.epy.vsqȝ ad.lxx.quotidie ifra oct.dsir V.⁊ R.scdȝ o2dinē noct.⁊ vna sola ā.ad lau.d2 ¶ He seqntes āe.dicant p oct.de dica.sup ps.m. **Bnd⁹.** ⁊ **Mag.** vel ad mēo.de dedi.cū de aliquo sctō fiat seruitiū.ā. **Benedic dñe domuȝ istā quā edificaui noī tuo: venietiū in loco isto exaudi pces i excelso solio glorie tue.** In pascha.tpe. **Alla.** ā **Mane surgēs iacob erigebat lapidē in titulū fundēs oleū desup votū vouit dño: vere loc⁹ iste sctūs est ⁊ ego nesciebam.**

In pas.tpe. **Alla.** ā. **Bndictus es in tēplo sctō glie tue: qd edificatuȝ est ad laudē ⁊ gl'iam nois tui dñe.** In pasc. tpe. **Alla.** ā. **Fūdamentū aliud nemo potest ponere pter illud deniqȝ qd positū est a xpo.** In pas.tpe. **Alla.** ā. **Hec aula accipiet a deo grām bndictiōis: et miaȝ a xpo dño.** In pas.tpe. **Alla.** ā. **In dedicatiōe huius tēpli laudate deū ois militia celoȝ: ⁊ ois terra laudet nomē dni:q2 exaltatū est nomē illi⁹ soli⁹.** In pas.tpe **Alla.** ā. **Fūdamēta templi hui⁹ sapiētia sua fūdauit de⁹/i quo dnm celi collaudāt angeli/ sub2uāt vēti ⁊ fluāt flumia/ nō possunt ea mouere vnq̄:fundata eñ erat sup2a petram.** In pas.tpe **Alla.** ā. **Exurgat de⁹ ad nr̄i famulatus obsequiū: ⁊ in loco sctō ei⁹ fiat bndictiōis augmētū.** In pas. tpe. **Alla.** ā. **Qui regis isrl' intēde sup domū istā q deducis velut ouē ioseph: auge in ea bndictionē tuā / q sedes sup cherubin exaudi pces supplicū in ea tibi ↄfitentiū.** In pas.tpe **Alla.** ā. **Benedic dñe domū istaȝ quā edificaui noī tuo vt sint oculi tui apti sup eaȝ die ac nocte.** In pas.tpe **Alla.** ā. **O2nauerūt faciē tēpli co2onis aureis: ⁊ dedicauerunt altare dño alla.** Nulla fiat p totā octa.mēo.q2 cho2⁹ regit:ibi p estatē scȝ a **De⁹ oim.** vsqȝ ad aduētū dni:vel i tpe pas.vel ab oct. epy.vsqȝ ad.lxx.ↄtige.nisi aliqd fes.cū regi.cho2i iteruenerit. Ad oēs hor.ā.cap.R.et V.cū ofone sicut i die. Ad vs.ā. **Domū tuā.** ps.

Credidi. ꝛ ceteri ps. vts. ad .ij. vs. ꝛ dñr ꝑ totã oct. qñ de dedicatõe fit seruitiũ. Cp. Hec ẽ dom⁹. hy⁹. Angulare fũ. V. Vbi qui habi. Hic ordo seruet quotidie ĩfra oct. ad vs. nisi in dñica/ sc3 ad p̄rias vs. tñ. Seq̄ntes fc. deseruiũt oct. ꝑ totas oct. nisi i dñica et i oct. tñ.

¶ Secunda die. Lctõ .j.

Anniuersariã hui⁹ scte ecclesie ꝯsecratiõis festiuitatẽ solẽnẽ nisib⁹ totis: mente deuota: puroq3 corde: dñi saluatoris atq3 sãctoꝝ exẽpla sequẽtes/ ꝯdigne dilectissimi fratres celebrem⁹. Pulsem⁹ ergo affectu pio corde deuoto supplicãdo miaz dñi: vt clemẽtie sue nobis tribuat felicitatẽ et ĩdulgẽtie remissionẽ: atq3 regni celestꝫ ĩtroitũ pãdat: vt i celesti tẽplo ꝛ i sup̄na ac et̃na ecc̃lia ꝯsortio sctõꝝ et̃naliter potiamur. L. ij. Maiori aũt glia ꝛ veneratiõe in nouo testamẽto/ ꝛ i isto hõie solẽnia dedicationũ nouarũ ecc̃liaꝝ sũt venerãda: q̃ꝫ veteris testamẽti obseruatio et legis p̄ceptio istituerit. Qm̃ sicut maior redẽptio xp̄i sanguie postea in pp̄lo facta est xp̄iano: ita ꝛ maior ꝛ m̃ltо amplior veneratio dedicationũ ꝛ cõsecrationũ ecc̃liarũ in q̃bus quotidie ipsius corpus dñi nostri iesu christi: et sanguis immolatus a fidelibus sumitur i christi refectione p̄paranda est/ et a fidelibus amplectenda. Lectio tertia.

Igitur sctm̃ est fr̃es ac deo placitũ: vt dedicationẽ hui⁹ ecc̃lie p̄cipua veneremur deuotione. Recte ergo festiuitates ꝛ cõsecrationes sctãrũ ecc̃liaꝝ venerabiliter colũt: q̃ filios sctẽ dei ecc̃lie se esse cognoscũt. ¶ Tertia die. Lcõ .j.

Hec est em̃ mater oĩz credẽtiuz: q̃ natos regenerat ad vitã. Idcirco kmi sũmope oẽs q̃ xp̄iano noĩe cẽsent/ ꝛ filij dei vocant: oportet sacratiões nouarũ ecc̃liaꝝ solẽnit ꝛ decẽter celebrare: studiosissimeq3 venerari ꝛ totꝫ nisib⁹ i eis dñi auxiliũ iplorare. L. ij. Non em̃ dubiũ est dñm oĩpotentẽ i tẽplis manufactꝫ ĩhabitare: ꝛ corda eoꝝ qui ad ea cõueniũt: ꝛ eoꝝ dedicatiões venerabilit colũt spũaliter iuisere: atq3 cũctos inibi dep̄cantes adiuuare/ ꝛ eoꝝ necessitatib⁹ subuenire. L. iij.

Attẽdere oportet fratres vnũquẽq3 fidelẽ/ quãta ẽ ꝯsecratio dedicatõis ecc̃lie: ꝛ quãta orõ in ea ab epõ/ siue a ceterꝫ sacerdotib⁹ ꝛ mĩstris exhibet. Qualit ex misterio ꝯsecratõis ꝛ ex ĩtẽtiõe orõnis corda fideliũ accẽdãtur: atq3 oẽs diligẽtissime tẽpli ꝯsecratiõis festa venerent. ¶ Quarta die. L. j.

Alexis ei poplicib⁹ a sũmo põtifice ꝛ a ceterꝫ sacerdotib⁹ ꝛ dei mĩstris: sũma cũ deuotiõe dicit letania. Deide reliq̃

otones sicut ordo ecclesiasticus docet. Implorat enim deus et a suis sacerdotibus et reliquis ministris in consecratione ecclesie noue: vt oim inibi aduenientium preces a dno exaudiant: anxietatesque oim ibi orantium relaxent: et pcta depcantibus remittant. ¶Tu si nullus dies dnicus infra oct. dedi. eue. tunc quarta die infra oc. legat expo euang. de dnica infra oct. Lectio ij.

Postulat etiam a dno in consecratione ecclesie: vt egritudines ibidem sanentur/ vota suscipiant/ iuste desiderata impetrent/ postulata concedant: ppetualiterque cuncti ad eam confugientes et in ea orantes a dno ab oibus malis liberent: dno conseruent: siue a malis oibus illesi misericorditer liberent. Lectio iij.

Cetera quoque que in serie precum dedicationis et consecrationis ecclesie continent: eundem deprecatiuum continent modum. Multi ergo sancti qui modo in celis inter cateruas sanctorum gloriant: dei templa in psenti ecclesia consecrauerunt. Quorum edificia vna cum consecrationibus eorum adhuc manent: et quorum parietes hactenus consistere vident. ¶Quinta die. Lectio j.

Nulli dubium est fratres eorum preces a deo exaudiri/ et eorum impetrata adimpleri: quorum aie sunt in celis aiabus sanctorum coequales. Si enim viuentes in carne ecclesias plantauerunt et construxerunt: atque ea que in dedicationibus earum sanctis precibus impetrare vt certum est meruerunt quanto magis modo cum dno regnantes/ et eorum postulata et impetrata suis meritis in eos redundant: qui ad eadem templa deuote deprecaturi aduenientes: et eorum dedicationes festiue venerantes conueniunt/ seu venerabiliter celebrantes colunt. Lectio ij.

Sicut enim pre- fati sancti/ siue cuncti sancti patres ex his factis retributionem ppetuam perceperunt/ et eternam gloriam adipisci meruerunt: sic et modo oes eorum vestigia imitantes/ premia eterna dno annuente adipisci indubitanter merent. Lectio iij.

Monemus ergo vos fratres charissimi: ne ista inuanum assumatis/ nec cassare quoquomodo permittatis. Quum si dedicationes nouarum ecclesiarum venerabiliter colitis/ et earum solennia studiosissime celebratis/ ea que ipsi sancti sacerdotes in ipsis dedicationibus ecclesiarum pro vobis/ et pro cunctis inibi orantibus petierunt. dno auxiliante misericorditer impetrare gaudebitis. ¶Sexta die. Lectio j.

Si enim dns et magister noster iesus xps ad festum dedicationis templi venire dignatus est: quanto magis nos ad festiuitates dedicationum ecclesiarum venire debemus: et eas solenniter prout poterimus et dns dederit celebrare debemus. Audistis namque fratres charissimi ex lectione euangelica: quia facta sunt encenia hierosolymis: et hyems erat. Et ambulabat iesus in templo: in portticu salomonis. Lectio ij.

Encenia aũt vocabãt solẽnitates sctĩ tẽpli ↄsecrationis ⁊ dedicationis ⁊ q̃ dei ppl's ex patrũ traditiõe ⁊ ex ãtiqua cõsuetudĩe p singulos annos celebrare cõsueuit. Quorũ exẽpla hodierna die nos imitãtes iuxta xp̃iani orbis morẽ annuã eccl'ie nr̃e dedicationis diẽ diuinis laudib⁹ ⁊ vigilijs siue ceterorum bonis studijs ⁊ orõnib⁹ agere studemus solẽnẽ. Tu. Lec. ij.

Ambulare dñs nr̃ iesus xp̃s voluit in tẽplo ĩ quo caro ⁊ sanguis brutorum aĩalium offerebat. Multo magis eccl'iam ⁊ domũ ad orãdũ ⁊ diuina sacramẽta ĩ ea offerẽda siue domũ consecratã vbi carnis ipsi⁹ atq̃ sanguis celebrãt sacramẽta iuisere delectabit. Si dies dñic⁹ ĩfra oct. ↄtige. totũ serui. fiat de dedicatõe hoc mõ. Ad. j. vs̃. sup ps̃. ã. Domũ tuã. p̃. Credidi. ⁊ ceti p̃s. seq̃n. vts̃. notatũ ẽ. cp̃z. Uidi ciuitatẽ. Nõ dicat R. hy⁹. Urbs btã. ỹ. Domũ tuã. ãn. Sctĩficauit. p̃. Mag. orõ. De⁹ q̃ eccl'iaz. Mẽo. de dñica ⁊ de trini. ⁊ pces. añ crucẽ: siue noua hysto. ichoãda fuerit siue non: nisi qñ aliqua dñica oĩno opz differri in itroitu chori de scã maria. Ad mat. tota cãtet hysto. sicut ĩ. j. die cũ istis lc.

Natalẽ hui⁹ (sequesñ. lc. j. tẽpli diez frẽs dilectissimi xp̃o ppicio cũ exltatõe ⁊ gaudio celebremus: et merito solẽnitatẽ mr̃is eccl'ie xp̃iani ppl'i colunt: p quã se sp̃ualit renatos eẽ cognoscunt. Lc. ij.

Nam q̃ p primã natiuitatẽ vasa ire dei fuim⁹: per secundã natiuitatẽ vasa misericordie fieri meruim⁹. Prima eni natiuitas nos pduxit ad mortẽ: secũda reuocauit ad vitã. Lec. iij.

Omnes nos fratres kmĩ ãte baptismum phana dyaboli fuim⁹: post baptismũ tẽpla xp̃i esse meruim⁹. Et si de salute nostra attẽtius cogitemus: tẽplũ dei ⁊ verũ ⁊ viuũ nos eẽ cognoscem⁹. L. iiij.

Non solũ in manufactis habitat deus nec in domo de lignis ⁊ lapidib⁹ facta. Sed p̃cipue ĩ aĩa ad ymaginẽ dei manu ipsius artificis cõdita. Ait eni apl's: templũ dei sanctũ est: quod estis vos. Lec. v.

Templa ibi adeo de lignis ⁊ lapidibus fabricantur vt ibi templa dei viuentia cõgregẽtur: acsi ad templũ dei cõueniãt. Unus xp̃ianus vnum templum dei est. Et multi christiani multa templa dei sunt. Tu aũt. Le. vj.

Et iã fratres videte q̃ pulchrũ est tẽplũ quod edificat de tẽplis. Et quomodo multa mẽbra faciunt vnũ corp⁹: sic multa tẽpla faciunt vnũ tẽplũ. Secũdũ lucã.

In illo tpe: Dixit iesus discipl'is suis Oĩs q̃ venit ad me ⁊ audit sermões meos ⁊ facit eos: ostẽdã vobis cui similis est.

Silis est hoi edificati domũ. Et cet. Omel. de eu. bede pbri. l. viij.
Homo hic edificãs ipse ẽ media toꝛ dei ⁊ hoim: homo xp̃s iesus: q̃ dilectã sibi domũ: sanctã videlicʒ ecclesiã: in qua ꝑpetuo maneret edificare ⁊ ꝯsecrare dignat⁹ est. Qui fodit i altũ ⁊ posuit l. viij fundamẽtũ supꝛa petrã: qꝛ in coꝛde suoꝝ fideliũ q̃cq̃d terrene itẽtionis inuenit / fundit⁹ extirpare studuit: q̃ten⁹ eiectis p̄risce ꝯsuetudinis ruderib⁹ et cogitatiõib⁹ supfluis / stabilẽ in eis ip̃e ⁊ incõcussam mãsionẽ possit h̃re. lc. ix. Ipse eñ petra suꝑ quã huiusce modi dom⁹ fũdamẽta locauit: sicut in domo edificanda nil petre cui fũdamẽtũ iponit̃ ãtefert̃: ita sc̃tã eccl'ia petrã suã videlicʒ xp̃m imo habet i coꝛde reconditã: neq3 aliq̃d fidei illius ac dilectiõi ꝑpo nit: adeo vt ꝓ hac etiã moꝛtẽ pati nõ dubitet. Ad lau. vna sola ãn. Ad. j. ⁊ ad alias hoꝛ. oĩa fiãt sicut infra oct. Ad. ij. vs̃. oĩa fiãt sicut in p̄ꝛia die: p̃ter R̃. cũ oꝛõe De⁹ q̃ eccl'iam. ¶ In oct. dedicatiõis Ad. j. vs̃. suꝑ p̃. ã. O q̃ metuẽdus. pi. fer. Cp̃. R̃. et cet'a oĩa sicut in p̄ꝛia die ad. j. vs̃ cũ hac oꝛõe De⁹ q̃ nobis ꝑ singl'os. Ad mat. et ad lau. oĩa fiãt sicut in p̄ꝛia die. lc. j.

Congruũ videt̃ fr̃es solẽnitati quã colim⁹ de edificatione tẽpli aliqua ꝯmẽoꝛare: ⁊ q̃ decẽter oꝛnat⁹ illi⁹ eccl'ie significatiõi ꝯueniat idagare. Narrat ergo scriptura: qꝛ salomõ rex p̄cepat vt lapides tollerẽt ꝑciosos in fundamẽtũ tẽpli et quadꝛarẽt Lapides grandes ⁊ (eos. l. ij. ꝑciosi q̃ in fundamẽto locati sũt: et totũ onus tẽpli sibi suppositũ poꝛtant eximios sc̃tẽ eccl'ie doctores isinuãt. Grãdes nimirũ excellẽtia meritoꝛũ: ꝑciosos claritate signoꝛũ. Qui ab ip̃o dño vbũ audiẽtes: totã crescẽtis eccl'ie fabꝛicã sua p̃dicatiõe genuerũt. l. iij. Fundamẽtũ in sacra scriptura xp̃s appellatur. In quo lapides grãdes ꝑciosi quo tẽplũ oẽ gestarẽt sunt positi: qꝛ ꝑ ip̃ʒ ad ꝑpagãdã toto oꝛbe eccl'iam ⁊ p̄ꝛi⁹ p̃triarche / ꝓphete: ⁊ postmodũ sũt ap̃li istructi q̃ quo arti⁹ ei⁹ amoꝛi ihe rebãt: eo foꝛti⁹ sectatoꝛes suos in edificatiõe celesti sustẽtabãt. Si fer. iij. lc. habẽs ꝓpꝛias lc. hac die euene. fiãt de ip̃o medie lec. l. iiij Quos videlicʒ lapides rex quadꝛari p̃cepit: vt magistros eccl'ie cõpositos moꝛib⁹ / ⁊ imobiles aĩo eẽ debere signaret. Sicut ei quadꝛatũ quocũq3 vertit̃ stat: ita ꝑfectoꝝ vita nullis tẽtationũ ipulsibus a sua stabilitate deijci nouit Erat aũt p̃dictũ tẽplũ de lc. v. marmoꝛe pario q̃ est lapis albus extructũ: vt cãdoꝛẽ eccl'iastice castitatꝭ expꝛimeret. Habebat vero

sexagita cubitos i lōgitudie: et vi giti i latitudie/ et trigita i altitu- dine. Lec. vi.

Longitudo tēpli fi de scte ecclie designat: p quā lon ganimiter prauorū aduersa tol- lerat. Latitudo caritatē qua in- tus p viscera pietat spaciat. Alti tudo spem: qua ppt bona q̄ p cari tatē operat / celest vite p̄mia ex- pectat. Scdm iohannē. x.

Job. 10.

In illo tpe: Facta sunt ence nia hierosolymis et hyems erat: et ābulabat iesus i tēplo in porticu salomonis. Etc. Om. b. gre.

Encenia vocabant solē- Lec. vij. nia dedicationis tēpli: q̄ ppls dei ex antiqua patrū traditiōe p an- nos singulos celebrare cōsueue- rat. Quorum vestigia nos hodie iuxta morē xpiani orbis sequen- tes annuā dedicatiōis ecclie nre diē: diuinis laudib⁹ et vigilijs stu duimus agere solēnem. Lec. viij

Et hāc ergo nos festiuitatē co maiori deuotione celebrare opor tet: quo eā redēptori esse gratissi- mā cognouim⁹. Adeo vt in tēplū ipse ingredi et sermonē facere ad ppłm / ac diuinitatis sue sacramē ta pandere dignatus est. Lec. ix.

Si ergo ābulare voluit dñs in tēplo i quo caro et sanguis bruto rū aīaliū offerebat: multomagis orōnis nostrā domū: vbi carnis ipsi⁹ et sāguis sacramēta celebrā tur visitare gaudebit. Si pābu- lare nō desperit dñs i porticu: in quo rex quōdā mortalis ac tren⁹ q̄uis potētissimus stare solebat: q̄tomag penetralia cordiū nro- rū inuisere atq illustrare deside rat. Ad. j. et ad alias hor. oia fiāt sicut ifra oct. Ad. ij. vš. oia fiant sicut i die: pter R. q̄d nō dicet cū hac orōe Deus q̄ eccliā. Qñ fit seruitiū de aliquo sctō p oct. fiat sol. mēo. de oc. cū hoc V. tā ad vš. q̄ ad mat. V. Vti q̄ habitāt. siue du plex festū fuerit / siue nō. ¶ In cō mēoratōe sci cedde epi. Ad vš. ā.

Germanorū quattuor vn⁹ est beat⁹ cedda / quorū q̄libet erat ɔsecrat⁹. p̄i. fer. Cp. Ecce sacer. hy⁹. Iste ɔfessor. V. Amauit eū. ā. Sis p nobis sctē cedda rogam⁹ ad dñm; vt nos regat et pducat ad celi palatiū: vbi tecū et cū sctis sim⁹ imper- petuum. ps. Mag. Oro.

Deus q̄ sctōrū tuorū meritis eccliā toto orbe diffusā decora- sti: presta q̄s: vt itercessione btissi mi cedde epi: in sorte iustorū tua opitulāte pietate sortiamur. Per dñm. Ad mat. iuit. In qua viget iu giter mēoria scti cedde: Jubilet ecclia. p̄. Venite. hy⁹. Iste ɔfessor. etc. ā. Mūdi calcans gloriā cedda declinauit corporis lasciuiā: duz sese claustrauit. p̄. Beatus vir. ā. Jugo se supposuit xpi quē dilexit: q̄ tenendā docuit viam quā direxit. ps. Quare fre. ā. Qui cū vite sctitas vt lux se mōstrauit: ebo-

cuius ciuitas archipresulauit. ps. Dne dn. a. Postes agni sanguie tepli tuc li niuit: crucis memor dni carne du puni uit. ps. Cu iuoca. a. Pugnas ctra vi cia palma acquisiuit: armis nuda fer ceis carne du vestiuit. ps. Uerba mea a. Qui sic fonte frigidu oras itroiuit: & no corp9 calido balneo nutriuit. ps. Dne dns nr. a. Ab habenis mortui mortis excitantur: furiosi vinculis cotra ctis sanant. ps. Dne qs. a. Et curati laguidi dn gratulant: suis a languori bus statim liberant. ps. Dne in vir. a. Aque mixti puluere tube cu potant: bibetes a variis morbis expurgant. ps. Dni est tra. V. Amauit eu dns. Lc. j.

Temporib9 igit oswinorthahimbrorum regis vir dni cedda i lindisfernesi isula in loco q dicit lestingay in monasterio scte marie: monachica vita iuxta scto patru institutione agebat. Porro tuda dei famulo de hoc mudo ad celestia regna sublato: egfridus oswi regis filius misit wilfridu viru eximie eruditionis ac religionis ad rege galliaru q eu sibi suisq consecrari faceret epm. R. Huc que magnu reddit auctoritas: cedda paruu facit humilitas: Cui nuq deest benignitas. V. No attollit illu prosperitas: neq frangit queuis aduersitas. Cui. Lectio. ij.

Cum adhuc wilfrid9 i trasmarinis partib9 demoraretur. Rex oswi misit canciam cedda viru sanctu modesta morib9: qui eboracensis eccle ordinaret eps. Uerum ille cancia puenies inuenit archiepm Deus dedit: ia migrasse de seculo vnde diuertit ad puincia occidentaliu saxonu vbi erat wyne eps: & ab illo est vir pfatus consecrat9 antistes. No erat tuc vllus: excepto illo wyne i tota britania canonice ordinat9 episcopus. R. Hic legati verbo puenerat cedes sedi cui pfuerat: Claustru petit & no remurmurat. V. Sed indignu fore se dixerat: tanta cura qua ptenuerat. Claustrum. Lectio. iij.

Consecratus igitur i epm cedda maxima mox cepit ecclastice veritati cura impedere: humilitati & cotinetie: lectioi opera dare: oppida/ rura/ casas/ vicos/ castella ppter euagelizandu no eqtando: sed apostoloru more pedibus incedendo peragrare. Ueniens postea wilfridus britannia iam episcop9 factus: & ad ecclesia vnde ordinadus discesserat redijt. R. De quo deus ita disposuit: mercioru quod inde prefuit: Gregi reges huc sicut decuit. V. Orans nocte de die docuit: per que christi nome inotuit. Gregi. Gloria patri. Gregi. In lau. an. Claustri clausus carcere cedda monachat: vt diuinis libere vacas his vtatur. ps. Dns reg. Cp. Ecce sacerdos. hy9. Jesu redeptor. V. Justus germi. a. Presul pie scte cedda ora deu

p nobis: ne pctis aggrauati tradamur suppliciis: sed pfruamur i celis pennibus gaudiis. Ps. Bñd9. Oro vts. Ad. j. ā. Claustri. Ad. iij. ā. Cui9 fama claruit qp pōtificatur: lucerna q̄ latuit ne pl9 abscōdat. Cp. Ecce sacerdos. Ad. vj. ā. Pastor pauit ppl'z pabulo doctrie: reddēs receptaculū regie diuie. Cp z. Bñdictionē. Ad. ix. ā. Deuiātes morib9 oues iformauit: psistētes actib9 sacris excitauit. Cp. Cognouit. In cmēo. scē etheldrede vgis nō mar. elyēsis diocesis.

Deus q̄ eximie casti Oro. tatis priuilegio sctissimā virginē etheldredā mltiplicitter decorasti: da nobis famulis tuis: vt sicut ei9 cmemoratio nobiscū agit in terris: ita p ei9 interuētū nr̄i memoria apd̄ te semp habeatur in celis. Per dn̄m. Cetera vni9

In virginis nō martyris. l. j. In psenti vite fluctuātis sc̄li naufragio cstituti ad tui portū psidij cōfugim9 vgo piissima atqz celeberrima etheldreda: vt tue circa nos pietatis sentiam9 viscera: q̄ de tua iugit gratulamur psentia. Respice igit pia mat et dn̄a pio ituitu ad exiguū: sed deuotū nr̄i famulat9 obsequiū. Et quos pmit hūane fragilitatis imēsitas: tue virginitatis q̄ spōso virginū placuit reuelet / ac sustētet venerāda sublimitas. Credimus em̄ atqz cōfidim9 te ab eodē spōso tuo / q̄ specie tuā cōcupiuit q̄cqd petieris ipetrare: quā i thalamo regis etni collocatā cū virginum choris / de palma virginitatis certū est exultare. Lectio. ij.

Succurre dn̄a / succurre mater misericordissima etheldreda nr̄e miserie: suffragijs pcū tuarū scelerū nr̄or maculas absterge: tibiqz famulantes tales effice: vt tue integritati pure valeāt deseruire. Gregi tuo tue sollicitudis atqz ptectiōis sēp assit custodia: vt sicut tui sacratissimi corpis icorruptōe iugiter gaudem9 atqz psētia: sic de tua subuētiōe gaudeam9 assidua. Protege itaqz mī filios / dn̄a seruos: vt q̄ se tue memorie ac veneratiōi pfitētur obnoxios: tue largitatis pietatis bn̄ficia sese gratulent adeptos.

Respice benignissima vir l. iij. go etheldreda ad nr̄as āgustias quas nr̄is meritis sustinem9: et p tue sctitatis merita intercessiones: irā iudicis placa quā offendim9: veniā ipetra quā non meruim9. Tuis pcib9 ad miam iclina iusticiā districti sz iusti examinis: qr agni q̄ spōsus est virginū vestigia quocūqz ierit vgo sequeris. Representa q̄sum9 supne clemētie gemit9 nr̄os atqz suspiria: vt diuie miseratōis p te suscipiamus icremēta: quo tecū ieternū gaudere mereamur te petēte: il-

lo largiēte q̄ te itegritatꝫ corona
uit glīa: p cuncta scl'o℞ scl'a amē.
Cetera de cōi vni⁹ ṽginis nō mar.
¶ In cmēo. scti thōe mar. Ad vs.
ā. Iste scūs. cp̄. Ois pōti. y⁹. Mar
tyr dei. ṽ. Glīa ꝛ honō. ā. Pastor cel⁹.
Deus p cui⁹ ꝓ. Mag. or.
ecclīa glīosus pōtifex tho
mas gladijs ipio℞ occubuit p̄sta
q̄s: vt oēs q ei⁹ iplorāt auxiliū: pe
titiōis sue salutarē ꝯsequāt effe-
ctū. p ṽ. Mem. de aliquo scō si ha
beat. Ad mat. Inuit. Adest thōe mar-
tyris mēoria: Uirgo mr̄ iubilet ecclīa.
ꝓs. Ueñ. hy⁹. Martyr dei. ā. Sū
mo sacerdotio. ꝓs Btūs vir. ꝛ cete
ā. cū suis ꝓis. put i trāslati. eius
dē sunt notate. ṽ. Glīa ꝛ honō. Lc. i.
Dormiēte cū p̄rib⁹ suis in
senectute bona felicꝫ mēo
rie theobaldo archiep̄o: thomas
cātuariēsis archidiacon⁹ i archi-
ep̄m et primatē toti⁹ āglie i noie
sctē trinitatꝫ solēnit̄ eligit̄: ꝛ post
modū ꝯsecrat̄. Erat aūt pijs mē
tib⁹ spes firma ꝛ fiducia i dn̄o q
idē cōsecrat⁹ vtriusq̄ hois hitu
mutato morib⁹ meliorat⁹ p̄side-
ret. Probatissimū siq̄dē tenebat̄
sedē illā: sedē scō℞ eē: sctm̄ recipe
re vel sanctū facere: vel citi⁹ ꝛ fa
cile idignū abijcē: qd̄ i btō tho
ma martyre impletū est. Tu. ℞.
Studēs liuor thome supplicio thome
gen⁹ dānat exilio: Tota simul exit co-
gnatio. ṽ. Ordo/sexus/etas/conditio
nullo gaudet hic priuilegio. Tota. Lc. ij.
Promot⁹ ergo elect⁹ dei pōtifex
sacreq̄ vnctiōis sctificatiōe deli-
butus e vestigio rē sacramēti est
adept⁹: et mltiplici scti spūs grā
replet⁹ ambulās i nouitate vite:
nou⁹ hō mutat⁹ est i virū alterū:
cui⁹ oīa i meli⁹ ꝯuersa sūt. In tā
ta aūt grā sacrauit sui p̄sulatus
primordia: vt idut⁹ s̄b clāculo mo
nachali scemate/monachi adiple
ret op⁹ ꝛ meritū. ℞. Thomas ma-
nū mittit ad fortia/spernit dāna/spuit
opprobria: Nulla thomā frāgit iniuria.
ṽ. Clamat cūctis thome ꝯstantia: ōme
solum est forti patria. Nulla. Lec. iij.
Et q̄ exēplo baptiste cū ꝯstātia
zelū iusticie pfecte ꝯceperat: i cor
de parificari ei quoq̄ studuit in
veste penitētie. Rejecta nāq̄ syn
done qua hactenus dū mollia re
gū blādirent̄ vti cōsueuerat: cili
cio asprimo sup nudū vestiebat̄.
Addidit etiā femoralia cilicina:
vt arti⁹ carnē mortificaret/ꝛ sp̄z
viuificaret. Hec ꝛ alia sp̄ialis vi
te exercitia supindut⁹ alijs vesti
bus: paucꝫ admodū ꝯscijs oclis ꝛ
noticie hoim eximebat: q nō ab
hoie/sz a deo glīaꝫ q̄rebat. ℞. Ia-
cet granū oppssū palea: iust⁹ cesus pra
uorū framea: Celū domo cōmutās lu-
tea. ṽ. Cadit custos vitis i vinea: dux i
castrꝫ cultor i area. Celū. Glīa. Celū.
ṽ. Ora p nobꝫ btē thoma. In l. vna
tm̄ ā. Cetera vt i fes. trāslat. eiusdē

ꝑter ān.ad .i.sup hym. Quicunqꝫ vult.que erit ān. Te iure laudant.

¶ In ꝯmēo.btē marie a purificatiōe vsqꝫ ad aduētū dñi extra tps paschale hoc mō fiat seruit. Ad vs sup p.ā. Post ptū. hi.fer.cp. Btā es maria. Nō dicat R̷. hy⁹. Aue mar̄ stella. V̷. Sctā dei genitrix. ā. Sctā maria succurre miser̄. ps. Magni.oro. Cōcede nos. Mēo.fiat de aliquo scō si hēat. Cōpl. tpale nō mutat nisi q̄ i fine hym.dicet Gl̄ia tibi dñe q̄ nat⁹. ⁊ sr̄ pz. Nūc dimit.dicet ā. Gl̄ificam⁹. Ad mat. suit. In honore btissime marie virgis Jubilem⁹ dño. ps. Ueni.hy⁹. Quē tra.ā. Bñdicta tu i mulierib⁹ ⁊ bñdictus fruct⁹ vētr̄ tui.p. Dñe do.nr̄. ā. Sicut myrra electa odorē dedisti suauitat̄ sctā dei gēitrix.p. Celi eñ.ā. Speciosa fctā es ⁊ suauis i delicijs tuis sctā dei gēitrix. ps. Dñi ē tra.ā. Specie tua ⁊ pulcritudie tua itēde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna.p.Eruct. ā. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo de⁹ in medio ei⁹ nō ꝯmoueb:t.p. De⁹ nr̄ ref.ān. Sicut letātiū oim nr̄m hitatio est i te scā dei gēitrix.p. Fūdamē.ā. Gaude maria vgo cūctas hereses sola iteremisti in vniuerso mūdo.p. Cātate.i.ā. Dignare me laudare te vgo sacrata da mihi vtutē ꝯtra hostes tuos.p. Dñs reg.ex.ā. Post ptū vgo iuiolata ꝑmāsisti dei genitrix itercede ꝓ nobis.ps.

O Cāta.ij.V̷. Scā dei geni.L.i. Alma vgo maria tāto cuncti āgelor̄ spiritib⁹ oimqꝫ electorū aiab⁹ i ꝯspectu filij tui dñi nr̄i iesu xp̄i es gl̄iosior quāto ab ipo fieri meruisti beatior. Obsecramus ergo lachrymosis suspirijs: vt nūc ad gemitū nr̄i meror̄ aurē iclines magnifice pietat̄ Nos q̄dē ꝓ inumerabilib⁹ delict̄ ifernale suppliciū meruim⁹: vbi nullaten⁹ penitētie dat loc⁹. Qm̄ fidē aliq̄n dño nr̄o iesu xp̄o ꝓmisim⁹: s̄ʒ male viuēdo hacten⁹ mētiti sum⁹. Tu. R̷. Sctā ⁊ imacula.L.ij.

Surge ergo btā vgo maria misericor̄dit actura ꝓ nob̄. Surge ⁊ āplectere miam redēptor̄. Da ꝑces ꝓ nob̄ quos cernis offēsos an̄ oculos ꝯditor̄. Cecos cordiū oc̄los terge atqꝫ semitas iusticie ostēde. Orādo a nobis vicia subtrahe: atqꝫ scā plātaria vtutū nobis isere Impetra cursū quo ꝯsequit supnū brauiū. Sic certamē orationū obtine i celis: vt deleas q̄cq̄d deliq̄m⁹ i tris. Nō eni ē aliq̄d i nobis tā prauū si tibi placet: q̄d orando aboleri nō possit. R̷. (Btā es maria. L.3.

O sacratissima virgo:nos qui hoc credimus q̄ virgo ⁊ mater dei sis:credēdo sentiam⁹ q̄ ꝓ nobis deꝑceris: et iuxta petētiū vota ipetrata assequaris. Et q̄ credim⁹ te peperisse deū ⁊ hoiē:gaudeam⁹ ꝑ te nobis aduenisse salutē Et q̄ fatemur te oib⁹ hoib⁹ eē meliorē gaudeam⁹

p te pcepisse felicitatē Et quotiēs cūqꝫ ad nos pcesserit diuia miseratio:tua ne iflemur assit tuitio. Et si pcesserit tribulatio vł hora tētatōis:ne labamur psēs sit tua sctā orō nobis Sic cōpone nr̄as pces:vt nobis nosti esse op⁹:quo serui filij tui dn̄i dei nr̄i effici mereamur: largiente eodē dn̄o nr̄o iesu xp̄o:q̄ cū p̄re ꝛ sp̄ūsctō viuit ꝛ regnat de⁹ i scła scłoꝝ amē. Rꝛ. Felix nāqꝫ. Per estatē sp cātet Rꝛ. pdicta. Itē alie ꝛc. de scā maria p

Adiuua nos (estatē.ꝛc.j. Btā dei genitrix vgo maria:tēplū dei viui aula regis eterni sacrariū sp̄ūscti. Tu virga de radice iesse:tu ced⁹ i libano: tu rosa purpurea i hierico: tu cypꝛess⁹ in mōte syō: q̄ singłari puilegio sicut nescis i hoib⁹ cōparē:ita nichilomin⁹ ꝛ āgelicā supas dignitatē. Cui nouo ꝛ iaudito miraculo datū est:vt vbū qd̄ de⁹ añ scła genuit:fieret fili⁹ tu⁹:ꝛ hō quē i fine scłi genuisti:ver⁹ atqꝫ pfect⁹ esset fili⁹ dei. Gemia qdē natura: sed vna psona de⁹ ꝛ hō vn⁹ emanuel. ꝛ.ij. Exaudi nos głiosa puerpera i qua sola reperit fecūda vginitas:q̄ sic ex itemerat viscerib⁹ filiū ptulisti vt illibate pudicitie itegritas cresceret:nō libido vginalis clausule signaculū violaret. Tibi sp̄ūsctūs dn̄ cōcipere obūbꝛauit:nō vt tēpoꝛe qd̄ absit:i sacratissimo vtero tuo fieret .p semie sobolis: sꝫ poti⁹ vsus est vtute ac potētia creatorꝫ. De te sūm⁹ pōtifex nr̄ sui corporꝫ hostiā sumpsit:qd̄ i ara crucis p toti⁹ mūdi salute sacrificiū obtulit Tu lux oꝛiens nazareth: tu glia hierłm:tu leticia isrł: tu dec⁹ mūdi:tu nobilitas ppli xp̄iani. ꝛ.iij.

O regia mūdi:scala celi: thꝛon⁹ dei:ianua padisi:audi pces pauperū:ꝛ ne despicias gemit⁹ miseroꝝ. Inferant a te vota nr̄a atqꝫ suspiria cōspectui redēptorꝫ vt q̄ nr̄is excludunt meritꝫ p te locuꝫ apd̄ aures obtineāt diuie pietatꝫ Dele pctā:relaxa facinoꝛa:erige lapsos:solue ꝯpeditos Per te succidāt vepꝛes ꝛ germia vicioꝝ:pbeāt floꝛes ꝛ oꝛnamēta virtutū. Placa pcib⁹ iudicē q̄ singłari puerpio genuisti saluatoꝛē vt q̄ p te fact⁹ est pticeps hūanitatꝫ nr̄e:p te quoqꝫ nos ꝯsoꝛtes efficiat diuinitatꝫ sue. Itē alie ꝛ. de .s. mar. ꝛ.j.

O Btā maria q̄s tibi digne valeat iura grāꝝ ꝛ laudū pconia ipēdere:q̄ tuo singulari assēsu mūdo succurristi pdito. Quas tibi laudes fragilitas hūani gn̄is psoluet:q̄ tuo solo ꝯmercio recuperādi aditū iuenit. Accipe itaqꝫ quascūqꝫ exiles quascūqꝫ meritis tuis ipares grārꝫ actiōes:ꝛ cū susceperis vota:culpas nr̄as oꝛādo excusa. Tu. ꝛ.ij.

Admitte scta dei genitrix pces nras itra sacrariu tue exauditionis: ꝛ reporta nobis atidotu recociliatoīs. Sit p te excusabile qd p te igerim⁹: sit ipetrabile qd fida mete poscim⁹. Accipe qd offerim⁹: redona qd rogam⁹: excusa qd timem⁹ R. ij. Scta maria succurre miseris: iuua pusillanimes: refoue flebiles. Ora p pplo iterueni p clero: itercede p deuoto femineo sexu. Setiat oes tuu leuame qcuqꝫ celebrat tua comeorationē. Assiste pata votis poscētiu: ꝛ repende oib⁹ nobis optatu effectu Sit tibi studiu assidue orare p pplo dei: q meruisti bndicta pciu pferre mudi iesum xpm dnm nrm: q cu deo pre ꝛ spu scto viuit ꝛ regnat de⁹: p oia scla sclorū amē. Tu. Ite alie lc. de scta maria. L. j.

Sacrosacta venerabil dei genitricis marie meoria: cogrue diuis laudib⁹ catholica frequetat eccla: qꝛ ei⁹ sine itermissione salutari idiget auxilio. Na reuerentia q mri deferr illi etia q ea tale fecit vt vgo ꝛ mr esset exhiber. Ideo ergo totis desiderijs totisqꝫ pconijs ei⁹ isistam⁹ laudib⁹: ꝛ vt matre sentiam⁹ nobis pijssima: filiuqꝫ eius iudicē serenissimu. Hec est vgo q antiquu dyabolice seditois cyrographu aboleuit: toriqꝫ sclo subuenit: et celeste regnu patefecit: du p spūsctm dei filiu ɔcepit. L. 2.

O perepciu qppe ē vt itētis celebrer laudib⁹ i tris: cui officiosissime ageli famular i celis. Na si ta ille pcipu⁹ gabriel hūilit salutauit i tris: quatomagis sup celos exaltata: ꝛ vt ita dica: in throno dei collocata: nuc cu sctis oib⁹ honorar laudib⁹ dignissimis. Hec ē sola cui nulla virgo potest ɔparari: qꝛ taia ē: vt quata sit no possit enarrari Hac scti expectabat ptriarche: hac scti pcinabat pphete: oesqꝫ quos spūsscus attigerat optabat vidē. R. 3.

Hec tata taqꝫ scta ꝛ regia vgo digno exigit venerari pconio: cui⁹ ɔstat mudus saluat⁹ suffragio. Hec inqꝫ ē fenestra celi: auroꝛa solis etni: ianua padisi: ꝛ vera archa ppiciatorij. Hec ē ergo dna regu: dec⁹ mulieru: gema vginu: lux sclor: ɔgratulatio agelor ɔsolatio miseror ꝛ refugiu pctor: oiuqꝫ reparatio credetiu Quicqd igir boni mud⁹ habet ab illa habꝫ: ex qua salutis nre iitiu manat. Hec nobis suis sep subuenire digner veneratoribus: atqꝫ pia sacris pcib⁹ abicijs purget oib⁹ seqꝫ cosiderare ꝛ collaudare donet i celestibus. Tu. Ite alie lec. de scta maria. Lc. j.

Loquamur aliqd fres in laudib⁹ sacratissime vginis marie. Sꝫ qd nos tatilli: qd actoe pusilli: qd i ei⁹ laudib⁹ refe

cemus: cũ etiã si oim nr̃m mẽbra vterent in linguas: eã laudare suffi

Altior eni R. ij ceret nullus. Tu. celo est de qua loq̃ nitimur: abysso pfundior cui laudes dicere conamur. Deũ eni quẽ ois creatura nõ capit: ipsa in imaculato vtero clausũ gestauit. Hec ẽ eni q̃ sola meruit mr̃ & spõsa xp̃i vocari. Hec prie mr̃is dãna resoluit. Hec homi pdito redẽptionẽ adduxit.

Mater eni gn̄is nr̃i penã R. iij. itulit mũdo: gẽitrix dn̄i nr̄i iesu xp̄i salutẽ edidit mũdo. Auctrix pcti eua: auctrix meriti maria. Eua occidendo obfuit: maria viuificando pfuit. Illa percussit: ista sanauit. Hec eni mirabili atq̃ inestimabili modo: oim rerũ & suũ pepit saluatorẽ. Tu. Item

alie R. de sctã maria. R. j.

Beata & venerabilis vgo maria: mater dn̄i nostri iesu xp̄i secũdũ carnẽ ex semie abrahe orta ex tribu iuda. Virga de radice iesse: clara ex stirpe dauid: filia hierusalẽ: stella maris: ãcilla dei: regina gẽtiũ: dn̄a regũ: spõsa dn̄i: mr̃ xp̄i: cõditoris tẽplũ: spũsscti sacrariũ velut colũba speciosa: pulcra vt luna: electa vt sol: signaculũ fidei repatio vie: itroitus vite ianua celi: decus mulierũ: caput virginũ: ortus cõclusus: fons signatus puteus aquarũ viuẽtiũ. R. ij.

Multiplicat vt cedrus libani: florẽs vt palma: velut oliua fructifera i domo dn̄i: vgo sctã: virgo prudẽs & vna ex nũero prudẽtiũ: virgo pulcherrima: vgo pudica: corpe decora: aio fulgida: vite pspicua: mẽte pclara: amore vginitatis deuota: ad obediẽdũ parata: i misterio tibi credito cauta: i psecutõe pacifica: i passiõe xp̄i mẽte cõpassa: a pphetis dei pdicata: ab archãgelo salutata: a spũ sctõ fecũdata: atq̃ ab eodẽ obũbrata semis virilis ignara: ple filij fecũda: vgo inupta: ex filio leta: fide cõcipiẽs: gaudio pariẽs: vgo ãte ptũ: vgo i ptu: vgo post ptũ. R. iij

Auctor mortis dyabolus p cuius inuidiã mors itroiuit i orbẽ terrarũ oẽ genus hoiz i prio parẽte veneno neq̃cie sue potauit: et q̃si arborẽ i radice ãteq̃ ples ppaginis pdiret viciauit. Inde ẽ ergo q̃ radix viciata quotidie indesinẽter frõdet: frõdesq̃ eius idesinẽter p mortẽ marcescũt. Et sepe ptigit q̃ aurũ fulgẽs reperiat i luto: et ex pũgẽte spina pulchre rubẽs oriat & rosa. Hoc eni opante puidẽtia diuina: ex radice viciata sine vicio pdijt vga / q̃ itelligit btissima virgo maria: attestãte ysaia ppheta q̃ dixit. Exiet vga de radice iesse: & flos de radice eius ascẽdet: huius egloriose vgis / idest sctẽ marie figurã tenuit virga illa q̃ in misterio aarõ sacerdotis iubẽte dn̄o: a sctõ

moyse i tabernaculo posita/ atq3
alia die sola frōduit/nucesq3 pro
tulit: q2 pculdubio sola vgo ma=
ria fuit q dñz pep̄it/ ꝛ post ptū vir
go permāsit. Tu. v̄. Ora p nobis.
In lau. hec sola ān. O admirabile.
p̄. Dñs reg. Cp̄. Ab iitio hy9. O
gl'iosa fe. v̄. Elegit. ān. O gl'iosa ge
nitrix. p̄. Bñ9 oꝝ. Cōcede nos fa.
Mēo. de aliquo scō si habeatur.
Ad. j. ā. O admirabile. p̄. De9 i no.
ā. Te iure. p̄. Quicūq3. R. Jesu xp̄e
v̄. Qui de vgine. Preces q̄ ad. j. pti
nēt expleāt. Ad. uj. ā. Dñ nat9. p̄.
Legē po. cp̄. Ab iitio. R. Scā dei
ge. v̄. Post ptū. oꝝ. Cōcede nos fa.
Ad. vj. ā. Rubū quē. p̄s. Defecit.
cp̄. Et sic i syō. R. Post ptū. v̄. Spe
ciosa facta. orō. Cōcede nos fa. Ad
ix. ā. Germiauit. p̄. Mirabilia. cp̄.
Et radicaui i po. R. Speciosa fa.
v̄. Elegit eā. orō. Concede nos fa.

De laude/ virtute/ ꝛ effi=
cacia psalmorum.

Regius sic inq̄t pp̄heta da=
uid. Psallite deo nr̄o psal=
lite: psallite regi nr̄o psallite sa=
piēter. p̄s. xlvj. Et rursū In psal
mis iubilem9 ei. p̄. 94. Et merito
deo alacrit psallē dēm9: q2 deuo=
tiōi psallētiū adest p̄ntia et 2gra
tulatio āgeloꝝ: sicut idē psal. ait.
In 2spectu āgeloꝝ psallā tibi ꝛc.
Quare diligēter cauendū est: ne
ppt nr̄am desidiā/ negligētiā/ et
isolētiā angeli discedāt a nobis.
Null9 q̄ppe mortaliū est: q̄ vbis
aut mēte possit vtutes psalmoꝝ
ꝛ laudē diuinā explicare: si tn̄ pu
ro et intēta mēte diuie laudes vt
dignū est psoluant. In psalmis
eīn p̄mia describunt bonoꝝ: sup
plicia malorum/ rudimenta insi=
pientiū/ progressio proficientiū/
pfectio puenietiū/ vita actiuoꝝ/
ꝛ speculatio cōtēplatiuoꝝ. Cāti=
cū psalmoꝝ (vt q̄dā ait) virtutes
ifundit: aias decorat: āgelos iui=
tat i adiutoriū: effugat demones
expellit tenebras: efficit sctitatē:
pctā delet: spem auget. sicut sol il
luminat: vt ignis pctm̄ exurit: si
cut oleū defluit: oleū ē mie: sol iu
sticie: pars angeloꝝ: deū ostēdit:
diabolū offēdit: furorē deprimit:
iracūdiā frāgit: oē pctm̄ expellit:
os purificat: cor sctificat: sensus
apit: oē maluz occidit: pfectionē
istruit: excelsa demōstrat: deside
riū regni celestꝫ donat: spes est sa
lutis: 2solatio doloris: ptectio la
boris: noticia veri lumis: fōs scti
tatꝫ: tediū animi tollit: tuba ē mi
rabilis. Qui diligit canticū psal
moꝝ assiduū nō pōt amare pctm̄
Psalm9 (si credis) tristes 2fortat
iratos mitigat: ifirmos roborat:
supbos hūiliat: hūiles letificat:
pigros excitat: discordātes paci=
ficat: ad celestia cor subleuat: cre
aturā creatori copulat. q̄cq̄d eīn
i psalmis est facit ad edificatōez/

vtilitatē/ ⁊ ꝯsolatōēȝ hūani gñis In psalmis iuenies (si intēta mē te nō cū celeritate vboꝝ pscrute= ris) dñici vbi icarnationē/ passio nē/ resurrectiōeȝ/ ⁊ ascēsionē. In psalmis iuenies itimā pctōꝝ cō= fessionē: intimā dep̄cationē: diui ne mie p̄sidiū ꝯtra aduersitates oīm reruȝ q̄ tibi accidūt/ dignāq; gratiarū actionē. In psalmis de niq; cōfiteris ifirmitatē tuā atq; miseriā: ⁊ p ipsos deū inuitas ad miam. Si a deo mererꝫ vt tibi re uelet secreta psalmoꝝ: oēs in eis iuenies virtutes. ¶ Si vis ꝯfes= sionē pctōꝝ agere et penitentiā: nō cū celeritate verboꝝ/ sed iten ta mēte septenos dauiticos peni tentie decanta psalmos: ⁊ celerri mā experieris dei clemētiā/ men tēq; tuā spūali gaudio illuiari: et magnā spē idulgētie tibi ꝑmitte re. ¶ Si itaq; vis orare laxa mē= tē tuā in virtute psalmoꝝ quoꝝ ū initiū est. Ad te dñe leuaui aiam meā. In te dñe speraui. Inclina dñe aurē tuaȝ. Deꝰ in adiutoꝛiū meū. Deꝰ in noie tuo. Deꝰ mise reatꝫ nr̄i. Exaudi deꝰ. ꝑmū. Nul latenꝰ potest em̄ humanꝰ animꝰ tā pfecte miseriā et tribulationē suā/ angustiasq; tētationū expli= care/ ⁊ dei miam iuocare. ¶ Pꝛe= terea si laudare volueꝛꝫ dei maie statē/ oimq; beneficioꝝ gr̄as age re: decāta psalmos quoꝝ titulus est. Alleluya. ⁊ Benedic aīa mea dn̄m. qꝛ in hoc sacrificiuȝ offers deo oipotenti/ dulce super mel et fauū. ¶ Pꝛoīde si hūanis vel spi= ritualibꝰ tētationibꝰ affligeris: vt videaris derelictꝰ intima mē= te decāta psalmos. Deus meꝰ re spice. Exaudi deꝰ orōnē meā cuȝ dep̄coꝛ. Saluū me fac deꝰ. et sta tim deus pōdus alleuiabit tibi. ¶ Si p̄sens vita est tibi fastidio sa: et ardēti desiderio attenderis ad videndū deū hos decāta psal= mos. Quēadmodū. Quā dilecta Deꝰ deus meꝰ ad te. et cōplebitꝫ desideriū tuū. ¶ Si i tribulatio nibus derelictū te itelligis: cōpū cto coꝛde decanta psalmos. Usq; quo dñe. Deꝰ auribꝰ. Miserere. mei deus qm̄ ꝯculcauit. Exaudi deꝰ orōnē meā. In te dñe sꝑaui: ⁊ statim a deo visitaberis ꝑpiciꝰ. Accepta itaq; q̄ete/ decāta in lau dē dei. Bñdicā dñm in oīni tp̄e. Bñdic aīa mea vtrūq; Exaltabo te dñe. Et sēp aduersitatꝫ siue ꝓ= speritatis tp̄e: hymnū triū pueroꝝ psalle. Nullꝰ ei moꝛtaliū virtutē huiꝰ hymni explicare pōt: in quo oīs creatura ad laudādū deū iui tatꝫ. ¶ Si etiā i diuinis laudibꝰ ⁊ mādatꝫ dei te exercē cupꝫ: decāta psalmū. Bti imaculati i via. ⁊ li= cet vsq; i finē vite huiꝰ psalmi vir tutē scrutatꝰ fueꝛꝫ: pfecte tn̄ irel ligere nō poterꝫ: qꝛ i eo pene nul=

lus usus est: i quo nõ legat lex/ vl mãdatũ seu pceptũ: verba iustificatõis/ vel sermones/ aut iudicia dñi descripta. In psalterio habes (si attẽdis) materiã scrutãdi et docendi pphetas: etiã euangelia/ et aplica dicta: q̃ et diuinos libros spũaliter atq itelligibilit in parte descriptos. Et hec de laude et virtute psalmorum sufficiant.

De horis canonic attẽde dili=

Cum igit bñficiat⁹ (gẽter. ois/ aut i ordinibus sacris [illegible]tut⁹ iuxta detmiationẽ eccl'ie [illegible] dicẽ horas canonicas sẽpt̃e. Aduertat q ip̃rimis aim suũ pparet: vanos cogitatus p̃rsus abijciẽdo. Inter orãdũ: colloq̃a/ risus et iocos nõ admisceat: auib⁹ canib⁹/ bestijs nõ itẽdat: locũ deuotiõi aptũ eligat/ oiq ipedimẽto vacuũ: nõ gr̃a humane laudis accedat/ sed recta et bona itẽtiõe. Intẽdẽs dei laudẽ officij satisfactionẽ: meriti augmẽtũ: bñfactorũ suffragiũ. Initiãdo deniq muniat se signo sc̃tẽ cruc/ p̃mittẽs orõnẽ dñicã cũ salutatõe ãgelica: vt diuia assistat gratia quo mẽs i laudẽ dei deuoti⁹ eleuet/ ac obsequiũ illõ creatori acceptabili⁹ reddat. Legamus igit fr̃es kmi canonicas horas integralit cũ cordis attẽtõe. Affectualit/ cũ mẽtis deuotõe. Integraliter/ cũ distincta oris exp̃ssiõe. Venerabilit/ cũ gestu corpis et aie. Cõgruenter/ loc et horis statut. Psallẽtib⁹ nãq (sicut sc̃tũs dicit bernardus sup cãtica) dignant admisceri ãgeli sc̃ti: eap̃ropt eorũ debem⁹ attẽdere p̃sentiã cũ stam⁹ ad orãdũ et psallẽdũ: et stare cũ oi reuerẽtia et disciplina: et hos crebri⁹ attẽdere v̈sus. Cũ dño psalles: psallẽdo tu tria serues. Dirige cor sursuz: pfer bene/ respice sensũ. Tũc orant hore: cũ corde legunt et ore Auscultãdo cane: simul icipe desine plane. Is p̃fecto q̃ horas canonicas dicit deuote: copiosus a deo p̃miabit: i tribulatiõib⁹ suis ɔsolabit: a picul p̃seruabit: gratiã dei ãpliorẽ obtinebit et gl'iaz/ ɔsciẽtiã suã alleuiat: tributũ deo soluit et debitũ. Seruit⁹ q̃ppe clericorũ ẽ: quotidie septẽ horarũ seruitia p̃soluere. Illi nimirũ ãgeli dei erũt familiares amici et custodes: et q̃q illi⁹ opa erũt extũc deo acceptiora pl⁹ sibi meritoria: et viuis defunctisq vtiliora. Has deniq orationes deus citius et libẽtius exaudit/ q̃ alias p̃riuatas.

Oratio innocẽtij quinti dicenda post horas canonicas.

Sancte et indiuidue trinitati iesu xp̃i crucifixi: hũanitati et beate marie virgini/ ac matri regis altissimi sit sempiterna gloria ab oi creatura: p ifinita secula sclo͛rũ. Amen. Finis.

¶ Incipit ꝓpꝛiū de sctis tpe esti-
ualis. ¶ Scti dūstani epi ꝛ ꝯfes. ex
tra tps paschale. ix. lc. fiāt. Orō
Deus q̄ beatū dūstanū
pōtificē tuū ad regna
trāstulisti celestia: da
nobis p glo'iosa ei⁹ me
rita: ad gaudia trāsire ꝑennia. p.
Eodē die fiat mēoꝛia de scā potē
tiana ꝟgine ad. i. vs. et ad mat.
℟. Sic̄e est. ℣. Diffusa. orō.
Concede nobis q̄s ops de⁹
sctē potētiane ꝟginis tue ꝛ exul-
tare meritꝫ: ꝛ bn̄ficioꝝ ei⁹ attolli
suffragijs. p d. Si hoc fes. vl scti
aldelmi vel sci edmūdi vel sci bar
nabe apli aⁱ pēthe. euē. fiāt. iij. l.
cū regi. cho. Cetā oīa fiāt de cōi
scōꝝ paschal tpis. Si vo post pē
the. eueñ. fiāt. ix. lc. ꝛ cetā oia fi-
ant de cōi reliq̄ tpis. Le. i.
Beat⁹ dūstan⁹ talib⁹ parē-
tib⁹ ort⁹ claruit quales scīo exē-
ptos īter choros ꝯspicere meret
āgeloꝝ. Nat⁹ vo puer dūstan⁹ i
sctē trinitatꝭ noīe baptizat: ꝛ post
modū lrarū studijs traditus est.
Cūq̄ꝫ iā dei seruitio adole l. ij.
uisset: doroboꝛnensi archiepo al-
delmo patruo scilꝫ suo accessit: i
cui⁹ moꝛib⁹ cū eidē archiepo cō-
placuisset: regi athelstano ab eo-
dē ē ꝑsentat⁹: ꝛ cū oī affectu ꝯmē
dat⁹. Btūs vo dūstan⁹ tpe l. iij.
edmūdi regis filij ethelstani mo
nach⁹ ꝛ abbas glasconie effect⁹:
mōachoꝝ ibi scolā p'mū⁹ īstituit:
et ita vbo ꝛ ope collaboꝛauit. Et
sicut de cereo ꝑgnātꝫ gēitricꝫ ei⁹
rectoꝛūq̄ꝫ p totā ecc'iaꝫ cerei fue
rāt accēsi: ita p eū ex hoc loco noꝛ
ma religiōis monastice toto an-
gloꝝ diffusa est oꝛbe. l. iiij
Anq̄ꝫ p̄fato regi nat⁹ esset
fili⁹ q̄ i baptismate dict⁹ ē edgar⁹
btūs dūstan⁹ diuīs itendēs audi
uit psallētiū vocē. Pax āgloꝝ ec-
clesie nati nūc pueri: ꝛ nr̄i dūstāi
tpe. Qd postea rex ꝓbauit euēt⁹
Quodā tpe p̄sente sctō dū l. v.
stano trabs maxia i culmē eccl'ie
erecta ruere cepit: multis minās
īteritū. Quā dūstan⁹ dextera ma
nu signū crucis faciens releuat.
Hūc etiā quadā nocte oꝛātē dya-
bolus i vꝛsi effigie aggredit: ꝛ cā
bucā cui vir dei innitebat de ma
nib⁹ ei⁹ dētib⁹ suis auferre cona
bat. Sed vir dei īpterritus cā
bucā leuat: ꝛ hoꝛrēdū mōstrū ce-
dendo insequit. Et dū psallebat:
Exurgat deus ꝛ dissipent īimici
ei⁹: ifoꝛme fātasma euanuit. l. vj
Edgar⁹ i regni solio sublimat⁹
regnū i pace gubernauit: ꝛ dūsta
nū abbatē fecit epꝫ wigoꝛnēsem
Adauctoq̄ꝫ ei lōdōtēsis eccl'ie p̄-
sulatu gemio claruit īsignit⁹ pō
tificio. Post hec vo archiepus do-
roboꝛnēsis oīꝫ ꝯsēsu effect⁹ ē. Hic
etiā btūs dūstan⁹ spm̄ sctm̄ i spe-
cie colūbe bis vidē meruit: ꝛ āge

los dei modulātes ⁊ dicētes: kyri
eleyson xp̄e eleysō: kyriel. in laudē
trinitatꝭ audiuit: atq̄ cytharā su
am parieti adherētē āgelicis ma
nibꝰ resonare ātiphonā. Gaudēt
in celis aīe sctōꝝ: solꝰ veracit itel
lexit. Vixit itaq̄ btūs dūstanꝰ se
ptē regū tp̄ibus: dieq̄ vocatiōis
sue iminēte eccl'iam sibi cōmissā
deo ꝯmēdauit. Et sūpto sacramē
to corp̄is dn̄i: iter v̄ba orōis spm̄
i manꝰ creatorꝭ reddidit: ⁊ i pace
requieuit. Tres vltie lc. de expōne
euāge. Hō q̄dē pegre. cetera oīa de
cōmuniꝰ ꝯfes. ⁊ pōti. ¶ Scti aldel
mi epi ⁊ ꝯfe. ix. lc. fiāt. Or
Deus q̄ hodierna die sctm̄
pōtificē tuū aldelmū ad eťna sub
limasti gaudia: illiꝰ q̄s meritꝭ il
luc nos tua p̄ducat mia. p d. Eo
dē die mēo. de scō vrbano pp̄a ⁊
mar. ad. i. vs. i pascha. tpe cū hac
ā. Lux p̄petua. maior v̄. Gaudete iu
sti in. Alio tpe āni. ā. Hic est de mar
tyr. v̄. Glia ⁊ honore. Ōro.
Da q̄s oīps deꝰ vt q̄ bti vr
bani cōfessoris tui atq̄ pōtificis
natalicia colimꝰ: eiꝰ apud te iter
cessiōibꝰ adiuuemur. Ad mat. l. i
Beatissimꝰ aldelmꝰ splēdi
dissimo āglorꝝ gn̄e oriūdꝰ
attauis etiā regibꝰ ē editꝰ. Siq̄
dē p̄r eiꝰ noīe kentē: vir deo deuo
tus: ⁊ i scl'i rebꝰ strēnuꝰ vue regꝭ
erat germanꝰ. Hic ergo kentē na
taliū dignitate ⁊ morꝝ nobilitate
parē sibi sortitꝰ est vxorē: de qua
hāc deo acceptissimā adeptꝰ ē p̄lē
Cui nō ociose vt credimꝰ nec sine
instictu diuino aldelmus nomē
iposuit. Aldelme eni anglice: lati
ne vetus galea iterp̄tať. Q2 ga
lea salutꝭ caput p̄tectꝰ optimā de
hoste i celū reuexit victoriā. l. ii.
Hic vo traditꝰ est liberalibꝰ stu
diis iformādꝰ: vbi a deo in breui
effloruit vt doctoribus quos gre
cos et latinos habuit nō solū eq̄
parādꝰ: sed etiā p̄ferendꝰ estima
reť. Mirabanť doctores: tā doci
le igeniū/tā memorē aīm. lc. iii.
Cuȝ igiť crescēs etas adolescē
tiā excluderet: i meldunēsi eccl'ia
p̄rio mōachꝰ deide p̄sbiť ⁊ abbas
effectꝰ ē. Ipe exercitiis sp̄ualibꝰ
grauiter isudabat: subiectosq̄ ad
eādē formā v̄bo ⁊ exēplo iuitabat
Deniq̄ oīa opa eiꝰ inchoabat ca
ritas: ⁊ cōsūmabat hūilitas. Si
hoc fes. pꝰ pēthe. eue. tūc fiāt me
die lc. de sctō vrbano: sin aūt/tm̄
mēo. l. iiii.
Beatus vrba
nus eps natōe romanꝰ: ex
nobili p̄sapia ortꝰ fuit. Hic bti pe
tri apl'i octodecimꝰ vicariꝰ fuit:
imediate post martyriū bti calix
ti sedit i papatu annis octo/mēsi
bus vndecī/diebꝰ vo duodecī. l. v
Beatꝰ vrbanꝰ tāte dignitatꝭ fa
stigio sublimatꝰ: multꝭ calamita
tibꝰ ⁊ tribulatiōibꝰ huiꝰ mūdi p
xp̄i noīe affectꝰ ē. Nullis vsus est

pspery cū aduersa oīa ob xp̄i por
tabat amorē. Hic etiā fecit vasa
plurima sacrata sacris altarib⁹
apta: mysteriū quoq sacrū soler
ti industria sanxiuit. Tu. kl. vi.
D enicq sua predicatione pluri=
mos ad fidē xp̄i cōuertit: ⁊ vale=
rianū beate cecilie spōsū ⁊ fratrē
eius tyburtiū cū multis alijs ad
martyrij palmā icitauit. Tandē
ipse decollat⁹ est: ⁊ sepult⁹ via ap
pia. Cui⁹ corp⁹ post multos ānos
vna cū ossib⁹ beati tyburtij mar
tyris in gallias trāslatū: antissio
doro recōditū ē. Tres vltie kl. de
scō aldelmo sine expōe euā. l. vij.
F Ama bti aldelmi romā pe
netrāte: eū sergi⁹ papa lit=
tery ad seuocauit: ⁊ eū venietē ho
norifice recepit: quē dn̄s cū mira
culis glificauit Dū ei quadā die
in eccl'a lateranēsi missā celebraf
set: casulā retro se porrexit ratus
alicui tradere mistro℞. Quā defi
ciēte mistro radi⁹ solaris p fene=
strā irrūpēs diu i meoria sci susti
C ōtigit etiā rome l. viij. nuit.
vt puer ex icesta mře icertoq pa
tre edit⁹ famā pape lederet. Qd
itelligēs aldelm⁹ puer℞ vigiti die
rū natū: pcepit exhiberi Cui bea
tus aldelm⁹ pcepit vt fateref: si
sergius papa icesti reus haberef
Rn̄dit ifans ipsū sine crimie esse
C ūq aldelm⁹ bn̄dictōe pa l. ix
pe recepta ad ppria reuersus i ce
nobio suo eccl'iā scē dei gēitricis
ↄstrueret: trabs vna breuior alijs
est iuēta. Cōtristat⁹ vo scūs ob li
gnor℞ penuriā: sol⁹ deuorās pster
nit: ⁊ fcā orōe trabs mor elōgata
repit. post hec eps fact⁹ ē. Et post
ānos qttuor ↄpletos: exuit hoiez
trenū deduct⁹ ad padisū manib⁹
āgelo℞. Hic ad cenobiū delatus:
ibidē cū digna honorificētia ē tu
mlat⁹. Mēo. de. s. vrbāo ad mat.
i tpe pasc. ā. Lux ppet. mior. v. Tri
sticia ve. Alio tpe. ā. Nisi granu. v.
Posuisti do. Oro vt s. Cetā oia ad
vtrasq ves. ⁊ ad mat. ⁊ ad alias
hor. de cōi vni⁹ ↄf. ⁊ pōti. Si hoc
fes. i oct. ascē. dn̄i ↄtig. nihil d eo
fiet eo āno. Scti augusti epi ⁊
ↄfes. āglor℞ apli du. fe. ix. kl. cp Ec
D E⁹ q btm au (ce sacer. or℞
gustinū pōtificē pmū do
ctorē pplo ↄcessisti āglor℞: ei⁹ iter
uētu nobis tribue veniā pctor℞ ⁊
cū xp̄o celestiū gaudia pmior℞. p.
Mēo. de sctō aldelmo. l. i.
B Eat⁹ gregori⁹ romane se=
dis aplic⁹: āno quarto sui pōtifi
cat⁹: misit seruū dei augustinū ⁊
alios pl'es cū eo monachos timē=
tes deū: pdicare verbū dei genti
āglor℞. Qui applicuerūt in qua=
dā isula cācie noie thenedos. l. ij.
R ex vero hoc audiēs iussit eos
in eadē isula manere ⁊ eis neces=
saria ministrari: donec videret
eos. Post aliquot dies rex ad in=

sulã veniens/iussit augustinũ et socios suos ad se venire. Lec. iij.

Tũc illi diuina vtute pditi veniebãt p vexillo crucẽ ferẽtes argẽteã: et ymaginẽ dñi saluatoris nr̃i in tabula depictã. Letaniasq3 cãtãtes p sua sik et eorum ppt quos et ad quos venerãt salute eẽna deo

Cũq3 au l. 4. supplicabãt. Augustin9 vbũ vite regi et suis pdicaret: respõdit rex dicẽs. Pulchra qdẽ sũt vba et pmissa q asseritis: s3 q2 noua sũt et icerta: nõ possum9 in his assensũ tribuere. l. v.

Verũ q2 de lõge huc peregrini venistis: et ea q vera et optia creditis: nobiscũ cõicare desideratis: benigne vos recipim9 vobis necessaria ministrãtes. Nec phibemus: qn oẽs quos poteritis deo vestro societis. Deditq3 eis rex mãsionez in ciuitate dorobornẽsi: in qua vigilijs et orõib9 iseruiẽtes vbũ vite quotidie pdicabãt. l. vj.

Vidẽs rex mũdissimã vitã et miracula sctõrum credẽs baptizat9 est Sz et ois ppls respuẽs gẽtilitatis errorẽ ad deũ 2uersus ẽ Post hec augustin9 ab epo arelatẽsi iussu pape archieps ãglorum ordiat9 est Ordinauitq3 btũs augustin9 duos epos: mellitũ et iustũ: ad pdicãdũ vbũ dei. Oibusq3 rite pactis obijt vir dei septio kl. iunij: et i ecclesia apl'orum petri et pauli iussu et expẽsis regis ethelberti 2structa honorifice sepult9 est. Tres vltie lc. de expoe euag. Hõ qdã pegre. Ceta de cõi vni9 2tel. et põti. iur9 tpis. Si hoc fest. i vigi. ascẽ. dñi euen. ibi celebret: vel. vo fiãt de ascẽ. et solẽ. mẽo. de scõ augu. Si aũt i die ascẽ. dñi eue. disterat in crastinũ: et ad. ij. vs. de ascẽ. fiat solen. mẽo. de scõ aug. Si hoc fe. ifra ebd. pẽthe. eue. differat vsq3 post fes. scẽ trin. vt i sab. p9 pẽth. notat. Sci germani epi. iij. lc. fiãt sine regi. cho. Orõ et ceta oia de cõi vni9 2fes. et põti. cũ his. ij.

Beat9 igit germa lc. L. j. n9 parisiorum põtifex: kritorij augustudunẽsis idigena: pre eleutherio: mr̃e vo eusebia pcreatus fuit. Cui9 gẽitrix p eo q hũc post alterum itra breue spaciũ cõcepisset i vtero: mota pudore mulie bri cupiebat ai partũ ifãtẽ exti

Accepta igit pota l. ij. guere. tiõe vt abortiuũ pijceret: dũ nocere sic nõ posset: icubabat sup vẽtrẽ: vt põdere pfocaret: quẽ veneno ledẽ nõ valebat. Sz ad sci pconiũ mkta et stupẽda fiebãt miracu

Erat nãq3 i elemosynis la. l. 3. dãdis larg9 nudos paupes vestiebat: et qcqd hr̃e potuit: i opib9 caritatis expẽdebat. Tãdẽ vo diez transitus sui ita pdixit: accersito notario scribere iubet: quito kalẽdas iunij: quo die btũs 2fessor migrauit ad celuz. Cetera de cõi

vni⁹ ɔfes. et pōtifi. ¶ Scte petronille vgis nō mart. oro.

Deus q̄ btē petronille vgi nis tue aīaʒ i celestib⁹ collocasti: fac nos ei⁹ intuētu a pctōꝝ nroꝝ nexib⁹ absolui: et ab oī sēp aduersitate defēdi. p d. Tres lc. fiāt cū noc. nisi post oct. scē trin. et corpo ris xpi ɔtige. et tūc nō d; ps. Te deū. Si vo ifra pdictas oct. trin. vel corpis xpi ɔtige. fiāt. iij. l. cū iuit. dupl. ps Te deū. sine noct. ¶ Et sciēdū est q̄ oīa festa. iij. lc. ifra oct. trin. et corpis xpi ɔtigētia habēt iuit. dupl. nisi festa scte etheldrede vgi. et scti leonis: q̄ cū noc. dr: ppt vigi. nisi oct. corpis xpi fiāt cū re. cho. tūc si ifra easd oct. ɔtig. de fes. iij. l. trin fiat mēo. nisi qn fiūt med. lc. i fes. ix. lc. l. j.

Marcellus discipul⁹ bti petri apli scripsit. Nereo et achilleo frib⁹ et cōdiscipulis etnā i xpo salutē. Petronillā bri nostis volūtate petri apli palyticā eē facta Nā cū apd eū pmi discipuli ei⁹ reficeremur: dixit ei tit⁹. Cū vniuersi ifirmi a te sanēt quare petronillā palyticā iacere pmittis: Rndit ei petr⁹. Sic expedit Sed ne crederet: lec. ij et. Tu. q̄ nō posset eam sanare: dixit ei. Surge petronilla et ministra nobis. Que cōtinuo surrexit sana. Ministerioq3 cōpleto: iussu petri iuit ad lectū. At vbi in dei timore cepit esse pfecta: nō solū ipa sanata est: sed etiā plurib⁹ eius pcibus recuperauit sanitatē. lec. iij.

Et q; speciosa erat: venit ad eā flacc⁹ comes cū militib⁹ vt eā sibi i vxorē acciperet Cui ipa ait. Si vxorē me habere vis: fac matronas honestas et virgies ad me venire vt post tres dies veniā ad domū tuā. Tūc scā vgo illd triduū ieiunijs et orōib⁹ occupauit: et tertio die a sctō nichomede sacramētū corpis xpi accepit. Et sic reclinās se i lecto emisit spm. Cetera de cōi vni⁹ vg. nō mr. ¶ Sci nichōe

Deus q̄ nos (dis mar. oro bti nichomedis martyr; tui meritis et itercessiōe letificas ɔcede ppici⁹: vt cui⁹ bnficia poscim⁹: dono tue gre ɔsequamur. Per. Tres lec. cū iuit. simpl. fiāt et cetera de cōi vni⁹ mar. ¶ Sctōꝝ marcellini et petri marty. Oro.

Deus q̄ nos annua sctōꝝ martyꝝ tuoꝝ marcellini et petri solennitate letificas: psta q̄s vt quoꝝ gaudem⁹ merit; puocemur exēplis. Tres lc. fiāt iuit.

Rome marcellin⁹ (dup. l. j. et petr⁹ exorcista i custodia tenebāt sub diocletiano iperatore et iudice sereno. Custos vo carcer; habuit quādā filiā q̄ a demonio vexabat: q̄ pcib⁹ sci petri sa- Uidēs hoc arthemi⁹ l. nata ē pat puelle: cū vxore sua: et filia et

multis alijs baptizat⁹ ē a marcelli
no pbr̄o Audiēs hoc iudex seren⁹
iussit marcellinū pugnis cedi: et
nudū atq; vinctū sup vitri frag=
mēta sterni: ꝛ lumē et negari. L. iij.
Deinde iussit pedes petri ab eo
separati cippo ꝯstrigi. Post hec
vo visitati ab āgelo: ducti i siluā
nigrā q̄ nūc i honoꝛe sctōꝝ silua
cādida nūcupak: parit decollati
sūt Et q̄ eos decollauit vidit aīas
eoꝝ ab angelis deferri: ꝛ penitē=
tiā agēs baptizat⁹ ē. Cetera de cōi
pl'ioꝝ mar. ¶ Scti bōifacij socio
O mps sē (rūq; ei⁹ mar. oro
pitne de⁹ q̄ btō bonifacio ꝛ
socijs ei⁹ palmā martyꝛij ꝯtulisti
pste q̄s: nobis eoꝝ merit; idulgē
tiā: q̄ eis largiri dignat⁹ es coꝛo=
nā. p d̄. Tres lc. iuit. dup. ꝛ cetera
fiāt de cōi pl'ioꝝ mar. ¶ Sctōꝝ
gildardi ꝛ medardi epoꝝ. Oro.
Deus q̄ nobis sanctā hui⁹
diei solēnitatē in honoꝛe
sctōꝝ ꝯfessoꝝ tuoꝝ atq; pōtificū
medardi ꝛ gildardi ꝯsecrasti: ade
sto familie tue p̄cibus ꝛ dona: vt
quoꝝ festa celebꝛam⁹: eoꝝ meri=
to ꝛ auxilio subleuemur. Per d̄.
Tres lc. fiāt. iuit. simp. L. j.
Beatissimi medardi ātistit;
solēnitatē q̄ p vniuersū oꝛbē vtu
tū merit; ꝑpalak: nequim⁹ oīno
sub silētio p̄terire: q̄uis nō valea
mus verbis cūcta ꝯstrigere. Pa=
ter vero hui⁹ de gñe fracoꝛū fuit
mater vero romana. ¶ Lc. lec. ij.
Hic moꝛ maturitate p̄cellēs cō
festi claruit: vt apud vꝛbis pōtifi
cē cōuersatiōe p̄cipuus haberek
apud cūctos mēt; puritate since
rus. Nūq̄ se leticie vbertate ex=
tulit: nunq̄ meroꝛ aut ire feruoꝛ
mētis puritatē mutauit sēp tole
rās i aduersis: nit; i ꝓsper;. L. iij.
Defūcto rothomagēsi epo oim
votis dign⁹ merit; īsignia sacer
dotij deuot⁹ excoluit. In q̄b⁹ ali
quot ānis degēs mēbꝛoꝝ ꝯpage
dissoluta matura lōganimitate
defess⁹ redez deꝑcat⁹ emisit spm̄.
Cetera de cōi pl'ioꝝ ꝯfes. ¶ Trāsl=
latio scti edmūdi epi. ix. lc. Oro.
Deus q̄ nos btī edmūdi cō
fessoꝛis tui atq; pōtificis
trāslationē celebꝛare cōcedis: te
supplicit exoꝛam⁹: vt ei⁹ merit; ꝛ
p̄cib⁹ a vicijs ad vtutes: ꝛ a carcē
transferamur ad regnū. p. Eodē
die ad. j. vs. ꝛ ad mat. fiat mēo. d̄
mark. pꝛio ꝛ feliciano. In tpe vo
pasch. ad. j. vs. cū hac ā. Lux ppe.
matoꝛ. v. Preciosa est. Alio vo tpe
āni. ā. Gaudēt i ce. vl' ā. Isti sūt sci. v.
Hac nos q̄s (Letamini. oro.
dn̄e sctōꝝ martyꝛū tuoꝛū
pꝛimi ꝛ feliciani sēp festa sectari:
quoꝝ suffragijs ꝓtectōis tue do
na sētiam⁹. p. Ad mat. iij. pꝛie. L.
de cōi vni⁹ ꝯfes. ꝛ pōti. fiāt. R. vo
in. j. ꝛ. iij. noc. de cōi vni⁹ ꝯfes. pō
ti. In pasch. vo tpe. iij. lec. de cōi

vni⁹ ↄfes. ꝛ pōti. legāt. Extra tps autē pasche qñ fiūt. ix. lc. tūc fiāt iij. medie lc. de mar. l. iiij.

O Loꝛiosissimi martyꝛes pꝛimus ꝛ felician⁹ apud iulianū cū xp̄iani essent accusati: iussi sūt i carcerē trudi: vbi ab āgelo ↄsolabanł. Post hec iussi sūt duci a militibus ad phanū herculis: ꝛ si sacrificare nollēt: virgis cesi traderenł p̄sidi ciuitatis occidēdi. l. v.

Tunc pꝛeses iussit eos ad āphiteatrū duci: ꝛ duos leones in gētes ad eos dimitti: q̄ ipetu currētes: ad pedes eoꝝ voluere se ceperūt: similiter ꝛ vꝛsi fecerūt. l. vj.

Hec vidētes q̄ aderāt pene mille ꝛ q̄ngēti viri crediderūt i xp̄z. Quo viso: iussu p̄sidis decollati sunt. Quoꝛū coꝛpa a xp̄ianis rapta: sepulta sunt ad arc⁹ numētaneos: ab vꝛbe roma miliario q̄rto decio. Tres vltie lc. de expōe euāge. Hō q̄dā pegre. Mēo. de mar. in tpe pas. ā. Lux ppe. mioꝛ. v̄. Preciosa ē. Alio tpe āni. ā. Iustoꝝ est ei. vł ā. Lauerūt stolas. v̄. Mirabił de⁹. Oro vtś. Et ceta oia ad vtrasq3 ves. ꝛ ad mat. ꝛ ad alias hor. de cōi vni⁹ ↄf. ꝛ pō. put tpi ↄueniat: dicāt cū orone hui⁹ diei. ¶ Sctī barnabe apli. orō.

E Ccle= siā tuā q̄s dn̄e bti barnabe apli tui ↄmēdet orō: ꝛ p ea iteruētoꝛ existat: quā doctria ꝛ passiōe illustrat. p. ix. l. fiāt. iuit. trip. l. j.

B Eatus barnabas qui ꝛ ioseph cypꝛi⁹ genere: tertio post passionē dn̄i anno cū paulo aplo ad aplatū vocāte spū scō electus ē. Qꝛ cū eēt apud iconiū cū paulo aplo: appuit ei p visū dn̄s iesus xp̄s dicēs. Cōstās esto barnaba credēdo qm̄ p sctā deuotōe qua reliq̄sti gn̄atiōez tuā p noie meo pꝛemia recipies etna. lc. ij.

Cū q3 de yconio ptrāsisset ātiochiā: āgelica visio p noctē fctā est btō paulo aplo dicēs. Celerit p pera hierl3: qꝛ fr̄es tui valde p̄stolanł aduētū tuū. Qd̄ cū btō barnabe retulisset: ait beatus barnabas. Qꝛ volūtati dei cōtradicere nō expedit: fiat volūtas dei. l. iij.

Obsecro igił te vt oꝛes p me ad dn̄z vt decertatio mea acceptabilis sit in ↄspectu suo. Nūc eni p pero cypꝛū: facie tuā pt hdoloꝛ vltra coꝛpoꝛaliter nō visur⁹. l. iiij.

T Unc pcidit barnabas ad pedes pauli: flens amare Cuius doloꝛi paul⁹ ↄpatiēs: ait. Noli frał flere: misterio illō agił Positi3 aūt genib⁹ oꝛātes: ꝛ oscula sibi dātes: adiuicē valefecerūt. l. v.

Barnabas vō ascēdēs nauē descēdit laodiciā: decertās vt pgeret cypꝛū. Cū aūt cypꝛū puenisset: iuēit ibi tymonē ꝛ aristiōez seruos dei. Tymō aūt vꝛebał febrib⁹. Cui cū man⁹ iposuisset beatus barnabas ꝛ sacrū euangeliū

p inuocationē saluatoris dñi nr̃i
p̃dicasset: stati febrs fugata est: ⁊
a deo corroboratꝰ / aplꝫ secutꝰ est.
Visitatis igit̃ ⁊ i fide ꝯfor. l. vj.
tatis parētibus suis: btũs barna
bas exiuit a cypro: ide paphũ trã
siturꝰ. Sꝫ obuiãs ei malignꝰ iu=
deꝰ noīe baryen: quē btũs paulꝰ
ad tps visu p̃uauit: malicia motꝰ
prohibuit eũ: ne itroiret paphũ.
Proide apls reuersus itroiuit sa
Inuenitqꝫ (laminã. l. vij.
apls i salamina synagogã
iudeorũ: ⁊ igressus cepit hortari
ad fidē: ⁊ p euãgeliũ mathei / xp̄i
grãz itroduxit. Qđ vidēs baryē
seditōe facta: ꝯprehēdi fecit aplꝫ
Et q̄rebãt illũ tradere pcõsuli ci
uitatis: affligētes illũ multꝭ sup
plicijs / ⁊ varijs cruciatibꝰ. l. viij
Sed veriti nimiũ / ne de manibꝰ
eorꝝ eriperet̃: ligãtes funē i collo
eiꝰ: nocturno tpe dilaceratũ / a sy
nagoga i hypodromũ ꝯtraxerũt
Post hec aũt circũdãtes illũ: igne
crudelit̃ cremauerũt. Sicqꝫ bea
tus apls migrauit ad xp̄m. l. ix.
Impij aũt iudei non satiati de
nece apli zelo concitati / diu tule=
rũt corpꝰ eiꝰ: ⁊ i locello plũbeo re
cludētes: i mare p̃cipitare dispo=
nebãt. Sꝫ iohēs discipulꝰ eiꝰ no
cturno tpe illud collocauit in cri
pta: q̄ olim erat hitatio iebuseorꝝ
ꝗ̃tio idꝰ iunij / vbi diu latuit. Sꝫ
tpe gelasij pape eodē aplo reue=
lãte: corpꝰ eiꝰ inuenīri pmisit. Et
cetera d̃ cõi vni apli. Oro. Corꝝ basi
lidis / cirini / naborꝭ ⁊ nazarij mr̃.
Sanctorꝝ martyrũ tuo oro
rũ basilidis / cirini / naborꝭ
⁊ nazarij q̄s dñe natalicia votiua
resplēdeãt: ⁊ qđ illis ꝯtulit excel=
lētia sēpit̃na / fructꝰ nr̃e deuotōis
accrescat. p d̃. Tres l. fiãt. Inui.
Beatꝰ nazariꝰ a (dup. l. j.
sctõ clemēte istructꝰ: ⁊ ba=
ptizatꝰ ē. Quē auolinꝰ sub rabie
ꝑsecutōis: q̄ p neronē excitata ē:
diu maceratũ ⁊ afflictũ i carcere
cum btõ puero celso: quē ipse nu
trierat / gladio feriri iussit. Quorꝝ
corpa xp̄iani furati occulte kalē=
dis augusti sepelier̃t foras portã
q̄ dicit̃ romana i pprijs ortꝭ. l. ij.
Beatꝰ ãbrosiꝰ tpe honorij ⁊ ar=
chadij ipatorũ: eos dño reuelãte
reppit. Patefacto aũt sepulcro i
quo corpꝰ scti nazarij iacebat: q̄
q̄si passꝰ fuerat vsqꝫ tũc tpis igno
rabat̃. Videbãt sanguinē marty
ris ita recentē: q̄ p̄sentes aderãt:
acsi eodē die fuisset effusus. l. iij.
Caput etiã eius qđ ab ipijs fue
rat abscissuz: ita itegrũ atqꝫ icor=
ruptũ cũ capillis capitꝭ et barba
repierũt: vt videret̃ eodē tpe quo
leuabat̃ locatũ atqꝫ ꝯpositũ in se
pulchro fuisse martyrisatũ. Quo
leuato: sctũs eps pgēs ad celsuz i
eodē orto sepultũ: vtrosqꝫ trãslu
lit ad basilicã aplorꝝ q̄ est i roma.

Inuēti aūt ꝛ trāslati sūt ꝑdie id⁹ iunij: festiuitas ŭo eoꝝ agitˀ qn- to kalēdas augusti de martyrio. Cetā de cōi pl'ioꝝ mr. Scti ba silij epi. Oro

Deus q̄ btm̄ basiliū ꝯfessorē tuū docto rē pcipuū/catholiceqꝫ fidei ꝑdica torē eligere dignat⁹ es: p̄sta q̄s: vt ipso ꝓ nobis itercedēte pctōꝝ nr̄oꝝ mēamur exui malis: ꝛ tibi dn̄o sincerꝭ mētib⁹ seruire. ꝑ do. Tres lc. cū iuita. simplici: ꝛ cetā fiāt de cōi vni⁹ ꝯf. ꝛ pō. Sctōꝝ viti/modesti/atqꝫ crescētie mart. Oro

Concede q̄s oꝑs de⁹: vt sctōꝝ martyrū tuoꝝ viti ꝛ modesti/atqꝫ crescētie: quoꝝ cele bram⁹ victorias/ꝑticipem⁹ ꝛ pre mijs. ꝑ d. Tres lc. fiāt. Inuit. du plex. l. j

Beat⁹ vit⁹ i pueri li etate matur⁹: prio a pr̄e suo sacrilego vt a cultura dei di- scederet/tētat⁹ est. Deide a vale- riano iudice cathenis cesus: i cō- fessione xp̄i ꝑmansit. Cūqꝫ pr̄ ei⁹ affligere eū penis meditaretˀ ius su āgeli nauē ascēdit: ꝛ comitāti- bus secū modesto atqꝫ crescentia nutritorib⁹ ad tanagritorū terri torīū deuenit. l. ij

Ubi filiam diocleciāi a demonio vexatā: oro ne curās multꝭ donis ꝑmissis cul turā dijs ipēdē iubetˀ. Et cū sacri ficare ꝯtēneret: cū modesto ꝛ cre scētia miss⁹ est i carcerē: ide i ollā resina repletā ꝛ pice ꝛ plūbo. l. iij

Et egressis illesis/dimissus ē eis leo ferocissimus: q̄ mox ad pe des eorū māsuet⁹ cecidit. Uidēs aūt sacrilegus iꝑator sctōs dei i- mobiles: mltitudinēqꝫ populi ad xp̄z ꝯuersā: fecit eos i catasta ex- tēsos torq̄ri/donec spm̄ exalarēt. Quoꝝ corpa florētia femina i lo co q̄ dicitˀ marin⁹/sepeliuit. Cetā de cōi pl'ioꝝ mr. Trāslatio scti richardi epi ꝛ ꝯfes. ix. lc. Oratio

Deus q̄ nos trāslationē be atissimi richardi ꝯfessorꝭ tui atqꝫ pōtificꝭ solēnitˀ celebrare ꝯcedis: tribue nobꝭ q̄s: ei⁹ meritꝭ ꝛ pcib⁹ a mūdi hui⁹ trāsire mise- ria/ꝛ ad gaudia ꝑuenire celestia. ꝑ d. Eodē die ad. j. vꝫ. ꝛ ad mat. fiat mēo. de mart. cirico/ꝛ iulita mr̄e ei⁹. Oro

Exaudi nos dn̄e de⁹ nr̄ cū sctōrū tuorū cirici ꝛ iulite mr̄is ei⁹ tibi ꝑroci- nio supplicātiū: vt quoꝝ celebra mus triūphū/possim⁹ retinere cō stātiā. ꝑ do. Ad mat. tres pri lc. de cōi vni⁹ ꝯfes. ꝛ pōti. ꝛ tres me die de martyrib⁹ cū. l. iiij.

Facta ꝑsecutione xp̄ianoꝝ sub alexādro iꝑatore i ꝑtib⁹ oriē talibus: p̄ses alexāder matronā quādā noie iulitā: cū filio suo ci- rico sibi p̄sentari iussit. Qui ait. Sacrifica dijs anteq̄ ad tormēta ducarꝭ. Que r̄ndit. Nec dijs tuis imolo/nec tormēta tua expauesco

Infans vero ciricus prio l. v.

bládiméti demulceř: deide minis exaspař. Sz ipe bládiétévt eq̃ mi náté deridés: vehement cesus ē. At ille erectꝫ i celū ocłis ꝛ paruis manib⁹ expāsis: bñdicebat nomē saluatoris. Preses iussit calcē cū aceto ꝛ sinapi i os ei⁹ mitti. Deide pariter clauis ꝯfixi: in carcerē euulsis ocłis missi sunt: vbi circa q̃dꝛigētos viros iulita ad fidē xp̄i Tunc p̄ses iussit ℞. vj. ꝯuertit. eos oēs capite plecti: et iulitā cuꝫ filio suo cirico excoꝛiatam i lecto ereo assari. Post h ec liguas eoꝛū fecit abscindi: ꝛ ad vltimū capita eoꝝ iussit āputari. Taliq̧ martyrio a ł̄e scꝫ̄ꝝ sociate sūt choꝛꝫ āgeloꝝ. Tres vltie ł̄c. de expo. euāg. Hō q̇dā pegre. Et ceta ỽ cōivni⁹ ꝯf. ꝛ pō. ℭ Scōꝝ marci ꝛ marcel

Resta (liani frꝫ ꝛ mr. oro q̃s oṗs de⁹ vt q̇ scꝫ̄ꝝ martyꝛū tuoꝝ marci ꝛ marcelliāi natalicia colim⁹: a cūctꝫ maľ iminētib⁹ eoꝝ icessiōib⁹ libēmur. p ỽ.

Sanctti mar Inuit. du. ℞. j. tyꝛes xp̄i marcellianus et marc⁹ dū idolis sacrificare ꝯtēnerēt: victi i carcere positi sūt. Qui dū i ꝯfessiōe xp̄i pdurarēt: capitalē iussi sūt subire sētētiā: ea scꝫ cōditōe: vt si sacrificijs ꝯsētirēt/ parētib⁹/ ꝯiugib⁹/ filijs/ et facultati Parētes vō ℞. ij. bus redderēř. scꝫ̄ꝝ ipetratꝫ trigita dierū inducijs: suaserūt eis vt sacrificarēt.

Sz cū renuissēt: ābo ad stipitē ligati sūt Deide pedib⁹ clauis trāsfixi: i xp̄i ꝯfessione stabāt securi. Dicebat eis p̄fect⁹. Tādiu ℞. iij stabitꝫ pedib⁹ fixis: donec dijs sacrificetꝫ. Qui rñdert. Utinā nos tādiu sic eē pmittas: q̄ diu huius coꝛpis tegimur idumentis. Tūc psallebāt int̄ se dicētes Ecce q̄ bonū ꝛ q̄ iocūdū: hitare frēs iunū. Cūq̧ trāsisset vna dies ꝛ vna nox pseuerātes i psalmis: iussi sūt vbi stabāt: lāceis p latera trāsuerberari: sicq̧ ad sydera regna migrauert. Sepulti sūt aūt i via appia ab vꝛbe miliario scꝫ̄o: q̄ vocař ad arenas. ℟. Hec est vera fraťnitas. Et ceta ỽ cōi pkioꝝ m̄r. ℭ Scōꝝ geruasij ꝛ pthasij frꝫ m̄r. oꝛ

Deus q̇ nos ānua scꝫ̄ꝝ martyꝛū tuoꝝ geruasij ꝛ pthasij solēnitate letificas: cōcede ꝓpici⁹: vt quoꝝ gaudem⁹ meritis/ accēdamur exēplis. p ỽ. Tres lecť. fiāt.

S ℭ Ad mať. inuiť. dup. ℞. j. anctoꝝ geruasij ꝛ pthasij pt̄ vitalis: ꝛ mr̄ valeria dicti sūt. Cūq̧ ab itestato scti vitalis p̄tis sui p̄rimonio successisset: oīa pauperib⁹ erogātes: seip̄os in vno cenacło iclusert: p decēniū ieiunijs ꝛ oꝛōib⁹ vacātes. Quos vndecio āno astachi⁹ comes iussit dijs sacrificare: vt expeditio sua nouit Geruasi⁹ dixit. ℞. ij. celebꝛareř. Uictoꝛiā a deo oṗotenti reqrere

debes: nō a simulachris surdis & mutis. Irat⁹ comes iussit eū fustibus cedi: donec spm̄ exalaret. Quo mortuo dixit pthasio: miser & tu viuere stude. Cui pthasius. Quis ē miser/ ego q̄ te nō timeo: vel tu q̄ me timere pbaris? R. iij. Audiens hoc comes iussit eū fustib⁹ cedi: & dixit. Miser & supbe: q̄re ita vis pire: sicut pbasti germanū tuū perisse? Et ait pthasi⁹ tibi nō irascor: qm̄ cecos ocłos cordis tui attēdo. Irat⁹ comes: iussit eū capite plecti. Taliq3 martyrio victor migrauit ad xp̄3. Quorū corpa a quodā philippo eoru3 amico in sarcophago lapideo sepulta: postmodū nutu diuio per btm̄ ābrosiū mediolanēsē ep̄3 ad basilicā ābrosij sūt trāslata. Tu. R. Hec est va fraternitas. Et cetera de cōi pl'ion martir. C Trāslatio scti edwardi reg' & mar. oro

Deus eterni triūphator iperij: familiā tuā ppici⁹ respice trāslationē celebrātē reg' edwardi & pstā: vt sicut illū munere glorificare dignarē celesti: ita nos ei⁹ obtētu eterne felicitati facias dignāter ascribi. p d. Ad mat. ix. lc. de alto fes. fiāt: nisi facte fuerit i. xl. tunc fiāt hic tres lc. de cōi vni⁹ mr. &c. cū luit. du p. Qn̄ hec trāsl. cū. ix. lc. hic celebrat: tūc dicat ad. j. vs sup p. ā. Iste sctūs. cp. Btūs vir q̄ isa. R. Btūs vir q̄ suf. Et tūc i fes. scti albani i eadē ebd. 2tig. d2 ad p2ias vs. sc p. ā. Btūs vir. cp. Iste sctūs. qn̄ hec trāsla. scti edwardi cū. ix. lc. celebrat: tūc dicant lc. se.

Sanct⁹ edwar (quētes. l. j. dus i regni solio sublimatus: a rege regū dn̄o i oī via iusticie & veritat' dirigebat. Cui⁹ auxilio fret⁹: magno igenio ai & sūma hūilitate idies crescebat. Nā nouit adepto honore: mox pstine pbitati sua hec icremēta v'tutū Iuuenū vi- l. ij. accumulabat. del3 & min⁹ sapiētū 2silia postponere: dū stant archipsul monita mēte salubrit itēdē: & sco3 ei⁹ 2silium & alio religioso spectabiliūq3 viro sua iudicia i oib⁹ exercē studuit. Tūc erat i āglia pac' trāqllitas: magnaq3 re populētia Sed toti⁹ bonitat' iimic⁹ l. iij. dyabol⁹: nouercā ei⁹ noie alfeyth i odiū ipsi⁹ 2citauit. Que zelo iuidie succēsa: psūptuosa v'sutia cogitare cepit q̄lit virū dei a regno extirparet: vt fili⁹ ei⁹ etheldred⁹ i Quibus l. 4. r̄gno substituerēt dā igit 2siliarijs ppositū suū idicauit/ orās & obtestās vt ei assēsū pberēt: & q° ordie id fieret cogitarēt. Qui ptin⁹ oēs i necē reg' mitissimi 2senserūt: & quō id pficerēt meditabāt. Cōfirmato venerabili viro i regno/ cū tā trib⁹ ānis et octo mēsib⁹ sceptro hēditario potiret: q̄dā die venādi grā in siluā

accessit iuxta villã q̃ dr̃ Warhã: q̃ admodũ grãdis tũc hẽbatur. Lc. v. Desiderãs vero fratrẽ suũ videre: ad domũ nouerce q̃ iũcta erat assũptis paucis pfect⁹ ẽ. Et ecce subito i medio vie spacio hoib⁹ suis ludẽtiũ more huc illucq̧ dispsis: rex absq̧ vllo comite pmãsit: tũc rex doli ignar⁹ ad domũ nouerce sue nemine vere̾s tendit. Qui cũ appropiquaret: nũciatũ ẽ ipsissime regine regẽ edwardũ illuc so Lc. vj. lũ aduenire. Illa igitur ad explẽda sue neq̃cie desideria adipisse tp̃s idoneũ gaudẽs: mox ei obuiã pcedit eũq̧ blãde et amicabiliter ad hospiciũ iuitat. Qui renuit et fratrẽ suũ se velle vidẽ denũciat. Tũc ipsissima regia potũ afferri iussit: vt dũ rex potũ gustaret ipsa qđ cogitabat ipleret. Interim vn⁹ q̃ stelcie maior erat ficta dilectiõe pacis et osculũ offerebat: vt oẽm suspicionẽ auferẽs eũ facili⁹ suffocaret. Qđ et factũ ẽ. Nã cũ rex potũ a pincerna suscepisset et ori suo posuisset: is q̃ ei osculũ itulerat ex aduerso insiliẽs cultello mox ei⁹ viscera trãsfixit. Sicq̧ car⁹ dei de equo cadẽs spiritũ exalauit. Tres vltie l. de expo. euãg. Si q̃s vẽit. Cetera de cõi vni⁹ mar. Sci albãi pthomar. anglorum ad. j. vẽ. R. Perceptur⁹. Sup mag. ã. Aue pthomartyr ãglorũ miles regis ãgelorum o albãe flos martyrũ velut rosa vel liliũ fũde preces ad dñm p salute fideliũ. Vs. Mag. orõ.

Deus q̃ hũc diẽ bti albani martyrio ɔsecrasti tribue q̃s: vt cui⁹ ãnuo gratulamur officio: ei⁹ ɔtinuo foueamur auxilio. Aper. v. Ad mat. ix. lc. lc. j.

Anno dñice icarnatõis ducentesimo octogesimo sexto dyocleciano i oriẽte: et maximiano in occidẽte vastãtib⁹ ecclĩas dei i britãnia passus est btũs alban⁹. De quo pbr̃ fortunat⁹ i laude vginũ cũ btorũ martyrũ q̃ de toto orbe ad dñm venirẽt mẽtionẽ faceret ait. Albanũ egregiũ britãnia se Lc. ij. cũda pfert. Qui videlz alba nus adhuc pagan⁹ cũ pfidorum pricipũ mãdata aduersum xp̃ianos seuirẽt: clericũ quẽdã psecutores fugiẽtẽ: hospicio recepit. Et cũ eũ oroib⁹ ac vigilijs die noctuq̧ studere ɔspiceret: mox diuia gr̃a replet⁹ exẽplũ fidei ac pietatis illi⁹ cepit emulari. Et relictis ydolatrie tenebris xp̃ian⁹ ex corde itegro fa Lc. iij. ct⁹ est. Post hec pueĩt ad aures nephãdi pricipis ɔfessorẽ xp̃i apđ albanũ latere. Unde stati iussit milites eũ diligẽter iq̃rere. Quibus cũ ad tuguriũ albani puenisset: alban⁹ p hospite ac magistro suo i veste hospitis scilz caracalla vltro se exhibuit. Tu. l. iiij.

Vinctusq̧ pductus est ad iudicem ea hora qua aris

astabat: et demonijs hostias offerebat. Qui cum vidisset quod alban⁹ vltro se pro hospite suo obtulisset: mox ira succensus iussit eum duci ad simulachrum/ dicens: quia sacrilegum celare potius quam militibus reddere maluisti: quecunque illi debebant supplicia: tu soluere habes si a cultu nostre religionis discedere temptas.
Sanct⁹ alban⁹ accinct⁹ Lc. v. Tu. armis militie spiritualis: palam se iussis illi⁹ parere nolle pronunciabat. Cumque iuss⁹ sacrificare dixisset: sacrificia ista que demonijs offertis vobis non possunt auxiliari: sed vos qui ea offertis/ inferni penas pro mercede accipietis: iudex iussit eum gra-
Cum igitur tor (uissime torqueri. Lc. vj. mentis a cultu christiane religionis reuocari non posset: iussus est capite plecti. Qui cum duceretur ad locum martyrij peruenit ad flumen loco vicinum: cui⁹ pontem ita occupabat multitudo populi ad obsequium martyris venientis: vt citra vesperam vix transi
Sanct⁹ igi (re posset. Lc. vij. tur alban⁹ cui ardens inerat deuotio mentis ad martyrium accedens: ad torrentem sicco pede transiuit. Quod videns carnifex qui eum erat percussur⁹/ proiecto ense ad pedes ei⁹ cecidit desiderans vt cum eo pateretur.
Cum ergo deo dign⁹ alba Lc. viij. nus in monte consisteret in quo nunc requiescit: in articulo sue passionis a deo aquam sibi dari postulauit. Staticque ante pedes ei⁹ fons perennis exort⁹ est: vt omnes agnoscerent etiam torrentem beato martyri obsequutum de-
Passus est autem bea (tulisse. Lc. ix. tus alban⁹ die decimo kalendas iulij: iuxta ciuitatem verolanum que nunc a gente anglorum Werlamiacester/ siue Waliguacester appellatur. Sed qui eum percussit: gaudere super mortuum non est permissus. Nam oculi ei⁹ vna cum capite martyris: in terram ceciderunt. Decollat⁹ est etiam ibi miles ille qui nutu dei correpti⁹: sanctum dei ferire recusauit. In quo quidem loco redeunte tempore christianorum serenitate: ecclesia mirandi operis est constructa. In quo videlicet loco vsque ad hanc diem curatio infirmorum: et frequentium operatio virtutum celebrari non desinit.
Rx. Perceptur⁹. Et cetera de comuni⁹ mart. Si fes. sancti albani in dominica in qua inchoanda est hysto. Deus oim. forte contigerit: fes. differatur in crastinum: et tunc fiant medie Lc. de sancta etheldreda: et missa de festo dicetur post terciam. Missa vero de ieiu. p⁹. vj. vtraque ad principale altare. ¶ Sancte etheldrede virgi. et non mr. ¶ Sciendum est quod hoc fes. semper dicatur cum. iij. Lc. et cum noc. vbicumque extra dominicam vel fes. trini. vel oct. diei corporis christi eue. nisi oct. fiat cum regi. cho. oro
Deus qui nos beate etheldrede virginis tue annua solennitate letificas: concede propici⁹: vt ei⁹ adiuuemur meritis: cui⁹ castita-

tis irradiamur exẽplis. Per. K. j.

IN illo tẽpore: Accepit rex egfridus ↄiugẽ noĩe etheldredã filiã reg ↄrientaliũ ãglorũ: quã añ illũ pͥnceps australiũ sprionũ habuit vxorẽ. Quo defũcto: data est regi p̃fato. Cuꝰ ↄsortio cũ duodeci annis vterek: ꝑpetua Rex vo ꝑmi (vgo ꝑmãsit. K. ij sit wlfrido q̃ se asserebat eẽ testẽ virginitat eiꝰ t̃ras et pecunias: si regine posset suadere eiꝰ vti cõ nubio: qꝛ sciebat ꝙ nullũ plus eo dilexit. Sꝫ cũ btã virgo ↄtinuis p̃cibꝰ vix a rege ĩpetrasset: vt sc̃li curis relict: regi xp̃o deseruiret: ipsa mox ĩtrauit monasteriũ ebbe abbatisse amice regis egfridi accepto velamie sc̃timonialis habitꝰ. Post ãnũ vero apud ely abbatissa est effecta: vbi vginũ deo deuotarũ mater virgo ⁊ exẽplis esse cepit ⁊ monitis. Tu. Lec. iij.

Nec etiaꝫ pãnis lineis tm̃ vtẽs: calidasqꝫ balneas sprevit: raro plusꝙ̃ semel in die comedit. Grauata tãdẽ maxille tumore ⁊ dolore colli post ãnos septẽ ex quo abbatisse susceperat officiũ: reddidit deo spm: cui successit sexburga soror eiꝰ. Cũqꝫ sexdeci ãnis fuisset sepulta: corpꝰ eiꝰ oĩno icorruptũ ĩtra ecc̃lam est trãslatũ: vbi vsqꝫ hodie ĩ magna veneratõe habek. ℟. Regnũ mũdi. Ad lau. c̃pꝫ. Qui glo. Et cetera d̃ cõĩ vni vg. nõ mr.

¶ In vigil. sc̃i iohis baptiste ad ꝑias vs. ã. Descẽdit ãgelꝰ dñi ad zachariã dicẽs: accipe puerũ in senectute tua/⁊ hẽbit nomen iohẽs baptista. ps.

PRiusꝙ̃ te forma (fec. c̃pꝫ rẽ in vtero noui te: ⁊ añꝙ̃ exires de vulua sc̃tificaui te: ⁊ ꝓphetã ĩ gẽtibꝰ dedi te. ℟. Inter na

UT queãt laxis (tos. Hyꝰ. resonare fibris/mira gestorũ famuli tuorũ: solue polluti labij reatum/sancte iohãnes.

Nũcius celso veniẽs olimpo/te p̃ri magnũ fore nasciturũ: nomẽ ⁊ vite seriẽ gerẽde/ordie ꝓmit.

Ille ꝓmissi dubiꝰ supni/ꝑdidit ꝓ̃ꝑte modulos loq̃le: sꝫ reformasti genitꝰ perẽpte/organa vocis.

Uẽtris obtruso positꝰ cubili/sẽseras regẽ thalamo manẽtẽ/hĩc parẽs nati meriti vterqꝫ / abdita

Laudibꝰ ciues celebrãt (pãdit. supni/ te deꝰ simplex pariꝙꝫ trine: supplices et nos veniã precamur/pce redẽpt. Amẽ. V. Fuit hõ missus a deo. ℟. Cui nomẽ erat iohẽs ã. Ingresso zacharia tẽplũ dñi apparuit ei ãgelꝰ stãs a dextris altaris incẽsi. ps.

PResta q̃s oĩps (Mag. oro deus: vt familia tua p viã salutis icedat: ⁊ vti iohis p̃cursoris hortamẽta sectãdo: ad eũ quẽ p̃dixit secura ꝑueniat Dñꝫ nr̃m iesũ xp̃ꝫ filiũ tuũ. q̃ tecũ. Si hoc fes. ĩfra oct. corpis xp̃i/ vel trinit. eue. nulla fiat mẽo. de oc. nisi fiat

Hym. mit.

cũ regi. cho. tũc fiat mẽo. de oct. Et tunc eat pces. ad altare scti io hãnis cũ cerofe. & thuri. et puero librũ deferente sine cruce cãtãdo ℟. Tu puer. cũ suo ℣. Dñ ℣. canit thurificet sacerdos altare. Dein de dicat sacer. ℣. Glia & hon. Oro

Sancti iohis baptiste & mar tyris tui dñe q̃s veneranda festiuitas salutaris auxilij nobis pstet effectũ. Per xp̃m dñm nr̃m. In redeũdo de scã maria ad cpl. oia fiãt sicut i festo scte trini. Ad mat. iuit. Regẽ pcursoris dñs: Veni te adorem⁹. ps Venite. Hy⁹

Antra deserti teneris sub ãnis / ciuiũ turmas fugiẽs petisti ne leui saltẽ maculare vitã / fami (ne posses. Prebuit hirtũ tegi men camelus / artub⁹ sacris stro pheum bidẽtes: cui latex haustũ sociata pastũ / mella locustis.

Ceteri tm̃ cecinere vatũ / corde psago iubar affuturũ: tu q̃dẽ mũ di scelus auferentẽ / indice pdis. Nõ fuit vasti spaciũ p orbis / san ctior quisq̃ genitus iohãne: q̃ ne phas secli meruit lauantẽ / tinge re limphis. Laudibus ci. In. j. noc. ã. Priusq̃ te formarẽ in vtero no ui te: & añq̃ exires de vẽtre sctificaui te ps. Btũs vir. ã. Ad oia q̃ mittã te di cit dñs ibis ne timeas: & q̃ mãdauero ti bi loqueris ad eos. ps Quare fre. ã. Ne timeas a facie eorũ: q2 ego tecũ sum dicit. ps Dñe q̃d mul. ℣. Glia & ho-

nore coronasti eũ dñe. ℟. Et cõstituisti eũ. L. j.

Natalẽ scti iohan nis fr̃es kmi celebramus diẽ: q̃d nulli vnq̃ sctõr legimus fuisse cõcessum. Solius eni dñi & bti iohãnis: dies natiuitatis i vni uerso mũdo celebrat & colit. Istũ eni sterilis pepit: illũ v̈go cõcepit. In elizabeth sterilitas vincit: in btã maria cõceptionis cõsuetudo mutat. Elizabeth virũ cognoscẽ do filiũ genuit: maria ãgelo cre didit & cõcepit. ℟. Fuit hõ missus a deo cui nomẽ iohannes erat. hic venit vt testimoniũ perhiberet de lumie: Et parare dño plebem perfectã. ℣⁹ Erat iohãnes in deserto predicãs baptismũ penitentie. Et parare. Lectio scda.

Magnus igit iohãnes: cui⁹ ma gnitudis saluator testimoniũ p hibet / dicẽs. Nõ surrexit iter na tos mulierũ maior iohãne bapti sta: pcellit cũctos: eminet vniuer sis. Antecedit prophetas: supgre dit patriarchas. Et q̃sq̃s de mu liere natus est: iferior est iohãne. ℟. Gabriel archãgel⁹ apparuit zacha rie dicẽs: nascet tibi fili⁹ / nomẽ ei⁹ io hãnes vocabit: Et multi in natiuitate ei⁹ gaudebunt. ℣ Erit eni magn⁹ corã dño / vinũ & sicerã nõ bibet. Et. lc. iij.

Dicit fortasse aliquis. si iter na tos mulier nemo maior iohẽ est: iohẽs maior est saluatore: absit. Johãnes ei nat⁹ est mulieris: xp̃s autẽ virginis. ille corruptibilib⁹

sinib⁹ effusus est: iste ipollute bul
ue flore pgenit⁹. ℟. Tu puer pphe
ta altissimi vocaberis: pibis em āte fa
ciē dñi Parare vias ei⁹. ℣. Ad dādam
scientiā salutis plebi ei⁹: in remissionē
pctōꝝ eoꝝ. Parare. Gl'a. Parare. In
ij. noc. ā. Misit dñs manū suā et teti-
git os meū: ꝛ pphetā in gētib⁹ dedit me
dñs. ꝑ. Cū iuoca. ā. Ecce dedi verba
mea i ore tuo: ecce ꝯstitui te sup gētes ꝛ
regna. ꝑ. Uerba. ā. Dñs ab vtero vo
cauit me: de vētre mris mee recordat⁹
est nois mei. ꝑ. Dñe dñs nr. ℣. Po
suisti dñe sup caput eius. ℟. Coronā
de lapide precioso. Lcō. iiij.

Premissus est em iohānes
velut vox āte vbū: lucerna āte so
lē: preco āte iudicē: seru⁹ ati dñm:
amic⁹ ante spōsuꝫ. Nisi em dñs ꝛ
saluator nr q est verū lumē: pri⁹
btm iohānē veluti lucernā pmit
teret: claritatē ei⁹ tot⁹ mūdus su
stinere nō posset Tu. ℟. Johānes
vocabit nomē eius/ vinū ꝛ sicerā nō bi
bet: Et mlti i natiuitate ei⁹ gaudebūt.
℣. Ipse pibit ante dñꝫ i spū et vtute he
Premittit ergo io (lye. Et. Lc. v.
hānes sicut nūci⁹ ante pricipē: si-
cut dicit dñs p pphetā. Ecce ego
mitto āgelū meuꝫ ati faciē tuā: q
pparabit viā tuā ati te. Hic etiaꝫ
iohēs cūct' mortalib⁹ antefert: di
cēte dño. Nō surrexit iter natos
mulierū maior iohāne baptista.
℟. Ipse pibit ante illū in spū et vtute
helye: Ut cōuertat corda patrū i filios
et icredulos ad prudētiā iustoꝝ parare
dño plebē pfectā. ℣. Erit ei magn⁹ corā
dño: ꝛ spū sctō replebit. Ut puer Lc. vj.

Quā pulchre dicit Inter natos
mulieꝝ iohāne nō est maior: q2 il
le oib⁹ modis maior erat iohāne
q nat⁹ est de vgie. Nos ergo fra-
tres illi⁹ adiuti suffragijs: mūde
mus nos ab omi inqnamēto car
nis et spūs: quaten⁹ sicut de illi⁹
hodie natiuitate gaudemus: ita
de nra resurrectioe gaudere me-
reamur. ℟. Elizabeth zacharie ma-
gnū virū genuit iohēm baptistā pcur-
sorē dñi: Qui viā dño pparauit i here-
mo. ℣. Fuit hō missus a deo: cui nomē
erat iohēs. Qui. Gl'a. Qui. In. iij.
noc. ā. Posuit os meū dñs quasi gla-
diū acutū: sub vmbra man⁹ sue ptexit
me. ꝑ. In dño ꝯfi. ā. Formās me ex
vtero seruū sibi dñs i lucem gentiū: vt
sim sal⁹ ei⁹ ab extremis terre. ꝑ. Dñe
qs. ā. Reges videbūt ꝛ ꝯsurgēt prici-
pes: ꝛ adorabūt dñꝫ deū tuū q elegit te
ꝑ. Bonū est ꝯfite. ℣. Iust⁹ vt palma
flore. ℟. Sicut cedrus. Scd'ꝫ lucā.

In il. t. Elizabeth ipletū est Lu
tēp⁹ pariēdi: et pepit filiū.
Et audierūt vicini ꝛ cognati ei⁹:
q2 magnificauit dñs miaꝫ suā cū
illa/ ꝛ ꝯgratulabāt ei. Et r. Om.
Precursoris (ve. bede ps. l. vij
dñi natiuitas sicut sacra lectiōis
euāgelice pdit hystoria: mlta mi
raculoruꝫ sublimitate refulget:
q2 nimirū decebat vt ille quo ma

ioꝛ iter natos mulieꝝ nemo sur=
rexit maioꝛe ꝑ ceterꝫ sctis in ipo
moꝛ oꝛtu ꝟtutũ iubare claresce=
ret. ℟. Innuebãt pr̃i ei⁹ quē vellet vo
cari eũ et postulãs pugillarē scripsit di
cēs. Johãnes est nomē ei⁹. ℣. Aptũ est
os zacharie ⁊ ꝓphetauit dicēs. Jo. ℓ. s.
Senes vero ac diu īfecũdi parē
tes dono nobilissime pꝛolis exul=
tãt. Ipi pr̃i quē īcredulitas mu=
tũ reddiderat: ad salutãdũ noue
pꝛeconē gr̃e os ⁊ lingua reseraṫ.
Nec solũ facultas deũ bñdicēdi
restituiṫ: sed de eo etiã ꝓphetãdi
virtus augeṫ. Tu. ℟. Pꝛecursoꝛ
dñi venit de quo ip̄e testaṫ: Null⁹ ma=
ioꝛ iter natos mulierũ iohanne bapti=
sta. ℣. Hic est enim pꝛopheta et plusq̄
pꝛopheta de quo idē ait. Null⁹. lec. ix.
Unde merito sctã ꝑ oꝛbē ecclia
q̄ tot btõꝝ martyꝝ victoꝛias: q̄
īgressũ regni celestꝫ meruere fre
quētat: huius solũmõ natiuitatē
post dñi etiã natalis diē celebꝛa=
re cõsueuit. Qd̄ nullatenus sine
euãgelica auctoꝛitate ī cõsuetu=
dinē venisse credēdũ ē. Dixit eni
angel⁹. Johãnes vocabiṫ. ℟. In
ter natos mulieꝝ nõ surrexit maioꝛ io=
hãne baptista: Qui viã dño ꝑparauit
In heremo. ℣. Fuit hõ miss⁹ a deo: cui
nomē iohēs erat. Qui. Glia. In he. ℣.
Fuit hõ missus a deo. ℟. Cui nomē.
Elizabeth zacharie ma= In ℓ. ã.
gnũ virũ genuit iohēm baptistã ꝑcurso
rē dñi. ꝟ Dñs reg. ã. Innuebãt pr̃i
ei⁹ quē vellet vocari eũ ⁊ scripsit dicēs
iohēs est nomē ei⁹. ꝟs. Jubilṫ. ã. Jo=
hãnes vocabiṫ nomē ei⁹ ⁊ ī natiuitate
ei⁹ multi gaudebũt. ꝟs. De⁹ de⁹. ã.
Johēs ē nomē ei⁹ vinũ ⁊ sicerã nõ bibꝫ
⁊ multi ī natiuitate ei⁹ gaudebũt. ꝟs.
Bñd. ã. Iste puer magn⁹ coꝛã dño nã
⁊ man⁹ ei⁹ cũ ipo est. ꝟs. Laud. Cꝑ.
Audite isule ⁊ attēdite po= Esa. 49.
puli de lõge: dñs ab vtero
vocauit me: de vētre mr̃is mee re
coꝛdatus est nois mei. hy⁹.
O Nimis felix meritiq̄ celsi/
nesciēs labē niuei pudorꝫ ꝑpotēs
martyꝛ heremiq̄ cultoꝛ/ maxime
Serta terdenis alios co (vatũ.
ronant/ aucta cremētis duplica=
ta quosdam: trina cēteno cumu=
lata fructu/ te sacer oꝛnant.
Nunc potēs nostri meritis opi=
mis/ pectorꝫ duros lapides repel
le: asperum planans iter et refle=
xos dirige calles.
Ut pius mũdi satoꝛ ⁊ redēptoꝛ
mētib⁹ pulsa luuiõe puris: rite di
gneṫ veniēs sacratos ponē gres=
sus. Laudib⁹ ci. ℣. Iust⁹ ger. Dei
de icipiat ã. sup Bñd⁹. ab aliquo
de supioꝛi gradu: ⁊ ꝑcãteṫ a cho.
vsq̄ ad hoc ꝟbũ bñdict⁹. añq̄ ito
neṫ ꝑ. ã. Aptũ ē os zacharie ⁊ ꝓpheta
uit dicēs: bñdict⁹ de⁹ isrl̃. ꝟ Bñ⁹. oro
Deus q̄ p̄sentē diē honoꝛa
bilē nobis in bti iohãnis
natiuitate fecisti: da ppl̃is tuis
sp̄ũaliũ gr̃am gaudioꝝ ⁊ oim fi=

deliū mētes dirige in viā salutis eterne. p d. Ad. j. ā. Elizabeth. ps. De⁹ i noie. ā. Grās. ps. Quicūq3. Si hoc fes. infra oct. trini. ɔtigerit: tūc dicat super pm. Quicūq3 ā. O btā ⁊ bñdicta. Ad. iij. ā. Innuebāt. p. Legē po. cp. Audite isule. R. ⁊ v. de cōi vni⁹ mart. ad oms hor. dñr. Ad. vj. ā. Iohēs. ps. De

Esa. 49. Hec dicit dñs for (fecit. cp. mās me ex vtero seruū sibi dedi te in lucē gētiū: vt sis salus mea vsq3 ad extremū tre. Ad. ix. ān. Iste puer. ps. Mirabilia. Cp3.

Esa. 49. Reges videbūt et cōsurgēt pricipes: et adorabūt dñm deū tuū: ⁊ sctm israel q elegit te. Ad. ij. ves. ā. Elizabeth. pi. fer. cp. Audite isule. R. Tu puer. hy⁹. Ut queāt la. v. Fuit hō. ā. Factū est i die octauo venerūt circūcidere puer: ⁊ vocabāt eū noie pris sui zachariā: ⁊ rñdens mater ei⁹ dixit: nequaq: sed vocabit iohānes. p. Mag. oro. De⁹ q psētē. Quotidie p oct. qñ fit seruit. de btō iohē. Ad mat. iuit. hy⁹ āe. pi. ⁊ v. sicut i pria die. v. ⁊ R. scdm ordinē noct. dñr: ita tñ q R. Priusq te formarē. iij. R. etiā in dñica ifra oct. i. ij. noc. qñ medie lc. fiūt de sctō iohē. Scda die. v. Gria

Festiuitatē psen (⁊ honi l. j. tē fres kmi: venerādi iohānis baptiste gemia natiuitas cōsecrauit: q idcirco i hoc sclm supna pietate direct⁹ est: vt nō solū ipse pphetali sciētia sublimaret: sed vt oim pphetar p eū pconia firmarent. R. Fuit hō miss⁹. lc. ij.

Nec immerito illū precipuo veneramur honore: qui spūali gratia ob hoc redēptorē mūdi nouissimus pphetauit: vt eu3 primus ostenderet. R. Gabriel. Lctō. iij.

Ueniente dño ad baptismū sicut refert euāgeliū: beat⁹ iohēs baptista huiusmodi prupit in vocem. Ecce agnus dei: ecce q tollit pctā mūdi. R. Priusq te formarē i vtero noui te: Et anteq exires de ventre sctificaui te: Et pphetā in gētibus dedi te. v. Ad oia q mittā te ibis: ⁊ que mādauero tibi loqris ad eos. Et anq. Gria. Et pphe. ps. Te deū. v. Fuit hō. In laud. hec sola ā. Elizabeth. ps. Dñs regn. cp. Audite isule. hy⁹. O nimis felix. v. Iust⁹ germi. He sequētes āe. dicant. ifra octa. ad ves. ⁊ ad mat. sup pos. Mag. ⁊ Bñd⁹. vel ad mēo. de sctō iohāne cū de aliquo sctō fit seruit. cū repetitiōe earūdē: ⁊ sēp cū hoc v. Fuit homo. Deide dicant mēorie cōsuete qñ oct. sunt sine regimie chori. ā. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohanne baptista. ān. Tu puer ppheta altissimi vocaberis: pibis añ dñm parare vias ei⁹. ān. Puer q natus est nobis plusq ppheta ē hic est enī de quo saluator ait: iter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. ān. Ex vtero senectut3 ⁊ sterilis iohēs nat⁹

est pcursor dñi. ā. Pro eo ꝙ nō credidisti vbis meis eris tacēs ꝛ nō poterꝭ loqꝫ vsqꝫ in diē natiuitatis ei⁹. Et tūc sequitur ad memoriā hic v. Fuit hō. tā ad vesp. ꝙ ad mat. cū hac orōe Deus q̄ presentē. Deide fiat mēo. de cruce ꝛ de sctā maria: ꝛ de oib⁹ sctis quia occ. sūt sine regi. cho. Ad. i. ā. Elizabeth. ps. De⁹ i noie. Ad. iij. ꝛ ad alias horas āe. cp. ꝛ R. et v. cū orone/sicut i pria die dicātur.

Sctōꝝ iohis et pauli martyꝝ ad ves. āe. ꝛ ps. fer. Cpm.

Hi sunt viri mie quoꝝ iusticie obliuionē nō acceperūt: cū semine eoꝝ pmanēt bona: hereditas sctā nepotes eoꝝ. hy⁹ Sctōrū meritꝭ. v. Letamini. ān Isti sunt due oliue et duo cādelabra lucētia āte dñm: habēt potestatē claudere celū nubib⁹: ꝛ aperire portas ei⁹: quia lingue eoꝝ claues celi facte sunt all'a. ps. Mag.

Quesum⁹ ops de⁹ vt Orō. nos gemiata leticia hodierne festiuitatꝭ excipiat: q̄ de beatoꝝ iohānis ꝛ pauli glorificatōe pcedit: quos eadē fides et passio vere fecit esse germanos. Per d. Mēo. de sctō iohē. ā. Tu puer. v. Fuit hō. oro. De⁹ q̄ psentē. Deide dicitur mēo. ꝯsuete. Ad ꝯpl. oīa fiāt sicut i dnicꝭ simplicib⁹ p estatē. Ad mat. inuit. Mirabilē deū. h Vesp. p⁹ Scōꝝ meritꝭ. āe. ꝛ ps. de cōi plio cū mar. v. Letami in dño. Tres lectiones fiāt sine regi. chori. lec. i.

Impijssimo iuliano cesare iperatore facto: pueniunt ad eū ꝙ paulus ꝛ iohēs oi die xpianos reficerēt i domib⁹ suis. Quos cōuenit corā se dicēs eos sibi adherere debere. Qui dixerūt. Nos de reliqsti religionē vtutib⁹ plenā: ꝛ secut⁹ es oēꝫ iniqtatē/a te discessim⁹: et a societate iperij tui nosmetipsos abstraxim⁹. Tu. R. Paulus ꝛ iohānes dixerūt ad iulianū: nos vnū deū colim⁹: Qui fecit celū ꝛ terrā v. Nō tibi pponim⁹ psonā qualēcunqꝫ deum tibi preponimus. Qui fe. lc. ij.

Tunc ait iulian⁹. Si cōtēptus fuero a vobis: necesse michi erit agere vt ꝯtēni nō possim. Paul⁹ ꝛ iohānes dixerūt. Nō pponim⁹ tibi psonā qualēcūqꝫ: deū tibi pponim⁹. Cōtēnimusqꝫ tuas amicicias: ne inimicicias eterni dei icurramus. R. Beati martyres xpi iohānes ꝛ paulus dixerunt iuliano: nobis autē alius nō est nisi vnus deus: Pater ꝛ filius ꝛ spūs sctūs. v. Unus spūs ꝛ vna fides erat in eis. Pater. lc. iij.

Misit ergo iulian⁹ terētianū: q̄ eos si sacrificare nollent decollaret Qui ait. Nisi sacrificaueritꝭ: ābo vos iterficiā. Jussitqꝫ foueā fieri intra domū eoꝝ/ꝛ cū eos decollari fecisset: statim in eā reposuit eos: quasi iussu cesaris missi fuissent i exiliū. R. Paulus ꝛ iohānes dixerunt ad terentianum: si tuus dñs est iulianus: Habeto pacē cū illo.

Nobis nõ est ali⁹ nisi dñs iesus xps. ℣. Semel eni a facie dei piect⁹ vult ⁊ alios secũ in iteritũ deuenire. Ha. Glia. Nobis. ℣. Justi aũt ippetuũ. Jn l. ã. Paulus ⁊ iohannes dixerũt iuliano nos vnũ deũ colim⁹ q̃ fecit celũ ⁊ trã. ps. Dñs reg. ã. Paulus ⁊ iohãnes dixerũt ad terentianũ: si tu⁹ est dñs iulianus: habeto pacẽ cũ illo: nobis ali⁹ nõ est nisi dñs iesus xps. ps. Jubil. ãn. Johẽs ⁊ paulus cognoscẽtes tyrãnidẽ iuliani: facultates suas pauperibus erogare ceperũt. ps. Deus de⁹ me⁹. ãn. Sctĩ spũs ⁊ aĩe iustoꝝ ymnũ dicite deo ieternũ. ps. Bñd. ã. Johãnes ⁊ paul⁹ dixerũt ad gallicanũ fac votũ deo celi ⁊ eris victor meli⁹ q̃ fuisti. ps. Laud. cꝑ Hi sũt viri. hy⁹. Rex gliose marty. ℣. Mirabil' de⁹. ãn. Bti martyres xpi iohẽs et paulus dixerũt iuliano: nobis aũt alius nõ est nisi vn⁹ deus pater ⁊ fili⁹ ⁊ spũsſctũs. alla. oro. Quesum⁹ oipotẽs de⁹. Mẽo. de sctõ iohãne baptista. ã. Puer qui. ℣. Fuit homo. oro. De⁹ q̃ psentẽ. Deide dñr mẽo. cõsuete. Ad. j. ã. Paul⁹ ⁊ iohẽs. ps. De⁹ in noie. ã. Glia tibi trinitas. ps. Quicũq3 vult. Ad. iij. ã. Paul⁹. ps. Legẽ po. cꝑ3 Hi sũt viri. ℟. ⁊ ℣. de cõi pl'ioꝝ martyꝝ ad oẽs hor. dicãt. Ad. vj. ã. Johẽs ⁊ paul⁹. p. De

Eccl. 44.

Orpora sctõꝝ (fecit. cꝑ3. in pace sepulta sũt: ⁊ viuẽt nomina eorũ ieternũ. Ad. ix. ãn. Johẽs ⁊ paul⁹. ps. Mirabilia. cꝑ3.

Sapientiã sctõꝝ narrabũt oẽs ppli: ⁊ laudẽ eoꝝ pnũciat ois eccl'ia sctõꝝ. ¶ Si hoc festũ i sabbõ ztigerit: totũ fiat seruitiũ de festo: ⁊ fer. sexta pcedẽte fiat zmẽo. bte marie: nisi qñ hoc festũ ifra octa. corpis xpi vbi cũ regie cho. celebrãt euenerit. si vero hoc festũ sctõꝝ iohis et pauli i dñica vel ifra oct. corpis xpi vbi celebrãt cũ regi. chori euene. hoc mõ fiat serui. Ad. j. ves. sup ps. ãn. Sctĩ p fidẽ. pi. fer. cꝑ. Hi sunt viri. ℟. Paul⁹ ⁊ iohẽs dixerũt. hy⁹. Sctõrũ meritis. ℣. Letamini i do. ãn. Jsti sunt. oro. Quesum⁹ ops. Mẽo. de sctõ iohẽ bapti. ãn. Tu puer. Deide fiat mẽo. de dñica et de trin. ⁊ pces. añ crucẽ. Cõplet. fiat sicut i ceterꝫ fes. nõ duplicib⁹ p estatẽ: nisi ifra octa. corpis xpi euen. tũc dr Cõpl. sic i fest. trint. Si oct. sint cũ regi. cho. ad mat. ix. lc. fiãt: tres pͥe lc. cũ trib⁹ pͥmis ℟ijs. de. j. noct. hysto. cõis pl'ioꝝ mar. ⁊ iij. medie lec. de sctõ iohẽ bapti. cũ ℣. ⁊ ℟. de. j. ita tñ quod ℟ Priusq̃ te for. erit. vj. ℟. Sed si hoc festũ ifra oct. corpis xpi vbi dicte oct. cũ regi. cho. celebrant euene. tũc medie lc. erũt de ipis octa. corpis xpi: ⁊ de oct. scti iohis fiet tm̃ mẽo. Ultie vero lc. legãt de pprietate sctõꝝ iohis ⁊ pauli: q̃ habent cũ ℟ijs. ⁊ ℣. supͣscriptis: ⁊ laud. etiã cũ hoc ℣.

añ lc. l. iij. noc. scꝫ Justoꝝ aīe. et cū hac ã. Te turᷓ. sup p̃ꝫ Quicūqꝫ. ni si ĩfra oct. trinꝰ. euch. Ad. ij. vš. si do. fuerit sup p̃. ã Paulꝰ ꝯ tohēs dī. p̃. Dixit do. ꝯ ceti dñicales cp̃. Hi sūt viri. hyꝰ. Rex glīose mar. ꝟ. Mirabilis deꝰ. ã. Absterget deꝰ. ps Mag. oro. Quesumꝰ oīps deus. Mēo. de sctō iohē. ã. Ex vtero. ꝟ. Fuit hō. oro vtš. Deide fiat mēo. de do. ¶ Dñica q̃ ĩfra oct. scti iohãnis baptiste varie ꝯtige. si a festo vacauerit: fiãt medie lc. de sctō iohē bapti. sin aūt fiat de eo tãtū mēo. nisi ĩ die apl̃oꝝ petri ꝯ pauli: nā tūc nulla fiat mēo. ¶ Ĩ die sctōꝝ iohis ꝯ pauli si dñica fuerit: fiãt medie lc. de sctō iohē vtš dictū est. ¶ Quarta die ĩfra oct. l. j.

Beatus iohannes baptista cuius nūc festiuitate letamur celestia mūdo gaudia sterili ab vtero hodie natꝰ ĩuenit. Hic ꝯ nasciturū dñi ꝑphetalis spūs illumiatiōe ꝑuidit: ꝯ natū priuilegio grẽ singularis ostēdit. lc. ij.

Deniqꝫ elizabeth illa vetꝰ mulier: ꝯ noua mr̃: q̃ ãte partū suū de futuri filij letabat̃ officio. Ueniēte aūt ad se btã maria ĩ ip̃o salutatōis occursu ait. Ecce vt vox salutatiōis tue fctã est ĩ auribꝰ meis: exultauit ĩ gaudio ĩfans ĩ vtero meo. l. 3.

Uere hic btissimꝰ (ro meo. l. 3. oīm paruuloꝝ: q̃ ĩtra viscera adhuc matna ꝯclusus: adesse salua toꝛē mūdi: q2 necdū sermōe poterat: ꝑphetali spū reuelabat. Et cetã vtš. notatū ē. ¶ Scti leōis

Deus q̃ (pape ꝯfes. oro. btm̃ leonē pōtificē sctōꝝ tuoꝝ meritis coequasti: concede ꝑpiciꝰ: vt q̃ ꝯmēoꝛatiōis eiꝰ festa ꝑcolimus: vite quoqꝫ imitemur exēpla. p d̃. Mēo. de sctō iohē ãn. Inter natos. ꝟ. Fuit hō. Oro vtš. Ad mat. iij. lc. cū noc. vbicūqꝫ extra dñicã: vel oct. coꝛpis xp̄i eue. nisi qñ fiãt cū reg. cho. vbi octa. coꝛpis xp̄i fue. cū regi. cho. tūc nichil fiat de sctō leōe: nisi tm̃ mēo. nisi ĩ oct. foꝛte ꝯtige. tūc fiãt medie lec. de sctō leone. lc. j.

Leo iunioꝛ: natione sicula ex p̃re paulo: sedit papatꝰ cathedꝛa mēsibꝰ decē: diebꝰ vero decē ꝯ septē. Hic leo fuit vir eloquētissimꝰ ꝯ in diuinis scripturis sufficient̃ ĩstructꝰ. Suscepit sextã synodū ĩtra regni palatiū ꝯstãtini magni tūc viuēt̃. In qua ꝯdēnati sūt heretici: q̃ dixerūt vnã tãtū esse volūtatē ꝯ operatiōez ĩ xp̄o.

Huius bti pape tēpoꝛibꝰ lc. ij. restituta est ecclesia rauēne: sub oꝛdinatione sedis apl̃ice: vt a defuncto archiep̃o q̃ electus fuerit iuxta antiquã consuetudinē veniat romã cōsecrandus. Lec. iij.

Hoc etiã fecit ꝯstitutū q̃d in archiuo eccl̃ie romane ꝯtinet̃: vt q̃ oꝛdinãdꝰ fuerit archiep̃s: nullã

cõsuetudinē ꝑ vsu pallij: aut di=
uersis ecclie officijs ꝑsoluere de=
beat. Hic sepult⁹ ē ad btm̄ petrū
apl'm sub die quarto kalēdas iu=
lij. Mēo. de scō iohē ā. Tu puer. ꝟ.
Fuit hō. orō vt s̄. Cetera oia ad vesp.
et ad matut. et ad alias hor. de cōi
vni⁹ ɔfes. et pōti. dūr. In vigi.
aplo꜡ petri et pauli ad v s̄. sup ps.
ā. Quē dicūt hoies eē filiū hois: dixit
iesus discipl'is suis: rūdēs petr⁹ dixit tu
es xp̄s fili⁹ dei viui: et ego dico tibi: qr
tu es petrus et sup hāc petrā edificabo
ecclīam meā. ps. fer. Cpm.

Act. 12.

Petr⁹ qdē seruabat i carce
re: orō aūt fiebat sine itermissiōe
ab ecclia ad deū ꝑ eo. R. Corneli⁹
cēturio vir religiosus ac timēs deū: vi
dit manifeste āgelū dei dicētē sibi Cor
neli mitte et accersi symonē qui cogno=
minatur petrus: Hic dicet tibi quid te
oporteat facere. ꝟ. Cū orasset corneli=
us nondū in xp̄o renatus: apparuit et
angel⁹ dicēs. Corne. Gl'ia. Hic. hy⁹.

Aurea luce et decore roseo
lux lucis oē ꝑfudisti secu=
lū: decorās celos iclyto martyrio
hac sacra die que dat reis veniā.
Ianitor celi doctor orbis pari=
ter iudices secli vera mūdi lumia
ꝑ crucē alter alter ense triūphās
vite senatū laureati possidēt.
Iā bone pastor petre clemēs ac
cipe vota p̄cātū et pcti vincula re
solue tibi potestate tradita: qua
cūctis celū verbo claudis aperis

Doctor egregie paule / mores
istrue: et mēte polū nos trāsferre
satage: donec ꝑfectū largiat' ple
ni⁹ euacuato qd ex parte gerim⁹
Olive bine pietatꝫ vnice fide de
uotos spe robustos maxime fon=
te repletos charitatꝫ gemie post
mortē carnis impetrate viuere.
Sit trinitati sēpit'na gl'a honor
ptās atqꝫ iubilatio i vnitate cui
manet ipiū extūc et modo ꝑ etna
scl'a amē. ꝟ. Tu es petr⁹. ān. Beat⁹
petr⁹ apl's vidit sibi xp̄m occurrere ado
rans eū et ait: dn̄e quo vadis? venio ro
mā iterū crucifigi. ps. Mag. Orō.

Deus qui nos btō꜡ aplo꜡
tuo꜡ petri et pauli gl'iosa
natalicia p̄uenire ɔcedis: tribue
q̄s: eo꜡ nos sp̄ et bn̄ficijs p̄ueniri
et orōib⁹ adiuuari. ꝑ d. Nulla pe
nit⁹ fiat mēo. de. s. iohē ad has v s̄
nec ad mat. nec ad. ij. v s̄. nisi oct.
sint cū regi. cho. Ad ɔpl. oia fiāt
sic i fes. scē trin. Ad mat. inuit. Xp̄z
regē regū adorem⁹ dn̄z: Qui martyrio
crucꝫ btm̄ gl'ificauit petrū apl'z. ps. Ve
nite. hy⁹. Aurea luce. In. j. no. ā.
In plateis ponebāt ifirmi i lectulis vt
veniēte petro: saltē vmbra illi⁹ obūbra
ret quēquē illo꜡: et liberarent' ab ifir=
mitatib⁹ suis. ps. Celi enn̄. ā. Ait petr⁹
p̄ncipib⁹ sacerdotū: iesū quē vos itere
mistis suspēdētes i ligno hūc de⁹ susci=
tauit et principē ac saluatorē exaltauit
ad dādā penitētiā in remissionē pctō꜡
ps. Bn̄dicā. ā. Petr⁹ apl's dixit paliti

coꝛenea sanet te dñs iesus xp̄s surge et sterne tibi: q̄ ꝯtinuo surrexit: et oēs q̄ vi debāt ꝯuersi sunt ad dñz. ℣. Exiuit. ℟. In oēm terrā. ℟. Et in fines oꝛ. Lc. j.

Omniū q̄dē solēnitatū sctā rū dilectissimi tot⁹ mūdus est particeps et vni⁹ fidei pietas exigit: vt q̄cq̄d ꝓ vniuersoꝝ salu te gestū recolit: cōmunib⁹ vbiq̄ȝ gaudijs celebꝛet. Uerūtamē ho dierna festiuitas: p̄ter illā reuerē tiā: quā toto oꝛbe terrarū ꝑmeruit: speciali et ꝓpꝛia romane vꝛbis ex ultatiōe venerāda est. Ut vbi p̄ci puoꝝ aplōꝝ glificat⁹ est exitus: ibi in die martyꝛij eoꝛū sit leticie pꝛicipat⁹. ℟. Symō petre: ātēq̄ȝ de naui vocarē te noui te: et sup plebē meā pꝛicipē te ꝯstitui: Et claues regni celo rū tradidi tibi. ℣. Q̄dcūq̄ȝ ligauer͛ȝ sup terrā: erit ligatū et i celis: et q̄dcūq̄ȝ solue ris sup terrā: erit solutū et in celis. Et.

Isti sunt viri: p quos tibi Lc. ij. euangeliū xp̄i roma resplēduit. Et q̄ eras magistra erroꝛis facta es discipula v͛itatis. Isti sūt pa tres tui veriq̄ȝ pastoꝛes: q̄ te re gnis celestib⁹ īserēdā multo ām͏̄pli us multoq̄ȝ felici⁹ ꝯdidert: q̄ȝ illi quoꝝ studio pꝛima mentū tuoꝛū fūdamēta locata sūt. ℟. Ego ꝓ te rogaui petre: Ut nō deficiat fides tua Et tu aliquādo cōuersus cōfirma fra tres tuos. ℣. Symō ecce sathanas ex petiuit vos vt cribꝛaret sicut triticuȝ: ego autē rogaui ꝓ te. Ut nō. Lec. iij.

Isti sūt q̄ te roma ad hāc gl͛iam ꝓuexerūt: vt gens sctā: pplꝰs ele ctus / ciuitas sacerdotalis et regia ꝑ sacrā bti petri sedē caput oꝛbis effecta: lati⁹ p̄sideres religiōe di uina q̄ȝ dn̄atiōe terrena. ℟. Si dili gis me symon petre pasce oues meas: dñe tu nosti q̄ȝ amo te Et aīam meā po no ꝓ te. ℣. Si opoꝛtuerit me moꝛi tecū non te negabo. Et. Glia. Et. In. ij. noc. ā. Factū est vt q̄dā discipula no ie thabita plena operib⁹ bonis et elemosy nis īfirmata moꝛeret: miserūt aūt disci puli ad petrū rogātes ne pigriter͛ȝ veni re vsq̄ȝ ad nos. ℣. Oēs gētes. ā. Ad ueniēte petro circūdederūt illū oēs vi due flētes et ostēdētes tunicas et vestes quas faciebat illis doꝛcas. ℣. Exaudi de⁹ dep̄ca. ā. Ponēs petr⁹ genua sua oꝛauit et ꝯuersus ad coꝛp⁹ dixit thabita surge: at illa aperuit oc͛los: et viso petro resedit: dāsq̄ȝ illi manū erexit eā: et san ctis ac viduis assignauit viuā. ℣. Ex audi de⁹ orō. ℣. Cōstitues. Lc. iiij.

Cum duodecim aplī ꝑ spm̄ sctm̄ oi locutione linguaꝝ ībuēdū euāgeliū mūdo: distribu tis sibi partib⁹ terrarū suscepissēt: beatissim⁹ petr⁹ pꝛinceps aplōꝝ ad arceȝ romani destinat͛ īperij: vt lux veritatis q̄ in oim gentiū reuelabat͛ salutē: efficacius se ab ipso capite ꝑ totū mundi coꝛpus effunderet. Tu. ℟. Tu es petr⁹ et sup hanc petrā edificabo ecclesiā meā: et poꝛte inferi nō p̄ualebunt aduer

sus est. Et tibi dabo claues regni celorum. V. Quodcunque ligaueris super terram erit ligatum et in celis: et quodcunque solueris super terram/erit solutum et in celis. Et. lec. v.

Ad hanc igitur vrbem tu beatissime petre apostole venire non metuis: et consorte glorie tue paulo apostolo aliarum adhuc ecclesiarum ordinationibus occupato: siluam istam frementium bestiarum et turbulentissime profunditatis occeanum constantior quam cum super mare ambulans gradereris ingrederis. R. Tu es pastor ouium princeps apostolorum/tibi tradidit deus omnia regna mundi: Et ideo tibi tradite sunt claues regni celorum. V. Tibi enim a domino collata est potestas ligandi atque soluendi. Et. l. vj.

Nec etiam mundi dominam romam petere times: qui in cayphe domo vocem sacerdotis ancille expaueras. Uincebat ergo materiam formidinis vis amoris. Nec estimabas terrori cedendum: dum horum saluti consuleres: quos susceperas diligendos. Augebant quoque fiduciam tuam tot signa miraculorum: tot dona atque experimenta virtutum. Quo etiam beatus coapostolus tuus et specialis magister gentium paulus occurrens: eodem tibi consociatus est animo: vos autem et electione pares: et laborum similes: et finis fecit equales. R. Petre amas me: tu scis domine quia amo te/Pasce oues meas. V. Symon iohannis diligis me plus his: tu scis domine quia amo te. Pasce. Gloria. Pasce. In. iij. noct. an. Cornelius centurio vir religiosus ac timens deum vidit manifeste angelum dei dicentem sibi. cornheli mitte et accersi symonem qui cognominatur petrus: hic dicet tibi quid te oporteat facere. ps. Confitebimur. an. Aperiens petrus os suum dixit: in veritate comperi quoniam non est personarum acceptor deus: sed in omni gente qui timet deum et operatur iusticiam/acceptus est illi. ps. Dominus reg. exul. an. Adhuc loquente petro cecidit spiritus sanctus super omnes qui audiebant verbum/et erant loquentes linguis et magnificantes deum: tunc petrus iussit eos baptizari in nomine domini iesu christi. ps. Dominus reg. irasc. V. Nimis honorati sunt amici tui. Secundum matheum

In illo tempore. Uenit iesus in partes cesaree philippi: et interrogabat discipulos suos/dicens. Quem dicunt homines esse filium hominis? Et reliqua. Omelia excerpta ex commen. orige. l. 7.

Interrogabat iesus discipulos suos: dicens. Quem enim dicunt eum homines esse vt ex apostolorum responsionibus: nos discamus diuersas opiniones/ tunc apud iudeos fuisse de christo. vnde sequitur. Illi autem dixerunt. Alij iohannem baptistam: alij autem helyam: alij vero hieremiam/aut vnum ex prophetis. Tu. R. Quem dicunt homines esse filium hominis/dixit iesus discipulis suis: respondens petrus dixit. tu es christus filius dei viui: Et ego dico tibi quia tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. V. Beatus es symon bariona: quia caro et sanguis non reuelauit tibi/sed pater meus qui est in celis. Et. l. viij.

Uide propter diuersas opiniones iudeorum de christo: qua causa quidam eorum dicebant eum iohannem baptistam/vi

Mat. 16.

delicz estimationē secuti herodis dicentis ad pueros suos. Hic est iohānes baptista / ipse surrexit a mortuis: ideo vtutes opant in il lo. Alij aūt helyā eū dicebāt: vide licet estimātes ꝙ aut secūdā nati uitatē accepisset / aut ex eo tpe vi uēs i tpe appuit illo. ℟. Dn̄e si tu es iube me venire ad te sup aquas. Et extēdēs manū apprehēdit eū et dixit ie sus: modice fidei quare dubitasti. ℣. Cūqz vidisset vētū validū venientē ti muit: ꝛ cū cepisset mergi / clamauit di cens: dn̄e saluū me fac. Et extē. Lc. ix.

Mat. 16.

Quidā xp̄m hieremiā esse puta bant: ppt illa q̄ ad hieremiā iā di xerat de⁹: ecce ꝯstitui hodie te su per gētes ꝛ sup reges edificare ꝛ demoliri: pdē / ꝛ reedificare / ꝛ cir cūplātare. Quidā eū vnū ex pphe tis eē putabāt: ppt illa q̄ locut⁹ ē de⁹ ad pphetas: nō tn̄ i ipis erāt cōpleta. Sed petr⁹ ex reuelatiōe dei pr̄is: dixit eū eē filiū dei viui. ℟. Quodcūqz ligauerꝫ sup t̄rā: erit li gatū ꝛ in celis. Et qdcūqz solueris sup t̄rā: erit solutū ꝛ i celis. ℣. Tu es iquit petr⁹ xp̄s fili⁹ dei viui: r̄ndēs dn̄s ait: ꝛ ego dico tibi qꝛ tu es petr⁹ ꝛ sup hāc pe trā edificabo eccl̄iaꝫ meā. Et. Gl̄a. Et ℣. Tu es petr⁹. ℟. Et sup hāc petrā. Petr⁹ ꝛ iohēs ascēdebāt in Jn l. ā. tēplū ad horā orōnis nonā. ps Dn̄s reg. ā. Argētū ꝛ aurū nō est michi: qd aūt habeo / hoc tibi do. ps. Jubil. ā. Dixit āgel⁹ ad petrū: circūda tibi vesti mentū tuū ꝛ seq̄re me. p̄ De⁹ de⁹. ā. Petre amas me pasce oues meas: tu scis dn̄e qꝛ amo te. ps Bn̄d. ā. Tu es petr⁹ ꝛ sup hāc petrā edificabo eccl̄iaꝫ meā. p̄ Laud. cp̄. Petr⁹ qdē. hy⁹. Exultet celū. ℣ Annūciauerūt. āu. Quodcūqz ligaueris sup t̄rā / erit liga tū ꝛ i celis: ꝛ qdcūqz soluerꝫ sup t̄rā erit solutū ꝛ i celis / dixit dn̄s symoni petro

Deus q̄ ho- (p̄. Bn̄⁹. orō. diernā diē aploꝝ tuoꝝ pe tri ꝛ pauli martyrio ꝯsecrasti: da eccl̄ie tue eoꝝ i oīb⁹ seq̄ p̄ceptū: p quos religionis sūpsit exordiuꝫ. Per dn̄ꝫ. Ad. j. ā. Petr⁹ ꝛ iohēs. p̄. De⁹ in noīe. ā. Gr̄as tibi. p̄ Qui cūqꝫ. Ad. iij. ā. Argētū. p̄ Legē po ne. cp̄ Petrus qdē. ℟. ꝛ ℣. de cōi aploꝝ ū ad oēs hor. dicāt. Ad. vj. ā. Dixit angel⁹. ps. Defecit. Cp̄m

Angel⁹ dn̄i astitit / ꝛ lumē refulsit in habitaculo car ceris / pcussoqꝫ latere petri excita uit eū dicēs: surge velocit / ꝛ cōti nuo ceciderūt cathene de manib⁹ e⁹. Ad. ix. ā. Tu es petr⁹. p̄ Mira- bilia. Cp̄ꝫ

Act. 12.

Exiens petr⁹ se quebat āgelū / ꝛ nesciebat qꝛ verū est qd fiebat p āgelū: esti mabat aūt se visuꝫ videre. Ad. ij. vs. ā. Jurauit dn̄s. ps Dixit dn̄s. ꝛ cete ae. cū suis ps. de cōi aplo- rū: ꝛ dr̄ quotidie p oc. qn̄ fit ser uitiū de aplis. Cap. Jā nō estis. ℟ Qui sūt isti. hy⁹ Aurea lu. Hic hy⁹ dr̄ singulis dieb⁹ p oct. tā ad

Act. 12.

vẽ. ℣ ad matu. qñ ꝺ₂ seruitiũ de aplis. ℞. In oẽ₃ terrã. ã. Gl'iosi pͥn-cipes tre quõ i vita sua dilexerũt se: ita et i morte nõ sunt separati. p̄. Mag. oro. De⁹ q̄ hodier. Et fiat vel. de vtrisq₃ aplis: videl₃ loco scd'aruz vespaꝝ de scõ petro: ꝛ loco pͥaꝝ vesparũ de sctõ paulo: de quo fit plenũ seruⁱ. i crasti. Cõple. dicat sicut post pͥas vš. hui⁹ fes. nota tũ est. ℂ In ꝯmẽoꝛatiõe scti pau li apl'i ad mat. iuit. Laudem⁹ iesum xp̄m: In passione apl'i pauli. p̄. Ueñ. Hy⁹. Doctoꝛ egregie. ꝟ. Annue xp̄e. In. j. noc. ã. Qui opatus est pe tro in apl'atũ opat⁹ est ꝛ michi inter gẽ tes: ꝛ cognouerũt grãm q̄ data ẽ michi a xp̄o dño. p̄ Celi eñ. Finito ho. sta tim ꝺ₂ ꝟ. Qui me segre. Deinde ꝺ₂ tota ã. pdicta: qꝺ̄ p totũ ãnũ ob seruet / qñ ꝟ. post ãs. habetur. ꝟ. Qui me segregauit ab vtero mr̄is mee et vocauit me p grãm suã. ã. Scio cui credidi ꝛ cert⁹ suz: qꝛ potẽs est depositũ meũ seruare i illũ diẽ iustus iudex. p̄. Bñdicã. ꝟ. De reliquo reposita ẽ mi chi coꝛona iusticie. ãn. Michi viuere xp̄s est ꝛ moꝛi lucrũ: gl'iari me opoꝛtet in cruce dñi nr̄i iesu xp̄i. p̄ Cruc. ꝟ. Per quẽ michi mũd⁹ crucifix⁹ est ꝛ ego mũdo. ꝟ. In oẽm terrã exiuit so. lc. j.

CONsideremus fratres kmi quãtis aplm suũ dñs pau lũ extulit honoꝛib⁹. Ad tẽp⁹ illũ cecauit: sed illi⁹ cecatiõe toti⁹ mũ di illuinationẽ fecit. In paradi-sum illũ rapuit: i celũ tertiũ sub-leuauit: ineffabilis archani fecit eũ pticipẽ / taliũq₃ mysterioꝝ cõ-sciũ: q̄ nulli hoi fas fuit cõfiteri. Tu. ℞. Qui opat⁹ est petro i apl'atuz opatus est ꝛ michi iter gẽtes Et cogno uerũt grãm dei q̄ data ẽ michi. ꝟ. Gr̄a dei i me vacua nõ fuit: sed gr̄a ei⁹ semp in me manet. Et cognouerunt. lc. ij.

Paul⁹ in terra gradiẽs sic age bat i cũctis: q̄si ãgeloꝝ societate frueret. Et passibili adhuc coꝛpe colligatus: illoꝝ pfectiõe gaude bat. Nã ꝛ tã℞ pẽnat⁹ totũ docen do oꝛbẽ puolauit. Et q̄si iã incoꝛ-poꝛe⁹ coꝛpis laboꝛes: piculaq₃ cõ tẽpsit. Et q̄si iã celũ possidẽs: cũ-cta pͥsus trena despexit. Tan℞ vero cũ ipis iã incoꝛpoꝛeis virtu tib⁹ degeret: ita iugi mẽtis intẽ-tiõe vigilauit. ℞. Scio cui credidi ꝛ cert⁹ sum: qꝛ potens est depositũ meũ seruare In illũ diẽ iustus iudex. ꝟ. Re posita ẽ michi coꝛona iusticie: quã red-det michi dñs. In. lc. iij.

Angelis sepe diuersaꝝ gẽtiũ cura ꝯmissa est. Sꝫ null⁹ eoꝝ ita pplꝫ sibi cre ditũ gubernauit: vt paulus vni-uersuz oꝛbẽ. Michaeli gẽs cõmis sa ẽ iudeoꝝ: paulo vero tre ꝛ ma-ris / ac vniuersi oꝛbis hitatio. Tu. ℞. Bonũ certamẽ certaui / cursuz ꝯsũ maui / fidẽ seruaui: Ideoq₃ reposita est michi coꝛona iusticie. ꝟ. Gr̄a dei sũ id qꝺ̄ sum: ꝛ gr̄a ei⁹ in me vacua nõ fuit. Ideo. Gl'ia. Ideo. In. ij. noc. ã. Bo-

nū certamē certaui/cursuz ꝯsummaui: fidē seruaui. ꝟ. Oēs gētes. ꝟ. De cetero reposita ē michi corona iusticie. ā. Tu es vas electiōis scē paule apl'e pdicator ꝟitatis i vniuerso mūdo. ꝟ. Exaudi de⁹ dep. ꝟ. Per quē oēs gētes cognouerūt grām dei. ā. Magn⁹ sctūs paul⁹ vas electiōis vere digne ē glorificandus: q̇ ꝛ meruit thronū duodecimū possidere. ꝟ. Exaudi de⁹ orōnē. ꝟ. In regnatiōe cū sederit fili⁹ hoīs i sede maiestatꝫ sue. ꝟ. Cōstitues eos. L. iiij.

Beat⁹ paul⁹ apl's magister a deo ꝯstitut⁹ ꝛ oim gētiū ipse ptector erat bellātiū: ipe sedul⁹ mister egrotoꝝ. Nec i spūalibus solū tā egregiū ꝯseruabat ducē: sed i carnalib⁹ quoqꝫ pluri ma sollicitudis ac puidentie sue documēta pstabat. ℟. Reposita ē michi corona iusticie quā reddet michi dūs i illa die Iust⁹ iudex. ꝟ. Scio cui credidi ꝛ cert⁹ sum: qꝛ potēs est depositum meū seruare Iustus. Lectio. v.

Sicut em̄ ferrū i ignē missuz totū ignis efficit: sic succensus finitus est scꝫ caritate. Qui quasi cōmunis toti⁹ mūdi esset pr̄: ita oīz nō modo carnales parentes: sed etiā spūales pietate supabat: pecunias ꝛ ꝟba corp⁹ ꝛ aiam p illis ipendēs. Tu. ℟. Gratia dei sum id qd sum: Et grā eius i me vacua nō fuit sed semp in me manet. ꝟ. Qui operat⁹ est petro in apostolatū: opatus est ꝛ michi inter gentes. Et gratia. Lctō. vj.

Quia ergo paul⁹ fact⁹ imo totus fact⁹ est caritas: ideo caritatē plenitudinē legꝫ vocabat: ꝛ vinculū pfectōis oimqꝫ matrē bonorū initiū fineqꝫ ꝟtutū. ideoqꝫ dicebat: finis pcepti ē caritas. Tu. ℟. Michi viuere ē ꝛ mori lucrū: Gloriari me oportꝫ i cruce dūi mei iesu xp̄i ꝟ. Per quē michi mūd⁹ crucifix⁹ est ꝛ ego mundo. Gl'iari. Gl'ia. Gl'iari. In iij. noc. ā. Ter virgis cesus suz semel lapidat⁹ sum / ter naufragiū ptuli pro xp̄i noīe. ꝟ. Cōfitebimur. ꝟ. Nocte ac die i pfundo maris fui. ā. Reposita est mihi corona iusticie quā reddet michi dūs i illa die iust⁹ iudex. ꝟ. Dūs reg. exul. ꝟ. Cooperāte grā spūsscti. ā. Ne magnitudo reuelationum extollat me: dat' est michi stimul⁹/angel⁹ sathane q̇ me collaphizet: ppē qd ter dūz rogaui vt auferret a me/et dixit michi dūs: sufficit tibi paule gratia mea. ꝟ. Dūs reg. iras. ꝟ. Nā virt⁹ in ifirmitate pficit. ꝟ. Nimis honoratisūt ami.

In illo. t. Dixit S. math. Mat. 19. symō petr⁹ ad iesum. Ecce nos reliqm⁹ oia ꝛ secuti sum⁹ te: qd ergo erit nobꝫ: Etc. Om. bti hierony. pbrī. L. vij.

Cū dūs ꝛ sal uator nr̄ diuites difficile regnūz celoꝝ itrare dixisset: discipuli ei⁹ fiducialiter respōderūt dicētes. Ecce nos reliqmus oia: et secuti sum⁹ te. Quid ergo erit nobis: ℟. Damasci ppositus gentis arethe regis voluit me cōprehendere A fratrib⁹

p murũ sũ missus i sporta ⁊ sic euasi ma
nus ei⁹ i noīe dñi. ℣. De⁹ ⁊ pr̃ dñi mei
iesu xp̄i scit q2 nõ mētior. A fra. l. viij.

Grãdis eni erat fiducia illorũ q̄
quãq̄ diuites nõ fuerãt sz victũ
manu ⁊ arte q̄rebãt: tñ cõfidēter
dicebãt se reliq̄sse oia addēdo ⁊ se
cuti sum⁹ te. Oia eni deseruerãt:
q̄ cuncta q̄ ab alijs desiderari po
terant: etiã desiderare postposue
rãt. Nõ eñ hoc solũ ad pfectionē
sufficit: si q̄s diuitias hui⁹ mũdi
cõtēpserit: nisi post cõtēptas diui
tias saluatorē sequat̃: id ē nisi re
lict̄ malis faciat bona. ℟. Tu es
vas electiõis scte paule apl̃e pdicator
vitatis i vniuerso mũdo: Per quē oēs
gētes cognouerũt grãm dei. ℣. Inter-
cede p nobis ad dñm q̄ te elegit. Per.

Facili⁹ eni saecul⁹ reli- Lc. ix.
quit̃ q̄ volũtas. Multi eni diui-
tias reliquētes dñz nõ sequũt̃: q̄
ait. Nõ veni facere volũtatē meã
sz ei⁹ q̄ misit me. Jesus aũt dixit
eis. Amē dico vobis q̄ vos q̄ secu
ti estis me i regeneratiõe cũ sede
rit fili⁹ hois i sede maiestat̄ sue:
sedebitis ⁊ vos sup sedes duode-
ci iudicãtes duodeci trib⁹ israel.
℟. Scte paule apostole pdicator veri
tatis ⁊ doctor gentiũ: Intercede p no-
bis ad deũ q̄ te elegit. ℣. Ut digni effi
ciamur gratia dei. Interce. Gl̃ia. In-
terce. ℣. Dedisti here. In laud. ãn.

Ego plãtaui/apollo rigauit: de⁹ aũt
incremētũ dedit all'a. ps. Dñs reg.
℣. Unusq̄sq3 eni ppriã mercedē acci-
piet scdm suũ laborē. ãn. Libenti glo-
riabor i ifirmitatib⁹ meis: vt ihabitet
in me virtus xp̄i. ps. Jubilate. ℣.
Quãdo autē ifirmor tunc fortior sum
⁊ potēs. ã. Gr̃a dei i me vacua nõ fuit
sed gratia eius semp in me manet. ps.
Deus de⁹ me⁹. ℣. Gr̃a dei suz id qd
sum. ãn. Damasci ppositus gētis are-
the regis voluit me cõprehēdere: a fra
trib⁹ p murũ missus sum i sporta: ⁊ sic
euasi man⁹ ei⁹ in noīe dñi. ps. Bñd.
℣. De⁹ ⁊ pr̃ dñi mei iesu xp̄i scit q2 nõ
mētior. ã. Scte paule apostole pdica-
tor veritatis ⁊ doctor gētiũ itercede p
nobis ad dñm q̄ te elegit. ps. Laud.
℣. Ut digni efficiamur gr̃a dei. Ca.

Notũ vob̄ facio euãgeliũ Ad ga
q̄d euãgelizatũ ē a me: q2 lat. i.
nõ est scdm hoiem neq3 eni ab ho
mine accepi illd neq3 didici: sed p
reuelationē dñi nr̃i iesu xp̄i. hy⁹
Exultet ce. ℣. Annũciauerũt. ã. Ego
eni iã delibor ⁊ tp̄s mee resolutiõis in-
stat: bonũ certamē certaui/ cursũ cõsũ-
maui/ fidē seruaui/ supest michi coro-
na iusticie: quã reddet michi dñs in il-
la die iustus iudex. ps. Bñd⁹. Oro

Deus q̄ multitudinē gētiũ
bti pauli apl̃i tui predica
tiõe docuisti: da nobis q̄s vt cui⁹
natalicia colim⁹: eius apud te pa
trocinia sentiam⁹. Per d. Mēo.
de scto petro. ãn. Petre amas me:
pasce oues meas tu scis dñe quia amo
te. ℣. Tu es petrus. ℟. Et sup. Oro.

Deus q̄ btō petro apl'o tuo collatis clauib⁹ regni celestis aīas ligādi atq̄ soluēdi pōtificiū tradidisti: cōcede q̄s: vt intercessiōis ei⁹ auxilio: a pctōꝝ nr̄oꝝ nexib⁹ liberemur. Qui vi. Mēo. de sctō iohē baptista. ā. Int natos. ꝟ. Fuit homo. orō Deus q̄ p̄sentē. Ad. j. ā. Ego plātaui. ps. De⁹ i no. Et dicāt oēs āe. sr̄ hor̄. sine ꝟsib⁹ Ad. iij. ā. Libēter. ꝑ Legē po. cp̄ Notū vobis. ℞. et ꝟ. de cōi vni⁹ apl'i ad oēs hor̄. dicant. Ad. vj. ā. Gr̄a dei. ꝑ Defecit. Cp̄m

gal. 5. Michi aūt viuere xp̄s est ⁊ mori lucrū. gl'iari me oportet in cruce dn̄i nr̄i iesu xp̄i: p quē michi mūd⁹ crucifix⁹ ē: ⁊ ego mūdo Ad. ix. ā. Sctē paule. ꝑ. Mirabilia

2. thi- mo. 4. Bonū certamē certa- Cp̄ ui/ cursū cōsūmaui/ fidē seruaui: de reliquo reposita ē michi corona iusticie: quā reddet michi dn̄s i illa die iust⁹ iudex. Ad vs̄. ā. Iurauit. ꝑ Dixit do. ⁊ cetē āe. cū suis ps̄. de cōi apl'oꝝ. cp̄. Iā nō estis. hy⁹ Aurea luce. ꝟ. In oēz. ā. In regeneratōe. ꝑ. Mag. orō. De⁹ q̄ hodier. Et sic cōiter de vtrisq̄ apl'is dicant vespe. Mēo. de sctō iohē. ā. Ingressō. ꝟ Fuit homo. orō. De⁹ q̄ p̄sentē. Hac die erūt vespe de sctā maria/ nisi qn̄ hec cōmēo. i sab. cōtige. tūc ves. erūt de dn̄ica. Silr̄ qn̄ ergo cōmēo. i oct. corpis xp̄i eueīt. differat in crasti. vespe fiūt de oct. nisi cōmēo. fuerit dup. fes. tūc nō differat: et tn̄ mēo. de oct. ⁊ sol'. mēo. de apl'is/ cū aīs. ꝟ. ⁊ orōꝝ. p̄dictis. Deide fiat mēo. de oc. scti iohis bap. vt̄s. et postea de trin. ⁊ pces. an̄ crucē fiat more solito. ¶ In oct. scti iohis baptiste ad mat. hym. āe. et ps̄. sicut i p̄ria

Hodie. ꝟ. Gl'ia et honore. l'c. j.

Post illū sacrosctm̄ dn̄i nostri natalē diē nulli⁹ hois legim⁹ natiuitatē celebrari: nisi solū bti iohānis baptiste. In alijs sctis ⁊ electis dei nouim⁹ illū diē coli: q̄ illos post cōsūmationē laborū et deuictum triūphatūq̄ mūdū/ in perpetuas eternitates p̄sens vita parturijt. ℞. Fuit homo. l'c. ij.

In alijs sctis cōsūmata vltimi diei merita celebrant. In hoc etiā p̄ria dies ⁊ ipa hois initia cōsecrātur/ p hac absq̄ dubio causa cōsecrāt: q̄ p hūc dn̄s aduētū suū/ ne subito insperatū hoies nō agnoscerēt voluit eē testatū. ℞. Johēs.

Iohānes figura fuit vete l'c. iij. ris testamēti: et i se formā p̄tulit legis. Et ideo iohēs p̄nūciat saluatorē: sicut lex gr̄az p̄cucurrit. Nō aūt nōdū nat⁹ de secreto materni vteri pphetauit: ⁊ expers lucis effect⁹ est testis veritatis: hoc est intelligēdū q̄ latēs sub velamine ⁊ carne littere/ ⁊ redēptorē mundo spū p̄dicauit: ⁊ nobis dn̄z nr̄z de quodā legis vtero pcreauit. Ex-

go iudei errauerũt a vẽtre: idest
a lege q̃ xp̃o erat grauida: et ab
vtero locuti sũt falsa. ℟. Inter na
tos. ps. Te deũ. ℣. Fuit hõ. In lau.
hec sola a. Elizabeth. ps. Dñs reg.
cp̃. Audite isule. hyꝰ. O nimis fe
lix. ℣. Iustꝰ ger. a. Factũ est i die octa
uo. Reqre hãc a. i pria die ad secũ
das vs. sup ps. Mag. oro. Deꝰ
q̃ p̃sentẽ. Mẽo. de apl̃is. a. Petrꝰ
apl̃s et paulus doctor gẽtiũ ipi nos do
cuerũt legẽ tuã dñe. ℣. Annũciauerũt.
oro. Deꝰ q̃ hodier. Deinde mẽo.
dicant ↄsuete. Ad. j. a. Elizabeth.
ps. Deꝰ in no. a. Glia tibi trinitas.
ps. Quicũq3. Ad alias hor. oia fiãt
sicut i pria die. Si oct. sci iohis i
dñica ↄtige. fiat seruit. de dñica:
et medie lec. de sctõ iohẽ/ nisi tota
hysto. fue. cãtãda: tũc tm̃ mẽo. de
oct. et tm̃ mẽo. de apl̃is. He sequẽ
tes ãe. dicãt ad vs. et ad mat. sup
ps. Mag. et Bñdꝰ. qñ de apl̃is fit
serui. vel ad mẽo. eor/ cum de ali
quo sctõ fit serui. cũ repetitõe ea
rũdẽ a. Petrꝰ apl̃s. vts. a. O petre
pastor sũme et paule doctor magne nos
xp̃o pia p̃ce purgatos ↄiũgite. a. Glo
si prin. q̃re hãc a. in pria die ad. ij.
vs. sup ps. Mag. a. Beati eritis. a.
Tradẽt em̃ vos. q̃re has duas ãs. i
cõi aplor. Visita. btẽ marie ce
lebret i eccl̃ia sar i crasti. post oc.
scti iohis baptiste. Ad. j. vs. ãn.
Eterni p̃ris filiꝰ mariã cõcupiuit de
scõr splẽdoribꝰ i matrẽ itroiuit. ps. Di
xit do. a. Liliũ ↄualliũ fragrãs i odo
rẽ iter ornat mõtiũ ferẽs celi florẽ. ps.
Laudate pue. a. Paradisus celicus
fructũ afferebat grauide q̃ puerũ gau-
dio replebat. ps. Letatꝰ. a. Lucernã
veri lumis dñs accẽdit quo dragmã no
strã p̃ditã saluãs apprehẽdit. ps. Nisi
do. a. Cõforta mr̃ filios sit et veracẽ to
tiꝰ hierl'3 ponẽs fines pacẽ. ps. Lauda

Ego mr̃ pulchre (hieru. cp̃. Eccl. 24.
dilectõis/ et timoris/ et agni
tõis/ et sctẽ spei: i me ois gr̃a vie et
veritat3: i me ois spes vite et vtu-
tis. Deo g. ℟. Exultat infans gau
diis i spũ helye: cuiꝰ mr̃ mirabil' fit cõ
pos pphetie: Celi manat delictis itroi
tus marie. ℣. Prop' archã dñi bñdixit
domui deꝰ zacharie. Celi. Glia. Celi.

Festũ mr̃is gl'iose plebs hyꝰ
sctã ↄcelebret/ pietat3 visce
rose gr̃a3 expostulet: quã cogna-
ta copiose/ sensit hic elizabeth. ✠
Fecũdate senectutis sterilẽ ag
greditr/ q̃ diuie tã virtutis mr̃ clã
efficitr: gratulatr cũ salut3/ cõsortẽ
Vox nõ loquẽs exulta (alloqr.
uit ad vbi p̃sentiã/ s3 elizabeth ex
pauit mr̃is excellẽtiã: bñdictãq3
clamauit fructus affluẽtiam. ✠
Unde michi q̃sq̃ putet hoc ait
presagium/ vt deuote me salutet
mater regis oim: vẽtris mei fru-
ctum mutet/ i nouũ tripudium.
Virgo dum sic cõmẽdatur can
ticum leticie/ psallẽs pure gloria
tur in auctorem gratie: quo bea-

ta predicatur/in omni progenie. Trine de⁹ sūme pie regnās eternaliter/pce vginis marie nos cōserua iugiť: vt post finē hui⁹ vie/ viuam⁹ penniť. V. Diffusa est gr̄a. R. Propťea. ā. In psalterio decachordo psallit vgo regia dn̄m magnificādo q̄ fecit magnalia/ pellens potētes de sede diuia iusticia/seruos hūiles exaltās per mia. ps. Mag. Oratio.

Deus q̄ sacratissimā virginē mariā vnigeniti tui mr̄ez mutue ꝯsolatiōis gr̄a btāz elizabeth visitare fecisti: ꝯcede ꝓpicius nobis famulis tuis: vt ex ei⁹ visitatiōib⁹ assidue ꝯsolemur: ⁊ a cūctꝫ aduersitatib⁹ tuo munimine ꝓtegamur. Per eū. Nulla fiat mēo. de sctis ꝓcesso ⁊ martiniano/nec i audiētia/nec sub silētio/neqꝫ etiam de oct. aplor̄: nisi fuerit cū regi. cho. tūc ei v apo. fiat sol. mēo. ad vtrasqꝫ vs̄. ⁊ ad mat. Ad ꝯpl. ā. Sctā maria. h. Cū iuocarē. ⁊c. hy⁹ Saluator. ā. Glorificam⁹ ⁊c. ps. Nūc di. Ad mat. iuit. Reginā celi glie deuote collaudem⁹ Matrē mie venite adorem⁹. ps. Ueni. Hy⁹.

Mundi sal⁹ affutura / vgo mater inclyta/gestu simplex mēte pura specie prefulgida: cū celesti genitura/processit in publica. Caput cōterens drachonis rubus qui non vritur/aaron virga gedeonis vellus qđ pfundiť: hec pfecta salomonis q̄ beata diciť. Genitrix emanuel vga iesse floruit/ ostiū ezechiel qđ viro nō patuit: mōs quo lapꝫ daniel/ statuā Sic i mūdo pter mo (ꝯminuit. rē notū fecit dn̄s/ castꝫ mr̄ cōditorem circūdat visceribus: terra gignit saluatorē/ nubib⁹ pluētib⁹. Uirgo chara caritatis feruens desiderio / caste cōsanguinitatis fauet ministerio / gaudēs huius nouitatis/ sancto puerperio.

Felix domus zacharie talē habēs hospitē/ felix cognata marie quā suscepit comitē: sed iohānis ⁊ messie tu distingue limitem. Laus sit summo genitori q̄ regnat p oia/ laus sit nr̄o redēptori p quē venit gr̄a/ pcedenti creatori sit eq̄lis glia. Amē. In. j. no. ā. Pē mr̄is filio singl'a subiecit: ex isātis gaudio laudē que pfecit. ps. Dñe do. nr̄. ā. Sol i tabernaclo sol⁹ illucescit: dū spōsus i thalamo spōse requescit. ps. Celi en. ā. Cepit tra dn̄i fructu fecūdari: p miaz a deo salutari. ps. Dn̄i ē tra. V. Diffusa. Bn̄d. Alma vgo

Gloriose virgīs (vgi. l. j. marie mr̄is dn̄i varie festiuitates eo celebri⁹ atqꝫ deuoti⁹ i eccl'ia dei recolēde sūt: quo cōstat eā beatiorē esse post xp̄z: p̄sertim cū ei⁹ celsitudo mirabilis incōparabiliter affluat delitijs gr̄arū. Ipsa nāqꝫ residet ad dexterā maiestatis / in excelsis magni regis assueri cōsors effecta. Specialis

iteruētrix ꝓ suo gñe: sicut hester delicata i necessitatis tpe ꝑpara ta: tāto cūctis celi ciuib⁹ potētioꝛ atqꝫ sublimioꝛ: q̄to differēti⁹ pꝛe illis nomē mr̄is dei/singulariter hereditauit. Tu. ℞. Elizabeth vt ỽgini senect⁹ ꝑsentat̄: hāc voce venera bili salutat āplexat̄: Intacta mr̄ sterili mr̄i ꝫgratulat̄. ℣. In sacris claustrꝫ vi scerū ꝑcursoꝛ puer puerū dn̄m ꝓtestat̄. Inta. Bñdictio. Xp̄s marie fi. ⁊c.

L audes igit̄ ⁊ ꝑconia tā l̄c. ij. excelse mr̄is: roman⁹ pōtifex vꝛ ban⁹ sext⁹ pio studio volēs āplia re: festiuitatib⁹ ātiq̄s festiuitatē nouā supaddere decreuit: vt visi tatiōis ei⁹ memoꝛia frequētaret̄: qua post ꝫceptionē ỽbi diuini co gnatā suā elizabeth hūiliter salu tauit. Tu. ℞. Exultauit īfās ī gau diis in sp̄u helye: cui⁹ mr̄ mirabilis fit cōpos ꝓphetie: Celi manat deliciis in troit⁹ marie. ℣. Propt̄ archā dn̄i bn̄di xit domui deus zacharie. Celi. Bñdi ctio. Sctā dei genitrix. ⁊c. l̄. iij.

V t aūt deuoti⁹ ⁊ attēti⁹ ad idē festū celebꝛādū īcitaret̄ plebs fi delis: ꝑfat⁹ pōtifex roman⁹ aucto ritate ap̄lica statuit diē solēnita tis: sexto nonas iulij p singulos ānos celebꝛādū: ꝫcedēs pijs hui⁹ festi cultoꝛib⁹ sp̄ūales indulgēti as ꝑpetuis tp̄ib⁹ duraturas. Vñ oīb⁹ vere penitētib⁹ ⁊ ꝫfessis qui matutīali officio seu misse aut ve speris eiusdē festiuitatꝫ in eccl̄ia ꝑsentes affuerit: centū dies. Eis vero q̄ pꝛie/tertie/sexte/none/ac cōpletoꝛij officijs iterfuerit: pꝛo q̄libet ipsaꝝ hoꝛarū quadꝛagita dies. Illis aūt q̄ p octauas eiusdē matutialib⁹/misse/vespaꝝ/ac ꝑdictaꝝ hoꝛaꝝ officijs itercesset: singulis dieb⁹ cētū dies de iniū ctis sibi penitentijs misericoꝛdit relaxauit. Tu. ℞. Bñdictā ꝑdicat senex poꝛtā spei vn̄ hoc vt veniat ad me mr̄ dei: Voce tui iubilat Infans vētrꝫ mei. ℣. Btā q̄ credidisti i te fiēt: q̄ audi sti ecce signū rei. Voce. Glia. In. In ij. noc. ā. Stat i regis dextera glie re gina vide regis filia ⁊ aurē inclina. ꝑ. Eructauit. ān. Dei tabernaculū qd̄ ip̄e sacrauit: ex te vite fluuiū cūctꝫ deri uauit. ꝑ. De⁹ nr̄ ref. ā. Floꝛida ste rilitas senex ỽtuosa de te dei ciuitas di xit gl̄iosa. ꝑ. Fūdamēta. ℣. Spe tua. Bñdictio. Sācte marie merita: nos ducāt ad regna celestia l̄. iiij.

V Iros igit̄ sāctos atqꝫ de uotos ad hui⁹ diei festiui tatē celebꝛandā alliciūt: tā aucto ritas ⁊ euāgeltoꝛū fides/q̄ mira culoꝝ cōcursus. Ex qb⁹ tāte solē nitatꝫ materia certioꝛ esse ꝓbat̄: ⁊ efficacioꝛ i laude ꝓspicitur. Re fert ei euāgelista ꝫtinuo post an gelicā salutationē mariā ỽginē elizabeth cognatā suam visitasse ꝑsonaliter: et benigne salutasse. Inestimabilis nāqꝫ ⁊ singularis humilitas: q̄ mētī marie firmiter

adhesit: et linguã virgineã in huiusmodi vocẽ prorũpere fecit. Ecce ancilla dñi. Tu. ℟. Laudis cũ pconio cultu singulari letabatur cãtico suo salutari: Cũ pudore et lilio parẽs absqz pari. ℣. Nã debet ab oibus gñatiõibus btificari. Cum. Bñdictio. Que peperit xp̄m: p nobis postulet ip̄m. Lc. v. Miraculorum etiã affuit grã copiosa: dũ virgo venerabilis et femina sterilis ãbe pgnãtes occurrerũt sibi infãtiũ in vtero: quos necdũ partus ediderat: mutua noticia cõpata ẽ: dũ puer ppheta dñi et pphetarũ psentẽ exultãdo reuelauit: quẽ adhuc sermõe vocis pdicare nõ valuit. Mater quoqz pueri spũ sctõ repleta: matrẽ dei mariã pphetica laude cõfessa est fidẽ eius cũ fecũditate cõmẽdãs: et florẽ cũ fructu deuote bñdicẽs. ℟. Xpi sctñarũ spũs sacrariũ: mr pietatis Pregnãti solatiũ cognate subsidiũ admĩstrat gratis. ℣. Sic maria nobilis formã ve singulis dat hũilitatis. Pre. Bñd. Stella maria maris succurre pijssima Exultemus igitur in Lc. vj. nobis. hac die tot et tam excelsa fidei nr̃e sacramẽta debita veneratiõe recolẽtes i qua celebratur extollitur btẽ virginis marie mr̃is dei gl̃iosa fecũditas. Aduẽtus xp̄i hois i carne pdicatur: pueri exultãtis noua sũt preludia: et sctẽ mulieris elizabeth grã cõfirmatur. O maria virgo pijssima q̃s põt digne tua referre pconia: cuius singularis hũilitas i angelica collocutione cõceptũ diuinũ habere pmeruit. Cuius gratissima caritas i sctẽ cognate visitatiõe mirabilis apparuit: cuius salutatio benigna puerũ i vẽtre clausũ exultare pdocuit: et matrẽ pueri pphetare fecit. Nemo sileat a laude tua: cuius materia mũdũ replet vniuersũ. Salutemus ergo te multiplices et imẽsas tibi referẽdo grãs tu nos visita p freq̃ntes tuas et inumeras mias: vt tue btitudini cõgaudẽtes: regni filij tui mereamur eẽ participes. ℟. Digna quã respiceret cuius cõcupisceret dñs decorẽ: Se velut paupculã: Prebet et ãcillulã post mr̃is honorẽ. ℣. Nã virgo xp̄ifera grarũ munera refert i datorẽ. Se. Glia. Pre. In. iij. noct. ã. Per te mr ois terra cãtat noua cãtica: laudãs q̃ perfecit deus in te mirabilia. Ps. Cãtate. j. ã. Per te lux est orta iustis et rectis leticia spõ audit et letatur cũ iudee filia. Ps. Dñs reg. ex. ã. Dũ cepit virgo salutare senẽ ptis vocibus misit suũ salutare notũ fecit dñs. Ps. Cãtate. ij. ℣. Adiuuabit eã. et c. Bñdictio. Per marie merita: psit nobis lectio euãgelica. Scdm lucã. In illo tpe: Exurgens maria abijt i mõtana cũ festinatiõe in ciuitatẽ iude: et itrauit i domũ zacharie: et salutauit elizabeth. Et r. Om. ven. bede pbri. l. vij. Lu. j. Postq̃ fr̃es btã maria ãgelica

visiõe et allocutiõe meruit subli-
mari: postq̃ se celesti venustãdã
partu didicit neq̃q̃ se de donis ce
lestib⁹ q̃si ex se essent extulit: sꝫ vt
magis magisq̃ȝ donis esset apta
diuis: i custodia hũilitatꝫ gressũ
fixit: ita euãgelizãti sibi ãgelo re
spõdẽs. Ecce ãcilla dñi: fiat mihi
scd̃ꝫ v̄bũ tuũ. Eãdẽ v̄o quã ãgelo
exhibuerat hũilitatẽ: hoib⁹ quo-
q̃ȝ curauit exhibere Illa aũt mox
vt ãgel⁹ q̃ loq̃bat̃ ei: ad celestia re
dijt surgit ac mõtana ↄscẽdit: ge
stãsq̃ȝ deũ i vtero seruoꝝ dei hita
cula petiꝫ ac req̃rit alloq̃a. Tu.
R̷. Felix parẽs ꝛ puerperiũ qd̃⁹ adest
regia v̄ginũ: Ibi neq̃t esse periculũ vbi
sal⁹ q̃ curat seculũ. V̄. Gabrielis iuxta
presagiũ tunc est natũ multoꝝ gaudiũ
Ibi. Bñdict̃. Diuina solacia: no-
bis ipetret virgo maria. Lc. viij.
Intrat ergo btã maria domuꝫ
zacharie atq̃ȝ elizabeth: quã ser-
uum atq̃ȝ p̄cursorẽ dñi pariturã
nouerat salutat: nõ quasi dubia
de oraclo qd̃ accepat: sꝫ vt cõgra
tulatura de dono qd̃ ↄseruã acce
pisse didicerat. Aperiente v̄o btã
maria os ad salutãdũ: repleta est
spũsctõ mox elizabeth ꝛ dixit Bñ
dicta tu iter mulieres: p cui⁹ par
tũ v̄gineũ a natis mulierũ: male
dictio p̄ie mr̃is exclusa ẽ. Et bñ
dict⁹ fruct⁹ v̄etris tui: p quẽ ꝛ se-
mẽ icorruptõis ꝛ supne hẽditatꝫ:
quã p̄didim⁹ i adã fructũ recepi
mus. Et v̄e ac singularꝫ bñdict⁹:
q̃ nõ nr̃o more postq̃ nat⁹ ẽ: grãꝫ
a dño bñdictiõis accepit: sed ipse
ad saluãdũ mũdũ bñdict⁹ q̃ v̄eit
in noie dñi. Tu. R̷. Gloriosa celoꝝ
dña spõsa regis: ꝛ mr̃ iclita: celi melos:
mũdi fiducia: Nr̃a clemẽs audi p̄camı
na. V̄. Stella marꝫ occasus nescia pla-
ca nobis mũdi certamia. Nr̃a. Bñdi-
ctio. Ad societatẽ ciuiũ supnorũ:
p̄ducat nos regina celorũ. Lc. ix.
Vere p̄phetie spũ repleta eliza
beth: gẽitricẽ ad se aduẽtasse sal-
uatoris itelligit: sꝫ hũilitatꝫ spũ
circũsepta min⁹ dignã se ei⁹ ad-
uẽtũ dep̄hẽdit dicẽs. Vñ hoc mi-
chi: vt veniat mr̃ dñi mei ad me.
Nos ergo fr̃es exẽpla btẽ marie
sẽp aio retineam⁹: vt in cõspectu
dei hũiles fueri: ꝛ p̄ximis debito
honore submissi: mẽamur cũ ipa
p̄petuo sublimari. Si imodera-
tus tp̄aliũ rerũ nos appetit⁹ de-
lectat/ reminiscamur: q2 iudex nr̃
diuites dimisit inanes. Nũq̃ de
ipetrãda admissoꝝ venia despe-
rem⁹: q2 mie ei⁹ a p̄genie in p̄ge
nies timẽtib⁹ eũ. Tu. R̷. Regalis
stirpis virginẽ ob sui pulcritudinẽ rex
sũmus adamauit: Clãdestinũ ↄnubiũ
Infãs p mr̃is vterũ exultãs reuelauit
V̄. Ioseph noli metuere qd̃ natũ ẽ ex cõ
iuge de spũ manauit. Clã. Gl̃a. In. P̄.
Te deũ. V̄. Ora p nobis sctã dei gẽt
trix. R̷. Vt digni effi. Lc. Iste v̄. di
cat̃ quotidie p octa. In laud. An.

Scādit mōtes aurora grē: luce fulgēs celestis glie: iust⁹ ferēs solē iusticie diē mōstrat noue leticie. ps. Dñs regna. añ. In cōcursu matrū cū gaudio pco paru⁹ carēs eloq̄o seruus regē nascēs i vtero: puer ifans colludit puero. ps. Jubił. a. Sener plena celesti munere rorē fusū cernēs in vellere: flāmā ignis rubū nō vrere iesse virgā clamat florescere. ps. De⁹ de⁹. añ. Saluatoris cōcept⁹ pādit virgo pura mr̄ effi cit: benedicta pdigne dicit in qua vite fruct⁹ exorit. ps. Bñd. añ. Mat pia plena virtutib⁹ deū laudat feruore spiritus ipsi psallēs cū sacris vocib⁹ quia respexit ancillā dñs. ps. Laudate. Capm. Ego mater pul. Hymn⁹.

O Salutaris fulgens stella maris generans plē veritatis solem: mater bonorum clemens famulorum/ suscipe votū.

Congratulamur et tuas conamur canere laudes/ que deo congaudes: sed non cōdignis preualemus hymnis dicere totum.

Quā veterana traxit in montana gressu festinam rosam matutinam: tibi iubilamus/ et concelebramus hec tua festa.

Vocē rachaelis exaudi de celis q̄ te nūc orat filiosq3 plorat potēs regia gr̄a diuina pellēs molesta.

O mediatrix orbis reparatrix: laus āgelorum: salus ifirmorum: flos femiarum: hostē aiarum reprime seuū

Sit bñdicta trinitas inuicta: p quā btā vgo corōata meruit frui fructu vētris sui nūc et i euū: amē.

V. Elegit eā de⁹. ā. Redēptor rex isrł venit i vgine: repleł elizabeth sacro spiramie pphetat puerul⁹ i ventre ordie mirāda fit nouitas: laus tibi dñe. ołō vts. Mēo. de do. et trini. priuati. Si hoc fef. i do. 9tige. nł. fiat mēo. de sctis. Ad. i. ā. Scādit. p. De⁹ in no. Ad. iij. ān. In 9cursu. ps. Legē po. cp Ego mr̄ pul. R. Diffusa est. V. Spe tua. Ad. vj. ā. Sener. p. De

Surge ppa amica mea colūba mea: formosa mea et veni: iā hyēs trāsijt/ ymber abijt et recessit: flores apparuert i tra nr̄a: tēp⁹ putatōis aduēit. R. Spe tua. V. Adiuuabit eā de⁹. Ad. ix. ān. Mat pia. ps. Mirabilia. cpm. [fec. lcp. Cāt co. 2.]

Veni colūba mea i foramīnib⁹ petre: i cauerna maceríe ostēde michi faciē tuā: sonet vox tua i aurib⁹ meis: vox ei tua dulcis ē: et facies tua decora. Deo gr̄as. R. Adiuuabit eā. V. Elegit eā. etc. Ad. ij. vesp. ā. Scādit mōtes. ps. Dixit do. Cōfitebor. Btūs vir q̄ timet. De pfundis. Memento. cp3 Ego mat pul. R. Felix parēs. Pro hymno dr̄ sequētia Letabūdus. q̄re i festo assūptio. V. Elegit eā. ān. Exultat virgo virginū in deo salutari cōfortās semē abrahe gr̄a singulari: quod patrib⁹ pmissū est in fide regulari verbū de celo missū est in tadio solari. ps. Mag. Mēo. de dñi: [Cāt co. 2.]

ca et de trin. sab. si hoc. fes. i sabba. cōtigat: sed nulla pcessio fiet his ves. cōpl. dicat vt s. ad. j. ves. ꝛ quotidie qn fit servi. de octa. nisi i festo sci martini: ꝛ trāslati. sci thome mart. tūc ad ɔpl. dicat ā. Miserere. sup p̄m. Cū suo. ꝛc. hy⁹. Salvator. Et in fine hymn. dicat Deo pri. ān. Lucē tuā. Quotidie ifra oct. fiat servi. de visitatōe cū regi. cho. nisi festū. ix. lc. itercurrat. Ad mat. iuit. hy⁹. āe. ꝛ ps. sicut i die. V. ꝛ R. scd̄z ordīez noct. añ lau. V. Ora p nobis. ꝛc. In lau. hec sola ā Scādit mōtes. ps. Dñs reg. Cp. hy⁹. ꝛ V. sicut i die. Quotidie p oct. sup ps. Bñd⁹ ꝛ Mag. nisi i dñica ꝛ i oct. die semp dicat āe. suo ordie q̄ ad. j. ves. dicebāt cū frequēti repetitiōe earūdē. Et etiā ad mēo. de oct. qñcūq3 de aliquo fes. ix. lc. fit servit. sēp dicat vna earūdē āax. ¶ Et notādū ē q i festo trāsla. scti martini fiant medie lc. de aplis: ꝛ nō de oct. nisi tm̄ mēo. de oct. etiā i fes. trāsla. scti thōe mar. ¶ Notādū est q in fes. scti martini ꝛ i alijs festis. ix. lc. ifra oct. visita. btē marie cōtigētib⁹ dñr ves. ꝛ mat. de sctā maria extra chorū sicut extra octa. eiusdē. ¶ Scd̄a die ifra oct. lc. j.

Sacrosctē militāti eccl̄ie cōgruū recteq3 visū est: vt q̄ regine celi gloriose dei gēitricis marie visitatiōis gratiā i sue tribulatiōis āgustia cogit exorare: pijssime visitatiōis illi⁹ qua salutavit elizabeth: festiuitatē debeat celebrare. Sic eni p̄ces maiestati ei⁹ venerabili⁹ offerūtur vt ex ātiqua beniuolētie decātatiōe sua beniuolētia ɔgrue est captāda. Magna hec festiuitas domui zacharie iocūdissima fuit. Et tāto nobis iocūdior eē deberet quo ipsi⁹ iessabilē hūilitatē: virginitatisq3 suauitatē in ea specialius celebram⁹. Rēia. de prio noc. lc. ij.

Exurgēs maria abijt i mōtana cū festinatōe: abijt gēma vginū: matrū gl'ia: mulier dec⁹: a q̄etis vallib⁹: a thalami delicijs: ad labores i mōtib⁹: fons affluēs i mōtana ascēdebat. Nūqd nō sūt delicie vginitat dec⁹ cū mūere fecūditat: hūilitat: isigne caritat. Fau⁹ distillās: mie viscera: plenitudo gr̄e singularis sctē seni elizabeth: sctis āgelis speciosa fctā est et suauis i huiusmodi delicijs suis sctā dei gēitrix. Mōs myrre mōs thur: cui⁹ iusticia sicut mōtes dei: mōtes scādit corpe: et nō minus mēte cōscēdit. Tu. lc. iij.

Certe nō vanis aspectib⁹ nō ociosis fabulis itēdebat: sed piarū meditationū sursū actiōib⁹ deuotis orōnib⁹: ꝛ vniuersarū vtutū exercicijs: quas pigmētari⁹ celestis in ipsa cōmiscuit: vt fragrās vga fumi ex aromatib⁹ añ ɔspe-

ctū dñi iugiter ascēdebat. Stre-
nuitatē īdiciū prudētie circūspe-
ctio: vginalis erubescētia notat:
cū annectit: cū festinatiōe. Forti
tudis donū ipa habuit: qz abru-
pta mōtiū festinant ascēdit. Pru
dētie circūspectionē aduertim⁹:
qz vagis nō est vsa discursibus:
sed sedula ceptis istituit deuotis
opib⁹ vginalis etiā erubescētia
in ipa clarescit: qz diu in publico
videri noluit. Tu. Infra oct. vi
sitatio. bte marie. Mēo. de aplis
hac die ad mat. ā O petre pastor cū
me & paule doctor magne nos xpo pta
hec purgatos cōiugite. vbi tn fuerit
oc. d apo. cū re. cho. dr ā Bti eritis.
v Annūciauert. or. De⁹ q ho. Hac
die vel. ext d. s. martio hoc mō ad
vs. sup ps. ā Iustū dedu. hi. fet. cp.
Ecce sacer. R Miles xpi. v Iste
cfes. v Amauit eū. ā Cōfessor do. ps.

Deus q ppl'o (Mag. oro.
tuo etne salutē btm mar-
tinū mistrū cessisti: psta qs vt q
executor mādator tuor extitit i
tris: itercessor nr semp eē dignet
i celis. p d. Prio mēo. de scā mat.
deīde mēo. de aplis. ā Gliosi prici
pes trē quō i vita sua dilexert se: ita & i
morte nō sūt sepati. v In oēs. Sz vbi
fiūt oc: d apo. cū re. cho. dr ā Tra
dēt eū. v In oēs. Alia mēo. de. s. ma.

¶ Tertia die de. s. marti. ad mat.

Beatus martin⁹ cū ad- L. j.
huc ad epatū turonice ec-
clesie peteret: & erui a mōasterio
suo de facilli nō posset: qdā simu-
lata vxoris sue ifirmitate roga-
uit eū vt exiēs eā visitaret. Tūc
rapt⁹ licet iuit⁹: oim cōsensu eps
cōsecrat. Sūpto aūt epatu eadē i
corde ei⁹ hūilitas/ eadē in vestitu
ei⁹ erat q prt⁹. Sicqz epi dignita
tē iplebat: vt vtutē mōachi nō de
sereret. Tu.

Anno sexage- L. ij
simo quarto post trāsitū bti mar
tini btūs ppetu⁹ pdicte sedis eps
corp⁹ bti martini trāsferre dispo
suit. Cōuocatisqz vicinis abbati-
bus & clericis cū hoc i kalēdis iu
lij agere vellēt vigilata prt⁹ vna
nocte: p totā diē laborātes nichil
pficiebāt. Tūc qdā ex clericis ait.
Scitis quia post triduū natalis
epatus eius est: & forte in hac die
nos transferre se admonet. L. iij.

Quarto aūt die accedentes nō
valebāt mouere sepulcrū. Pauo
re aūt oēs exteriti vasculū tra co-
opire cogitabāt. Tūc appuit eis
venerāda canicie senex dicens se
abbatē: & ait. Quid turbamini: &
tardatis? Nōne videtis btm mar
tinū astātē vos iuuare paratū: si
man⁹ apponatis? Et iactās palliū
posuit manū cū alijs ad sarcopha
gū. Mox ptinus cū sūma leuitate
cōmotū: i locū quo nūc honorat:
cū hymnis dño annuēte pducit.
Post hec reqsitus senex nec exire
visus ē: nec ibi iuenit. Medie lc.

de apl'is. V. In oem terra. Lec. iiij.

Beatissimorum apostolorū petri et pauli triūphū hodierna die fidelissime celebrem⁹: vt per quos initiū diuine cognitionis accepimus: per eos vsqz in finē sc'i captamus regni celestis augmentū. Qui i cōspectu gētis hūani mirabiles apparuerūt: dū in eorū agnitiōe iuitant: q̄ spualē do deficiūt persecuti: et deficiēdo spualēt iterēpti. R. Ecce ego mitto vos. q̄re in cōi vni⁹ apl'i. lec. v.

Nō pōt vllaten⁹ explicari vbis: qb⁹ modis hec interfectio p̄ciosa pēsat. Moriūt petr⁹ et paul⁹ abiecti: et orbis terrar accipiūt p̄ricipatū. Moriunt mūdane eruditōis ignari et existūt celestis doctrine gnari Moriūt captores pisciū: et efficiūt piscatores hoiz. Moriūt soliti maria p̄scrutari mediocris artē officio: et reddūt sc'i examiatores et iudices. R. Tollite iu. l. 6.

Moriunt terene dignitatē extranei: et eorū pōtificio celū aū reserat aū claudit Moriūt aliqn̄ nō morituri: et p̄dones noctē efficiūt eterne. O admirāda cōmercia: q̄ nulla possūt estiatiōe taxari p pe trū et paulū vnigēiti sacrū corp⁹ de⁹ exornat: et i eis eccl'ie sue fūdamētū cōstituit. R. Dū stete. Tres

Ultī. l. v expo. euā. S. lucā. In il. t. Di. ie. dis. s. Nolite timere pusill⁹ grex: q2 cōplacuit pr̄i v'ro dare vobis regnū. Et r. Omel. b'ti augustini ep̄i. lec. vij.

Luce 12.

Pusillū gregē electorr vel ob cōparationē maioris mūeri reprobor: vel poti⁹ ob hūilitatē deuotionē dn̄s noiat. Qr videlz eccl'iaz suā q̄ talibet nūerositate iā dilatatā: tn̄ vsqz ad finē mundi hūilitate vult crescere: et ad p̄missū regnū humilitate p̄uenire. lc. viij.

Ideoqz ptra labores blāde p̄solat⁹: q2 ei regnū dei q̄rere p̄cepit et eidē regnū a patre dādū p̄placita bēignitate p̄mittit dicēs. Uēdite q̄ possidetē et date elemosinā. l. 9

Nolite iḡt timere ne p̄pt regnū dei militātib⁹ huius vite necessaria desint: q̄netiā poti⁹ possessa p̄pter elemosynā vēdē hortat. Nō tunc digne fit qn̄ q̄s semel p dn̄o suis oib⁹ spretē: nichilomin⁹ post hoc labore manuū vn̄ et victū trāsigē et elemosynā dare q̄at opat. Un̄ glat apl's dicēs. Argētū et aurū aut vestē null⁹ p̄cupiui: ipi scitis: qm̄ ea q̄ mihi op⁹ erāt: et his q̄ mecū subministrauert man⁹ apposui. Ista oia ostēdi vobē qm̄ sic laborātes oportet suscipe ifirmos.

Tu. Cetera de p̄ibni⁹ et c. et pōti. p̄mo fiat mēo. de sctā mar. deinde mēo. de apl'is. ā. Bti eritē. vbi tn̄ fiāt oct. de apl'is cū reg. cho. v. ā. Petrus apl's. et sic deinceps. V. Aunūciauert. oro. De⁹ q̄ hodi. Hac die ert ves. de sctō martio cū mēo. de

4

1

scã maria ꝫ de apl̃is cũ hac ã. Tra
Eñ vẽt ei vos. ¶ Quarta lc. l. j
Intrauit domũ zacharie.
Felix zacharie dom⁹ q̃ tãta hospi
ta letari, pmeruit Felix dom⁹ vbi
est ꝯgregatio sctõꝝ feliciũ. Felix
nãqꝫ elizabeth felicioꝛ iohẽs: feli-
cissima maria: sꝫ ies⁹ felicitas et-
na. Et salutauit elizabeth. Festi
nat sctã senex i obuiã puelle: sꝫ le
ticie mr̃ sereno vultu purꝫ mani-
b⁹ ꝫ deuotꝫ eã arripuit ãplexib⁹:
dulci voto iocundoqꝫ eloq̃o: fauo
labioꝝ distillãte: melliflua eã sa-
lutatõe puenit. l. ij. Nõs mel
le⁹ scaturiẽs i vtero riuos mellí-
fluos habuit: ꝫ exteri⁹ melleã la-
bijs v̈giels dulcedinẽ deriuauit.
Ex caritatꝫ feruoꝛe fiebat vt salu
tatõez tãte salutꝫ effectiuã nõ dif
ferret. Et fcm̃ ẽ vt audiuit saluta
tõez marie elizabeth: exltauit ifãs
l. z. in vẽo ei⁹. O vox v̈e saluta
tõis v̈eqꝫ salutꝫ. In hac voce salu
tifera curat̃ ifantul⁹ a reatu pcti
oꝛigĩalis añ tpis vsũ accepit scti
ficatiõis donũ. Spũscto afflat̃:
xp̃o ituẽs idicibili replet̃ gaudio
In gestu exltatõis: mẽbꝛa ifãtu-
la roboꝛãt̃. Quid mirũ: si i vtero
mr̃is v̈bi mr̃a fuit efficacia. Ve
re ppheta et plusq̃ ppheta: q̃ in
mr̃e pphetat. Vere tunc lucerna
ardẽs ꝫ lucẽs: quẽ sic poccupauit
flãma celestꝫ vt iã xp̃i sẽtiret ad-
uẽtũ q̃ nec sẽtire poterat vel seip-
sũ. Tu. Mẽo. de apl̃is cũ hac ã.
Petr⁹ apl̃s. Hac die et ves. de oct.
aploꝝ cũ mẽo. de scã mar. sic ifra
notat̃: sꝫ nl̃a pces. ¶ Si dies dñi
cus ifra oc. eue. hoc mõ fiat serui.
Ad. j. vs̃. ã. Scandit mõ. hi. Dixit
do. Cõfitebor. Btũs vir q̃ timet.
De pfũdis. Memẽto. ꝫ cetera oĩa
sicut l. j. die pter R̃. q̃d nõ dicet̃.
Mẽo. de apl̃is de do. ꝫ de trin. ꝫ
pces. ante crucẽ. In redeũdo de
oib⁹. s. ã. Saluatoꝛ mũ. v̈. Letami.
oro. Infirmitatẽ. Ad mat. p⁹. ãe.
hi. v̈. ꝫ R̃. sicut l. j. die dicãt̃. lc. j.

Postq̃ sũmi regis nũcius
salutiferũ illud aue defe-
rens elizabeth cognate mirificũ
cõceptũ regie virgini itimasset:
exhilarata est gaudio ꝫ fauoꝛe ca
ritatis accẽsa. Exurgẽs abijt in
mõtana cũ festinatiõe. Exurgẽs
inq̃t a q̃ete: videlicet sctẽ cõtẽpla
tiõis sui dilecti amplexib⁹ spũali
bus sponsũ suũ nichilomin⁹ in si
nu ferẽs: ipsoqꝫ surgẽte. Hec spe-
ciosa amica trinitatis de suo tha
lamo: colũba pudicicie pꝛoperat
de cauerna: non sine angelice co
mitatu militie: vt piũ officiũ ca-
ritatis psolueret: oẽmqꝫ iusticiaꝫ
angeloꝛum dña adipleret. lc. ij.
Virgo oli pr̃ib⁹ celitus pmissa
poꝛtãs illud p̃ciosũ depositũ: poꝛ
tãs on⁹ leue poꝛtãs a quo poꝛta-
bat̃ de cubili iã inotescẽda mũdo
pcessit: ꝫ post vmbꝛã legis q̃si no
ui tpis grata auroꝛa ꝯsurgẽs: so
leqꝫ iusticie mentes illustrãs die

salutʒ aduenisse mõstrauit. L. iij.

Et itrauit domũ zacharie. Hec dom⁹ dñi: tēplũ dei: sacrariũ spũs scti: ⁊ ipi⁹ diuinitat ʒ nõ solũ spũali verũetiã corꝑali gl'iosa hitatione repletũ. Hec est archa noui testamēti ipm ꝯtinēs testatorem: q domũ zacharie intrauit. O q̃ felix hec dom⁹: multo nãqʒ felicior ad eius bñdicēda introitũ: q̃ domus olim ab eodē/ad veteris huius figure ingressum. Lctõ. iiij.

Sancta ⁊ imaculata ṽginitas in maria/ salutauit elizabeth. Pulcrũ erat ⁊ dignũ admiratiõe spectaculũ: tã eminētis atqʒ amãtissime cognatõis deuotũ ituerí occursum. Salutatõis obseq̄o ꝑnouit seruã dña: seniorē puella. Plena celesti dulcedie/cognatã dulciter ãplexat: gaudiuʒ mr̃is habēs cũ ṽginitatis decore mr̃i pie ꝯgratulat sterili ꝓ miraculose fecunditatis honore. Lc. v.

Bñdict⁹ fruct⁹ i quo bñdicēde sunt oēs gētes: q est sup oms de⁹ bñdict⁹ in scl'a aiaꝝ esuriētiũ ⁊ sitiētiũ iusticiã: ipsorũqʒ angelorũ esca ⁊ pot⁹. Ex cui⁹ bñdictõis dulcedie tu accepisti a ceteris mlierib⁹ lõge differēti⁹. Ideo bñdicta tu i mlierib⁹: qr ipē te ꝑuenit i bñdictõib⁹ suauissime dulcedis. Singularē i mulierib⁹ ꝯsecuta es bñdictionē: vt sola sis ṽgo fecũda: mr: nõ cuiuscũqʒ sed dei. Nec eue maledictioni subiacens: aut legi grauida sine grauamie/⁊ pariēs sine dolore. L. vj.

Et factũ ē vt audiuit salutationē marie elizabeth: exultauit ifans i vtero ei⁹. Jocũda vox/eloquium dulce: qd exultare fecit in gaudio/ quē materna viscera claudũt. Mat salutat mrē: scificat ifãs ifantē: xp̃s baptistã iohãnē in spũ sctõ baptizabat. Johēs vero ꝑcursoris officium quod voce nõ poterat: exultatiõis gaudijs exhibebat. Tu.

In il. tpe Scḋʒ lucã. L. vij. Lu. j.

Exurgēs maria abijt i mõtana cũ festinatiõe in ciuitatē iude: ⁊ itrauit i domũ zacharie/⁊ salutauit elizabeth. Etꝛ. Omel. bti

Morale est oib⁹ vt q (abro. epi. fidē exigũt/fidē astruãt. Et ideo ãgel⁹ cũ abscõdita nũciaret vt fides astrueret: exēplo senioris femine/sterilisqʒ ꝯceptũ ṽgini marie nunciauit: vt possibile deo oē qd ei placuit assereret. Ubi audiuit hoc maria: nõ q̃si icredula de oraculo/nec q̃si incerta de nũcio/ nec q̃si dubitãs de exēplo: sʒ q̃si leta ꝓ voto: religiosa ꝓ officio/ festina pre gaudio / i mõtana ꝑrexit. L. viij.

Quo em̃ iã deo plena nisi ad supiora cũ festinatiõe ꝯscēderet: qr nescit tarda molimia spũs scti grã. Discite ⁊ vos mlieres sedulitatē: quã ꝑgnãtib⁹ debeatis exhibere cognat ʒ. Mariã q ante sola itimis i penetralib⁹ ṽsabat: nõ a publico ṽginitat ʒ pudor: nõ

a studio aspitas mōtiū:nō ab officio plixitas itinerꝫ retardauit. In mōtana cū festinatōe vgo officij mēoꝝ:iiurie imēoꝝ affectu vꝝgēte nō sexu relicta domo prexit Discite vgines nō circūcur l.ix sitare p alienas edes:nō demoꝛari i plateis: nō aliquos i publico miscere sermōes. Maria i domo sera/festina i publico: māsit apđ cognatā suā trib⁹ mēsib⁹. Etenī q̄ pter officiū venerat:iherebat officio. Māsit trib⁹ mēsib⁹/nō q̄ dom⁹ delectaret aliena:sed qꝛ frequēti⁹ videri i publico sibi displicebat/Tu. In lau.hec sola ā. Scā dit mōtes. Cp. ꝛ cetera sic i p̄ria die. Ad.j.ꝛ ad alias hoꝛ.oia fiāt sicut īfra oct. Quita die de oct.apłoꝝ rū petri ꝛ pauli ad vs.ān. Estote fortes.hi.fer.cp. Hi sūt viri mie. ꝛ alia cp.reqre i fes.sctōꝝ iohis ꝛ pauli. R. Qui sūt isti.hy⁹. Aurea luce. V. In oēꝫ ṫrā.ā. O glorioſi apłi colūne eccłie veritatis pcones lāpades ardētes vos igne spūs scī fugatꝫ erroꝝ tenebrꝫ mūdū illuīastis:itercedite p nobis ad deū q̄ vos elegit.p. Mag.oro

Deus cui⁹ dextera btm̄ petrū āmbulantē i fluctib⁹ ne mergeret erexit:ꝛ coapłꝫ ei⁹ paulū ṫtio naufragātē de pfundo pelagi liberauit:exaudi nos ppici⁹ ꝛ ꝫcede:vt āboꝝ meritꝫ eṫnitatis gliam cōsequamur. Qui viuis. Mēo.de.s.mar. Ad mat.ir.le.in uit.iij. Regē apo.p. Uesi.hy⁹. Aurea lu.āc.ꝛc.oia de cōi hyst.vni⁹ apłi/cū lect.seqn. Lctō.j.

Gloꝛiosissimos xpiane fidei pꝛīcipes ānuis solēnitatibus venerantes frēs kmi ipm deū ac dñꝫ nrꝫ q̄ hui⁹ auctoꝛ ē fidei debita religione veneremur. Tu.ij

Apostoli ei latino sermōe dicūt missi. Qui ergo honoꝛāt missos: manifestū est eos honoꝛare mittētē. Qm̄ dignitas q̄ defert ministris:illi sine dubio cui⁹ sūt mistri De suppliciis (exhibet.lc.iij. patrū nroꝝ p xpi ꝫfessione suscep̄tis fidelib⁹ gaudijs exultem⁹: qm̄ q̄ de martyꝛū moꝛte letātur: martyꝛes cū xpo nō dubitant regnare post moꝛtem. Lectio.iiij.

Nos ergo frēs oim eccłiarū reuerēdissimos pr̄es/petrū dico et paulū piissimis studijs honoꝛemus:qb⁹ xpi pstāte gr̄a fact⁹ est de moꝛte natalis:qbus finis vite viuēdi initiū dedit:qb⁹ vt ait ipse apłs paul⁹ viuere xps erat/ꝛ moꝛi lucrū.lc.v.

Erat eis vtiq̄ (ri lucrū.lc.v. xps viuere:qꝛ totū pficiebāt xpi ecclesijs qđ viuebant. Erat eis ꝛ moꝛi lucrū:quoꝝ coꝛruptiōi icoꝛruptio succedebat/ꝛ dāna p̄sētiū tēpoꝝ lucra ppetua seqbāt.Tu.

Ambo apłi claues a dño l.vj. pcepert:sciētie paul⁹/potētie petrus. Una die passi sūt:vt ad xpꝫ parit puenirēt: vno i loco/idest i roma:qten⁹ vbi mūd⁹ caput habebat imperij/ibi xps collocaret

regni sui p2incipes. Tu. Tres ulti

Ime. Lc. ẟ expo. euã. S. mat. Ail. t. Jussit iesus discipulos suos ascẽdere i naviculã: & p̄cedere eum trãs fretũ/ donec dimitteret turbas. Et dimissa turba/ ascẽdit i mõtẽ solus o2are. Et rel. Omel. bti augustini epi. Lc. viij.

Cũ sctm̃ evangeliũ legeret/ audiuim⁹ naviculã piclytãtez/ xp̃m piclytãtib⁹ subuenientẽ/ petrũ beniẽti xp̃o occurrẽtẽ. In q̃b⁹ oib⁹ miraculũ expectauim⁹: mysteriũ req̃ram⁹. Quãto ei possum⁹ de diuinis opib⁹ q̃ legũtur/ intellectũ alicui⁹ mystice significatiõis exculpere: q̃si de abstracti fauo2ũq3 mellis mella p̄ducim⁹: vel xp̃i discipl'os imitãtes spicas mãib⁹ cõfricam⁹: vt ad latẽtia grana p̄ueniam⁹/ & i eis vitã iueniam⁹. Tu.

Ascẽdit ergo dñs nr̃ ies⁹ Lc. viij xp̃s i mõtẽ sol⁹ o2are. Mõs: altitudo ẽ. Quid est i hoc mũdo alti⁹ celo? Quis em̃ i celo ascẽdit: optime etiã novit fides vr̃a. Cur i mõtẽ sol⁹ ascẽdit? Q2 nemo ascẽdit i celũ: nisi q̃ de celo descẽdit/ filius hois q̃ est i celo. Quãuis & Lc. ix. i fine cũ venerit & nos oẽs sua mẽb2a collegerit/ ac levauerit i celũ etiã tũc sol⁹ ascẽdet. Q2 caput cũ co2po2e suo: vn⁹ est xp̃s. Nũc aũt caput soluz ascẽdit: mediato2 dei & hoim hõ est xp̃s iesus. Xp̃s ascẽdit sol⁹ o2are: q2 ip̄e ascẽdit ad patrẽ p̄ nobis iterpellare. R. Dedisti hereditatẽ. In lau. ã. Hoc ẽ p̄ceptũ. p̄. Dñs reg. & cete ãe. q̃ sequunt de cõi apl'o2. cp̄. Hi sũt viri. hy⁹. Exultet ce. ẟ. Annũciauerũt. ã. Isti sũt due olive. q̃re hãc ã. i die sctõ2 iohis & pauli ad. j. vs̃. oro Deus cui⁹ dexte. Mẽo. de. s. mar. Ad. j. & ad alias ho. ã. R. & ẟ. ẟ cõi apo. Cp̄. vts̃. i fer. sctõ2 ioh. & pauli cũ o2õe diei. Sexta die ẟ trãsl. sci thome ad. j. vs̃. sr̃ p̄. ã. Iste sctũs. p̄l. fer. cp̄. Dis põti. R. Jacet granũ. hy⁹. Martyr dei q̃. ẟ. Glia & ho. ã. Pasto2 cesus i gregis medio: pacẽ emit cruo2is p̄cio: o let⁹ dolo2 i tristi gaudio grex respirat pasto2e mo2tuo: plangẽs plaudit mr̃ in filio: q2 vivit victo2 sub gladio. p̄s. Mag. O2atio

Deus q̃ nobis trãslationẽ bti thome martyris tui atq3 põtific̃ celeb2are 2cedis/ te supplices exo2am⁹: vt ei⁹ meritis & p̄cib⁹ a vicijs ad v̄tutes/ & a carcẽ trãsferamur ad regnũ p̄ dñi3. Mẽo. de apl'is p2iuati. ã. In regnãtoẽ. ẟ. Annũciauerũt. oro. Deus cui⁹ dexta. Alia mẽo. de scã mar. solẽnit. Ad 2pl. oĩa fiãt sicut i fer. scẽ trin̄. ad mat. iuit. Adsũt thome marty2is solẽnia Virgo mr̃ iubilet ecclia. p̄. Vesp. hy⁹ Martyr dei. In. j. no. ã. Summo sacerdotio thomas sublimat⁹ est in virũ aliũ subito mutat⁹. p̄. Btũs vir. ã. Monach⁹ sub clerico clã cilicíat⁹ carnis carne fo2tio2 edomat conatus. p̄. Quare fre. ã. Culto2 agri tribulos euellit: & vulpes a vineis arcet & expel

ut. p̄ Dn̄e q̄d mr. V̄ Gl̄ia ꝛ ho. L. j.
Gloriosissimi martyꝛ thōe trāslationem fr̄es k̄mi dignis i dn̄o laudib⁹ recēsētes/ pie mētis affectu pēsem⁹: q̄ quasi felici p̄sagio in ipsi⁹ trāslatōe cōcurrebant. Anno igit̄ q̄nquagesimo a passiōe sua: ei⁹ trāslatio adipleta est. Hic em̄ ānus iubile⁹ est: id est remissionis. Unde honoꝛi⁹ papa terti⁹ accessuris ad solēnitatē trāslatōis ei⁹ annuatim remissiones tales ꝯcessit: q̄les retroactis tp̄ib⁹ nusq̄ meminim⁹ romanos pōtifices indulsisse. Tu. R̄. Stridēs liuoꝛ thome supplicio/ thome gen⁹ dānat exilio: Tota sim̄l exit cognatio. V̄ Oꝛdo/ sexus/ etas/ ꝯditio: nullo gaudet hic priuilegio. Tota simul. L̄c. ij.
Ad memoꝛiā reuocemus q̄ die martꝭ bti thome martyꝛis trāslatio p̄rimo celebꝛata est: die enim martꝭ circa btm̄ martyꝛē multa sp̄āliter ꝓuenerūt. Die igit̄ martis nat⁹ est: die martꝭ i exiliū act⁹ est. Die martꝭ apd̄ pōtiniacū apparuit ei dn̄s: dicēs. Thoma thoma: glificabit̄ in sanguie tuo ecclesia mea. Die martis ab exilio reuersus est: die martꝭ occubuit. Tu. R̄. Thomas manū mittit ad foꝛtia/ sp̄nit dāna/ sp̄nit oppꝛobꝛia: Nulla thomā frāgit iiuria. V̄ Clamat cūctis thōe cōstātia: oē solū ē foꝛti p̄ria. Nul.
Qualiter aūt ei⁹ trāslatio L. iij. adipleta ē: audiam⁹. Uenerabil̄ p̄r stephan⁹ cātuariēsis archiep̄s richard⁹ sariburiēsis ep̄s walterus poꝛ ꝛ ꝯuēt⁹ tot⁹ cū hymnis ꝛ cāticꝭ sp̄ūalib⁹ ad sepulcrū bti thome ꝑuenerūt: vbi totā noctē q̄ diē trāslatiōis ei⁹ p̄cessit: i vigiliis ꝛ orōnib⁹ agebāt. Tu. R̄. Jacet granū opp̄ssum palea: iust⁹ cesus p̄rauoꝛū framea: Celū domo cōmutās lutea. V̄. Cadit custos vitꝭ i vinea: dux i castris cultoꝛ i area. Celū. Gl̄ia. Te. In. ij. noc. ā. Nec agnos sustinet lupos deseuire: nec i oꝛto olerū vineā trāsire. p̄. Cū iuo. ā. Exultat vir optim⁹ sacer ꝛ isignis: ne cedat ecc̄le dignitas idignis p̄ Uerba. ā. Exultātis p̄dia p̄da sunt malignis: sed i igne positum nō exurit ignis. p̄. Dn̄e do. nr̄. V̄ Posuisti do.
Post mediā noctē q̄ttuoꝛ sacerdotes ad hoc electi L. 4. ad sepulcrū accedētes: sc̄tissimū ipi⁹ caput cū honoꝛe leuabāt: ꝛ cū deuotōe singl̄is deosculādū offerebāt. Tūc archiep̄s et ceti oēs i aspectu delectati sumentes p̄ciosas reliq̄as i q̄dā capsa reposuerūt Et eā ferreis serꝭ firmātes i locū honestū detulerūt/ vsq̄ i diē trāslatiōis solēnit̄ faciēde. R̄. Ex sūma rex leticia sūm⁹ fit plāct⁹ i eccl̄ia de tāti p̄soni absentia: Sed cū redeūt miracula redit pp̄lo leticia. V̄ Cōcurrit turba lāguidoꝝ: ꝛ ꝯsequit̄ gr̄a; b̄nficioꝝ.
Aduenientē igitur L̄c. v. Sed. trāslatiōis die p̄esente maxima multitudine tā diuitū q̄ pauperū: pādulphus ap̄lice sedis legatus arensis ꝛ remensis archiep̄i:

episcopi abbates cū comitibus & barōnib⁹ p̄dictā capsā p̄sente rege hērico tertio sup hūeros suos susceperūt: & in loco quo nūc honorat: cū oī gaudio collocauerunt. ℟ Mundi florē a mūdo cōteri rachel plorās iā cessa cōtri: Thomas cesus dū dat funeri nouus abel succedit veteri. ℣ Vox cruoris vox sparsi cerebri mūdū replet clamore celebri. Tho. Lc. vj.

Btūs itaq3 martyr signis & miraculis p̄amabilis comitātib⁹ et sequētib⁹ totā sue trāslatōis solēnitatē adornauit: cecis ad visū: surdis ad auditū: mutis ad loqlā & mortuis ad vitā restitutis. ℟ Jesu xp̄e p thōe vulnera q̄ nos ligāt relaxa scelera Ne captiuos ferāt ad ifera Hostis mūd⁹ vel carnis opa. ℣ Per te thōa post leua munera āplexer̄ nos dei dexter̄ Ne. Glia. No. In. iij. noc. ā. Sathane satellites irrūpētes tēplū inauditū ppetrāt scelerā exēplū. Ps. In do. cōfi. ā. Strictā thōas ensib⁹ obuiā pcedit nō minis nō gladiis s3 nec morti cedit. ℣ Dñe q̄s hi. ā. Felix loc⁹ felix ecclia i qua thōe viget mēoria felix t̄ra q̄ dedit p̄sulē felix illa q̄ fouit exulē felix p̄r succurre miser3 vt felices iūgamur supis. ℣ Dñe i vir. ℣ Just⁹ vt. Scd3 lucā. Lc. vij. Hō q̄dā nobilis. Et reliq. De cōi vni⁹ mr̄. & pōt. ℟ Thōe cedūt & parēt oīa pestes morbi mors & demonia Ignis aer tell⁹ & maria. ℣ Thomas mūdū repleuit glia thōe mūd⁹ prestat obseq̄a. Ignis. Lec. viij. & ix. de ppetate scti thome legāt. Lc. viij.

Quidā etiā vir causa orōis limina btī thōe i ipi⁹ trāslatiōe volēs visitare ad pōtē kaynford die ppe lōdon̄. puenit. Circa igit̄ mediū pōtis obuiās caro i aquā piect⁹ est. Hic vo nō imēor sui sctm̄ thomā i auxiliū ei⁹ iugit̄ iuocauit petens ne pegrinū suū pire pmitteret. ℟ Nouis fulget thōas miracl̄is mēbrā domat castratos macul̄: Ornat visu puatos ocl̄is. ℣ Mūdat lepre cōspsos macl̄is soluit mortā ligatos vicul̄. Quiqes igit̄ ad aq̄ fū- Lc. ix. Ordū & totidē ad aq̄ sūmitatē reuersus ad aridā t̄rā piect⁹ ē. Tūc ille firmit̄ cōtestat⁹ ē se nec i ore nec i narib⁹ aliquā aq̄ molestiā sēsisse: excepto q̄ i casu suo parū aq̄ salse hauserit. Adiecitq3 q̄ cū mergi cepisset q̄da3 ep̄s eū vt mergi nō posset supportauit. Consūmata est hec trāslatio sctissima p̄ciosi corporis scti thome in ecclia cātuariēsi āno gr̄e millesimo ducētesimo vigesimo: nonis iulij hora quasi t̄tia a passiōe ipius martyris āno q̄nquagesimo. Tu. ℟ Jesu bōe p thome merita nostra nobis dimitte debita Et a trina nos morte suscita. ℣ Actu mēte vel visu pdita pietate restaura solita. Et a. Glia. Et a. ℣ Ora p nobis btē thoma. In lau. ān.

Granū cadit copiā germiat frumēti alabastrū frangit̄ fragrat vis vnguēti. ℣ Dñs reg. ā. Tot⁹ orbis martyris certat i amorē cui⁹ signa singl̄os agūt i stuporē. Ps. Jubil̄. ān. Aqua thome

quinquies varians colorē in lac semel trāsiit quater ī cruorē. ps. Deus deus. aā. Ad thome memoriā quater lux descēdit: et ī scti gl'iam cecos accēdit. ps. Bnd. aā. Tu p thome sanguinē quē p te ipendit: fac nos christe scādere quo thomas ascēdit. ps. Laud. cp. Dis pōtifex. hy. Deus tuorū militū. v. Just' germinabit. aā. Opē nobis o thoma porrige: rege stātes. iacētes erige: mores/actus et vitā corrige: et ī pacis nos viā dirige. ps. Bnd'. orō Deus q nobis. Mēo. de scā maria. Ad. j. aā. Granū cadit. ps. Deus i noie. aā. Gr'as tibi. ps. Quicūq. Ad. iij. aā. Tot' orbis. ps. Legē pone. Cp. Dis pōtifex. R. Gl'ia et hono. v. Posuisti do. Ad. vj. aā. Aqua tho. ps. Defecit. cp. Nemo sumit. R. Posuisti do. v. Justus vt pal. Ad ix. aā Tu p tho. ps. Mirabilia. Cp. In ecclesijs al. R. Just' vt pal. v. Just' ger. Ad. ij. vs. sup ps. aā. Granū ca. ps. i. fer. cp. Dis pōtifex. R. Jesu bone. hy. Deus tuorū. v. Just' ger. aā. Salue thoma vga iusticie/mūdi iubar robur ecc'lie/plebis amor cleri delicie: salue gregis tutor egregie/salue tue gaudētes gl'ie. ps. Mag. orō. Deus q no. Mēo. de sctā mar. Si hoc fes. trāslatiōis scti thōe ī sab. ptige. tunc ad. j. vs. reliquorum fiat mēo. de dn̄ica et de trini. sub silentio: deinde sol. mēo. de sctō thōa/ac etiā de oct. visitatiōis btē marie.

¶ Septima die. Lectio. j.

Et repleta est spū sctō elizabeth. Cōsolari confortare/et opē salutis conferre: aduenerat vgo pia. Et ecce i prīa obuiatiōe repletur spū sctō: xp̄s tacito expectatū desiderio cernit adesse p̄sentē. Et ei' se genuisse cōspicit p̄cursorē. Qui ocl'os apuit filij/ ocl'os aperuit et matris: vt et ipsa cerneret qd filij exultatio designaret. L. ij

Et si senē tedeat grauidari: qd est q tāto ihabitāte paraclyto/et i tāta nouitatū gaudijs leuiter nō ferat. Clamauit voce magna et dixit. Bndicta tu i mulierib': et bndict' fruct' vētris tui. Mulier gratiosa inuenit gl'iam deuotissime visitatiōis: officiosissime puenītis salutationis: gl'iaz digne pmeruit vere laudis. Que se velut vnā de ceteris mulierib' ostēdebat: que et q̄pta erat digne spiritus sctūs declarabat. Tu. L. iij.

Clamauit voce magna: non tā clamosa/q̄ deuota. Nec soluz ad intētionē loquētis referēdū est/q dicit voce magna: sed q vba magni mysterij platura eēt isinuat. Magna eni vox: aliqd magnum sentire demōstrat. Magna etiaz voce dicenda est vsa fuisse: qz illā vocē cū magna cordis exultatōe in cōmēdatione magne virginis pferebat. ¶ In oc. die visitatōis btē marie ad primas vs. sup ps hec sola aā. Eterni patris. ps Dixit dns. et ceti ps. de scā mar. Cp. R.

& cetera oia sicut ad .j. vs. Ad mat.
Inuit. trip. tota cātet hys. sicut i

Beata prius ste (pria die. l. j.
Brilis elizabeth cū gaudiū i
vtero p p̄sētiā marie gustauerit:
p̄missa mulier excellēti glīa sub
didit. Et bñdict⁹ fruct⁹ vētr tui.
In fructib⁹ bñdict⁹: sed signant
vētr tui padisi voluptat aureole
aromatū orti 2clusi 2sistorij sps

Bñdict⁹ fruct⁹ (scti cultu. l. ij.
paterni vteri: est bñdict⁹ fructus
vētr tui. Hūc cernēs vētris mei
ifātul⁹ exultauit: p̄ciosus fruct⁹
celi ciuiū vitā p̄stās sēpitnā. Per
te dat hoib⁹: vt viuant ineternū.
Et vñ hoc michi: vt veniat mater
dñi mei ad me. Nō ignorat eliza
beth opationē sancti spūs: q pro
phete mater a mre dñi ad fructū
sui pignoris salutetur. Lectō. iij.

Uerū hoc nō sui meriti: sz diui
ni muner eē fatet. Illa nāqz q̄re
inqt hoc michi: qb⁹ meritis: qua
iusticia. Nōne mat dñi mei tr̄e
exaltāda ē sup choros angelorum.
Unde michi tāta maiestas. Cur
ifimā te exhibes dñi mei mater.
Cur latē vis lucerna mūdi: luna
plena solari luie: sol in quo sol iu
sticie posuit tabernaculū suum.
Miraculū sentio: mysterium nō

Ecce eñi (agnosco Tu. l. 4.
vt facta est vox salutatōis
tue i aurib⁹ meis: exultauit i gau
dio ifans i vtero meo. Reuelāte
spū sctō quo ipleta erat elizabeth
itelligit qd ifantis exultatio desi
gnaret venisse: saltē sctām matrē
illi⁹ cui⁹ p̄cursor futur⁹ erat. l. v.

Que ergo prius erubescebat on⁹
parturiētis: dū nesciret mysteriū
religiōis iā nūc bñdicebat. Et q̄
se pri⁹ occultabat qz filiū 2cepat:
nūc q pphetā genuit se declarat
Exultauit in gaudio inqt nō me
diocre gaudio/hoc ē spū sctō: sed
tāto intēsi⁹ / q̄to ifantul⁹ adhuc
ineptior naturalit ad gaudendū

Attendāt vani (haberet. l. vj.
gaudij sectatores quo dolore ad
mixtū est illōd: cui⁹ extrema luct⁹
occupat: q purū/q deliciosum sit
verum gaudiū/qd nōdū nati puuli
liqfacit. Hui⁹ gaudij pticipes: so
li dei amici sūt. Scdm lucā. l. vij.

In illo tpe Exurgēs maria (Lu. i.
abijt in mōtana cū festina
tiōe i ciuitatē iude: & itrauit i do
mū zacharie & salutauit elizabeth
Etc. Om. de diuersis tractatib⁹

Ecce virgo btā es ppt btitudis
tue singularē p̄rogatiuā/per sin
gulas gñatiōes. Tā chara es oi
bus/tā amabilis vniuersis / et tā
deuota: vt dignū est q oēs te bea
tificēt affectu: vt si cūcti loqui ge
stiāt: quicqd dicatur de indicibi
li eo ipo q dici potest vel potuit:
minus placeat/ minus acceptet.
Quia fecit magna qui potēs est:
et sanctum nomē eius. Lec. viij.

Potēs ē sctūs dñs: magna ꝛ scā fecit icarnatōis / videlȝ ꝛ redēpti onis mysteria. Que oia p̄ri⁹ facta trāscēdūt: ꝛ ipa i me ꝛ michi fecit ad meā magnificationē singularē. Misit apd illā q̄si trib⁹ mēsib⁹ felix parēs elizabeth cui soli assi stit vniuersi mūdi creator: cuius p̄sidiū ei⁹ ꝯfortat senectutē: cui⁹ fons leticie gemit⁹ ꝯsolat̄ laborā tis ātiq̄. Hui⁹ sctissime visitatōis audiuimus hystoriā: imitemur ꝛ Sedeat aia fi (formā. Tu. L. 9. delis cū maria i cōclaui ꝯscientie vacās delicijs ꝯtēplatōis supne. Cōsolabit̄ eā celestī nūci⁹: delicto sus videlicȝ sapor feruētissime de uotōis. In p̄posito felici ꝯcipiet xp̄ȝ. Honesta vo opatiōe p̄deūte in lucē xp̄ȝ pariet: florēter p̄seuerāte sēp gr̄a castitatī / post vbi ꝯceptū. Progressa ē mr̄ hūilitatī ad mōtana: vt elizabeth parturiēti solatiū dulce cōferret. Sic ꝛ aia q̄ iā honestū ꝯcepit p̄positū tēdat in mōtana virtutū: diligētī obsequij gr̄am egētib⁹ collatura. In lau. oēs āe. dicāt̄. Ad. j. ꝛ ad alias hor. oia fiāt sic̄ ifra oct. Ad. ij. vs āe. pt. ꝛ cetera sic̄ i p̄ria die: p̄ter R̄e. qd̄ nō dicet̄. ¶ Mēo. de mart. scīs septē frīb⁹. ā. Gaudēt i cel. V̄. Leta

Presta q̄s op̄s (mini. orō. de⁹ vt q̄ gl̄iosos martyres tuos felicē / philippū / vitalē / marcialē / alexandrū / siluanū / atq̄ ianuariū fortes in sua ꝯfessione cognouim⁹: pios apud te i nr̄a intercessione sentiam⁹. Per dñm. Ad matu. inuit. duplex. L̄c. j.

Tempore anthonij ipatoris: a p̄fecto vrbis publio cōpellebātur btā felicitas cuȝ suis filijs ad sacrificandū idolis. Cui felicitas r̄ndit. Nec blādicijs tuis dissolui potero: nec terrorib⁹ frāgi. Habeo ei spm̄ sctm̄: q̄ me vici nō p̄mittit a diabolo. Et ideo secura sum: q̄r viua te supabo: ꝛ si interfecta fuero / meli⁹ te vicā occisa. L̄. ij

Postea ꝯuocās p̄fect⁹ filios btē felicitatī: cepit cū eis agere vt sacrificarēt. Qui vidēs eor̄ imobilē in fide xp̄i ꝯstātiā: scriptī āthonio iperatori inotuit. Quos ille iussit diuersis supplicijs interire. E quib⁹: Januari⁹ L̄c. iij. Tu. post verbera virgarū et carcerē plūbatī occisus est: felix / ꝛ philippus fustib⁹ mactati: siluan⁹ p̄cipitio mactatus est. Alexāder / vitalis / ꝛ marcialis capitali sententia sunt puniti: mater vero eoruȝ ad vltimuȝ gladio iugulata est. Tu. Tertiū R̄e. Hec est vera fraternitas. Cetera oia de cōi plimoruȝ mart. ¶ Notandū est q̄ semp in prima dñica post festuȝ translationis sancti thome martyris celebratur festum reliquiarū scd̄m vsum ecclesie Sar: quod nuper celebratū fuerat i octa. die nati.

btē marie sub maiori. duplex fes.
vbicūq; reliq̄e habent/ vel corpa
mortuo⁊ sunt hūata. q2 licet sctā
ecclia i eo⁊ laude nihil solēnizat:
tñ cui⁹ honoris sūt apd deū nescit

¶ In festo reliqa⁊. Ad .j. vš. añ.

Sancti p fidē vicerūt regna/operati
sunt iusticia/ adepti sunt pmissiones.
ps. Laud. pue. a. Isti sunt scti q̄ p dei
amore minas hoim ptēpserūt: scti mar
tyres i regnū eternū exultāt cū āgelis:
o q̄ pciosa est mors sctō⁊ q̄ assidue assi-
stūt añ dñm/et abiuicē nō sūt separati.
ps. Laudate dñm oēs gē. a. Abster
get de⁹ oēm lachrymā ab ocl'is sctō⁊: ⁊
iā nō erit āpli⁹ neq; luct⁹/neq; clamor
sed nec vll⁹ dolor: qm priora trāsierūt.
ps. Lauda aīa mea dñz. a. Sanctū
est verū lumē ⁊ admirabile ministrās
lucē his q̄ pmāserūt in agone certamis
recipiēt a xpo splēdorē sempiternū / in
quo assidue felices letant. ps. Lauda
te dñz qm bo. a. Gaudēt in celis aīe
sctō⁊ q̄ xpi vestigia sunt secuti: ⁊ q2 pro
ei⁹ amore sanguinē suū fuderūt: ideo cū
xpo regnabūt ieternū. ps. Lauda ihrlz

Eccl. 44. Hi sūt viri mie quo⁊ Cp3.
iusticie obliuionē non acce
perūt cū semine eo⁊ pmanēt bo-
na: hereditas sctā nepotes eorū.
R. Iusti ipertuū viuēt/⁊ apd dñm est
merces eo⁊: Et cogitatio eo⁊ Apud al
tissimū. V. Ideo accipient regnū deco-
ris ⁊ dyadema speciei de manu dñi. Et
co. Glia laus ⁊ honor dec⁹/potestas/⁊
iubilatio pri ac nato spui sctō. Apud.

hy⁹. Sctō⁊ merit3. V. Letami. a.
Fulgebūt iusti ⁊ tāq̄ scītille i arūdine-
to discurrēt: iudicabūt natiōes ⁊ regna
Dbūt ineternū. ps. Mag. oro.

Presta q̄s ops de⁹: vt scte
dei genitricis sempq; virgis ma
rie: ⁊ sctō⁊ tuorū quo⁊ reliq̄e in
hac cōtinent ecclia nos ptegant
merita: quaten⁹ eo⁊ pcib⁹ trāqi-
la pace i tua iugit laude letemur
Per eūdez do. Meo. priuatim de
dñica ⁊ de trint. Ad 2pl. a. Sctō⁊
pcib⁹ cūctorū redde salutē corpis ⁊ aīe
xpe tuis famulis. ps. Cū iuoca. Cp.
Tu i nob3. hy⁹. Saluator mūdi
do. V. Custodi nos. a. Lucē tuā. ps.
Nūc di. Ad mat. iuit. Venite ado-
rem⁹ dñm: Qui i sctis glosus est. ps.
Ven. hy⁹. Sctō⁊ meritis. In .j.
noc. a. Sec⁹ decursus aqua⁊ plātauit
vineā iusto⁊: sed in lege dñi fuit volū-
tas eo⁊. ps. Btūs vir. a. Tanq̄ aurū
in fornace pbauit electos dñs: et quasi
olocausta accepit illos ieternū. ps. Qua
re fre. a. Si corā hoib⁹ tormēta passi
sūt: spes electo⁊ est imortalis ieternū.
ps. In dño cōfi. V. Letamini. lc. j.

Hodie dilectissimi oim sctō
rū quorū reliq̄e i hac ptinē
tur ecclia: sub vna solēnitat3 leti
cia celebramus festiuitatē: quo⁊
societate celū exultat: quo⁊ pro-
cinijs terra letat: quo⁊ triūphis
ecclia sctā coronat: quo⁊ pfessio
quāto i passione fortior: tanto est
clarior i honore. Qr dū creuit pu

gna creuit & pugnātiū gloria: et martyrij triūph⁹ mltiplici passionū adornat supplicio. Tu. R. Absterget de⁹ oēm lacrimā ab oclis sctōꝝ: & iam nō erit āpli⁹ neqȝ luct⁹ neqȝ clamor: sȝ nec vll⁹ dolor. Qm̄ priora trāsierūt. V. Nō esuriēt neqȝ sitiēt āpli⁹: & nō cadet sup illos sol neqȝ vll⁹ est⁹. Qm̄. L. ij.

Per grauiora eni tormēta grādiora fuere & p̄mia: dū catholica sctā mr̄ ecclia p totū orbē lōge lateqȝ diffusa: i ipso suo capite iesu xp̄o edocta est ɔtumelias crucis & mortē nō timere: magisqȝ roborata nō resistēdo sed pferēdo: cū vniuerso quos agmie iclyto carcer penalis iclusit: pari & simili calore vtutȝ ad gerēdū certamē gl'ia triūphalis īspirauit. R. Exltabūt scti in gl'ia: Letabūt i cubilib⁹ suis. V. Epulēt & exultēt i ɔspectu dei. Le. l. 3.

O vere btā mat ecclia quā sic honor diuie illuiat dignitatȝ quā vincētiū gl'ios⁹ martyrū sanguis exornat: quā iuiolate ɔfessiōis cādida iduit vginitas: florib⁹ ei⁹ nec rose nec lilia desunt. Certēt nunc carissimi singuli vtriusqȝ honorȝ āplissimas accipere dignitatȝ coronas: vel de vginitate cādidas: vel de passiōe purpureas. In celestib⁹ castris pax et acies habēt flores suos: qb⁹ milites xp̄i coronant. R. Iusti imppetuum. In. ij. noc. an. Dabo sctis meis locū noiatū in regno pr̄is mei dicit dn̄s. ps. Dn̄e

q̄s ha. an. Sctis q̄ in terra sunt ei⁹ mirificauit oēs volūtates meas iter illos. ps. Cōserua. an. Scti q̄ sperāt in dn̄o habebūt fortitudinē assumēt pēnas vt aq̄le volabūt & nō deficient. ps. Dn̄i est terra. V. Exultent iusti. lec. iiij.

Dei eni ineffabilis & imēsa bonitas hoc puidit: vt laborꝫ q̄dē tēp⁹ nō extēderet: nec lōguȝ faceret aut etnū: sȝ breue. Et vt ita dicā mometaneū: vt in hac breui & exigua vita agones essēt & labores. In illa vero q̄ etna est: corone & p̄mia meritoꝝ: vt labores q̄dē cito finirent meritoꝝ vero p̄mia sine fine durarent. Tu. R. Letami in dn̄o & exultate iusti: Et gl'iami oēs recti corde. V. Cātate ei cāticū nouū bn̄ psallite ei i vociferatiōe.

Ergo agite nunc frēs. L. v. Et aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatē celestē i qua scripti sum⁹ et ciues decreti. Nō sumus hospites: sȝ ciues sctōꝝ & domestici dei: & illi⁹ heredes: coheredes aūt xp̄i. Hui⁹ nobis vrbis ianuas aperiet fortitudo: & fiducia latū p̄bebit igressū. Cōsiderem⁹ ergo iclytā hui⁹ vrbis felicitatē: inq̄ptū ɔsiderare possibile est. Ut eni vere est: cōp̄hēdere null⁹ sermo sufficiet. Dicit de ea i quodā loco: sic q̄ aufugiet ibi dolor tristicia & gemit⁹. R. Scti tui dn̄e mirabile cōsecuti sunt iter seruiētes p̄ceptis tuis vt iuenirēt illesi: In aq̄s valī

dis terra apparuit arida et in mari rubro via sine ipedimēto. V. Victricem manū tuā laudauerūt pariter et decantauerūt dn̄e nomē sctm̄ tuū. In. lc. vj.

Quid hac vita beati⁹ vbi nō est paupertatis met⁹: nō egritudinis ibecilitas: nemo ledit/ nemo irascit/ nēo inuidet/ cupiditas nulla exardescit: nullū cibi desideriū nulla honoris aut potestat⁊ pulsat ābitio. Null⁹ ibi dyaboli metus: isidie demonū nulle: teror gehēne pcul. Mors neqꝫ corpis neqꝫ aie: sꝫ vita imortalitat⁊ mūere iocūda. Nulla erit tunc vnq̄ discordia sꝫ cūcta ꝯsona cūcta couenientia: qꝛ erit oim sctōꝝ vna cōcordia: pax cūcta et leticia ꝯtinua p ifinita scloꝝ scl'a. R. In circuitu tuo dn̄e lumē est qd nūq̄ deficiet: Ubi cōstituisti lucidissimas māsiones: Ibi requiescūt sctōꝝ aie. V. Lux ppetua lucebit sctis tuis dn̄e et eternitas tēpoꝝ. Ubi. Glia. Ibi. In. iij. noc. an. Iusti aūt ippetuū viuēt et apd dn̄ꝫ est merces eoꝝ ps. Exultate iu. a. Tradiderūt corpa sua ppt deū ad supplicia vt heredes fierēt i domo dn̄i. ps. Bn̄dicā. a. O q̄ gloriosū est regnū celoꝝ i quo cū xp̄o gaudēt oēs scti amicti stolis albis sequunt agnū quocūqꝫ ierit. ps. Quā dilecta. V. Iustorū aie in. Scd̄m matheū.

Mat. 5.

In illo tpe: Uidēs iesus turbas: ascēdit in mōtē. Et cū sedisset accesserūt ad eū discipuli ei⁹. Et reli. Om̄. ben̄. be. pt. l. vij.

Mons i quo sedet dn̄s mystice significat maiora pcepta iusticie: qꝛ minora erāt q̄ iudeis data sunt. Un⁹ tamē de⁹ p sctōs pphetas et famulos suos scd̄m ordiatissimā distributionē tēporū dedit minora precepta pplo: quē timore alligari adhuc oportebat: et per filiū suū maiora pplo: quē caritate iā liberari ꝯuenerat. Tu. R. Corpora sctōꝝ in pace sepulta sunt: Et viuēt nomia eoꝝ ieternū in gn̄atiōe et generationē. V. Sapientiā sanctoꝝ narrabūt oēs populi: et laudem eorū pnunciat oīs ecclesia sanctorū. Et vi. lc. viij.

Cū autē minora mioꝛib⁹ maiora maioꝛib⁹ dātur: ab eo dātur q̄ sol⁹ nouit cōgruentē gn̄i hūano exhibē medicinā. Sedēs aūt docet: qd ptinet ad dignitatē magisterij. Et accesserūt ad eū discipuli eius: vt audiēdis verbis illi⁹: hi etiā essēt corpe viciniores: q̄ pceptis implēdis etiā animo appropinquabāt. Tu. R. Propter testamentū dn̄i et leges paternas sancti dei persiterūt in amore fraternitatis: Qꝛ vnus semp fuit sp̄us in eis et vna fides V. Fuerūt sine q̄rela ante dn̄m: et abinuicem nō sunt separati. Quia. lec. ix.

Mystice etiā sessio dn̄i: icarnatio ei⁹ est: qꝛ nisi dn̄s icarnat⁹ esset: humanū gen⁹ accedere ad eū nō potuisset. Accesserūt aūt discipuli nō tm̄ loco: sed etiā fide et deuotione: vt susciperēt pacē pplo suo

Nisi eni illi accessisset: sanitas ad nos nō venisset. Et aperiens os suū docebat eos dicēs. Bti pauperes spū: qm̄ ipoꝝ ē regnū celorū. Tu. R. Cōcede nobis dn̄e q̄s veniā delictoꝝ & intercedētib⁹ sctis quoꝝ hodie solēnia celebram⁹: Talē nobis tribue deuotionē: Ut ad eoꝝ puenire mereamur societatē. V. Adiuuent nos eoꝝ merita quos ppria ipediūt scelera excuset itercessio: accusat quos actio et q̄ eis tribuisti celestis palmā triūphi: nobis veniā non deneges peccati. Talē. Glia. Ut. V. Justi autē iperpetuū viuent. R. Et apud. In laud. ān. Justoꝝ autē aīe in manu dei sunt & nō tanget illos tormentū malicie. ps. Dn̄s regn̄. ān. Cū palma ad regna puenerūt scti: coronas decor3 meruer̄t de manu dn̄i. ps. Jubil. ān. Corpora sctōꝝ in pace sepulta sunt & viuēt noīa eoꝝ ieternū. ps. De⁹ de⁹ me⁹. ā. Martyres dn̄i dn̄m bn̄dicite ineternū. ps. Bn̄d. ā. Exultabūt sctī i glia letabūt in cubilib⁹ suis. ps. Laud. cp. Hi sūt viri mie. hy⁹. Rex gliose mar. V. Mirabilis de⁹. ān. Te gliosus aploꝝ chorus: te pphetarū laudabilis numerus: te martyꝝ cādidat⁹ laudat exercitus: te oēs electi voce cōfitent̄ vnanimes btā trinitas vn⁹ de⁹. ps Bn̄d⁹. oro. Presta q̄s. vts. Mēo. de dn̄ica & de trinita. priuati. deīde fiat alia mēo. de oct. visitatōis solēniter / si hoc fest. ifra pdictā oc. eue. Ad. j. ā. Justoꝝ aīe. ps. De⁹ in noīe. Ad. iij. ā. Cū palma. ps. Legē pōe. cp. Hi sūt viri. vts. R. & V. de cōi plioꝝ martyꝝ ad oēs hor. dicāt. Ad. vj. ā. Corpa sctōꝝ. ps. Defecit.

Sapiētiā sctōꝝ narrāt ppli: & laudē eoꝝ pnūciat oīis ecclesia sctōꝝ. cp̄. Ecci. 44. Ad ix. ān. Exultabūt. ps. Mirabilia.

Corpora sanctorum in pace sepulta sunt: et viuēt nomina eoꝝ ineternum. Cp̄m. Ecci 44. Ad secūdas vespas ān. Justoꝝ anime. ps. Cōfitebor. Credidi. In couertendo. Eripe me. ij. Lauda hierusalē. cpm. Hi sunt viri mie. R. In circuitu tuo. hy⁹. Rex gloriose martyrum. V. Mirabilis deus. ān. Saluator mūdi. ps. Magn̄. Querē hanc ān. ad. ij. ves. in die oīm sanctorū sup pm. Magn̄. Oro. vts. Cōpleto. vts. Quandocunq3 festū. ix. lect. hac die cōtingerit: differat in crastinū: & fiat de talibus festis mēo. ad scdas vesp. de reliquijs sub silētio: nisi sit dupl. festū. Si vero aliqd festū maius dupl. vt dedicatio eccl'e: vel festū loci in secūda feria ptingerit: de eis fiant. ix. lect. ves. in dn̄ica de eis erūt: & solēnis mēo. de reliqs Si aliqd festū. iij. lec. hac die cōtigerit: nichil de eo fiat: neq3 sub silētio neq3 in audiētia: qd obseruet in oib⁹ maiorib⁹ duplici. fest. Quotidie ifra oc. & i oc. fiat mēo. de reliqs ad vs. & ad matu. & ad

missā/ siue de fer. siue de fest̄ sctōrū fit serui. cū hac ā. Corpa sctōꝝ. V. Bti ꝙ viro ōro Presta q̄s. ¶ Trāslatio scti bñdicti abbat̄. ix. lc. fiant nisi facte fuerint i. xl. tūc fiāt hic. iij. lc. ꝛ iuita. dupl. ōro

Intercessio nos q̄s dñe bti bñdicti abbatis tibi cōmēdet: vt qđ nr̄is merit̄ nō valem⁹ ei⁹ patrocinio assequamur. Per d. lc. j.

Cum diu gēs lōgobardorū ifidelitat̄ sue tenebris carere noluisset: ꝛ iugū dñi ferre detractās: eos ꝙ ferebāt ipugnare decreuisset: italiā venit nois xp̄i ipugnādi grā: ꝛ suo eā dñio subiugādi. Unde iter cetera faciora sua monasteriū eximij p̄ris benedicti depopulās reb⁹ oib⁹ ihabitabile reddidit: sicut āte idem ꝓphetie spū cognouerat: atq̃ prenūciauerat: ablatis rebus oibus monasteriū euersuri. Tu. lec. ij.

Hac itaq̃ patrata euersione et mult̄ affluētib⁹ ānoꝝ curriculis idē loc⁹ ad heremū redact⁹ cepit esse feraꝝ: ꝙ prius fuerat hitatio hoim: vsq̃ ad tēp⁹ clodouei reḡ frācoꝝ filij dagoberti. Tu. l. iij.

Prefat⁹ aūt rex cū egregijs polleret morib⁹ petitiōibusq̃ iustis ꝛ seruitio dei aptis assēsū p̄beret iterpellat⁹ est a bone mēorie leodebodo p̄re monasterij scti aniani qđ est sitū ꝓpe menia vrbis aureliane: vt mōasteriū ordini monastico ꝯgruū liceret sibi ꝯstruere i agro floriacēsi ꝙ huic petitioni libētissime acq̄euit. Tu. l. iiij.

Predict⁹ vo vir dñi leodebod⁹ in p̄dicto agro basilicā i honore scti petri et aliā i honore btē marie edificauit: et collegit p̄res ad seruiēdū deo sub norma regule: ꝙb⁹ p̄fecit abbatē noie nūmolū.

Iste aūt nūmol⁹ lectiōi stu l. v. diū dās iter cet̄a repperit i libris bti gregorij quomodo btūs bñdict⁹ agonis sui cursū in beneuētana cōsūmauerat ꝓuincia. Hic p reuelationē diuinā admonit⁹: misit ad dictā ꝓuinciā monachū nomie aygulphū: vt corp⁹ beati benedicti transferret. Tu. lc. vj.

Nō dispar huic iterea i cenomanica vrbe apparuit visio vt scil̄ ꝑgētes ꝛ ipi in eādē ꝓuiciā corp⁹ sororis sci bñdicti scolastica noie trāsferrēt: vt quos vni⁹ vtre habebat spaciū simul trāsferēdi ostēderent. Tu. Cū vo fiāt. ix. lc. tūc legāt. iij. vltie lc. de expōe euāg. Nemo accēdit lucernā. Cet̄a oīa de cōi vni⁹ ꝯfes. ab. ¶ Trāslatio scti Swithini sociorūq̃ ei⁹ epoꝝ ꝛ ꝯfes. ix. l. Cet̄a oīa d cōi pl'ioꝝ ꝯf.

Omnips sēpit̄ne cū hac orōe. de⁹ ꝙ hodiernā diē honorabilē nobis i bti Swithini ꝯfessor̄ tui atq̃ pontificis sociorūq̃ eius trāslatōe fecisti: da eccle tue i hac celebritate leticiā: vt quoꝝ solēn

tatē veneramur i terris: co℞ iter cessionib⁹ subleuemur in celis. p.

¶ Trāslatio scti osmūdi est sinodale celebratū: ei⁹ tñ depositio celebrat̄ p totā puīciā Cātuariēsi.

¶ In trāsla. sci osmūdi ad. j. vš. ān Suscipe cū gaudio mr̄ filio℞ i osmūdi iubilo pces famulo℞. ps Laud. pue. ān. Cōfessoris dñm gēs collaudet tota ⁊ in scti gl'iam reddat pia vota ps Laud. do. ān Erit ei⁹ spūs terrā misero℞ū: ⁊ itrat p meritz regnū beato℞. ps Lauda aīa. ān. Iste domū dñi sacrat⁹ fabricauit: ⁊ dispersos clericos simul ɔgregauit. ps Laud. dñz qm̄. ā. Lauda syō dñm magni cōfessoris: lauda piū p̄sulē cui⁹ est laboris: qcqd tuas ianuas bñ ɔfortauit: qcqd tuos filios iam letificauit. ps Lauda hirlz. Cp̄z.

Ecce sacerdos magn⁹ q̄ in vita sua curauit gētē suā: ⁊ liberauit eā a pditiōe: q̄ suffulsit domū ⁊ i dieb⁹ suis corroborauit tēplū. ℟ Miles ⁊ alme pr̄ osmūde dei gregis auctor xp̄o fūde pces ⁊ nr̄as ablue culpas. ℣. Ut nos vite sedē valeam⁹ scādere celsam. xp̄o. hy⁹. Iste cōfes. ℣ Amauit. ān. Cōfessor dñi precib⁹ succurre plebi Ut vicijs vacui valeant tibi cōsociari. Et tua quos reperis solennia p̄uenientes Tu ppl'i doctor fac vt tecū comitēt̄. p. Mag. Orō.

Deus cui⁹ ātiqua miracula etiā nostris tēporib⁹ ad tui nois magnificētiā ac laudē ⁊ honorē scti cōfessoris tui osmūdi coruscare sentim⁹: cōcede ppici⁹: vt cui⁹ ɔmēorationē colim⁹: ei⁹ itercessionib⁹ ⁊ in p̄senti seculo te gl'ificem⁹: et in futuro te pfrui mereamur. p.

Inuit. Oīps dñs laudet̄ trin⁹ ⁊ vn⁹: Qui dedit osmūdo celestia regna btō. ps Veni. hy⁹ Iste ɔfessor. In. j. noc. ān. Nat⁹ mox renascit̄ osmūdus fonte lotus a cunctis piaculis effectus mūdus totus. ps Btūs vir. ān Adolescētes pfugit schola litterali ⁊ tyrones superat arte militari. ps Quare fre. ān Iuuētutis terminos prudens trāsigebat: neqꝫ cōtra spm̄ caro preualebat. ℣ Dñe qd. ℣ Amauit eū. l. j.

Preuenim⁹ dudū noua solennitate dies natalicios saluatōis btissimi p̄sulis osmūdi festiuū celebrādo natalē: iāqꝫ illucescēte nobis trāslatiōis sue venerāda celebritate: quasi nouā eius i mūdū natiuitatē cū pleno cleri ac plebis iubilo solēniter renouam⁹. Hodie nāqꝫ deuota mater sarisburiensis eccl'ia dulcissimū alumnū: quē itra sua viscera plurimo anno℞ defluxu ab hūano aspectu recōdidit: hodie gl'ioso ei⁹ corpore in sublime trāslato desideratā diu gētibus palā profudit in lucem. Et quē quōdā vt granū mortificatū cadēs i terrā suscepit deīceps multiplici miraculo℞ fructu grauidata: hodierna tandē die aperto vtero edidit

sanctorūq3 ꝯfessorū collegio apłi
ca pridē auctoritate ascriptū sub
veneratiōe ꝯgrua demōstrauit.
℞. Presulis ꝯmūdi celebremus festa
iocūdi: qui pꝰ prudēs hūilis sobriusq3
pudicꝰ: Expletis curis itrauit gaudia
lucis. ℣. Auxit per merita sibi tradita
In sacre. K.ij. qnq3 talēta. Exple.
Trāslatiōis festiuitate assistimꝰ: ⁊
tñ nouiter mūdo exortū sctm̄ re-
uerentes natiuitatis vocabuluz
vsurpamus. Sed quorsū forsan
obijcit spectat hec rerum ꝯfusio.
Quid sibi vult i rebꝰ varijs tam
patēs abusio nominū? Rursuz si
stupēdū videbat pricipi iudeorū
hoiem nasci cū sit senex: qua fidu
cia ducamur credere ex vtero na
tum/ac demū fonte renatuz post
mortē renasci? Verū si i hac re ꝓ-
prietates discurrē docuerimꝰ ꝓ-
paginis naturalis facile transu-
mentiū licētia ꝑsuasū rei arbitra
mur iā mysteriū apd̄ nos agi diu
expectate natiuitatis. Aggredia
mur igit diligēter euiscerare pa
rabolā istā: iterimq3 qm̄ presenti
die ꝓlatis almi viri reliquijs ad
gl'iosuz i quo pausat scriniū: qua
si ad tripudia noui partꝰ ꝯcurri-
mus: delectet q̄so/delectet ꝓfeste
minꝰ sedulo itermiscere organa
diuie laudis. ℞. Ecce sacerdotē cu-
ius prudētia sctm̄: Suffulsit tēplū xp̄i
stabiliuit ⁊ edē. ℣. In vita placuit dño
plebem bene rexit. Suffulsit. Lc. iij.

Ut ergo a primordio cuiuslibet
gnationis initiū sumamꝰ: opor-
tet vt postq̄ intellexerimꝰ matrē
huiꝰ fecūdi germinis eccl'iaz san
ctā/in cuiꝰ visceribꝰ deuotissimꝰ
ꝑsul requeuit humatꝰ: deuz quoq3
q̄ solus scd̄z apl'm administrat se
men: tā egregij repullulamis pa
trē credamꝰ. Cuius imensa boni
tas vbi de spū btissimi pr̄is nouo
inter supos collato tūc celū dita-
uit: volēs ⁊ i terris de mortifica-
to grano fructū facere exijt semi
nare semen suū spargēs in terra
bona hoc semē magne vbertat3:
corpꝰ videlicet sctissimi viri mira
culis copiosuz. De quo semie pro
phetā non imerito locutuz fuisse
putādū est: cū virū metuētē dn̄m
i psalmis descripsit. Btūs vir in-
quit q̄ timet dn̄z: i mādatis eiꝰ vo
let nimis. Potēs in t̄ra erit semē
eiꝰ. Potēs vtiq3 erat hoc semē: dū
itra occulta subterranee matric3
receptacula voluebatur. Potens
inq̄ ad demones abijciēdos: po-
tēs ad morbos depellēdos: potēs
q̄dē suo suffragio/ac nr̄is q̄ttilli-
bet merit3 gr̄am dei abūdare fa-
cere i nobis. ℞. O q̄ presul nr̄ tecū
decet vt gratulemur qui mūdo moriēs
non desinis esse sacerdos: Celesti vita
frueris ꝑ scl'a cūcta. ℣. Iā cernis xp̄m
pr̄is a dextris residētē. Celesti. Gl'ia.
Celesti. In. ij. noc. A. Vir effectꝰ pro
spere neustriā regebat: tandē ꝑtes an-

glie potēs defendebat all'a all'. ℣. Cū iuoca. ā. Utrobiqꝫ regia iura dilatauit: ac in pace solita cūcta reformauit. ps. Uerba mea. ā. Sed ⁊ dom⁹ dñi maxim⁹ zelator pluris bñficii larg⁹ est fūdator. ℣. Dñe do. nr. ℣. Justū dc.

Vis pleni⁹ deuotissime cetera tā mire ppagationis secreta pādani⁹. Hactenus didicisti q̄ sctā cesarisburgi eccl'ia p̄clari pōtific osmūdi corpore tāq̄ virili semine fecūdata est. Uerū q̄ꝫ iuxta instituta nature nō mox suscepto semie: sꝫ multo pgressu fetus cōualescit i pfectū ita meritū btiviri successiuis miraculoꝝ signis cepit indies fideliū mētib⁹ magis innotescere. At sicut materia illa semiaria frequēti sui alteratiōe certis labētibus dierū curriculis nunc lactea post sanguinea: demū in moduꝫ masse carnea: ac post postremo apte figuratiōis liniamēta: vt spirit⁹ vitalis eā iformet suscipe idicat: pari ordie sustinuit dñs paulatim crescere sctm̄ suū: ac eo nōdū de corde fre leuato quotidiana pene nouitate signorū accurrētis ppl'i multitudie vterū mr̄is i quo tāto tpe repausauit vberi⁹ grauidari cōstituit. ℟. Proposito plebi magna virtute petēti: Sacra manus dñi subueniebat ei all'a all'a. ℣. Ut dauid est vnctus vt aaron est ipse sacerdos. Sacra manus. Lectio quinta.

Iam itellecta fecūditate mr̄is: supest vt supiorē ordinez nature nr̄o pposito adaptem⁹. Tūc em̄ sctā sarisburiaruꝫ ecclesia lacteo tm̄ coagulo foueri visa ē: qn̄ btā dei genitrix cui⁹ cādida virginitas lactei dulcoris silitudinē habet sola ipsi⁹ eccl'ie patrona cōstituta est. Sꝫ vbi etiā p merita sacerdot sui: cui quōdā incūbebat immolādo carnē ⁊ sanguinē xp̄i pctā ppl'i expiare non cessauit altissim⁹: ꝯferre languidis bñficia sanitat: exide post dignā veneratione rutulantissime dei mr̄is cepit etiā atqꝫ etiā corp⁹ gl'iosi pōtificis ab inumera plebe deuot affectib⁹ visitari. ℟. In regn̄ quondā ꝯspectu magnificat⁹ Nūc imortali gaudet cepisse corona. ℣. Deseruire deo malens q̄ regna tenere. Nūc imor. ℟. vj.

Deniqꝫ postq̄ ex itegro recēti⁹ supioris vite: ac miraculoꝝ testimonijs auctaqꝫ idies fama pōtificis nichil materie seu forme: qd tāte rei pōdus exigebat: deesse videbat nouissimis dieb⁹ istis: āno videlicꝫ quadrīgētesimo q̄nquagesimo sexto sup mille felicis recordatōis calixt⁹ papa tri⁹ p̄ridie nonas decebr: decretū future canonizatōis legitime pmulgauit. Quod dē die puidētia dina mag q̄ fortuitu id accidisse arbitramur: vt is dies q̄ osmūdū deposito carnis onē icolā fecit i cel': idē

inuolut; plimorꝝ ãnorũ curricu lis: pm⁹ eũ iudicãte ecclia iudica ret p scto venerãdũ in terr;. Tu. ℟. Cõfessor xpi felix felicit audi nos tibi deuotos laudiqꝫ tue famulantes. Ad ipetrandã veniã p crimine nostro: Quesum⁹ vt nobis celit⁹ obtineas. ℣. O pater osmũde clarũ dec⁹ vrbis et orbis: seruorũ gemitus tristes tu suscipe clemẽs. Ad. Glia. Quesum⁹. In. iij. noc. ã. Comes fact⁹ sagie cũ successit pri: cũcta dat ecclie bona sue matri. ps. Dñe qs ha. ã. Postremo dorsetie na ctus comitatũ: spreto mundo trahit ad psulatũ. ps. Dñe in vir. ã. Iã celestẽ obtinẽs pastor platurã: seruis tuis ipe tres vitã pmansurã. ps. Dñi est tra. ℣. Iustus vt palma. Lec. vij.

Statutis ergo pximis extunc kalẽdis ianuarij p termino tã scti operis pficiẽdi. Prefatus roman⁹ põtifex quẽ antea grãde ua senectus: ac decrepita ibecilli tas icuruabat: mirũ in modũ instãte pfixe celebritat; die: specialibt pie credit osmundi pfocinio repẽte cõualuit: ita vt stupentib⁹ cũctis q continuã ei⁹ inualitudinẽ expertã habuere diuia officia: ceteraqꝫ tãta necessaria mẽte roborat⁹ ꝛ corpore: pp̃ria i psona solẽniter execut⁹ sit. Uerũ qd multis ista strinxerim⁹ ꝛ sufficiat i ei⁹ laudẽ: vel id psertim ceterorũ pa ce sctõꝝ audacter pfiteri nõ facile repertũ: p quo deus tot centarijs ãnis/ tãqꝫ idesinẽter curã po puli opat⁹ sit. ℟. Ante deũ magnas virtutes opatus est osmũd⁹ sctũs: cui⁹ doctrina salubris Cũctas ecclias illustrat i orbe fideles. ℣. Mundũ ꝯtẽpsit iã celica regna subitrat Cũctas. L. viij

Intea sctõ sepe fata sarisburiẽsis ecclia/tanqꝫ grauidissima pa rẽs vicinã ptui pluris pũctõib⁹ ꝛ pressuris effecta: itẽqꝫ cupide vidẽdi scti: plebis põdere fatigata: anteceptu; hodierne festiuitatis officiũ illud hieremianũ pphetieũ iugiter igeminãdo clamauit: ventrẽ meũ doleo: vẽtrẽ meũ doleo/acsi apti⁹ voce ꝗtribũda dixisset. Satis ne michi soli est plusqꝫ trecẽtis annis anxiã ꝛ dolorosa; hoc post gẽiture mee nobile on⁹ clã itra viscera ꝯtinuisse. Uidete ceteras spõsas regni qꝫ expedite pignora sua sedẽ videte inqꝫ eas videte et me. Ego earu; aliquas generãdo pueni: sed ab eis pariẽdo pueta sum. Nõ sane itelligẽs nobilis vir richardus de bello cãpo: q eiusdẽ tũc ecclie magno fũgebat sacerdotio: adiunctis sibi decano ac fratrib⁹ paratissimis eiusdẽ loci canonicis: more vigilãtissime obstetricis: nõ tã prudẽter obseruauit qꝫ accelerauit tpa part⁹. Quorꝝ ipẽsis deuotiõe ac idustria elaboratũ est: qꝫ itra eũdẽ annũ facte canonizatõis: decimoseptimoqꝫ kalẽdas sextilis trãs=

latio ei⁹ solēniter cōpleta est. Cui
si qd festiuitati copiose intererāt
primas toti⁹ puincie psules ac pri
cipes regni: cuz inferioris plebis
multitudine admirāda. R. Infir
mos curat: cecos ac debilitatos mēbrī
cōsolidat partim gen⁹ oē doloris: Do
nat ei dn̄s vt remouere queat. V. An fe
bris/an pestis: an sit pssura parētē. Do
Iste ē dies ergo fra- L. ix. nat ei.
tres dilectissimi expectate leticie
dies exultatiōis: terminus mero
ris: pricipiū ɔsolationis nr̄e. Ho
die nāqz aptis viscerib⁹ terra ptu
lit cōfessorē: hodie osmūdū tanq̄
mūdo iterū exortū gaudem⁹: ho
die capsaz reliquiarū ei⁹ quasi cu
nabula noui nascētē/deuotē gres
sib⁹ frequētam⁹ ad postremū: vt
tuā venerāde pōtifex sctitatē fa
miliari⁹ alloqueremur pcūctātī
bus iā nobis: quo sermōe hodier
ne celebritatis tue officiū aptius
ɔcludam⁹/nichil vtilius decretū
occurrit: vt oipotentiā dei i vita
tua laudabili/ac miraculorū ge
stis admirādaz colēdāqz deuotis
pconijs attollam⁹. Esto ergo am
modo supplex q̄sum⁹ p pplo ⁊ p
ciuitate ista iteruētor assidu⁹ pa
cē obtineas: lāguores cures: ne
phādi reat⁹ maculas tergas: qua
ten⁹ tādē tecū in beatā trāslati re
quiē: hui⁹ tpaliter celebrare trās
latiōis tue fructuz in eterni pr̄is
ɔuiuio suauiter degustem⁹ Tu.

R. Miles ⁊ alme pater. vt s. ad v s.
V. Ora pro nobis btē osmūde. R. Ut
digni efficiamur pmissionibus christi.
Hic osmūd⁹ refugit te- In lau. ā.
gētis honorē: dei domus eligēs pferre
decorē. ps. Dn̄s reg. ā. Sctūs iste
stabilis in ɔfessione: mercedē pmeruit
celestis corone. ps. Jubilate. ā. Ob
decus eccl'ie multū vigilauit: deū soluz
sitiēs carnē macerauit. ps. Deus de⁹
me⁹. ā. Bn̄dicta neustria talē fundēs
domū: o q̄ felix anglia hūc habens pa
tronū: all'a all'. ps. Bn̄dicite. ā. Qui
cū sctis oib⁹ regnas nūc osmunde p no
bis orātibus deo pces funde all'a. ps.
Laudate do. de cel. Cp. Ecce sa
cerdos. hy⁹. Jesu redēptor oim.
V. Justus germina. ā. Prudētē seruū
te constat ⁊ esse fidelē quē deus i plebē
perfecit iure regendā: tūc tritico verbi
vacuas aīas saciasti: nūc hoiez totū ne
cesses reddere sanū. ps. Bn̄dict⁹. oro
Deus cuius antiqua miracula.
Ad. j. ā. Hic osmūdus. Ad. iij. ā. Sā
ctus iste. Cp. Ecce sacerdos. vt s.
Cetera oia de cōi vni⁹ ɔfessoris.
Ad. vj. ā. Ob decus ecclesie. Cpm.
Quasi stella matutina i me
dio nebule: ⁊ q̄si luna ple
na in dieb⁹ suis lucet: ⁊ quasi sol
effulgēs: sic ille effulsit i tēplo dei
Ad. ix. ā. Qui cū sanctis oib⁹. Cpm.
Interauit orationem volēs
ostēdere virtutē dei q̄ fecit
nobiscū scd̄z miam suā. Ad. ij. vs
ān Hic osmūdus. ps fer. Cp. Ecce

sacerdos magn⁹. vtš. ℟. Cōfessoꝛ xp̄i. hy⁹. Jesu redēptoꝛ. ℣. Justus germina. an. Salue celeberrime pater clericoꝛū osmūde sanctissime lumē cōfessoꝝ: dele tuis p̄recibus perpetrata male: memoꝛ in celestibus nostri semper vale. ps. Magn̄. oro vtš.

¶ In cōmemoꝛatione scti osmūdi.

Commemoꝛāti- (di. lc. j. bus nobis sedula deuotionis merita btissimi cōfessoꝛis osmūdi libeat tāte sctitatis noꝛmā ex oꝛdine cōtēplari: vt parit dn̄o annuēte collibeat moꝛes ac vitā ipsi⁹ p nr̄is virib⁹ imitari. Pꝛoponim⁹ igit tibi pꝛimū o nobilissima indoles iuuenū in osmundi nostri auspicijs ducēte adolescētie tue felix ac expeditū itinerariū. Audi ergo cū eo libēter p̄cepta patrū: vaca scolis: fuge petulantiā: itaqꝫ audacter semp tamē sub timoꝛe dn̄i induere foꝛtitudinē tuā. Cumqꝫ i virū adoleueris teqꝫ soꝛs collegio foꝛsan militari ascripserit. Habes hūc magistrū milituꝫ patronū iuste bellantiū: sub quo disces militare nō eē peccatū dū ipsius moꝛe deo religionē pꝛicipi fidelitatē patrie custodiā pꝛona mēte reddideris. lc. ij.

Accepim⁹ iam tāti patris exēplo istructionē rei militaris: deīceps q̄d virū dei deceat audiam⁹ An iudiceꝫ aut assessoꝛē cōstituit te ppl's tuus. Ergo quasi vn⁹ ex eis nō te attollas nō supbias: nō minoꝛē cōcutias. Ita magnū iudicatur⁹: vt puū nollis acceptoꝛ esse psonarū. Poꝛro iste sctūs iaꝫ ⁊ nataliū iure regio sanguine secularisqꝫ pollicie p̄rogatiua pꝛicipis latere quotidie honoꝛari pmeruit: a plebeis tamē questib⁹ pupilloꝝ ac viduarū lachꝛymosis aurē pietatis nō auertit. lc. iij.

Quid sacerdotiū ei⁹ repetim⁹: q̄d elemosynas: q̄d ecclesiaꝝ clericoꝛūqꝫ dotes: q̄d oim pꝛoꝛsus abiectionē tēpoꝛaliū cōmēdamus? ista mire sanctitatis sue indicia sunt. Quare i summa recēsentes totius vite seriē tanti cōfessoꝛis plane recognoscim⁹ q̄ oi tēpoꝛe duxit eū dn̄s per vias rectas: deditqꝫ illi scientiā sctitatis: qua regnū dei dignissime mererer. Ad ves. a. Pastoꝛ pius ad gregis gaudiū egris p̄stat vite solatiū: ⁊ fractis mēbrꝫ cōfert subsidiū: ⁊ visus cecis p̄bet refugiū exultās gaudet mater p filiū: q̄ tali partu floꝛet vt lilium. ps. Magn̄.

Deus q̄ beatū osmū- oro. dū pōtificem tuū a seculi militia ad celestē reuocasti: cōcede nobis vt mūdanis abiectis desiderijs bona celestia capiamus. Per. Ad matut. an. Bone iesu osmūdi meritis: tu nos mūda mundi piaculis ⁊ cōcede vt grex a maculis peccatoꝛū viuat incolumis. ps. Bn̄dict⁹.

¶ In die ad missam.

Gaudeamus oms in dño diem festū celebrantes sub honore sctī osmūdi cōfessoris de cui9 trāslatiōe gaudēt angeli: et collaudāt filiū dei. ℣ Exultate iusti i dño. &c.

Deus cui9 antiqua Orō. miracula etiā nostris tēporib9 ad tui nomis magnificētiā ac laudē et honorē sctī cōfessoris tui osmūdi chorusc are sentimus cōcede ppicius: vt cuius cōmemoratione colim9: et in presenti seculo te glorificemus: et in futuro te pfrui mereamur. Per d. Epla. Ecce sacerdos magn9 qui in vita sua. Gradale. Dñe preuenisti. Alla. ℣. Elegit te. Sequētia.

Gaudem9 in messia veritate vita via beatorum gloria.

Dies festus celebretur: quo osmundi decantetur honor et memoria.

In solēnizatiōe in cōmemoratiōe cuius celice persone stant cum reuerētia.

Et collaudant natum dei: qui vt finis omnis spei ex munificentia.

Hunc osmundū confessorē parentela clariorem illustri prosapia.

Ortum fecit quem virtutum: preter militare scutum insigniuit gratia.

Prudēs potens temperatus spe et fide roboratus preeminet iusticia.

Et prepollet caritate/quibus armis deitate: datis vicit vicia.

Fastum riram et liuorem auariciam torporem gulam luxus iacula.

Sternit/sedat/delet/pellit: fugat extirpat/refellit miles absqz macula.

Gemmas/terras/vestes aurū seqz pater hic thesaurum ponit in ecclesia.

Illis decorauit thorum: sed de semiraculorum semper fluit copia.

Claudis gressus: cecis visus mutis lingua mestis risus: leprosis mūdicia.

Vita mortuis donat: et auditur qui precatur illum cum fiducia.

Ergo presulum beate et deprecantibus date nobis ad solatia.

A peccatis nos emunda claritatisqz iocunda: intremus palatia. Alia sequētia i octa. die.

Almi patris nunc osmundi: attollam9 mente mundi laudes et preconia.

Ipsum pie deprecemur/in hac die veneremur illius solennia.

Vas et lāpas sanctitatis pacis semper claritatis / dirigebat federa.

Nostre matris ardens zelo lucis fulgens nunc in celo decorauit opera.

Presulatus hic honore dei plebis et amore fama creuit lucida.

Sydus tale sibi datum: celum gaudet fore natum gaudet et romānia.

Carnem freno castitatis: vas vt esset puritatis: edomare studuit.

Laudem eius digne tollit: quē laudare nō desistit: colit hunc ecclesia.

Sacrum iacent sinu matris eius ossa iacta sacris: clarent hunc miracula.

Inter sanctos numerari: et in luce collocari: promeretur gaudia.

Hic egenos releuauit cibo potū satiauit: nudis vestem tribuit.

Prudens pius castus mitis palmes crescens vere vitis virtus ei⁹ claruit.
Deprecamur hunc patronū vt ascendens dei thronū: prece sua meritis.
Nos qui culpa sumus rei: sorti iungat summe spei: saluet ꝛ ab iferis.
Iesu xpe tristi nece nos osmūdi pia prece saluos duc ad gaudia.
Ut muniti sancta cruce perfruamur tua luce/ꝑ eterna scl'a. S. matheū. 7

Mat. 7.

In il. t. Dixit ie. dis. su. Hō qdā pegre. Offr. Ueritas
Munera nr̄a q̄s (Secre. dn̄e merit̄ꝫ ꝛ itercessiōib⁹ munifici ꝯfessor̄ꝫ tui osmūdi scti fica: vt i filij tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i corp⁹ ꝛ sāguinē ꝯuertāt: ꝛ ad nostraꝝ ꝓficiāt salutē aiaꝝ. Per e.
Cōio Btūs seru⁹ quē. Postcōio.
Sumpt̄ꝫ dn̄e mūerib⁹ sacr̄ꝫ te supplices dep̄camur: vt eoꝝ virtute roborati bti osmūdi ꝯfessoris tui atq̄ pōtificis imitemur exēpla: ꝛ ad gaudia ꝑuenia mus et̄na. p d. ¶ Scd'a die lc. j. de miracl'is gl'iosi ꝯfes. ꝛ legat' p oct. qn̄ a fes. vaca. cū regi. cho. vt fes. margare. Ugi. ꝛ fes. marie magda. q̄ fiūt cū reg. cho. l. j.
Postq̄ trāscursoꝝ p̄sit̄ꝫ vite stadio gl'iosus sarisburiēsis ecclesie ātistes osmūd⁹ ad superne p̄rie brauiū deuotissime aspirasset: mox ostēsis p ei⁹ suffragia inūer̄ꝫ miracl'oꝝ signis: haud diu latebat hoies in t'ris: q̄ti eū ops faciebat i celis. Nā si de oim morboꝝ gn̄e cui ꝑualuit: si de furiosis ꝛ mēte alienatis: q̄ q̄ pl'imi ab eo curati erāt: si de claudis ꝛ cec̄ꝫ si deniq̄ de vnda submersis ac alijs varijs ifortunijs vita funct̄ꝫ ad locū sepulture illi⁹ p̄stie icolumitati restitut̄ꝫ p singl'a dicere mus: facili⁹ nos t̄ps q̄ copia finit
Erat i veteri burgo lc. ij. ret. mulier qdā agatha noie: q̄ dū fouēdi diligent' ifātuli sui ꝑ matnali officio curā h̄ret: subito arescētib⁹ māmillis: nihil i eis lact̄ꝫ iuenit. Et qm̄ muliercule nimie pauꝑtat̄ꝫ onere p̄sse: ꝯducēdi nutric̄ꝫ aut cuiuslibet cōparādi nutrimēti facultas nō affluit: liquore tm̄ ceruisie (vt ipi⁹ p̄rie pot⁹ ē) septē dieb⁹ pueꝝ suū cogebat' alere Uidens tādē iutili pastu puerū suū deficere/ ac de salute ipi⁹ despare meoꝝ meritoꝝ p̄sulis osmūdi audacter ad ipi⁹ sepulcrū ꝯfugit: illicq̄ diuinū auxiliū hac voce q̄rula flebilit' iplorauit. Dn̄e de⁹: q̄ formasti pueꝝ i vt'o meo: ꝛ dedisti ei vt hāc lucē vidēt: ob amorē osmūdi pōtificis da mihi oportunū illi auxiliū ne peat Adiūcta illico orōe dn̄ica: vix ea ꝯpleta mirū i modū a deo turgētia vbera sua lacteq̄ copiosa redūdabāt: vt tā felicē se mr̄ez ꝯgaudēs/ deo ac beato ꝯfessori gr̄as agēs domū voti cōpos cū gaudio remearet. l. 3.

Jordan⁹ cleric⁹ tā egra q̄ defor mlori molestia mlto tpe affect⁹ ē: vt labijs illi⁹ ad vnā fere aurē cō tractis: ⁊ loquēdi officiū/ ⁊ edēdi masticādi ve necessitatē maxia q̄dē ex parte pdiderat. Hic aūt cū nulla medicorū arte sibi poterat subueniri: demū ad sepulcrū bti viri orōib⁹ isistēs: quodā esse putrido: qd nouo ⁊ iuso more alteri maxille supercrescē videbat̄ i eo dē loco: ptin⁹ liberat⁹ ē. Quo facto: ois decor ⁊ hitudo faciei resti tuit̄ recti sermonis modul⁹ dat̄: edēdi istrumēta libere largiunt̄.

Languid⁹ q̄dā ¶ Alia. l. j. quē inueterata paralysis diutissime icuruabat: aliq̄n ex lōgiquo ad cesarisburgū more vagemēdicitat̄ aduect⁹: coact⁹ est vrgēte inedia post breue dimisso hospicio/ ad portā languidorū se trāsferre illic cū ceter̄ victui suo necessaria mēdicatū. Hui⁹ quē di xim⁹ lāguidi: mēbror tāt⁹ stupor vitā oē ⁊ sēsū ademit qd ad ignē applicata neq̄ vi ardor̄: nec ferro ɔfixa cruor̄ exitū/ aut cruciatū aliquē sētiebāt Cui⁹ deniq̄ no torie ibecillitatē aliq̄ ipi⁹ vrbis icole pietate laudabili ɔpatiētes: locū i quo elemosynas petituris de more cōcedūt/ ne canib⁹ aut ce ter̄ bestijs nō valēti se defēdere noscerek: q̄dā clausura ex vgulis facta sepe vallare fecerūt. Lec. ij.

Vt iste post biēnalē ppe ibidē expectatiōe ⁊ clara voce ptestat⁹ apparuisse sibi in visiōe osmūdū epm iussa ipsi⁹ plurib⁹ patefecit p̄o recuperāda sanitate ad tūbā ipē debere se deferri Et licet aliq̄ p̄mū tanq̄ p vano sōno hoiem deriderēt: postea cū re secuta opti bus/ tū credere ɔpellebāt̄. Impetrato igit̄ tādē vt cuiusdā viri vehiculo iiect⁹: abhic manib⁹ ⁊ brachijs hoim vt q̄ suo⁊ actuū destitut⁹ officio stare aut pergere nō posset: donec ad sepulchrū bti viri ɔueniret̄ sustētat⁹ ē. Innix⁹ ergo lapidi ⁊ fiduciā habēs i dn̄o se quētē noctē tū vigilijs: tū orōib⁹ ibidē deuote trāsegit. Mane aūt facto: surgit eger: nō tn̄ eger: sed plenissime reddit⁹ sanitati: q̄ ad monumentū in momēto p se mirabilit̄ erect⁹: ac ɔsequēt̄ de loco i laudē dei mult̄ ɔcomitātib⁹ ad altare pcedēs: ipm deū in sui curatiōe mirabilit̄ p̄dicat in factis

Fuit i eadē vrbe fe (suis. l. iij. mina q̄daz alicia noie q̄ cecitatis ifortunio per triēniū laborabat: hec cū multa loca sctōrū deuotis gressib⁹ visitasset semp i eodē statu pmanens: q̄lis exiuit/ talis reuersa ē. Volēs ergo ostēdere de⁹ mlierē ipaz int⁹ hre qd foris q̄siuit: fecit venire i mētē suā ad tūbā osmūdi pdesse soluē vota: qd cū fecisset/ mox ibi optatū visum

miraclose suscepit. ¶ Dnica ifra oct. l. j.

Henric⁹ pmū saris burīēsis decan⁹: postea ba iocēsis eps quēdā i domo sua ser uitorē habuit ruptura itestinoꝝ q̄ ad bursaȝ virtliū descēderūt ꝑgrauatū miserabilit. Tāta fuit i hoie hui⁹ cas⁹ molestia: vt pter ie pti loci gilbositateȝ ob quā icedē nō posset: etiā tenuis pellicule/ q̄ pōderosa viscera ꝯtiebat: ruptio nē idies formidabat. Quid plaꝯ vis egritudis plurib⁹ nota est: sȝ ipa curādi via: noua/ ꝛ iaudita ē.

Veniēte hoie i tēplū dñi ad l. ij monumētū glosi ꝯfessorꝫ decubā te post vigilias vni⁹ noctis reuer sis itestinis locum suuȝ ois ab eo euanuit egritudo Mira res ascē dēte ad te dñe orōne viri: meritꝫ bti osmūdi ascēdūt ꝛ viscera: ois fractura ꝛ eruptio solidat. Ascē dit igt ad te oro sua: ꝛ descēdit su

Vt aūt ma l. ȝ. per eū mia tua. iora repetēdo de morib⁹ ad mor tē: de morte ad vitā sermonē vta mus ex ore ifātiū ꝛ lactētiū: q̄ aq̄s demersi meritꝫ osmūdi: mlti nūe ro restituti sꝫ celebritatꝫ nr̄e lau dē duxim⁹ cumulādā. Dū adhuc corp⁹ mēorati pōtificꝫ i veteri ca stro pausaret: puella puula p fō tē quēdā ibi soliuaga trāsitū faci ens i ipȝ casualiter labebat. l. iiij

Deniq̄ ꝯpta re ipa ex abys so leuata: nō tā frigida q̄ scdōȝ legē ve mortꝫ rigida ꝛ exani mis p astātiū iudiciū reputata ē. Cui⁹ q̄dē rei signuȝ videbat: qm̄ calidis postea idumētꝫ circūuolu ta ē: atq̄ ad ignē variꝫs attrecta tiōib⁹ ab hora nona vsq̄ ad vespe rā sepe vsa i eadē hitudie pmāsit: ꝛ nō erat i ea/ neq̄ vox/ neq̄ sēsus Cūq̄ iā tūc mlti de exeq̄is tm̄mō cogitarēt: pētes tn̄ ꝛ nutrix eius dē sobol: quoꝝ icurie tā miserād⁹ cas⁹ ascribi videret: postq̄ oia ex trema iutilit tētassent: tādē btissi mo ꝯfessori cū mltꝫ depcatōib⁹ la

Mirū in l. v. chrymas igemināt modū cū noctu media matutina primū sonuit officiū eccl'ie cathe dralis ad igētē ꝯsolatōeȝ astātiū ꝑles ipa se aliquātulū mouē vi debat. Sȝ heu mox i priorē mor tē an extasim dicā nescio resolu ta tā pseuerādi pentib⁹ causā de dit: q̄ fuit gaudiū illō breue. l. vj

Illucescēte igit auror a deferūt ad eccl'iaȝ exanime prsus vt visū eis ē corp⁹: ipsoq̄ iterea ad sepul crū btissimi ꝑsul collocato supra petrā: ad pcū instātias ilico se cō uertūt. Et ecce mox puerula ocu los aperiēs: alacri frōte manū er ga nutricē porrigēs: palam oib⁹ subridē visa ē Ex quo die paulati itegre ꝯualescēs vixit felicit ānis mlt. Quis ergo nisi icredul⁹: ma ximū nō miret miraculū. Ad ge lidi marmorꝫ tactū aiaȝ poti⁹ re

dixe: q̄ ignis natural calore. Sz hoc totū nō alia re credim⁹ eē factū: nisi vt manifestet opa dei volet mirificare sctm̄ suū. Dū fest. scti osmūdi sab. ɔtige. tūc i do. se q̄nti legāt iste. vj. lc. vt s̄. i trib⁹: & fiāt meō. lc. de. s. kenelmo rege & mart. Et qñ do. a festo vacaue. tūc legāt lc. vj. vt s̄. cū expo. euā. Hō qdā pegre. vl euāg. Vigilate q2 nescit. & legant altnis vicib⁹.

Cum ex au ℭ Sexta die. l. j gusto augusti cesarisburgo ad spaciosū amenitat cāpū sarisburiēsis ecclia cū suis mistr sicut deo placuit trāslata est: corp⁹ gl'iosi ɔfessor osmūdi qd̄ supiori loco cētū ac vigiti ānis: miraclis choruscū reqeuit: tā q̄ p̄cipu⁹ ipsorū thesaur⁹ nō potat post terga relinq. Ad cui⁹ deniq3 monumētū nouū vidēs idies eo frequētiora miracla: quo natura loci ad ɔsuetiora: i puul p̄sertī vt sint icauti: disponebat ifortunia Nā cū vet⁹ illud castellū sup edita & mōtana fūdamēta pminet ɔstitutū: hec pfecto nouella ciuitas i loco demissiori & aquoso varijs torrētib⁹ ac fluuijs vicati distincto notorie sita videt. Ex quo pculdubio sepe nūero accidit vt puul etas dubijs exposita casib⁹ vi ibi aq̄z exūdātiū etiā ad mkto z (vt visū ē) iteritū miserabilit expiret. Sz si itelligas quotiēs hoc ifortūio lapsis virtus hui⁹ scti ad vitā resuscitauit: fateber plane nō eē aū lectū id alij sctō z totiēs ɔtigisse. lc. ij.

Puer qdā apd̄ nouā sarisburiā i vico cui nomē est iterniabil flumē mers⁹ cū ex aq̄s leuabat iuēt⁹ ē sine vllo signo vite. Hic ad tūbā bti osmūdi (ita ei ab icol appellari ɔsuetū ē) circit horā sextā post meridiē adduct⁹: orātib⁹ iterim amic vsq3 post noct mediū exanimis iacē vis⁹ ē. Int primā aūt horā extūc et secūdā exaudita ē orō depcātiū: ipo ibidē puero vite p̄ Hāc gr̄a z re l. z stine restituto. suscitatōis puulo z tot vicib⁹ ad declarāda ɔfessor sui merita dn̄s ostēdebat: acsi quēlib3 euētū singularit exponerem⁹: videret pfecto ex pluralitate casuū res eadē pluries refricata Cōtēti ergo exē plis gr̄a ipi⁹ pauc: audacter etiā pfitemur eadē vite bn̄ficia: adultis plimis cas⁹ & stat⁹ suos postea ɔfitētib⁹ diuini mūere/ac sci viri merito fuisse collata Quo z nēpe alij cum hostili ferro trāsfixi/alij massis metallic ad cerebrū pcussi Alij rapido fluuis cursu submersi/alij febrib⁹ acut ac ceteris ifirmitatib⁹ exanimes effecti pfusis p amicos ad scm̄ orōib⁹ atq3 vot vite ac icolumitati desideratissime restituti sūt ℭ Septia die i solēnitate scē marie magda. ix. lc. & mēo. de. s. osmūdo cū āis. iij. pmi noct. Si dies dn̄ic⁹ ifra oct. eueniāt. iij. prie lec. de do. videl3 lec.

supra scripte: & ide legant bine et bine: & sic de illis. vj. lc. fiant. iij. Et tres medie lc. de sctõ q̃ ɔtigerit i illa do. sic p totã octa. iiij. die excepta q̃ sola a festo vacat. Tres vltie lec. de expõne euange. vts.

In oct. trãsla. scti osmũdi. l. j.

Cum sedulo mẽte capti ad sepulchrũ vti viri restitui meruerũt. Johãnes q̃dã itolerabili furore laborans ad capellaz btẽ virginis vbi sctm̃ corp⁹ iacebat: tpe celebrate misse de ipa eadẽ virgine cathenis & vinculis ferreis manib⁹ colligat⁹ / ab amicis deductus est. Coact⁹ igit dũ alij orassent se itra ɔcauitatẽ tumuli inclinare: stupẽdo euẽtu cũ agn⁹ dei deo pri p pctõrib⁹ imolat: vincula de brachijs spõte cadũt / & ille seipz erigit mẽte san⁹. R. sicut

Nocte quadã cum (in die. l. ij. thomas cleric⁹ sanus vt sibi videbat & icolumis se sopori dedisset subito euigilãs sẽsit alterã tibiã: ɔtract⁹ neruis ad posteriora curuatã: nec i rectã posse reflecti. Ex ipsa ergo pte de certo baculo se sustẽtãs: triduanis tãdẽ orõnib⁹ ob spẽ salut⁹ sue monumẽtũ venerandi p̃sulis visitauit. Nocte vo diei tcie visus est osmund⁹ sibi in somnis apparere: apphẽsoq; illi⁹ pede / crura / & poplices neruorũ restrictiõe dissoluta / ad pristinũ modũ fortiter reclinare. Mane aũt facto cernẽs se cleric⁹ plenissime restitutũ abiecto baculo: erecto gressu pcedit ad eccl'az / deo & liberatori suo grãs agẽs. l. iij.

Agnes q̃dã adolescẽtula noue vrbis: cũ forte apud domũ parẽtũ in edito ɔstituta / festinabũde descẽdere nitebatur i quoddã super acutũ veru: illic aũt iprudenter erectuz ignara ruit: ac de sub vmbilico p totũ mediũ corporis ad scapulas vsq; letalit pforata trãsfigit. Cui⁹ deniq; mr tã miserãdũ plãgens euẽtũ extracto ferro voluit filiã ɔsolari: sed nõ erat i ea cuiusq; iudicis sensus aut vita. Jãq; horrẽdi casus imanitate oẽm humanã artẽ & igeniũ excedẽte oẽs q̃ astabãt diuinũ btẽ virginis ac bti osmũdi pcociniũ p̃uoluti i terrã deuote ac supplicit iuocabãt. Et facto reuera breui interuallo puella reuixit: & intra paucissimos dies itegerrimã sanitatẽ accepit. Que ãmodo cupiens hãc nouã sibi ɔcessam vitã securiore conuersatõe transigere: postq; ad sepulchruz bti presulis sua & parẽtũ vota p tãto miraculo psoluisset: mũdo renũciãs apd ãbrosij burgũ i mõasterio monialiũ: septio ppe ab eadẽ vrbe milliario sacrũ est iduta velamẽ. Me die lc. de sctõ appollinare. Lec. j. Btũs appollinar⁹ &c. Tres vltie lc. de expõe euãg. Hõ q̃dã pegre.

vel de expoẽ euãge. Uigilate. de cõi vni⁹ cõfes. ꝛ põti. ꝛ leganṫ vt ꝑnotatũ est. ¶ Scti kenelmi re- (gis ꝛ mar. Ofo.

OMnipõs et misericoꝛs de⁹ q̃ nobis pꝛeclarã hui⁹ diei leticiã ꝓ bti kenelmi martyꝛis tui solẽnitate tribuisti: intende seren⁹ vota fidelis populi ꝛ ꝯcede: vt cuius hodie festa ꝑcolim⁹: ei⁹ semꝑ meritis ꝛ ꝑcib⁹ subleuemur. Per do. Ad mat. iij. lec. fiãt. inuit. duplex. L. j.

GLoꝛiosissim⁹ kenulph⁹ rex mercioꝝ anno dñi octigẽtesimo nono iperij vo sui vicesimoquarto migrãs ad dñm: paterno affectu heredẽ filiuꝫ reliq̃t kenelmũ. Erant kenelmo regie germane quẽdꝛida: q̃ postea fraternũ sanguinẽ hausit: ꝛ burgenilda q̃ fratrẽ soꝛoꝛis affectõe dilexit. Quẽdꝛida aũt seuo liuoꝛe ꝛ regnandi stimulata ambitiõe: cuꝫ nullomõ fratrẽ suũ veneno posset extiguere: nutriciũ suũ noĩe ascebertum ingẽtib⁹ ꝑmijs ꝛ spe ꝯsoꝛtis iperij i fraternũ armat iugulũ ¶ Tu. L. ij.

HIc nephãdissim⁹ ascebertus vt ille alter scarioth pꝛoditoꝛ dñi sui kenelmũ adduxit in siluã venãdi grã: q̃si oblectãdũ amoꝛe studij paterni. Ubi vero cũ puer septẽnis somno ꝑgrauãte secur⁹ sopoꝛareṫ: a crudelissimo carnifice fossa paraṫ in qua paruul⁹ obruaṫ. Btũs igiṫ kenelm⁹ expꝑgiscẽs ꝛ cõsilitũ diuinit⁹ intelligẽs: frustra inq̃t hãc michi molit⁹ es speluñcã. Nõ enĩ vt putasti: sed in remotioꝛi loco vbi dñs ꝓuidit occũbã. ¶ Tu. L. iij.

Unde certũ da bit tibi signũ hec virga. Nã virgã manu gestabat ꝛ terre affixerat: si modo plãtata frõdeat. Hec eo ꝓnũciãte: statim radicata virga cepit frõdescere. Unde adhuc ingẽs fraxin⁹ ostẽdiṫ: q̃ in memoriã bti kenelmi celebꝛis habetur Asseriṫ ꝙ iã decollãd⁹ btũs kenelmus sacrũ hymnũ. ¶ Te deuꝫ laudam⁹ te dñꝫ ꝯfitemur: icepit. atqꝫ in illo versu: ¶ Te martyꝛũ cãdidatus laudat exercit⁹: iugulat⁹ occubuit. Jlico aũt ipi⁹ ꝑcussoꝛ cesum inocentẽ fra obꝛuit: itaqꝫ ad auctoꝛitatẽ aplicã et archiꝑsulis excipiṫ sacrũ coꝛp⁹ kenelmi cũ superna laude: quatin⁹ transferreṫ ad btm̃ genitoꝛẽ suũ Wynchelcũbe: vbi idẽ deo amabilis rex requiescit i tẽplo. Et cetera de cõi vni⁹ mar. ¶ Scti arnulphi epi ꝛ mar. Cꝑ Ois põtifex. Ad mat. inuiṫ. simplex tres lec. fiãt. Ceťa de cõi vni⁹ marty. et põti. cũ ista oꝛone

ADesto supplicatiõib⁹ nostris oĩps deus: ꝛ q̃b⁹ fiduciã sperãde pietatis idulges: itercedẽte beato arnulpho martyꝛe tuo atqꝫ pontifice: ꝯsuete mĩe tribue benign⁹ effectũ. ꝑ d. ¶ Sancte margarete ꝟgis ꝛ mar. ix. lc. Cꝑ Dñe de⁹ me⁹. Ofo.

DEus q̃ btãm virginẽ mar

garetã hodierna die ad celos per martyrij palmã venire fecisti: concede nob; qs: vt et⁹ exẽpla sequẽtes ad te ꝑtigere mereamur. p d. Ad. j. vs. fiat pces. ad altare eius dẽ cãtã do Rx. Audi filia V. Ora p nobis cũ hac orõe Exaudi nos. quere i cõi vni⁹ vg. ꝫ mr. In redeũdo de scã

Adest (mat. ad mat. l. j. nob; dilectissimi btẽ margarete vgis ꝫ martyr; optat⁹ dies: ideo cũ sũma exultatiõe gaudet eccl̃a nr̃a: tãte vgis illustrata natali. Nos ergo licet ifructuosi ope/licet iperiti sermõe tãte vginis venerãda solẽnia debitis laudib⁹ ꝓseqmur: vt cui⁹ vita forma fuit disciplie/et⁹ passio exẽplũ sit

Fuit itaqꝫ beata l. ij. patiẽtie. margareta antiochenis igenuis orta natalibus: theodosij idoloꝝ pricipis filia. Que cũ p̃rio pubesceret euo/ꝫ cast; pudicitie moribus polleret: audit; militie xp̃iane pugnis triũphis atqꝫ miraculis: relicto idolatrie cultu xp̃i fidẽ sitibũdo ãplexat affectu. Hec erat pulchra facie/sed pulchrior mẽte: qm̃ nullo doli ãbitu sinceꝝ

Cũ vgo l. iij. maculauit affectũ. sacra mr̃e orbata tria etat; lustra iplesset: cũ alijs coetaneis puellis pascebat oues nutric; sue. Quã iruẽs p̃fect⁹ olibri⁹ stimul carnis iflãmat⁹ festinat ad coitũ. Missisqꝫ appitorib⁹: iussit eã sibi p̃sẽtari. Preses nũc mollib⁹ nũc aspis ꝓmissis multiplicat; eã tẽtãs nomẽ iuestigat/gen⁹ ĩtrogat/ortũ petit/cultũ inqrit. Illa vo nomẽ detegit. Pãdit originẽ lenocinũ detestat: xp̃ianã se eẽ ꝓfitet. Iratus p̃ses/trusit eã i carcerẽ. Tu.

Postera die iussit eã l. iiij. xp̃i fidẽ respuere: deos suos colere: ꝫ ãplexib⁹ suis iclinare. Que ait. In nullo horũ tibi ꝯsentio. Nã xp̃s verus de⁹ est: dij tui idola surda ꝫ falsa sunt. Et sicut xp̃s p nobis: ita ego p xp̃o libenter moriar. His audit; p̃fect⁹ iratus: iussit itestinis et⁹ cordeten⁹ patefactis deoꝝ suoꝝ iiuriã vindicari. Cũqꝫ grauissime cederetur: orauit dicẽs. Dñe nõ ꝯfũdar: neqꝫ irrideãt me inimici mei. Sanguis vo cũ tãta effusiõe decurrebat vt flerẽt astãtes: ꝯpaterent ꝫ ꝓseqntes Olibri⁹ dixit. Cõsulo tibi margareta: ne qd̃ supest amittas vite. Que ait. Tu facis opa p̃ristui sathane: ego adoro deũ q̃ creauit oia: ꝫ p nob; mortu⁹ t̃tia die resurrexit. Quo audito iussu p̃fecti grauissime cesa i obscuro carcẽ recludit: s; furuã caliginẽ celest; splẽdor irradiauit Tu l. v

Dũ vgo teneret i carcere: theophin⁹ ꝫ nutrix btẽ vginis p fenestrã aspiciẽtes orõnes scribebãt: et oia q̃ virgini ꝯtigebãt ꝯsiderabãt. Uirgo btã flex; genib⁹ gr̃as egit deo: q̃ sibi penaꝫ mutauit in gloriã. Petijt etiã a deo: vt cũ ini

mico latēte facie ad faciem habe
ret cōflictū. Et surgēs ab orone:
vidit drachonē terribilē eā faucib⁹
absorbere volētē: sꝫ signo crucis
opposito dracho crepuit medi⁹.
Post vidit aliū demo ℟. vi. Ƭu.
nē sedētē vt hoiem nigrū habētē
manus ad genua colligatas: quē
cōprehēdēs p capillos ad trā pro=
strauit: ⁊ posuit pedē dextrū sup
verticē ei⁹. Et facta orone lux de
lo effulsit i carcē: ⁊ crux xp̄i vide
batur vsqꝫ ad celū/ et colūba sup
ipam sedēs dicebat. Btā es mar
gareta: te padisi porte expectāt.
Tūc grās agēs deo: dixit ad de=
monē. Enarra michi naturā tuā
Demō dixit. Alleua pedē tuū de
vtice meo vt dicā. Quo facto di=
xit demō. Ego sū veltis: vn⁹ eorꝝ
quos salomō cōclusit i vase eneo: ⁊
veniētes babylonij putantes au
rū i eo iuenisse fregerūt vas: ⁊ nos
euolauim⁹ semp iustis isidiātes.
Post hec ⁊ multa alia dixit ad eū
vgo. Vade tētator sathana: ⁊ tra
se apertēs suscepit eū. Ƭu. ℟. vij.

SEquēti die post grauiora
tormenta iussit pfect⁹ vas
magnū aqua plenū afferri: ⁊ bea
tā vginē ligatā man⁹ ⁊ pedes in
eū iactari. Quo facto orauit vgo
dicens. Fiat michi dne hec aqua
fons baptismatis i vitā etnā. Fa
ctoqꝫ tremotu magno/ venit co=
lūba de celo: et coronā aureā sup
caput ei⁹ iposuit. Quo viso cōuer
si sunt ad deū qnqꝫ milia virorū:
except⁹ mulierib⁹ ⁊ puulis q oēs
iussu olibrij decollati sūt i capo li
meth: i aurelia ciuitate. Ƭu. ℟. s.

Post hec olibri⁹ vidēs vginis fi
dē imobilē: iussit eā capite puni=
ri. Cūqꝫ pducta esset ad locū: pe=
tijt a spiculatore malcho noie spa=
ciū orandi. Quo cōcesso orauit di
cens. Grās ago tibi de⁹: q me ad
hāc glām pduxisti. Presta ergo
pr̄ vt qcūqꝫ passionē meā scripse=
rit/ legerit/ vel audierit/ vel etiā
mei mēoriā fecerit: criminū suorꝝ
veniā mereat. Quicūqꝫ etiā me i
districto examine iuocauerit: eū
de manib⁹ exactorꝝ eripias. Peto
etiā dne vt q ecclām i honore meo
cōstruxerit: vł de iusto labore suo
lusa michi ministrauerit: adipiscat
qcqd saluti sue petierit. Ƭu. ℟. ix.

Et si in domo cuiusqꝫ me iuoca
uerit mlier pgnās: q i partu labo
rauerit: eā a piculo eripe/ i fansqꝫ
ex vtō ei⁹ nascat absqꝫ aliquo de=
trimēto mēbrorū. Finita orōe/ fa
cta sūt tonitrua magna: colūbaqꝫ
de celo venit/ dicēs. Btā es spōsa
xp̄i margareta: ecce q petisti cōces
sa sunt tibi a xp̄o. Veni ergo i re
quiē patrie celestis. Tūc erigēs
se virgo iperat spiculatori iplere
iussa prefecti. Et ait spiculator.
Absit a me virgo xp̄i: vt perimā
te. Cui illa. Si hoc non feceris:
partē mecū habere non poteris.
Ipse vero tremefactus amputa=

uit caput ei9 Corruẽsq3 ad pedes vgis: emisit spm̃. Theophin9 vo corp9 vginis i ciuitate antiochia sepeliuit i domo sincletie matrone. Ceta de cõi vni9 vgis ⁊ mar.

¶ Scte praxedis virgis nõ mr.

Caꝑ. Qui gloriat. Oro.

Adsit plebi tue omps de9 btẽ praxedis vginis tue supplicatio: vt q̃cunq3 ei9 gaudẽt honore: tuo ꝓtegãtur auxilio. Per dñm.

Inuit. simplex. iij. lc. fiant. lc. j.

Venerabilis virgo praxedis du3 affligeret ꝓpter trãsitu3 germane sue potẽtiane/ mlti nobiles xp̃iani veniebãt ad eã ⁊ ꝯsolabant eã: vna cũ sctõ pio aplice sedis epo. Eodẽ tpe virgo dñi praxedis rogauit beatũ piũ epm̃ vt termas nouati q̃ iã in vsu nõ erãt: ad eccliã dedicaret. In quo loco cu3 dedicasset eccliã in honore praxedis i vrbe romana: ibi ꝯstituit titulũ romanũ: et baptisteriũ ꝯsecrauit sub die tertio id9 maias. lc. ij.

Post duos annos/ ⁊ dies decẽ ⁊ octo facta psecutiõe xp̃ianorũ/ multi martyrio coronati sũt. Praxedis vero multos xp̃ianos occultauit i supradicto titulo: quos ⁊ cibo pascebat ⁊ vbo spũscti. Quo diuulgato anthoni9 illuc mittẽs tenuit mltos vna cũ symetrio p̃sbytero ⁊ alijs vigiti: quos oẽs sine iterrogatiõe gladio puniri p̃cepit i eodẽ titu. lc. 3. lo.

Corpora aũt illorũ sctõrũ btã praxedis colligẽs sepeliuit i cymiterio priscille sub die septio kalẽdas iunias. Tũc btã vgo afflicta p̃cib9 obtinuit a deo: vt ex mũdo transiret. Et migrauit ad deũ die duodecio kalẽdas augustas. Cui9 corp9 pastor p̃sbyter sepeliuit i cymiterio p̃scille: vbi hodie florẽt orones sctõrũ. Per dñ3 nrm̃ iesu3 xp̃m: q̃ viuit ⁊ regnat i scla sclorũ amẽ. Ceta de cõi vni9 virgi. nõ mar.

¶ Sancte marie magdalene ad vs. sup ps. a. Recũbente iesu i domo pharisei symonis: accessit ad eum maria magdalene afferẽs p̃ciosi librã vnguẽti. ps. lcr. Cap3.

Mulierẽ forte3 q̃s iueniet: ꝓcul ⁊ de vltimis finibus p̃ciũ ei9: cõfidit i ea cor viri sui: ⁊ spolijs nõ idigebit. puer. vltio.

R. O certe precipuus marie magdalene amor: que a monumẽto dñico recedentib9 discipulis nõ recessit. V. Ardore caritat3 succẽsa: quẽ sepultũ nouerat: sublatũ credẽs de sepulchro. Dñico. Gla. Dñico. hy9

Collaudem9 magdalene lachrymas ⁊ gaudiũ/ sonent voces laude plene de cõcẽtu cordium: vt ꝯcordet philomene/ turturis suspirium.

Iesum q̃rens cõuiuarũ turbas non erubuit/ pedes vnxit lachrymaru3 fluuio quos abluit: crine tersit ⁊ culparũ/ veniã ꝓmeruit.

Suũ lauit mũdatorẽ riuo fons imaduit/ piũ fudit flos liquorem in ipsum reflorauit: celũ terre de-

dit rorem/terra celuz compluit.
In predulci mixtione nardū fe
rēs pisticū: in vnguēti fusione ty
pū gessit mysticū: vt sanetur vn=
ctione/vnxit egra medicum.
Pre xp̄s hanc respexit speciali
grā/ qz multū hanc dilexit dimit
tūtur vicia: christi quādo resurre
xit/facta est prenuncia.
Gloria & honor deo q̄ paschalis
hostia/agn⁹ morte pugna leo vi=
ctor die tertia: resurrexit cuz tro=
pheo/mortis terēs spolia Amen.
V. Optimā ptē elegit sibi maria. R.
Que nō auferet ab ea. ā. In diebus il
lis mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix:
vt cognouit q̄ iesus accubuisset in do
mo symonis leprosi/attulit alabastruz
vnguēti: & stans retro sec⁹ pedes dn̄i ie
su lachrymis cepit rigare pedes eius &
capillis capitz sui tergebat: & osculaba
tur pedes ei⁹/& vnguēto vngebat. ps.
(Mag. orō.
Largire no=
bis clemētissime pater: q̄
sicut btā maria magdalene vni=
genitū tuū sup oīa diligēdo suo=
rū obtinuit veniā peccaminū: ita
apud miam tuā/sēpiternā nobis
impetret beatitudinē. Per eūdē.
Memo. de sancto Wādregesillo
abbate. ā. Similabo eū viro sapiēti.
V. Amauit euz dn̄s. Oratio.
Deus cui⁹ grā bti Wādre=
gesilli cōfessoris tuis atqz abbatꝭ
vita extitit laudabilis: ipsi⁹ iter=
uētu qd̄ tibi placitū ē pietas tua
operet̄ i nobis. Per. Tūc eat pro
cessio ad altare scē marie magda
lene cātādo R. Regnū mūdi. V. Di
missa sunt ei pctā mlta. Orō.
Sacratissimam dn̄e btē ma
rie magdalene q̄ celos subijt cele
britatē recēsentes suppliciter ro
gam⁹ clementiā tuā: vt q̄ ei⁹ de=
uotionis recolim⁹/insignia ipsi⁹
mereamur cōpotes effici glie. p
xp̄z. In redeūdo de scā maria ad
mat. iuit. Eternū trinūqz deū laude
mus & vnū: Qui sibi mariā transuexit
in ethera sanctā. p. Uesp. hy⁹
Estimauit hortulanum et
hoc sane credidit/ seminauit em̄
granū qd̄ i mentē cecidit: linguā
nouit & nō manū/ ligua xp̄z indi
Non agnouit figurali la= (dit.
tentē imagine/mētis agrū spiri=
tali excolentē semine: sed cū eam
speciali/designauit nomine.
Hec a iesu iesuz q̄rit sublatū cō=
querit̄/iesum itus mente gerit ie
sus p̄sens querit̄: mentē colit mē
tem serit/iesus nec percipitur.
Iesu bone iesu pie quid te mon
strans latitas/qd̄ occultas te ma
rie mentē cui⁹ habitas: intus ple
na vero die / nescit vbi veritas.
Oq̄ mire iesu ludis his q̄b⁹ dili
gerꝭ/sz cū ludis nō illudis nec fal
lis nec fallerꝭ: sed excludis quos
includis/notus non agnosceris.
Gl̄ia et honor tibi spes vita lux
aie/p quā sperant se p̄scribi libro

mortis pessime: prestent sibi nos ascribi/ peccatricis lachryme: amē In .j. noc. a. Cū discubuisset i domo symonis dñs iesus mundi gl'ia mulier secum q erat peccatrix/ nardi odorifera exhibuit vngueta. ℣. Dñe dñs nr. a. Sec⁹ pedes dñi astās icessanter ore sacrato diua vestigia osculatur lachrymis plena. ps. Celi en. a. Irrigabat igitur dñicos iesu pedes/ fracto quoqz alabastro precipuis odorib⁹ fragrabat dom⁹ oīs/ atqz capillorum officio deterge bat. ℣. Dñi est tra. ℟. Diffusa ē gra.

Auit igit scōz seculi fa L. j. stū clarissimis orta natalibus btissima maria magdalene: q vt patrū asserūt traditiones: a magdalo castello/ maria madgalene nūcupata est. Quā nō soluz sui germinis dignitas: verūctiā patrimonij iura/ parētūqz successus splēdidā reddiderāt adeo vt duplicat⁹ honor nois excellentiā circūquaqz diffunderet. Tu. ℟. Letet oñe seculū in solēnitate btē marie: Quā iesus etern⁹ amor dilexit plurimū. ℣. Hec maria fuit illa dño gratissima: q vnguēto pcioso pedes vnxit (dñi. Quā. L. ij.

Solēt etenī apd hoies pl⁹ noia diuitū sciri q pauperū. Sed qr rerū affluētiā iter dū voluptas comes sequit adolescētioris vite tpa lubricis supposuerat regēda discursib⁹/ soluto pudicitie freno. Hec postmodum diuine cōpūcta respectu mie mētis intuitū in sese cepit retorqre: ac pristine vite imūdiciā admirari et abomiari seipaz ɔdēnare/ ac nō mediocrit iudicare. ℟. Pectore sincero dñm maria recondens vnxit purgantē sc: Baptismi gurgite sctō. ℣. Absterge dña noxis famlos pcib⁹ tuis.

Ut ergo cōperit L. iij. Baptismi. dñm mie largitorē/ et criminū indultorē: i domū venisse symonis penitētiā sibi assūpsit comitē mediatricē/ iteruētricē/ ppiciatricē. Accepit etiā pciosissimū vnguentum: adhibuit sibi ꝛ vbertatē lachrymarū. Et cū talib⁹ obsequijs igressa est ad fontē pietatis. Tu. ℟. Felix maria vnxit pedes iesu. Et extersit capillis suis: Et domus ipleta ē ex odore vnguēti. ℣. Mixto rore balsami fracto fudit alabastro: q vnguēto pcioso pedes vnxit dñi. Et exter. Gloria. Et dom⁹. In .ij. noc. a. Symon aūt itra se inqt: si esset ppheta sciret pfecto: q ꝛ qualis esset q tetigit eū: qr peccatrix est. ℣. Eructauit. a. Et cōuersus dñs: postq veni in domū tuā: nō cessat crine fuso hec meos osculari pedes. ℣. De⁹ nr refu. a. Dm multū dilexeras: dimissa scito tibi peccamina ꝛ fide qua polles sacra i pace remitto. ℣. Fūdamēta. ℟. Specie tua ꝛ pul. Lc. iiij.

Accedit ad pedes saluatoris: lachrymis eos rigat: capillis detergit/ ꝛ osculatur: vnguēto pfundit. Sicqz fit vt q immunda venerat/ iustificata rece=

dat. Tu. ℟. Beata es maria q̄ piarū vndis lachrymarū tersisti tuorū macu las criminū Assidue te exorare deposci mus p nr̄is excessib⁹. ℣. Sūmis celo rū ciuib⁹ glomerata tāq3 eterna imor talitate induta. Assidue te. Lctō. v.

Libeat charissimi imensitatem dn̄ice pietatis intueri peccatricē mulierē ad miam trāhētis z susci piētis. Ad pharisei prandiū dn̄s discūbebat: sed apud penitentez mulierē mētis epulis delectabat Apud phariseū veritas pascebat foris: apd̄ peccatricē mulierē/ sed tamē cōuersam pascebatur itus. Tu. ℟. Eternis accumulata mune rib⁹ maria magdalene: posce vt in his nr̄is solēniis Diuia ppetue pacis gau dia p meritis xp̄s ɔcedat. ℣. Subdite tibi plebis fletus solue benigna peccā tibus quādocūq3 tecū. Diuina. Lc. vj.

Pensemus quāte pietatis fue rit: nō solū peccatricē mulierē ad se admittere: sed ei etiā ad tāgen dū pedes p̄bere. Cōsiderem⁹ gra tiā misericordie dei: et dānemus multitudinē reat⁹ nostri. Cōfes sionē nostrā ex puro corde deside rat: et cūcta q̄ deliq̄mus relaxat. Tu. ℟. Optimā partē adepta a dn̄o quā elegisti btitudinis eterne Sancta maria itercede p nobis exiguis tuā so lēnitatē celebrātib⁹. ℣. Vt mereamur assidue cōpunctōis ymbre: nostrorꝫ sor des delictorū abluere. Sancta. Glia. Sctā. In. iij. noc. ān. O certe preci puus marie amor q̄ a monumento dn̄i co discipulis recedentibus sublatū cre dens nō recedebat. ps. Cātate. j. ā. Tulerūt dn̄m vbi posuerūt eum dicito michi: cui respōdēs iesus dixit illi: ma ria/ cōuersa illa: noli me tangere: nōdū eīn ascēdi ad prē3 meū. ps. Dn̄s reg. exul. ā. Celsi meriti maria: q̄ solē ve rū resurgētē videre meruisti mortaliū prima: obtine vt nos visu glie sue leti ficet in celis. ps. Cātate. ij. ℣. Adiu uabit. Secundū lucam. xj.

In illo tp̄e. Rogabat iesu3 quida3 phariseus: vt māducaret cū illo. Et ingressus domū pha risei: discubuit. Et ecce mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix: vt co gnouit q̄ iesus accubuisset i do mo pharisei: attulit alabastrū vn guenti. Et stans retro secus pe des ei⁹ lachrymis cepit rigare pe des eius: z capillis capitꝭ sui ter gebat: et osculabatur pedes eius et vnguento vngebat. Et reliq̄. Omelia bti gregorij pape. L. vij.

Luce xj.

Marie peccatricis lachryme: cu ius vel saxeū pectus ad exēplum penitendi nō emolliant. Cōside rauit nāq3 quid fecerat: et noluit moderari quid faceret. Super cōuiuantes ingressa est: non ius sa venit: inter epulas lachrymas obtulit. Discite quo dolore ar det: que flere iter epulas nō eru bescit. ℟. Fragrans iesus muneri bus intimis marie que precordiis affa

tim punxit sacrata vnguento vestigia: Unde meruit perfectã suorũ delictorũ veniã. V. Peccaminũ nrorum sordes ptissimis diluat iteruẽtib⁹ diuio fõte. Unde.

Hanc esse illã mariã Lc. viij. credimus de qua marc⁹ septẽ demonia eiecta fuisse testatur. Per septẽ aũt demonia vniuersa vicia designãtur. Septenario eni nũero vniuersitas figuratur. Septẽ ergo demonia maria habuit: que vniuersis vicijs plena fuit. Sz ecce qz turpitudinis sue maculas aspexit lauãda ad fõtẽ mie cucurrit. R. Celsi meriti maria q̃ solem verũ resurgẽtẽ ab iferis videre meruisti prima mortaliũ in terris: Obtine sacris pcib⁹ vt nos visu sue maiestatis tecum letificare dignetur in celis. V. Exigua nostrorũ olocausta votorũ deferre ãte dñm suffragatrix semper pia dignata es. Obtine. Lec. ix.

Hec mulier ergo: quia pri⁹ actibus illicitis itẽta vnguẽtũ qd sibi p odore carnis sue turpiter exhibuerat: hoc iã deo laudabiliter offerebat. Oculis terrena cõcupierat: sed hos iam p penitẽtiã cõterẽs flebat. Capillos ad cõpositionem vultus exhibuerat: sed ipis tã lachrymas tergebat. Ore superba dixerat: sed pedes dñi osculans: hoc in redẽptoris sui vestigia figebat. Quot ergo i se habuit oblectamenta: tot de se inuenit olocausta. R. O felix sacrorũ lachrymis rigatio pedũ per quã pro meruit maria dici et esse eius dilecta: Ex quo pascunt in ethere sancti. V. Angelico pollet decore hec et hi per xpm. Ex. Gl'ia pa. Ex. V. Optimã partẽ elegit sibi maria. R. Que nõ auferet ab ea. In laud. ã.

Laudib⁹ excelsis oĩs mũdus exultat i solẽnitate sctẽ marie magdalene. ps. Dñs regñ. ãn. Pectore sincero dñm maria recõdens vnxit purgantem se baptismi gurgite sancto. ps. Jubilate. ãn. Susttolle maria supplicuz in ethere vota pprias q̃ meruisti fletu dilui noxas. ps. Deus de⁹ me⁹. ãn. Qui tecũ captẽt eterni munera regni p famulis xpm posce maria piũ. ps. Bñdicite. ãn. Intercede supplicans assidue p nobis iesum dñm maria magdalene. ps. Laudate. Cpm. Mulierẽ fortẽ. Hy⁹.

O Maria noli flere/ iam non queras aliũ: hortulan⁹ hic est vere/ ac colonus mentiũ: intra mẽtis ortũ quere/ mentis operariũ.

Unde plãctus et lamẽtũ/ qd mẽtẽ non erigis: qd reuoluis monumẽtũ/ tecũ est quẽ diligis: iesum q̃ris et iuẽtũ/ habes nec itelligis.

Unde gemis vnde ploras/ verũ habẽs gaudiũ: latet i te qd ignoras doloris solatiũ: intus habes q̃ris foras/ languoris remediũ.

Iam nõ miror si nescisti/ magistrũ dũ seminat: semẽ qd est vbũ xpi/ te magis illuminat: et raboni respõdisti/ cũ mariã nominat.

Pedes xpi que lauisti fonte lota gratie/quẽ ab ipso recepisti sũ de rorem venie:resurgentis quẽ vidisti/fac consortes glorie. Gl'ia z honor deo cui⁹ pfert gr̃a inuitãti pharisco marie suspiria: cenã vite q̃ dat reo/ gr̃e post prandia. Amẽ. ṽ. Dimissa sũt ei pctã multa. ℟. Qm̃ dilexit multũ. ã. O mũdi lãpas et margarita pfulgida q̃ resurrectionẽ xpi nũciãdo apl'orũ apostola fieri meruisti maria magdalene: sẽp pia exoratrix p nobis assis ad deũ q̃ te elegit. p̃. Bñd⁹. oro. Largire nobis. Mẽo. de scõ wãdregesillo. ã. Euge serue. ṽ. Iust⁹ ger. oro. De⁹ cui⁹ gr̃a. Ad. j. ã. Laudib⁹. p̃. De⁹ i no. ã. Te iure. ps. Quicũq;. Ad. iij. ã. Pectore. p̃. Legẽ po. cp. Mulierẽ fortẽ. ℟. z ṽ. de cõi vni⁹ ṽgĩ. dñr Ad. vj. ã. Sustolle. p̃. Defecit. cp̃z

Accinxit fortitudie lũbos suos/z roborauit brachiũ suũ:gustauit z vidit qm̃ bona est negociatio ei⁹:nõ extiguet in nocte lucerna ei⁹. Ad. ix. ã. Intcede.

Multe (p̃. Mirabilia. cp̃z filie ꝯgregauerũt diuitias: tu supergressa es vniuersas. Ad. ij. vs̃. ã. Laudib⁹. p̃i. fer. cp̃m Mulierẽ for. Hy⁹. O maria noli flere. ṽ. Dimissa sunt ei pctã mlt'a. ã. Inclyta sctẽ marie magdalene solẽnia suscipiat alacrit' pia mr̃ eccl'ia: aue sctã deo digna: aue dulcis z benigna: obtine nobis gaudia: q̃ possides cũ gloria. p̃. Mag. oro. Largire. Mẽo. de scõ appollinare martyre. Hic est vere martyr. ṽ. Gl'ia z hoñ. Oro

Votiuos nos dñe bti appollinaris martyris tui natalis sẽper excipiat:q̃ z iocũditatẽ nobis sue glorificatiõis ĩfundat:et tibi nos reddat acceptos. p. ¶ Scti appollinaris mar. iij. l'c. fiãt cũ inuita. simp. z cũ orõe vts̃. L. j.

Beat⁹ appollinaris ab antiochia petrũ apl'z secut⁹: z rome ab eodẽ ep̃s ordinatus/rauẽnã directus est: vbi ṽbũ dei p̃dicãs: tẽt⁹ est a paganis/z diu fustib⁹ cesus: ac nudis pedib⁹ sup prunas iposit⁹/ab vrbe expulsus est. Sz nõ lõge ab vrbe xpiani habebãt tuguriũ: vbi missas celebrauit: z in mari baptizauit/timẽtesq; deum ministrabant ei. ¶Tu. Lectio. ij.

Post mlt'os ãnos ad emiliã preterit: p̃dicãs ṽbũ dei/virtutes operãdo. Post tertiũ annũ reuersus rauẽnã: nõ longe ab vrbe mansit apd̃ quẽdã militẽ noie hyrtaneũ cuius filiũ cecũ illuminãs: eũ cũ parẽtib⁹ baptizauit. Quo facto a paganis ligatus: z ad forũ deductus vulneratur. Lectio. iij.

Cũq; pduct⁹ ad simulachrũ appollinis orõnẽ fecisset: illud solutũ z destructũ est tẽplũ. Quo audito tradit' cuidã cẽturioni occulto xpiano custodiẽd⁹ q̃ media nocte laxauit eũ vt fugeret. Quẽ se

quētes pagani ppe pōtē apphē-
derūt. Qui tādiu cesus: quousqꝫ
mortuꝰ estimaret: post pductꝰ a
discipulis i vicū i quo leprosi mo
rabāt: septē dies supuixit: admo
nēs ecclesiā ne a fide xpi discede
ret Sicqꝫ martyr dei postq̄ eccle
siā ānis vigiti octo: mēse vno/ die
bus quatuor rexisset: mortuꝰ sub
vespasiano cesare: sepultꝰ est fo-
ris murū i archa saxea: sub terra
decimo kalēdas augusti. Et cetera
de cōi vniꝰ mart. ꝛ pōti. ¶ Scte
xpine vgis ꝛ mar. cā. Cōfitebor.
Si hoc festū in eadē ebdo. ꝯtige.
cū festo sctē margarete sinaūt di
cat. cā. Dn̄e deꝰ meꝰ. oro.

Indulgētiā nobis dn̄e btā
xpina virgo ꝛ martyr iplor et: q̄ ti
bi grata sēp extitit ꝛ merito casti
tatis ꝛ tue pfessiōe vtutis. p do.
Ad mat. iij. lc. fiāt cū nocī. ppter
vigiliā: ꝛ ola fiāt de virgine vsqꝫ
ad missam q̄ erit de vigilia. lc. j.

Erat tēporibus diocletiani
iperatoris q̄daz de tyro sa-
cra virgo annoꝝ circiter duode-
cim noie christia: vrbani xpiano-
rū psecutoris filia. Quā i excelsā
turri cū duodeci puellis positā ꝛ
deos aureos spernentē: signauit
angelꝰ in xpo dicēs. Christina vi
rilit age: i cōspectu eni trīū iudi-
cū habes audiri Que ꝯuersa ꝛ vi
dēs panē albū sup mel dulce: gra
tias egit deo dicens. Duodecim
dies sunt ex quo panē nō comedi
Sero aūt facto dedit fru lc. ij.
sta deoꝝ pr̄is sui pauperibꝰ. Qō
sctēs pr̄ eiꝰ puellas iussit decolla
ri: ꝛ christinā virgīs cedi: ꝛ cathe
na i carcere recludi. Cūqꝫ i equu
leo suspensa vngulis raderet: p-
iecit carnes suas in faciē pr̄is sui
dicēs. Cōede vtutē corporis xpi.
Tūc rota ferrea adducit: et sup-
posito igne valido oleo pfūdi iu-
bet: sꝫ ipsa orāte ꝯbusti sūt plusq̄
mille quingēti ydolis seruiētes.
Hinc lapide i collo eiꝰ ligato mit
tit i mare: vbi a xpo baptizata il-
lesa exiēs iterū i carcere recludit
Que ait. Dn̄e iesu xpe redde vr-
bano scd̄m ea q̄ gessit i me: q̄ ipsa
nocte cū magnis cruciatibꝰ emi-
Post hec venit (sit spm̄. lc. iij.
alius iudex noie zion: q̄ prio eā in
carthaginē plenam pice resina ꝛ
oleo mitti iussit: deinde caput eiꝰ
radi: ꝛ prunas ardētes supponi.
Que cū non lederet ducta est ad
tēplū appollinis: et ibi cū orasset
cōminutū est ydolū in puluerē: ꝛ
crediderūt i deū aie circit tria mi-
lia. Iudexqꝫ pterritꝰ: expirauit.
Tūc tiꝰ iudex noie iulianꝰ iussit
serpētes circa eā apponi ꝛ mām̄il
la eiꝰ ꝛ ligua abscissis/ vgo partē
ligue i oculū iudicis piiciēs exce
cauit eū. Cuiꝰ iussu pcussa vgo i
latere orās dn̄o emisit spm̄ quar-
todecimo etatis sue āno Que eiꝰ

itercessiõe ẽ venerãda nobis sẽpiter=na a dño ĩpetret gaudia. Cetera de cõi vni⁹ vgis ⁊ mar. ¶ Scti iacobi apli festũ dupl. Ad. j. vesp. ⁊ ad mat. cetera de cõi vnius apli cũ

B Jna ce (isto hym. ad vesp. lesti aule lumĩaria iacobe necnõ iohãnes theologe poscite nobis veniã rogãtib⁹ quã venit xp̃s grati dare miseris. Annue xp̃e. ⁊ dicat hic nobis p horũ. oro

E Sto dñe plebi tue sctifica toꝛ ⁊ custos: vt apli tui iacobi munita p̃sidijs: ⁊ ꝯuersatione tibi placeat: ⁊ secura deseruiat Per do. Eodẽ die mẽoꝛia fiat de martyꝛi. xp̃oforo ⁊ cucufato. añ. Gaudẽt in celis. V. Letamini. Oro.

D Eus mundi creatoꝛ ⁊ rectoꝛ q̃ hũc diẽ btoꝛũ xp̃oforis et cucufatis martyꝛũ tuoꝛũ passiõe cõsecrasti: cõcede vt oẽs q̃ martyꝛij eoꝛ merita veneramur eoꝛ ĩtercessionib⁹ ab eternis gehenne incẽdijs liberemur. p do.

I Acob⁹ apls (Ad mat. lc. j. dñi nostri iesu xp̃i frat bea ti iohãnis euãgeliste oẽm iudeã ⁊ samariã visitans: ostẽdebat ex scripturis sctis oĩa que p ꝓphetas dicta erãt ĩ dño iesu xp̃o esse cõpleta. Hermogenes aũt q̃dam mag⁹ misit philetũ discipulũ suũ cuꝫ aliquot phariseis ad eũ asserẽs q xp̃s nõ esset fili⁹ dei. Jacobus vero assertiõib⁹ ei⁹ ĩ xp̃o euacuatis ostendit ex scripturis sanctis hunc esse filiũ dei. Tu. lc. ij.

R euersus ad hermogenẽ philetus dixit ei iacobũ q̃ se seruũ iesu xp̃i asserit: scias te supare nõ posse. Nã ĩ noĩe ei⁹ multa miracula faciẽs: oẽsq̃ scripturas sctãs memoꝛiter retinens: ostendit ex eis hunc esse filiũ dei quẽ iudei crucifixerũt. Hermogenes irat⁹ vinxit philetũ dicẽs. Videam⁹ si iacobus soluat te ab his vinculis. Quo nunciato iacobo: misit sudariũ suũ dicens. Accipiat hoc ⁊ dicat. Dñs iesus xp̃s erigit elisos: ⁊ ip̃e soluat cõpeditos. Quo facto solut⁹ venit ad iacobũ. lc. iij

D olẽs autẽ mag⁹: misit post eũ demones dicẽs. Jpsuꝫ iacobũ cũ phileto michi adducite: vt vindicet ĩ eos. Qui cũ venissent: ceperũt vlulatũ ĩ aerẽ dare sup apostolũ. Quib⁹ apls ait. Precipio vobis in nomĩe patris ⁊ filij ⁊ sp̃us sancti: vt hermogenẽ nõ ledẽtes ipsum ad me vinctum adducatis. Quo adducto: dixit apostol⁹ ad philetũ. Jp̃e te ligauit: tu eũ solue. Quo facto: ait apostol⁹. Vade liber vbicũq̃ volueris. Nõ enĩ est discipline nostre: vt inuit⁹ q̃s cõuertat. Jpse vero solutus oẽs codices suos in mari mergẽs: dixit ad iacobum. Animarũ liberatoꝛ accipe me penitẽtẽ quẽ hactenus habuisti iuidẽtẽ. Tu. lc. iiij.

Apostol⁹ ꝯfirmās eū ī fide: ita pfectū eū reddidit: vt multe virtutes p eū fierēt a dño. Qd audiētes pharisei/ dixerūt ad iacobū. Ut qd predicas xp̄m: quē oēs crucifixū scimus? Tūc apl's ostēdit eis q̄lit icarnatio dñi: passio/ resurrectio/ ꝛ i celū ascēsio/ a pphetis pnūciata: i xp̄o erāt ꝯpleta. Dixerūtq3 oēs. Peccauimus: dic nobis qd faciem⁹? Quib⁹ ipe ait. Credite ꝛ baptizemini: ꝛ delebuntur peccata vestra. Lec. v.

Abiathar aūt pōtifex vidēs tm̄ ppl'm credidisse: zelo replet⁹ excitauit seditionē grauissimā: ita vt mittētes funē i collo ei⁹ duxerūt eū ad herodē: q iussit eū decollari Cūq3 deduceret palyticū quēdā ad eū clamantē a dolorib⁹ liberauit. Hoc vidēs iosias q funē i collo ei⁹ misit: corruēs ad pedes ei⁹ dixit. Obsecro te: vt des michi i- (dulgētiā Tu. L. vi.

Intelligēs apl's cor ei⁹ a deo visitatū: dixit. Credis q iesus xp̄s: est ver⁹ dei fili⁹? Qui ait Credo. Hoc audiēs abiathar: dixit. Nisi recedēs a iacobo maledixeris nomen xp̄i: cū ipso decollaberis. Qui ait. Maledict⁹ tu: nomē vero xp̄i est bñdictū in scl'a. Cūq3 puenissent ad locū allata lagena aq̄ apl's baptizauit eū: et osculās eū fecit signaculū crucis in fronte eius: ꝛ ita perfectus in fide christi/ cū aplo decollat⁹ est. Scd'm matheū. L. vij.

Mat. 20.

In illo tpe: Accessit ad iesū mr̄ filiorū zebedei: cū filijs suis adorās et petēs aliqd ab eo, Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt sedeant hi duo filij mei: vn⁹ ad dexterā tuā: ꝛ ali⁹ ad sinistrā i regno tuo. Et rl'. Om̄. de di(uersis tract.

Unde occasionē accepit hec mlier: vt a dño gl'iā et dignitatē peteret filijs suis: q nichil pdixerat de gl'ia regni: sed solūmodo de supplicio passionis Predixerat eī discipulis suis se hierosolimā ascēsurū/ tradendū/ morte ꝯdēnandū/ deludendū/ flagellādū/ ꝛ crucifigēdū. Sed hac causa icitata est ad petēdū dignitatē filijs suis: q2 post omnia dixerat dñs/ et tertia die resurget. L. viij. Tu.

Putabat ei mulier q dñs post resurrectionē suā regnatur⁹ esset in t'ra corporaliter: ideo dixit. Dic vt sedeāt hi duo: vn⁹ a dextris/ ꝛ ali⁹ a sinistris in regno tuo. Rñdēs dñs/ dixit. Nescitis qd petatis. Mater quidē petierat: sed dñs discipulos icrepauit: q2 sciuit petitionē mr̄is ex suasione filiorū pcessisse. Tu. L. ix

Interrogat dñs si possent bibere calicē quē ipe bibitur⁹ erat: id est si eandē passionē sufferre possent: quā ipe passurus erat p eis. Calicē qdē meū bibetis. De iacobo nō est dubiū: qn ipe calicē dñi

biberit. De iohāne vero dubitat: q2 ipse p martyriū vitā nō finiuit Sed q2 a domitiano in feruētis olei doliū missus est: et āte aristo demū venenū bibēs illesus pmā sit: necnō cū reliqs aplis flagella tus legit sēp parat⁹ ad passionē: clarū est q calicē passiōis biberit Tu. Et cetera de cōi vni⁹ apli. Ad ij. vē. oia fiāt de scō iacobo cū R. Ciues aplorum. & mēo. de sctā anna. Ubi vbi festū scē āne est fes. dupl. ves. e.t de scā āna & mēo. de aplo. Scte āne mris marie. Ad ves. sup pos. fer. ā. Felix anna cella mūdicie: lumē mūdi: vena clementie: spes salutis porta leticie: nos diuine cōmēda gratie. ps. ferial. Cpm. Mulierē fortē quis iueniet pcul & de vltimis finib⁹ pciū ei⁹ cōfidit in ea cor viri sui: & spolijs nō indigebit. R. O qdigne. hy⁹.

Aue mat anna: plena melle canna: cui matrem passa nulla coequanda.

Aue pdicāda superexaltāda mater matris poli regis atq3 soli.

Quā qsvelit fari siue venerari reddet sibi votū xps p quē totū.

Ergo te rogam⁹ rogantes supplicam⁹ vt quod potes velis prece da nos celis.

Placans nobis natā mūdo p te datā illa natū suū tu nepotē tuū.

Laus sit trinitati laus sit vnitati laus patri ac nato lausq3 paraclyto. Amē. V. Diffusa est gra in labiis. ā. Hec est radix anna: pia virga florēs est maria xps flos est inclyt⁹ digna radix est honore cui⁹ virga tali flore fecundat celitus. ps. Mag. oro.

Deus qui beatā annā dilectissime gēitricis tue matrem egregiā hodierna die ad celestis vite subleuasti gaudia: fac nos qs gliosis ei⁹ meritis ad eternā ptigere btitudinē ex cui⁹ puerperio salutari pro salute mūdi hūanā dignat⁹ es assumere carnē. Qui viuis & reg. cū deo pre. Mēo. de scō iacobo aplo cū ā. In regnatiōe. V. Annūciauerūt. oro. Esto dne. Ad cōpl. oia fiāt sic i fes. sctē trin. Modo pdicto dnr ves. de scā āna: vel vbi dedicata ē eccla vl capella vl altare i honore eiusdē: & tūc ad .i. ves. de scā āna fiat mēo. de s. iacobo. Ubi vo nō ē eccla dedicata neq3 capella i honore ips⁹ dicāt ves. de. s. iacobo aplo: & mēo. de sctā anna cū orōne pdicta. Ad mat. iuit. Ad scte mris anne mēoriā: Dēs xpo canam⁹ gliam. ps. Venite.

In anne puerpio nox hy⁹. fugit huius seculi & illuxit cum gaudio dies totius populi.

Hec radix iesse germiat expers cunctis illecebris germē eius illuminat nos sedētes iu tenebris.

Pia mat & humilis de qua maria prodijt tuis adesto famulis: quos culpa grauis deprimit.

Iam felix et emerita manes cũ summo iudice: succurre mater inclyta vt viuamus pacifice. Et quicqd hic deliqmus / vite p immũdiciã: abstergas illud petimus per diuinam clementiã. Patri natoq3 glĩa detur cũ sctõ spũ: qui p ãne suffragia cõseruet nos in exitu. Amẽ. In .i. noct. ã. Chori plaudẽt alacriter / angelorũ ⁊ hominũ: cõgratulãdo patrĩ / matri regine virginũ. ps. Dñe dñs nr̃. ã. Pater precelse virginis / ioachi erat noie: mater anna q̃ nobilis / regali fulsit nomie. ps. Celi enar. ã. In tres ptes diuidũt sic rex substãtiã dãt tẽplo dãt paupib⁹ seruãt sibi tciã. ps. Dñi ẽ tra. V. Dif. Hodie fratres lc. i. fusa est. Kl'hĩ btẽ anne mr̃is sctẽ dei gẽitric[illegible] ac ppetue vginis marie festiuã celebram⁹ mẽoriã: in qua carnis reliqt ergastulũ: ⁊ subuecta est venerabilit ad supos sctõrũ obseqis ãgelorũ. R. Felix anna flos ortorũ mira nitẽs specie regũ surgit ãtiquorũ ex clara pgenie: Que medelã viciorũ mr̃ez gessit grẽ. V. Hec btã miserorũ succurrat inopie. Que. lc. ii. Ad eternũ siqdẽ patriarcharũ ac pphetarũ veterũ glĩosa ⁊ felix puenit cõtuberniũ. Ex quorũ carne carnis traxit originẽ: vt p vẽtris sui fructũ: pplo suo de⁹ mitteret redẽptorẽ. R. Matronarum hec matrona claruit i sclo nũc i celis iaz patrona pietatis titulo: Cui⁹ partu cuncta bona puenerũt pplo. V. Anna parens esto pna cũctis i periculo. Cui⁹. Gaudeat igiĩ sacrosctã lc. iii. matĩ ecclia hui⁹ sctẽ matrone munita suffragijs: ⁊ i ei⁹ laudib⁹ cũ oi deuotiõe tota resultet. Hec est eni illa supne bñdictionis tra de qua celestis figulus ollã spei nostre 2posuit: q̃ ex diuini roris ymbre cõceptũ verbũ dei hũano generi ptulit icarnatũ. Tu. R. Ex cõceptu cõiugali anne miro ordine radix boni: finis mali spirat vno germie Felix q̃ fuisti tali ipregnata vgine. V. Nos in hora fac finali mori sine crimine. Felix. Glĩa. Felix. In .ii. noc. ã. Annos quoq3 plurimos ducũt in 2iugio steriles atq3 tristes sub legis opprobrio. ps. Eructauit. ãn. Exprobrat hunc põtifex ioachim q sisteret ifecundus cũ fecundis seq3 eis iungeret. ps. De⁹ nr̃ refugiũ. ã. Joachim ex opprobrio in tẽplo tristis exiit nec ad domũ vel vxorẽ: sed ad pastores transiit. ps. Fũdamẽta. V. Specie. lc. iiii. Felix anna q̃ i operatiõe redẽptionis nostre velut radix videĩ in arbore de qua celest[illegible] virga egressa est btissima virgo maria q̃ filium suuz diuini floris amigdalũ enixa puerpa genuit: cui⁹ dulcedinis iocũda refectio: in celo et i terra angelos ⁊ hoĩes pascit. R. Ex iudea creuit spina hec matrona nobilis: spina tñ officinã claruit mirabilis de qua pdiit Regina ce

li venerabilis. ℣. Nos a fraude serpentina saluet mater humilis. Regi. Lc. v.

Ex bethleē q̄ppe ciuitate dauid ꝛ radice iesse oꝛiūda ꝓdijt cuius btā soboles maria videlꝫ xp̄ꝫ peperit: q̄ captiuitatē iacob auertit ꝛ parietē veterꝫ iimicitie iter deū ꝛ hoiem: hō deꝰ i sua carne destruxit. ℟. Quā potēs esse dicerꝫ i regno btoꝛū q̄ genitrix agnosceris regine angeloꝛū: Insignis quippe diceris patrona miseroꝝ. ℣. Impetra nobis miseris veniā peccatorum. Insignis. Lec. vj.

O q̄ glo̾iosa est mr̄ ista ꝛ q̄ digna solēni attollēda p̄conio: q̄ matrē nobis nr̄e redēptōis attulit: ꝛ in illa testamētū hereditatis supne īclusit. Uere btā et oi veneratiōe habēda: et quodā sacro p̄uilegio pꝛedicāda mat̄ huiꝰ sacratissime virginis: q̄ oēs p̄cellit matres in cōcipiendo ꝛ generādo eā q̄ suū ꝛ oim gn̄auit auctoꝛē. Gaude igit̄ ꝛ letare o felix mater ꝛ pꝛe ceterꝫ matribꝰ felicioꝛ: q̄ meruisti tante pꝛolis gaudere pꝛiuilegio: p̄ quā angeli leticiā: iusti gr̄aꝫ: pctōꝛes veniā: iueniūt ineternū. Tu. ℟.

O q̄ digne venerarꝫ ab hūano germie q̄ mariā mūdo paris magno dei mūere Ipa v̄go singularis dignet̄ succurrere. ℣. Anna mat̄ salutaris fac nos xp̄o viuere. Ipa. Glīa. Ipsa. In. iij. noc. a. Joachi ꝛ cōiugi angelꝰ apparuit dolētesq̄ꝫ nimiū dulciter cōpescuit. Ps. Cātate. j. a. Pꝛeces vr̄e sūt accepte hēbitisq̄ꝫ filiā p̄ quā deꝰ magnifice p̄stabit cūctis gr̄aꝫ. p̄. Dn̄s reg. ex. a. Hinc cognoscunt se mutuo cōiugali federe ꝛ agūt laudes dn̄o p̄ ꝓcesso munere. Ps. Cātate. ij. ℣. Adiuuabit. Initiū

Sci euāgelij scd̄ꝫ matheū.

Liber gn̄ationis iesu xp̄i filij dauid: filij abꝛaham. Et rel. Mat. 1.

Om̄. de diuersis tractatibꝰ. L. vij

Matheꝰ igit̄ euāgelista scribēs libꝛū gn̄atiōis iesu xp̄i: ceterꝫ p̄termissis hoꝝ filiū nūcupauit: q̄ꝛ ad hos tm̄ fctā est de xp̄o ꝓmissio Ad abꝛahā iqt. In semie tuo bn̄dicēt̄ oēs gētes tre. Ad dd̄ v̄o ait De fructu vētrꝫ tui: ponā sup̄ sedē tuā. ℟. Eua mr̄ coꝛruptele pomi fit edulio: defoꝛmauitq̄ꝫ seq̄le lineā cōtagio Anna ꝓfert spē medele sacro puerpio ℣. Esto mēoꝛ cliētele huiꝰi exilio

Abꝛahā genuit ysaac: (An. L. 8.

ysaac aūt genuit iacob. Exeq̄t̄ ergo hūanaꝫ gn̄ationē xp̄i matheꝰ ab ipso ꝓmissiōis exoꝛdio: hoc est ab abꝛahā gn̄atoꝛes cōmēoꝛans quos p̄ducit ad ioseph virū marie: de qua natꝰ est xp̄s. Tu. ℟.

Anna mat̄ mr̄is xp̄i nos pie cōsidera q̄ marie meruisti ꝓpinare vbera: Ecce felix ascēdisti sr̄ cūcta sydera. ℣. Tu i hora moꝛtꝫ tristi nos ab hoste libera. Ec.

Quicq̄d tn̄ i isigni genealogia xp̄i ad euāgelicā respicit hystoꝛiā: totū ex abūdanti recurrit ad ānā: vt ipa sit q̄si q̄dā meta legis ꝛ gr̄e: p̄ quā dignitas hūane

videtur i xpo restorauisse nature. Ex ei⁹ nāq; ventre prodijt qđ de sctā ecclia lōge āte spūsſctūs ait. Sindonē fecit ⁊ vendidit: ⁊ cingulū tradidit chananeo. Sindonis huius cādor niueus puritas est: ⁊ mundicia vginalis quā btā anna mat manib⁹ suis quasi cōtexuit: dū genitricem dei mariā ad diē tēporalis ort⁹: i forma humana de palatio vteri sui corporaliter eduxit. Tu. R. Btā virgo virginū mris tue pcib⁹ remissionē criminū pcura supplicib⁹ Et fac post vite terminū letos i celestib⁹. V. Succurre penes dñz cūctis assistētib⁹. Et fac. Gla. Et. V. Ora p nobis btā anna.

(In l. ā.) Omnis sctōr cōcio matrē collaudet vginis de cui⁹ puerperio salus pcessit hoīs. ps. Dñs regn. ān. Hec prolē deuotissime petit a patre luminū et meruit dignissime mariā dec⁹ virginū. ps. Jubil. ān. Ex ioachim quē habuit vite virū eximie anna mariā genuit matrē regis iusticie. p. Deus de⁹ me⁹. ā. Stirps iesse clara: diluit eue matris opprobriū dū āna plē genuit florē sctōr oim. ps. Bñd. ān. Anna floret vt liliū in summi regis curia thronū adepta regiū cū immortali gla. ps. Laud. cpz Mulierē for. hy⁹.

Felix āna pre alijs digna laude fideliū mūdū repleuit gaudijs p sacrū puerpiū. Hec de carnis ppagine mariā nobis ptulit que suo reddit germine quod eua tristis abstulit. ✠

O vas celestis gratie mater regine virginum per te precamur anxie remissionē criminum. ✠

Memento mater inclyta / q̄ potens es per filiam et nobis prece solita procura dei gratiam. ✠

Eiusq; donet precib⁹ dator bonorum omniū vt gaudijs celestibus fruamur post exilium. ✠

Patri natoq; glia detur cū sctō spū qui p anne suffragia pseruet nos i exitu. Amē. V. Elegit eā de⁹. ān. Anna stellā matutinā magni maris ⁊ reginā peperit clemētie cū quaue re iocūdat q2 deū contēplatur reuelata facie. ps. Bñd⁹. oro. De⁹ q̄ beatā annā. Ad. j. ā. Ois sctōr. ps. De⁹ in noie. ā. Te iure laudāt. ps. Quicūq;. Ad. iij. ān. Hec plē. ps. Legē po. cp. Mulierē fortē. R. Diffusa est gra. vt in cōi vni⁹ vginis. Ad vj. ān. Ex ioachi. ps. Defecit. Cp.

Multe filie cōgregauerūt diuitias: tu supergressa es vniuersas: fallax gra et vana est pulchritudo: mulier timens deū: ipsa laudabit. V. Spe tua. Ad. ix. ā. Anna stellā. ps. Mirabilia. Cpz (puer. vltio.)

Manū suā apuit iopi ⁊ palmas suas extēdit ad pauperē: ideo fortitudo ⁊ decor indumētū eius: ⁊ ridebit i die nouissimo. R. Adiuuabit eaz. V. Elegit eā. Oro ves. Ad. ij. ves. ā. Ois sctōr. ps. Dixit do. Laud. pue. Letat⁹. (puer. vltio.)

Vti oēs. Lauda hierlm. cp. Mulierē fortē. R. Btā ṽgo. Si dupl. festū fuerit. hy⁹. Aue mar ãna. V. Elegit. ãn. Anna florem portauit grē flos odorez spirat mūdicie alme preces mris ꝛ filie nos cōducāt etne grie. ps. Magn. oro. De⁹ q̄ beatā annā. Mēo. fiat de septē dormiētibus martyr. oro.

Deus q̄ glo sos resurrectōis etne pcones septē dormientes magnifice coronasti: pstā q̄s: vt eoꝝ pcib⁹ resurrectiōez sctām q̄ i eis mirabiliter ostēsa est: ꝯsequamur. Per. Ad mat. iij. lc. Inuit. dupl. lc. j.

Sub decio iperatore fctā in xpianos graui psecutiōe septē xpiani ciuitatis epheseorū ciues scilz maximian⁹/ malchus/ martian⁹/ dyonisius/ iohānes/ serapion/ ꝛ cōstātinus/ fugiētes persequētiū rabiē: absconderūt se in spelūca in monte celio/ statuētes malchuz in habitu mēdici emere victualia. In qua spelunca dormierūt p secula multa. Tu. lc. ij.

Euolutisq̄ trecētis sexagintaduob⁹ annis regnante iperatore christianissimo theodosio surrexit detestāda heresis: nitēs repellere gnalis fidē resurrectōis: euigilātes scti et vni⁹ noctis spacio se dormisse putātes: malchū ad ciuitatē miserūt/ vt emeret necessaria. Qui vidēs crucē sup portā ciuitat erectā: ꝛ oēs nomē dei iuocātes: valde mirari cepit. platisq̄ argēteis: ceperūt ituētes mirari dicētes. Hic iuuenis thesaurꝫ iuenit: duxerūtq̄ eū ad pcōsulē ciuitatꝫ. Cūq̄ pcōsul ab eo lc. iij. inq̄reret vbi thesaurū iuenisset: cadēs malch⁹ ad pedes ei⁹ dixit. Rogo vos vbi deci⁹ ipator. Ego eni ꝛ socij mei fugiētes psecutionē ei⁹: abscōdim⁹ nos in spelūca mōtis celij. Martin⁹ eps ciuitatꝫ hoc audiēs dixit: Eam⁹ cū eo ad locū. Et veniētes ad spelūcā viderūt sctōs dei sedētes: ꝛ erāt facies eoꝝ vt rose florētes. Et adorātes eos: misert p ipatore. Qui cū venisset: adorās eos fleuit. Qui dixerūt ei. Propt te suscitauit nos de⁹ nr ante diē magne resurrectōis: vt tu sine dubio resurrectionem mortuoꝝ credas. Et cū hec dixissent: reddiderūt spm scōꝫ pceptū dei. Imperator vero flēs ꝛ osculās sctās reliq̄as eoꝝ ꝯgregatis plurimis epis ꝛ fidelib⁹ virꝫ: fecerūt in eodē loco dignā memoriā eoꝝ. Tu. Cetera de cōi pluriū martyrū

Scti sansonis epi ꝛ ꝯfes. Oro

Omnps sempitne de⁹ tribue nobis famulis tuis p itercessionē scti sansonis epi poscētibus pctoꝝ veniā: q̄rentib⁹ salutꝫ vitā: pulsantib⁹ apire regni celestis aulā: vt ad eternā maiestatꝫ tue hitationē te adiuuāte puenire mereamur. p d. Eodē die fiat

mẽo. De sctõ pãthaleõe mar. Orõ
Deus q̃ hunc diẽ bti pãtha
leõis martyrio cõsecrasti
p̃sta q̃s: vt ipi⁹ iteruẽtu hoc i no-
stris floreat actib⁹: qđ p̃mijs re-
muneret celestib⁹. p. Ad mat. iij.
lec. de cõi. iuit. dupl. Cetã oĩa de
cõi vni⁹ ɔfes. ⁊ põti. ¶ Sctõꝝ fe
licis ⁊ simplicij: faustini ⁊ beatri
Presta q̃s (cis mar. Orõ.
oĩps de⁹: vt sicut ppls xp̃i
an⁹ martyꝝ tuoꝝ felic; simplicij
faustini ⁊ beatric; tp̃ali solẽnita-
te ɔgaudet: ita pfruat eťna: ⁊ qđ
votis celebrat pio cõphẽdat affe
ctu. p. Ad mat. iij. lc. iuit. du. l. j.
Tiberio vrb; rome epysco
po misso i exiliũ a ɔstãtio
augusto heretico: cler⁹ romanus
ordiauit i loco ei⁹ ep̃z felicẽ pbr̃z
Qui facto ɔsilio: declarauit ɔstã
tinũ hẽticũ: et scđo baptizatũ ab
eusebio. Quo fctõ eijcit felix de
ep̃atu a ɔstãtio augusto filio ɔstã
tini augusti. Exide duct⁹ i ciuita
tẽ: coronã martyrij capit; abscisi
one ꝓmeruit: ⁊ sepult⁹ ẽ i via au
Tẽporib⁹ diocletiani l. ij. relia.
⁊ maximiani erat rome q̃dã v̾go
beatrix noie: soror bti simplicij ⁊
faustini q̃ p xp̃i noie post diuersa
tormẽta capite cesi sunt. Quorũ
corpa sepeliuit beatrix cũ crispo
⁊ iohãne pbr̃is. Post hec lucreti⁹
vicin⁹ possessor p̃diũ btẽ beatric;
cõe cũ fr̃ib⁹ ãbiẽs: fecit eã dijs sa
crificare nolẽtẽ carceri mãcipari
⁊ postea a seruis suis noctu p̃fo-
cari: ⁊ sic spm̃ tradidit dño. l. iij.
Post hec igressus est lucreti⁹ in
p̃diũ sctõꝝ: et fecit cõuiuiũ i quo
ifantul⁹ dixit ei. Audi lucreti. Oc
cidisti ⁊ iuasisti: ecce dat⁹ es i pos
sessionẽ dyaboli. Ad hanc vocẽ sa
thanas i euz igress⁹ p tres horas
eũ vexauit: dõec tolleret aiaz ei⁹.
De quo oẽs q̃ aderãt perterriti:
xp̃iani effecti sunt narrãtes palã
passiõez btẽ virgis i cõuiuio vidi
catã. Cetã de cõi plĩoꝝ martyꝝ.
¶ Scõꝝ abdõ ⁊ sennes mar. orõ
Deus q̃ scis martyrib⁹ tuis
abdõ ⁊ sennẽ ad hãc gl̃iaz
veniẽdi copiosũ mun⁹ gr̃e ɔtuli-
sti: da faml̃is tuis suoꝝ veniã de-
lictoꝝ: vt scõꝝ tuoꝝ itercedẽtib⁹
merit;: ab oĩb⁹ mẽamur aduersi
tatib⁹ liberari. p d. Ad mat. iuit.
dupl. Tres lc. fiant. lc. j.
Deci⁹ ipator romã reuer-
tens de psida adduxit secũ duos
subregulos psarũ: abdõ ⁊ sennẽ.
Et ɔuocãs rome senatũ iussit eos
de⁹ sibi p̃sẽtari. Et dixit ad sena-
tũ Dij nr̃i tradider̃t nob; hostes
ferocissimos Ecce ei iimici reipu
blice ⁊ romani ipij. Et itroducti
sũt ornati ex auro ⁊ lapidib⁹ p̃cio
sis victi cathenis. Quos cũ vidis
set ois senat⁹ cepeȓt mirari i aspe
Deci⁹ dixit ad lc. ij ctib⁹ eoꝝ.
eos: sacrificate dijs ⁊ estote subre

guli romāe libertatꝫ: ꝛ possidebi
tis oia vr̄a: ꝛ pacē romani iperij.
Qui dixer̄t. Nos semel offerētes
nosmet deo ip̄z adoꝛam⁹: simula
crꝫ manufactꝫ nūq̄ hūiliabimur
Deci⁹ iussit eos denudatos ad si
mulachꝛū solis duci ꝛ ad sacrifi=
cādū ꝯpelli. Sc̄i v̄o expuētes i si
mulachꝛū: dixer̄t valeriano. Fac
Tūc valerian⁹ p̄fe ꝶ.z. qđ potes
ct⁹ iussit eos diu plūbatꝫ cedi: ꝛ i
āphiteatrū duci. Et dimissi sūt ad
eos duo leones: ꝛ q̄ttuoꝛ vꝛsi Qui
veniētes ad pedes sc̄oꝝ: ita custo
diebāt eos: vt nemo poterat acce
dere ad eos ꝓpt̄ ipetū ferarū. Va
lerian⁹ ira plen⁹ fecit eos occidi ꝛ
coꝛpa eoꝝ añ simulachꝛū solis ia
ctari. Post triduū q̄rin⁹ subdya=
con⁹ coꝛpa eoꝛū sepeliuit i domo
sua. Tu. Cet̄a de cōi pl'ioꝝ mart.

E Sc̄ti germani epi. or̄o.
Xaudi nos de⁹ salutarꝫ nr̄:
ꝛ q2 voces nr̄e nō merent̄ audiri
scti germāi ꝯfessorꝫ tui atq3 pōti
ficis iteruētio q̄s sit accepta ꝓ no
bis. p. Ad mat. lui. simp. iij. ꝶ. fiāt
BEat⁹ german⁹ ātissiodo ꝶ. j
rēsis oppidi idigena fuit:
parētib⁹ splēdidis ꝓcreat⁹: et ab
ip̄is ifātie rudimētꝫ studijs libe=
ralib⁹ istitut⁹. Jn quo doctrie cō
solatio cū igenij vbertate ꝯsētiēs
eruditissimū duplicato bono: id
est nature ꝛ idustrie reddiderūt.
Atq3 vt i eū ꝑfectio lr̄aꝝ plena cō
flueret: post auditoꝛia gallicana
itra vꝛbē romā ciuilit̄ iurꝫ sciā3 ꝑfe
cte addidicit. Deinde ad honoꝛē
p̄fecture sublimat⁹ i vꝛbe ātissio
doꝛēsi nobilē sibi sūpsit vxoꝛē. ꝶ. ij
Post hec oim ꝯsensu ep̄s postu=
lat⁹ sacerdotiū iuit⁹ assūpsit: coa
ct⁹ ꝛ addict⁹. Repēte igit̄ mutat̄
ex oib⁹ Despicit̄ mūdi militia: ce
lestꝫ assumit̄. Calcat̄ seculi pōpa:
hūilitas ꝯuersatōis eligit̄: vxoꝛ i
soꝛoꝛē mutat̄: substātia i paupes
dispēsat̄. Ex die v̄o sūpti sacerdo
tij: nūq̄ panē frumēti / nō vinu3 /
nō acetū / nō legumē / nō oleū / nō
sal / ad vsum cōdiēdi sapoꝛis acce
In refectioni= ꝶ. iij. pit. Tu.
bus pꝛimū cinerē p̄libauit: dein=
de panē oꝛdeaceum sumpsit: quē
tamē ipse excussit ꝛ moluit. Pꝛo=
stratu supposito cilicio: ꝛ suppo=
sito vno tātum sacculo cōtentus
fuit. Noctib⁹ nūq̄ vestimēta: ra
ro cigulū: raro calciamēta detra
xit. Oꝛoniq3 vacās lōgū somnū
inter toꝛmēta capere nō poterat
donec v̄rutib⁹ plen⁹ i dn̄o obdoꝛ
miuit. Tu. Cet̄a de cōi vni⁹ ꝯfes.
et pōtifi. Ad vicula petri ad. j.
vespas ān. Solue iubente deo ter=
rarū petre cathenas: q̄ facis vt pateāt
celestia regna beatis. hi. fer. Cpm.
PEtrus q̄dē seruabat̄ i car Act.
cere: or̄o autē3 fiebat sine 12.
itermissiōe ab ecc̄lia ad deū ꝓ eo.
Deo gr̄as. R. Dixit angel⁹. Hy⁹.

Iam bone pastor petre clemēs accipe vota p̄cātū: & pcti vicula resolue tibi potestate tradita: qua cūctis celū v̄bo claudis aperis. V. Annue xp̄e. V. In oēm trā. ā. Tu es pastor ouiū p̄ceps apostolorū tibi tradite sunt claues regni celor. ps. Mag. Oro. Deus q̄ btm̄ petrū apl̄m a viculis absolutū illesū abire fecisti: nr̄or q̄s absolue vicula pctōr & oia mala a nobis ppiciat⁹ exclude. p d. Meo. de machabeis mar Fraterna nos (tyr ib⁹. oro. martyrū tuor dn̄e corona letificet: q̄ & fidei nr̄e p̄beat icremēta v̄tutū: & multiplici nos suffragio ɔsolet. p. Ad mat. iuit. Tu es pastor ouiū: p̄ceps aplor: Tibi tradite sunt claues regni celor. ps. Venite. hy⁹. Iā bōe pastor. V. Annue xp̄e. In. j. noct. ā. Misit herodes rex manus: vt affligeret quosdā de eccl'ia: occidit autē iacobū fratrē iohānis gladio. ps. Celi en̄. ā. Vidēs autē q̄ placeret iudeis: apposuit app̄hēdē & petrū. ps. Bn̄dicā. ā. Petr⁹ q̄dē seruabat i carcere: & oro fiebat sine itermissione ab eccl'ia ad deū p eo. ps. Eructa. Hodiernū no= (V. In oēz. l. j. bis est fratres kmi qua de causa celebrat festiuitas scti petri q̄ dr̄ ad vicula: kalēdis augusti. Hec eni a q̄busdā dicit causa. Romanor q̄dā dux noie q̄rinus: hēbat filiā gutturnosaz noie balbinā. Hēbat aūt ip̄e dux btm̄ alexādrū papā i carcere clausū. Tu. R. Misit ipsius herodes rex man⁹ vt affligeret quosdā de ecclesia: Occidit autē iacobū fratrē iohānis gladio. V. Vidēs autē quia placeret iudeis apposuit apprehendere & petrū. Occi. lc. ij. Ipa vero puella ibat sepissime ad carcerē vbi btūs papa alexander cathēis tenebat ligat⁹: & deosculabat cathenas: q̄b⁹ iste sctūs ligatus erat: scilz ob gratiā recuperāde sanitatis. Tu. R. Vidēs aūt callidus hostis q̄ placeret iudeis: Apposuit apprehēdere & petrū. V. Misit ipsius herodes rex manus vt affligeret quosdam de ecclesia. Appo. lec. iij. Cui beat⁹ alexāder dixit. Noli filia mea deosc̄lari has cathenas sed q̄re botas scti petri q̄b⁹ vict⁹ fuerat & osculare eas: & inde recipies sanitatē. Que mox ad patrē suū veniēs: narrabat ei sicut audierat a p̄fato papa. R. Cūq3 tyrānus imitis cōprehendisset petrū apl'm misit eū in carcerē: Volēs post pascha pducere eū pp'lo. V. Vidēs aūt q̄ placeret iudeis apposuit apprehēdere & petrū. Volēs. Glia. Vo. In. ij. noc. ā. Erat petr⁹ dormiēs iter duos milites vinct⁹ cathenis duab⁹ & custodes ante ostiū & custodiebant carcerē. ps. Oēs gētes. ā. Cūq3 pductur⁹ eū esset herodes ecce angel⁹ dn̄i astitit: & lumē refulsit in hitaculo carceris: pcussoq3 latere petri excitauit eū dicēs: surge velocit.

ps. Exaudi de⁹ dep. a. Exiēs petr⁹ apls seq̄bat angelū: et nesciebat q2 verū est quod fiebat p angelū: estimabat aūt se visum videre. ps. Exaudi de⁹ orōez. V. Constitues. lc. iiij.

Quod audiēs pat puelle misit nūcios q̄ pq̄rerent carcerē vbi apls fuerat ligat⁹: ideq3 secū afferrent boias scti petri. Qd et ita factū est Quas deosculās puella pfata: itegrā ilico recepit sanitatē. Tu. R. Petrus quidē apls seruabat in carcere: Orō aūt fiebat sine intermissione ab eccl'ia ad deū pro eo. V. Erat petr⁹ dormiēs iter duos milites vinctus cathenis duabus. Orō. lc. v.

Sicq3 beat⁹ alexander exiēs de carcē: cōstituit celebrari hāc solēnitatē kalēdis augusti in honore bti petri: et i ei⁹ noie edificauit ecclesiā: q̄ dr ad vicula. In q̄ eni vt ferk solēnitate cathene ei⁹ deosculank a pplo deuote auxiliāte dno nro iesu xpo: q̄ cū pr̄e et spūsctō viuit et regnat de⁹ p oia scla sclorū amē. R. Cū vero pductur⁹ eū cēt herodes: in ipa nocte erat petr⁹ dormiēs: Inter duos milites vict⁹ cathenis duabus. V. Et custodes āte ostiū custodiebāt carcerē vbi erat petr⁹ apls. Int. L. 6

Exultem⁹ in dno dilectissimi: et spūali iocūditate letemur: q2 vnigenit⁹ dei fili⁹ iesus xps ad isinuanda nobis dispēsatōis et diuinitatis sue mysteria: aplici ordis primū btm petrū dignat⁹ ē pr̄ogare Cui⁹ hodierna festiuitas specimē et dec⁹ ptulit orbi trarū. Ille primus est in dni pfessione: q̄ prim⁹ est i aplica dignitate. R. Ecce āgelus dni astitit: et lumē refulsit i hitaculo carceris: pcussoq3 latere petri excitauit eū dicēs: Surge surge surge velocit. V. Et ptinuo ceciderk cathene de manibus ei⁹ āgelo dicēte. Sur. Glia. Sur.

In. iij. noc. a. Trāseūtes primā et secūdā custodiā: venerk ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē q̄ vltro apta ē eis. ps Cōfitebimur. a. Et exeūtes pcesserk vicū vnū et ptinuo discessit āgel⁹ ab eo ps. Dns reg. ex. a. Petr⁹ ad se reuersus dixit: nūc scio vere q2 misit dns āgelū suū et eripuit me de manu herodis: et de oi expectatiōe plebis iudeorū. ps Dns reg. irasc. V. Nimis honora. Secūdm matheū.

Mat 16.

In il. t. Venit iesus i ptes cesaree philippi: et iterrogabat discipulos suos dicēs Quē dicūt hoies eē filiū hois Et rl. Om. bti augu. epi. lc. vij.

Dno nro iesu xpo req̄rēte quēnā eū hoies eē dicerēt: et opiniōes varias hoim discipulis respōdētibus. Rursusq3 dno iterrogāte et dicēte. Vos aūt quē me esse dicitis Petr⁹ rndit. Tu es xps fili⁹ dei viui. Ait illi dns. Btūs es symon bariona: q2 tibi nō reuelauit caro et sāguis: s3 pr̄ me⁹ q̄ i celis est. R. Surge petre et indue te vestimēta tua accipe fortitudinē ad saluādas gētes q2 ceciderk cathene de manib⁹ tuis

V. Angel⁹ dñi astitit ⁊ lumē refulsit in hītaculo carceris: pcussoqꝫ latere petri excitauit eū dicens surge velocit. Mꝫ.

Attēde causā quare btūs: l. s. quia tibi nō reuelauit caro ⁊ sanguis: sꝫ pr̄ me⁹ q̄ i celis est. Ideo btūs: qꝛ tibi nō caro ⁊ sanguis reuelauit. Si ei caro ⁊ sāguis hoc tibi reuelaret: de tuo. Mꝛ vo caro ⁊ sanguis tibi nō reuelauit: sꝫ pr̄ me⁹ q̄ i celis est: de meo nō de tuo Quare de meo ? Mꝛ oia q̄ habet pater mea sunt. Tu. R. Dixit angelus ad petrū / circūda tibi vestimētū tuū ⁊ seq̄re me: Et egrediens sequebat eū V. Transeūtes autē primā ⁊ secūdā custodiā venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē q̄ vltro apta est eis. Et.

Ecce audisti causā quare l. c. ix. btūs: audi ⁊ quare petr⁹ addidit dñs. Et ego dico tibi: tanq̄ diceret. Quia tu dixisti michi. Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Et ego dico tibi qꝛ tu es petr⁹. Symō q̄ppe ātea vocabat Mꝛ eni xp̄s petra: petr⁹ pp̄ls xp̄ian⁹. Petra eni pricipale nomē ē: ideo petr⁹ a petra: nō petra a petro: quō nō a xp̄iano xp̄s sed a xp̄o xp̄ian⁹ vocat. Tu. R. Quodcūqꝫ ligauerꝭ sup terrā erit ligatū ⁊ in celis Et qdcūqꝫ solueris sup terrā Erit solutū ⁊ in celis. V. Tu es inq̄t petrus xp̄s fili⁹ dei viui: respōdēs dñs ait ⁊ ego dico tibi qꝛ tu es petr⁹: ⁊ sup hāc petrā edificabo ecclesiā meā. Et qdcū. Glia. Erit. V. Tu es. In laud. ān.

Angelus dñi astitit ⁊ lumen refulsit in habitaculo carceris: pcussoqꝫ latere petri: excitauit eū dicēs: surge velocit. ps. Dñs. reg. ā. Dixit angel⁹ ad petrū: circūda tibi vestimētū tuū ⁊ seq̄re me. ps. Jubil. ā. Exiēs petr⁹ seq̄bat eū ⁊ nesciebat qꝛ verū est qd̄ fiebat per angelū. ps. De⁹ de⁹ me⁹. ān. Misit dñs angelū suū: ⁊ liberauit me de manu herodis al'a. ps. Bnd. ā. Solue iubente deo terrarꝫ petre cathenas q̄ facis: vt pateāt celestia regna beatis. ps Laud. dñꝫ de cel. cp̄. Petr⁹ q̄dē. hy⁹. Exultet celū. V. Annūciauerūt opa dei. ān. Quodcūqꝫ ligaueris sup terrā erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ qdcūqꝫ solueris sup terrā: erit solutū ⁊ in celis dixit dñs symoni petro. ps. Bnd⁹. Oro. De⁹ q̄ btm̄ petrū. Mēo. de marty. oro. Fratna nos. Ad. j. ā. Angelus dñi. ps. De⁹ i noīe. ā. Te iure. ps. Quicūqꝫ vult. Ad. iij. ā. Dixit angel⁹. ps. Legē pone. cp̄ꝫ. Petr⁹ q̄dē. R. et V. de cōi vni⁹ apl'i. Ad vj. ā. Exiens petr⁹. ps. Defec. cp̄ꝫ.

Angel⁹ dñi astitit: ⁊ lumē refulsit in hītaculo carceris: pcussoqꝫ latere petri: excitauit eū dicēs: surge velocit: ⁊ cōtinuo ceciderūt cathene de manib⁹ ei⁹. Ad. ix. ān. Solue. ps. Mirabilia. Cp̄ꝫ. *Act. xii.*

Exiens petr⁹ sequebat eū: et nesciebat qꝛ verū est qd̄ fiebat p angeluꝫ. Ad scdas vel. ā. Angel⁹ dñi. ps. Dixit dñs. Et ceti p̄i. de aplis. cp̄ꝫ. Pe= *Act. xii.*

Stephani p[a]pe [et] mr. ij. Aug. trus q[ui]dē. hy[mnus]. Exultet celū. V. An nūciauerūt opera dei. ān. Petr[us] ad se reuersus dixit: nunc scio vere: q[uia] misit d[omi]n[u]s angelū suū et eripuit me de manu herodis: [et] de o[mn]i expectatione plebis iu deo[rum]. ps. Mag. o[ratio]. Deus q[ui] b[ea]t[u]m petrū. Mēo. de scō stephāo mar. cū ā. Hic est ve. V. Gl[or]ia [et] hon. Oro.

Deusqui nos b[ea]ti stephani martyr[is] tui atq[ue] pōtificis ānua solēnitate letificas: [con]cede p[ro]pici[us]: vt cui[us] natalicia colim[us]: de eiusdē etiā p[ro]tectōe gaudeam[us]. p.

¶ Scti stephāi p[ape] [et] mr. o[rati]o v[e]l s. Ad mat. iij. lc. fiāt. iuit. dupl. l. j.

Beatus stephan[us] ep[iscopu]s v[r]bis rome cōgregato vniuerso clero: sic eos alloq[ui]tur dicēs. Fratres et cōmilitones mei audistis p[re]cepta dyaboli seu a vulgari: vt si q[ui]s x[h]pian[us] detēt[us] fuerit a pagano: oēs facultates eius accipiat. Vos eni fr[atr]es respuite facultates t[er]renas: vt regnū celeste p[er]cipiat[is]. Nolite timere p[ri]ncipes seculi sed ado[r]ate deū celi: [et] x[h]p[ist]m filiū ei[us].

Iussit itaq[ue] beat[us] stephanus: vt altera die in cripta nepotiana cōgregarent[ur]. Et facto cōuēticlo i eadē cripta: iuēti sūt ibi p[ro]miscui sex[us] viri [et] mulieres cētū et octo. Quos eadē die beat[us] stephan[us] i noie x[h]pi baptizauit [et] obtulit p[ro] eo[rum] expiatiōe sacrificiū atq[ue] participati sūt oēs. Tu. l. iij

Post hec obtulit sacrificiu[m] deo

Inuētio scti stephani iij. Augu. o[mn]ipotēti i cimiterio sctē lucie. Audiēs igit[ur] hec valerian[us] que gesta fuerāt ac de tēpli euersione: et q[uia] esset cū stephano maxia multitudo x[h]piano[rum] missi sūt milites ad eū q[ui] inuenerūt b[ea]t[u]m stephanū sacrificiū deo offerētē. Quiq[ue] itrepid[us] cōstās añ altare: solēnia iugiter cepta p[er]ficiēs i eodē loco sicut in sua decollat[us] est sede: p[er]gēs ad d[omi]n[u]m sub die quarto nonaru[m] augusti. Ad laud. Cp[itulu]m. Ois pōtifex. Ceta de cō[m]t vni[us] mar. [et] pōti.

¶ In iuentiōe scti stephani p[ro]thom[artyris]. socio[rum]q[ue] ei[us] mart. ad ves. sup ps. ān. Sancti p[ro] fide. pi. fec. Cp[itulu]m. Justo[rum] aie. R. Sacerdos dei. hy[mnus]. Sancto[rum] meritis. V. Letamini i d[omi]no. ān. Ostendit sanctus gamaliel per visu[m] luciano sacerdoti tres calatos aureos rosis refertos: et quartum argenteū croco plenum [et] dixit: hi sunt nostri loculi [et] nostre reliquie: hic autē sanguineas habēs rosas loculus est sctī stephani q[ui] solus ex nobis martyrio meruit co[r]onari. ps. Mag. o[rati]o.

Deus qui es sancto[rum] tuorū splēdo[r] mirabilis q[ui]q[ue] hodierna die beati stephani martyris tui/nichodemi/gamalielis/ atq[ue] abibon/ iuētionē glo[r]iosam reuelasti: da nobis q[uesu]m[us] in eterna leticia de eo[rum] societate gaudere. Per d. Ad matut. iuit. Ado[r]emus regē magnū d[omi]n[u]m: Qui in sanctis suis semp[er] est mirabilis. ps. Venite.

hy⁹. Sctōꝝ meritꝫ. In .j. noc. ā.
Luciano venerabili p̄sbytero q̄escenti i stratu suo de reuelatōe sctāꝝ reliq̄arū pthomartyris stephani talis diuinit⁹ ostēsa est visio. ps. Btūs vir. ā. Dū adhuc pene vigilaret vir venerād⁹ tāq̄ in excessu mētis repēte est effectus. p. Quare fre. ā. Uidit igit̄ assistere sibi virū/etate senē/statura pcerū/vultu decoꝝ. p. In dño ꝯfi. ℣. Letami i do.

Lucianus p̄sbyter cui L. j. reuelauit de⁹ septimo honorij pricipis āno locū sepulchri ⁊ reliq̄arū bti stephani pthomartyris/gamalielis/abibō/⁊ nichodemi q̄ i euāgelio ⁊ i actib⁹ aplorū legūt̄: scripsit hāc reuelationē greco sermone ad oiꝫ ecclīaꝝ noticiā. Tu. ℟. Beat⁹ gamaliel doctoris gētiū pauli didascal⁹ appuit x̄pi sacerdoti luciano i vestitu cādido amict⁹ pallio Et virgā manu gestabat aureā. ℣. Calciat⁹ caligis i sup̄ficie deauratis quasi deambulans coram eo. Et. L. ij.

Qui dū q̄esceret i basilicā baptisterij i stratu suo i sexta feria parasceues circa horā t̄riā noctꝫ: dūq̄ꝫ adhuc pene vigilaret/tāq̄ i excessu mentis effect⁹: vidit virū senē/statura pceꝝ/vultu decoꝝ. plixā barbā habētē: palliatū alba stola cui inerāt gēmule auree: itrisec⁹ aūt habētē scē crucꝫ signū/calciatū caligꝫ i sup̄ficie deauratꝫ. Hic etiā vir manu tenebat virgā aureā: de qua tāgēs vocauit euꝫ ter noie suo: luciane/luciane/ luciane. Uade ⁊ dic iohāni epō hierosolymitano: quaten⁹ cū sūma diligētia nr̄os patefaciat loculos. ℟. Igit̄ dissimulata gamaliel deābulatiōe venit ad eū: ⁊ v̄ga quā manu gestabat tetigit illū vocās eū t̄tio: Luciane/luciane/luciane surge. ℣. Cui sacerdos rūdit: q̄s es dñe? at ille dixit ad eū

Cūq̄ꝫ venerabilis L. iij. Luciane. p̄sbyter inq̄reret ab eo q̄s esset: ⁊ q̄ essent secū? Dixit ei. Ego sum gamaliel q̄ nutriui apl̄m paulū. Estq̄ꝫ mecū dn̄s stephan⁹ a iudeis hierosolymis p x̄po lapidat⁹. Cui⁹ corp⁹ auib⁹ ⁊ canib⁹ i cāpo piectū: ego sepeliui in p̄dio meo vigīti miliaribus a ciuitate. ℟. Uade luciane ⁊ dic iohāni epō hierosolymitano: vsq̄quo clausi sumus vsq̄quo nō aperis nobis. Tuis etem̄ tpib⁹ reuelādi sum⁹. ℣. Aperi nobis veloci⁹ vt p nos ostiuꝫ mīe sue hūano generi apiat de⁹. Tuis. Gl̄a. Tuis. In .ij. noc. ā. Uir dei gamaliel ait luciano: non mei solūmō causa sollicit⁹ suꝫ/sed poti⁹ pro illis q̄ mecū sunt. ps. Dn̄e q̄s ha. ā. Isti etem̄ maximo digni sūt honore venerari i terris: quos i celo rex regū imēsa cumulauit gl̄ia. p. Cōserua. ā. Cū ergo sint apud deū meritis excelsi: apd hoies loco tenēt̄ hūili. p. Dn̄i ē tra. ℣. Exultent iusti. Lctō. iiij.

Ille vero q̄ huic locello iacet ꝫtigu⁹: ipse est nichodem⁹ nepos me⁹: q̄ postq̄ audiuit a x̄po

vt renasceret ex aqua & spũ sctõ: stati baptizat⁹ est. Pro quo postmodũ idignati pricipes sacerdotũ conabant illuz morti tradere: sed nr̃e ppinqtatis ob reuerẽtiã nõ pfecerũt: sed multi plagis eũ extra vrbẽ affligentes/semiuiuũ reliqrũt. Quẽ ad pedẽ vti stephani: iussit sepulture tradi. Terti⁹ est abibas fili⁹ me⁹: q ab apl̃is baptizat⁹ castus & imaculat⁹ exiuit de mũdo/ & seput⁹ est mecũ in tertia theca excelsiore Tu. R. Lucianus p̃sbyter dixit: dñe tu qs es & q sunt tecũ? at ille. ego sũ gamaliel pauli quõdã doctor apl̃i: q aũt iuxta me quiescit Ipse est dñs stephan⁹. V. Qui a iudeis hierosolymis lapidat⁹ ad lacerandũ bestiis & auib⁹ est posit⁹: sed p dei puidentiã permansit intactus. Ipse est. l. c. v.

Dixitqz ei p̃sbyter. Ubi vos iuuenem⁹ dñe? Qui ait In meo agello: q dicit bonor̃ viror̃ possessio. Qui cũ euigilasset: orauit dicẽs. Dñe iesu si est hec visio tua a te: fac vt iterũ ac t̃tio manifestet michi. Et cepit ieiunare vsqz ad aliud pasceue. Et iterũ apparuit ei gamaliel afferẽs tres calatos aureos rosis plenos. Duo habebãt rosas albas/ & terti⁹ rubicũdas: & quart⁹ erat croco plen⁹. Tu. R. Cũ scirẽ ego gamaliel sctitatẽ xp̃i leuite stephani: fidẽ eius ac deuotionẽ credẽs me in resurrectiõe ptẽ habiturũ cũ eo: feci euz sepeliri In monumẽto meo nouo. V. Adiutor dñi nichodem⁹ ibidẽ sepult⁹ est: & abibas fili⁹ me⁹ mecũ ẽ reposit⁹: vbi requiescit btũs stephan⁹. In.

Et dixit ei gamaliel. Qui l. vi. rosas habet rubeas: ẽ dñs stephanus: & secũd⁹ est nichodem⁹: t̃ti⁹ vero argẽte⁹ est abibas fili⁹ me⁹: q vnit⁹ est calato meo. Et cũ hec dixisset: euanuit ab eo. Ipse vero gr̃as agẽs deo deuotis ieiunijs: t̃tiã reuelatiõez expectauit. Qua aperte facta: nũciauit hec iohãni epo: q lachrymat⁹ est p gaudio dicẽs. Si vt dicis charissime audisti: oportet me ide trãsferre ptho martyrẽ stephanuz. R. Sacerdos dei lucianus pstrauit se i orõne rogãs deũ & dicẽs: dñe iesu xp̃e si est hec visio ex te/ Presta vt iterũ ac t̃tio manifestet michi. V. Ut cõfisus fiducialit annũciẽ reuelationẽ sctõr̃ seruor̃ tuor̃. Presta Glia. Presta. In. iij. noc. ã. In ieiunijs & orõnib⁹ cstituto: apparuit iterũ sctũs gamaliel luciano p̃sbytero et dixit. quare dissimulasti frat̃ & nõ retulisti q dicta sũt tibi iohãni epo. p. Exultate iusti i do. ã. Nõne vides quãta sit siccitas/ & turbatio i toto mũdo: & tu negligẽter agis. p Bñdicã dñm. ã. Surge ergo & vade & dic iohãni epo vt aptat nobis & faciat locuz orõnis: vt p nr̃am intercessionẽ misereat dñs pp̃lo suo. p. De⁹ venert gẽ. V. Iustor̃ aĩe.

Cum aũt lucian⁹ hor l. vij. tatu epi i crastino i quodã aceruo q erat i agro illo effodere

statuisset: apparuit gamaliel cuidã monacho noie migecio inocẽtiviro/dicẽs. Uade & dic luciano: frustra laboras in aceruo illo: nõ eñ ibi sum⁹ modo: sed q̃rat nos i loco q̃ dicit̃ bonoꝝ viroꝝ possessio. Quo ostẽso luciano glorificauit deũ: q꜄ inuẽt⁹ est & ali⁹ testis in reuelatiõe sctoꝝ. Tu. ℟. Sctũs gamaliel i visu dixit luciano: diligẽter aĩaduerte q̃ dico & statim deposuit corã eo tres calatos aureos: Et quart⁹ argẽteus plen⁹ erat croco. ℣. Un⁹ ex tribus calatis rubẽtes habebat rosas tãq̃ sanguinẽ: alii ṽo duo referti erãt rosis al= (bis. Et. L. viij.

Cũq꜄ fodientes thecas iuenissent: nũciant hec iohãni epo. Qui assũptis secũ duobus epis/perexit ad locũ. Apta q꜄ theca bti stephani terremotus factus est magnus: et oẽs q̃ aderãt odor pfudit suauissim⁹. Et eadẽ hora septuagitatres aie a diuersis ifirmitatib⁹ sunt curate. Tu. ℟. Uides o frat̃ luciane hos calatos hic rosas habens pulcherrimas locul⁹ est pciosi martyris stephani: Qui sol⁹ ex nobis martyrio meruit coronari. ℣. Introgressus ostiũ sepulchri inueniens eũ in parte orientali. Qui solus. L. ix.

Et osculantes bti stephani reliquias thecã clauserũt: quã postea in sctãm eccliã syõ vbi archidiacon⁹ quõdã ab apłis fuerat ordinat⁹: cũ hymnis & gaudijs trãstulerũt. Quo facto sufficiẽs pluuia pietate diuina descẽdẽs: imẽsam siccitatẽ terre madefaciẽs irrigauit. Imitemur fratres istius scti caritatẽ: vt cũ eo mereamur celi claritatẽ. Tu. ℟. Sctũs iohẽs eps iachrymat⁹ pre gaudio bñdixit eũ: & dixit ad lucianũ p̃sbyteꝝ/ oportet me ide trãsferre btm̃ ꝓthomartyrẽ stephanũ; Qui tãq̃ angel⁹ appuit posit⁹ In ꝯcione hoim. ℣. Qui prim⁹ apd̃ iudeos dñica bella pegit: & iesũ a dextrꝫ ṽtutis dei stãtem videre ꝓmeruit. Qui. Gloria. In. ℣. Iusti aũt iperpetuũ. In lau. ã.

Regressus lucian⁹ p̃sbyter a scõ iohãne epo: iussit vt ꝯsurgerẽt oẽs diluculo & foderẽt i aceruo illo vbi putabãt esse corpa sctoꝝ. ps. Dñs reg. ã. Appuit sctũs gamaliel cuidã monacho noie migecio innocẽti & simplici viro dicẽs ad eũ: vade et dic luciano iuanũ laboras i aceruo illo nõ ibi sum⁹ modo. ps. Iubilate. ã. Ibi olim positi fuim⁹ ex eq̃ rũ tpe plãctus: nũc q̃re nos i illo loco q̃ dicit̃ boroꝝ viroꝝ possessio. p. De⁹ de⁹. ã. Audiens ergo lucian⁹ sacerdos ṽba monachi migecii: bñdixit dñm q꜄ inuẽt⁹ est & ali⁹ testis i reuelatõe sctoꝝ. p. Bñdicite. ã. Dũ inuẽtũ esset sacratissimũ bti stephani corp⁹: statim terremot⁹ fact⁹ est magn⁹/atq꜄ oẽs q̃ aderãt odor pfudit suauissim⁹. p. Laud. cp. Iustoꝝ aie. hy⁹ Rex gł̃ose mar. ℣. Mirabił̃ de⁹. ã. Ex odoris mira fragrãtia sanitas egrotis emanauit maxima: septuagita nãq꜄ & tres tũc a variis lãguorib⁹ curati sunt hoies i inuẽtiõe

corporis stephani dilectissimi martyris
deū glorificantes. ꝓ. Bndꝰ. ofo Deꝰ
q̄ es sctōꝝ. Ad. j. ā. Regressus lucia
nus. ꝓ. Deus ī noīe. ā. Te iure. ꝓ.
Quicūq;. Ad. iij. ā. Apparuit. ꝓ. Le=
gē po. Cꝑ. & R. de cōi plurioꝝ mꝛ.
Ad oēs hor. Ad. vj. ā. Ibi olim. ꝓ.
Defecit. Ad. ix. ā. Dn̄ inuētū. ps.
Mirabilia. Ad. ij. vs̄. ā Regressus
lucianꝰ. ꝓt. fer. cꝑ. Justo ꝑaie. hyꝰ
Rex gl'iose mar. v. Mirabilis deꝰ.
ā. Hodie sctūs iohēs pōtifex cū mario
clero plebisq; tripudio: preciosas ꝑtho
martyris stephani reliq̄as in sctā; trā=
stulit ecclīam syō/ vbi quōdā archidia
coni functꝰ est officio: cuiꝰ pia apd deū
sit ꝑ nobis q̄sumꝰ itercessio. ꝓ. Mag.
ofo. Deꝰ q̄. ¶ Sctī oswaldi reg;

Omnipotens sēpiter (& mar. ofo.
ne deꝰ qui huiꝰ diei iocūdā
sanctamq; leticiā in sctī serui tui
oswaldi solennitate ꝯsecrasti: da
cordibus n̄ris tui amoris carita
tisq; augmētū: vt cuiꝰ i terr; sctī
sāguis effusionē celebramꝰ: illiꝰ
i celo collocata ꝓfocinia sētiamꝰ
Per d. Ad mat. iij. lc. fiāt. Inui.

Regnauit autē (dup. lc. j.
oswaldus xp̄ianissimꝰ rex
northāhymbrorū nouē annis: q̄ cō
pleto ānoꝝ curriculo occisus est:
ꝯmisso graui ꝓlio a pagana gēte
paganoq; rege merciorū. A quo
etiā ꝓdecessor suꝰ edewinꝰ ꝑem=
ptus est i loco marselde nūcupa=
to: anno etatis sue tricesimoocta
uo/ die q̄nta mēsis augusti. Cuiꝰ
quāta fides in deū fuerit & deuo
tio: post mortē virtutū miraculis
declarat. Nā in loco vbi a paga=
nis ꝑ patria dimicās iterfectꝰ est
vsq; hodie sanitates ifirmoꝝ ce=
lebrāt

Ex inf'ij q̄dē miracu (lc. ij.
lis i loco quo occubuit: vl' de pul
uere loci ꝑpetrat; pauca dicamꝰ.
Non multū post iterfectionē sctī
equꝰ cuiusdā iter ꝑ locū faciētis
subito lacescēs caput i terra; de=
clinare: spumas ex ore dimittere:
in terram cepit ruere. Desiluit
eques expectās horā mort; equi.
Sz cuz equꝰ pre dolore diuersas
se i ꝑtes torq̄ret: voluādo deue=
nit in illū locū vbi sctūs rex occu
buit: statiq; sanꝰ ꝯsurgēs/ herbas
auidiꝰ carpe cepit. Quo viso vir
intelligēs aliq̄d mire sctītatis lo
co inesse: posito ibi signo ascēdit
equū: deueniēsq; ad hospiciū iue
nit ibi puellā paralyticā. Ipsoq;
narrāte factum: ducta est puella
ad locū vbi parū dormiens/ inte=
gram recepit sanitatē. Tu (lc. iij.

Post hec vidēs alius iter faciēs
spaciū illius loci cetero cāpo viri
diꝰ: ex hoc itelligēs aliquē sctm̄
ibi iterfectū: ligauit de puluē lo=
ci i litheo: sperās cū eo ifirmis ꝓ=
desse. Veniēsq; ad hospiciū: iuēit
vicinos cenātes i domo. Jussusq;
discūbē cū eis: appēdit litheu;
cum puluere i poste parietis. Et

accēso grādi igne domus feno te cta volātib⁹ in altū scintillis flā mis cōbusta ē. Et postis solūmō in qua puluis ille litheo iclusus pēdebat: tuta ab ignib⁹ et itacta remansit. Diuulgata igit causa rei geste: mlti de lōge ad locū ve niētes ꝛ sanitatē sibi ꝛ suis recu perātes paulatiqꝫ de puluē sumē tes fossaz ad mēsurā staturevirilis altā reddiderunt. Cetera de cōi vnius mart. ¶ Transfiguratio iesu xp̄i dñi nr̄i. Ad p̄ias vesp. a.

Assūpsit ies⁹ discipl'os ꝛ ascēdit i mō tē ꝛ trāsfigurat⁹ est añ eos. ps. Laud. pue. a. Dū transfiguraret iesus moyses ꝛ helyas cū dño loquētes discipulis appuert. ps. Laud. dñz o. gē. a. Tūc petr⁹ dixit ad iesū dñe si vis faciam⁹ hic tria tabernacula: tibi vnū/moysi vnū/ ꝛ helie vnū. ps. Lauda aia mea. an. Adhuc eo loquente / ecce nubes lucida obūbrauit eos. ps. Laud. do. qm̄. a. De qua vox isonuit: hic ē fili⁹ me⁹ dilectus i quo michi cōplacui ip̄m audite.

S ps. Lauda hierl'm. Cap̄m. Phil. iiij.3. Aluatorē expectam⁹ dñm nr̄m iesū xp̄z q̄ reformabit corp⁹ hūilitat̄ nr̄e cōfiguratū corpori claritat̄ sue scdm opationē qua possit ꝛ subiicere sibi oia. R. Assumēs iesus/ petrū ꝛ iacobū ꝛ iohānē fratrē ei⁹: In mōtē excelsū cū eis seorsum ascēdit: ibi se trāsfigurās sue glie claritatē eis ostēdit. V. Ne vidētes ei⁹ passionē turbarent̄ sꝫ fortiori soliditate firmarent̄. In mōtē. Gl'ia. In mō. Hy⁹.

Celestis formā glorie / quā spes querit eccl'ie: in mōtē xp̄s indicat / ꝛ supra solē emicat.

Res memoranda seculis / hic cū tribus discipulis: cū moyse ꝛ helya / grata promit eloquia.

Assistūt testes gratie / legis atq̄ prophetie: de nube testimoniū sonat patris ad filium.

Glorificata facie / christus declarat hodie: quis sit honor credentium deo pie fruentium.

Visionis mysterium / corda leuat fidelium / vnde solenni gaudio / clamat nostra deuotio.

Pater cū vnigenito / ꝛ spū paraclyto: vnus nobis hāc gl'iam / largire p presentiā. V. Adorem⁹ patrē ꝛ filiū cū sctō spū. R. Regnātē in maiestate sua. an. Visionē quam vidistis nemini dixeritis donec filius hois resurgat a mortuis. ps. Magn. Oro.

Deus q̄ nos sacrū transfigurationis tue diē deuotis hodie laudib⁹ preire cōcedis: tribue nobis q̄s ad tue diuinitatis cōtēplationē ptingere: q̄ nostre humanitatis dignat⁹ es fieri particeps. Qui viuis ꝛ regnas cū deo patre i vnitate spūssancti de⁹: p oia scl'a scloꝝ. Amē. Memoria sub silētio de martyr. sixto / felicissimo / et agapito. Oro.

Deus q̄ nos cōcedis sctōꝝ martyrum tuorum sixti / felicissi=

mi/ et agapiti natalicia colere: da nobis qs i etna btitudie: de eorū societate gaudere. p d. Cōpl. dr sic i fes. scē trin. nisi q i fine hym. Saluator. dr v. Gl'ia tibi dñe q nat9. dr etiā i fine oīz hym. ad pri mā et alias hor. Ad mat. inuit. Xpm regē regū hodie trāsfiguratū: Venite adoremus. ps. Venite. Hy9.

O Sator rerū reparator eui xpe rex regū metuēde cēsor: et p̄ces nr̄as pariterq laudes/ aspice gratis. Noctis icursu tibi vo (ta laudū / pangimus presta tibi sint vt apta: noīsq concentu reso ue perennis/ luminis auctor. Inter helyā moysenq vates/ vt iubar sol' facie refulgens: cādida veste niuis istar albe/ tu micuisti Tu dei p̄ris patre teste ples/ cū sis scōr decus angelorū: tu sal9 mūdi/ via/ vita/ virt9 credere esse. Gloria virt9 sit tibi creator/ cun ctaq q sol9 retinēs gubernās: in throno regni sine fine regnans/ trin9 et vn9. Amē. In. i. noc. ā. Ho die dñs iesus xp̄s facie vt sol i mōte resplēduit: ac vestimētis tāq̄ nix cādidus emicuit. ps. Dñi est t̄ra. ā. Ecce nubes lucida obūbrauit eos: paterna vox audita est: hic est fili9 me9. ps. Afferte dño. ā. Petr9 et q cū illo p̄sentes erāt a xp̄o letificati viderūt gloriā dei. ps. De9 nr̄ refu. v. Celi aperti sunt super eum. R. Et vox patris intonuit: hic est filius meus dilectus. Lctō. i.

P Etrus ad p̄dicationē mortis dñice scandalizat9 sen tētia dñi fuerat icrepat9: puocati discipuli vt abnegarēt se et tollerēt crucē suā: et morīētiū aīo se=querēt magistrū. Grādis terror audiētiū: et q posset pricipi aplorū pterrito/ etiā alijs metū infer re: idcirco tristib9 leta succedūt: et dixit. Fili9 hois vētur9 est in gl'ia p̄ris sui cū angelis suis. Times mortē: audi gloriā triūphātis. Ve reris crucē: ausculta āgelor mysteria. Et nūc inquit: reddet vnicuiq scd3 opa ei9. Non est distinctio iudei et ethnici: viri et mulieris: pauper et diuitū. Ubi nō p̄sone: sed opera 9siderant. Tu. R. Assūptis hodie dñs iesus trib9 discipulis i montē vt oraret subiit excelsū solusq3 orans corā eis trāsfigurat9 est/ faciesq3 ei9 vt sol resplēduit: Ac vestimenta ei9 vt nix facta sūt cādida. V. Ut autē testimoniū haberet a lege et pphetis hincide cū eo moyses et helyas visi sūt in maiestate. Ac vestimenta. Lctō. ij.

A mē dico vobis: sūt qdā de hic stātib9 q nō gustabunt mortē/ donec videāt filiū hois venietē i regno suo. Terrorē aplor spe medicari voluerat pmissorū: dicens Fili9 hois vētur9 est in gl'ia p̄ris sui cū angelis suis. Insup auctoritate iudicij addita: iudiciū addidit: et reddet vnicuiq scd3 opera sua. Poterat aplor tacita cogita

tio istiusmodi scādalū sustinere. Occisionē ⁊ mortē nūc dicͥ eē vē turā: ꝙ aūt ꝓmittͥ te affuturū in gl'ia p̄ris cū angeloꝝ ministerijs ⁊ iudicis ptāte: hoc idies erit: et in tpa lōga differt. Preuidēs ergo occultoꝝ cognitor q̄d possēt obijcere: p̄sentē timorē pn̄ti ꝯpensat p̄mio. Qd̄ eñ dr. Sūt q̄dā de hic stantib⁹ q̄ nō gustabūt mortē: donec videāt filiū hoīs venientē i regno suo. Ut q̄lis vētur⁹ sit postea ob icredulitatē nr̄am in p̄sēti tpe demōstret. Tu. ℟. Corā trib⁹ discipulis trāsfigurat⁹ dn̄s moyse ⁊ helya: Hincinde secū loquētibus ostēdit se in maiestate. ℣. Ut in ore duoꝝ vel triū testiū stet oīe verbū. Hinc. Lec. iij.

Et post dies sex assūpsit ies⁹ petrū / ⁊ iacobū / ⁊ iohānē fratrē ei⁹. Quare petr⁹ ⁊ iacob⁹ et iohēs in q̄busdā euāgelioꝝ locͥ separant a ceterͥ: aut q̄d p̄uilegij hēbant extra alios apl'os: crebro diximus. Nūc q̄rit: post dies sex assumpserat eos: quō ⁊ duxerit i mōtē excelsū: cū lucas euāgelista octonariū nūerū ponat. Sʒ facil' respōsio est: q2 hic medij ponunt dies: ibi prim⁹ addit ⁊ extrem⁹. Nō eñ dicit. Post dies octo assūpsit ies⁹ petrū / iacobū / ⁊ iohēʒ: sʒ die octaua. Et duxit eos i mōtē excelsum seorsuʒ. Ducere ad mōtana discipulos pars regni est. Ducuntur seorsuʒ: q2 multi vocati / pauci electi. Et trāsfigurat⁹ est ante eos: qualis futur⁹ est tpe iudicādi / talis apl'is apparuit. ℟. Primogenit⁹ p̄dii ex ore p̄ris fecivt oriret lumen in terrͥ. Ego i altissimis hītaui: et thron⁹ me⁹ in colūna nubis. ℣. Priusꝙ mōtes fierēt aut formaret orbis t̄re a sc'loꝝ in sc'lm. Ego. Gl'ia. Ego. In. ij. noc. a̅. Rn̄dens petr⁹ ait ad iesuʒ: dn̄e si vis faciam⁹ hic tria tabernacula. Ps. Dēs gen. a̅. Accedētes discipuli ad dn̄m iesum p̄ris vocē timētes ceciderūt i facies suas. Ps. Magn⁹ dn̄s. a̅. Ante duos vates tresqʒ discipulos apparuit iesus xp̄s dn̄s: vt i ore duoꝝ vl' triū testiū stet oē v̄bū. Ps. Quā dilecta. ℣. Adorate dn̄ʒ. ℟. In aula sctā ei⁹. L. iiij.

Quod aūt dicit trāsfiguratus est añ eos. Nemo putet pristinā eū formā et faciē p̄didisse: vel amisisse corporis veritatē: ⁊ assūpsisse corp⁹ sp̄uale vel aereū: sed quō transfigurat⁹ sit: euāgelista demōstrat / dicēs. Et resplenduit facies ei⁹ sicut sol: vestimēta aūt ei⁹ facta sunt alba sicut nix. Ubi splēdor faciei ostēdit / ⁊ cādor describit vestiū: nō substātia tollit: sʒ gl'ia comitat. Resplēduit facies ei⁹ sicut sol. Certe trāsformat⁹ est dn̄s i eā gl'iam: qua vētur⁹ est postea in regno suo. Trāsformatio splēdorē addidit: faciē nō subtraxit. Et si corp⁹ sp̄uale fuerit: nō ⁊ vestimēta mutata sūt: q̄ i tātū fuere cādida: vt alius euāgeli

sta dixerit: qualia fullo sup terrā nō potest facere. Tu. ℟. Claruit magnitudo dei ꝛ virt⁹ appnit discipulis: Dum sic voluit transfigurari excelsus dn̄s: vt i ipa claritate ondēderet maiestatē. ℣. Assūpsit iesus tres discipulos suos in mōtē: ꝛ facta est corā eis facies sicut sol: vestimēta ei⁹ sicut nix. Dum.

Et ecce apparuit illi moyses ꝛ helyas cū eo loquentes: scribis ꝛ phariseis tētātib⁹ eū: ꝛ de celo signa poscētib⁹ dare noluit: sꝫ prauam postulationē cōfutauit respōsione prudenti. Hic vero vt apsłoꝝ augeat fidē: dat signū de celo. Helya īde descēdēte quo cōscēderat: et moyse ab iferis resurgēte. Nō ꝛ achaz p esayā pcipit: vt petat sibi signū de excelso/ vel de iferno. Nā qđ dictū est: apparuit illis moyses et helyas cū illo loquētes. Et in alio refert euāgelio: qꝫ nunciassent ei: qꝫ hierosolymis passur⁹ eēt lex ostēdit ꝛ pphete: q̄ ꝛ passionē dn̄i ꝛ resurrectionē crebris vocib⁹ nūciarunt. ℟. Hodie i mōte trāsfigurato dn̄o apti sūt celi: ꝛ nubes pclara sup eū descendit: ꝛ vox p̄ris itonuit: Hic est fili⁹ me⁹ dilectus: i quo michi cplacui. ℣. Intonuit de celo dn̄s: ꝛ altissimus sup attonitos discipłos dedit vocē suā i nube tonātē.

Respōdēs aūt petr⁹ dixit ad iesū. Dn̄e bonū est nos hic eē. Qui ad mōtana cscēderat: nō vult ad trena descēdere: sꝫ semp in sublimibus pseuerare. Si vis faciam⁹ hic tria tabernacula: tibi vnū: moysi vnū: ꝛ helye vnū. Erras petre sicut ꝛ alius euāgelista testatur: nesciscꝫ qđ dicas. Noli tria tabernacula querere: cū vnū sit tabernaculū euāgelij: in quo lex ꝛ pphete recapitulādi sūt. Si aūt queris tria tabernacula: nequaq̄ seruos cū dn̄o cōferas: sed fac tria tabernacula imo vnū: patri/ ꝛ filio/ ꝛ spūi sctō: vt quoꝝ est vna diuinitas: vnū sit et i pectore tuo tabernaculū. Tu. ℟. Discipuli xp̄i nubis lucide splēdore obūbrati: voceqꝫ dei p̄ris de nube clamantis pturbati: In faciē ceciderē. ℣. Tante tāqꝫ reuerende visionis nouitatē nō ferētes. In faciē. In .iij. noc. ā. Celi apti sunt sup eū/ ꝛ vox p̄ris audita est: hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹/ hūc audite. ps. Dn̄s reg. exr. ā. Uox de celo sonuit ꝛ vox p̄ris audita est: hic est fili⁹ meus in quo michi bn̄ cplacui ipꝫ audite. ps. Cātate. ij. ā. Uisionē quā vidistꝫ nemini dixeritꝫ: donec fili⁹ hoīs resurgat a mortuis. ps. Dn̄s reg. irascā. ℣. Dn̄e miserere nostri. ℟. Intonuit de celo dn̄s. Scd̄m matheū. Lec. vij.

In illo tpe. Assumpsit iesus petrum/ ꝛ iohannē/ et iacobum fratrē eius: et duxit illos in montē excelsum seorsum. Et reliqua. Omelia beati leonis pape. Mat. 17.

Cum euāgelica lectio dilectissimi q̄ per aures corporis itrouit

in interiorē mētiū nostrap audi= tū ad magni sacramēti nos itelli gentiā vocat: subtiliter eā idaga re laboremus. Quā aspirāte grā dei facili9 assequamur: si ꝯsidera tionē nrā3 ad ea q̄ paulo superi9 sunt narrata referam9. Tu. R. Hodie pr̄ de celis testificatus est filiū: quo audito discipuli timuerunt valde/ ꝓstratiq3 sūt ad vocē dicētē: Hic ē fili9 me9 in quo michi bn̄ cōplacui. V. Celi aperti sūt sup eū: & vox pr̄is audita ē. Hic

Saluator eni hūani gn̄is L. viij xp̄s de9 cōdēs ea3 fidē: q̄ ipsos ad iusticiā reuocat: & mortuos ꝓuo= cat ad vitā. Ad hoc discipulos su= os doctrine monitꝭ & operū mira culis ībuebat: vt idē & vnigenit9 dei fili9 & hois crederet̄: non vnū horū sine alio ꝓderat ad salute3. Et equalis erat piculi dn̄m iesu3 xp̄m/ aut deū tantūmō sine hoie/ aut sine deo solū hoie3 deū credi= disse: cū vtrūq3 eēt parit̄ ꝯfitedū. Na3 sicut deo vera hūanitas: ita hoi inerat vera diuinitas. Tu. R. Descēdentib9 illis de mōte Prece pit iesus dicēs: nemini dixeritꝭ visionē quā vidistis: donec fili9 hois a mortuis resurgat. V. Ne mors ei9 aliquo modo ipediret̄: si hec visio stati i pp̄los diuul

Adhuc eo loquē (garet̄. Pre. L. ix te: ecce nubes lucida obūbrauit eos et vox de nube/ dicēs. Hic est fili9 me9 dilect9 in quo michi be= ne cōplacui: ip̄m audite. Na3 ip3u dentem interrogauerat: ꝓpterea dn̄i rationē nō meret̄/ s3 pr̄ respō det ꝓ filio: vt verbū dn̄i cōpleret̄. Ego testimoniū nō dico de me: s3 pr̄ q̄ me misit: ipse ꝓ me dicit testi moniū. Nubes aūt videtur luci= da: & obūbrat eos vt qui carnale in frōdibus aut tentoriis quere= bāt tabernaculum: nubis lucide operiret̄ vmbraculo. Vox quoq3 de celo pr̄is loquētꝭ audit̄: q̄ testi moniū perhibeat filio/ & petrū er rore sublato doceat veritatē: imo ꝑ petrū ceterosq3 ap̄los. Hic ē ait fili9 me9 dilect9. Huic fiedū est ta bernaculū: huic obtēperādū. Hic est fili9: illi serui sūt/ moyses & he lyas: debēt & ipsi vobiscū in pene tralib9 cordis sui dn̄o tabernacu lū ꝑparare. Tu. R. Vidēs petrus moysen & helyā in gl̄ia/ & iesu3 ī medio eoꝝ vt solē virtute fulgētē ait. Dn̄e bo nū est nos hic esse Si vis faciam9 hic tria tabernacula: tibi vnū: moysi vnū: & helye vnū. V. Petr9 vero & q̄ cu3 illo erāt valde letificati viderūt maiestatē dn̄i & eos gl̄iosos hincinde cū illo: & ait ad iesum petr9. Dn̄e. Glia. Si. V. Ado rem9 patrē & filiū cū sctō sp̄ū. R. Re= gnantem in maiestate sua. In lau. ā.

Accessit iesus & diuine vocis pauore ꝓstratos tetigit discipulos suos dicēs: surgite & nolite timere. P. Dn̄s reg. ā. Jesus ad discipulos tacētes accessit: tetigit/ surgere ꝑcepit ne timerēt dixit eis: q̄ surgētes ꝑter iesū neminē videre̅t

ps. Jubil. a. Ut testimoniu haberet a lege et pphetis i medio moysi et helye trasfiguratus apparuit iesus. ps. Deus deus meus. a. Lex p moysen signata est et pphetie p helya q in maiestate visi sut cu dno fulgetes i mote et loqntes. ps. Bnd. a. Descendetib' illis de mote pcepit iesus dices: nemini dixeritis visionem donec a mortuis fili' hois resurgat. ps. Laud. cap. Saluatorem. hy'.

O Nata lux de lumine/ iesu redemptor scli/ dignare clemens supplicu/ laudes pcesqz sumere.

Qui carne quonda contegi/ dignatus es p perditis: nos mebra cofer effici/ eius beati corporis.

Pro sole vultu flameus/ vt nix amictu cadidus: in mote dignis testibus/ apparuisti conditor.

Vates alunis additos/ tuis alunnis conferens: vtrisqz te diuinitus/ deum dedisti credere.

Te vox paterna celitus/ suum vocauit filium: quem nos fideli pectore/ rege fatemur glorie.

Concede nobis quesumus/ almis micare morib': vt ad polorum gaudia/ bonis vehamur actib'.

Laudes tibi nos pagim'/ eterne regu rex de': q trin' es atqz vn'/ p cucta regnas scla. Ame. V. Sit nome dni. R. Ex hoc nuc. an. Trib' discipulis de ei' morte turbatis ne de sibi predicta resurrectione dubitarent transfiguratus dns gloriam qua predixerat ostendit. ps. Bndict'. Oro

Deus q vnigenitu tuu hodierna die mirabilit trasfiguratu celit' vtriusqz testamenti patrib' reuelasti: da nobis qs: bnplacitis tibi actib' ad ei' semp cotepladam ptigere gliam: in quo tue paternitati optie oplacuisse testat' es. p eund. Ad. j. a. Accessit. p. De' i no. R. Jesu xpe fili. cu alla. V. Qui de vgi. Ad. iij. a. Jesus. ps. Lege po. cap. Saluatorem. R. Adorem' patre et filiu cu scto spu Alla alla. V. Regnante in maiestate sua Alla. V. Dies sctificat'. Ad. vj. a. Ut testi. p.

Nota facim' (Defecit. cap. 1. Petri. 1.) vobis dni nri iesu xpi vtute et psctetia: speculatores facti illi' magnitudis. Deo g. R. Dies sctificat' illuxit nob Alla al. V. Venite getes adorate dnz. Al. V. Adorate dnz. Ad. ix. a. Descendetib'. p. Mirabil.

Accepit dns iesus a (Cap. 1. Petri. 2.) deo pre honore et glia zbo ce delapsa huiuscemodi ad eu a magnifica glia hic est fili' me' in quo michi oplacui. Deo gra. R. Adorate dnm: Alla al. V. In aula scta ei' Alla. V. Adorate deu. R. Oes angeli ei'. Ad. ij. vesp. an. Accessit iesus. ps. Dixit dns. Cofitebor. Btus vir. Laud. puer. In exitu. cap. Saluatorem. R. Cofirmadis et adveri cult' scietia puehedis discipulis Moyses et helyas cu dno loquetes apparuere. V. Qm xpi euageliu a lege et pphetis testimoniu costat habere. Moy. Glia.

hy⁹. O nata lux. V. Adorem⁹ patrē. R. Regnātē. an. Hodie ad pris vocē trāsfigurato dño moyses et helyas affuerūt splēdidi: excessuz ei⁹ quē ꝯpletu rus erat loq̄ntes. ps. Mag. orō. De⁹ qui hod. ¶ Festū dulcissimi nois iesu fiat septimo idus augusti: festū mai⁹ duplex. Octaue cū regi. chori. Ad p̄ias ves. sup ps. an.

A solis ortu vsqꝫ ad occasū laudabile nomē dñi iesu bñdictū alla. ps. Laudate pue. an. Qis eni q̄cūqꝫ inuocauerit nomē dñi: salu⁹ erit alla. ps. Dilexi. an. Dirupisti dñe vīcula mea: tibi sacrificabo hostiā laudis: ꝛ nomē tuū inuocabo alla. ps. Credidi. an. Illuc eni ascenderūt trib⁹ trib⁹ dñi testioniū isrl ad ꝯfitēdū noī dñi alla. ps. Letat⁹ an. In ꝯspectu angeloꝝ psallā tibi: adorabo ad templū sctm tuū ꝛ ꝯfitebor noi tuo dñe alla. ps. Cōfitebor. iiij. cpm

Philip. 2.

Humiliauit semetipm dñs iesus fact⁹ obediēs vsqꝫ ad mortē: mortē aūt crucis: ppt qđ ꝛ de⁹ exaltauit illū: ꝛ donauit illi nomē qđ est sup oē nomē: vt i nomine iesu oē iesu flectat: celestiū terrestriū ꝛ infernoꝝ. Deo g. R. Magnificate dñm mecū: ꝛ exaltemus nomē ei⁹ in idipm. Qr in eo letabit cor nostrū. Et i noie sctō ei⁹ sperabim⁹. V. Narrate oia mirabilia ei⁹ laudamini i nomine sctō eius. Qr. Glria. Et. Hy⁹.

Exultet cor precordiis / sonāte iesu nomine: precellit in delicijs / omni plenuz dulcedine.

Iesus confortās miseros / iesus qui sanat scelera: iesus deterrēs inferos / iesus fugās mortifera.

Iesus sonans suauiter / in metro prosa carmine: qui leuat nos alacriter / mulcens suo solamine.

Nomē excelsum resonat / iesus in ore omniū: ꝛ cor cū voce cōsonet / vt sanet omne vicium.

Iesu salus peccantium / adesto nostris p̄cibus: sis director errātium / ꝛ parce nostris actibus.

Nomen tuum nos muniat / preseruans a periculis: ꝛ i bonis pficiat / amotis culpe maculis.

Tibi xp̄e sit gl'ia / fulgēs hoc sacro nomie: honor tuus sit latria / iesu benigne dñe. Gl'ia tibi dñe q̄ nat⁹ es de vgie. Predict⁹ v. vꝫ i fine oīꝫ hym. p totas oct. qñ de oct. fit seruit. V. Qis terra adoret te deus et psallat tibi. R. Psalmū dicat noi tuo dñe. an. Ego autē in dño gaudebo ꝛ exultabo i deo iesu meo: qr fecit michi magna q̄ potēs est: et sctm nomē eius alla. ps. Mag. Orō.

Deus q̄ gl'iosissimuꝫ nomē iesu xp̄i vnigeniti filij tui fecisti fidelib⁹ tuis sūmo suauitatꝫ affectu amabile / ꝛ malignis spiritib⁹ tremēdū atqꝫ t'ribile: ꝯcede ppici⁹ vt oēs q̄ hoc nomē iesu deuote venerāt i terrꝫ / sctē ꝯsolatōis dulcedinē i p̄senti pcipiāt: ꝛ i futuro gaudiū exultatōis ꝛ iterminabilis iubilatōis obtineāt. Per eūd.

dñm. &c. Deide fiat solēnis mēo. de trāsfiguratiōe. ā. Hodie ad patris. vt š. V. Adoremus patrē & filiū. orō. Deus q̄ vnigenitū. De dñica & de trinit. p̄:uati fiat mēo. si ꝯtigat. De sctō donato nulla penit⁹ fiat mēo. Ad ꝯpl. ā. Miserere michi dñe scdm iudiciū diligētiū nomē tuū. ps. Cū iuoca. cp. Tu i nob;. hy⁹. Alma chorus. V. Custodi nos. ān. O rex gl'iose. ps. Nūc dimitt;. q̄re hec oia ad ꝯpl. post psalteriū Ad mat. Inuit. Honorem⁹ exaltemus iesum dei filiū: Exultātes iubilemus regi regū oim. ps. Venite hy⁹.

IEsu dulcis mēoria | dās vera cordis gaudia: sed super mel et oia | dulcis eius presentia. Nil canit suaui⁹ | audit nil iocūdi⁹: nil cogitat dulci⁹ | q̄ iesus dei (fili⁹.
Iesu spes penitētibus | q̄pius es petētibus: q̄ bonus te querētibus | sed q̄d iuenietibus.
Iesu dulcedo cordiū | fons vite lumen mentium: excedis oē gaudium | & omne desiderium.
Nec lingua potest dicere | nec littera exprimere: expertus nouit credere | quid sit iesum diligere.
Iesu rex admirabilis | & triumphator nobilis | dulcedo ineffabilis | totus desiderabilis.
Mane nobiscū dñe | nos tuo replēs luce: pulsa noct; caligie tua pasce dulcedie. Gl'ia tibi dñe | q̄ nat⁹. In. j. noc. ā. Hi i currib⁹ & hi in eq̄s nos aūt i noīe dñi dei nr̄i iuocabim⁹. ps. Exaudiat te do. ā. Mēor ero noīs tui dñe i oī gn̄atiōe & gn̄atione. ps. Eruct. ā. Scd̄m nomē tuū iesu dñe sic et laus tua i fines t're. ps. Magn⁹ dñs. V. Laudabo nomē dei cū cātico. R. Et magnificabo eū i laude tua. L.

DUm festū festo succedit leta mēs trāsfert: & tra iubilat diffusis gaudijs plenis honore. Heri celebrauim⁹ iesū in celso mōtis v'tice trāsfiguratū: hodie i imis terris hūiliatū. Heri qualis apud p̄rē erat iesus: p̄debat corporis sui candore: hodie celebramus: quō latēs diuinitas operat' nostra sub hūili natura sacramēta salut;. Heri quales eram⁹ secūdū spē: suo ostēdit splēdore: hodie quales secundū fidē beato debemus viuere more. Heri suā nob; caritatē cōmēdauit ad p̄miū: hodie ministrat sua caritas ad meritū. Illa in patria: ista i via. Illa in gl'ia cōsummāte: ista in doctrina cū gratia misericordit' cooperāte. Tu. R. Tu es xp̄e rex me⁹ & de⁹ me⁹ q̄ mādas salutes iacob: In te inimicos nr̄os vētilabim⁹ cornu & i noīe tuo sp̄nem⁹ isurgētes i nobis. V. Exurge dñe adiuua nos: & redime nos propter nomen tuum. In te. Lectio. ij.

IN hac solennitate carissimi nostra spes tota erigit': fides augetur: caritas diffundit': sūme & indiuidue trinitat; alma maiestas

magnifice cōmēdat. Et iubilātibus celestis curie ordinib9 in mētis excessu famulāt etherei ciues Rosei applaudunt martyres: qa dū iesus est i aio robur/ victores se iclytos noscūt. Et confessores cādidi laudant cū canore iubilo dū iesus vt mel dulcescit i ore. At dū melos suauis iesus pulsat vginea aures: filie ihrlm canētes cursitāt: hymnidice gaudēt: cateruatim exultāt et isimul oēs primordia salut; dicētes. Jesu nr̄a redēptio amor ↄ desideriū. ℟. Saluos fac nos dn̄e deus noster ↄ cōgrega nos de nationibus: Ut cōfiteamur noi tuo sctō: ↄ gl'iemur in laude tua. ℣. Et sperent in te q̄ nouerūt nomē tuū: qm̄ non dereliq̄sti querēres te dn̄e. Ut cōfi. L. iij

Hec ē illa p̄clara festiuitas quā p̄res diu suspirarūt: lōge añ p̄dixerūt p̄phete: mistice significauerūt figure. Ac tādē ille paranimphus gabriel celest; nūciauit marie. Qd̄ eni ex te nascet sctm̄ vocabit filius dei: ↄ nomē ei9 iesus. Jesus fons vite signat9: q̄ quattuor i riuos se diffūdit p plateas Jesus a deo nobis fact9 est: sapiētia/ iusticia/ sctificatio/ atq; redēptio. Jn p̄dicatiōe sapiētia/ iusticia in pctōꝝ absolutiōe/ i cōuersatiōe sctificatio: i passiōe redēptio Un̄ scriptū est. Tres riui fluxerūt a iesu: vbū doloris i quo cōfessio: sāguis aspersiōis i quo afflictio: aqua emūdatiōis i qua cōpūctio designat. Tu. ℟. Osculet me osculo oris sui q2 meliora sunt vbera tua vino fragrātia vnguētis optimis: Oleū effusum nomen tuū Jdeo adolescētule dilexerūt te. ℣. Trahe me post te curremus simul in odorē vnguentoꝝ tuoꝝ. Oleū. Gl'a. Jdeo. Jn. ij. noc. ā. De9 in noie tuo saluū me fac: ↄ in v̄tute tua iudica me. p̄s. Jpm. ā. Sic psalmū dicā nomi tuo in sclm̄ seculi vt reddā vota mea de die in diē. p̄s. Exaudi de9 dep̄. āñ. Sit nomē ei9 benedictū in secula q̄ natus est de virgine maria. p̄s. De9 iudi. ℣. Bn̄dic aīa mea dn̄o. ℟. Et oia q̄ itra me sunt noi sctō ei9. L. iiij

Hoc est nomē qd̄ paul9 portabat corā gētib9 ↄ regib9 vt lucernā sup cādelabrū. Mirabile est ei ac suauissimū. Un̄ qdā ait Si scribas/ si cōferas: nō sapit michi nisi legero ibi iesū. Si disputes aut cōferas: nō sapit michi nisi sonuerit ibi ies9. Jesus ergo nomen dulce ↄ delectabile: nomē cōfortās pctōrē: ↄ nomē btē spei. Ergo iesus esto michi iesus. ℟. Jn semita iudicioꝝ tuoꝝ dn̄e sustinuimus nomē tuū ↄ mēoriale tuū i desiderio aie Aia mea desiderauit te i nocte s; ↄ sp̄s me9 i p̄cordiis meis: de mane vigilabo ad te. ℣. Uere tu es deus abscōditus deus israel saluator. Aia. L. v.

Nec p̄tereat nos hui9 sacratissimi nois mira virtuositas. Hoc ē nomē qd̄ cecis cōtulit visū/ surdis

auditū/claudis gressuz/sermonē mutis/ vitā mortuis:totāqz dyaboli ptātē de obsessis corpib⁹ vi⁹ hui⁹ nois effugauit. Nec pfecto mioris excellētie ꝫ sublimitatꝫ est ꝙ virtutꝫ. Vñ scriptū est. Nomē saluatoris mei/ fratrꝫ mei/carnis mee/sāguis mei. Nomē sctis abscóditū:sꝫ in fine sctoꝝ reuelatū. Nomē mirabile/ nomē ieffabile/ nomē iestimabile/ imo eo mirabili⁹ quo iestimabile/eo magis gratū quo gratuitū. Tu. ℟. Obsecro aūt vos fr̄es per nomē dñi nr̄i iesu xp̄i Ut idip̄m dicatis oēs ꝫ nō sint i vobis scismata. ℣. Discedat ergo ab iniqtate oīs q̄ noīat nomē dñi. Ut. lec. vj.

Hoc autē nomē ipositū est ei ab eterno/ab āgelo:ꝫ a pr̄e ioseph. Ab eterno: cū ies⁹ a potētia saluādi saluator īterp̄tat. Ab angelo:cū ab hitu saluādi saluator dr̄: qꝺ ei cōuenit a sue ꝯceptiōis pricipio. A pr̄e suo ioseph hoc nomē ipositū est: cū ab actu passiōis ꝫ nr̄e redēptiōis future ies⁹ saluator appellat⁹ ē. ℟. Jesus nazaren⁹ rex iudeoꝝ fili dei viui misere mei:iesu fili dauid misere mei:Ut videā volūtatē dei Et visitē tēplū ei⁹. ℣. Aspice i me ꝫ misere mei:scd̄m iudiciū diligentiū nomē tuū dñe. Ut vi. Gl̄ia. Et. In. iij. noc. ā. Adiuua nos de⁹ salutarꝫ nr̄: ꝫ ꝑpt gloriā nois tui dñe libera nos ꝫ ꝑpici⁹ esto pctis nr̄is ꝑpter nomē tuū. ℣. De⁹ venerūt gē. ān. Cōfitebor tibi dñe de⁹ me⁹ in toto corde meo et gl̄ificabo nomē tuū ineternū. ps. Inclina dñe. ān. Afferte dño pr̄ie gētiū afferte dño gl̄iam et honorē afferte dño gl̄iam noi ei⁹. p̄. Cātate. j. ℣. Nō nobis dñe nō nobis. ℟. Sed nomini tuo da gl̄iam.

In il. tpe. Scd̄z matheū. Mat. 1.

Angelus dñi apparuit in somnis ioseph dicēs. Joseph fili dauid noli timere accipe mariaz ꝯiugē tuā. Et ꝛ. Ome. orig. l. vij

Joseph mariā noluit traducere:noluit eā diffamare:sed voluit eā occulte dimittere. Occulte eā a se dimittere volebat sicut pius sicut mansuet⁹: sicut misericors. Juste humiliās se i oib⁹ cauebat ꝫ timebat sibimet illi⁹ tāte sctitatis cōiunctionē adhibere. Idcirco dixit dimittā eā ꝫ a me lōge faciā eā ꝫ a cognatiōe mea. Maior enī est eius dignitas: superexcellit ei⁹ sctitas: nec mee ꝯgruit dignitati. Hec aūt eo cogitāte: angel⁹ dñi ꝑ visum apparuit illi dicēs. Quare dubitas ioseph? Quare imprudēter cogitas? Quare irrationabiliter meditaris. Deus est enī q̄ generat. Qꝺ enī nascet ex ea de spū sctō est:qr scilꝫ huius natiuitatꝫ coopator spūsctūs est Ille qꝺē est de quo scriptura prenūciauit dicēs:Puer nat⁹ est nobis:et fili⁹ dat⁹ est nobis. Pariet iquit filiū:ꝫ vocabꝫ nomē ei⁹ iesū. ℟. Ecce ꝯcipies ꝫ paries filiū Et vo-

cabit nomē eius iesus. ℣. Hic erit magnus & filius altissimi vocabit: & dabit illi dñs de⁹ sedē dauid pris ei⁹. Et. ℟. s.

Virgo generat: & tu ioseph hūc genitū vocabis iesū q̄ iterpretat saluator. Ipse eni saluū faciet populū suū a pctis eorū. Vocabis inquit nomē ei⁹ hoc qd̄ āte fuit qd̄ ante scl'a noiatū est. Nō tu ei ipones nomē nec ex te ei vocabulū cōstitue: sz noia & voca exultādo iesū/idest saluatorē eū eē testare. Ex tūc iesū cepisse saluare ne cōsideres: sz etiā ātiq̄ssimū saluatorē Ipse eni saluū faciet pplm suū a pctis eorū. ℟. Cū appropiquasset iesus hierosolymis turbe aūt q̄ pcedebāt & q̄ seq̄bant clamabāt dicētes osanna filio dauid benedict⁹ q̄ venit in noie dñi Rex israel osanna i excelsis. ℣. O dñe saluū me fac o dñe bene psperare benedictus q̄ venit in noie dñi. Rex. Lc. ix.

Quo eteni p hoc verbū pclara designant: q & de⁹ fuerit: et dñs pri⁹ añ icarnatiōe xpūs: & qd̄ popul⁹ ei⁹ ab eo saluād⁹ iā tūc ānūciabat. Et ideo dictū est. Ipse saluet pplm suū a pctis eorū vt vere de⁹. Dei eni est vtutis a pctō saluare/vel pctā dimittere Juste ergo fili⁹ dei habēs pplm suū venit vt dictū est ipsuz liberare a pctis atq3 saluare siue ex iudeis siue ex gētib⁹. De quo ipse p pphetā iā fuerat elocut⁹ dicens. Dñs dixit ad me filius me⁹ es tu: ego hodie genui te. Pete a me et dabo tibi gētes hēditatē tuā: & possessionē tuā tminos tre. Ipse saluabit populū suū a pctis eorū sanguie videlicz suo cūctos redimēs morte sua de mortē eos liberās potestate. Tu. ℟. Hec aūt scripta sūt vt credatis qr iesus est xp̄s fili⁹ dei: & Ut credētes vitā hēatis: In noie ei⁹. ℣. Cōfitemi dño & iuocate nomē ei⁹ annūciate iter gētes opa ei⁹. Ut cre. Glia. In. ℣. Te deū. In l. ℣. Adiutoriū nrm in noie dñi. ℟. Qui fecit celū & trā. Añ.

Vocatū est nomē ei⁹ iesus qd̄ vocatū est ab angelo priusq̄ in vtero cōciperet all'a. ℣. Dñs reg. Añ. Laudate nomē dñi nri iesu xpi qm̄ suauis ē ipe & ieternū mia ei⁹ all'. ℣. Jubil'. Añ. Bñdicā te dñe iesu i vita mea: & i noie tuo leuabo man⁹ meas all'a. ℣. De⁹ de⁹. Añ. Justi tulerūt spolia ipiorū & decātauerūt nomē tuū dñe & victricē manū tuā laudauerūt pariť dñe de⁹ nr. ℣. Bñd. Añ. Juuenes & vgines senes cū iuniorib⁹ laudēt nomē dñi quia exaltatū est nomē eius solius all'a. ℣s. Laud. Cap. I. Cor. i.

Omnib⁹ q̄ iuocāt nomē dñi nostri iesu xpi in oī loco ipsorū & nro: grā vobis & pax a deo pře nostro & dño iesu xpo. Deo g. Hy⁹.

Iesu auctor clemētie / toti⁹ spes leticie: dulcor fons & gratie/vere cordis delicie.

Iesu decus angelicum/in aure dulce canticū: in aure mel mirificum/in corde nectar celicum.

Iesu flos matris virginis / famus mire dulcedinis: decus humani generis / da lucē veri luminis.
Iesu sole serenior / et balsamo suavior: omni dulcore dulcior / prae cunctis amabilior.
Iesu sūma bēignitas / mira cordis iocūditas: incōprehēsa bonitas / nos stringat tua caritas.
Rex virtutum rex glorie: rex in signis victorie: iesu largitor gratie / honor celestis curie.
Te celi chorus pdicat / et tuas laudes replicat iesus orbē letificat et nos deo pacificat. Gloria tibi dñe q̄ natus. ℣. Sit nomē dñi bñdictū. ℟. Ex hoc nūc et usqz in seclm. an. Ioseph fili david noli timere accipere mariaz cōiugē tuā: qd eni in ea natū est de spū scto est pariet autē filiū et vocabis nomē eius iesum: ipse eni saluū faciet pplm suū a pctis eorum. ps. Bñdictus. Oro. Deus q̄ gloriosissimū. Ad. j. ā. Vocatū est. ps. Deus i no. ā. Gras tibi. ps. Quicūqz. cpz. Regi secu. ℟. Iesu xpe. cū alla. ℣. Qui de vgie. Ad. iij. ā Laudate. ps. Legē po. cp. Oibus qui in. ℟. Laudabo nomē dei cū cātico alla alla. ℣. Et magnificabo eū in laude alla all. ℣. Bñdic aia mea dño. ℟. Et oia q̄ itra me sunt noi scto eius. oro. Deus q̄ gliosissimū. Ad. vj. ā. O Bñdicā te. ps. Defecit. Cp. Oīne qdcūqz facitis in verbo: aut in opere: oia in noie dñi nri iesu xpi facite gras agētes deo et pri p ipm. ℟. Bñdic aia mea dño: Alla all. ℣. Et oia q̄ itra me sūt noi scto eius. All. ℣. Nō nobis dñe nō nobis. ℟. Sed nomini tuo da gliam. Ad. ix. ā. Iuuenes. ps. Mirabilia. Capl'm.

[margin: Collo cen. 4.]

Denūciamus aūt vobis fratres in noie dñi nostri iesu xpi vt subtrahatis vos ab omni fratre āmbulāte inordinate: et nō secūdū traditiōez quā acceperūt a nobis. ℟. Nō nobis dñe non nobis Alla alla. ℣. Sed nomi tuo da gliam All. ℣. Sit nomē dñi iesu bñdictū. ℟. Ex hoc nūc. oro. Deus q̄. Ad. ij. ves. ān. Vocatū est. Psalmi q̄ ad primas vespas dicant p totas octa. cpz. Oibus q̄. ℟. Hec autē scripta. hymnus. Exultet cor pre. ℣. Ois terra. ān. Exurgēs autē ioseph a sōno fecit sicut pceperat ei angelus dñi: et accepit cōiugem suā et nō cognoscebat eā donec peperit filiū suū primogenitū et vocauit nomē eius iesum alla alla. ps. Mag. Oro. Deus qui gloriosissimum.

[margin: 2. thes sal. 3.]

Nulla fiet meō. in audiētia neqz sub silētio nisi quādo hoc festum in sabbō ztigerit: tūc fiet meōria de dñica et de trinitate sub silētio vel qn hoc festū i dñica ztigerit: tūc fiat meōria de dñica. Ubi tn nō celebrat hoc fes. nois iesu hac die fiet plenū seruitiū de scto donato quacunqz feria extra dñicā cōtigerit: nisi cōmemoratio beate marie / aut festū loci. vel alia similis zmeōratio hoc impedierit.

Silr fiat de alijs fes. iij. lc. infra oct. hui9 festi ztigētib9 vbi dicte oc. nō celebꝛāt cū r. c. ¶ Scti donati mar. z pōt. cp̄. Dis pōtifex.

D Eus tuoꝝ glia sacerdotū p̄sta q̄s: vt sci martyris tui donati atq3 pōtific3 cui9 festa celebꝛam9 / sētiam9 auxiliū. p do. Ad mat. iij. lc. fiāt cū iuit. simplici. l. j.

B Eat9 donat9 nutrit9 a sctō pigmeneo pbro i diuinis z hūanis lris erudit9 est. Cū quo iulian9 subdiacon9 oꝛdinatus: reiecto gradu ad ipertū aspirauit. Qui btm̄ pigmeneū rome in custodia tenēs: patrē et matrē beati donati gladio occidit. l. ij.

D onat9 vo lectoꝛ hitauit cū hylario monacho: seruiēs deo oꝛonib9 z vigilijs. Defūctoq3 btō satiro epō: i locū ei9 donat9 successit. Quo missā celebꝛāte: ipellētibus paganis / calix de manu dyaconi coꝛruēs z fract9 est. Quē vir dei donat9 edicto cruc3 signo: i statum pꝛistinū reintegrauit. l. iij.

D eniq3 tēt9 btūs donat9 a quadꝛattiano augusto: simulq3 cū illo btūs hylari9 iubet sacrificare. Quib9 renuētib9 hylari9 fustib9 cesus: spm̄ exalauit. Donat9 vo oꝛe ei9 lapidib9 ztuso: i carcere recludit. Ubi cū dn̄s p eū m̄lta miracula oparet: gladio pcuss9 est. Cetera de cōi vnius mar. ¶ Scda die et quotidie ifra oct. nois iesu vbi celebꝛant cū re. cho. qn̄ fit seruit. de oct. nisi i dn̄ica hoc mō fiat seruit. Ad mat. iuit. hy9. āe. z ps. sicut i pꝛia die. V. z R. scdm oꝛdinē noct. dicant. An̄ lau. V. Adiutoriū nrm. In lau. hec sola ā. Uocatū est. ps. zsueti. cp̄. hy9. z V. sicut in pꝛia die. Quotidie p oc. nisi i dn̄ica z i octaua die sup p̄. Bn̄dict9. et Mag. dr̄ vna die de q̄nq3 āts. sup ps. ad pꝛias vs. p oꝛdinē cū frequēti repetitiōe earūdē. Silr fiet ad mēd. de octa. qn̄ de aliquo sctō ifra oc. fit seruit. cū V. Dis ira ad vs. z Sit nomen dn̄i. Ad matu. Mēd. de fes. iij. lc. ztingen. et de sctō laurētio post fes. ipsi9 celebꝛatū. Ad. j. z ad alias hor. oia fiāt sicut i pꝛia die: pt ā. sr p̄. Quicūq3. q̄ erit Te iu. z oꝛ. Dn̄e sctē pr. Ad vs. oia fiāt sicut i pꝛia die: pt R. qd non dicet / z ā. sup p̄. Mag. q̄ erit: vt s̄ dictū ē. Cōpl. p totas oc. nō mutabit / nisi qn̄ de aliquo scō agit: tūc ei fiat sic i fes. sctē triñ. Si dies dn̄ic9 ifra oct. ztige. oia fiāt sicut iferi9 i seruit. dn̄icali infra oct. sunt notata. ¶ Scda die de zstitutōe nois iesu. l. j.

Q Uoniā libet de zsolatiōis plenitudie sacri nois iesu diuti9 ztēplādo imoꝛari. Uideam9 igit de incōpꝛehēsibili hui9 sacratissimi nois institutiōe: qb9 nēpe lris itegrat: z foꝛtassis nō videbitur futile: nec deerit deuot3 venerabi

le sacramētū. Duab⁹ ex syllabis iesus ꝯficit: pauc ꝫ tñ lřis syllabe ꝯstituunt. Sed qd i hac lřaꝝ serie: charissime frīs. Audi. Si ei (vt ait) saluatoꝛ: oēs capilli vři nūerati sūt: quos nature ascribitis: ꝙ tomin⁹ lřaꝝ sub nūero pauco: i quarū adunatiōe tāta copia plenitudis sapiētie ꝛ scientie dei celi ꝛ tre / et oīz q̄ i eis sunt iutilis Gloꝛiā p̄= l.ij. ꝯsideratio putet buit viro i capillis: arboꝛi i folijs Nec ē i obliuione eoꝝ: ꝙ tomagꝫ glāz nō dabit noī suo i sacri nois iesu lřis. In his duab⁹ syllabis latet totū qd q̄rim⁹ / qd adhuc nescim⁹: qd est vsqꝫ iesus fiat oīa in oīb⁹. Opa eñ dei pfecta sūt: nec vnū iota / aut vn⁹ apex p̄teribit: donec oīa fiāt: qꝛ oīa nūero pōdere ꝛ mēsura fecit et statuit. Hui⁹ ergo nois itegratio: cū opis ē dei vnū iota nō erit iane. Quare hec oīa dico. Qꝛ lře hebꝛeoꝝ oēs pene iterp̄tabiles sūt: grece aut latine non sic: neqꝫ barbaroꝛū lře. Sicut n ēpe diuinitatꝫ maiestas īmēsa dignat sub exigua carnis massa latē: ita ꝛ iundās sue bonitas dulcedis paucꝫ sub lřis signatē: ad nřz gaudiū meritū ꝛ p̄miū. Sacrū fřes audite myste= l.iij. riū. Nostris mētꝫ aurib⁹ resonet hoc nomē iesus bñdictū: qd apd hebꝛeos trib⁹ lřis ꝯpꝛehēdit cū titulo pꝛicipiū vite: exēplū ꝯclusione: ꝛ pꝛicipiū est ꝯclusio. Iste pꝛicipiū i die virtutꝫ dei i splēdoꝛib⁹ scōꝝ: ante luciferū genit⁹. Iste verbū in pꝛicipio apd deuz. Iste pꝛicipiū: i quo creauit de⁹ celū et trā: ꝛ oīa q̄ i eis sūt. Iste est q̄ iterrogātib⁹ iudeis: q̄s esset dixit pꝛicipiū q̄ ꝛ loquoꝛ vobis. Iste ē cōclusio ꝛ finis apd eos: in quos fines scłoꝝ deuenerūt: cū vbū dei pꝛicipiū sit: caro finis hoīz factū. Iste caput ꝛ finis: q̄ oīa moꝛte cōclusit: cū dixerat / ꝯsūmatū ē. Vñ hic ait zacharias ꝓpheta. In die bus illis erit dñs vn⁹: ꝛ nomē ei⁹ vex. Mēo. de scō cyꝛiaco socijsqꝫ

Deus q̄ nos (ei⁹ mar. oro annua bti cyꝛiaci martyrꝫ tui socioꝛūqꝫ ei⁹ solēnitate letificas: ꝯcede ꝓpici⁹: vt quoꝝ natalicia colim⁹ / vtutē quoqꝫ passionis imitemur. p. Ad vš. de scō romano fiat mēo. cū hac ān. Dixit romanus. ℣. Glīa ꝛ hoñ. oro. Pꝛesta q̄s. q̄re i fes. eiusdē: tñ vbi nō fiūt oc. nois iesu cū. r. c. tūc ad mat. de. s. cyꝛiaco socijsqꝫ ei⁹ fiāt. iij. l. cū i=

Diocletian⁹ au uit. du. l. j gust⁹ fecit ꝯp̄hēdi scm̄ cyriacū romane ecclie dyaconū cū alijs sctis: ꝛ i custodia publica recludi. Ubi cū mlto tpe posit⁹ eēt: mltas p eū dñs vtutes opabat. Eodē tpe arthemia fi l.ij. Cu. lia ipatoꝛis a demonio vexabat: clamāte demone p os ei⁹. Nisi ve

nerit cyriac⁹ dyacon⁹: nõ ex tibo.
Adduct⁹ cyriacus mũdauit eã: q̃
mox i xp̃z credidit: q̃ baptizata: ẽ
in dei seruitio p̃manẽs. Tu. l.iij
Mortuo diocletiano maximian⁹
fili⁹ ei⁹ tenuit cyriacũ: ꝛ cõmẽda
uit eũ carpasio vicario suo. Ipse
vo iussit picẽ liquari: ꝛ sup caput
cyriaci ifũdi. Post hec cyriac⁹ i ca
tasta suspensus fustibusq̃ cesus:
cũ alijs mltis capite trũcat⁹ est.
Quoꝝ corpa marcell⁹ papa sepe
liuit. Et cetera de cõi plimoꝝ mar.
Scti romani mart. ad vs. sup
pm. Mag. a. Dixit roman⁹ ad btm
laurẽtiũ: video añ te iuuenẽ pulcherri
mũ/festina me baptizare. ps. Mag.
Presta qs oĩps de⁹: vt oro.
q̃ bti romani martyr tui
natalicia colim⁹: itercessiõe ei⁹ in
tui nois amore roboremur. Per.
Ad mat. de sctõ romano vbi non
fiũt oct. nois iesu cũ re. cho. tres
lc. fiãt cũ noc. ppt vigil. totũ ser
ui. fiat de fes. vsq̃ ad missã q̃ erit
Cum btũs lau de vigil. l.j.
rẽti⁹ fuisset a ministris decij
ꝯprehẽsus et eidẽ p̃sentat⁹: iussit
eũ dec⁹ i catasta extẽdi ꝛ torq̃ri.
Qui dũ torq̃ret: subridẽs ꝛ gr̃as
agẽs ait. Bñdict⁹ es dñe q̃ nobis
miam quã meriti nõ sumus p̃sti
tisti. Da nobis dñe gratiã tuaꝫ:
vt cognoscãt oẽs circũstãtes: q2
tu consolaris seruos tuos. lc. ij.
Eadẽ hora roman⁹ miles credi
dit xp̃o p verba bti laurẽtij: ꝛ ait
illi. Video añ te iuuenẽ pulcher
rimũ: cũ litheo extergẽtẽz mẽbra
tua. Quãobrẽ adiuro te p xp̃z ne
me derelinquas. Hoc audiẽs dec⁹
dixit. Victi sum⁹ p artẽ magicã.
Et iussit eũ de catasta solutũ ꝛ ppo
lito reddi. Tu. l.iij.
Veniens autẽ roman⁹ cũ aqua: misit se ad
pedes bti laurẽtij rogãs vt bapti
zaret. Quo facto: dec⁹ dixit. Ex
hibete eũ fustib⁹. Roman⁹ vo nõ
iterrogat⁹ cepit clamare: xp̃ian⁹
sũ. Tũc iussit dec⁹: vt ipa hora
capite puniret. Duct⁹ igit foras
muros porte salarie: decollat⁹ est
Cui⁹ corp⁹ iustin⁹ sepeliuit. Cetera
de cõi vni⁹ mar. Tñ vbi celebrãt
oct. nois iesu cũ regi. cho. hac die
fiet tm̃ mẽo. de scõ romano cũ ple
no serui. de tẽtia die ifra oc. vcz de
Sctificatiõe nois iesu. lc. j.
Nostra rursũ replicat gau
dia ista festiuitas sctã: vt cui⁹ ani
mus min⁹ refocillabat i bti nois
iesu itegratiõe: tã adipe ꝛ pingue
dine sctificatiõis eiusdẽ repleat
aia ei⁹: ꝛ labijs ꝛ exultatiõis lau
det nomẽ dñi sctm̃. Ipsa nãq̃ fe
lix nois iterp̃tatio sic nos i eo sã
ctificat: vt dignissima laude sup
oĩa sctificet i nobis. Iesus vo sa
lus iterp̃tat. Et merito q2 dñi est
sal⁹: et sup ppl'z suũ bñdictio ei⁹.
Iste est vbũ qd̃ misit de⁹: ꝛ l. ij.
sanauit oẽs de itertionib⁹ suis.

Sic nobis ē sal⁹: vt suo actu vtō
parit̄ sit nr̄i termin⁹ doloris/ et p
deitatē in gl̄ia termin⁹ felicitat̄
etne. Caueam⁹ igit̄ kmi: ne sibi
degeneres sim⁹. Nēpe sicut p bo
nos gl̄ificat̄: ita ꝛ p malos ad ei⁹
opprobriū et ɔtēptū blasphemat̄
iust⁹ iesus de⁹ nr̄. Sctificem⁹ il=
lū i nobis: vt et ille nos sctificet i
se. Qui nō sctificat iesū: nō sctifi
cabit̄ ab eo. Sctificam⁹ iesū in
nobis: qn̄ sciētes eū sctm̄ timem⁹
eū/ ꝛ sollicite vigilamus: ne forte
violem⁹ sctitatē nois ei⁹ per opa
Spirat opa sa (mala. Tu. k. iij
lut̄/ ꝛ exercet. Jesus iterptat̄ sa
lutar̄: nec sine merito: clamem⁹
pide singuli. Cōuerte nos de⁹ sa
lutar̄ nr̄: ꝛ auerte irā tuā a nob̄.
Si vo sāguis hyrcorū aut tauro
rū ꝛ cinis vitule aspsus inq̄natos
sctificabat ad emūdatōez carnis
peccatricis: q̄to magis sanguis
xp̄i quē p nobis effudit abūde: q̄
ꝛ p spm̄ sctm̄ semetip̄m obtulit i=
maculatū deo p̄ri: emūdabit sctī
ficabitq3 ɔsciētiā nr̄am ad seruiē
dum deo viuēti: vt digne famule
mur ei: ꝛ repromissionē accipiāt:
q̄ vocati sūt hereditat̄ etne. Tu.
Mēo. de. s. romano cū ozōe supra
dicta. Hac die vesp. erīt de. s. laurē.
Ad vs. sc̄ p̄. fer. ā. Puer me⁹ noli ti
mere q2 ego sū tecū: si trāsier̄ p ignē flā

ma nō nocebit te. p̄s. fer. Cp.

Lcō. 9 Qui pce seminat pce et me=
tet: ꝛ q̄ seminat in bn̄dictionib⁹ i
de bn̄dictiōib⁹ ꝛ metet. R̄. Btūs
laurēti⁹ dixit. V̄. Gaudeo. hy⁹. Mar
tyr dei. V̄. Dispsit dedit paupib⁹. ān.
Btūs laurēti⁹ dū in craticula supra po
situs vreret̄/ ad ipiissimū tyrānū dixit:
assatū est iā versa ꝛ māduca: nā faculta
tes eccl̄ie quas req̄ris/ i celestes thesau
ros man⁹ pauperū deportauerunt. p̄s.

Da nobis q̄s (Mag. Orō
o p̄s de⁹: vt triūphū beati
laurētij martyr̄ tui quē despect̄
ignib⁹ ɔsūmauit i terris: ppetua
celorū luce cōspicuū digno fidei
feruore veneremur. p. Mēo. de
oct. iesu solēnit̄. Tūc eat pces. ad
altare eiusdē cātando R̄. Meruit
esse. V̄. Glia ꝛ ho. orō Da nob̄ q̄s
o p̄s de⁹ vicior̄. q̄re in die eiusdē
ad mat̄. i redeūdo de sctā maria.
¶ Quarta die de sctō laurentio.
ad mat̄. Inuit̄. Regē sempiternū pnis
mentib⁹ adorem⁹: Qui martyrē suū di
gne p meritis coronauit laurētiū. p̄s.
Venite. Hy⁹. Martyr dei. Jn. i.
noc. ā. Quo pgrederis sine filio pater
quo sacerdos sctē sine ministro pperas
p̄. Btūs vir. V̄. Beat⁹ laurēti⁹ dixit.
ā. Noli me derelinq̄re pater sctē: q2 the
sauros tuos iā expēdi quos tradidisti
michi. p̄s. Quare fre. V̄. Quid i me
ergo displicuit paternitati tue. ā. Non
ego te desero fili neq3 dereliquo: s3 ma=
iora tibi debētur pro fide xp̄i certami=
na. p̄s. Dn̄e quid multi. V̄. Beat⁹
sixtus dixit. V̄. Gloria ꝛ honore. R̄. i.

Post passionē bti sixti milites tenuerūt btm laurētiū: et duxerunt eū ad deciū. Qui dixit ei. Ubi sūt thesauri eccl'ie? Quo nō respōdente: tradidit eū valeriano dicens. Exq̄re thesauros et sacrificet dijs. Qd si noluerit: diuersis eū penis iterfice. Valerian⁹ vero tradidit eū ypolito: q̄ misit eū in carcerē. Tu. R. Leuita laurēti⁹ bonū opus opatus est q̄ p signū crucis cecos illumiauit: Et thesauros eccl'ie dedit pauperibus. V. Cū apd sedē gl'iosissimi pr̄iarche dyaconatus fungeret officio puritate inocētis vite fortissimeq; mortis triūpho apl'ico se cōsortio copulauit. Et the. Al'i v⁹. p ebdo. qn̄ fient medie lc. de sctō lauē. V. Dispersit dedit pauperib⁹ iusticia ei⁹ manet in sclm scli. Et. lc. ij.

Beatus laurēti⁹ ponebat man⁹ sup oculos cecoꝝ et illumiabant. Qd videns ypolit⁹ dixit: ostende michi thesauros eccl'ie. Cui laurenti⁹ ait. O ypolite si credideris in xp̄m et thesauros tibi ostēdo: et vitā eternā pmitto. Creditiq; ypolit⁹ et cū familia sua baptizat⁹ est. R. Quo pgrederis sine filio pater quo sacerdos sctē sine dyacono pperas Tu nunq̄ sine mistro sacrificiū offerre psueueras. V. Quid i me ergo displicuit p̄tnitati tue: nūqd degenerē me pbasti experire certe: vtruz ydoneū ministrū elegeris: cui cōmisisti dn̄ici corporis et sanguinis consecrationē. Tu. lec. iij.

Altera die fecit valerian⁹ ypolitū sibi p̄sētare laurētiū: et ait illi Depone ptinaciā: et thesauros ecclesie manifesta. Btūs laurētius dixit. Da michi inducias biduo vel triduo et pferā tibi thesauros. Valerianus dixit ad ypolitū. In tua pollicitatiōe hēat triduo inducias. R. Noli me derelinq̄re pater scte: q2 thesauros tuos iam expendi: nō ego te desero fili neq; derelinquo: Sed maiora tibi debent p fide xp̄i certamina. V. Nos quasi senes leuioris pugne cursū recipim⁹: te quasi iuuenē magnū gl'iosior de tyrāno triūphus expectat: post triduū me seq̄ris sacerdotē leuita. Sed. Gl'ia. Sz. In. ij. noc. ā. Btūs laurēti⁹ orabat dicēs dn̄e iesu xp̄e de⁹ de deo miserere michi seruo tuo. ps. Cū iuo. V. Meꝝ accusatus nō negaui nomē sctm̄ tuū: iterrogat⁹ te xp̄m cōfessus sum. ān. Btūs laurēti⁹ dixit mea nox obscurū nō habet sed oīa in luce clarescūt. ps. Verba. V. Meꝝ ipe dn̄s nouit q2 accusat⁹ nō negaui. ā. Dixit roman⁹ ad beatū laurētiū video ān te iuuenē pulcherrimū: festina me baptizare. ps. Dn̄e dn̄s. V. Afferēs aūt vrceū cū aqua: misit se ad pedes ei⁹. V. Posuisti dn̄e. l. 4.

Tunc btūs laurētius collegit cecos et claudos debiles et paupes: et abscōdit eos i domo ypoliti Elapsis vo trib⁹ dieb⁹ btūs laurēti⁹ p̄sētauit se decio cū multitudine collecta dicēs. Isti sūt thesauri etni q̄ nūq̄ minuunt.

R. Beatus laurēti⁹ clamauit ꝛ dixit: deū meū colo/ꝛ illi soli seruio: Et ideo nō timeo tormēta tua. V. Mea nox obscuꝝ nō habz: sꝫ oīa ī luce clarescūt. Et.
Deci⁹ igr̄ furore plen⁹ iussit L. v eū expoliari ꝛ scorpionib⁹ cedi/ꝛ lamib⁹ ferreis ardētib⁹ latera ei⁹ adurí: ꝛ extēsuꝫ ī catasta plūbatꝭ mactari. Sed sctūs martyr diuina grā inflexibilis manebat: letusqꝫ grās agebat. Tu. R. Strinxerūt corpis mēbra posita in craticula Subiicīētib⁹ prunas īsultat leuita xp̄i btē laurēti martyr xp̄i itercede ꝑ nobis V. Carnifices vo vrgētes ministrabāt carbones subter cratē ferreaꝫ. Subii.
Post oīa tormētoꝝ gn̄a pa L. vj rata: iussit deci⁹ lectuꝫ ferreū afferri ī modū craticule: ꝛ btm̄ laurētiū ligatis manib⁹ ꝛ pedib⁹ expoliatū sup illū extēdi. Qui ait. Ego me obtuli sacrificiuꝫ deo/in odorē suauitatꝭ: qꝛ sacrificiū deo est spūs ꝯtribulatus. Carnifices vero vrgētes ministrabāt carbones subter cratē ferreā: ꝛ corpus bti laurentij furcis ferreis cōprimebāt. Qui eleuās oculos ad deciū de craticula dixit. Ecce miser assasti vnā ptē: gira aliā et māduca. Post hec btūs laurēti⁹ dixit. Grās ago tibi dn̄e: qꝛ ianuas tuas igredi merui. Et hec dicēs expirauit. Cui⁹ corp⁹ ꝓpolit⁹ ꝛ iustinus p̄sbyter sepelierūt in via tyburtina. R. Beatus laurenti⁹ dixit Ego me obtuli sacrificiū deo In odorē suauitatis. V. Gaudeo plane qꝛ hostia xp̄i effici merui Ego. Gla. In. In iij noc. ā. Strinxerūt corpis mēbra posita sup craticulā ministrantib⁹ prunas īsultat leuita xp̄i. ꝑ. In dn̄o ꝯfi. V. Carnifices vero vrgētes mīstrabāt carbones subter cratē ferreā. ā. Igne me examiasti/ꝛ nō est inuēta ī me iniqtas. ps. Exaudi dn̄e iusti. V. Probasti dn̄e cor meū ꝛ visitasti nocte. ā. Interrogat⁹ te dn̄m ꝯfessus sum/assat⁹ grās ago. ꝑ. Dn̄e ī vir. V. Grās tibi ago dn̄e iesu xp̄e: qꝛ ianuas tuas igredi merui. V. Iust⁹ vt pal. flo. Scdꝫ iohēm
In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Amē amē dico vobis Nisi granū frumēti cadēs in t̄rā mortuū fuerit: ip̄ꝫ solū manet. Si aūt mortuū fuerit: mltū fructū affert. Etꝝ. Om̄. bti aug. *Ioh. 12.*
Agnoscit fides vr̄a gra- L. vij. num qḋ cecidit ī terrā: ꝛ mortuū mltiplicatū ē. Agnoscit inq̄ꝫ hoc granū fides vr̄a: qꝛ ip̄m habitat in mēte vr̄a. Hoc eñ qḋ de semet ipso dixerat iesus/null⁹ ambigit christian⁹. Sed plane illo grano mortuo ꝛ mltiplicato/mlta grana sūt sparsa ī t̄ra: ex qb⁹ est beatus laurēti⁹/ cuius festiuitatē hodie celebramus. R. In craticula te deū nō negaui: ꝛ ad ignē applicat⁹ Te dominū iesum christū ꝯfessus sum. V. Accusatus non negaui nomē sanctum tuum: interrogatus Te dn̄m. L. viij.

De illis autē granis sparsis to
to orbe terraꝝ quāta pullulauerit
seges videm⁹/ gaudētes sum⁹: si
tñ ⁊ nos ꝑ illi⁹ grāz ad horreū ꝑ=
tinem⁹. Neqꝫ eñi ad horreū ꝑti=
net quicqd de segete est. Eadē quippe
pluuia vtilis ⁊ meritorij: ⁊ triti=
cū pascit et paleā. Absit vt simul
vtrūqꝫ i horrea cōdat/ vtrūqꝫ in
agro nutriatur: et simul vtrūqꝫ i
area trituret. Nūc tp̄s ē eligēdi
añq̄ veniat vētilatio ⁊ fiat morū
sep̄atio: sicut i area granū adhuc
mūdatiōe discernit/ nōdū vētila
bro vltio separāte. R. Gaudeo pla
ne q2 hostia xp̄i effici merui accusat⁹ nō
negaui nomē sctm̄ tuū Interrogat⁹ te xp̄z
ꝯfessus sum: assatus grās ago. V. Ego
me obtuli sacrificiū deo i odorē suaui=
Audite grana (tat3. Intro. L. ix.
sctā: q̄ hic eē nō dubito. Nā si du=
bito: granū sctm̄ nō ero. Audite
inq̄ me: imo audite ꝑmū granū
ꝑ me. Nō ametis aias vr̄as i hoc
seculo. Qui amat i hoc sc̄lo aiam
suā: perdet eā. Granū loquit: qd
mortuū multiplicat loqmur: au=
diat q2 nō mētit. Qd admonuit:
ip̄e fecit. Instruxit p̄cepto: p̄ces=
sit exēplo. Nō amauit xp̄s in hoc
sc̄lo aiaz suā: nō amat btūs laurē
tius in hoc sc̄lo aiam suā: q2 si nō
cuperet ad celoꝝ palacia migra=
re: supplicia ⁊ icēdia nō toleraret
R. Meruit esse hostia xp̄i leuita lau=
renti⁹: q̄ dū assaret nō negauit dñz: Et
ideo iuēt⁹ ē sacrificiū laudis. V. In cra
ticula posit⁹ deū nō negauit et ad ignē
applicat⁹ xp̄z ꝯfessus est. Et. Glia. Et.
Hoc seq̄ns R. sc̄z O yppolite. nō di
cat: nisi qñ fest. scti ypoliti i dñica
euenit. ⁊ tūc erit sextū R. nisi oct.
de noīe iesu sint cū regi. cho. tūc
medie lec. erunt de noīe iesu. R.
O yppolite si credider3 i dñz iesum xp̄m
Et thesauros tibi ostēdo: Et vitā etnā
ꝑmitto. V. Si dictis inqt facta recōpē
ses faciā qd hortar3: cui btūs laurenti⁹
dixit/ tu michi tm̄mō p̄be assensum. Et
the. Glia. Et vi. V. Dispsit. In lau. a.
Laurēti⁹ igressus ē martyr ⁊ ꝯfessus
est nomē dñi iesu xp̄i. ps. Dñs reg. a.
Laurēti⁹ bonū op⁹ opat⁹ ē q̄ ꝑ signū cru
cis cecos illuiauit. ps. Jubi. a. Adhesit
aia mea post te: q2 caro mea igne crema
ta est ꝑ te de⁹ me⁹. ps. De⁹ de⁹. a. Mi
sit dñs āgelū suū/ ⁊ liberauit me de me
dio ignis: ⁊ nō sum estuat⁹. ps. Bñdici
te. a. Btūs laurēti⁹ orabat dicēs: gra
tias tibi ago dñe q2 ianuas tuas ingre
di merui. ps. Laud. cp. Qui ꝑce se.
hy⁹. De⁹ tuoꝝ mi. V. Iust⁹ ger. a.
In craticula te deū nō negaui ⁊ ad ignē
applicat⁹ te xp̄m ꝯfessus sum: ꝓbasti cor
meū ⁊ visitasti nocte/ igne me examina
sti: ⁊ nō est iuēta i me iniq̄tas. ps. Bñ⁹
Da nobis q̄s ops de⁹ oro.
victoꝝ nr̄oꝝ flāmas exti
guere: q̄ btō laurētio tribuisti tor
mētorū suoꝝ icēdia supare. Per.
Mē. de oct. iesu solēnit. Ad. j. a.
Laurēti⁹ ingressus. ps. De⁹ in noīe.

Ad. iii. a. Laurētius bonū. ps. Legē pone. Cp. Qui parce. R. et v. de cōi vnius mart. dicant. Ad. vi. a. Adhesit aīa mea. ps. Defecit. Cpm.

PotēS aūt est de⁹ oēm gratiā abūdare facere in vobis: vt in oib⁹ semp oēm sufficientiā habētes: abūdetis i oē op⁹ bonū: sicut scriptū est. Dispersit dedit paupib⁹: iusticia ei⁹ manet in sclz scli. Ad. ix. a. Btūs laurēti⁹. ps.

QUi aūt (Mirabilia. Cpz. administrat semē seminā ti: & panē ad mādūcandū pstabit & multiplicabit semē vestrū: & augebit icremēta frugū iusticie vestre. Ad. ii. vs. de sctō laurētio. a. Laurēti⁹ ingressus. ps. fer. cp. Qui parce semi. hy⁹ De⁹ tuoz mi. v. Iust⁹ germi. a. Ueni desiderator bone vent/suscipiāt te angeli mei: qm assat⁹ nō negasti me: pbat⁹ ɔfessus es me. ps. Mag. Oro vts. Mēo. de oct. et de sctō tyburcio. a. Inclyt⁹ martyr tyburci⁹ cū nudatis plātis sup prunas ardētes icederet/ fabiano pfecto dixit: videt michi q sup roseos flores incedā in noie dñi mei iesu xpi. v. Gl'ia & ho.

BEati tyburcii nos Oro. dñe foueāt ɔtinuata presidia: qz nō desinis ppici⁹ intueri: quos talibus auxiliis cōcesseris adiuuari. Per. Deinde fiat mēo. de oct. iesu: vbi dicte oct. celebrātur cū regi. cho. cū pleno seruitio in crastino. Quinta die infra pdic. oc. fit de descriptōe nois iesu. k. i.

OAudia festi ɔtēplātes: beatissimi nois iesu descriptionē pscrutemur. Ad nr̄az doctrinā mētisqz ɔlolationē aduertendū esse arbitror: nō ociosū qd sub legis figura pterita factū est: qd nobiscū gratiose agit in re/ q internū est pmāsura. Legim⁹ vtiqz apud hebreos: tetragrāmatō reuerētie et honoris nomē dei fuisse dignissimū: sūmi pōtificis frōti supeminēs / atqz lamina aurea sculptū. Hoc litteris quattuor hebraicis scriptū: scti precinere patres magni esse mysterii. Tetragrāmaton nāqz nr̄a in lingua sonat: iste est pricipiū vite. Nec profecto hoc aliud nomē venerabile iesus/ q pricipiū vite: hoc est saluatorē esse xpm iesum designare

Signatur ergo (phibet. lc. ii. ture sub iesus noie: qd in figura prefuit sub altero. O nomē cunctis admirabile: terribile pctōribus/ & pamabile iustis. Nec hoc latuit i somno iacob: q cū scalā vidisset terrā celosqz tangentē/ait. O q terribilis ē loc⁹ iste. Sacrū mysteriū innuēs: vt malis fieret terribilis: quos spū oris sui interficeret: q bonis venerat vt angelus ɔsilii: & fieret pat futuri seculi xps iesus / q inibi nat⁹ est: vbi scalā viderat iacob. Iesus igitur est scala celi: qz iesu scandit celū.

De illis autē granis sparsis toto orbe terrarum quāta pullulauerit seges videmus/ gaudētes sumus: si tñ et nos per illius grām ad horreū ptinemus. Neqz enī ad horreū ptinet quicqd de segete est. Eadē quippe pluuia vtilis et meritorijs: et triticū pascit et paleā. Absit vt simul vtrūqz i horrea cōdantur/ vtrūqz in agro nutriatur: et simul vtrūqz i area triturentur. Nūc tēpus ē eligēdi anteqȝ veniat vētilatio et fiat morū separatio: sicut i area granū adhuc mūdatiōe discernitur/ nōdū vētilabro vltio separāte. ℟. Gaudeo plane qz hostia xpi effici merui accusatus nō negaui nomē sctm̄ tuū Interrogatus te xp̄z confessus sum: assatus gr̄as ago. ℣. Ego me obtuli sacrificiū deo i odorē suauitatis. Introit. l. ix.

Audite grana sctā: q̄ hic eē nō dubito. Nā si dubito: granū sctm̄ nō ero. Audite inquā me: imo audite pmū granū per me. Nō ametis aias vr̄as i hoc seculo. Qui amat i hoc sclo aiam suā: perdet eā. Granū loquitur: qd mortuū multiplicatur loqmur: audiatur qz nō mētitur. Qd admonuit: ipe fecit. Instruxit pcepto: pcessit exēplo. Nō amauit xp̄s in hoc sclo aiaz suā: nō amat btūs laurētius in hoc sclo aiam suā: qz si nō cuperet ad celorum palacia migrare: supplicia et icēdia nō toleraret ℟. Meruit esse hostia xpi leuita laurentius: q dū assaret nō negauit dn̄z: Et ideo iuētus ē sacrificiū laudis. ℣. In craticula positus deū nō negauit et ad ignē applicatus xp̄z confessus est. Et. Gl'ia. Et. Hoc sequēs ℟. scz O ypolite. nō dicatur: nisi qn fes. scti ypoliti i dn̄ica euenit. et tūc erit sextū ℟. nisi oct. de noie iesu sint cuz regi. cho. tūc medie lec. erunt de noie iesu. ℟. O ypolite si credideris i dn̄z iesum xp̄m Et thesauros tibi ostēdo: Et vitā etnā pmitto. ℣. Si dictis inqt facta recōpēses faciā qd hortaris: cui btūs laurentius dixit/ tu michi tm̄mō pbe assensum. Et the. Gl'a. Et vi. ℣. Dispsit. In lau. ā.

Laurētius igressus ē martyr et confessus est nomē dn̄i iesu xp̄i. ps. Dn̄s reg. ā. Laurētius bonū opus opatus ē q per signū crucis cecos illuminauit. ps. Iubi. ā. Adhesit aīa mea post te: qz caro mea igne cremata est p te deus meus. ps. Deus deus. ā. Misit dn̄s āgelū suū/ et liberauit me de medio ignis: et nō sum estuatus. ps. Bn̄dicite. ā. Btūs laurētius orabat dicēs: gratias tibi ago dn̄e qz ianuas tuas ingredi merui. ps. Laud. ca. Qui pce se. hy. Deus tuorum mi. ℣. Iustus ger. ā. In craticula te deū nō negaui et ad ignē applicatus te xp̄m confessus suz: pbasti cor meū et visitasti nocte/ igne me examinasti: et nō est iuēta i me iniqtas. ps. Bn̄.

Oro. Da nobis q̄s oīps deus viciorum nr̄orum flāmas extinguere: q btō laurētio tribuisti tormētorū suorum icēdia supare. Per. Mēo. de oct. iesu solēniter. Ad. j. ā. Laurētius ingressus. ps. Deus in noie.

Ad. iij. a. Laurentius bonum. ps. Lege pone. Cap. Qui parce. R. et v. de com. unius mart. dicant. Ad. vj. a. Adhesit aia mea. ps. Defecit. Cpm.

Potens aut est deus oem gratiam abundare facere in vobis: ut in oibus semp oem sufficientiam habentes: abundetis i oe opus bonum: sicut scriptum est. Dispersit dedit paupibus: iusticia eius manet in sclz scli. Ad. ix. a. Btus laurenti. ps.

Qui aut (Mirabilia. Cpz. administrat semen seminanti: et panem ad manducandum pstabit et multiplicabit semen vestrum: et augebit icrementa frugum iusticie vestre. Ad. ij. vs. de scto laurentio. a. Laurenti ingressus. pt. fer. cp. Qui parce semi. hy. Deus tuor mi. v. Just germi. a. Ueni desiderator bone uent/ suscipiant te angeli mei: qm assat nō negasti me: pbat' gfessus es me. ps. Mag. Oro btis. Meo. de oct. et de scto tyburcio. a. Inclyt' martyr tyburci' cu nudatis plantis sup prunas ardentes icederet/ fabiano pfecto dixit: videt michi q sup roseos flores incedam in noie dni mei iesu xpi. v. Gloria et ho.

Beati tyburcij nos Oro. dne foueat gtinuata presidia: qz nō desinis ppici' intueri: quos talibus auxilijs cocesseris adiuuari. Per. Deinde fiat meo. de oct. iesu: ubi dicte oct. celebrantur cu regi. cho. cu pleno seruitio in crastio. Quinta die infra oct.

oc. fit de descriptoe nois iesu. L. j.

Audia festi gteplantes: beatissimi nois iesu descriptionem pscrutemur. Ad nraz doctrinam mentisqz gsolationem aduertendu esse arbitror: nō ociosu qd sub legis figura pterita factu est: qd nobiscu gratiose agit in re/ q interna eternu est pmansura. Legim' utiqz apud hebreos: tetragramato reuerentie et honoris nomen dei fuisse dignissimu: sumi potificis fronti supeminens / atqz lamina aurea sculptu. Hoc litteris quattuor hebraicis scriptu: scti precinere patres magni esse mysterij. Tetragramaton naqz nra in lingua sonat: iste est pricipiu vite. Nec profecto hoc aliud nomen venerabile iesus/ q pricipiu vite: hoc est saluatorem esse xpm iesum designare

Signatur ergo (phibet. Lc. ij. ture sub iesus noie: qd in figura prefuit sub altero. O nomen cunctis admirabile: terribile pctoribus/ et pamabile iustis. Nec hoc latuit i somno iacob: q cu scalam vidisset terram celosqz tangentem/ ait. O q terribilis e loc' iste. Sacru mysteriu innuens: ut malis fieret terribilis: quos spu oris sui interficeret: q bonis venerat ut angelus gsilij: et fieret pat futuri seculi xps iesus / q inibi nat' est: ubi scalam viderat iacob. Jesus igitur est scala celi: qz iesu scandit celu.

Signet in fronte mentis deuote: q aia iusti merito nuncupat. R. iij.
Gaude igit gaudio magno scutifer iesu xpi: q dum gurgite scto imergeris: sacro ingerq crismate/ atq alta fronte crucis signo isignit9 fueris: tot9 i te describit iesus. Impssus aie caracter indelebilis: iesu nome gratiose iportat Hinc i apocalypsi scriptu est. Uidebut facie ei9: et nomen eius scriptu in frontibus suis. Non lamina auri typice gestabat i fronte pontifex: ta etnalit iustus q scz sub noie gerit in aia. O ges scta: gen9 electu/ regale sacerdotiu/ ppls acqsitiois/ vobis credetib9 honor et virtus: vt virtutes ei9 iesu annucietis de die i die/ donec auferat luna: qr de tenebris vos vocauit in admirabile lume nois sui et glie. Meo. de scto tyburcio/ et alia de scto laurentio. a. Laurenti9 ingressus. quere i die sci laurentij sup lau. V. Dispsit dedit paupe. Oro vts. Hac die ad vs. meo. de sco laurentio. a. Puer me9. qre ad prias ves. super psal. V. et oro vts. In festo sci tyburcij vbi no celebrant octaue iesu: ad mat. iuit. dup. iij. lc. fiat.

Beatus tyburci9 erudi R. j. tus est i fide xpi a bto sebastiano: et a policarpo glioso psbytero baptizat9. Qui oronib9 vacas/ queda hoiem de alto lapsu: oib9 mebris suis quassatis: dicta sup vulnera ei9 oroe dnica et symbolo/ pristine restituit sanitati.

Fabianus pfect9 co= R. ij. Tu. prehedes tyburciu: iussit ante pedes ei9 carbones ardetes effudi: et dixit ei. Thura dijs in istis carbonib9 adijce: aut nudis pedib9

Beat9 ty= R. iij. supincede. Tu. burci9 signu crucis facies/ nudis pedib9 sup eos igressus e: dices. Uidet michi q sup roseos flores incedaz in noie dni mei iesu xpi. Irat9 fabian9: iussit eu gladio feriri. Duct9 est itaq in via lauicana: tertio miliario ab vrbe: fusaq oroe ad deu: vno ictu gladij verberat9 occubuit/ et ibide sepultus est. Ad mat. meo. de. s. laurentio. a. Laurenti9 igressus. qre i die scti laurentij sup lau. V. Dispsit dedit paupibus. oro. Da nobis qs ops deus. Cetera de coi vni9 mar. Tn vbi celebrat oct. nois iesu cu regi. cho. de sancto tyburcio fiet tm meo. Hac die vbi no celebratur oct. nois iesu cu regi. cho. et ves. de scta maria cu pleno seruit. i crastinu: nisi dnica fuerit die tertia/ ad quas vs. fiat meo. de scto laurentio: cu hac a. Puer me9. qre i vigil. sup pm. V. Dispsit dedit paupibus. oro vts. Tertia die ad mat. fiat meo. de scto laurentio/ cu hac a. In craticula. qre i pria die sup ps. Benedict9. V. Dispsit dedit paupib9. Oro vts. Si dies dnic9 in tertia die: vel

in die scti ypoliti euesi. vbi nō fi-
unt oct. nois iesu cū reg. cho. fiat
medie lc. de sctō laurētio. Ceterꝫ
aūt dieb⁹ tm̄ mēo. nisi i die assū-
ptiōis btē marie: tūc ei nulla fiat
mēo. de scō laurētio. ¶ In dñica
vel i die sci ypoliti si do. fuerit. l. j.

Eo tpe accepta ptāte beat⁹
laurenti⁹ cepit p regiones
curiose q̄rere vbicūqꝫ scti clerici/
vl paupes essēt abscōditi. Et poꝝ
tās thesauros put cuiqꝫ op⁹ erat:
mistrabat. Qui veniēs i mōtē ce-
liū: iuenit mltitudinē xpianoꝝ i
domo cyriace vidue. Tūc cepit la
uare pedes eoꝝ: ⁊ sanauit cyria-
cā a multꝫ ifirmitatib⁹ capitꝫ sui.
Veniēs etiā i vicū q̄ dr̄ ca- l. ij.
nari⁹ iuenit mltos xpianos i do-
mo marcelli xpiani cōgregatos.
Et itroiēs cū lachꝛymis lauit pe-
des eoꝝ: et dedit eis de thesauro
quē btūs sixtus pcipiēs tradidit
Et i eadē domo apuit oculos cu-
iusdā ceci nomine crescēti. lc. iij.
Tunc exiēs ide btūs laurēti⁹ ⁊
deferēs ea q̄ necessaria erāt sctis
venit i vico patrini i cripta nepo
tiana: ⁊ iuenit ibi aīas sexagita-
tres pmiscui sex⁹. Et itroiuit cū
lachꝛymis ad eos dās pacē oib⁹:
et iuenit ibi pbr̄m noīe iustinū q̄
fuerat oꝛdīatus a btō sixto epō
Et misit se ad pedes ei⁹: et cepert
se in pauimento āboyolutare: vt
iuicē sibi pedes oscularēt. Ibiqꝫ
btūs laurēti⁹ lauit oīm viroꝝ pe
des: et cōmēdauit se btō iustino.
¶ Tu. ℟. de. j. noc. de scō laurētio:
ita tn̄ q̄ vj. ℟. erit O ypolite. ¶ Tn̄
vbi celebꝛāt oct. iesu cū reg. cho.
tūc i. iij. die ifra oct. sci laurētij fi
at plenū serui. de. vj. die ifra oct.
iesu: vl de do. ifra dictas oct. si cō
tigat/ cū mēo. tm̄ de scō laurētio.
¶ Sexta die infra oct. iesu. lc. j.

Auida mens hoīm iesu/ dū
scire sēp appetit cogimur
inserere quō iesu amenissimo no
mē pꝛenūciatū est. Prophetā au-
di. Reuelabit filius me⁹ iesus: cū
his q̄ cū eo iocūdabunt. Et seqt.
Post paucos annos moꝛiet fili⁹
meus iesus ⁊ cōuertet sclm. l. ij.
Satꝫ nāqꝫ ex affectu manifesta
patet hui⁹ diuini oꝛaculi p̄nūcia
ta vitas. Quid manifesti⁹ aptius
ue illo pꝛophetico vaticinio: In
deo gaudebo: ⁊ exltabo i deo iesu
meo. Quē nascēdū coꝛpis nō vi-
derat oclo: lōge nouit ex noīe pa
rit ⁊ re. Nā diuin⁹ ille esayas di-
cit. Ex vt̄o mr̄is mee vocauit me
noīe meo: meo vtiqꝫ/ nō alieno: qꝛ
iesus scdꝫ carnē saluatoꝛ appella
t⁹ ē: q̄ ab etno saluatoꝛ erat sclm
A sclo nō est igno l. 3. diuitatē.
tuꝫ sacrosctm̄ nomē iesu: cū a tot
tātisqꝫ virꝫ fidei testionio dignis
pphetice ac mirifice p̄nūciatū ē.
Quāq̄ vō i veteri testamēto nō-
nulli appellati sūt noīe iesus: vt

iesus naue: q̄ iosue dicebat. Jes⁹
syrac: & ies⁹ fili⁹ iosedech. Eo⁊ tn̄
null⁹ futur⁹ erat: q̄ saluū faceret
pplm suū a pctis eo⁊. Tu. Mēo.
de scō laurētio. ā. In craticula. q̄re
in .j. die sup p̄. Bn̄⁹. Hac die ves.
erūt de sctō ypolito / socijsq; eius
mar. Sup p̄s. an̄. Scti p fidē. pi.
9 fer. cp̄z. Justo⁊ aie. R. Expolia
uit. hy⁹. Sctō⁊ me. v̄. Letami. ā.
Gaudēt i ce. vł ā. Isti sūt scti. p̄. Ma
gni. oro. Da q̄s. q̄re i fes. eiusdē.
Mēo. de oct. iesu: alia de sctō lau
rētio. ā. Uenit desiderato⁊. q̄re i p⁊ia
die ad .ij. ves. sr̄ p̄. Mag. v̄. Disp
satoro vts. ¶ Septia die de sctō
ypo. ad mat. ix. lc. iuit. hy⁹. āe. &
v̄. de cōi pl̄io⁊ m⁊. ¶ Tres p⁊ie. lc.
de .j. noc. cōis hysto. pl̄io⁊ mart.
Meō. lc. de oct. iesu. v̄. & R. scd̄z

Triplici (o⁊dinē noc. l. 4.
nomine deuote isignitū & p̄
nūciatū saluato⁊ē nr̄m ex euāge
lio didicim⁹. P⁊io fili⁹ dei appel
lat: scd̄o xp̄s: tr̄tio ies⁹. Uocat etei
fili⁹ dei lq̄ꝑ tū est de deo de⁹. Xp̄s:
q; homo a psona diuina q̄ꝑ tuz ad
humanā naturaz assūpt⁹. Jesus
vt de⁹ humanitate cōiūct⁹. lc. v.

Hres igit kmi q̄ i puluere estis
expgiscimini et laudate. Ecce dn̄s
venit cū salute: vēit cū vnguēto:
vēit cū gl̄ia. Neq; eni sine salute
venit iesus: neq; xp̄s sine vnctōe:
neq; sine gl̄ia venit fili⁹ dei. Ip̄e
eq̄dē sal⁹: ip̄e vnctio: ip̄e gl̄ia. l. 6.

Deū & dn̄z nr̄m iesū xp̄z his mo
dis cognoscim⁹: noie/natura/na
tiuitate/ptāte/& pfessiōe. Hūc ie
sū saluato⁊ē sci p̄dixerūt pphete:
de eo testat pat: de se ip̄e pfitet.
Apl̄i p̄dicāt: religiosi credūt: de
mones ɔfitent: iudei negāt: gēti
les i passiōe cognoscūt. Obmute
scat ergo ois ipietas q̄ filiū dei ie
suz xp̄z eē negat aut dubitat. Di
scedat ipia gens iudaica: q̄ dei fi
liū iesū xp̄m icarnatū spnit & de
negat. Accedas o aia xp̄iana. Cō
fiteamur noi sctō dn̄i: & gl̄iemur
in laudē iesu. Cui ē hono⁊ & gl̄ia:
p ifinita sclo⁊ scl̄a amē. Tu aūt.
¶ Tres vltie lc. de pprietate sci ypo
liti socio⁊ūq; ei⁹ cū pp⁊ijs R. ijs.
et laud. cū mēo. de noie iesu: & de
sctō laurētio. ā. Laurēti⁹ bonū. q̄re
in laud. in p⁊ia die. Ad .j. sup p̄z.
Quicūq; ā. Te iure. cp̄. Regi sclo
rū. Ad alias ho⁊. cetā sicut ifra i
festo notāt de eodē. ¶ Scti ypoli
ti socio⁊ūq; ei⁹ mar. vbi nō cele
b⁊āt oct. iesu cū reg. ch. cū idē fes.
extra dn̄icā ɔtig. Ad vs. āe. & pi.
fer. cp̄. Justo⁊ aie. Et cetā de cōi

Plio⁊ mar. cū hac orone.
Da q̄s ops de⁹: vt vti ypoli
ti martyr; tui socio⁊ūq; ei⁹ vene
rāda solēnitas: & deuotionē nob;
augeat & salutē. p d̄. Mēo. de scō
laurētio ā. Uenit desiderato⁊. q̄re in
die ad .ij. ves. sup p̄. Mag. v̄. Di
spsat. oro vts. Deīde dicant mēo.

cōsuete: scz de cruce: de scā maria & de oibꝰ sctis. Ad mat. inuit. Mirabilē deū. ps. Veni. hyꝰ. Sctōꝝ meritis. Ahe. & ps. de cōi pluꝝ mart. dicāt. V. Letamini. Tres l. sine reg.

Post tertiū diē se (cho. l. vij pulture bti laurētij milites tenētes sctm̄ ypolitū: pduxerūt eū ad deciū. Cui deciꝰ ait Nū qd & tu magꝰ effectꝰ es: qz sepelisse corpꝰ laurētij diceris. ypolitꝰ dixit. Hoc feci/ nō quasi magꝰ sz q̄si xpianꝰ. Deciꝰ iratꝰ iussit eū nudari & lapidibꝰ os eiꝰ tūdi. ypolitꝰ dixit. Nō me denudasti: sz magis vestisti. Tu. R. Btissimꝰ xpi martyr ypolitus dū baptismi grāz accepisset a btō laurētio: Ponebat manꝰ sup oculos cecorū & illuiabant. V. Cecis illuiatis a scō laurētio ypolitꝰ credidit & pcipere meruit baptismi sacramentū. Po. l. s.

Deciꝰ dixit. Sacrifica diis: ne p tormēta moriaris sicut laurētiꝰ ypolitꝰ dixit. Exēplū merear fieri beati laurētij: quē tu miser ore polluto noias/ Tūc deciꝰ tradidit eū afflictū valeriano dicēs. Accipe oēs facultates eiꝰ & iterfice eū R. Reqsitꝰ a decio sctūs ypolitꝰ de corpore laurētii vt qd sepelisset: rūdēs ypolitꝰ dixit: Xpianꝰ ego sū: & xpi martyrē diligēter sepeliui. V. Mirū mihi valde est vt qd ore polluto martyrē nomiasti

Valerianꝰ igit exqsi l. ix. Xpiata facultatte sci ypoliti: oēz familiā eiꝰ xpianā añ cōspectū suū fecit adduci Int quos nutricē ypoliti plumbatis cedi iussit: donec emitteret spm̄. Ceteros vo nūero decē & nouē in 9spectu ypoliti fecit decollari. Btm̄ vero ypolitū pedibꝰ eiꝰ ad colla equoꝝ idomitorū ligatis: fecit p cardetū & tribulos trahi: donec emitteret spiritū taliqz martyrio migrauit ad xpm̄. Quoꝝ corpa iustinꝰ sepeliuit. Tu. R. Expoliauit veste ypolitū deciꝰ qua iduebat i hitu xpiano & dixit ei: Sacrifica diis & acqesce pceptis nostris & viue Et fruere militie palma V. Cesar dixit ad ypolitū quomodo factus es insipiēs vt nuditatē tuā nō erubescas: Sacri. Glia. Et frue. V. Justi autē impetuū viuēt. In laud. añ.

Dixit cesar ad ypolitū tu magꝰ factꝰ es: respōdēs ypolitꝰ dixit ad deciū: nō sū ego magꝰ: sz seruꝰ sui dñi nostri iesu xpi. ps. Dns reg. a. Dixit ypolitus ad deciū: nō me expoliasti sed magis vestisti. ps. Jubil. a. Cesar dixit ad ypolitū: quomodo factꝰ es insipiēs vt nuditatē tuā non erubescas. ps. Deꝰ deꝰ meꝰ. añ. Exēplū merear fieri laurentii beatissimi martyris. ps. Bndicite. añ. Tunc valerianus in conspectu ypoliti famulos illius martyrizari precepit. ps. Laudate. cpm. Justorū aie. Hyꝰ. Rex gliose martyꝝ. V. Mirabilis deꝰ. añ. Orauit sctūs ypolitꝰ voce magna & dixit: grās tibi ago dñe mi iesu xpe qz famulos meos i cōspectu meo pati video. ps. Bndictꝰ.

oro. Da qs ops de⁹. vts. Mẽo. de noie iesu: vbi celebrāt oct. Et mẽo. de scõ laurẽtio ã. Laurẽti⁹ bo nũ. q̄re i laud. j. die. Deide dicāt mẽo. ꝯsuete. Ad. j. ān. Dixit cesar. ps. De⁹ i noie. ã. Glia tibi trini. p. Quicũqꝫ. cpꝫ. Dñe miserere. Ad iij. ã. Dixit ypolit⁹. ps. Legē põe. Cp. Rꝫ. ꝛ v. de cõi pl'ioꝝ mr. Ad vj. ān. Cesar dixit. ps. Defecit. Ad ix. ã. Tūc valerian⁹. p. Mirabilia. ¶ Si festũ sci ypoliti i dñica eue nerit: totũ seruitiũ fiat de festo: ꝛ mẽo. de dñica: ꝛ de trini. et pces. āte crucẽ. Ad. j. ves. sup p. ã. Sci p fidẽ. ps. fer. cpꝫ. Justoꝝ aie. Rꝫ. Expoliauit. hy⁹. Sctõꝝ meritis. &c. vts. Ad mat. iij. p̄ie lc. cũ su is Rꝫijs. de. j. noc. cõis hyst. pl'io rũ mart. Et medie lc. de scõ lau rẽtio vbi nõ dr̃ de oct. iesu. l. iiij. Eo tpe. vts. cũ v. ꝛ Rꝫ. de. j. noc. ita tamẽ qp. vj. Rꝫ. erit O ypolite. Ultie lc. de ppꝛietate sctõꝝ: q̄ ha bent cũ suis Rꝫ. ꝛ laud. supꝛascri ptis. ves. i ipsa dñica erũt de scõ ypolito sociorũqꝫ ei⁹. Ad. ij. ves. ān. Dixit cesar. ps. dñicales. cpm. Justorũ aie. hy⁹. Rex gl'iose. v. Mirabilis de⁹. ān Absterget de⁹. ps. Mag. oro vts. Mẽo. de scõ euse bio ꝛ de scõ laurẽtio: ꝛ de dñica. Si dñica nõ fuerit: dr̃r vespe de scõ eusebio vt ifra notat in festo eiusdẽ. ¶ Si dies dñic⁹ ifra oct. cõtigerit/ ꝛ vacauerit a festo sci laurẽtij ꝛ sci ypoliti sociorũqꝫ ei⁹ hoc mõ fiat serui. Ad. j. ves. ã. Uo catū ẽ. cetera oia sicut in. j. die ad. j. ves. pter Rꝫ. qd nõ dicet. Mẽo. de scõ tũc cõtigẽte: ꝛ alia de scõ laurẽ. si dies dñic⁹ post fes. sci lau rẽtij ꝯtige. deide de do. ꝛ de trin. ꝛ pces. fiat āti crucẽ. Ad mat. l. j.

Non latet vos dilectissimi deo ꝛ hoibus: quõ nouissi mis dieb⁹ istis de⁹ suā multipli cauit miam: vt nobiscũ gratiose magnificaret leticiā q̄ nõ solũ ad uenit dñatoꝛ dñs: sꝫ qualis quā tusue fuerat oñdit cũpie ꝛ māsue te manifestauit nomẽ suũ coꝛam hoib⁹ Crediderũt p̄triarche: de xpi futura icarnatiõe certificati pa tres fuere: qb⁹ pfecto hoc de quo agimus deuotũ nomẽ manifeste nõ est reuelatũ. Jacob xpm icar nādũ pdixit Nõ auferet inq̄t sce ptrũ de iuda: ꝛ dux de femoꝛe ei⁹: donec veniat q̄ mittẽd⁹ est. lc. ij.

Hoc mirabile mysteriũ: sꝫ mira bilioꝛ dei bõitas: vt gl'iosũ nomẽ iesu venerādũ a nobis sua mediā te passione exaltet qd p̄ri⁹ fuerat absconditũ. Uocabulũ istud iesu dulce ꝛ gl'iosum: oi adoꝛatu cul tuqꝫ dignissimũ: nomẽ sup oẽ no mẽ qd nõ decuit ab hoib⁹ appel lari: neqꝫ ab eis afferri i mũdũ: sꝫ ab excellentioꝛi maioꝛiqꝫ natura angelica. Gabꝛiel ergo ad mariā ait. Ecce cõcipies in vtero et pa-

ries filiū: et vocabis nomen eius iesum. Hoc nēpe nomē nouū: qd os dñi nō hois noiauit. Lu. l. iij.

Quāqȝ eni legifer deo acceptatissim⁹ moyses diuina oracula acceperat: et vt amic⁹ ad amicū locutus ē et de⁹ tñ hoc venerabile nomen nō vidit apte. Petēti videre faciē ei⁹ ait. Nō potes vidē faciē meā et viuere: sed posteriora mea videbis Apls isrl moyse signat⁹ icarnatōez/circūcisionē/ passiōez et ascēsiōez/q̄ dei posteriora appellant re et noie vidit: quē ille in rubo i anteriorib⁹ iuisibil maiestatis: nō potuit cernere viuēs. No luit ei⁹ nomē nosci ad salutē plenitudinē de celis vsqȝ duȝ nasceret plenitudie tpis: et noiaret i terrā.

In facie noiat. De⁹ ego l. c. iij. suȝ: i posteriorib⁹ iesus appellat. Primū nomē ignoti dei et timorē Jesus nomē/ ab oib⁹ pgustatū ē et amorē. Jesus amor indicibilis: amor delectabilis: amor iextiguibilis. Jes⁹ pcti abluit maculā ne culpa coinqnet: mētē scificat: ne reat⁹ ad penā obliget: ad gliaȝ iustificat. Vñ apls ait. Abluti estis: scificati estē: iustificati estē i noie dñi nri iesu xpi. Hoc ergo nomē dñi qcūqȝ iuocauerit salu⁹ erit l. 5

Veneremur igit hoc deuotissimū nomē et oia q̄cūqȝ facim⁹ i vbo aut ope vt suadet apls i noie iesu faciam⁹. Quippe vñ erit oib⁹ inuocātib⁹ eū i vitate: et volūtatē timētiū se faciet et dep̄catiōnē eorū exaudiet ies⁹. Jesū vtūs ignati⁹ sue passiōis i agōe iuocauit et vñ sibi erat: bestias ferocissimas ardētissimos ignes/ ac cetā gña tormētorū supauit: gliosuȝ mēoriale vltra hūanā estiatiōnē corde suo inscriptuȝ suscepit de manu dñi iesu sēpitnū. Nāqȝ corde ptickati scisso: lrīs aureis iscript⁹ iuenit iesus cui⁹ ob mirabilē grām plures venerāt eū fideles. Lu. l. vj.

Dionysi⁹ atheniēsis hui⁹ virtute nois cecū illuiauit Euāgeliste iohāni venenū nō nocuit: dyane in noie iesu tēplū deiecit. Aristodem⁹ itoxicatos mortuos suscitauit. Claudū sedētē i porta petr⁹ et iohēs erexerūt. Enee palytico petr⁹ gressū restaurauit. Ac thabitā viduā mortuā vite pristine reduxit viuā. Merito ergo colēdū et venerādū ē tā efficax nomē: ad cui⁹ vtutē grāȝ et cōsolatiōnē tot tātaqȝ cōsistūt miracula. Lu at.

Tres vitie l. c. de expōe euāge. sic in. j. die. In l. vna ā. Mēo. de scō tūc ꝯtigēte: et de scō lauf. si iste dies dñic⁹ p⁹ fes. sci lauf. euc. de dīe de do. et d̄ trin. V. Uerbo dñi. In oct. ad. j. vs. sup ps. vna sola &. A solis ort⁹. Cetā oia fiāt sicut i. j. die. Mēo. de sctō ypolito socijsqȝ ei⁹. ā. Absterget de⁹. V. Mirabilis de⁹ orō vts. Delde fiat mēo. de sctō

eusebio an. Cōfessor dñi. ꝟ. Amauit
eū. oro. De⁹ q̄ nos. hꝯc i fes. eiusd
Mēo. de. s. laurētio ā. Adhesit aīa.
Confitē (ꝟ. ⁊ oro. btō. l. j.
tib⁹ hoc salutiferū iesu no
mē corā hoib⁹: copiosa merces re
promittit i celis. Ueneremur igr
īuocādo īuocem⁹ cōfitēdo: ⁊ cōfi-
teamur noi scō ei⁹: qm̄ bonū est.
Oīs qui cōfitet: ꝯfitebit a dño ie
su xp̄o corā deo pr̄e et āgelis nō i
tra: sed in celis. O vere btā ꝯfes-
sio hois sꝫ felicissima iesu filij vir
ginis. Jlla ꝯfessio morientis ⁊ me
rētis in via. Jsta ieternū viuētis
atqꝫ pmiātis in patria. Jlla lau-
dis: ista retributiōis. Jlla i pere-
grinatione: ista in btā q̄ete. lc. ij.
Corde sint ⁊ voce iesū venera-
re: ⁊ ope ne detractes: q2 q̄ ore aut
ope iesū negat: fidē negat: ⁊ ē ifi
deli deterior. Nec quisq̄ de fide
iesu req̄sit⁹ celare habꝫ nomē hoc
gl'iosissimū. Qui eni p noie iesu
mori patū nō se inuenerit: nec se
nouerit fore xp̄ianū: pauli vt te-
stāt miracla āputato capite: pal-
pitās ligua ter iesū ꝯfess⁹ ē: ad cu
ius nois ꝯfessiōeꝫ tres fōtes: vbi
lāguidi ⁊ ifirmi sanāt mirū i mo
Saul⁹ audita lc. iij. dū erupert.
voce hac. Ego sū iesus quē tu pse
q̄ris cec⁹ cecidit ab anania: i iesu
noie baptizat: atqꝫ a suis oculis
scamis cadētib⁹ illuiat. Gaudea
mus igit euāgelizādo hoc dulce
nomē: vt ab ipo laudemur: ⁊ va-
sa gl'ie cū paulo sim⁹ electa. Uñ
scriptū ē. Uas electiōis ē mihi: vt
portet nomē meū corā regibus.
Hoc deuotissimū nomē fr̄es mē-
te honorem⁹ dū cogitat: voce dū
audit: vbo dū enūciat: orōe dū le
git: ispirata visiōe aut scriptura
dū videt: q2 pfecto oib⁹ his mod
eē habꝫ ies⁹. Mēo. lc. de scō euse-
bio sicut i festo eiusdē. S. luca. 2.
In il. t. Postq̄ ꝯsūmati sūt Lu. 2.
dies octo vt circuncideret
puer: vocatū ē nomē ei⁹ iesus. Et
rel. Oñi. de diuersis tracta. lc. vij
Neqꝫ eni q̄rere ē xp̄ianis cur vo
luerit dñs circūcidi: ppt qd circū
cisus ē: ppt qd pass⁹: ppt qd tali
ac tāto noie vocat⁹. Nichil horꝫ
ppt se: sꝫ oia ppt electos: oia ppt
delicta nr̄a. Nō vocatū ē inq̄t ab
angelo priusq̄ i vtero cōciperet.
Uocatū plane nō ipositū nempe
hoc nomē ei est ab etno Ā natura
ppria habꝫ vt sit saluator. Jnna
tū ē ei hoc nomē nō iditū ab hūa-
na vel angelica creatura. lc. viij.
Sed qd dicim⁹ q̄ egregi⁹ ille p
pheta hūc ipꝫ puerū mult noib⁹
appellādū fore predicēs hoc vnū
tacuisse videt: q̄ solū vt pmonuit
āgel⁹ vt testat euāgelista vocatū
est nomē ei⁹. Exclamauit esayas vt
videret hūc diē ⁊ vidit ⁊ gauis⁹ ē.
Deniqꝫ ⁊ loq̄bat gratulabūd⁹ ⁊
laudās deū: puer nat⁹ est nobis ⁊

filius datus est nobis:cuius imperium super humerum eius: & vocabitur nomen eius admirabilis/consiliarius/deus fortis/pater futuri seculi:princeps pacis. Magna quidem nomina:sed vbi est nomen quod est super omne nomen. Jesus quo omne genu flectatur forte in his omnibus vnum illud inuenies: sed expressum quodammodo & effusum. Nempe ipsum est de quo sponsa in cantico amoris:oleum inquit effusum nomen tuum. Habes vnum in his omnibus Lc.ix. appellationibus iesus: nec omnino aut vocari posset/aut esse saluator: si forte horum quippiam defecisset. Nunquid non ve admirabilem eum sumus singuli experti:immutatione vtique naturarum. Hoc nempe est saluationis nostre principium cum incipimus respuere quod diligebamus dolere vnde letabamur: amplecti quod timebamus & sequi quod fugiebamus:optare quod contemnebamus. Admirabilis plane qui hec operatur mirabilia:sed nichilominus & consiliarium sese exhibeat necesse est in electione: penitentie & vite ordinatione:ne forte sit nobis absque scientia zelus: vbi tanti boni prudentia desit. Sane opus est vt deum quoque probemus in remissione videlicet peccatorum:quia nec sine hac salus nobis constare potest:& nemo potest dimittere peccata:nisi solus deus. Sancti eusebij presbyteri & conf. ad v. an. & pi. fer. cap. Justum deduxit. p. Iste confes. v. Amauit. a. Confessor domini. p. Mag. Deus qui nos beati eusebij confessoris tui annua solennitate letificas:concede propicius vt cuius natalicia colimus : per eius ad te exempla gradiamur. per d. Memo. de sco laurentio a. Adhesit. que in j. die in laud. Deinde dominico mco. consuete. Ad mat. iij. lc. cum noc. proprie vigi. lc. j.

Tempore eo quo liberius de exilio reuocatus fuerat a constantio augusto heretico vt vna comunione contaminaret plebem. Eusebius presbyter vrbis rome cepit declarare liberium hereticum: & amicum constantij. Quo facto:occupantur ecclesie a liberio. Ejicitur felix de episcopatu:subrogatur liberius:& tenetur eusebius. R. Euge serue. l. ij.

Post hec constantius imperator aggreditur cum liberio eusebium presbyterum dicens. Tu solus christianus es in vrbe roma. Eusebius dixit. Sic confidimus in domino:quia nos fideles inuenit christus Sicut & baptizati sumus: & benedictionem seruauimus : quam a beato iulio accepimus. R. Iustus ger. l. iij.

Liberius dixit. Et nos cuius fungimur vice. Nonne anteriorum nostrorum. Eusebius dixit. Ita esses si perseverasses in fide quam in persecutione prius tenere visus fueras. Iratus constantius sub rogatu liberij : inclusit eusebium in quodam cubiculo domus sue: habens in latitudine quattuor pedes vbi constanter in oratione perseverans post septem menses ibidem dormitationem accepit nonodecimo kalendas septembris Corpus vero eius gregorius & orosius

pbri collegerūt: et sepelierūt i cymiterio calixti / iuxta corp⁹ bti sixti epi et martyris. R. Iurauit dñs. V. Iustus vt pal. In l. hec sola a. Iustū dedu. minor. p. Dñs reg. cp. Iust⁹ cor suū. hy⁹ et cetera vni⁹ ɔfes. et pō. Oro vts. Meo. de. s. lau. a. Misit do. qre i pria die i laud. Delde di cāt meo. cōsuete. Ad. j. a. Iustū de. p De⁹ i no. Ad. iij. cp. Iustū dedu. Ad. vj. cp. Custodiuit. Ad. ix. Cp. Sapiētia vē. Cetera oia de cōf vni⁹ ɔfes. et pō. cū orōe sup adicta fiāt vsq ad missā q̄ erit de vigil.

In vigilia assūptionis btē marie vginis ad prias vs. sup p. an.

Tota pulchra es amica mea / et macula nō ē i te: fau⁹ distillās labia tua mel et lac sub ligua mea odor vnguētor tuorū sup oia aromata. iā eni hyems trāsiit ymber abiit et recessit: flores apparuerūt vinee florētes odorē dederūt: et vox turtur audita est in tra nra: surge ppa amica mea veni de libano veni corona beris. p. Laudate pue. a. Aia mea liquefacta est vt dilect⁹ locut⁹ est: q̄siui et nō iueni illū: vocaui et nō rndit michi iuenerūt me custodes ciuitatis: pcusserūt me et vulnerauerūt me: tulerūt palliū meū custodes murorū: filie hierl'm nūciate dilecto qr amore lāgueo. p. Laudate do. o. gē. a. Qualis est dilect⁹ meus ex dilectis o pulcherrima mulierum amicus me⁹ cādid⁹ et rubicūd⁹ elect⁹ ex milib⁹: leua ei⁹ sub capite meo / et dextra illi⁹ āplexabit me. p. Lauda aia. a. Talis est dilect⁹ me⁹: et ipe ē amic⁹ me⁹ filie hierlz. p. Laud. dñz qm. a. Descēdi i hortū meū vt viderē poma ɔuallū / et ispicerē si floruissent vinee et germinassēt mala punica: reuertere reuertere sunamitis / reuertere reuertere vt ītueamur te. p. Lauda hierlz. Cpm

In oibus requiē q̄siui et i hereditate dñi morabor: tūc pcepit et dixit michi creator oim: et q̄ creauit me req̄euit i tabernaculo meo. R. Super salutem. Hy⁹.

O q̄ gloꝛifica luce choruscas stirpis dauitice regia proles: sublimis residens virgo maria / supra celigenas etheris oēs.

Tu cū virgineo mater honore / angelorū dño pectoris aulam: sacris visceribus casta parasti / natus hinc deus est corpore christ⁹.

Quē cūctus venerās orbis adorat / cui nūc rite genu flectit omne: a quo nos petim⁹ te veniente / abiectis tenebris gaudia lucis.

Hoc largire pr̄ lumis ois / natū p ppriū flamie sacro: q̄ tecū nitida viuit i ethera / regnās ac moderās scla cūcta Amē. V. Exaltata es scta. a. Ascēdit xps sup celos et ppara uit sue castissime mr̄i imortalitatis locū et hec ē illa pclara festitas oiz scōr festiuitatib⁹ icōpabil: i q̄ gl'iosa et felix mirātib⁹ celestis curie ordib⁹ ad ethereū puenit thalamū quo pia sui memorū imēor ne quaq̄ existit. p. Mag. oro.

Deus q̄ virginalē aulā btē

marie i qua habitares eligere di gnat⁹ es: da q̃s: vt sua nos defensiõe munitos / iocũdos faciat sue iteresse festiuitati. Qui vi. ꝛ reg. Mẽo. de oct. iesu. ã. Exurgẽs aũt. ḃ. Dis kra. oro vt s. Ad ꝯpl. ã. Sctã maria ḃgo itercede ꝓ toto mũdo: qꝛ genuisti regẽ orbis. p̃. Cũ iuo. cp̃. Tu ino. y⁹. Saluator. ḃ. Custodi nos ã. Glrificam⁹ te. p̃. Nũc di. Hoc cõple. ḃꝛ quotidie p oc. Ad mat. iui. Venite adorem⁹ regẽ regũ: Cui⁹ hodie ad ethereũ mr̃ ḃgo assũpta est celũ. p̃. Vesi. y⁹. Que kra. In. j. noc. ã. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra ocl'i tui colũbarũ. p̃. Dñe dñs. ã. Sicut liliũ iter spias: sic amica mea iter filias. p̃. Celi eñ. ã. Fau⁹ distillãs labia tua spõsa ꝛ odor vestimẽtorꝫ tuorꝫ sicut odor thurꝫ. p̃. Dñi ẽ kra. ḃ. Sãcta dei genitrix virgo semp maria. l. j.

COgitis me o paula ꝛ eustochium: imo caritas xp̃i me ꝯpellit: vt erhortatõis grã sermonẽ faciã de assũptõe btẽ ḃgis marie: vt hẽat sctm̃ collegiũ vr̃ꝫ i die solẽnitatꝫ mun⁹ latini sermõis: i quo discat ifãtia vr̃a tenera: lactꝫ expiri dulcedinẽ / ꝛ de exiguis eximia cogitare: vt fauẽte deo ꝑ singlos ãnos tota hec dies expẽdat i laudẽ ꝛ cũ gaudio celebret. Ne forte si venerit i manib⁹ vr̃is illd̃ apocriphũ de trãsitu hui⁹ btẽ virginis / dubia ꝓ certꝫ recipiatꝫ qd̃ mlti latiorꝫ pietatꝫ amore studio legẽdi cari⁹ ãplectunt: ꝑcipue cũ de his nihil alid̃ expiri possit: nisi ꝙ hodierna die glosa ḃgo migrauit a corpe. Tu. R̸. Vidi speciosã sicut colũbã ascẽdẽtẽ desup riuos aquarꝫ cui⁹ iestimabilis odor erat nimis i vestimẽtꝫ ei⁹ Et sicut dies verni circũdabãt eã flores rosarꝫ ꝛ lilia ꝯualliũ. ḃ. Que ẽ ista q̃ ascẽdit ꝑ desertũ sicut ḃgula fumi ex aromatib⁹ myrre ꝛ thurꝫ. Et. l. ij.

Mõstrat aũt sepulchrũ ei⁹ cernẽtib⁹ nobis vsqꝫ ad p̃sẽs i vallis iosaphat medio: q̃ vallis est iter mõtẽ syõ ꝛ mõtẽ oliueti posita: quã ꝛ tu o paula ocl'is aspexisti: vbi in honore ei⁹ fabricata ẽ eccl'ia miro lapideo tabulatu: i q̃ sepulta fuisse vt scire potestis / ab oib⁹ ibidẽ p̃dicat: sꝫ nũc vacuũ eẽ oñdit cernẽtib⁹. Tu. R̸. Que ẽ ista q̃ ꝓcessit sicut sol ꝛ formosa tãꝙ hierl'ꝫ. Viderũt eã filie syõ: ꝛ btãꝫ dixerũt / ꝛ regie laudauerũt eã. ḃ. Sicut dies ḃni circũdabãt eã flores rosarꝫ ꝛ lilia ꝯualliũ. Vi. l. iij.

Hec idcirco dixeri qꝛ mlti nr̃orꝫ dubitãt vtrũ fuerit siml' cũ corpe assũpta: an obierit relicto corpe. Quõ autẽ aut quo tpe / aut a q̃b⁹ ꝑsonis scissimũ corp⁹ ei⁹ ide ablatũ fuerit: vel vbi trãspositũ: vtrũ ve resurrexerit / nescit. Quãuis nõnulli astruere velit eã iã resuscitatã: ꝛ btã cũ xp̃o imortalitate i celestib⁹ vestiri. Tu. R̸. Ista ẽ speciosa iter filias hierl'm sicut vidistis eã plenã caritate ꝛ dilectõe: In cubilib⁹ ꝛ

in hortū aromatū. ℣. Ista ē q̄ ascēdit de deserto delicijs affluēs. In. Glria. In.

In .ij. noc. ã. Emissiões tue padisus malorū punicorū cū pomorū fructib⁹. ps. Eructa. ã. Fōs hortorū pute⁹ aquarū vi uētiū q̄ fluēt īpetu de libano. ps. De⁹ nr refu. ã. Venit dilect⁹ me⁹ i hortū suū vt comedat fructū pomorū suorū. ps. Fūdamēta. ℣. Post ptū ṽgo. l. iiij.

Beatū quoq3 iohēz euāgeli stā hui⁹ btē ṽgis ministrū resurrexisse plurimi asseuerāt: q2 i sepulchro ei⁹ (vt fert) nō nisi mā na iuenit. Sz qd hoc veri⁹ cēsea tur ābigim⁹. Meli⁹ tn̄ deo totuz cui nichil ipossibile ē cōmittim⁹: q̄ aliqd temere diffinire velim⁹ auctoritate nr̄a qđ nō pbamus. Tu. ℟. Ornatā monilib⁹ filiā hierl'z dn̄s cūcupiuit. Et vidētes eā filie syon btissimā pdicauerūt dicētes: vnguētū effusuz nomē tuū. ℣. Astitit regia a dex trīs tuis i vestitu deaurato circūdata va rietate. Et. l. v.

De his quoq3 quos cū dn̄o teste euāgelio resur rexisse credim⁹: vbi vero redierit in trē puluerē certū nō habem⁹: nisi q̄ legim⁹ q2 mlta corpa sctō rū q̄ dormierāt surrexert cū xpo: ⁊ venerūt i sctāz ciuitatē hierl'z ⁊ apparuert mltīs. De qb⁹ nōnulli doctores senserūt: etiā ⁊ i suis re liqrūt scriptis/ q̄ iā i illis ppetua sit cōpleta resurrectio. Fatent eñ q̄ veri testes nō essent: nisi ⁊ vera esset corū resurrectio. Tu. ℟. Si cut cedr⁹ exaltata sū3 in libano/ ⁊ sicut cypssus i mōte syon: quasi myrra electa dedi suauitatē odoris. ℣. Sicut cyna momū ⁊ balsamū aromatizās. De. l. 6.

Unde ⁊ btūs petr⁹ dixisse legit cū de dauid loq̄ret i testioniū. Et sepulcrū inq̄t ei⁹ apđ nos est. q̄si nō sit ausus dicere q̄ ip̄e aut cor pus ei⁹ apud nos est: sed tātū se pulchrū quo cōditus fuerat. Hinc aiūt resurrexisse et ip̄z cū ceteris sctis: ⁊ ideo vacuū remāsisse mo numētū vbi nūc btē marie cernit. Tu. ℟. Sup salutē ⁊ oēm pulchritu dinē dilecta es a dn̄o: ⁊ regina celorū vo cari digna es. Gaudēt chori angelorū: Cōsortes ⁊ cōciues nr̄i. ℣. Ualde te nos oportz venerari: q̄ tā sctā ⁊ itacta es vir go. Gaudēt. Glria. Cōsortes. In .iij. noc. ã. Ueni in hortū meuz soror mea spōsa: messui myrrā meā cū aromatib⁹ meis. ps. Cātate. j. ã. Comedi fauū cū melle meo: bibi vinū meū cum lacte meo. ps. Dn̄s reg. ex. ã. Surge aq̄lo ⁊ veni auster pfla ortū meū/ ⁊ fluent aromata illius. ps. Cātate. ij. ℣. Spe ciosa facta. Tres vltie lec. legant i cappis sericis. Scđ3 lucā.

In il. tpe: Intrauit iesus i quoddā castellū: ⁊ mulier quedā martha noie excepit illū i domū suam. Et huic erat soror noie ma ria: que etiā sedēs sec⁹ pedes dn̄i audiebat ṽbū illi⁹. Etc. Om. ve ne. bede pbri. l. vij.

Adueniēs cōditor mūdi p redēptione ghis

hūani: cū diues esset/paup p nobis fieri voluit: vt sua paupertate nos diuites faceret. Qui etiā de sinu p̄ris descēdēs tm̄ p nob; humiliari dignat⁹ ē: vt pp̄riā domū nō haberet vbi caput reclinaret. Tu. R. Quā pulchra es amica mea: q̄ pulchra es et decora oc̄li tui colūbar: Absq; eo q̄ itrisec⁹ latet. V. Sicut vitta coccinea labia tua: et eloquiū tuū dulce.

Qui 9cept⁹ est de L. viij. Absq; spū sctō itra vterū v̄ginis vt de⁹: s; nat⁹ hūiliter vt hō. De cui⁹ ortu psalmista loquit. Etei dn̄s dabit benignitatē: et t̄ra n̄ra dabit fructū suū. Dn̄s nēpe dedit benignitatē: q̄n gen⁹ hūanū a reatu p̄rie p̄uaricatōis/p vnigēitū suū liberare disposuit. Siue certe dedit benignitatē: q; ei⁹ igressu virginalis vteri/tēplū spūs scti gr̄a 9secrauit. Terra autē n̄ra dedit fructū suū: q; eadē v̄go q̄ de adā corp⁹ assūpserat filiū genuit: diuinitate q̄dē deo p̄ri coequalē: s; sibi carnis veritate 9substātialē. Tu. R. Btā es virgo maria dei genitrix q̄ credidisti dn̄o: pfecta sūt i te q̄ dicta sūt tibi. Ecce exaltata es sup choros āgelorū: intercede p nobis ad dn̄m iesū xp̄m. V. Bn̄dicta et venerabil' es v̄go maria q̄ sine tactu pudoris iuēta es mr̄ saluatoris. Ecce. L. ix.

Cū ergo pgeret dn̄s p ciuitates et castella atq; vicos euāgeliū regni ānūciādo: itrauit bethaniā vbi erat domus marthe et marie: vbi etiam dn̄s q̄triduanū lazarū fratrē earū resuscitauit a mortuis. Martha ergo accepit eū i domū suā. Illi nimirū ministratura i mūdo: cui āgeli ministrāt i celo. Felices illi: q̄ dn̄m i domū suā suscipe meruerūt. Illi quoq; dn̄m i domū suā recipiūt: q̄ fideliter ei⁹ p̄cepta audiūt/libētiusq; ope adiplent. Tu. R. Felix nāq; es sacra v̄go maria et oi laude dignissima: Q; ex te ortus est sol iusticie xp̄s de⁹ n̄r. V. Ora p pp̄lo interueni p clero/intercede p deuoto femineo sexu: sētiāt oēs tuū leuamē q̄cūq; celebrāt tuā assūptionē. Q;. Gl̄ia. Xps. Per oct. R. Beatā me dicēt oēs gn̄ationes. Q; fecit michi dn̄s magna q̄ potēs est: Et sctm̄ nomē ei⁹. V. Magnificat aīa mea dn̄m: et exultauit spūs me⁹ i deo salutari meo. Q;. Gl̄a. Et. V. Exaltata es sctā.

Assūpta ē maria i celū In lau. ā. gaudēt āgeli laudātes bn̄dicūt dn̄m. p̄s. Dn̄s reg. ā. Maria v̄go assūpta est ad ethereū thalamū: i quo rex regū stellato sedet solio. p̄s. Iubil. ā. In odorē vnguētorū tuorū currim⁹ adolescentule dilexerūt te nimis. p̄s. De⁹ de⁹. ā. Bn̄dicta a filio tuo dn̄a: q; p te fructū vite cōicauim⁹. p̄s. Bn̄dicite. ā. Pulchra es et decora filia hierl'm: terribilis vt castrorū acies ordinata. p̄s. Laud. Ch. In oib⁹ requiē. hy⁹. O gl̄iosa femina. V. Elegit eā. ā. Que est ista que ascēdit sicut aurora cōsurgēs: pulchra vt luna: electa vt sol: t̄ribilis vt castro

rũ acies ordinata. ps Brũd⁹. Oro.

Venerãda nobis dñe hui⁹ diei festiuitas opẽ ꝯferat sempiternã: i qua sctã dei genitrix mortẽ subijt tpalẽ: nec tñ mortis nexib⁹ deprimi potuit: q̃ filiũ tuũ dñz nostrũ de se genuit icarnatũ Qui tecũ. Ad. j. ã. Assũpta est. ps. De⁹ i noie. Ad. iij. ã. Maria virgo. ps Legẽ po. cp. In oib⁹ req̃e. R. Sctã dei gẽitrix. V. Post ptũ. oro Venerãda nobis. Ad. vj. ã. In odorẽ. ps Defec. cp.

Eccl. 24. Et sic i syõ firmata sũ z i ciuitate sctificata silr req̃euit: z i hierlm ptãs mea. R. Post ptũ. V. Spõsa. or. Venerã. Ad. ix. ã. Pulchra es. ps. Mirabilia. cp.

Eccl. 24. Et radicaui i ppl̃o honorificato: z i ptes dei mei hẽditas illi⁹: z i plenitudine sctõꝝ detẽtio mea. R. Speciosa fctã es. V. Elegit eã. oro. Veneranda. Supradict⁹ ordo horarũ seruet̃ quotidie p oct. Ad. ij. ves. ã. Assũpta est. ps. Dixit do. Cõfitebor. Btũs vir. De pfũdis. Memẽto. Idẽ ps. cũ pdicta ãn. dicãt singl̃is dieb⁹ ad vs. p oct. cp. In oib⁹ req̃e. R. Cãdida ṽginitas paradisi cara colonis: ort⁹ ꝯclusus florẽti cespite vernans: Cui merito mũdus celebrat: Preconia tot⁹. V. Que meruit dñm progenerare suũ. Cui. Glia pri. Preco. Pro hymno dicat̃ seq̃ntia.

Letabund⁹ exultet fidelis chorus alleluya.
Regẽ regũ itacte pfudit thor⁹ res miranda.
Angelus consilii natus est de virgine sol de stella.
Sol occasum nesciens / stella semper rutilans / semper clara.
Sicut syd⁹ radiũ pfert ṽgo filiũ pari forma.
Neqz sydus radio neqz mater filio fit corrupta.
Cedrus alta libani cõformat̃ ysopo valle nostra.
Verbũ ens altissimi corporari passum est carne sumpta.
Isayas cecinit / synagoga meminit: nunq̃ tamen desinit esse ceca.
Si nõ suis vatibus / credat vel gentilibus: sibillinis versibus / hec pdicta.
Infelix ppera. Crede vel vetera.
Cur dãnaberis gens misera.
Quẽ docet littera. Natũ cõsidera.
Ipm genuit puerpa amẽ. V. Exaltata es. ã. Hodie maria virgo celos ascẽdit: gaudete / qz cũ xpo regnat ieternũ. ps. Mag. oro. Venerãda. Quotidie p oct. dr̃ ꝯpl̃. sicut ad. j. ves. Quotidie ifra oc. nisi i dñica hoc mõ fiat seruit. Ad mat. iuit. In honore btĩssime marie virgis: Iubilem⁹ dño. ps. Venite. hy⁹. Quẽ tra põ. In pris. ãn. Exaltata es sctã dei genitrix sup choros angeloꝝ ad celestia regna. ps. Dñe dñs nr̃. ãn. Sicut mirrha. ps. Celi enar. ãn. Paradisi porte p te nobis apte sunt: quas hodie gliosa cũ angelis triũphas. ps. Dñi est tra. ãn. Specie tua. ps. Eructauit. ã. Adiuuabit eã. ps. Deus nr̃. ãn. Sicut letãtiũ. ps. Fũdamẽta.

a. Gaude maria. p̄. Cātate. j. a. Di
gnare me. p̄. Dn̄s reg. ex l. a. Post
ptū. ps. Cātate. ij. v. Sctā dei geni
(trix v̄go. lc. j.

S
I q̄rat post
ascēsionē dn̄i quid egerit
btā virgo maria: vnū p certo est
q̄ v̄go sctā corpe z mēte pmāsit.
Quā sane angel' gabriel acsi ce=
lestis paranymph' intactā custo
diuit: z iohānes apls z euangeli
sta cui xp̄s eā de cruce cōmisit vir
go v̄ginē seruauit/ suisqꝫ ei deser
uiuit obsequijs. R. de. j. noc. hys.
Non enī q̄ eximi' il= (dn̄r. lc. ij.
le chor' aploꝝ eaꝫ deseruit: inter
quos post resurrectionē intrās z
exiēs familiari' cōtulit de xp̄i in=
carnatōe: tāto siq̄dē veri'/quāto
ab initio pleni' p spm̄ sctm̄ cūcta
didicerat z pspexerat oculis vni
uersa: licet z apl'i p eūdē spm̄ san
ctū oīa cognouerit/ z in oēm edo
cti peruenerint veritatem. lc. iij.
Hāc sane btāꝫ v̄ginē z si oēs ve
nerati sunt discipuli eiqꝫ famula
rent officio dilectōis: iohānes tn̄
ampl' z speciali' vsqꝫ ad finē vi
te q̄ sibi cōmissam accepit in suā:
quasi matrē fil' cui magister de
cruce mulier ecce fil' tu' inquit
āpliori sollicitudine famulabat.
v. Exaltata es sctā. Iste v. dicatur
quotidie añ lau. In lau. hec sola
a. Assūpta est. p̄. Dn̄s reg. Cp̄. In
oīb' requiē. hy'. O gl'iosa femia.
v. Elegit eā. ān. Uirgo prudētissima
quo pgrederis quasi aurora valde ruti
lās filia syō: tota formosa z suauis es:
pulchra vt luna/electa vt sol. p̄. Bn̄'.
Oro vt s. Qn̄ dies dn̄icus i scd̄a
die cōtige. tūc hec p̄dicta a. Uirgo
pru. in die tr̄ia dicet sup p̄. Bndi.
oro Venerāda nob. Mē'o. de. s.
laurē. a. Btūs laurēti' orabat. Req̄
re hāc a. in lau. q̄ est. v. a. v. Disp=
sit de. oro vt s. Nulla die p oc. fiat
mē'o. de cruce/nec de oib' sctis: qꝛ
oct. sunt cū regi. cho. Ad. j. a. Assu
pta est. ps. De' i no. a. Te iure. ps.
Quicūqꝫ. Ad. iij. et ad alias hor.
āe. cp̄. z R. z v. sicut i. j. die dicat:
sic z orō. Ad vs. a. Assumpta est. p̄.
Dixit do. Cp̄. In oib'. hy'. O q̄
gl'ifica. v. Exaltata. ān. Qualis est.
ps. Mag. oro Venerāda nobis.
Eodēmō dn̄r ves. quotidie infra
oct. cū alijs ais sup p̄. Mag. que
mutat. Mē'o. de. s. laurē. a. Btūs
laurēti' dū i craticula. vt s. ad prias
vs. sup p̄. Mag. v. Disp'sit. Oro.

B
Eati laurētij nos dn̄e faci
at passio venerāda letātes:
z vt eā sufficiēter recolamus: effi
ciat prōptiores. p do. ¶ Die tr̄ia
v. Sancta dei geni. Lctō. j.

N
On enī pudicissima v̄gini
tas alicui discipuloꝝ recti' q̄ vir
gini cōmēdat: vt esset iuicē grata
societas et flori' aspect': necnō
z venust' cōuersādi vult' vernās
alternatim pudicitiarū splēdore
decoratus. R. de. ij. nocl. L. ij.

Una siqdē virt⁹ virginitatꝫ in ambob⁹: sꝫ alta ꝓportio i maria. Altera siqdē qꝛ fecūdior: sed ipsa vgo sed altera. qꝛ etsi ipa eadēqꝫ icorruptio: tñ fecūditas itegritatis lōge gl'iosior ꝙ vginitas. ℟. iiij

Idcirco ꝫ fecūditas in illa tota deificata ē ꝫ vgitas. Alioqn nusꝙ scđꝫ naturā nascēdi vginitas vbi fecūditas ꝑdicat': neqꝫ fecūditas vbi virgitas itegra ꝯseruat'. ā. Talis est. ps. Bñ⁹. Mēo. de sctō lau. ā. In craticula. vtš. in p̄ria die sup ꝑ. Bñ⁹. ꝟ. Dispsit de. oro. Bti laurētij. Quocūqꝫ die oc. sci lau. etiā si i dñica ꝯtige. fiat ide mēo. tm̄. Ad vš. ā. Descendi in ortū. ps. Mag. Mēo. de scō agapito mar. ā. Hic ē ve. ꝟ. Gl'ia ꝫ ho. oro

Letetur ecclia tua dñe bti agapiti martyris tui ꝯfisa suffragijs: atqꝫ ei⁹ ꝑcib⁹ gl'iosis ꝫ deuota permaneat/ ꝫ secura ꝯsistat. p.

Die. iiij. ꝟ. Speciosa factā es ꝫ sua

Hinc quoqꝫ iohēs: (uis. ℟. j. qcqd est qđ genuit maria euāgelizādo suo ꝯmēdauit eloqo verbū qđ i p̄ncipio erat verbū: ꝫ vbū erat apđ deū/ ꝫ de⁹ erat vbū: tpm deū genuit btā ꝫ gl'iosa vgo maria. ℟. ꝟ. iij. noc. ita tñ ꝙ ttiū

Uirgitas igit' (℟. sit Btāꝫ. ℟. ij lōge sacratior ꝫ fecūditas (vt ita dicā) mlto ieffabilior: ꝙ suo poterat ille explicare eloqo. Uerūtñ ꝙto vginitati cognatior vgitas: tāto btūs euāgelista ceterꝫ est excellētior/ ꝫ vicinior est verbo. ℟. iij

Ideo qcqd est qđ genuit virgo: totū ꝓut potuit hō ꝑ spꝫ sctm̄: nobis reserauit manifesti⁹ ꝫ docuit Cui⁹ etiā ꝯuersatio post ascensionē xp̄i gñalit' cuꝫ apl'is fuit: quousqꝫ dispgerēt' sicut lucas meminit dicēs: ꝙ egressi a mōte oliueti hierosolymā venerūt: ꝫ ascēderūt i cenaculū vbi manebāt. Hac die et reliqs diebus ifra oct. dicūt āe. de noct. scꝫ Emissiones. Et alie āe. q sequūt' sup ꝑ. Bñ⁹. ꝫ Mag. nisi i dñica. qb⁹ dictꝫ vꝫ ā. Aia mea. si necesse fuerit. Mēo. de scō agapito mar. ā. Nisi granū. ꝟ. Iust⁹ ger. oro vtš. Hac die ad vš. fiat mēo. de scō magno. ā. Hic est ve martyr.

Adesto (ꝟ. Gl'ia ꝫ ho. Oro dñe supplicatiōib⁹ nr̄is: ꝫ intercedēte btō magno martyre tuo/ ab hostiū nos defēde ꝓpiciatus icursu. p. Seqntib⁹ vo dieb⁹ ifra oc. seruet' ordo de ꝟ. ꝫ ℟. ad mat'. q in ꝑcedētib⁹ trib⁹ dieb⁹: si dies dñic⁹ nō iteruenerit: ꝑter ā. sup ꝑ. Bñ⁹. et Mag. Si vo dies dñic⁹ ifra oct. ꝯtige. totū seruet'. fiat de sctā mar'. etiā i sab. hoc mō. Ad. j. vš. sr̄ ꝑ. ā. Assūpta est. ꝑ Dixit do. cp̄. In oib⁹ requiē. Nō dꝫ ℟. hy⁹ O ꝙ gl'ifica. ꝟ Exaltata es ā. Aia mea. ꝑ. Mag. oro. Ueneranda nobꝫ. Mēo. de do. ꝫ de trīi. si necesse fuerit. ꝫ ꝓces. fiat añ cru=

ce: nisi aliq dnica oino differatur ppter plixitatē tpis: vel qn dies dnic9 scda die ifra oct. ztige. tūc zi meō. de do. z de triū. z pces. ātē crucē oino differat᷑ vsqz ad pxiaz dnicā seqntē. In redeūdo v oib9 sctis. ā. Saluator mūdi. v. Letami. oro. Infirmitatez. Ad mat. iuit. Venite adorem9. p. Vesp. hy9. Quē tra. In. i. no. ā. Ecce tu pul. p. Do mie do. nr. Et cete āe. cū suis p. v. et R. sic i pria die dnr: ut. ix. R. qd erit istd Cādida virginitas. L. i.

Bene āgel9 ad mariā vginē mittit᷑: qz sēp est āgelis cognata virgitas. Profecto i carne viuere pter carnē: nō trena vita est/ sed celest. Vn i carne āgelicā gliaz acqrere: mai9 est meritū q̄ Esse em āgelū felicita L. ii. hēre. tis est: esse vero vginē virtut: dū hoc obtinere virib9 nitit᷑ cū gra: qd hab3 āgel9 ex natura. Vtrūqz tñ z esse vginē vel angelū diuini mūeris est officiū: nō hūani. L. iii

Aue inqt angel9 gra plena. Et bñ plena: qz p ptes ceteris pstat᷑: marie vo simul se tota ifudit pleni Hoc qppe est L. 4. tudo grē Tu. qd dauid canit. Descendit sicut pluuia i vell9. Vell9 itaqz cū sit de corpe: nescit passiōez corpis. Sic z virgitas cū sit i carne: vicia car Celest pla L. v. nis nescit. Tu. ne ymber vgineū i vell9 placido se ifudit elapsu: z tota diuinitas nuda se ztulit i carne: qn vbū caro factū ē: z deide p cruc patibulū expssuz terr oib9 pluuiā salut effudit: z stillicidia grē celest humanis pstitit mētibus. Tu. L. vi.

Dñs inqt tecū. Mira res etiā ille erat cū vgie: q ad vginē mittebat āgelū/ z pcessit nūciū suū de9 s3 a deo nō recessit: teneri aūt loc nō potuit: q oib9 habet᷑ i locis: et totus vbiqz est sine quo nichil z p

In il. t. (quē totū. S. lucā Intrauit ies9 i quoddā castellū: z mulier qdā martha noie excepit illum i domū suā. Et rel. Luce 10.

Omelia bti augustini epi. L. vii.

Sactū euāgeliū fres kmi cū legeret᷑ audiuim9 a religiosa femina susceptū esse dñ3 hospicio: ab ea q martha vocabat᷑. Et cū esset occupata i cura ministrādi: soror ei9 maria sedebat ad pedes dñi: z audiebat verbū illi9. Laborabat illa: vacabat ista. illa erogabat: ista implebat. Tu aūt. Lec. viii.

Verūtñ martha laborās mltū in illa occupatōe z negocio ministrādi iterpellabat dñ3: z de sorore sua zquesta est/ q eā laborātez nō adiuuaret. Dñs aūt p maria rñdit marthe: z ipe fact9 ē aduocat9/ q iudex fuerat interpellat9. Martha inqt: circa mlta es occupata. porro: vnū est necessariuz. Maria optimā partē elegit: que nō auferetur ab ea. Tu. Lec. ix.

Audiuim⁹ eñ interpellationē interpellātis: et sentētiā iudicis. Que sentētia interpellāti rñdit: suspectā defēdit. Erat eī maria: intēta dulcedini ṽbi dei. Intēta erat martha quō pasceret dñz: intenta erat maria quō pasceret a dño. A martha cōuiuiū dño ꝑpa rabat: i cui⁹ ꝯuiuio iā maria iocū dabat. In lau. vna sola ān. dicat cā. ꝛ cetera sicut i p̄ria die dicātur. Ad. j. ꝛ ad alias hor. oīa fiāt sicut īfra oc. Ad. ij. vs̄ oīa fiāt sic̄ i p̄ria die: p̄ter ℞. qd̄ nō dicet cū hym. O q̄ glorifica. Deiceps ṽo nō seruet ordo dieꝝ in ṽ. ꝛ ℞. ad mat. cātand. ꝛ i lec. legend. nec in āis. sup ꝑ. Mag. ꝛ Bñd⁹. dicēdis: sꝫ supradict⁹ ordo ṽ. et ℞. lec. ꝛ ān. seruet i seq̄ntib⁹ dieb⁹ īfra oc. ita tñ q̄ i die lune sēp dñr ṽ. ꝛ ℞. de p̄io noc. hysto. Quita die. l. j.

Quia iter salutꝫ nr̄e i laudibus est saluatoris: hortor vos ꝛ cōmoneo i hac sacra solēnitate genitricis dei marie: nolite cessare a laude. Tu autē. Lec. ij.

Quod si virgo es: gaude. q₂ meruisti esse qd̄ laudas. tātū cura vt sis: q̄ digne laudare possis. Si ꝯtinēs es ꝛ casta: venerare ꝛ lauda: q₂ aliūde nō ꝯstat vt possis eē casta: q̄ ex gr̄a dei q̄ fuit plenissime ī maria quā laudas. Tu. l. iij.

Quod si cōiugata es aut peccatrix: nichilomin⁹ ꝯfitere ꝛ laude qm̄ ide mia ꝓfluit oīb⁹: et gr̄a vt laudēt. Et q̄uis non sit speciosa laus i ore pctōꝝ: noli tñ cessare a laude: q₂ ide ꝓmittit venia. Tu.

Hinc er- Sexta die. l. j. go oēs pariter festiuitatē beate marie deuotissime celebremus: q₂ hec est dies p̄clara: i qua meruit exaltari sup choros angeloꝝ: ꝛ ꝑuenire vltra q̄ nr̄e hūilitatꝫ ē natura. l. ij. Hec est inq̄ dies: i qua vsq₃ ad throni celsitudinē itemerata mr̄ ꝛ ṽgo ꝓcessit: atq₃ i regni solio sublimata post xp̄m gloriosa resedit. Sic itaq₃ vbiq₃ ꝯfidenter sctā canit eccl̄ia: qd̄ de nullo alioꝝ sctōꝝ fas ē credere: vt vltra angeloꝝ vel archāgelorū merita trāscenderit. l. iij. Hoc q̄ppe priuilegiū nō nature est: sꝫ gr̄e: qua sup choros āgeloꝝ exaltata deuotissime hodie p̄dicat. Q₂ p̄cessit eaꝫ dñs ad celos: vt ꝑpararet ei i ethereis sedib⁹ locū: vt cū eo regnare possit imppetuū. Tu. Septia die. l. j.

Nulli dubiū eñ illā celestē hierl̄m tūc exultasse ieffabili leticia: tūcq₃ iocūdatā eē inestiabili caritate. Qm̄ festiuitas hec q̄ nobis hodie recolit̄ ānua: ill' oīb⁹ est credit eñ q̄ l. ij. fctā ꝯtinua. saluator oīꝫ tot⁹ festin⁹ occurrit: ꝛ cū gaudio eā in throno collocauit. Alias aūt quō impleuisse crederet: qd̄ in lege ipse p̄cepit. Hono-

ra patrē et matrē tuā. Tu. lc. iij.

Q d patrē honorificauit: ipse si bi testis est: cū ad iudeos ait. Ego gliā meā nō qro: sed honorifico patrē. De mr̄e vo euāgelista cū rediret nazareth ait. Et erat sub dit9 illis. In oct. assū. b. marie ad. j. ves. sup p̄. hec sola ān. Tota pulchra. p̄. Dixit do. Et cet̄i p̄l. de sctā maria cp̄. R. et cet̄a oia fiāt si cut ad. j. vs. i pria die cū ista orōe Venerāda nobis. Mēo. de mart. tymotheo et simphoriano. Orō.

Auxiliū tuū nobis dñe pla cat9 impēde: et itercedētib9 btis martyrib9 tuis tymotheo et simphoriāo dexterā sup nos tue ppiciatiōis extēde. p. Ad mat. ix. lc. fiāt. iuit. tripl. tota cātet hyst. sicut in. j. die: pter. ix. R. qd erit.

Beata (Cādida vgīnitas. l. j. Vgo maria cūctis tāto ve nerabilior: q̄to gl'iosior: et quāto virtute altissimi extollit ad subli mia: tāto clarior resultat in gl'ia. Plena siqdē gr̄a plena deo plena vtutib9 nō pōt possidere plenius gliā claritatis etne: quā plenissi me accepit vt mr̄ fieret saluatoris. E ā nāqz viderūt oēs filie syō l. ij et beatā dixerūt: et regie laudauerūt eā. Qui tātā eā viderūt: quātā nul lus narrādo expleuit mortaliū. Quāto magis deū: q talē ac tātā esse fecit: vt p eā ipse fieret. Vn̄ da uid. Et homo inqt nat9 est in ea. et ipse fundauit eā altissim9. l. iij.

Btā igit talis ac tāta natiuitas btā et supnorū ciuiū societas et ad mirabilis caritatis eorū vnanimi tas: vbi nēo āgelorū: nō dico btē vginis marie verū / neqz alicui9 scōrū iuidēt gliā: sz totū i altero vnusqsqz possidet: qd gratis pstat oib9: vt de oib9 et i oibus glificet de9 honoret et adoret ab oib9. l. 4

Ibi vero nō sex9 / nō etas / nō dignitas gn̄is: sed merito rū qlitas sola discernit: vbi pluri mū stella a stella differt i claritate: q̄uis oēs i suo sint ordie susci tādi. Nō si ē alia claritas solis: et alia claritas lune: et alia claritas stellarū: vna tn̄ claritas est q illu. Idcirco btā dei ge l. v. strāt oia nitrix q tātis i tra pdicat laudib9 non imerito credit hodierna die exaltata et glificata quātū nouit ille q eā elegit et sua sapientia di sponit oia. Nō si in domo patris eius multe mansiones sunt: cre dimus splendidiorē matri: hodie filiū māsionē pstitisse: quā olim edificauit domū subnixam colū nis septem: in qua nimirū domo parant nuptie eccliarū: dei et fede rant terrenis celestia. Tu. lc. vj. Ideo nāqz i vtero vginis spōso imortali vgitas ɔsecrat vt sit to tū celeste cōmertiū. Idcirco kmi celebrate solennit vginis festū: q celestē nobis vitā in tris ostēdit.

Quã q̃ nõ nubẽt neq̃ nubẽt: erũt
sicut ãgeli dei i celo. Nec mirũ si
ãgelis ꝯparat̃ v̾ginitas q̃ ãgelo-
rũ dño federe copulat̃ nuptiarũ
Et si q̃libet v̾ginitas tãtũ erigit̃
vt ãgelis cõparet̃: multomagis
btã ⁊ gl̃iosa v̾go q̃ singulari ꝯmẽ
dat̃ p̃riuilegio: ⁊ imẽso ditat̃ mer
cimonio. Tres vltie lec. de expõe
euãgc. Intrauit iesus. ⁊ legãt̃ si
cut i. j. die. Tñ si do. fuerit legat̃
euãg. vt s̃. i do. ĩfra oct̃. q̃r debet
omitti. Ad l̃. oẽs ãe. dicãt̃. cp̃. ⁊c.
sic̃ i. j. die. Mẽo. de mar. or̃o vt s̃.
Ad. j. et ad alias hor̃. etiã ad. ij.
vs̃. oĩa fiãt sicut i do. ĩfra oct̃. cũ
mẽo. ad. ij. vs̃. de m̃r. tymo. ⁊ ap
polliari: cũ oꝝ. de cõi pl̃ioꝝ mar.
nõ p̃õ. Si oct̃. assũp. sab. ꝯtig. vl
time vel̃. fiãt de oct̃. ⁊ mẽo. de do.
seq̃n. scꝫ post mẽo. de mar. Et in
do. erũt vel̃. de sctõ bartholomeo
⁊ mẽo. de do. sub silẽtio: scilꝫ ante
mẽo. de scõ audoeno. ¶ Nota q̃
q̃ñ assũptio / natiui. purific. cõce-
ptio. in sab. ꝯtigerit: nichilominꝰ
fiãt ꝯmẽo. i aliq̃ fer̃. eiusdẽ ebd̃. si
fer̃. p̃cedẽtes a festo. ix. l̃c. vacaue
rit. ¶ Sctõꝝ tymothei ⁊ appolli
narꝭ m̃ꝛꝝ. iij. l̃c. cũ v̾. ⁊ ℟. de noc.
ꝓpt̃ vigil̃. Cet̃a oĩa de cõi pl̃ioꝝ
mar. vsq̃ ad missã q̃ erit de vigi.
¶ Sci bartholomei apl̃i dup̃. fe.
ad. j. vel̃. ⁊ ad mat̃. dicat̃ hic hyꝰ.
Bartholomee celi sydus au-
reũ / milites sup̃ra solis iu-
bar radiãs: erige mẽtes nostras
polo turbidas / egrasq̃ nostras sa
na cõsciẽtias. Annue xp̃e. Or̃o
Omñps sempit̃ne deꝰ: q̃ huiꝰ
diei venerãdã sanctãq̃ leti
ciã in bti bartholomei apl̃i tui fe
stiuitate tribuisti da eccl̃e tue q̃s
⁊ amare qd̃ credidit: ⁊ p̃redicare
qd̃ docuit. ꝑ. Ad. j. vel̃. ⁊ ad mat̃.
fiat mẽo. de sctõ audoeno ep̃o et
(ꝯfes. or̃o.
Deus q̃ ꝑennẽ
gl̃iaꝫ sctissimi ꝯfessorꝭ tui
audoeni aie ꝯtulisti: tribue q̃s eiꝰ
nos apud te ita patrociniis adiu
uari: vt cũ eo vitã possideamꝰ et̃-
nã. ꝑ do. Ad mat̃. ix. l̃c. fiant. l̃c. j.
In ifferiorẽ idiã veniẽs apl̃s
dei bartholomeꝰ igressꝰ est
tẽplũ: i quo erat ydolũ noĩe asta-
roth: ⁊ quasi ꝑegrinꝰ ibi manere
cepit. Manẽte igr̃ ibi apl̃o: nulla
demõ dabat r̃hsa nec alicui ex his
quos leserat: poterat subuenire.
Tẽplũ v̾o erat plenũ de lãguẽti-
Perrexerũt ergo ad l̃c. ij. bus.
aliã ciuitatẽ: vbi alius demõ cole
bat̃. Querẽtes cur deꝰ eoꝝ nõ da
bat eis r̃hsa Rñdit demõ. Q̃r p̃sẽ
te apl̃o dei bartholomeo loq̃ non
audet. Dicũt ei. Quis ẽ iste bar
tholomeꝰ? Qui ait. Amicꝰ est dei
oĩpotẽtꝭ: ⁊ ad hoc venit i istã ꝓui
ciã: vt oẽs deos idie euacuet. Tu
Cũq̃ reuertẽtes btm̃ apl̃m l̃c. iii.
q̃sissent ꝑ duos dies q̃dã plenꝰ de
monio clamauit dicens. Apl̃e dei

bartholomee: icedũt me orones tue. Cui apl's dixit. Obmutesce et exi ab eo: et stati liberat' est hõ. Qđ cũ audissz rex polemi': misit ad eũ: vt veiret et sanaret filiã suã

Dexerit lc. iiii. lunaticã. igit apl's dei ad regez. Et vidẽs puellã cathenis cõstrictã: iussit eã solui dicẽs. Soluite eã et leuate ac reficite: et cras ad me reducite. Fecerũt aũt ministri sicut iussit apl's. Quo fctõ: nõ vltra vexauit eã demõ. Tũc iussit rex pcio sa mũera dari aplo: sed nõ potuit

Cũq3 trãsisset nox l. v. iueniri. et aurora assurgeret: apl's sol' soli regi appuit i cubiclo suo clausis ostijs: ei dicẽs. Quare quesiuisti me cũ mũerib' trenis: qb' nõ idi-

Scire te volo: q2 dñs l. vi. geo-nit' tes' xp̃s misit nos i oẽs puīcias vt demõesq̃ i statuis sũt expellam': hoiesq3 q̃ eis credũt 2uertam'. Si aũt crediderį et baptizat' fuerį demonẽ q̃ vobį dabat rñsa factã vos videt. Rex aũt hoc se facturũ fidelit pmisit. l. vii

Altera igit die sacrificãtibus cultorib' ydolorũ aplo et rege psentib': cepit demõ clamare dicẽs. Cessate miseri sacrificare mihi: ne peiora patiami q̃ ego q̃ cathenis igneis ab ãgel' iesu xp̃i religat' sũ. Tũc iussit apl's demonẽ exire: et simlachrũ 2fringẽ. l. s.

Exiẽs igit igẽs egypti' nigrior fuligie 2minuit simlachrũ. Quo viso rex polemi' cũ vxore et filijs/ ac oi pplo ciuitatį baptizat' cepit aplo adherẽ. Qđ cũ põtifices idolorũ ad astriagẽ regẽ frẽ polemij maiorẽ 2qrẽdo nũciassẽt misit cũ eis nũcios q̃ aplm victũ ad eũ p-

Cui rex ait. Si lc. ix. ducerẽt. cut fecisti frem meũ reliq̃re deos suos et credẽ deo tuo: ita faciã te reliq̃re deũ tuũ et credẽ deo meo. Cui apl's ait. Si hoc poterį facẽ deo meo: qđ feci deo tuo: poteris me ad sacrificiũ puocare. Si aũt ego deos tuos 2minuã: et tu crede deo meo. Interea nũciatũ ẽ regi deũ suũ corruisse. Irat' rex iussit aplm fustib' cedi: et cesũ iussit decollari. Tu. Cetera de cõi vni' apli Mẽo. de sctõ audoeno: oro vts. Ad. ij. vel. Re. Ciues apl'orũ. Cetera

Ad vts. Sci ruffi mr. oro. Adesto dñe supplicatõib' nris: vt bti ruffi martyris tui intercessiõib' cõfidẽtes: nec minis aduersãtiũ: nec vllo cõturbemur icursu. p do. Ad mat. ij. lc. iuit.

Ruffus prici' et (duvl. lc. i. ex cõsul ducatũ agebat rauẽne cui' vnica filia ifirmabat. Qui audiẽs de noie apollinaris sacerdotį: misit ad eũ rogãs vt veniret et sanaret eã. At vbi igress' est domũ cũ clericį suis: stati defũcta est puella. Cui ruffus ait. Vtinã i domũ meã nõ itroisses. lc. ij.

Beat⁹ apollinaris ait rursum. Cōfideāter age pr̄ici: ꝛ mō cognosces v̄tutē dn̄i n̄ri iesu xp̄i. Cūq̄ orōnē ad deū fudisset: ait ad eā. Surge ꝛ cōfitere saluatorē tuū. Que ꝓtin⁹ surgēs clamauit dicēs Magn⁹ est de⁹ quē p̄dicat apollinarꝫ ꝛ nō ē ali⁹ p̄ter eū. Baptizata est igit̄ puella cū p̄re ꝛ m̄re: et familia ꝓmiscui sex⁹ aīe trecente trigītaq̄tuor: cū m̄ltꝫ alijs ex pa Ruffus v̄o pr̄ici⁹ ti l. iij. ganis. mēs cesarē occulte diligebat btm̄ appollinarē: ꝛ mīstrabat ei. Filia aūt ei⁹ ꝯsecrata est xp̄o: ꝛ ꝑmāsit v̄go. Idē v̄o ruff⁹ pr̄ici⁹ post aliq̄d tp̄s i capuana v̄rbe sexto kalēdas septēbrꝫ p xp̄i noīe sumpsit martyriū. Cetera oīa fiāt de ꝯ ī vni⁹ mar. ℂ Scti augustini epi ꝛ ꝯf. atq̄ doctorꝫ dup̄. fes. Ad. j. vs̄. ā.

Eccl. 47. Dedit dn̄s cō (Iustū de. cp̄. fessionē sctō suo: ꝛ excelso in v̄bo glīe de oī corde suo laudauit dn̄m ꝛ dilexit deū q̄ fecit illū. ℞. Miles xp̄i. hy⁹. Iste ꝯf. ℣. Amauit. āñ. Cōfessor dei. p̄s. Mag. orō

Deus q̄ btm̄ augustinū ecclesie tue i exponēdis scripture sacre mysterijs doctorē catholicū ꝓuidisti: da nobis ei⁹ sēp ꝛ doctris istrui: ꝛ orōe fulciri. p d̄ Mēo. de sctō hermete mar. tā ad vas ves. q̄ ad mat. cū hac orone.

Deus q̄ btm̄ hermetē martyrē tuū v̄tute cōstātie in passiōe roborasti: ex ei⁹ nobis imitatōe tribue ꝓ amore tuo ꝓspera mūdi despicē: ꝛ nulla ei⁹ aduersa formidare. p. Ad mat. ꝛ ad alias hor. oīa fiāt de cōi vni⁹ ꝯf. ꝛ pōtī.

Ecū l. ꝛ cap. īfra notatꝫ. l. j. Ex ꝓuīcia africana ciuitate thagastēsi honestis parētib⁹ ꝛ xp̄ianis btūs augustin⁹ ꝓgenit⁹ ē. Qui magna diligētia scl̄arib⁹ l̄ris erudit⁹: oībus liberalib⁹ sciētijs ibuit̄. Grāmaticā igit̄ pri⁹ in sua ciuitate: ꝛ rhetoricā i carthagie postea docuit. Et postea apd̄ mediolanū scolas rexit. Lect. ij.

In illa v̄rbe tūc scūs ābrosi⁹ epatū tenebat: p cui⁹ doctrinā augustin⁹ ab errorꝫ via ꝯuers⁹ credidit ꝛ baptizat⁹ ē. Placuitq̄ ei ꝓcepta grā scolasticꝫ quos rhetoricā docuit renūciare: ꝛ ad affricā ꝓpriā Per triēnū l. iij. domū remeare igit̄ ibi deo viuebat i bōis opib⁹: ꝛ de his q̄ de⁹ sibi reuelabat: p̄sentes absētes sermōib⁹ ꝛ libris docebat. Factū est aūt vt sctō valerio epo iubēte pbr̄ ordinaret̄. Ordinat⁹ igit̄ in monasterio cū seruis dei scd̄m modū et regulā a sctis ap̄lis ꝯstitutā viuere cepit. l. iiij.

Sctūs v̄o valeri⁹ ordinator ei⁹ vir pi⁹ ꝛ deū timēs: sciēs se corpe ꝛ etate ifirmissimū apd̄ primatē epoꝝ carthaginēsē p̄tēdēs ibecillitatē corpis sui etatisq̄ grauitatē secretꝫ l̄ris egit: vt i loco suo in

eadē ecclia augustin⁹ ordinaret epūs: qui sue cathedre nō tm̄ succederet: sz ↄsacerdos accederet Qđ ⁊ optauit ⁊ rogauit: atqꝫ rescripto impetrauit. L. v.

Sctūs igit augustin⁹ licet iuit⁹: ē epūs ordinat⁹ Qui tūc multo istāti⁹ ac feruēti⁹ maioriqꝫ auctoritate vbū salutis etne i dñi p̄dicabat ecclia. Uixit aūt btūs augustin⁹ ānis septuagita sex: i clericatu aūt vel epatu ānis fere quadragita septē. L. vj.

Ultima vo egritudie lecto suo recūbēs: septē psalmos penitētiales coram se rescriptos habebat. Quos ituēs legebat: ⁊ vberti ac iugit flebat. Sed ne ciuitat sue ruinā videret: tio obsidionis mēse q̄nto kalēdas septēbris migrauit ad dn̄z. Tu. Tres vltie lc. de

Lectio sancti euange. Scdm matheū. Mat. 5. In il.t. Dixit ie. disci. suis. Uos estis sal terre: qđ si sal euanuerit in quo saliet. Et r. Om. excerpta de diuersis tracta. L. vij

Sal appellant apli: q2 per ipos vniuersū hoim cōdit gen⁹. Terre eni noie hūana natura significat: salis vo vbi sapiētia. Qđ aūt aplos suos celesti ac diuia sapia plenos sal tre saluator noiat: ostēdit fatuos esse iudicādos q̄ trena tm̄ sapiūt: q̄ tpaliū bonorū vel copiā sectātes: vel inopiā metuētes amittūt eterna: q̄ nec dari possūt ab hoib⁹: nec offerri. Tu. lc. viij.

Notādū aūt q̄ salis natura ifecūditatē tre facit. Uñ ⁊ i psalmo scriptū ē. Posuit trā fructiferā: i salsuginē. Quasdā vrbes legim⁹ trā victorū sale semiatas vt nullū i eis germē oriret. Allegorice aūt hoc vbū cōuenit doctrie aplice: vt destruct aduersariorū munitiōib⁹: ⁊ pcti regno deiecto sale sapie ↄpescat vltra i carnis hūane tra: secli luxū atqꝫ feditatē germiare. L. ix.

Itē q2 sal ad ↄdiēdos cibos carnesqꝫ siccādas aptū est: rite demōstrat: q̄ p p̄dicatōez euāgelij flux⁹ restrigit voluptatū: ⁊ hūana natura exclusis vmibus ⁊ putredie pcōr illesa seruat suo ↄditori: p ei⁹ custodiā mādatorū. Qđ si sal euanuerit: in quo saliet: Ad nichilū valet vltra nisi vt mittat foras: ⁊ ↄculcet ab hoib⁹. Id ē si vos p quos ↄdiēdi sūt quodāmō ppli: metu psecutionū tpaliū amiseritis regna celorū: q̄ erūt hoies p quos vobis tror auferat: cū vos elegerit de⁹ p quos errorē auferat celorū. Ad. vj. cpz

Dedit illi dñs cōtra inimicos potentiā: ⁊ stare fecit cātores ↄtra altare: ⁊ i sono eorū dulces fecit modos. Ad. ix. cpm. Eccl. 47.

Sapia laudabit aiam suā: ⁊ i dño honorabit: ⁊ i medio ppli exaltabit: ⁊ i plenitudie sctā admirabit. Ad. ij. vs. de. s. augustino oia fiāt de cōi vt p̄dictū est. Eccl. 24.

℞. Scte augustine xpi. ℣. O scte augustine. Ad has vs. fiat meo. solenis de scto iohe baptista a. Misit herodes rex man9 ac tenuit iohez et vinxit eu in carcere qz dicebat ei: no licet tibi habere vxore fris tui. ℣. Glia et ho. oro.

SAncti iohis baptiste et martyris tui dne qs veneranda festiuitas salutaris auxilij nobis pstet effectu. p. Meo. fiat solenis de scta sabia vgie. a. Siile e regnu.

BEate sabine vginis oro. tue et martyris dne pcib9 cofidetes: qs clemetia tua: vt ei9 meritis et pcib9 / ad etna gaudia puenire valeam9. p. Ubi vo dedicata est eccla i honore decollatois sci iohis bap. si festu fuerit dup. hoc mo fiat ves. de eo. Sup p. a. Perpetuis nos dne sci iohis baptiste tuere psidiis et quato fragiliores sum9: tato magis necessariis attolle suffragiis.

puer. 10.

EXpectatio iustoz leticia: spes aut ipioz pibit: fortitudo simplicis via dni et pauor his q operant malu. (pi. fer. cp. ℞. Percepturus. hy9. Martyr dei. ℣. Glia et hon. a. Misit herodes rex man9 ps. Mag. oro. Scti iohis baptiste. vt s. Ad. ij. ves. meo. de sancto augustino solenit fiat cu hac an. Iste est qui. ℣. Iust9 ger. oro. vt s. et tuc nichil fiat meo. de sca sabina pziuati. ¶ In decoll. bti iohanis bapti. Ad mat. inuit. Rege pcursoris dnm: Uenite adorem9. p. Ue. hy9. Martyr dei. In. j. noc. a. Interrogat9 iohes ab herode dixit: illicitu est fris tui coiuge accipere. p. Btus vir. a. Johes baptista arguebat herode pter herodiade. p. Quare fre. a. Arguebat herode iohes pter herodiade qua tulerat fri suo philippo vxore. p. Dne qd multi. ℣. Glia et hon. Lc. j.

ADest nobis fres kmi dies solenis que gsecrauit bti iohanis baptiste et pcursoris dni purpure9 saguis inocetr. p vitate q xps est ab ipso herode pfus9 martyrio. Qui mirabilit nat9 est sed mirabili9 occisus. Tu. ℞. Misit herodes rex manus ac tenuit iohem et vinxit eu i carcere qz metuebat eu pter herodiade Qua tulerat fratri suo philippo vxore. ℣. Arguebat herodem iohanes propter herodiade. Qua. L. ij

Nat9 est i pphetia: i veritate pcept9 est. Nascendo eni nuciauit saluatoris aduetu: moriedo codenauit illicitu et icestu mrimoniu Et idcirco carceris obscuritate detrudit: deide maligne muliercule isidijs puer9: capitale subijt setetia. Tu. ℞. Johes baptista arguebat herode: Propter herodiade qua tulerat fratri suo philippo vxore. ℣. Herodes eni tenuit iohanne et ligauit eu et posuit eu in carcere. Propt. Le. iij.

Decollat9 est aut btus iohanes i quoda castro arabie qd macherote dr: et sepult9 est i ciuitate sebaste. Caput vero ei9 i hierosoly

mis hũatũ est. Tẽporib⁹ vero iu
liani: pagani sepulchꝛũ ei⁹ iuadẽ
tes: ossa ei⁹ dispserũt: ⁊ iterũ colli
gẽtes cremauerũt: ⁊ sctõs cineres
pulueri ꝯmixtos p agros ⁊ rura
dispserũt. ℟. Metuebat herodes iohẽꝫ
Sciẽs eũ virũ iustũ ⁊ sctm̃ Et custodie
bat eũ. ℣. Et audito eo mlta faciebat ⁊
libent̃ eũ audiebat. Sci. Glꝛa. Et. In
ij. no. ã. Dicebat eni regi iohẽs bapti
sta nõ licꝫ tibi habere vxorẽ frĩs tui. ℗.
Cũ iuo. ã. Herodes ei metuebat iohã
nẽ sciẽs eũ virũ iustũ ⁊ sctm̃ ⁊ custodie
bat eũ. ps. Verba. ã. Audito eo mul
ta faciebat et libẽter eũ audiebat. ps.
Dñe do. nr̃. ℣. Posuisti dñe. Lc. iiij.

Dei aũt ꝓuidẽtia factũ est quosdam de hierosolimis monachos oꝛõis illuc causa p idẽ tp̃s venisse. Qui itẽta mixta ossa q̃ poterãt furti ꝯgregãtes ad patrẽ suũ philippũ hierosolymitanoꝛũ ep̃m detulerũt. Caput vero ei⁹ in herodis palatio tp̃e martiani imperatoꝛis iuẽtũ est a duob⁹ monachis oꝛiẽtalib⁹: q̃ venerãt adorare i hierosolymis. Et postea pditũ in quodã specu i vꝛna ignobilit̃ recõditũ latuit donec btũs baptista caput suũ marcello abbati in eodẽ specu degẽti ostẽderet. Quo iuẽto cepit celebꝛare de collationẽ ei⁹ quarto kalẽdas septẽbꝛis. ℟. Puelle saltãti iperauit mr̃: Nichil aliud petas nisi caput iohã nis baptiste: ⁊ cõtristatus est rex ꝓpter iusiurãdũ ⁊ ꝓpt̃ simul discũbẽtes. ℣. Ait puella matri sue qd petã: at illa dixit.

In pascha nãq; decol- Lc. v. Mi.
lat⁹ fuit: ⁊ ãno reuoluto post mysteriũ dñice passiõis cõpletũ est. Postea iuentũ caput valerius q̃ post iouinianũ iperauit: p̃cepit cõstãtinopoli depoꝛtari. ℟. Petiit puella caput iohis baptiste: Quo accepto dedit matri sue. ℣. Puelle saltãti iperauit mr̃ nichil aliud petas nisi caput iohãnis baptiste. Quo. Lc. vj.

Cũq; theodosi⁹ ipatoꝛ has baptiste reliq̃as vellet cõstãtinopolim ꝺferre: ãplectẽs sua purpura thecaꝫ i q̃ sctm̃ caput erat poꝛtãs eã ad ciuitatẽ cõstãtinopolitanã septimo miliario recõdidit: ibiq; magnã atq; pulcherrimã edificauit ecclꝛiaꝫ. ℟. Cõtristat⁹ ẽ rex herodes ꝓpt̃ iusiurãdũ ⁊ ꝓpt̃ simul discũbẽtes noluit eã ꝯtristari: sꝫ misso spiculatore p̃cepit ãputare Caput iohis i carcere ℣. Herodes funest⁹ p̃cepit iterficere et ãputare. Ca. Glꝛa. Ca. In. ij. noc. ã. Cũq; itroisset filia herodiadis ⁊ saltasset: ⁊ placuiss; herodi ait illi: pete a me qd vis: ⁊ dabo tibi. ℗. In do. ꝯf. ã. Iurauit herodes puelle q̃cq̃d ei a me petieris dabo tibi licꝫ dimidiũ regni mei. ℗. Dñe q̃s hi. ã. Ait puella mr̃i sue: qd petã at illa dixit caput iohis bapte. ℗. Bonũ ẽ ꝯ. ℣. Iust⁹ vt pal. S. mat.

In illo tp̃e: Misit herodes rex man⁹ ac tenuit iohẽꝫ: ⁊ vinxit eũ in carcerẽ ꝓpt̃ herodia Mat. 6.

dē vxorē philippi frīs sui: qr du-
xerat eā. Et r. Om̄. ve. bede pbri
Impletū videm⁹ i iohāne l. vij
qd̄ de illo āgel⁹ zacharie p̄riusq̄
nascereť p̄dixit. Qr p̄cederet añ
deū: i spū et virtute helye. Ambo
nāq; ɔtinenť viuētes: ābo habitu
inculti: ābo i solitudine degētes:
ābo p̄cones veritatꝫ: ābo regis ꝛ
regine psecutionē ppter iusticiā
ppessi sunt. Ille achab ꝛ iezabel:
iste herodis et herodiadis. Ille
ne ab ipsis occidereť: igneo ē cur
ru rapt⁹ in celū. Iste ne ab ipsis
vincereť: pfecto martyrij certami
ne spū celestia regna petiuit. Tu
R. Misso herodes spiculatore p̄cepit
āputare caput iohānis i carcere. Quo
audito discipuli ei⁹ venerūt ꝛ tulerunt
corp⁹ ei⁹: ꝛ posuerť illud i monumēto.
V. Misit rex icredul⁹ mīstrū detestabi
lē ꝛ āputare iussit caput iohīs i carcere
Querit fortasse ali l. viij. Quo.
quis q̄s sit iste herodes: q̄sue fra-
ter ei⁹: q̄ etiā herodias de q̄b⁹ est
sermo. Herodes iste q̄ ꝛ iohēz de-
collauit: ꝛ i passiōe redēptoris no
stri pylato assensuz p̄buit: fili⁹ est
illi⁹ herodis sub quo dn̄s nat⁹ ē.
Cui⁹ frať philipp⁹ herodiadē fi-
liā arethe regꝫ arabū accepit vxo
rē. R. Accedētes discipuli sci iohānis
baptiste: Tulerūt corp⁹ eius/ꝛ sepelie-
rūt illud. V. Iussu herodis amputatū
est caput iohānis in carcere: quo audi-
to discipuli eius venerunt. Tu. lc. ix.

Hāc herodiadē idē aretha post-
modū ablatā ab eo dedit herodi:
eo q̄ ipse maiorꝫ eēt potestatꝫ ꝛ fa
me. Factū est ergo adulteriū pu-
blicū q̄ sicut perfidis causa fuit
pereūdi: ita fidelissimo p̄coni nr̄i
redēptoris materia fuit triūphā
di. Qui p̄hibēdo regis iniusti scele
ra: morte q̄dē iniusta meruit ple-
cti. Sed post mortꝫ gustū a rege
iusticie: cui testimoniū p̄hibebat:
iustā vite pennis coronā accepit.
R. Perceptur⁹ tā vir sctūs p labore re
quiē cōstans in ɔfessione xpiane fidei.
Subdit collū velut agn⁹ māsuet⁹ gla
dio. V. Corpore dissolui gaudens et cū
deo viuere. Subdit. Gl̄a. Subdit. V.
Ora p nobis beate iohēs. In lau. ā.
Herodes eñ tenuit ꝛ ligauit iohēz et
posuit in carcerē ppter herodiadē. ps.
Dn̄s reg. ā. Puelle saltāti iperauit
mr̄: nichil aliud petas nisi caput iohīs
baptiste. ps. Iubil. ā. Dn̄e mi rex da
michi in disco caput iohīs baptiste. ps.
Deus de⁹. ā. Da michi i disco caput
iohīs baptiste: ꝛ ɔtristat⁹ est rex ppř ius
iurādū. ps. Bn̄d. ā. Misit rex icredul⁹
ministrū detestabilē: ꝛ amputare iussit
caput iohīs baptiste. ps. Laud. Cp.
Expectatio. hy⁹ De⁹ tuorū mi. V.
Iust⁹ ger. ā. Misso herodes spiculato-
re p̄cepit āputare caput iohīs i carcere:
quo audito discipuli ei⁹ venerūt ꝛ tule
rūt corp⁹ ei⁹ ꝛ posuerť illud i monumē
to. ps Bn̄⁹. or. Scti iohīs. Mē.
de sctā sabina vgie. oro. Btē sabi

ne. Ad. j. a. Herodes. ps. Deus i no. Ad. iij. a. Puelle. ps. Legem po. Cap. Expectatio. R. et v. de com unius mar. ad oes hor. dicuntur. Ad. vj. an. Dne mi. ps. Defecit. Cap. Iustus in eternum non commouebitur: ipsi autem non hitabunt in terra. Ad. ix. a. Misit. ps. Mirabilia. Cap. Iustus de angustia liberatus est: et tradetur ipius pro eo. Ad vs. a. Herodes ei. pt. fec. cap. Expectatio. hymnus. Deus tuorum. v. Justus ger. a. Accedentes discipuli beati iohis tulerunt corpus eius et sepelierunt illud. ps. Mag. Oro btis. Meo. de sctis felice et adaucto mar. a. Gaudent i ce. v. Letamini iu.

Maiestatem tuam dne sup oro plices deprecamur: ut sicut nos iugiter sctorum tuorum felicis et adaucti commemoratione letificas: ita semper supplicatione defendas. per do.

Sctorum felicis et adaucti mar. ad mat. iij. lc. fiant cum inuit. dup. l. j.

Cum furor diocletiani et maximiani sctos dei diuersis penis interficeret: presbyterum scte ecclesie catholice noie et ope felicem: impietati sue oblatum ad draccum urbis prefectum dirigi iusserunt: ut si sacrificare contemneret puniretur. Cum ergo ductus eet ad templum sirapis et sacrificare compelleretur: exsufflauit i faciem statue erecte que stati cecidit. Item ductus est ad alias duas statuas: scilicet mercurij et dyane: et exsufflans i eas stati corruerunt. Tu.

Deductus igitur ad prefectum in l. ij. equuleo suspensus est: deinde extra murum ad arborem excelsam ducitur ut ibi sacrificaret: que fusa oratione exsufflauit i eam: et continuo radicitus est euersa. Iussus est igitur i eodem loco decollari: et corpus eius ihumatum re- Cumque ad decollandum du l. 3. linq. ceretur xpianus quidam eidem obuians clamabat: dicens. Et ego ex eadem lege sum. Ducti sunt ergo ambo et i eodem loco ubi arbor steterat: pariter decollati sunt. Et quia huius nomen ignorabant xpiani: eum adauctum vocauerunt eo quod sco felici auctus sit ad coronam Tu. Et cetera de com plurimorum mar.

Scte cuthburge vgis non mar.

Deus qui eximie castita oro tis priuilegio famulam tuam cuthburgam multipliciter decorasti: da nobis famulis tuis eius promerente intercessione utriusque vite prosperitatem: ut sicut eius festiuitas nobiscum agitur i terris: ita per eius interuentum nostri memoria apud te semper habeatur i celis. per d. Tres lec. fiant cum inuit. dup. et cetera oia fiant de com unius vg. non mar.

Scti egidij abbatis. ix. lc. fiant.

Deus qui hodierna die oro. btm egidium confessorem tuum atque abbatem aulam regni celestis penetrare fecisti: tribue qs: ut cuius deuote gloriamur: meritis eius nos etiam consoueri suffragijs. per dnm.

Meo. de sco prisco mar. oro Omnipotens sempiterne deus fortitu

do certātiū ⁊ martyrū palma: solēnitatē hodierne diei ꝓpici⁹ itue re ⁊ eccl'iaȝ tuā ꝯtinua fac celebritate letari: vt intercessiōe vti prisci martyrꝭ tui oīȝ i te credētiū vota ꝑficias. p d. Ad mat. ix. l. j.

S Anctus igit' egidi⁹ natiōe grec⁹: a ꝑclaris parētib⁹ originē duxit. Docili quoqȝ puero doctores sūmos sciētia i breui superanti gr̄a dei nō defuit: ei⁹ vitā oi morū honestate pornās. Quadā vo die dū ad eccl'iam ꝑgeret: cuidaȝ egro tunicā suā tribuit: q̄ indut⁹ eger ꝓtin⁹ sanitatē accepit. Tu.

Q uidā etiā a serpēte ꝑcuss⁹ l. ij. tumente cute: fatebat' sese morti ferū vir⁹ recepisse. Quē vir dei fusa orōe: sanitati restituit. Quēdā vo demoniacū totā eccl'iam i die dn̄ica ꝑturbantē: a demonio libe

Q uūqȝ mira gesta lau l. 3. rauit. dū ꝑconia seqrent': ꝓptā patriā deserens trāsfretauit mare: et ad quēdā locū iuxta rodanū fluuiū vbi erat antrū / iuxta cui⁹ itroitū fōs pura aq̄ scaturiebat / ꝑuenit. Medie l'c. de scō ꝑsco: nisi qn̄ hoc fes. i do. ꝯtige. Et quotiēscūqȝ fiunt med. l'c. de. s. ꝑsco: sp dn̄r v. ⁊ R. de. ij. noc. vni⁹ mr. i eccl'ia sarꝫ scdȝ q̄ notat' Crede michi in hoc eodē festo. Tres vltie l'c. legāt' de ꝓpetate sci egidij sine expo. euā.

T Riēnio igit' mansit l. vij. hoib⁹ icognit⁹: solis herbis ⁊ aqua cōtentus. Excepto q̄ dn̄s ei quandā ceruā ꝑparauit: q̄ ei lactis alimonia ꝑbebat. Quā venatores regꝭ sagittare volētes virū dei i brachio grauit' vulnerauerūt. Rex vero hoc itelligēs: ab eo veniā petijt ⁊ obtinuit. l. viij.

Q uūqȝ virū dei rex frequēter visitaret: monitu ei⁹ duas eccl'ias fabricauit / ꝯgregatisqȝ ibidē viris multꝭ sub regula monachali deo famulaturꝭ: egidi⁹ licȝ ab iitio renitēs abbas illis ꝑficit': nō m'lto post sacerdotij diademate hono-

Q ui⁹ fama ad karo- (rat⁹ l. ix. lū regē frācorū delata: ipm ad se vocatū rogauit vt ꝓ se oraret. Feceratqȝ quoddā turpe facin⁹: qd nemi vnq̄ nec ipi sctō ausus fuerat cōfiteri. Proxia dn̄ica dū vir sctūs in missa ꝓ iā dicto rege oraret: angel⁹ dn̄i sup altare cedulā posuit: i qua scriptū erat ipȝ regꝭ pctm̄: ⁊ egidij ꝑcib⁹ hoc ei esse dimissū / si penitēs tm̄ ab illo desisteret. Post hec vir scūs ad monasteriū rediēs: ꝯfirmatꝭ i dei militia frib⁹ monasterijqȝ reb⁹ dispositꝭ: i dn̄o obdormiuit. Tn̄ si hoc fes. i do. ꝯtige. fiat totū serui. de do. et nichil de. s. prisco: ꝑter mēo. i ipa do. Festū vo scti egidij differat' i crastinū ꝓpt' iceptionē hys. ⁊ tūc legant' sex prie l'c. de ꝓpetate scti egidij: ⁊ tres vltie l'c. d expo. euā. Nemo accēdit lucernā. Et cetera

de cōibus̄ 2fes. ₇ ab. ¶ Trāslatio sctī cuthberti epī. Oratio

Presta nobis q̄s oīps ₇ misericors deus: vt q̄ btī cuthberti 2fessoris tui atq₃ pōtificis trāslatiōis diē veneramur: p ipsius suffragia pietatis tue sup bñficia 2seq̄mur. p. Ad mat. ix. l. fiāt q̄ sequūt de alio fes. nisi facte fuerit in. xl. tūc fiāt hic. iij. lc. de cōt. ₇ lui. du. ₇c. d cōt

Bone ido vni 2f. ₇ pōt. l. j.

Bis adolescēs cuthbertus cū q̄dā die iter pueros luderet: q̄dā puer q̄si triennis ei occurrit/ ₇ cū lacrimis sibi ait. O sctissime ātistes cuthberte nō decet te int pueros ludē: quē dñs magr̄3 maiori natu destiauit.

Audiēs l. ij. bus puer cuthbertus hec: rediēs domū stabilior ex illo tpe eē cepit. Et relictis scl̄i rebus mōasterialē disciplinā subijt Qui cū suscipiēdo 2 officio deseruiret: āgeluz dñi suo (vt officio

Quadā l. 3. fert.) suscepit officio die dū iuuenē quēdā domū igredi coegisset: pedesq₃ eius lauasset: ₇ aquā lauādis manibus dedisset. panē ad vescēdū deferre voluit: s₃ rediēs hospitē nō iuenit. Circūspiciēs aūt vestigia eius quo ijsset: nul

Stupefactus l. 4. la penitus iuēit igit vidit supra mēsā tres panes calidos isoliti cādoris: ac mire suauitatis: ₇ dixit. Cerno q̄ āgelus dei sit: quē suscepi. Quo viso maiorē ex hoc virtutibus operā dedit. l. v.

Multis igit v̄tutibus p̄dit9 ad epatus culmē licz iuitus assūptus ē. Qui cū p̄ochiā suā circuiret: et v̄buz dei p̄dicaret: vxorē cuiusdā comitis p̄ximā morti: a comite rogatus in noie dñi aspsiōe aq̄ bñdicte plene sanatā reddidit marito suo. l. vj.

Alio quoq₃ tpe veniēs q̄dā lōge egritudis acerbitate tabefactus ad eū accessit. Dataq₃ sup eū bñdictiōe repulit pestē: quā medicorū manus pigmētorū cōpositiōe

Ad quoddā etiā l. 7 nequerat. mōasteriū veniēs dū meridianā q̄etē sitire se diceret: aq̄ eius palato vinū sapiebat. Fr̄es ergo astātes ₇ ide bibētes/ mirabāt adiuicē dicētes: se nūq̄ melius vinū bibisse.

Duobus ānis i regimie epali trāsactis: sciēs i spū vir dñi cuthbertus appropinq̄re diē sui trāsitus abiecit pondus cure pastoral. Atq₃ ad dilectū hēmitice cōuersatiōis agonē q̄ tocius remeare curauit: q̄tenus inolita sibi sollicitudis mūdane spieta liberior p̄sce 2pūctio

Cūq₃ l. 9. nis flāma 2sumeret. duos fere mēses i deserto q̄etis exultatōe trāsisset: subito arreptus ifirmitate q2 tribus ebdomadis 2tinuis eadē ifirmitate decoctus fr̄ibus suis i dei seruitio 2firmatis: exitū suū dñici corpis susceptōe muniuit. Et erectis i celū oculis: spm̄ exalauit. Cetera d cōibus̄ 2f. ₇ pō.

Si hoc fes. nō celebratū i. xl. i do.

eue. differat i crastinū: ꝛ tūc ad. j. vš. de scō cuthberto fiat mēo. de scō bertio abbate. ā. Simila do. ꝟ. Iustū dedu. oro. Oṗs sēpiťne deꝰ. Et tunc fiāt medie lc. de eodē: vcꝫ Egregiꝰ vir dei. cū ꝟ. ꝛ ℞. de. ij. nocť. vniꝰ ꝯfes. ꝛ ab. Et post ṗm. Bñꝰ. fiat de eo mēo. cū hac ā. Iste est q̄ añ deū mag. ꝟ. Iustꝰ vt pal. oro vts. ¶ Scti bertini abbatꝭ. oro.

O Mṗs sēpiťne deꝰ q̄ mirabilit fulges i electꝭ tuis quos te hitatoꝛe gl'ificare voluisti: da nobis q̄s bti bertini ꝯfessoꝛis tui atqꜫ abbatꝭ ita digne solēnia venerari: vt eiꝰ suffragātibꝰ meritꝭ tēplū tuū mereamur fieri. p. Ad matuť. iij. lc. cū nocť. lc. j.

E Gregiꝰ vir dei bertinꝰ abbas post bti audoeni obitū multꝭ in dei seruitio vixerat ānis. Cui vāqꜫ mōacho꜍ a dño sibi creditā sub districte regl'e iugo mēte sollicita custodiebat: sciēs q꜍ scribiť Cui plꝰ cōmittiť plꝰ ab eo exigiť. Largiꝰ igiť bono꜍ operū lc. ij. retributoꝛ: almificis eū ꝟtutibꝰ gl'ificauit: de q̄bꝰ pauca dicemꝰ. Quidā de equo cadens supꝛa petrosaꝫ coꝛruit terrā multisqꜫ eiꝰ i coꝛpoꝛe collisis mēbꝛis femoꝛeqꜫ cōfracto: moꝛtē sibi adesse putabat. Cui vir dei modicū vini bñdicti transmisit: quo hausto mox sanus effectꝰ est. Nō multo post bertinꝰ migrauit ad xp̄m. lc. iij.

Quidā de lōgiqua terra qui audiēdi ꝛ ābulādi vsū amiserat: duobus initēdo fustibꝰ multꝭ pagratis scto꜍ locis: tādē ad sepulchꝛū bti bertini ob gr̄am recuperāde sanitatꝭ pueīt. Et fctā oꝛōe cū lachꝛymis nocte resurrectiōis dñice i p̄sētia fratruꝫ diuia psallētiū sanitati restituťꝰ est. Nō dicať ṗ. Te deū. Et cetera de cōi vniꝰ ꝯfe. ꝛ ab. ¶ In vig. nati. btē marie ꝟg. Quacūqꜫ fer. extra dñicā hec vigi. ꝯtige. sēp fiat plenū seruī. de scā maria. Et nichil fiat de vigi. nisi tm̄ ieiuniū i ecclia sa꜍. Ad. j.

Dei genitrix ꝟgo sēp maria (vel. ā. itercede p nobis dep̄camur. ṗs. Laud. pue. ā. Btā pgenies vñ xp̄s natꝰ est ꝙ gl'iosa ē ꝟgo q̄ celi regē genuit. ṗs. Laudate. do. o. gē. ān. Sctā maria ꝟgo itercede p toto mundo q꜍ genuisti regē oꝛbis. ṗs. Lauda aia mea dñꝫ. ān. Sub tuā ptectōeꝫ ꝯfugimꝰ vbi ifirmi accepeřt ꝟtutē: ꝛ pṗť hoc tibi psallimꝰ dei genitrix ꝟgo. ṗs. Laud. do. q̄m bo. ā. Btā dei gēitrix maria virgo ppetua tēplū dñi sacrariū spūs sci sola sine exēplo placuisti dño iesu xp̄o: oꝛa p populo iteruenī p clero itercede p deuoto femineo sexu. ṗs. Lauda ihrl'ꝫ. cp̄m.

E Go q̄si vitꝭ fructificaui suauitatē odoꝛis et floꝛes mei fructꝰ honoꝛis ꝛ honestatis. ℞. Stirps iesse. pꝰ. Aue marꝭ. ꝟ. Sctā dei gēi. ā. Natitas tua dei gēitrix ꝟgo gaudiū ānūcianit vniuerso mūdo: ex te

Eccl. 24.
3

eẽ ort⁹ est sol iusticie xp̃s de⁹ noster: q̃
soluẽs maledictionẽ dedit bñdictionẽ:
& ɔfundẽs mortẽ donauit nobis vitam
sempiternã. ps. Mag. Oro.
Supplicationẽ seruoꝝ tuo
rũ de⁹ miserator exaudi: vt q̃ i na
tiuitate dei genitricis & vgis cõ=
gregamur: ei⁹ itercessionib⁹ a te
de istãtib⁹ ꝑiculis eruamur. Per
eũdẽ. Ad ɔpl. ã. Btã mater & inupta
vgo gl'iosa regina mũdi: itercede ꝓ no
bis ad dñz. ps. Cũ iuo. cp. Tu i no.
hy⁹. Saluator mundi. ℣. Custodi
nos. ã. Glorificam⁹ te. ps. Nũc di.
Hoc ɔpl. nõ mutat̃ ꝑ totas oct. ni
si i exaltatiõe scte cruc3. Ad mat.
inuit. Corde & voce simul xp̃z regẽ ve
neremur: Uirginis & m̃ris iubilet̃ no=
bilis ort⁹. ps. Ueñ. hy⁹. Quẽ terra.
In. j. noc. ã. Hodie nata est btã vir=
go maria ex ꝓgenie dauid: ꝑ quã salus
mũdi credẽtib⁹ appuit. ps. Dñe dñs.
ã. Btissime vgis marie natiuitatẽ de=
uotissime celebrem⁹: vt ipa ꝓ nobis in
tercedat ad dñz iesuz xp̃m. ps. Celi eñ.
ã. Dũ nata est vgo sacratissima: tũc il
luminat⁹ est mũd⁹/ stirps btã/ radix sctã:
& bñdict⁹ fruct⁹ eius. ps. Dñi est t̃ra.
℣. Sancta dei genitrix. Lc. j.

Approbate cõsuetudis est
apud xp̃ianos sctõꝝ patruz dies
natalicios obseruare diligẽter: &
tũc ꝑcipue virtutes eoꝝ assigna=
tas lr̃is i ecclesia recitare ad dei
laudẽ: ex cui⁹ mũere sunt/ & ad in
strumẽta minorũ. Inter oẽs san
ctos memoria btissime vgis ma=
rie eo frequẽti⁹ agit̃ atq3 festiu⁹:
quo maiorẽ gr̃az apd deũ credit̃
iuenisse. ℟. Hodie nata est btã vgo
maria ex ꝓgenie dauid: ꝑ quã sal⁹ mun
di credẽtib⁹ appuit: Cui⁹ vita gl'iosa lu
cẽ dedit sclo. ℣. Btissime vginis marie
natiuitatẽ deuotissime celebrem⁹. Cu.

Unde post alia q̃dã ipsius Lc. ij.
antiq̃ora solẽnia nõ fuit ɔtẽta de
uotio fideliũ: q̃n natiuitat3 ei⁹ so
lẽne supadderet hodiernu3. Hac
itaq3 die peculiarit̃ in ecclia reci=
tãd⁹ esse videret̃/ liber ille q̃ de or
tu ei⁹ atq3 vita script⁹ iueniebat̃:
si nõ iudicassent eũ pr̃es iter apo
cripha numerandum. At q̃m ma
gnis ac sapiẽtib⁹ vir3 ita visũ est:
nos alia q̃dã: sed nõ aliena legen
tes: ecclesiasticũ morẽ debit3 offi=
cijs exequamur. ℟. Btissime vgis
marie natiuitatẽ deuotissime celebre=
mus: Ut ipa ꝓ nobis itercedat ad dñm
iesuz xp̃m. ℣. Cũ iocũditate natiuitatẽ
beate marie celebremus. Ut. Lec. iij.

Beata igit̃ dñi mr̃/ & ꝑpetua vir
go maria: priusq̃ nasceret̃ oracu
lis enunciata est/ & designata mi
raculis. Nata vero ꝓgenie diui
nit⁹ ordinata priuilegio virtutũ
isignis enituit: saluatorẽ edidit.
A quo gl'ificata i celo: nunq̃ ter=
rigenis patrocinari desistit. ℟.
Stirps iesse virgã pduxit virgaq3 flo
rẽ: Et sup hũc florẽ requiescit sp̃us al=
mus. ℣. Uirgo dei genitrix vga ẽ: flos

fili⁹ ei⁹. Et. Glia. Requiescit. In .ij. noc. a͞. Hodie nata est btā ỽgo maria ex semie abrahe: letanᵗ archāgeli: exultāt oēs scti: ⁊ ꝯgaudet oīs mūdus. ꝟs. Eructa. a͞. Dignū nāqȝ est: vt ei cū sūma deuotiōe famulemur: ꝑ quā nobis ỽgitatis insignia pullularūt. ꝟ. De⁹ nr̄. a͞. Bñdicta ⁊ venerabilꝭ est sctā maria ỽgo dei genitrix: cui⁹ natiuitatē celebrem⁹ vt itercessio ipsi⁹ sit ꝑ nobis ad dn̄m. ꝟ. Fūdamēta. ꝟ. Post ptū.

Propositionē sequatᵣ L.iiij ordie suo narratio. Iāqȝ referam⁹ vnū de ꝓtaxatis oraculis: ac deinde paucis expediam⁹. Dixit etern⁹ ad veterē: de⁹ ad serpētē. Inimicitias ponā iter te ⁊ mulierē: ⁊ semē tuū/et semē illi⁹. Ipa ꝯteret caput tuū. ℟. Natiuitas gl'iose ỽgis marie ex semie abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid Cui⁹ vita iclyta cūctas illustrat ecclesias. ꝟ. Cum iocūditate natiuitatē btē marie celebremus. Cui⁹ vita. Lec. v.

Quid ē frēs i hoc loco serpētis caput ꝯterere: nisi pricipalē dyaboli suggestionē: idest ꝯcupiscentiā resistēdo supare. Si ergo q̄ratᵣ q̄nā mlier huiusmōi victoriā opata sit: pfecto nō repitᵣ i linea gn̄atiōis hūane: donec ꝑueniatᵣ ad illā: de qua nunc agim⁹ sctāꝝ sctām. Tu. ℟. Natiuitas tua dei genitrix ỽgo gaudiū ānūciauit vniuerso mūdo. Ex te em̄ ort⁹ est sol iusticie xp̄s de⁹ nr̄: q̄ soluēs maledictionē dedit bn̄dictionē: ⁊ ꝯfundēs mortē donauit nobis vitā sepiternā. ꝟ. Felix nāqȝ es q̄ sola genitricꝭ dignitatē obtinuisti: ⁊ ỽginalē pudicitiā nō amisisti. Ex te. L. vj.

Et si iterrogetᵣ i quo serpētꝭ caput vel ipa ꝯtriuerit: nimirū i eo ꝙ ỽginitatē simul ⁊ hūilitatē sacrificauit deo. Virginitate nāqȝ seruata ꝓbatᵣ extinxisse ꝯcupiscētiā carnis: hūilitate q̄ facit pauperē spū ꝯcupiscētiā mētꝭ. Tu. ℟. Ad nutū dn̄i nr̄ꝫ ditātis honorē Sicut spina rosaꝫ genuit iudea mariā. ꝟ. Ut vicīū virt⁹ opiret gr̄a culpā. Sicut. Gloria. Si. In .iij. noc. a͞. Natiuitas est hodie sctē marie ỽgis: cui⁹ pulchritudinē respexit de⁹ ⁊ visitauit hūilitatē suā ꝟ. Cātate. i. a͞. Ista ē speciosa electa a dn̄o cui⁹ natiuitatē celebrem⁹ vt ipa ꝑ nobꝭ intcedat ad dn̄ꝫ deū nr̄ꝫ. ꝟ. Dn̄s reg. exᵣ. a͞. Felix nāqȝ es btā ỽgo maria: q̄ ⁊ genitricꝭ dignitatē obtinuisti ⁊ ỽgialē pudicitiā nō amisisti. ꝟ. Cātate ij. ꝟ. Speciesa. Tres vltie lc. legantᵣ i cappis sericis. Initiū sctī euā. scd̄ꝫ mat. Mat. i.

Liber gn̄atiōis iesu xp̄i filij dauid: filij abrahā. Etc. Om̄. ve. be. pbri Prefatōeꝫ tott⁹ opis ꝑmisit L. 7 de quo dictur⁹ erat: idest de xp̄o ꝑ quē ascēdit ad dauid: cui dictū est. De fructu vētrꝭ tui: ponā sup sedē tuā. Et a dauid vsqȝ ad abrahā: cui ꝑmissū ē. In semie tuo bn̄dicentᵣ oēs gētes tre: ad quē fuit pricipiū ꝑmissiōis. ℟. Btā ꝓgenies

vñ xp̄s nat⁹ est: o ꝙ gl'iosa est v̄go Que celi regē genuit. V. Felix certe ⁊ oi lau de dignissima sacra v̄go maria. Que.

Ideo posuit eū euāgelista pricipiū narratōis sue: ⁊ p singulas genealogias descendit ad xp̄z: vt i eo/ idest i xp̄o series gn̄atiōis termiaret. Ideo i xp̄o iitiū libri sciptebat: q2 ille ē pricipiū salutis nr̄e ⁊ finis: id est pfectio etne btitudis. L. viij. R. Corde ⁊ aio xp̄o canamus gl'iaz: In hac sacra solēnitate pcelse gēitricꝫ dei marie. V. Mēs iunū ꝯgregati collaudem⁹ dn̄z iesū xp̄m. In L. ix.

Nā ⁊ moyses librū creatōis celi ⁊ tre se scripsisse testat: i quo pituri hois origiez teruerat. Mathe⁹ librū gn̄atōis iesu se eē scripturū pmisit: i quo sal⁹ gn̄is hūani ostēderet/ q̄ i noīe iesu sonat: q2 iesus saluator interp̄tat. R. Solē iusticie regē paritura sup̄mū Stella maria marꝫ Hodie pcessit ad ortū. V. Cernere diuinū lumē gaudete fideles. Stella. Gl'ia. Hodie. Infra oct. i ordie responsorior̄ ibidē quotidie dicēdorū loco. iij. vj. et. ix. R. dicūt ista tria subseq̄ntia. R. fer. p ordinē: p̄terꝙ i dn̄ica: i qua dn̄r alia R.

Gl'iose v̄gis marie ortū dignissimū recolam⁹: Cuius dn̄s hūilitatē respiciēs Angelo narrāte ꝯcepit redēptorē mūdi V. Hodie nata ē v̄go maria ex pgenie dauid. Cui⁹. Gl'ia. Ange. R. Regali ex pgenie maria exorta refulget: Cui⁹ p̄cibus nos adiuuari Mēte ⁊ sp̄u deuotissime poscim⁹. V. Corde ⁊ aio xp̄o canam⁹ gloriā i his sacris solēnijs pcelse genitricꝫ dei marie. Cui⁹. Gl'a. Mēte. R. Natiuitas ē hodie scē marie v̄gis cui⁹ vita iclyta cūctas illustrat eccl'ias Que sola fuit digna portare dn̄m iesū xp̄m. V. Ipa em̄ quasi syd⁹ eximiū interfluct⁹ scl'i labētis gr̄a priuilegii sp̄alis effulsit. Que. Gl'ia. Que. V. Ora p nobis scā. In lau. ā.

Natiuitas est hodie scē marie v̄gis: cui⁹ vita inclyta cūctas illustrat eccl'ias. p̄. Dn̄s reg. ā. Natiuitas gl'iose v̄ginis marie ex semie abrahe/ orta de tribu iuda/ clara ex stirpe dauid. ps. Iubil. ā. Regali ex pgenie maria exorta refulget: cui⁹ p̄cibus nos adiuuari mēte ⁊ sp̄u deuotissime poscim⁹. ps. De⁹ de⁹. ā. Corde ⁊ aio xp̄o canam⁹ gl'iaz i hac sacra solēnitate pcelse genitricis dei marie. p̄. Bn̄dicite. ā. Cum iocūditate natiuitatē btē marie celebrem⁹: vt ipa p nobꝫ īter cedat ad dn̄z iesuz xp̄m. p̄. Laudate. Cp̄. Ego quasi. hy⁹. O gl'iosa femina. V. Elegit eā de⁹. ā. Natiuitatē hodiernā ppetue v̄ginis genitricis dei marie solēniter celebrem⁹/ qua celsitudo throni pcessit all'a. ps. Bn̄dict⁹. ōro. Supplicationē seruor̄ tuorum. Ad. j. ā. Natiuitas. p̄. Deus in noie. ān. Gratias. ps. Quicūqꝫ vult. Ad tertiā. ān. Natiuitas glo. p̄. Legem pone. Cp̄. Ego quasi. R. Sancta dei genitrix. V. Post partum. ōro. Supplicationē. Ad. vj. ān. Regali. ps. Defecit. Capl'm.

Eccl. 24. Transite ad me oēs q̄ cōcupiscitꝭ me: ⁊ a gñationibꝰ meis īplemini: spūs em̄ meꝰ sup mel dulcis/ et hereditas mea sup mel ⁊ fauū. ℞. Post ptū. ℣. Speciosa fa. Ad. ix. ā. Cū iocūditate. ꝓ. Mirabilia. cꝑꝫ

Eccl. 24. Qui audit me nō cōfundet: ⁊ q̄ opant in me nō peccabūt: et q̄ elucidāt me vitā etnā habebūt. ℞. Speciosa. ℣. Elegit eā. Supradictꝰ ordo horaꝝ seruet quotidie p oct. nisi in die exaltatiōis scte crucis. Ad. ij. vs. ā. Natiuitas tua. ꝓl. Dixit dñs Cōfitebor. Beatꝰ vir. De pfundis, Memēto dñe. Et dicātur hi pl. ad vs. quotidie cū pdicta ā. p oct. q̄n agit de oct. Cꝑ. Ego q̄si. ℞. Solem iusticie. pro hym. dr sequētia Letabūdꝰ. vs. i assūptiōe. ℣. Elegit eā. ā. Gl'iose vgīs marie ortū dignissimū recolamꝰ: cuiꝰ dn̄s hūilitatē respiciēs angelo narrāte ꝯcepit redēptorē mundi all'a. ꝑs. Mag. orō. Supplicationē. Ad has vs. nulla fiat mēo. de sctō gorgonio i audiētia: nec etiā sub silētio. Quotidie ifra oc. nisi i dñica hoc mō dr seruit. pter ℣. vl ℞. ⁊ ā. sup Bñꝰ et Mag. q̄ mutant. ¶ Scda die ifra oc. ad mat. iuit. In honore. ꝓ. Vent. hyꝰ Quē tra. ā. Bñdicta tu. ꝓ. Dñe dñs nr. ⁊ cete āe. q̄ sequūtur cū suis pls. sicut i ꝯmēo. eiusdem. ℣. Sctā dei ge. Lctō. j.

Beata igit maria prīcipali suggestione victa dyaboli: viciosum eiꝰ caput virtutꝭ pede cōtriuit. Nō tātū hoc loco: ſꝫ eo q̄ maxime triūphauit: quo de sua mūdissima carne corporata sapiētia vicit vsq̄quaqꝫ maliciā: attigēs a fine vsqꝫ ad finē fortit/ ⁊ disponēs oia suauit. Tu. ℞. Hodie nata. l. ij

Hec est ergo mlier: ad quā diuinū illud intēdebat oraculū. Hāc q̄ñqꝫ nasciturā innuebat: hāc singulariter itimabat. Expedito q̄ paucis oraculo: vnū quoqꝫ de miracul absoluat. Tu. ℞. Btissime vgis marie. l. iij.

Accepte sūt a sctō moyse singule vge de singulis tribubꝰ israel: noibus eaꝝ inscripte iubēte deo/ et posite sūt in tabernaclo eiꝰ. Inter quas vna q̄ fuerat aarō: iuēta ē sequēti die germinasse/ floruisse/ ⁊ frōduisse/ ac pepisse amigdala. ℞. fer. scd ordinē. ℣. Ora p nobꝭ. In lau. hec sola ā. Natiuitas. ꝓ. Dñs reg. cꝑꝫ Ego q̄si. hyꝰ. O gl'iosa fe. ℣. Elegit eā. ā. Dei genitrix. ꝓ. Bñꝰ. ⁊ alie āe. q̄ sequūt de hysto. dicant ifra oct. ad Bñꝰ. ⁊ Mag. orō. Supplicatōēꝫ. Mēo. de scō gorgonio mar. ā. Nisi granū. ℣. Iustꝰ ger. orō.

Sanctꝰ martyr tuꝰ dñe gorgoniꝰ sua nos q̄s intercessione letificet: ⁊ pia faciat solēnitate gaudē. p. Nulla die ifra istas oc. fiat mēo. de cruce/ nec de oibꝰ sanctis: q2 sunt oct. cū regi. cho.

Ad.j.ā.Natitas.ꝓ.De⁹ i no.ā.Te
turre.ꝓ.Quicūqꝫ.Ad.iij.ꝛ ad alias
hor.oia fiāt sicut i.j.die ꝑnotatū
est.Ad vs.ā.Natiuitas.ps.Dixit
do.cꝫ.Ego q̄si.hy⁹.Aue mar3.v.
Elegit eā.ā.Btā ꝓgenies.ꝓ.Mag.
oro vts.Hoc eodē mō dicāt mat.
hore ꝛ vesp.ꝑ totas oct.nisi in do.
ꝑter R.ꝛ v.ad mat.ꝛ āe.sup ꝓ.
Bn⁹.ꝛ Mag.q̄ mutāt.¶ Tertia
die.Sctā dei gēitrix ṽgo.L.j.
Sciens ergo dñs hoc opus
suū magni esse mysterij:iussit ser
uare ṽgā ad monumētū.Moue
bant eni filij isrl ꝑsētia virge sol
licite q̄rere:qd significaret tā mi
rabile factū.R.Natitas g'iose.L.ij
Quod lōge post aptre ꝓgēs di=
uinus ysaias:egredie iquit vir=
ga de radice iesse:ꝛ flos de radi=
ce eius ascēdet:ꝛ requiescet sup eū
spūs dñi.R.Natiuitas tua.Lc.iij.
Ad hec ṽba tācꝫ auditores ei⁹
dicerēt.O pbr ysaia obscure loq̄
ris.Dic nobis q̄s ipam rē mani=
feste.Adiecit claritatē ꝛ ait.Ecce
ṽgo ꝯcipiet ꝛ pariet filiū:ꝛ voca
bit nomē eius emanuel.Tu.R.
fer.scdm ordinē.Cetera oia vts.in
ij.die.sup ꝓm.Bnd⁹.ā.Sctā ma=
ria.Ad.ij.vs.oia fiāt vts.i.ij.die
ꝑter ā.sup ꝓ.Mag.ā.Sub tuā ꝓ=
tectionē.Mē.de mar.ꝑtho:ꝛ ia=
cīcto.ā.Gaudēt i cel.v.Letami.oro
Beatorꝝ martyrꝝ tuorꝝ ꝑthi
ꝛ iacīcti nos q̄s dñe foueat
ꝓciosa cōfessio:ꝛ pia iugiter iter=
cessio tueat.Per dñz.¶ Quarta
die.v.Speciosa fctā.Lec.j.
Filiū quocꝫ virginis/idest
emanuelē ꝓclare describēs ysai=
as:puer inq̄t nat⁹ est nob3:ꝛ fili⁹
dat⁹ est nobis.Et vocabit nomē
ei⁹ admirabilis/ꝯsiliari⁹/de⁹ for=
tis pater futuri seculi:princeps
pacis.Tu.R.Beata ꝓgenies.L.ij.
Multiplicabit ei⁹ ipiū ꝛ regni ei⁹
nō erit finis.Nō ergo deus desi
gnauit miracl'o hoc a secret3 ysai
as ꝓdidit vaticinio.Et qd vates
cecinit:cōsequēter rei exit⁹ exō=
probauit.Tu.R.Corde ꝛ aio.L.3.
Nā sicut illa virga sine radice
quolibet nature vsu artisue ad=
minicula fructificauit:ita virgo
maria sine ꝯiugali opere filiū ꝓ=
creauit.Filiū sane flore designa
tū ꝛ fructu flore ꝑpt speciē:fru=
ctu ꝑpt vtilitatē.R.fer.scdz or=
dinē.Hac die ꝛ ceteris seq̄ntib⁹ die
bus ifra oct.dicūt āe.de noc.scilz
Hodie nata.vts.in p'mo noc.ꝛ alie
āe.q̄ sequūt sup ꝓ.Mag.ꝛ Bn⁹.
nisi i dñica.Mē.de mar.ꝑtho ꝛ
iacincto.oro vts.Sequētib⁹ ṽo
dieb⁹ ifra oct.seruet ordo de v.ꝛ
R.ad mat.q̄ i ꝓcedētib⁹ trib⁹ die
bus:si dies dñic⁹ nō iteruenerit.
Nata est ¶ Quīta die.Lc.j.
Nā igit btissima ṽgo maria:
sicut legim⁹ pr e nazareno:matre
bethleemita:quas vrbes xpi na=

tiuitatibel cõuersatiõi destiatas esse pphete nõ tacuerũt. Tu. R. ij.

Descẽdit autẽ ab radice illi⁹ filius pclari abrahe: cui supna p=missa fuerat bñdictio oim gẽtiũ in semine suo. Et ab stirpe dauid quẽ de⁹ ppter notã sibi pbitatez egregia laude sublimauit dicẽs. Inueni virũ scdm cor meũ. R. iij.

De regali nẽpe tribu simul & sacerdotali duxit originez: q̃ sũmũ regẽ atq̃ põtificẽ erat paritura. Nõ tñ hec idcirco dixerimus: q̃ dñs q̃ pctõres vocare venerat: dedignat⁹ sit mr̃ez suã pctõres hr̃e cognatos: iter quos speciosa velut iter spinas liliũ appereret. Tu.

Hec itaq̃ ¶ Sexta die. R. j. electa et isignis iter filias nõ fortuitu q̃dez aut solo placito parẽtũ vt pleriq̃: sz dina dispẽsatõe nomẽ accepit ita vt ipa quoq̃ vocabuli sui figura magnũ q̃ddã inueret. Interptat̃ eni maris

Quid ergo misticũ (stella R. ij. iterptatio gerat: p similitudinẽ ostẽdam⁹. Nautis q̃ppe mare trãseũtib⁹ notare op⁹ est stellã haud lõge a sũmo celi cardie choruscãtẽ: & ex respectu illi⁹ estimare atq̃ dirigere cursuz suũ: vt portũ destinatũ apprehẽdere possint. R. iij.

Simili modo fr̃es oportet vniuersos xp̃icolas iter fluct⁹ huius seculi remigãtes: attẽdere maris stellã hãc/ id est mariã: q̃ sũmo rerũ cardini deo pxima est: & respectu exẽpli ei⁹ cursũ vite dirigere. Q̃d si q̃s fecerit nõ iactabit̃ vane glie: nec frãget̃ scopul' aduersorũ nec absorbebit̃ scyllea vorągine voluptatũ: sed psspere veniet ad portũ q̃etis et̃ne. Tu. ¶ Si dies dñic⁹ ifra oct. añ festũ exaltationis sctẽ crucis ɔtigerit: totũ fiat seruitiũ de scã maria hoc mõ. Ad p̃rias ves. ã. Natiuitas. ps. Dixit dñs. cp. Ego quasi. Nõ d̃r R̃. y⁹. Aue maris. Idẽ cãt⁹ d̃r sup hunc hym. ad vtrasq̃ ves. dñical. ifra octa. & in oct. sicut in p̃ria die. ꝟ. Sctã dei gẽitrix ã. Natiuitas tua. ꝟ. Magnificat Supplicatõez. Oõ. de dñica & de trin. & pces. fiat ãte crucẽ: nisi aliqua dñica oĩno differat̃. In reuertẽdo de oib⁹ sctis ãn. Saluator mũdi. ꝟ. Letamini. Oõ Infirmitatẽ. Ad mat. tota d̃r hymno. sicut i p̃ria die absq̃ R̃. Solẽ iusti. & absq̃ R̃. Stirps iesse. R̃. aũt R̃. erit. Ad nutũ do. tũc loco R̃ iorũ Stirps iesse. & Ad nutũ dñi. dicũt duo

Alleluia. fiet. suo ordine. R. j.

Abrahã aũt genuit ysaac: ysaac aũt genuit iacob. Spũalit̃ p hos p̃triarchas ad nr̃am salutẽ xp̃s veniẽs i mũdũ: & horũ oĩz in seipo gerẽs officiũ: i eorũ iterptatione nominũ nostrã voluit designare salutẽ. R̃. Hodie nata R. ij.

In abrahã: q̃r ipe est pater oim credentiũ: atq̃ oibus clamare li-

citũ est et dicere abba pater. In ysaac: q2 gaudiũ est oim fideliuz de quo angel9 cecinit. Ecce annũcio vobis gaudiũ magnuz: quod erit omi pplo. ℟. Btissime. lec. iij.

In iacob supplantator: q2 ipse subneruauit et cõtriuit dyabolũ vastatorẽ hũani gñis: et vasa ei9 dirupit. Moralit quoqꝫ iterptationes nominũ ad nostrã edificationẽ ptinere multis modis noscunt. ℟. fer. scdm ordinẽ. l. iiij.

Sicut xps vbiqꝫ nre salutis gerebat causã: ita ꝛ ptriarcharũ nomia nostrũ designãt pfectũ. In abrahã vt patres simus multaꝝ virtutũ: et hereditario iure multiplicationẽ bonoꝝ possideamus Tu. ℟. Natiuitas gloriose. Lec. v.

In ysaac: vt gaudiũ habeamus in dño: iuxta apłm. Gaudete in dño sẽp: iterũ dico gaudete. In iacob: vt supplãtatores simus viciorũ nroꝝ ꝛ carnaliũ desideriorũ: ac dyaboli potestatẽ: imo sub pede calcem9. ℟. Natiuitas. l. vj.

In iuda: vt ꝓueniam9 faciẽ dñi in ꝯfessiõe ꝛ cõfiteamur noi ei9: ꝛ laudem9 eũ i scła scłoꝝ. In phares vo: vt diuidam9 nos ab ipiis actusqꝫ nros ab eoꝛũ societate secernam9. Tu. ℟. fer. scdz ordiez

Lu. xi In illo tpe: Scdz lucã. xi. Loquẽte iesu ad turbas: extollẽs vocẽ qdã mulier de turba: dixit illi: btũs vẽter q te portauit ꝛ vbera q suxisti. Et reliq. Omelia venerabilis bede pr̃sbyti. lec. vij.

Magne deuotõis ꝛ fidei hec mulier ostẽdit: q scribis et phariseis dñm tẽtãtib9 simul ꝛ blasphemãtib9 tãta ei9 icarnationẽ p2e oib9 cognoscit sinceritate: tãta fiducia ꝯfitet: vt ꝛ pr̃sẽtiũ pcerũ puocet calũniã: ꝛ futuroꝝ ꝯfũdat hẽticoꝝ pfidiã. ℟. Btã pgẽies. l. viij.

Nã sicut tũc iudei spũs sc̃ti opa blasphemando verũ cõsubstãtiã lẽqꝫ pr̃i dei filiũ negabãt: sic heretici negãdo mariã semp ṽginẽ: q spũssc̃ti operãte virtute: nascituro ex humanis mẽbris vnigẽito deo carnis sue materiã ministrasse veruz cõsubstãtialẽqꝫ matri filiũ hois ꝯfiteri nõ debere dixerit. ℟. Sed si caro ver (Corde ꝛ aio. l. ix bi dei scdz carnẽ nascẽtis a carne virginis matris pnũciat extranea: sine causa vẽter q eũ portasset: ꝛ vbera q lactasset btificarent. Qua eni cõsequẽtia ei9 lacte credat nutrit9: cui9 semie negat esse cõcept9? Cũ ex vni9 eiusdẽqꝫ fontis origie secũdũ phisicos vterqꝫ liquor emanare probet. Tu. ℟. Ad nutũ dñi. In laud. vna sola ãn. dicat. cp. ꝛ cetã sicut i. j. die. Ad. j. ꝛ ad alias hor. oia fiant sicut infra octa. Ad. ij. ves. oia fiãt sicut i. j. die: pter ℟. cũ hym. Aue maris. Deinceps vero non seruet ordo dierũ in ṽ. ꝛ ℟. ad mat. cãtãdis:

et in lect. legendis: nec in aīs. sup Mag. et Bnd'. cātādis. sed supra dict' ordo V. Re. et Ps. et aīr. seruet in seqntib' fer. īfra oct. Ita tñ qp in die lune sēp dicāt V. et Re. de. j. noc. ¶ In exaltatōe scte cruc' ad vs. a. Dulce lignū dulces clauos: dulce pōdus sustinuit: que meruit portare

O pciū hui' seculi. Vi. fer. Ca.

Ad gala. 6.

Michi aūt absit gl'iari nisi in cruce dñi nri iesu xpi: p quem michi mūdus crucifix' est: et ego mundo. Re. O crux viride lignū: qz sup te pepēdit redēptor rex isrl': o qp dulce lignū: qp dulces clauos: qp dulcia ferēs pōdera: O qp pciosū lignū qp pciosa gēma: q xpz meruit sustinere. V. Custodi dñe gregē tuū: quē redemisti xpe p lignū scte crucis. O qp pcio. Gl'ia. O qp.

Impleta sūt q cōcinit hy'. dauid fidelis carmīe: dicēdo natōib' / regnauit a ligno de'

Arbor decora et fulgida / ornata regis purpura: electa digno stipite / tam sctā mēbra tangere.

Beata cuius brachijs / prectium pependit seculi: statera facta est corporis: predāqz tulit tartaris.

O crux aue spes vnica hoc exaltationis tempore: auge pijs iusticiam / reisqz dona veniam.

Te sūma de' trinitas collaudet ois sps: quos p crucis mysteriū saluas rege p scla. Amē. V. Hoc signū crucis. Et V. et Re. sine alla. a. O crux bñdicta: q sola fuisti digna portare regē celorū et dñm. ps. Mag. oro.

Deus q vnigeniti filij tui dñi nri iesu xpi pcioso sāguine hūanū gen' redimere dignatus es: cōcede ppici': vt q ad adorādā viuificā crucē adueniūt a pctōr suor nexib' liberēt. p eū dē do. Mēo. fiat de martyr. cornelio et cypriano solēnit'. oro

Presta qs oīps de' vt sicut ppls xpian' ad sctōrū sacerdotū tuor cornelij et cyprtani tēporalē solēnitatē occurrit: ita pfruat' eterna: et qd vot' celebrat: pio cōphēdat effectu. p. ¶ Nota qp qñcuqz feria festū exaltatiōis scē cruc' ptigerit: fiat pcessio āte crucē ad. j. ves. cātādo a. O crux gl'iosa / o crux adorāda / o lignū pciosuz et admirabile signū p qd et dyabol' ē vict' et mūd' xpi sanguīe redēpt'. q finiat' sēp cū alla. V. Dicite i na. et V. et Re. sine alla. oro

Deus q p nobis filiū tuuz crucis patibulū subire voluisti: vt inimici a nobis expelleres ptātē: cōcede nobis famulis tuis: vt in resurrectiōis ei' gaudijs sēp viuam'. p eūd. In redeūdo de sctā maria a. Btā dei gēitrix. V. Elegit eā. oro. Supplicationē. Si hoc festū i dñica ptigerit: tūc fiat hic primo mēo: de dñica et de trini. sub silētio dñ V. primū Benedicam'. Deinde mēo. solēnit' de martyrib': et postea fiat pcessio añ crucē: vt s. Et missa dñical' in

caplo dr. Eodē mō fiat tā de mēo ria dñicali: q̄ de martyr. qñ i scđa fer. idē festū ɔtigit. Vespe ꝛ mat. de sctā maria dñr extra chorū sicut i pdict9 fer. ifra oct. sine aliq mēo. Cōplet. silr extra chorū dr sicut extra oct. cū hac ā. Beata mr. sup p̄. Ad mat. vo de sctā maria extra chorū dicēdas. Inuit. hy9. ãe. ꝛ pl. sicut in fer. ifra oct. cū lc. sicut i fer. extra oct. vez lc. Sctā maria vgo. cū alijs lc. seqn. cū v. ꝛ R. scđz ordinē noc. sic ifra oct. cū hym. et pl. sic extra oct. ān. vo sup Bn9. sicut ifra oct. Tñ si dñi ca fuerit tūc ad mat. de scā mar. ān. sup pos Magn. et Bn9. dñr sicut in dic. tñ ad. j. de sctā maria dr ān Natiuitas. pl De9 in noie. Laud. do. oēs gē. Cōfitemi. cpz. In oib9 reqē. R Aue maria. v Sācta dei genitrix. orō Supplicationē. Ad. iij. ꝛ ad alias hor. oia fiāt sicut extra oct. cū ān. cp. ꝛ orō. de natiuita. Ad ɔpl. de die oia fiāt sicut i fes. scē trin. Ad mat. inuit. Regē dñz q̄ p crucis mysteriū redemit mūdū Venite adoremus. ps Ven. hy9.

Pange ligua gloriosi pliū certamis / ꝛ sup crucis tropheū: dic triūphū nobilē / qualit redēptor orbis / imolat9 vicerit.

De parētis pthoplausti fraude facta cōdolēs / qñ pomi noxialis: morte morsu corruit: ipse lignuz tūc notauit / dāna ligni vt soluēt

Hoc opus nre salutis / ordo depoposcerat / multiformis pditoris ars vt artē falleret: ꝛ medelā ferret inde / hostis vnde leserat.

Quando venit ergo sacri / plenitudo temporis: missus est ab arce patris: natus orbis cōditor / atq; vētre virginali caro fact9 pdijt.

Gloria ꝛ honor deo vsq̄quo altissimo vna pri filioq; : iclyto paclyto: cui laus est et potestas / p etna scla. amē. In. j. noc. ā. Adoram9 te xpe ꝛ bñdicim9 tibi q2 p crucē tuā redemisti mundū. ps Dñe dñs nr. ān. Per signū crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. ps. Dñe i vtu te. ā Nos aūt gl'iari opz i cruce dñi nri iesu xpi. ps Dñi ē tra. v Hoc signū crucis erit in celo. R Cū dñs. lec. j.

Tempore illo postq̄ cōstātino augusto cōtra maxētiū tyrannū pperāti ad bellū: signū scē crucis celit9 fuisset ostēsum: ꝛ ipso feliciter obtinēte triūphū ab helena matre dicti cōstātini sctā crux fuisset inuēta regina cōpos voti effecta: ita salutare lignū fecit secari p mediū: vt ꝛ crucē ɔstātinopoli deferret ad filiū: ꝛ crucez hierosolymis thecis argēteis cōderet ꝛ cōseruaret in loco: sapiēti vsa cōsilio: scilicet vt vbi fuerat mēbris dñicis aptata supplicio: ibidē glorificata venerarei a populo. R Dulce lignū dulces clauos dulce pōdus sustinuit Que

digna fuit portare preciũ huius seculi
℣. Hoc signũ crucis erit in celo cũ dñs
ad iudicandũ venerit. Que di. lec. ij.
Multorũ itaq3 tẽpor labẽte cur-
riculo cũ exigente mole peccami
nu3 flagellari pmitteret dñs po-
pulũ suũ xpianũ p seuitiã paga-
nor: cosdroe q̃dã pphan⁹ ⁊ ipius
regnũ est adeptus persarũ. Qui
cũ ad sepulchrũ dñi voluisset ac-
cedere: territus fugit: sed tamẽ li
gni salutaris parte3 asportauit.
Tu. ℟. Hoc signũ crucis erit in celo
cũ dñs ad iudicãdũ venerit: Tũc mani
festa erũt abscõdita cordis nr̃i. ℣. Cũ se
derit fili⁹ hois i sede maiestat3 sue ⁊ ce
perit iudicare sclm̃ p ignẽ. Tũc. lec. iij.
Fecerat eni sibi turri argẽteã
in qua iterlucẽtibus gẽmis thro
nũ extruxerat aureũ: q̃ filio suo
tradito regno in phano huiusce-
modi residebat: et crucẽ dñicam
quasi collegã posuerat: ⁊ se ab i-
colis vt deũ coli iubebat. ℟. Ado
ram⁹ te xpe ⁊ bñdicim⁹ tibi: Qr p crucẽ
tuã redemisti mũdũ. ℣. Tuã crucẽ ado
ram⁹ dñe tuã gl'iosã recolim⁹ passionẽ.
Qr. Glia. Qr. In. ij. noc. ã. Salua
nos xpe saluator p virtutẽ scẽ crucis q̃
saluasti petrũ i mari misere nobis. ps
Exaltabo. ã. Saluator mundi salua
nos q̃ p crucẽ ⁊ sanguinẽ redemisti nos
auxiliare nobis te depcamur de⁹ nr̃. ps.
Oẽs gẽ. ã. Adoram⁹ crucis signacu-
lũ p qd̃ salutis sũpsim⁹ sacramẽtũ. ps.
Iubila. i. Medie lc. fiãt de mar.

cũ hoc ℣. Exultẽt iusti i ↄspectu. l. 4.
Tenuit decius cesar btissi-
mũ papã cornelium cũ vni-
uerso clero suo: quẽ p̃cepit p cẽtũ
cellas i exiliũ deportari. Quo fa
cto multi xpiani ad eũ veniebãt
vna cũ btõ cypriano epo. Deci⁹
hoc audito: iussit eũ capite puni-
ri si sacrificare ↄtẽneret. ℟. Scti
Cũq3 duceret ad tẽ l. v. tui dñe.
plũ martis cerialis miles roga-
uit eũ p vxore sua q̃ quinq3 annis
iacuit paralytica. Ad quã vir dei
ingressus iussa orone eã sanauit
Quo viso ceteri milites credẽtes
baptizati sunt. Deci⁹ hoc audiẽs
iussit oẽs capite puniri si sacrifi-
care cõtẽnerẽt. Et decollati sunt
vna cũ beato cornelio pmiscui se
xus vigiti ⁊ vnus cũ ipso ⁊ vxore
sua sub die octauo kalẽdar octo
bris. ℟. Uerbera carnificũ. lec. vj.
Cyprian⁹ bis exulans ab exilio
reuocat⁹ capite plecti iubet. Du
ctusq3 ad locũ lacernã et birrũ q̃-
bus indut⁹ erat exuẽs posuit ad
genua sua. Tunicã suã dyaconi
bus tradidit: ⁊ spiculatori vigiti
aureos dari p̃cepit. Manuq3 p-
pria oclos suos texit: ⁊ sic gladio
pcussus martyriũ ↄsũmauit. ℟.
O venerãda martyr. In. iij. noc. ã.
Tuã crucẽ adoram⁹ dñe tuã gl'iosã re-
colim⁹ passionẽ misere nr̃i q̃ passus es
p nobis. ps. Not⁹ i iudea. ã. Crux al
ma fulget p quã sal⁹ reddita est mũdo/

75

crux vicit/crux regnat/crux pellit omne crimē all'a. ps. Cātate. i. ā. Crux fidelis iter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē pfert fronde flore germie dulce lignū dulces clauos/ dulce pōdus sustinēs. ps. Dn̄s reg. ext. V. Adoram⁹ te. Tres vltie lc. de pprietate hyst. sine expōe euāge. legant. lc. vij.

Tēpore illo eracli⁹ fide catholicus arcē tenebat iperij. Pergēs itaqȝ fili⁹ cosdroe ꝯtra eracliū iuxta danubiū cū suo ꝯscēdit exercitu. Tādē ispirāte clemētia saluatoris vtrisqȝ pricipib⁹ placuit vt ipi singli i medio pōte fluis dimicaturi ꝯfligerēt: ⁊ cui sors victoriā ꝯtulisset ipe sine dāno vtriusqȝ exercit⁹ iperiū vsurparet. R. Tuā crucē adoram⁹ dn̄e tuā gl'iosaȝ recolim⁹ passionē: Miserere nr̄i q̄ passus es p nobis. V. Adoram⁹ te xp̄e ⁊ bn̄dicimus tibi qr p crucē tuā redēisti mūdū.

Cūqȝ pdicta pactio lc. viij. Mi. vtriqȝ parti placuisset: i pōtis medio sūt cōgressi. Tādē fideli suo eraclio xp̄s cōcessit de hoste triūphū. Tūc ipse cū suo exercitu regna que cosdroe tenuerat circūquaqȝ plustrās: ad sedē ipsi⁹ puenit eūqȝ sedētē i throno repperit. Quē cū credē i xp̄ȝ noluisset: eraclius iterfecit filiūqȝ ei⁹ paruulū baptizari fecit: ⁊ lignū crucis qd̄ ipi⁹ abstulerat assumēs hierosolymā pportauit. Tu. R. O crux gl'iosa/o crux adorāda/o lignū pciosū ⁊ admirabile signū: Per qd̄ ⁊ dyabol⁹ est victus: ⁊ mūdus xp̄i sanguine redēptus. V. Michi aūt absit gloriari nisi in cruce dn̄i nostri iesu christi. Per qd̄. lc. ix.

Cunqȝ p portā quā dn̄s itrauit qn̄ ad passionē venit ornamētis iperialibus decorat⁹: equo sedēs voluisset intrare: repēte lapides porte descēdētes clauserūt se iuicē: ⁊ fact⁹ est paries vn⁹. Cūqȝ in altū mirātes respicerēt viderēt signū crucis i celo flāmeo fulgore fulgētē. Tūc ipator depositiȝ iperialib⁹ isignijs: crucē dn̄i i manu suscipiēs pperat ad portā vsqȝ pgrediēs Mox illo hūiliter appropinquante duricia lapidū celeste psensit iperiū: statiqȝ porta se surrigens liberū intrātib⁹ patefecit igressum. Tu. R. Per tuā crucem salua nos xp̄e redēptor q̄ mortē nostrā moriēdo destruxisti Et vitā resurgēdo reparasti. V. Miserere nob iesu benigne q̄ passus es clemēter p nobȝ. Et. Gl'ia. Et vi. V. Dicite ī natōib⁹. R. Qr dn̄s regnauit a ligno. sine all'. In lau. ā.

O magnū pietatis op⁹ mors mortua: tūc est qn̄ in ligno mortua vita fuit. ps. Dn̄s reg. ān. Ecce crucē dn̄i fugite ptes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid al'. ps. Jubil'. ā. O crux admirabilis euacuatio vulnerȝ restitutio sanitatis. ps. Deus deus. ā. Super om̄ia ligna cedrorū tu sola excelsior in qua vita mūdi pepēdit in qua xp̄s triūphauit: ⁊ mors mortē supauit ieternū.

ps. Bñdicite. ā. Crux bñdicta nitet dñs qua carne pepēdit/ atqz cruore suo vulnera nr̄a lauit. p̄. Laud. cp̄. Mi

CRux fidelis (chi aūt. Hy⁹ inter oēs arbor vna nobilis/ nulla silua talē profert frōde flore germie: dulce lignū dulces claues/ dulce pondus sustinet.

Sola digna tu fuisti ferre pciū seculi/ atqz portū pparare nauta mūdo naufrago: quē sacer cruor punxit/ fusus agni corpe. Gl'ia ꝯ honor. v. Ois t'ra adoret. ā. O crux bñdicta q: in te pepēdit saluator mūdi ꝯ i te triūphauit rex āgelorū. ꝯ v: sine all'a. p̄. Bñ⁹. or'o. De⁹ q̄ vnigeniti filij. Mēo. solēnit' fiat de martyrib⁹ cū orōe: vt's ad v's. Deide de scā maria fiat sol'. mēo. cū vna ā. de noct'. hysto. natiuitatꝫ q̄ erit alia ab ā. pri⁹ dict'. ad v's. de scā mar'. ac etiā ab ā. posteri⁹ dicēda ad mar'. de scā mar'. scd'm ordinē noct'. Sz si dñica sit/ v: ā. sic i die nati. sup p̄m. Bñ⁹ sicut in dñica pnotat'. Postea de dñica fiat sol'. mēo. ꝯ de trin. cū i dñica hoc fes. ꝯtige. āte mēo. de martyrib⁹. Et cātet' tūc missa dñical' in cap'l'o vt oportꝫ. Ad. j. ā. O magnū. p̄. De⁹ in noīe. ā. Gr'as. ps. Quicūqz. R. Jesu xp̄e. cū all'a. Ad. iij. ā. Ecce crucē. p̄. Legē po. cp̄. Michi aūt. R. Hoc signū crucis erit i celo. cū all'a. v. Cū dñs ad iudicādū venerit. v. Dicite i natiōib⁹. or'o. De⁹ q̄ vnigeiti filij

Ad. vj. ā. O crux. p̄. Defecit. Cp̄z. VErbū em crucꝫ peuntib⁹ q̄dē stulticia est: his aūt q̄ salui fiūt/ idest nobis virt⁹ dei est R. Dicite i natiōib⁹ all'a all'a. v. Dñs regnauit a ligno all'a al'. v. Adoramus te xp̄e. or'o. De⁹ q̄ vni. Ad. ix. ā. Crux bñdicta. p̄. Mirabilia. cp̄z

Nos aūt p̄dicam⁹ xp̄m crucifixū: iudeis q̄dē scādalū: gētibus aūt stulticiā: ip̄is aūt vocatꝫ iudeis atqz grecꝫ xp̄z dei virtutē atqz sapiētiā. R. Adoramus te xp̄e et bñdicim⁹ tibi all'a all'a. v. Mr p crucē. v. Ois t'ra. or'. De⁹ q̄ vnige. Ad. ij. v's. ā. O magnū. ps. fec. cp̄z Michi aūt. R. Per tuā crucē. hy⁹. Crux fidelis inter oms arbor. v. Ois t'ra adoret te de⁹. ā. O crux splendidior cūctꝫ astris mūdo celebris hoib⁹ multū amabilis sanctior vniuersis q̄ sola fuisti digna portare talentū mūdi: dulce lignum dulces clauos dulcia ferēs pōdera: salua p̄sentē cateruaꝫ i tuis hodie laudib⁹ ꝯgregatā. sine all'a. p̄. Mag. Or'o vt's. Mēo. de scā maria solēnit' fiat cū hac ā. Natiuitas tua. v. Scā dei genitrix. or'o. Supplicationē. Deinde fiat sol'. mēo. de scō nichomede mar'. cū hac ā. Hic est vere martyr. v. Gl'ia ꝯ honore coronasti eū dñe. R. Et ꝯstituisti. or'o

Adesto dñe ppl'o tuo: vt bti nichomedis martyris tui merita preclara suscipiēs: ad ipetrādā miam tuā sēp ei⁹ p̄rocinijs

adiuuemur. p d. Tn si dnica fuerit fiat mēo. d scō nichomēde sub silētio / cū mēo. dnicali. Ad cōple. oia fiāt sic i fes. scē trini. Ves. de scā maria extra chorꝝ sub silētio dicant hoc mō. Sup psal. hec sola ā. Dei gēitrix. Dixit do. ꝛ ceti pi. de scā mar. cp. Ego quasi vitis ℟. Ad nutū. hy⁹. Aue maris stel. ℣. Scā dei geni. ān. Natiuitas tua. p. Mag. ofo. Supplicatōez. Cōpl. sitr extra chorū dicat sicut extra oct. cū hac ā. sup p. Btā mr. ¶ In oct. nati. btē marie ad mat. inuit. triplex. hym. ā. p. ℣. ℟. ꝛ tota reliqua hyst. cātet sicut i do. ifra oc. pnotat. lec. tū hoc mō dicūt. Lc. j.

Notādū aūt q ipi pgenitores xpi q i genealogia ei⁹ ponunt ꝛ ānumerati sūt: nō sine grādi mysterio ab euāgelista assumūt: marie cū apls dicat. Oia in figura cōtingebant illis. Lc. ij.

Sed sicut hūanā natiuitatē xpi pcesserāt tpe: ita quoqꝫ testioniū illi dabāt ex pfiguratōe. Nā nullus eorū est q nō noie aut actu incarnationē significet xpi: et ipm esse demōstret q in pcarchis pfigurat⁹: ꝛ in pphetis pmissus / atqꝫ in apls pdicatus est. Tu. Lc. iij.

Igit abrahā interptat pr multarū gētiū: vel pater vidēs pplz. Quē significat hoc noie: nisi illū de quo sibi ita pmissum est. In semine inqt tuo: bndicētur oēs cognatōes terre. Et esayas ait. Si posuerit p pctō aiaz suā / videbit semen lōgeuū: et volūtas dni in manu eius dirigetur. Tu. Lc. iiij.

Idem etiā ait. Tu inqt dne pater redēptor nr a sclo nomē tuuz abrahā nesciuit nos / ꝛ isrl ignorauit nos. Quō aūt abrahā actu significauerit xpz: testatur illud qd dni pcepto exiuit de tra sua ꝛ de cognatōe sua: vt apd exteros locupletaret ꝛ eēt i gētē magnā.

Hoc eni nūc cernim⁹ (Tu. Lc. v. veracit ipletū: cū xps relicta tra ꝛ cognatōe iudeorꝝ ppollet: vt videm⁹ i ppls gētiū. Isaac quoqꝫ q interptat risus vel gaudiū: significat illud de quo dixit ad pastores āgel⁹. Annūcio vobis gaudiū magnū: qd erit oi pplo. Tu.

Quomō vero actib⁹ suis Lc. vj. ysaac significet xpm: longū est p totū enarrare / cū pene oēs actus ei⁹ quos scriptura narrat: conueniāt mysterio ad xpm: vt illd est qd mactād⁹: ipse ad arā portauerat ligna: sicut xps passionis sue tpe crucē ppriō gestauit i corpe. Tu. Tres vltie lc. de expōe euāge. scdz lucā: vts i dnica ifra oct. legant. ℣. Ora p nobz. Ad lau. oēs āe. dni. Post mat. fiat mēo. de. s. nichomede martyre cum ofone vts. Deide de dnica si oct. i dnica ztigerint. Ad. j. ꝛ ad oēs alias hor. oia fiāt sicut ifra oc. Ad secū

das vs. oia fiãt sicut i pria die: pter R. qd non dicet cũ hym. Aue maris stella. Mẽo. de sctã editha virgie nõ martyre. Orõ.

Deus q̃ fidelib⁹ tuis castitatis exẽplũ pbuisti: dũ de vgine filiũ tuũ dñz nr̃m nasci voluisti: sctẽ edithe vginis tue pcibus nobis mẽtis ⁊ corpis tribue puritatẽ: p quã a te nobis pmissam pcipiam⁹ felicitatẽ. Per eũdẽ. Deinde fiat mẽo. de mart. eufemia cũ

Presta (sociis suis. Orõ. q̃s dñe pcib⁹ nr̃is cũ exultatiõe puẽtũ: vt quor dĩe passionis ãnua deuotiõe recolim⁹: etiã fidei ɔstãtiã subsequamur. Per.

¶ Sctẽ edithe vgi. ix. lc. Ad ma

Interueniẽte sctõ (tu. l. i. Wyntonie pontifice ethelwaldo: imo itercedẽte que fortis est: vt mors xpi dilectiõe regina Wilfridis venerabilis scẽ edithe genitrix de mũdiali regno ⁊ thalamo vginali sctẽ dei genitricis Wyntonie successit monasterio. Pro auro texta purpura / induit nigra tunica: ⁊ pro regali dyade mate fusco velat flãmeolo. lc. ii.

Que intãtũ pfecit post habitũ religionis: vt magistra efficeret castitat: et virgineo cõtubernio eiusdẽ monasterii mat pficeret. Huc igit trãsfert et⁹ filia editha de sctã radice: vt virgula thuris ɔoltiua speciosa propagata. Huc itaqꝫ xpianissim⁹ rex edgar⁹ pat sctẽ edithe aduenit cũ pricipũ patrũqꝫ caterua ppliqꝫ affluẽtia / velut ad xpi curiã ⁊ diuia spõsalia. ¶ Triũphat ciuitas in aduentu regio: patrẽ pñie ⁊ pac pricipẽ amplectẽdo. l. iii.

Hic etiã rex edga rus tanq̃ pignus datur⁹ ad nuptias / vel suas oblatur⁹ primitias accessit corã dño: dat man⁹ superno arbitrio: fit melchisedech deuotione cũ regno: cõsulit faciẽ dñi tali officio. Protẽdit pauimẽto isigne palliũ ad grad⁹ autẽtici altar sũme dei genitricis: quasi ãte thronũ ⁊ pedes diuie maiestatis. Diuersa ifundit opulẽtia tẽporalis ⁊ etna. Tres medie lc. fiãt de marty. de cõi hys. pkimo mar. cũ v. ⁊ R. de. iii. noc. nisi qñ hoc fes. in. ii. fer. tñ ɔtigerit: tũc cm̃ dñr v. ⁊ R. de. i. noc. pkimo mar. Tres vltie lc. de ppetate scẽ edithe legãt sine expõe euã. l. vii

Rex coronullas aureas / armillas / annulos / monilia: variarũqꝫ rerũ radiãtia ornamẽta virgini ppposuit. Mater vero nigrũ sctimonialevelũ psalteriũ ⁊ calicẽ: cũ patena dñice passiõis inde subiũgit. Orãt oẽs in cõtvt prescius oium deus ostendere dignetur: quã vitaz indocilis etas electione libera sortietur. l. viii.

Uirgo sacra de medio splẽdentiũ colorũ solũ velũ ⁊ sctitatis pi

gnora suscipie̅s: cetera scti ṽginibus itacta reliqt. ¶Tunc rex cu̅ sorore de ꝯiuge facta i ꝯue̅tu angeloꝝ et hoi̅z paruulo xp̄o paruula̅ sua̅ despo̅sauit vnde se dn̄icos soceros factos esse ꝯgaudeba̅t. Lc. ix.

Collecta itaqꝫ in eccl̄ie gremiu̅ in ṽginale collegiu̅: adeo tota vita ei⁹ erat caritas: benignitas ac hylaritas redole̅s i oe̅s: vt nichil alid̄ q̄ꝫ paradisus delectabilis/ q̄ꝫ odor agri pleni cui bn̄dixit dn̄s ee̅ merito videret̄. Post mat̄. fiat me̅o. de mart̄. Oro vt s̄. Hac die erūt ves. de scta̅ editha: ꝫ me̅o. de sco̅ la̅berto ep̄o ꝫ mar. Et cetera de co̅i vni⁹ ṽgis no̅ mr̄. ¶ Si aliqd̄ fes. ix. lc. i aliqua fer̄. quattuor te̅poru̅ ꝯtigerit/ totu̅ seruit̄. fiat de festo: sꝫ post missaꝫ de fes. fiat missa de ieiunio: vtraqꝫ ad p̄ricipale altare. Si ṽo aliqd̄ fes. iij. lc. i aliqua feria p̄dictoꝝ quattuor te̅porū septe̅bris acciderit: fia̅t matu. de fes. cu̅ noc. ꝫ missa de ieiu. cum me̅o. de fes. ad missaꝫ de ieiunio: nisi hysto. Peto dn̄e. per ebdo. canta̅da sit: tu̅c em̄ no̅ dicant̄ de scto̅ iij. lc. sed de feria mat̄. fia̅t vt p̄ca̅ter̄ hysto. ꝫ festu̅. iij. lc. oino p̄ter mittat̄: ꝫ serui. de die ꝛc. ¶ Scti la̅berti ep̄i ꝫ mr̄. cp̄ Dn̄s po̅tifex.

Sancti la̅berti marty oro. ris tui atqꝫ po̅tificꝫ dn̄e q̄s nos tibi ꝯme̅det oro: ꝫ sicut hunc die̅ ei⁹ gloriosa decorat passio: ita nos ipsi⁹ semp̄ muniamur suffragio. p d̄. Ad mat. iuit. simp̄. iij. lc.

Gloriosus vir dei la̅ber l. j. tus su̅pto ep̄atu i timore dn̄i p̄fect⁹ erat: et quotidie i oib⁹ opib⁹ bonis augebat̄. Cu̅ igit̄ p̄ custodia gregis sui multa supplicia tolerasset: insurrexeru̅t co̅tra eu̅ duo pessimi viri: q̄ seculari potentia tume̅tes: res sue eccl̄ie iniuste inuaserunt. ¶Tu aute̅. lc. ij.

Cu̅qꝫ eoꝝ insolentia̅ null⁹ sedare posset: amici po̅tificꝫ ira repleti: ignora̅te viro dei/ eosde̅ crudeliter iterfeceru̅t. Erat au̅t eis q̄da̅ ꝯsanguine⁹ noie dodo: opib⁹ plenus/ ac sup̄bia tumidus: q̄ necem predictoru̅ in ipso sancto dei vlcisci animu̅ apposuit. Lec. iij.

Hic igit̄ collecta multitudie armatoru̅: du̅ vir sctu̅s i quada̅ diocesis sue sede moraret̄: ꝫ matutinale officiu̅ noctu cuꝫ fratrib⁹ p̄soluisset/ affuit armat⁹: q̄ clausas fores ꝯfringe̅s sup̄ sctm̄ viru̅ vbi orabat/ irruit. Sctu̅s igit̄ la̅bertus letali mox ictu iaculat⁹: vtis meritis ditatu̅ celo reddidit spiritu̅. Cetera oia de co̅i vni⁹ martyris et po̅tifi. Qua̅do vero dies dn̄icus in crastino sancti la̅berti co̅tigerit: tunc in ipsa dn̄ica eru̅t vespe de sancta maria cuꝫ pleno seruitio i crastino. ¶ Sancti mathei apostoli ꝫ eua̅geliste duplex festum. Ad primas vesperas. a̅n.

Placentes deo facti dilecti: qm gr̃a et mia est in sctõs ei⁹: ꝛ respect⁹ in electos

Similitu- (illi⁹. ħi. fcr. cp. do vult⁹ quattuoꝛ aialiũ: facies hois ꝛ facies leonis a dextris ipsoꝝ quattuoꝛ: facies autẽ bouis a sinistrꝭ ipoꝝ quattuoꝛ: ꝛ facies aq̃le desup ipoꝝ quattuoꝛ

℟. Quattuoꝛ aialia. Hy⁹. Mathee scẽ bino pollẽs munere sedulis xp̃z iterpella q̃stib⁹: vt nos in mũdi gubernet turbinib⁹: ne post etn⁹ soꝛbeat iterit⁹. Annue xp̃e. ℣. In oẽm trã. ã. Ecce ego iohẽs vidi ostiũ aptũ in celo: ꝛ ecce sedes posita erat in eo: ꝛ in medio sedis ꝛ in circuitu ei⁹ quattuoꝛ aialia plena oculis ante ꝛ retro: ꝛ dabãt gl'iam ꝛ honoꝛẽ ꝛ bñdictionẽ sedẽti sup thꝛonũ viuẽti in secula seculoꝝ. ps. Mag. oro

Da nobis q̃s ops de⁹ vt bti mathei apl'i tui ꝛ euãgeliste quã p̃uenim⁹ btã solẽnitas: ꝛ deuotõez nobꝭ augeat ꝛ salutẽ. p. Mẽo. fiat de sctõ laudo epo ꝛ cõf.

Presta q̃s ops de⁹: vt oro. qui bti laudi cõfessoꝛis tui atq; põtificis solẽnia agim⁹ eius itercessiõe etnã btitudinẽ cõsequamur. p. Ad cõpl'. oia fiãt sicut i festo scte trinĩ. Ad mat. iuit. Regem euãgelistarũ dñm: Uenite adoꝛemus. ps. Uenite. hy⁹. Mathee scẽ. ℣. Annue xp̃e. In. j. noc. ã. Couocatis iesus duodecim apl'is misit illos p̃dicare regnũ dei egressi autẽ euãgelizabãt ꝛ curabãt vbiq;. ps. Celi enar. ãn. Mittẽs dñs et alios ad p̃dicandũ: dicebat illis: messis q̃dẽ multa: operarii aũt pauci. ps. Bñdicã. ã. Iesu xp̃i dñi gr̃a credẽtib⁹ ppl'is: doctoꝛes ꝛ euãgeliste sunt in mysteriũ fidei missi. ps Eructauit. ℣. In oẽm terrã. Lec. j.

Erant duo magi zaroes et arpharat i ethiopia: qui se deos esse dicebãt: et credebat eis rex eglipp⁹ cuz oĩ ppl'o suo: ita vt ex lõgiq̃s regiõib⁹ ethiopie venirẽt ꝛ adoꝛarẽt eos. Faciebãt eni gressus subito hoim figi ꝛ imobiles stare q̃ diu voluissent. Uisus hoĩz ꝛ audit⁹ a suo officio refrenabãt. Impabant serpẽtib⁹ vt pcuterẽt et ipsi icãtãdo curabãt. ℟. In visiõe dei vidi: ꝛ ecce vẽt⁹ turbinis veniebat ab aq̃lone: nubesq; magna: ꝛ ignis iuoluẽs splẽdoꝛq; i circuitu eius Et ex medio eoꝝ similitudo quattuoꝛ aialiũ: ꝛ aspectus homĩs erat in eis. ℣. De medio autẽ eius quasi species electri hoc est de medio ignis. Et ex. L. ij.

Curã ergo de⁹ hoim gerẽs: cõtra hos magos misit dñs beatuz matheũ aplz: q̃ eoꝝ p̃stigia cepit detegere. Oẽs eni quos illi figebãt: hic in noĩe iesu xp̃i soluebat. Quos illi ledebant: iste curabat: infirmos sanabat: demonesq; fugabat. Et non solũ eos curabat: quos illi ledebãt: sz ꝛ oẽs q̃ ad eũ ferebantur ab ĩfirmitatibus diuersis atq; a demonib⁹ obsessos.

Suscepit aũt illũ i domũ suã eunuch⁹ ille a philippo dyacono baptizat⁹. ℞. Quattuor facies vni erãt & quattuor pẽne vni: pedes eorũ pedes recti: plãta pedis eorũ vt vituli: Et scintille quasi aspect⁹ eris cãdẽtis. ℣. Sub pẽnis eorũ man⁹ hoĩs i quattuor ptib⁹.

In dieb⁹ illis. Mor l. iij. Et scintu⁹ est fili⁹ eglippi: quẽ cũ magi suscitare nõ possent / vocatus est apl's Ingressusq3 ad defũctũ: expãdit man⁹ suas ad celũ iuocato xp̃i noĩe: apphẽdẽsq3 manũ defũcti eũ suscitauit. Quo videns rex: credens in dñm baptizat⁹ est cũ vxore sua & filia ephigenia: que ṽginitatẽ suã deo dedicauit. ℞. Siĩtudo vult⁹ aĩaliũ facies hoĩs & facies leonis a dextris ipsorũ quattuor: facies ão vituli a sinistris ipsorũ quattuor: facies autẽ aq̃le desup ipsorũ quattuor. Et facies & pẽne extẽte desup erant. ℣. Due pẽne singulorũ iũgebant: & due tegebãt eorũ corpa. Et. Glia. Et. In. ij. noc. ã. Sapiẽtiã diuini euãgelii eructuerũt abyssi: et annũciãtes fecũdati rore celesti mũdo itonãt. ps. Dẽs gẽ. ã. Labia eorũ salutarẽ dissemiauerũt sciẽtiã: opus sctm dignũ bñdictõe plenũ fecerũt ministeriũ sibi traditũ deuote impleuerũt. ps. Exaudi de⁹ dep. ã. Elegit eos ex oĩ carne: et dedit illis p̃cepta et legem vite & discipline. ps. Exaudi deus ora. ℣. Constitues eos. l. iiij.

Baptizato igit̃ oĩni pplo: cõstruxit rex ecc̃liã: i qua sedit btũs mathe⁹ annis vigintitribus. Ordinauitq3 ep̃os & p̃sbyteros: & ceteros sacri ordinis ministros. Mortuo vero rege regnauit hyrtac⁹ p eo: q̃ cepit agere cũ aplõ vt ephigeniã suo copularet ↄiugio. Cui apl's. Jube inq̃t ↄuenire eã cũ pplo: & audias quanta bona loquar de bono ↄiugio: q̃m sat3 deo accepta sũt ↄiugia sctã. ℞. Facies & pẽnas p quattuor ptes habebant. Incedẽtes nõ reuertebant̃: sed vnũquodq3 ibat ante faciẽ suã. ℣. Pedes eorũ pedes recti: plãta pedis vt plãta vituli. Ince. l. v.

Cõgregato igit̃ pplo simul cũ ephigenia: cũ apl's multa de bono ↄiugio diceret / adiecit. Si regis spõsam regis seru⁹ vsurpare voluerit: vtiu⁹ tradat̃ icẽdijs. Tu ergo rex ephigeniã xp̃o dedicatã / & regis celestis spõsã: quõ tuo poteris copulare m̃rimonio. Tu. ℞. Siĩtudo aspect⁹ aĩaliũ vt carbonũ ignis ardẽtiũ / & velut aspect⁹ lãpadarũ: Ubi erat sp̃us ipet⁹ / illuc gradiebant̃ cũ ãbularẽt. ℣. Et vnũquodq3 eorũ ibat añ faciẽ suã. Ubi. l. vj.

Iratus hyrtac⁹ hoc audiens abscessit. Cũq3 celebrata ab aplõ missa vnusq̃sq3 ad p̃pria remeasset: apl's iuxta altare remansit: vt vbi fuerat corpus dñi ab eo ↄfectũ: ibi ↄsummaret martyriũ. Missus est igit̃ ab hyrtaco spiculator: q̃ aplm expansis manib⁹ orãtẽ ictu gladij a tergo

pũxit: ⁊ sic martyrẽ fecit. Quo audito: discipuli vti apli martyrium eius cũ gaudio celebrarũt: ⁊ pax famule xpi ephigenie: et vniuerse eccłie hyrtaco mortuo cõfirmata est. Tu. ℟. Quattuor aĩalia ibãt et reuertebant i silitudinẽ fulguris chorus scõrũ: ⁊ erat i medio Splẽdor ignis Et de igne fulgur egrediens. ℣. Erat aũt quasi visio discurrẽs i medio q̃ttuor aĩaliũ. Splẽ. Gl̃ia. Et de. In. iij. no. ã. Electi sunt i xpo añ mũdi ↄstitutionẽ: vt essent scti ⁊ imaculati in ↄspectu dei in caritate. ps. Cõfitebimur. ã. Sapiẽtiã eorũ narrãt oẽs ppłi: ⁊ laudẽ eorũ pnũciat ois eccłia sctõrũ. ps. Dñs regna. exł. ã. Spũ itelligẽtie repleuit eos dñs: ⁊ ipi tãq̃ ymbres miserũt eloq̃a sapiẽtie sue. ps. Dñs reg. ira. ℣. Nimis hon. S. math.

74

Mat. 9.

In illo tpe: Cũ trãsiret iesus: vidit hoiem sedẽtẽ in theloneo matheũ noie / ⁊ ait illi. Seq̃re me. Et rel.

Omelia vene. bede pbri. lc. vij.

Uidit saluator hoiem nõ tã corporeo ituitu: q̃ iterne miserationis aspectib⁹ / idest miseratus est eũ ptinaci: videlicz aio hũanis tãtũ studijs deditũ: ⁊ tpalib⁹ lucris inhiãtẽ / necdũ euãgelico noie dignũ. Tu. ℟. Cũ aspicerẽ aĩalia apparuit rota vna iuxta ea quattuor habens facies. Et vna similitudo ipsarũ quattuor. ℣. Aspect⁹ rotarũ ⁊ opus earũ quasi visio maris. Et vna. lc. viij.

Quod ob id vtiq3 supna pvidẽtia fieri disposuit: vt nullũ enormitas aut inũerositas suorũ scelerũ a speranda venia reuocaret: cũ hũc tãtis mũdi nexib⁹ absolutũ tã celeste factũ ↄspiceret: vt cõicato cũ ãgelicis spiritib⁹ vocabulo euãgelista noiaret ⁊ eẽt: matheũ inq̃t noie. Tu. ℟. Statura erat rotarũ ⁊ altitudo horribilis: totũq3 corp⁹ plenũ oculis. Et aspect⁹ eaz ⁊ opa quasi si sit rota in medio rote. ℣. Per q̃ttuor ptes ibãt ⁊ nõ reuertebãt cũ ãbularẽt. Mathe⁹ hebraice: latine lc. ix. Et dr̃ donat⁹. Q̃d pfecto nomen illi apte ↄgruit: q̃ tantũ superne grẽmun⁹ accepit. Uocabat ⁊ leui: q̃d iterptat addit⁹ siue assũpt⁹. Nã p electiõez assũpt⁹ est a dño: ⁊ addit⁹ est ad numerũ grad⁹ aplici. Uidit ergo dñs publicanũ: ⁊ miserãdo ait illi. Seq̃re me. Seq̃re aũt dixit: nõ tã icessu pedũ / q̃ executiõe morũ. Et surgẽs: secut⁹ est eũ / Tu. ℟. Cũ ãbularẽt aĩalia ãbulabãt ⁊ rote iuxta ea Quocũq3 ibat spũs Illuc parit et rote eleuabant sequẽtes eũ. ℣. Cũ eleuarent aĩalia de tra eleuabãtur ⁊ rote iuxta ea. Quo. Gl̃ia. Illuc. ℣. Dedisti hereditatẽ. In lau. ã. Dilecti deo et hoib⁹ scti euãgeliste q̃ ornauerunt tpa xpi bono odore vsq3 ad ↄsũmationẽ vite. ps. Dñs reg. ã. Dederũt i celebratiõnẽ opis scti dec⁹: ideo memoria eorũ est i bñdictiõe i sclm scli. ps. Jubilate. ã. Ex omi carne laudauerũt nomẽ sctm dñi: vt ãplificarẽt na

mẽ sctitatis. ħ. Deus de⁹ ã. Impleuit eos dñs spũ sapiẽtie ꝛ itellect⁹: iocũditatẽ et exultationẽ thesaurizauit sup eos. ħ. Bñdicite. ã. Datũ est op⁹ eoꝝ in ẜitate: ideo in t̃ra sua duplicia possidebũt: ꝛ leticia sẽpiterna erit eis i xp̃o. ħ. Laud. cп. Silr̃itudo. hy⁹. Exultet celũ. ẜ. Annũciauerũt opa dei. ã. In medio et ĩ circuitu sedis dei quattuoꝛ aĩalia senas alas habẽtia oclis vndiqз plena: nõ cessãt nocte ac die dicere sctũs sctũs sctũs dñs de⁹ ops: q̃ erat/ et q̃ est/ ꝛ q̃ ventur⁹ est. ħ. Bñd⁹. Orõ.

Beati mathei apl̃i tui ꝛ euãgeliste dñe p̃cibus adiuuemur: vt qđ possibilitas nostra nõ obtinet: ei⁹ nobis itercessione donet. p do. Mẽo. de scõ laudo ep̃o ꝛ ↄfes. p̃uati. Orõ vt s̃. Ad. j. ã. Dilecti. ħ. De⁹ ĩ noĩe. ã. Grãs. ħs. Quicũqз. Ad. iij. ãn. Dederũt. ħs. Legẽ po. Cп. Silr̃itudo. ℞. et ẜ. de cõi apl̃oꝝ ad oẽs horas dicũt. Ad. vj. ã. Ex omi. ħ. Defecit. Cпз

Ezechi. j

Similitudo vult⁹ aĩaliũ: et aspectus eoꝝ q̃si carbonũ ignis ardẽtiũ: ꝛ quasi aspect⁹ lãpadarũ. Ad. ix. ã. Datũ est. ħ. Mi

Ezechi. j

Ec erat visio (rabilia. cпз discurrẽs i medio aĩalium splendoꝛ ignis: ꝛ de igne fulgur egrediẽs: ꝛ aĩalia ibant ꝛ reuertebant in silr̃itudinẽ fulgurĩ choꝛuscantis. Ad vs̃. ã. Iurauit dñs. ħs. Dixit dñs. ꝛ alie ãe. cũ suis p̃s. de cõi apl̃oꝝũ. Cп. Silr̃itudo. ℞.

Cũ ambularent. hy⁹. Exultet celũ. ẜ. Annũciauert. ã. Sapiẽtiã antiquorũ exq̃sierũt scti euãgeliste: ꝛ pphetarũ dictis narrationẽ suã ↄfirmauerũt. ħ. Mag. orõ. Bti mathei. Mẽo. solẽnis fiat de sancto mauricio/ sociisqз et⁹ martyꝛib⁹. Orõ

Annue q̃s ops de⁹: vt nos sanctoꝛũ martyꝛũ tuoꝛuз mauricij/ exuperij/ candidi/ victoꝛis/ vitalis/ innocentij/ ac socioꝛũ eoꝛũdem letificet festiua solẽnitas: vt quoꝝ suffragijs nitimur/ natalicijs gl̃iemur. Per. Sãcti mauricij socioꝛũqз eius martyꝛuз. ix. lect. Orõ vts̃. Ad matu. Lctõ. j.

Diocletian⁹ quodã romane reipublice pꝛinceps cuз maximiano collega imperiuз tenuit: q̃ eundẽ maximianũ in galliã persequi xp̃ianos destinauit. Cuius in adiutoꝛiũ legionẽ thebeoꝛũ tre pꝛecepit. Que legio sex milia sexcẽtos sexaginta ꝛ sex viros validos ꝛ armis istructos habebat: qui oẽs xp̃iani erant. Tu. Maximianus autẽ octodorũ venit: ibiqз idolis sacrificaturus: iussit oẽm exercitũ suum ad sacrificia cõuenire. Quod cuз ad noticiã thebee legionis peruenisset: octodoꝛũ pꝛeteriens ad locuз cui agaunũ nomen est: celeriter pꝛoperauit. Tu autẽ. Lectio. ij. Lc. ij.

Erãt aũt in eadẽ legione pꝛimicer⁹/ mauricı⁹ signifer/ exupert⁹

z cādidus senator. Hi viri i reb9 bellicis strenui erāt: z virtute no biles: sz fide nobiliores. Dictūqz est eis cesarē iussisse oīs milites dijs offerre libamia: z vt ipi octo dorum redirent. Tu autē. R. iiij.

Tūc hi q legioni p̄erāt: respōde rūt se ad committēda sacrilegia octodorū nolle redire. Nō cū ma ximiano nūciatum fuisset: ira re plet9 iussit decimū quēqz funesta morte pire. Traduntr ergo neci: quos ordo reppit nūerādi. Tu.

Sanct9 vero mauricī9 pau R. v. lulū a satellitib9 regijs segrega tus: cōuocata legione ait. Gratu lor vtuti vr̄e cōmilitones mei: q amore religiōis nullā vobis p̄ce ptū cesaris formidinē attulit Gau dētibus quodāmō animis tradi ad necē gl'iosā cōmilitones vr̄os vidistis. Tu. R. vj

Milites igitr xp̄i a scō mauricio ↄfortati: equa li itaqz oēs aīo vna voce cesari re nūciāt/dicētes. Nō inq̄ras lōgi9 latitātes nos oēs xp̄ianos esse co gnosce. Cū ergo hec cesari nūcia ta fuissēt: p̄cepit vt iterū decimū quēqz trucidarēt. Tu. R. 7.

Peragunt igr iussa crude lia: z reliq vt octodorū venirāt iu bentr ad sacrificandū. Sctūs vo mauricī9 cesari nūciauit: dicens. Milites sum9 impator tui: sz tn̄ seruitutē liberā cōfitemur deo a quo vite exordiū sūpsim9 seq in hoc iperatorē nō possum9: vt au ctorē nr̄m negemus deū. Xp̄iani sum9: pseq xp̄ianos nō possum9. Insupabiles hui9 legionis aīos cognosce. Tela p̄jicim9: fide ca tholicū pect9 est firmatū. Occide pstерne: resecādas gladijs ceruī ces prebemus intrepidi. R. viij.

Cūqz v̄ba legionis cesari nūcia ta essent: ille quasi nichil sceleris ppetratū fuisset: ire ppe exercitū iubet: z circūdari legionē iperat: nullūqz de tāto sctōz exercitu re linq. Ois etas sine discretione a carnificib9 pimit. Laniant ergo corpora sctōz: z deuote deo aīe fi deli morti ↄfessione ↄmendant. Sicqz iterfecta ē illa plane btōz legio. Tu. R. ix.

Peracta tādē cede iter oēs sctōz pcussores: pre da diuidit sic: vt q̄cūqz legionis illius militē iugulasset: iugulati spolijs vteretur. Hec aūt tātū de nūero illoz z m̄ltitudie martyrū nobis cōperta sunt noia: scilicet mauricij/exuperij/cādidi/ victo ris/inocētij/atqz vitalis. Cetā ve ro nobis icognita: i libro vite sūt scripta. Cetā de cōi pl'ioz mart.

Scti tecle v̄gis. iij. R. cū noc. oīa fiāt de cōi vnr9 v̄gis nō mar. non v̄r. p̄s. Te deū. Qn festū scē tecle v̄gis i sab. quattuor tēporū euen. fiāt mat. de sctā tecla: z mis sa de quattuor tpib9. Scti fir mini ep̄i z mar. cp̄. Ois pōtifex.

tres lc. cu oroe de coi. Cetera oia fiant de coi vni9 mart. z ponti. Ad matut. inuitat. simplex. l. j.

F Irmin9 vo cu esset dece et septe fere anor: litter; z catholica doctrina istruct9 cepit religionis studio pficere. Na ad ecclia; horis singulis inhiater itendes: laudes z honores deo et sctis ei9 redde pperabat assidue. Tu. l. ij

C uq; pficeret anos fere septe: i religiois studijs z sapietie gradibus ad vtutu culmia pmineret. Honest9 vo pbr cu i senectut; sue tpe aggrauat9 esset: sepe dirigebat eu p vicos z suburbana ciuitatis: vt pdicatiois vbo pplm ta deo deuotu firmaret: z ad xpiane religiois studiu reuocaret. l. 3

C osideras vero honest9 gram spiritale i eo esse dixerit cu ad honoratu tholosane vrbis epm: qui eu in epat9 gradu z gram iposi tis manib9 cosecrauit. Cofessus est igit xpm in martyrio btus firmin9 eps z martyrizat9 est i ciuitate abianesiu: sub die septio kaledas octobris. Tu. Cetera de coi vni9 mart. z poti. C Sctor martyr cypriani z iustie vgis. iij. lc. inuit. dup. cu oroe de coi. Ad mat.

C Iprian9 vo eps san= lc. j. cta iustina vgine pmouit in monasterio virginu abbatissa z costituit ea matre i monasterio vginu. Multos etia cyprian9 p verbu dei illustrabat z conuertebat: auges grege xpo. Sctus vo cyprian9 eps p epistolas suas oms vt paul9 apls cosolabat z firmabat: z p ciuitates singulas: multos conuertebat de errore. Tu. l. ij.

M align9 aute serpens vt assolet scilicet dyabolus p suos ipios homines: euthelimio comiti orietis suggessit q cyprian9 eps doctor xpianor ipe destruit gram deoru nror: z oem oriete seducit per magicas artes cu quada virgie noie iustina: suades dijs no imolare.

D ucti sunt igit cy= lc. iij. prian9 z iustina ad fluuiu q vocatur gallus vt decollarent. Teognit9 vero qda xpian9 vides cyprianu q; ducit decollari: curres osculat9 est eu. Ferin9 qda regis cognat9 hoc vides irat9: teognitu iussit decollari. Sicq; cyprianus/teognitus/z iustina: martyriu cosummauerut. Tu. Cetera de coi plior mart. C Sctor cosme z damiani fratru mart. iij. lc. ora

M Agnificet te dne sanctor martyrum tuoru cosme z damiani bta solenitas: qua et illis gloria sempitna z opes nobis ineffabili tua puidetia cotulisti. Per dnz. Ad mat. inuit. dupl. lc. j.

T Empori9 dyoclectiani et maximiani iperator: facta est psecutio xpianor i ciuitate egea. Sedes itaq; pcosul lisi=

as p tribunali: cosmā et damianū iussit sibi p̄sētari. Cūq3 sacrifica re nollēt: iussit eos victos torq̄ri: et sic i mari iactari. Sz stati ange lus dn̄i affuit: q̄ vicula eoꝝ dirupit: et eiecit eos de mari illesos. L. 2

Audiēs ista pcōsul furore cōmo tus iussit eos i carcerē recipi. Se quēti autem die iussit eos pduci: ignēq3 copiosū succēdi: et i eū scōs martyres iactari. Ipi vero in eo steterūt illesi: ita vt nec capillus eoꝝ exust9 esset ab igne. Tu. L. iij

Tūc iussit eos i equuleū suspēdi et torq̄ri: crucifixosq3 lapidari sed āgel9 dn̄i eos custodiebat illesos Vidēs aūt pcōsul q nichil eis no cere posset: turbat9 vsq3 ad mortē capita eoꝝ āputari fecit. Et stati carnifices accedētes: gladio āpu tauerūt capita eoꝝ. Et sic i pace scās aias deo reddiderūt: susci piētes victorie palmā. ℟. Hec est vera fraternitas. Cetera de cōi plurimoꝝ mr. ¶ Sci michaelis archāgeli. Ad ves. sup p̄. ān. Excelsi regis filiū collaudāt ciues celici: quē cherubi et se raphi scīs pclamāt seduli. pi. fer. cp3

Apocal. i

Significauit de9 q̄ oportet fieri cito loquēs p angelū suū3 seruo suo iohāni q̄ testioniū phibuit v̄bo dei: et testioniū iesu xp̄i i his q̄cūq3 vidit. ℟. Te sanctū dn̄m in excelsis. V̄9. Cherubin. Hy9.

Tibi xp̄e splēdor p̄ris vita virt9 cordiū i cōspectu āge loꝝ votis voce psallim9 alternā tes cōcrepādo melos dam9 voci bus.

Collaudem9 venerātes omnes celi milites: sed precipue primatē celestis exercit9 michaelem in virtute cōterētē zabulon.

Quo custode pcul pelle rex xp̄e piissime: oīe nephas iimici mūdo corde et corpore paradiso red de tuo nos sola clementia.

Gloriā patri melodis psonem9 vocib9 gl'iam xp̄o canam9: gl'ia3 paclyto q̄ deus trin9 et vn9 extat ante scl'a. amē. V̄. In cōspectu angeloꝝ psallā tibi de9 me9. ℟. Adorabo ad tēplū sanctū tuū et cōfitebor nōi tuo ān. Dū sacrū mysteriū cerneret iohēs archāgelus michael tuba cecinit igno sce dn̄e de9 noster q̄ apis librū et soluis signacula ei9 all'a. ps. Magn̄. oro.

Deus q̄ miro ordine āgeloꝝ rū misteria hoīmq3 dispēsas: cōcede ppicius: vt q̄bus tibi ministrātib9 in celo semp assistit ab his in t'ra vita nostra muniat Per d̄. Tūc eat pcessio ad altare eiusdē cātādo ℟. Fidelis sermo. V̄. Stetit angelus iuxta aram tēpli. ℟. Habēs thuribulū aureū in manu sua.

Beati michaelis archāgeli itercessione suffulti te domine supplices dep̄camur: vt quos honore psequimur: cōtigamus et mēte. Per. In redeūdo de scā maria ad cōpl'. oīa fiant sicut in festo scē trinitat's. Ad matut.

Inuit. Cuncta agmina angelorum ado rant regē celorū: Et inter eos egregius michael archāgelus venite adoremus. ps. Venite. hy. Tibi xpe. In. j. noct. ān. Introibo in domū tuā dñe et adorabo ad tēplū sanctū tuum. ps. Verba mea. ān. Stetit angelus iuxta aram tēpli: habēs thuribulū aureū in manu sua. ps. Dñe dñs nr. ān. Ascendit fumus aromatū in conspectu dñi de manu angeli. ps. In do. cfi. V. Stetit angelus iuxta arā tēpli. l. j.

Novem esse angelorum ordines testāte sacro eloquio scimus. Angelos/archāgelos/virtutes/potestates/principatus/dñationes/thronos/cherubin/ et seraphi. Enūeratis nūc āgelorum choris eorūdē misteria subtiliter exprimamus. Greca etenim ligua: angeli nuncij vocanf. R. Factū est silētiū in celo dū cōmitteret bellū draco cū michaele archāgelo: Et audita est vox milia miliū dicentiū: Salus honor et virtus omnipotenti deo. V. Milia miliū ministrabant ei et decies milies cētena milia assistebant ei. Salus. l. ij.

Sciēdū est q āgelorum vocabulū nomē officij est nō nature. Nam illi sancti celestis patrie semp quidē spūs sunt: sed tunc solū angeli vocanf: cū p eos aliqua nūciātur Sed q minima nūciāt angeli: q vero summa nunciāt archāgeli vocanf. Tu. R. Stetit angelus iuxta arā tēpli habēs thuribulū aureū in manu sua et data sunt ei incensa multa Et ascēdit fumus aromatū de manu angeli in cōspectu dñi. V. Factū est silētiū in celo et accepit angelus thuribulū et ipleuit illud de igne altaris. Et. l. iij.

Hi idcirco priuatis noibus censenf: vt signef p vocabula etiam in operatiōe qd valeant. Nō enim ideo ppria noia sortiunf: ne eorum psone sine noibus sciri nō possint in celo. Sz cū ad nos aliqd ministraturi aduenitūt: apd nos etiaz noia a misterijs trahunt. R. Hic est michael archāgelus princeps milicie āgelorum: Cuius honor pstat bñficia pplorū: Et orō pducit ad regna celorū. V. Archāgele xpi p grām quā meruisti te depcamur vt eripias nos a laqo mortis. Cuius. Glria. Et orō. In. ij. noc. ān. Michael archangele / veni in adiutoriū pplo dei. ps. Dñs qs habi. ān. Michael ppositus paradisi quē honorificāt angelorum ciues. p. Exaltabo. j. ān. Gliosus apparuisti in cspectu dñi ppterea decorē iduit te dñs. ps. Dēs gētes. V. Ascēdit fumus. l. iiij

Michael qs vt deus. Gabriel aūt fortitudo dei. Raphael vero dicif medicia dei. Et qr angelorum noia iterptādo pstrinximus: nunc supest vt ipsa officiorum vocabula breuiter exequamur. Virtutes enim vocāf illi spūs p quos etiā miracula frequenf fiunt. Potestates etiā vocātur hi q in hoc potentius ceteris in suo ordine pceperunt:

vt eorū ditioni virtutes aduerse subiecte sint et refrenate: ne corda hoim tantū tētare valeāt quātū volūt. ℟. Venit michael archāgel' cū multitudie angelorum: cui tradidit deus aias sctorum: Ut pducat eas i padisuz exultatiōis. ℣. Data est ptās archāgelo michaeli sup aias sctorum. Ut p. Lc. v.
Pricipat' etiā vocant qui ipis bonis angelorum spiritib' presunt: et eis diuia mysteria explēda disponūt. Dnatiōes aūt vocant qui etiā ptātes pricipatuū dissimilitudie alta trāscēdūt. Qui cū mira potētia pemināt: p eo q eis cetera agmina ad obediēdū subiecta sunt dnatiōes vocant. ℟. In tpe illo cōsurget michael qui stat p filiis vris: Et veiet tps quale nō fuit ex eo ex quo gētes esse ceperūt vsqz ad tps illud. ℣. In tpe illo saluabit ppl's me' ois qui iuētus fuerit script' in libro vite. Et. Lec. vj.
Throni quoqz illa agmia vocāt qbus ad exercēda sua iudicia sēp de' psidet: qui tāta deitatis gra replent: vt i eis dns sedeat et p eos sua iudicia decernat. Cherubin quoqz plenitudo scie dr. Et idcirco cherubi vocāt: qz tāto pfectiore sciētia plena sunt: quāto claritatē dei vicini' cōtēplāt. Seraphin vocant agmia qui ex singulari ppinqtate cōditoris sui icōparabilit ardēt amore. Quorum pfecto flāma amor est. ℟. Fidelis sermo et oi acceptiōe dign' michael archāgel' qui pugnauit cū dyabolo: Gra dei ille victor in celis extitit: Et ille hostis antiquus passus est ruinā magnā. ℣. Gaudēt angeli et exultāt archāgeli et collaudāt xpm regē vtutes celorum: qz qui seducebat oēs gētes pempt' est a michaele archāgelo. Gra. Gl'ia. Et. In. iij. noc. ā. Cōcussū est mare et cōtremuit terra vbi archāgel' michael descēdebat de celo. p̄. Dns reg. ex. ā. Data sunt ei icensa multa vt adoleret ea an altare aureū qd est an oc'los dnī. p̄. Dns reg. ira. ān. Laudem' dnm quē laudāt angeli quē cherubin et seraphin sanctus sctūs sanctus pclamāt. ps. Benedic. ℣. In conspectu angelorum. S. matheū.

In il. t. Accesserūt discipuli ad iesū dicētes Quis putas maior est i regno celorum? Et aduocās ies' puulū statuit eū i medio eorum. Et r. Om. b. marci. epi. Lc. vij.

Mat. 18.

Si diligēter audistis euāgelicā lectionē: itelligere potestis qui ministri dei reuerētia debeant: vel qua ipos clericos iuicē hūilitate se oporteat puenire. Ait eni dns pcūctātib' discipulis qs eorum i regno celorum maior esset futur': statuto corā eis puero. Quicūqz hūiliauerit se sicut paruul' iste: hic maior est i regno celorum. ℟. In cōspectu gētiū nolite timere vos eni i cordibus vris adorate et timete dnz: Angel' eni ei' vobiscū est. ℣. Cātate ei cāticū nouū: bn psallite ei i vociferatiōe. An.
Ex hoc itelligim' q hūi Lc. viij.

litate pueñr ad regnū: simplicitate penetrar ad celū. Quicūqz ergo cupit diuinitatꝫ vestigia apphēdē: hūilitatꝫ ima sectef. Quicūqz vult frēz suū pueñire regnādo: prl⁹ illū puentat obsequēdo. Sicut ait apl's Honore iuicē puenientes. ℟ In ɔspectu āgeloꝝ psallā tibi ⁊ adorabo ad tēplū sctm̄ tuū Et ɔfitebor noi tuo dñe. ℣ De⁹ me⁹ es tu ⁊ ɔfitebor tibi de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te. Et. L. ix

Vincat ergo eū officijs vt possit vicere scritate. Si eni te nō leserit fr̄is obsequtū merer vt diligas. Nō si forsitā lesit: magis obsequtū merer vt vincas. Hec eni nr̄e xp̄ianitatis sūma est: vt amātib⁹ vicissitudinē: ledētib⁹ patiētiā repēdamus. Qui ergo fuerit patiētior ad iniuriā: potētior ɔstituer in regno. Nō eni ad iperiū puenir celoꝝ supbia diuitijs prefectura: sꝫ hūilitate/pauptate/lenitate. Arcta enī ⁊ āgusta est via q̄ ducit ad regnū. Tā eni āgusta est diuiti porta celestis: q̄ est camelo acus foramē exiguū. Unde ait dñs. Facili⁹ est camelū p foramē acus transire: q̄ diuitē itrare in regnū celorū. Tu. ℟. Te sctm̄ dñm in excelsis laudāt oēs angeli dicētes: Te decet: Laus ⁊ honor dñe. ℣. Cherubin quoqꝫ ⁊ seraphin sctūs proclamant ⁊ oīs celic⁹ ordo dicens. Te decet. Glia pri. Laus. ℣ Ascendit fumus. ℟ In cōspectu dñi. In lau. ā.

Dum p̄liarer michael archangel⁹ cū dracone audita est vox dicētiū sal⁹ deo nr̄o all'a. ps. Dñs reg. ā. Dū ɔmitteret bellū draco cū michaele archāgelo audita est vox milia miliū dicētiū sal⁹ deo nr̄o. ps. Jubi. ā. Archāgele michael cōstitui te pricipē sup oēs aīas suscipiēdas. ps. De⁹ de⁹. ā. Angeli dñi dñz bñdicite ietnū. ps. Bñd. ā. Angeli archāgeli throni ⁊ dñationes pricipat⁹ ⁊ ptātes vtutes celoꝝ laudate dñm de celis all'a. ps. Laud. cpꝫ. Significa. Hy⁹.

Christe sanctorū decus angeloꝝ/rector humani generꝭ ⁊ auctor: nobis eternū tribue benignus/ scandere celū.
Angelū pacis michael ad istā/ celitus mitti rogitemus aulam: nobis vt crebro / veniant et crescant/prospera cuncta.
Angel⁹ fortis gabriel vt hostē/ pellat antiquū volitet ab alto: sepi⁹ tēplū veniēs ad istō visere nr̄ꝫ
Angelū nobꝭ medicū salutꝭ mitte de celis raphael vt oēs sanet egrotos pariterqꝫ nr̄os dirigat act⁹
Hinc dei nr̄i genitrix maria totus ⁊ nobis chor⁹ angeloꝝ: semp assistat simul ⁊ beata/ cōcio tota.
Prestet hoc nobis deitas beata pr̄is ac nati pariterqꝫ scti sp̄us cuius reboat i oī glia mūdo. ℣ Laudate dñm oēs angeli ei⁹. ℟ Laudate eū oēs virtutes eius. sine all'a. ān Factū est silentiū in celo dū draco cōmitteret bellū ⁊ michael pugnauit cū eo ⁊ fe

eit victoriā allā. ps Benedict⁹. oro.
De⁹ q̄ miro ordine. Ad. j. an. Dñ
plācet. ps. De⁹ in noie. an. Gras
tibi. ps. Quicūqz vult. R. Jesu xpe.
cū allā. V. Qui sedes. Ad. iij. a. Dū
cōmitteret. ps. Legē pōe. cpz. Si-
gnificauit de⁹. R. Stetit angelus
iuxta aram tēpli allā allā. V. Habens
thuribulū aureū in manu sua. V. Ascē
dit fumus. oro vts. Ad. vj. an. Ar-
changele. ps Defecit. cpz.

Apoca. 12

F Actū est pliū in celo micha
el et angeli ei⁹ pliabant cū draco
ne et draco pugnabat et angeli ei⁹
et nō preualuerūt neqz loc⁹ iuen-
tus est eoz āplius i celo. R. Ascē-
dit fum⁹ aromatū: Allā allā. V. In cō-
spectu dñi de manu angeli. V. In cōspe
ctu angelorū. Oro vts. Ad. ix. an.
Angeli. ps. Mirabilia. cp.

Apoca. 8.

F Actū est silētiū in celo dū
draco cōmitteret bellū et michael
pugnauit cū eo et fecit victoriā.
R. In cōspectu angeloz psallā tibi de⁹
me⁹ Allā all. V. Adorabo ad tēplū sctm̄
tuū: et cōfitebor noi tuo. V. Laudate dñz
oēs angeli ei⁹. R. Laudate eū oēs vtu
tes ei⁹. cū allā. Hac die erūt ves. de
scō hierony. hoc mō. Ad vs. sr p.
ā Justū deo. ps. fer. cp. Dedit dñs
salita cp. q̄re i fes. scti augu. ante
fes. decolla. sci iohis bap. R. Mi-
les xpi. hy⁹. Iste cōfessor. V. Amauit.
ā. Cōfessor. ps. Mag. oro.

D Eus q̄ nobis p beatū hie-
ronymū cōfessorē sacerdotēqz tuū
scripture sctē veritatē et mystica
sacramēta reuelare dignatus es
psta qs: vt cui⁹ natalicia colim⁹:
eius semper et erudiamur doctri
nis: et meritis adiuuemur. Per d.
Mēo. de sctō michaele: solēnter
cū hac ā. Michael gabriel cherubin
et seraphi q̄ nō cessāt clamare quotidie
dicētes: dignus es dñe accipere gloriā
allā. V. Laudate dñm oēs angeli eius.
oro. Deus q̄ miro ordine. Ad cō-
plet. oia fiāt sicut i festo sctē trini
ta. Ubi vo dedicata est ecclia in
honore scti michaelis archāgeli:
tunc erunt ves. de eo hoc mō. Ad
ves. de sctō michaele. ān. Dñ plia-
cet. ps. fer. cpz. Significauit de⁹.
R. Fidelis sermo. hy⁹. Tibi xpe. V.
Laudate dñm oēs angeli eius. a. Mi-
chael gabriel. vts. ps. Mag. oro.
Deus q̄ miro ordie. Mēo. de scō
hieronymo solēniter. ¶ In festo
scti hieronymi pbri et cōfes. atqz
doctoris. ix. lc. fiant: dupl. festū.
Ad matu. iuit. Justus florebit. ps.
Uenite. hy⁹. Iste cōfessor. āe. ps. et
V. de cōi vni⁹ cōfes. et pōtifi. lec. j.

H Jeronymus vir in oppido
Stridonis qd a gothis ver-
sum est: dalmatie quōdā: panno-
nieqz cōfinitū fuit: patre eusebio
natus est. Uestem xpi puer rome
suscepit: ibiqz litteris grecis ac la-
tinis a primeuo eruditus est. In
arte quidē grāmatica deuotū ha
buit pceptorē. In rhetorica vero

6

victorinū oratorē. Tu. ℟. Euge

Postq̄ enī oē (serue bone. lc. ij.
mūdanarū litterarū studiū ade=
ptus est: pbatissimorꝝ monacho=
rū habitū: factūq; imitatꝰ est. Vo
luptatēq; corpis penni frāgēs ie
iunio Post trieniū q̄dā ex clerico
rū/ monachorūq; ordinibꝰ p pe=
tulātia quoq; igluuie discursan=
tes ad effugādū ab vrbe hierony
mū q̄ vtrorūq; eorū scribēs vicia
repͥhēderat: insidias parauerūt.
Tu. ℟. Iustus germinabit. lec. iij.

Egressus igit romā ad orientē
tēdēs ad gregoriū ↄstātiopolita=
ne vrbis epm pfectꝰ est. Ubi sctā
rū scripturarꝝ studijs sufficiēter
eruditꝰ: i syriā prexit. Ad deserta
īde loca letꝰ pperauit: ꝛ post qua
driēniū inibi cōpletū bethleē pre
xit. ℟. Iurauit dñs. Cetera oia ℟.
dicir p ordinez de cōivniꝰ ↄf. ꝛ pōti.

Bethleē igit manēs lc. iiij.
tātū nobis i diuie scriptu=
re trāslatiōe pfecit: vt ad hebreo
rū fontē pene nō egeamus acce=
dere. Litterꝫ nāq; grecis latinis
atq; hebraicis sufficient edoctus
oēs veterꝫ testamēti libros ex he=
breo in latinū cōuertit. Tu. lc. v.

Danielē quoq; caldayco stilo lo
cutū/ ꝛ iob iustū arabico in roma
nā liguā mutauit Psalteriū quo
q; p ferias distixit: ꝛ vnicuiq; fe=
rie nocturnū dedit. Euāgelium
mathei ex hebreo fecit esse roma=
nū. Epl̄as ꝛ euāgelia p ānī circu
lū dicēda: ꝛ cetera ad officiū ptī=
nētia rationabilit ordiauit. l. vj.

Nūq̄ hereticis pepcit. Un̄ ↄtra
celsuz porphiriū ꝛ iulianū augu
stū aliosq; ↄtra xp̄z latrātes ma=
gno sudabat igenio. Quātꝰ fue=
rit iste scūs: ex testiōio sci augu
stini pbat. Na i libro prio cōtra
errorem iuliani manichei sic ait.
Nec scm̄ hieronymū ↄtēnēdū ar
bitrerꝫ: q̄ ab oriēte in occidētē ad
istar solis resplēduit. Hic vo scūs
expletꝫ octogitaocto ānis: i dn̄o
reqͤuit. Tu. Tres vltie lc. legāt

De expōe euāge. S. math.

In il. t. Di. ie. di. s. Vos estꝫ
sal tre: q si sal euanuerit i quo sa
liet. Et rꝗ. Om. excer. b diuer. tra
Predixerat dn̄s di (ctat. l. vij.
scipl̄os suos p sui nois ↄfessiōe p
secutiōez passuros. Et vt eos ↄso
laret: subiūxit dicēs. Vos estꝫ sal
tre. Acsi diceret. Isti psequnt vos
sꝫ nolite timē: qꝛ sal tre vos eritꝫ.

Per sal aūt celestꝫ sapia de lc. s.
signat. Sal aūt p aquā ꝛ ardorē
solis ꝛ flatū vēti ex altera natura
cōmutat in alterā. Sicq; apl̄i et
apl̄ici viri p aquā baptismatis ꝛ
ardorē fidei ꝛ p flatū venti: id est
donū spūs sci: ex terrena genera
tiōe i spūalē sunt cōmutati lc. ix.

Salis natura hec ē: hūores exic
cat: fetorē aufert: vermes pcrea=
re nō sinit. Ita ꝛ celestis sapiētia

Mat. 5.

carnalium cogitationum et delectationum humores exsiccat: male conuersationis fetorem aufert: libidinosе cogitationis vermes procreare non sinit. Illum vermem extinguit: de quo Isayas ait. Uermis eorum non morietur: et ignis eorum non extinguetur. Tu. In lau. ā. Iustū dedu. ꝑ. Dñs reg. et alie āe. que sequuntur. cꝑ. Dedit dñs. Hy⁹. et c. de cōi vni⁹ ꝯfes. et post. cū cꝑ. sic i fes. scti augu. Ad. ij. vs. ā. Iustum deduxit. ꝑi. fer. cꝑ. Dedit dñs. Re. Scte hieronyme xpi ꝯfessor. hy⁹. Iesu redēp. ꝟ. Iust⁹ ger. ā. Iste est. ꝑ. Mag. o. ꝯ vt s. Mēo. de scō remigio socijsqꝫ ei⁹ epis et ꝯf. oro

Exaudi qs dñe ppłm tuū cū sctorum cōfessorū tuorum: remigij / germani / vedasti / et bauonis eporum tibi patrocinio supplicātē: vt et tpal' vite tribuas nos pace gaudere et eternū reperire subsidiū. p. Mēo. de scō melorō mar. cū ā. et orōe de cōi. ¶ Scorum remigij / germani / vedasti / et bauonis eporum et ꝯfes. Ad mat. ix. lc. tres prie lc. de cōi pliorum ꝯfes. et tres medie lc. de scō melorō de cōi vni⁹ mr. Et iij. vltie lc. de expōe euāg. Sit lūbi vri precīcti. Et sic fiāt. ix. lec. et c. de cōi pliorum ꝯfes. cū supradicta orōe scꝫ Exaudi qs do. Hac die erit ves. de scō remigio socijsqꝫ ei⁹: et mēo. de scō thōa herfor. nō sar. oro.

Deus qui ecclīam tuā beati pōtificis thome angelica puritate et virtutū glīa decorasti: cōcede nobis famulis tuis: vt ei⁹ suffragātib⁹ meritis / āgelorū cū ipo meamur agmib⁹ sociari. p d. Memo. de scō leodegario epo et mar. oro.

Deus qui hodierna die beatū leodegariuꝫ martyrē tuū atqꝫ pōtificē glīa et honore coronasti: tribue nobis propici⁹: vt quā glīam nō meremur / indulgētiā ipo iteruenīēte ꝯsequamur. p. ¶ Scti thome herfordēsis epi et ꝯfes. Nota quod hoc fes. scti thome est fes. synodale / et celebratur tm̄ in diocesi herfordēsi et nō extra: ideo extra illā diocesim dicentur hac die tm̄. iij. lc. de scō leodegario cū iuit. simpli. et cꝑ. Dñs pōtifex. Et nichil dicet de scō thoma extra dioce. herfordēsem. Ad matu. de scō thoma. L. j.

Beat⁹ thomas natiōe anglicus: āgelic⁹ hō iste de nobilib⁹ parētib⁹ / et catholicis originē trahēs a primeua etate morū honestate preclar⁹. Sic i studijs lrārum sollicitus profecit: quod tā i hūanis sciētijs quā i diuinis honorē magisterij est adept⁹. lc. ij.

Hic demū i ecclīa herfordensi pastor effect⁹: sēp studuit de virtute i virtutē ingredi. Qui i virtutū culmie posit⁹ / i tēplo dei sic effulsit: vt merito dici posset presulū gēma. Iura vero ecclesie sue viriliter defendebat: indutus iusticia vt lorica. lc. iij.

Hic pontifex curam inopum gerens in elemosynis ciborum pannorumque: et semper propriis ministrans manibus. In iustis operibus semper deuotus: corpus macerabat proprium multo ieiunio. Obitum suum sciens appropinquare: fratribus congregatis in unum: dixit dissolutionem sui corporis iminere. Sociis suis dans osculum pacis: emisit spiritum. Tu. Medie lc. de sancto leodegario mart. et ponti. lc. iiij.

Beatus leodegarius ex nobilissima francorum progenie exortus: in augustudunensi vrbe deo disponente pontifex effectus est. Quem ebroinus maior domus regie exosum habuit: quia nec ei adulabatur vt ceteri: nec minas eius timuit. Mortuo autem rege ebroinus pluribus exosus precibus leodegarii liberatus a morte: in monasterio tonsuratus est. Sed quia christo militare non potuit secularia arma arripiens: totum quod passus fuit in leodegarium vindicare disposuit. Tu. Quacunque fer. extra dnicam et feriam scdam vel in hoc fes. sci leodegarii: semper dicitur Rsia. de. ij. noc. cum hoc v. Iustus vt pal. ante lc. Et an. lau. v. Po

Cumque hostilis ebroi (iussu do. lc. v ni exercitus irrumpere festinaret: timens vir sanctus ne quod damni commissus sibi grex pateretur: apertis claustris sponte se pro omnibus obtulit inimicis: qui mox ab eius capite oculos erue (runt. Tu. lc. vj. Post hec in custodia positus fame cruciatur: et tamen incessanter gratias deo agebat. Quod cum cognouisset ebroinus: labia eius secari fecit. Sed cum nec sic a gratiarum actione cessaret: iussit eum clam in abscondita siluarum duci et ibi decapitari. Quo facto: a religiosis viris decenter est sepultus. Tres vltie lc. de expo. eua. Homo quidam pegre. Cetera omnia vt cum cum predicta oratione. ¶ Scte fidis vgi. et mar. iij. l. cp. Dne deus meus

Deus qui presentem diem beate fidis virginis martyrio facis esse solennem: presta ecclesie tue: vt cuius meritis gratulatur eius precibus adiuuetur. p. Ad mat. inuit. simplex. lc. j.

Sancta fidis a genensium ciuitate fuit oriunda: nobilibusque parentibus procreata. Iuuenis quidem etate tempore passionis: sed sensu et opere senex apparuit: pulchra facie sed pulchrior fide. Hanc preses sceleratissimus nomine dacianus ciuitatem prefatam ingressus: suis aspectibus iussit presentari. Preses igitur ab illa iter lc. ij. Tu. rogauit nomen: et cultum fidei sue. Virgo respondit Fidis vocor. Preses dixit. Quis est cultus fidei tue? Sancta respondit. Et ab exordio iuuentutis mee christiana sum: et domino iesu christo deuotissima mente deseruio. lc. iij. Tunc preses ira accensus iussit lectum ereum afferri: et illam supimponi ac subter ignem poni. Multi autem sancte fidis videntes constantiam: in christum crediderunt. Postea vero ducta est beata fidis vna cum beato caprasio ac duo

bus fratrib⁹ primo ꝛ feliciano: q̄ pariter sub vna xp̄i ꝯfessione decollati sūt. De quoꝝ passiōe pridie nonas octobris nos gaudere voluit xp̄s: cui est honor i scl'a. Tu. Et cetera de cōi vni⁹ v̄gis ꝛ mart.

Sctōꝝ marci/marcelli/ꝛ apullei mar. iij. lc. de cōi pl'ioꝝ mr. cū

Sanctoꝝ (suit. dup. Dn̄o martyꝝ tuoꝝ nos domine marci/marcelli/ꝛ apullei btā merita pseq̄nt̄: ꝛ tuo semp faciāt amore feruētes. p. Cetera de cōi pl'ioꝝ mr. Scti dionysij sociorūq̧ ei⁹ mar. ad vs. ā. Scti p fidē. pi. fer. cp̄. Iustoꝝ aie. R. Mir inclyt⁹. hy⁹. Sctōꝝ meritis V. Letamini in dn̄o. ā. Insignes p̄conis alme tue nobilitat̄ ꝯsonāt voces collaudantes v̄bo supplici p̄sequamur: aue iclyte martyr āgeloꝝ ꝯsors/apl'oꝝ soci⁹/pphetarū ꝯciuis/ꝛ martyꝝ coheres: scte dionysi cū sociis tuis intcede p n̄ra oīmq̧ salute ps. Mag. Oratio.

Deus q̄ hodierna die btm̄ dionysiū v̄tute ꝯstātie i passione roborasti: q̄q̧ illi ad p̄dicādū gētib⁹ gl'iam tuā: rusticū ꝛ eleutheriū sociare dignat⁹ es: tribue nobis q̄s ex eoꝝ imitatiōe p amore tuo p̄spera mūdi despicere: ꝛ nulla ei⁹ aduersa formidare. p d. Ad mat. Inuit. Adorem⁹ regē magnū dn̄m Qui i sctis suis semp est mirabilis. p. Vesi. hy⁹. Sctōꝝ merit. In. j. noc. ā. Sctūs dionysi⁹ q̄ tradēte btō clemēte dn̄i petri apl'i successore v̄bi diuini semina gētib⁹ erogāda suscepat. p. Beatus vir. ā. Quo apl'i⁹ gētilitatis feruere cognouit errorē: illuc intrepid⁹ ac calore fidei armatus accessit/ac parisi⁹ dn̄o ducēte puenit. p. Quare fre. ā. Nō verit⁹ incredule gētis expetere feritatē: q2 virtutē suā p̄teritarū penarū recordatio roborabat. p. In dn̄o cōfi. V. Letamini i dn̄o ꝛ exul. L. j.

Preciosus dn̄i dionysius athleta post passionē petri ꝛ pauli/romā veniēs: a btō papa clemēte honorifice suscept⁹ est. Qui dixit ei. In tui sortē apl'at⁹ oēs galliā suscipe: opusq̧ fac euāgeliste sociosq̧ ei adhibēs: data oīb⁹ pace dimisit eos a se. R. Post passiōes dn̄i i vniuersis gētib⁹ p̄dicatio pfutura successit: ita vt fide crescēte m'lti mererent̄ fieri ꝯfessores: Quos catholica postmodū gaudet eccl'a pmeruisse martyres. V. Qui cū iminere suas cernerēt passiones: q̄ dn̄o ih'su xp̄o docēte didicerāt repleti sp̄ūscti gr̄a docuerūt. Quos

Sanctus igitur dionysius L. ij. quo amplius apud gallias feruere cognouit gētilitatis errorē illuc itrepid⁹ ꝛ fidei calore armat⁹ accessit: ꝛ parisi⁹ dn̄o ducēte puenit. Ubi cū maximā xp̄i gr̄a3 i lucrādis pp̄lis fuisset adept⁹/ecclesiā ꝯstruxit: ꝛ officia clericoꝝ dn̄o seruiētiū ibi ꝯstituit: pbatasq̧ psonas honore secūdi ordis āpliauit. R. Gr̄as ago tibi dn̄e q̄ infestāt̄

inimici iacula pbationē fideliū tuorū pstitisti esse ⁊ nō vulnera: sed talē tuis martyrib⁹ tribuis p labore mercedē. Ut nullū tuorū fuisse gaudeat hostē ibellē. V. Quinimo ppetuū eis largiris triūphū vt eccle tue sp sint i exēplū. Ut. L. 3.

Tātas p illū dñs dignabat exercere virtutes: vt rebelliū corda nō min⁹ miraculis q̄ pdicatione obtineret. Dirigit a domitiano sisinni⁹ pfect⁹: vt idolis dionysiū sacrificare cōpelleret / aut securi pcuteret. R. Btissimus dionysi⁹ xpi martyr tradēte btō clemēte erogāda gētib⁹ semia diuia suscepit: Et quo āpli⁹ gētilitatis errorē feruere cognouit. Illuc itrepid⁹ / ⁊ calore fidei armat⁹ accessit. V. Et parisi⁹ dño ducēte puenit: nō verit⁹ icredule gētis expetere feritatē. Et. Gl'ia. Illuc. In. ij. noc. ā. Ecclesiā illis q̄ necdū i locis erat ⁊ ppl'is ille nouā ꝯstruxit: ac officia seruiētiū clericorū ex more ꝯstituit: pbatasq; psonas honore secūdi ordis āpliauit. p̄. Dñe q̄s ha. ā. Cinct⁹ ergo fide ⁊ miaz ante ponēs: paulati sociabat deo quas dyabolo subtrahebat. p̄. Cōserua. ā. Mirōq; mō inermi viro nō valebat plebs armata resistere. p̄. Dñi ē ter. V. Exultēt iusti. L. 4.

Tunc sctūs dionysi⁹ capit: et cū sctis rustico ⁊ eleutherio corā pfecto sistit. Cui pfect⁹ ait. Tu es ne ille senex: q̄ deoꝝ culturas euacuas. Cui sctūs dionysi⁹ ait. Senex q̄dē sum corpe: sed feruore fidei et salutari ꝯfessiōe dñi mei iesu xpi maneo semp nou⁹: et nouos ei filios gignere nō cesso. Tu. R. Tātas p illū dñs dignabat exercere virtutes: Ut rebelliū corda nō min⁹ miraculis q̄ pdicatiōib⁹ obtineret. V. In quo lux celestē gr̄e ieffabilit radiabat. Ut.

Prefect⁹ dixit ad btm̄ dionysiū. L. v. Dic cui⁹ numinis te pfiteris eē cultorē? Tūc hi tres q̄si ex vno ore rn̄derūt. In hoc iquiūt manifestū est nos esse verissimos xpianos: cū corde credam⁹ ore cōfiteamur: ⁊ ope pio colam⁹ patrē ⁊ filiū / ⁊ spm̄ sctm̄: trinum ⁊ vnū deū ac dn̄m. R. Dū sacrū mysteriuz sctūs dionysi⁹ celebraret i carcere: apparuit ei dñs iesus xps cū m̄ltitudie angeloꝝ. Dāsq; illi sctā dixit: accipe hoc chare me⁹ / qd̄ mox cōplebo tibi vna cū pr̄e meo. V. Mecū ei est maxia merces tua: et his q̄ audierūt te salus i regno meo.

Iratus vero pfect⁹ L. vj. Dāsq;. iussit eos varijs tormētis affici. Et cū nec sic a laude xpi cessarēt: i carcerē eos recludi fecit. Ubi cū btūs dionysi⁹ sacrū mysteriū celebraret: hora qua frangebat panis sctūs: lux tāta resplēduit sup eū: vt oēs qui aderāt mirarētur. R. Mecum est maxima merces tua: ⁊ his qui audierūt te sal⁹ in regno meo. Nūc facies fortiter: Et erit nomē tuū in laude. V. Dilectio ⁊ benignitas quā habes semp: ⁊ p q̄buscūq; petieris / impetrabis. Nūc facies. Gloria. Et erit.

In .iij. noc. a. Tantas p illu dns dignabat exercere vtutes: vt rebelliu corda no min9 miraculis q pdicatoib9 obtineret. ps. Exultate iu. a. Du sacru mysteriu btus dionysi9 celebraret i carcere appuit ei cu multitudine angelor dns iesus xps. ps. Bndica. a. Quaqz illi scta dixit: accipe hoc chare meus: qd mox coplebo tibi vna cu pre meo. ps. De9 benedi. v. Justor aie. lec. vij.

In pdicta aut lucebenens dns ies9 xps: accepit pane sctm et dedit illi dices. Accipe hoc chare mens qd mox coplebo tibi vna cu pre meo: qm mecu e maxima merces tua: et his q te audierit sal9 i regno meo. Nuc facies fortir et erit nome tuu i laude. Dilectio et benignitas qua habes sep et p qbuscuqz petieris ipetrabis. R. Adest nanqz bti dionysii sacratissima dies in qua triuphas agone expleuit Et corona victorie accipere meruit de manu dni. V. Que dns post aplos sic honorauit: vt oem gallia ei9 aplatu insigniret: qqz ea suo sanguie cosecrauit.

Post hec adducti lec. viij. Et co. sunt bti martyres ad psentia pfecti. Qui cu sacrificare nollet ducti sunt ad locu decollatois. Ubi cu genib9 flexis oratioez fudisset ptensis ceruicib9 vno eodeqz momento decollati sunt. Reddetesqz tre corpora: btas aias celo itulerunt. R. Uir iclitus dionysi9 martyr dni pciosus succesus igne diuini amoris et cstater sustinuit supplicia passiois Et p imanitate tormetor puenit ad societate agelor. V. Cui9 itercessio nobis obtineat venia: q p tormeta passionis: etna meruit palma et sempitna corona

Quoru etia capitibus L. ix. Et. abscisis: lingue dnm fatebatur. Ad declarada quoqz martyris dionysij merita: sctm cadauer se erexit et caput ppriu brachijs pedulis cepit vectitare: et ad locu vbi nuc iacet portauit. Tu. R. Btus dionysi9/rustic9/et eleutheri9: in hac ergo fidei costatia pmanetes: Reddetes terre corpora: Beatas aias celo cu gaudio itulerut. V. Btor aie sctor dionysii/rustici/et eleutherii/ relictis glebis: secuti sunt saluatore. Red. Glia. Bea. V. Justi aute imppetuu. In laud. a.

Et scti viri a bti dionysii nuq sustinuerut abesse psetia: quos iunu itercogatio pcussoris iuenit. ps. Dns reg. a. In hac ergo fidei cstatia pmanetes: reddetes tre corpa: btas celo aias itulerut. ps. Jubil. an. Tali naqz ad dnz meruerut pfessione migrare vt aputatis capitib9 adhuc putaret lingua palpitas dno cofiteri. ps. Deus de9. a. Bta nimiu et deo nro grata societas: iter quos nec prim9 alter potuit ee nec terti9: sed trinitate cofitetes: trino meruerut coronari martyrio. ps. Bnd. a. Et facta est comes multitudo celestis exercit9 exanimi corpis bti dionysii caput propriu deportantis laudans deu et dices: gloria tibi dne. ps. Laud.

Cp. Iustorũ aie. hy9 Rex gliose martyrũ. v. Mirabilis de9. ã. Adest nãq3 bti dionysii sacratissima dies: in qua triũphãs agonẽ expleuit: et coronã victorie accipe meruit de manu dñi. p. Bñd9. oro. De9 qui. Ad. j. ãn. Hi scti viri. p. De9 i noie. Ad. iij. ã. In hac. p. Legẽ pone. Cp. Re. et v. de cõi pluriũ mar. ad oẽs horas dñr. Ad. vj. ãn. Tali nãq3. ps. Defecit. Ad. ix. ã. Et facta est. p. Mirabilia Ad. ij. vs. ã. Hi sũt scti viri. pi. fer. Cp. Iustorũ aie. hy9 Rex gliose. v. Mirabilis de9. ã. O btẽ dionysi magna est fides tua: intercede p nobis ad dñm deũ nr̃m: vt q qualitate tibi sum9 dissimiles/ sua grã largiẽte faciat eẽ cõsortes. p. Mag. oro vts Mẽo. fiat de sctõ gereone/ socijsq3 ei9 mart.

Presta qs ops de9: Oro. vt sicut sctõrũ martyrũ tuorũ gereonis/ victoris/ cassij/ florẽtij/ sociorũq3 eorũ: nos natalicia celebrãda nõ deserũt: ita iugiter suffragia comitent. p d. C Scti gereonis sociorũq3 ei9 mart. lec. cũ iuit. simpli. oĩa fiãt de cõi pluriũ mar. cũ pdicta orone Presta qs. C Scti nigasij sociorũq3 ei9 mar. oro.

Deus q san= ctã nobis hui9 diei solẽnitatẽ i honore sctõrũ martyrũ tuorũ nigasij/ quirini/ scuuiculi cõsecrasti: adesto familie tue pcib9/ et dona: vt quorũ festa celebram9 eorũ merito et auxilio subleuemur. p do. Ad mat. iij. lc. cũ iuit. dup.

Beatus nigasi9 eps: et lc. j. qrin9 psbyt/ scuuiculusq3 dyaconus: q a btõ clemẽte cũ btõ dionysio ad pdicãdũ i gallias directi fuerãt ad vrbẽ rothomagẽsiũ: voto cõi pgere decreuerunt. Quib9 sisinnius a domitiano ad delẽdũ nomẽ xpianitatis direct9: sic ait. Estis ne vos seductores pessimi: q cũ sene illo quẽ parisi9 exti xi: ad euertẽdũ pplz venistis? Tu.

Tũc sctũs nigasi9 ait. Nõ lc. ij. eni sum9 seductores: sed reductores hoiz ad cognitionẽ creatoris sui. Sisinni9 vo ait. Nũ ergo cõuertitis pplm: cõuertite vosmetipsos ad culturã deorũ nr̃orũ. Qd si nolueritis: i cõspectu oim quos decepistis male subacti pibitis de ẽra. Cui scti martyres q̃si ex vno ore dixerũt. Ne putes hoim stultissime et scelestissime nos minis tuis terreri. Qd eni minaris diu est quod optauimus. Tu. lc. iij.

Tũc sisinni9 fecit eos decollari: et corpa eorũ canib9 et auib9 dereliqui. Succedente vero nocturno silentio: scti apprehẽsis pprijs capitib9 puenerũt ad fluuiũ cui vocabulũ ẽ etta/ et trãsmeato vado: qd nunc vadũ nigasij dicit reqeuerũt i insula eiusdẽ flumis amenissima: vbi eccl̃ia ad eorũ honorẽ cõstructa est: in possessione quõdã sapiẽtie matrone/ eorũ monitis ad

fidē querse. Et ceta de cōi pl'ios mar. ¶ Translatio scti edwardi regis z ɔfes. duplex fes. Ad vs. ā. Amauit eū. ps. i. fer. cū. Iustū dedu. R. Miles xpi. p9. Iste ɔfes. V. Amauit eū dñs. ā. Similabo. ps. Mag.

Deus qui btm regē Oro. edwardū cōfessorē tuum eternitatȝ glia coronasti: fac nos qs ita eū venerari in terris: vt cū eo regnare possim9 in celis. Per. Tūc eat pces. ad altare eiusdē cātādo R. Scte edwarde xpi cōfes. V. Ora pro nobis beate. Oro.

Deus q̄ vnigenitū filiū tuum dñm nrm iesū xpm glioso regi edwardo in forma visibili demōstrasti: tribue qs: vt ei9 meritȝ z pcib9 ad etnā ipsi9 dñi nri iesu xpi visionē ptingere mereamur. Qui tecū vi. z reg. In redeundo de sctā mat. ad ɔpl. oia fiāt sic in fes. scē trini. Ad mat. z ad oēs alias hor. oia fiāt sicut d vno ɔfes. z abbate: exceptȝ caplis. L. j.

Preciosus athleta dñi z rex insignis edward9: ex antiqs āglorū regib9 / generosa carnis origine pdijt ortūd9. Cui9 pr ethelredus extitit. Emma richardi ducis normanoz filia mr fuit. Editus ergo puer egregi9 edward9 maria paretū enutrit diligētia: z in etate tenera scti spūs iformat disciplina. L. ij.

Rex igruēte grā uiosa danoz tēpestate: ad auos suos i neustriā gliosus puer traducit: ne tā imani pcella seuiētiū fluctuū citi9 absorberet. Qua cessāte: a ducib9 z pōtificib9 reduct9 in regno āglor xps dñi ɔsecrat. L. iij.

In die festiuitatȝ gliose pēthecostes rex edwardus i ecclia bti petri apd westmōasteriū existēs circa horā qua victima agni paschal pcipit a pplo: prupit i risū: ita vt oēs mirarent p circuitū Post pacta solēnia: q̄sita a suis tāti ris9 cā. Rex inq̄t dacie: cui swepno erat vocabulū: volēs infinita classe āglie fines iuadē: cū de scapha ad nauē pedē extēderet: i mare demers9 miserabilit expirauit Quo michi celit9 ostēso: in hmōi gaudio tripudiauit mea intētio. L. 4. Tu.

Erat etiā aliqñ di ct9 rex i ecclia pdicta añ altare sctē trinitatȝ: z cū eo deuot9 deo seru9 comes leofric9. In illa quoqȝ hora q̄ pri sacerdos imolat filiū vidit astare sup mēsaȝ dñicā eūdē iesū xpȝ Qui dexta regē bñdicēs extensa: suā vtriqȝ manifestauit spēȝ / speciosusqȝ visibilē exhibuit maiestatē. Cūqȝ comes soli sibi visiōeȝ hāc ostēsā loco se moueret: vt dño suo tāta gaudia cōicaret. Respiciēs euȝ rex: pmonet vt stet queādmodū stabat. Sta inquit sta: sustine et expecta. En quē vides video: z quē visibiliter cernis / visibilē adoro. Tu. R. v.

Duo viri ex anglia hierosolymam pfecti: obuium habuerunt seniorem lactei candoris: reuerendique admodum vultus. Qui cum ab eis didicisset: cuius essent regionis incole: quis vel eorum rex esset: ait illis. Rogo vos fratres ad regem vestrum reuertimini: eique quod per vos mandauero nunciate. Ego sum iohannes apostolus et euangelista: qui regem vestrum propter castitatem diligo: quia eum primum deo cognosco. Tu. R. vj. Vice legationis mee: ad ipsum fungi vos postulo: quem huiusmodi salutari conuenit intersignio. Cumque ad celebritatem ecclesie cuiusdam dedicationis existeret: vt sub nomine mei titulo dedicari debuisset: in peregrini specie eidem regi apparui: et pro sancti iohannis amore beneficium elemosyne supplicaui: qui ad vocem meam pietatis motus visceribus: regium quem gestabat anulum de digito suo extraxit: michique munifica largitione con signauit. R. vij. Hunc igitur ob amorem et deuotionem hominis dei vsque hodie conseruaui: eique munus remitto cum gloria: infra tempus modicum dona redditurus gratiora. Nam infra presentis anni dimidium immortali mecum vestietur syndone: qui gloriosa carnis fulget integritate. R. viij. Reuersique ad patriam prospero itinere legati apostolici regem adeunt: introductique in cubiculum salutationem ex parte apostoli premittunt: anulum porrigunt. et quecunque sibi iniuncta fuerant: per ordinem exponunt. Quibus auditis rex sanctus vehementer exultans ait. Gratias inquit ago deo meo et sancto eius apostolo: qui vos de tam longinqua peregrinatione reduxit ad patriam: et me ad palmam vocare dignatus est eternam. R. ix. Rex vero gloriosus diem sue vocationis expectabat deuotus: seque ita preparare satagebat ad exitum: vt vallari presentia sanctorum mereretur angelorum. Anno igitur dominice incarnationis millesimo sexagesimoquinto in ipsa nocte qua virgo puerpera sine dolore regem celorum intacta progenuit: aduersa corporis valitudine rex gloriosus affligitur Et nonis ianuarij diem clausit extremum: et secus altare beati petri apostoli suis dignam exequijs meruit sepulturam. Ad eius tumbam diuersa fiunt a christo ipso intercedente miracula et odoris eius suauitas et fragrantia membra reddit inualida celesti medicamine solidata. V. Ora pro nobis. Ad lau. cap. Iustus cor. Ad. iij. Cap. Iustum de. Ad. vj. cap. Custodiuit eum. Ad. ix. cap. Sapientia vendi. Ad. ij. vesperas. an. Iustum deduxit. minor. psalmi. fer. cap. Iustus cor suum. R. Sancte. M. christi confes. hymnus. Iesu redemptor. V. Iustus ger. an. Iste est qui ante. oro. Deus qui verum. Memo. de sancto calixto [illegible] et mar.

Deus qui nos conspicis Oro. ex nostra infirmitate deficere ad amorem tuum nos misericorditer per sancti calixti martyris tui atque pontificis exempla restaura. Per.

Nota q̄ qñ fe[illegible]trãsla. sci edwar di i sab. ꝯtigerit: tūc do. seq̄ns ca rebit vtrisq̣ ves. ¶ Scti calixti pape ꝛ mr. ad mat. iij. lc. iuit. du

Tempoꝛib⁹ ma= (plex. l. j. ximiani et alexādri facta est inq̄sitio i vꝛbe romana de chꝛi stianis: vt cogerent idolis imola re. Tūc palmati⁹ ꝯsul cū mltitu= die militū venit trāstyberim: vbi erāt multi xp̄iani cuꝫ btō calixto papa: iter quos erat btūs calopo di⁹ p̄sbyter senex. Ingressi vero decē milites cenaculū: subito ce= ci facti sūt/ dicētes. Accēdite lu[illegible]a ria: qꝛ loc⁹ obscurat⁹ est. Et ait ca lopodius. Deus q̄ videt oīa: ipse cecauit oculos vestros. Tu. l. ij. Palpātes igit descēderūt de ce naculo cecati. Qd̄ vidēs palma= ti⁹/ timoꝛe ꝑterrit⁹: fugiēs nūcia uit hec alexandꝛo. Currensq̣ pal mati⁹ ad btm̄ calixtuꝫ: cecidit ad pedes ei⁹ rogans eū vt a cultura demonū eū liberaret. Quo bapti ꝫato cū oīi domo sua: alexander hoc audiēs/ calopodiū gladio fe= riri fecit: ꝛ calixtū icarcerari. l. 3. Erat aūt i eadē custodia miles q̄dā noīe p̄iuat⁹: vlcerib⁹ ꝛ dolo rib⁹ plen⁹. Hic misit se ad pedes scti calixti: petēs ab eo baptiꝫari. Qui mox vt baptiꝫat⁹ est: ab oīb⁹ vulnerib⁹ mūdat⁹ ē. Hoc audiēs alexāder/ fecit militē plūbatꝭ defi cere: ꝛ calixtū ꝑ fenestrā dom⁹ p̄= cipitari: ꝛ ligato ad collū eius sa xo: i puteū demergi iussit. Cuius coꝛp⁹ austeri⁹ p̄sbyter noctu cuꝫ clericis de puteo eleuauit: ꝛ sepe liuit i cymiterio calopodij via au relia: p̄die id⁹ octobꝛis. Tu. Cetera de cōi vni⁹ mar. ꝛ pōti. cū oꝛōe su p̄radicta. ¶ Scti wlfranni ep̄i ꝛ ꝯfes. ix. lc. fiāt de cōi vni⁹ ꝯfes. et pōt. etiā cū oꝛōe de cōi: scꝫ Da q̄s oṕs de⁹. ¶ Scti michaelis i mō= te tūba ad vs̄. sup p̄. ā. Excelsi re= gis. pi. fes. cp̄. Significauit. ℟. Archāgeli michaelis iteruētiōe sufful= ti te dn̄e depꝛecamur: Ut quos honoꝛe ꝓsequimur Cōtingam⁹ ꝛ mēte. ℣. Per petuū nobis dn̄e tue miserationis p̄sta subsidiū: q̄b⁹ ꝛ angelica p̄stitisti suffra gia nō deesse. Ut. Glia. Cōtiga. Hy⁹ ℣. ꝛ ā. sup p̄. Mag. cū oꝛōe: sicut in alio fes. Mēo. de scō wlfrāno. Oꝛo vts̄. Ad mat. ix. lc. fiāt tota cātet hys. sicut i alio fes. p̄ter. ix. ℟. qd̄ erit Archāgeli michaelis. l. j.

Postq̄ gens francoꝛū xp̄i gr̄a insignita: lōge lateq̣ vndiq̣ ꝑ ꝓuincias supboꝝ colla ꝓdomuisset. Michael archāgel⁹ padisi p̄posit⁹: q̄ p̄ꝛi⁹ ostēderat se velle venerari in mōte gargano multꝭ idicijs ostēdit: q̄lit debet ho noꝛari i loco hoc/ q̄ tūba ab icolis Hic vero loc⁹ olim (vocat. l. ij. opacissima silua claudebat: sed postea eā fluie oceani vndiq̣ cir cūdāte i arene foꝛmā est redact⁹.

Sed et mare recessu suo deuotis pplis bis i die iter pbet limia petētib9 archāgeli michaelis. l.iij.

Iā vidēdū est qualiter idē loc9 angelica reuelatiōe dedicat9 est. Postq̄ deo amabilis pzefati loci: eps authbertus bis fuisset āmonit9 i somnis: vt i dicti sūmitate loci edē i honoze sci michaelis cōstrueret. Cōtigit taurū cuiusdā a fure ibi ad tēp9 abscondi. Tertio āmonitus est eps aspert9: vt eo loco edē cōstrueret: quo taur9 erat abscōse ligatus. Tu. lc.iiij.

Cūq3 de loci reqreret āplitudie et quātitate: rñsū accepit in somnis: edificatōis eū debē statuere modū quē videret iuuēcū pedib9 in circuitu ptriuisse: iussūq3 est vt suo dño restitueret taurus. l.v

Episcop9 vo de visiōe cert9 pdictū locū igressus eū purgari fecit et planari. In cui9 medio due pemiebant rupes: quas cū multoz opantiū nō possēt remouē man9 vir q̄dā noie bayno celit9 admonit9 cū duodeci filijs suis dictū locū adiuit: et sci michaelis auxilio fret9: molē tāte magnitudinis remouit: ita vt nullū pōd9 ibi eē videref.

Cūq3 eps de ma- l.vj. gnitudine fabzice adhuc dubitaret: nocte media ros iacuit super verticē mōtis: vbi aūt fūdamēta collocāda erāt siccitas fuit. Dictūq3 est epo. Uade et sicut signa tū videris fundamēta iace. l.vij.

Tunc eps grās agēs deo: fabzicā in culmine mōtis in modū cripte rotūdā: cētū vt estimaf hoim capacē ad silitudinē illi9 in mōte

Post hec l.s gargano ꝯstruxit monitu beati michaelis missisūt nūcij ad montē garganū pzo pignozib9 bti michaelis deferēdis. Qui ab epo loci et abbate venerabilif recepti causā sui aduēt9 hūi

Tradunf ei l.ix. lit exposuerf. pignoza: pars videl3 rubei pallioli: qđ ipe btūs michael sup altare qđ ipe manu ꝯstruxerat posuit et ps marmoris sup2a qđ stetit: cui9 vestigia vsq3 hodie supextāt dicto loco. Authber9 vo eps dicta mūera honozifice suscipiēs opus cōsūmauit: et officia duodeci clericoz ibi ꝯstituit Duasq3 villas de epatu suo eis p sua tradidit sustētatiōe. Ad lau. oēs āe. dñr. Ad. f. ā. Dū pliaref. p. De9 i no. ā. Te iure. ps. Quicūq3. R. Jesu xpe. cum alla. V. Qui sedes. Ad alias hozas oia fiant sicut i alio festo. ad vs.

De sctā etheldzeda. Oro.

Deus q̄ es spōsus vginuz: refrigeriū cōtinētiū et sal9 oim te diligētiū: cōcede ppici9: vt q̄ btē virgis tue etheldzede trāslatiōis diē veneramur: eius patrocinijs tue maiestatis clemētiā sētiam9. Per. Scte etheldzede virgis nō mar. ix. lc. oia de cōi vni9 vgi. nō

mar. cū pdicta orōe. ¶ Scti luce euāgeliste. ad. j. vs. ā. Placētes do. pt. fer. cp. Similitudo vult⁹. R. Quattuor aialia. hy⁹. Annue xpe. V. In oēm trā. ā. Ecce ego. p. Mag. Reqre hec oia i festo scti mathei apostoli ⁊ euāgeliste. Orō.

Interueniat p nob⁊ dñe q̄s scūs tu⁹ lucas euāgelista q̄ cruc⁊ mortificatōe⁊ iugit i suo corpe p tui nois honore portauit. Per d. Mēo. de scā etheldreda: deīde de

Deus (scō iusto mar. orō. q̄ btō iusto talē fortitudinē tribuisti: vt i puerili corpusclo gl'iosū p amore tuo subiret martyriū: ⁊cede ppici⁹: vt ipi⁹ itercedētib⁹ merit⁊ ab oīb⁹ nos absoluas pctis. p. Ad ⁊pl. oīa fiāt sicut in fes. scē trin. Ad mat. ix. lc. tota cāter hyst. sicut i festo scti mathei apli ⁊ euā. cū hym. d cōi vni⁹ apli

O Lortosissim⁹ euāge- lc. j. lista iesu xpi lucas natiōe syr⁹: arte medic⁹: nichilomin⁹ discipl's aplo⁊ fuit. Quo⁊ almificos act⁹ put vidit lucido disertoq⁊ sermōe psecut⁹ est i breui libello: quē ad carissimū sibi theophilu⁊ scripsit. Cui⁹ quoq⁊ libri pulchra ichoatio vider fore: scil⁊ Primū q̄dē sermōe⁊ feci de oib⁹ o theophile q̄ cepit iesus facere ⁊ docē

Deniq⁊ paulū secut⁹ est lec. ij. egregium doctorē gētiū vsq⁊ ad triūphū passionis ei⁹: quē cū coaplo suo petro rome exceperat idiuidu⁹ comes pegriatiōis ac tribulatiōis ei⁹ vbiq⁊ ⁊stās pmāsit. Cui⁹ pcipue pegriatiōis et sacre doctrine gesta cū gest⁊ alio⁊ āne ctens aplo⁊ū: librū vnū ad laudē nois xpi ad mēoriā ipso⁊ū ⁊ vniuersalis eccl'ie scē stabilimētū ⁊te

Qui dū eūdē gl'iosis lc. iij. xuit. simū paulū doctorē gētiū seq̄ret p plimas tre mariscq⁊ tribulatōes digne ab eo huiusmodi testionio diligentie meruit laudari. Sic eni de eo scribens corinthijs ait. Salutat vos lucas medicus charissim⁹ meus: q̄ est i dño fidelis. Et thimotheo illustri viro scribēs dixit. Lucas mecū est solus. lc. iiij

Et i alio quoq⁊ epistole sue loco sic ait de eo iter reliqua salutationis verba. Eccl'ie dei q̄ est corithi: misim⁹ etiā fratrē nostrū lucā: cuius est laus i euāgelio p oēs scās eccl'ias Uere oi ⁊e laudabilis est iste q̄ meruit a tāto aplo laudari

Laudem⁹ ergo lc. v. ⁊ pdicari. eū cū illo ⁊ nos kmi ⁊ ⁊sona voce cordis ⁊ oris veneremur ⁊ veru⁊ medicū a deo missū aiarū pdicemus cui⁹ oia doctrine verba nichil aliud resonare vider: nisi aie languētis medicinā verā. lc. vj.

Ab ipo ergo pueritie sue tpe castus pseuerās neq⁊ vxorē neq⁊ liberos dr habuisse. S⁊ aplice pdicatōis op⁹ exercēs: obijt septua-

gesimoquarto etat; sue ano plenus spu scto. Cui⁹ sacru corp⁹ in bithinia est hu̅atu. Sz postea ad costatinopolitana vrbe est trasla tu. Ibi multa ꝛ magna pdigiorꝫ miracula ad laude nois sui p meri ta scti euangeliste opari dignat dns nr iesus xps. Qui viuit ꝛ regnat cu deo pre i vnitate spussctí de⁹ p oia scla sclorꝫ ame. S. luca.

Lu. 10

In il. t. Designauit dns et alios septuagita duos: ꝛ misit illos binos an facie sua i oez ci uitate ꝛ locu quo erat ipe ventur⁹ Etcꝫ. Om. bti greg. pape. lc. vij.

Dns ꝛ saluator nr fres kmi aliqn nos sermoib⁹ aliqn opib⁹ admonet. Ipa ei fcta ei⁹ pcepta sut Nꝫ du aliqd tacitus facit: qd agere debeam⁹ inotescit. lc. s.

Ecce eni binos i pdicatioez discipulos mittit. Nꝫ ei duo sut pcepta caritat; videlz amor dei et pximi: ꝛ min⁹ q int duos caritas Nemo eni lc. ix. haberi no pot. pprie ad semetipsuz caritate habere dr: sz dilectio se i alterꝫ extedit: vt ee caritas possit Binos ad pdicadu mittit discipulos: vt hoc tacite nobis isinuet: qr q caritate erga aliu no habz: pdicatois offi ciu nullaten⁹ suscipere debet. Ad lau. ꝛ oes alias hor. oia fiat vts. dictu e cu oro. hui⁹ diei. Meo. de sco iusto. oro vts. Ad. ij. vs. sr p. hec sola a. Dilecti deo. p. Dixit do. ꝛ ceti pi. de aplis. cpꝫ. Similitudo. R. Cu ambularet. ꝛc. vts. dictu est. Et meo. de vgie. a. Ecce e. V. Diffusa. oro de xi vni⁹ vgis no mr. scdꝫ pica sarꝫ: lz hic sequat oro de ppe tate. oro.

Deus q hodier na die venerabile nobis i bte vginis fredeswide trasitu cotulisti: cocede ppici⁹ vt ipi⁹ itercessioe trastre ad gaudia eterna meamur. p. ¶ Scte fredeswide vginis no martyr. ix. lc. oia de coi vni⁹ vgis no mar. cu oroe de coi scdꝫ pica sarꝫ. ¶ Sctarꝫ. xj. miliu vginu tres lc. fiat cu orone. oro.

Deus q sancta nobis hui⁹ diei solenitatem pro beatarum virginum martyrumqꝫ tuaru gloriosa passione fecisti: adesto familie tue pcib⁹ ꝛ da: vt quaru hodie festa celebram⁹ earꝫ meritis ꝛ itercessioib⁹ liberemur. p. Ad matut. iuitat. dup. lc. j.

Fuit i britanie finib⁹ rex qda deo deuot⁹ habes filia noie vrsula Cui⁹ fama getilis qda potes tyran⁹ audies: cu muerib⁹ ꝛ bladicijs no pficeret: minis ꝛ terrorib⁹ ea accipe voluit i vxore. lc. ij.

Que dolés virgo patne sollicitu dini: ait. Noli pat mi sup hac re merore ꝯtabescere: sz dece prime ue etatis virgines michi perqre: ꝛ ta michi q singulis earu mille vgines dent. Copatisqꝫ nob; trierib⁹ vndenis: trienij nobis dent

iducie. Quo facto cōcordi duorū regū studio naues ascēdētes basileā applicuerūt: vbi relictis trierib⁹ romā pedestres adierūt. L. iij.

Perlustratisqꝫ ibi p aliquot dies: sctōꝝ liminib⁹ basileā reuertētes nauibus ascēsis coloniā: vbi nunc corpora earū requiescūt peruenerūt. Et barbari q̄ coloniā obsidebāt: cognita virginali cōstātia i eas irruētes: oēm illā gl'iosā multitudinē crudeliter peremerūt. Et cetera de cōi pl'iū vgi. Si hoc fes. in sabbō ↄtige. totū fiat serui. de fes. Solebat ei fieri ide mēo. tm̄. et ↄmēo. btē marie in aliq̄ fer. pcedēte i eadē ebd. vbi ↄueniēti⁹ possit celebrari/ celebret. Ista regl'a hab; itelligi: si fer. vacauerint p ↄmēo. celebrādis. si fer. nō vacauerit: tūc i sab. fiat serui. de ↄmēo. btē marie. Si hoc festū in dnica euene. fiat mēo. de festo et medie lec. de vginib⁹. Scti romani epi et ↄfes. iij. lc. cū noc. et cetera de cōi vni⁹ ↄfes. et pōtifi. cū hac orōe.

Deus cui btūs roman⁹ pōtifex ita sctitatis gr'a decorat⁹ cōplacuit: vt tuorū ↄsortiū i celis pmereret sctōꝝ: da eccl'ie tue qs el⁹ intuētu ppetuā ↄseq̄ leticiā cui⁹ depositōis diē gratulādo celebrat solēnē. p. Sctōꝝ crispini et crispiniani mr. ix. lc. fiat. orō

Deus q̄ sctis martyrib⁹ tuis crispino et crispiniano ad hāc gl'iā veniēdi copiosū munus gr'e ↄtulisti: da nobis famulis tuis nr̄oꝝ veniā pctōꝝ: vt scōrū tuoꝝ itercedētib⁹ meritis/ ab oib⁹ mēamur aduersitatib⁹ liberari. p. Mēo. de scō iohē beuerlaco. ān. Cōfessor do. B. Amauit. Oro de cōi vni⁹ ↄf. et pōti. Ad mat. l. j.

Crispin⁹ et crispinian⁹ suessiōis ciuitatē igressi: hospitiū sue pegriatiōis elegerūt. Cognitaqꝫ gētiliū crudelitate: labore manuū viuē cupiētes: artē su-

Maximian⁹ L. ij. torta didicerūt. hoc audiēs: p eis pq̄rēdis rictiouarū direxit: quos i pdicta vrbe iuenit calciamēta paupeꝝ sartiētes Cunqꝫ eos a fide xp̄i nō posset reuocare: fustib⁹ eos cedi fecit: et ad singloꝝ colla molas suspēdi iussit: et i fluuio sub glacie demergi.

Post hec i pice/ adipe/ et oleo L. iij feruētibus eos precipitari iussit. Quib⁹ ostēsū ē eos illucescēte die victores a dn̄o coronari. Maximian⁹ aūt satellitis sui rictiouari vtrūqꝫ gladio feriri iussit: et corpora canib⁹ dereliq̄/ q̄ xp̄o custodiēte māserūt itacta. Et cetera de. j. noc. Medie lec. de scō iohē beuerlaco scil; de cōi vni⁹ cōfes. et pōtificis. iij. vltie lec. de expositione euāge. scil; Descendēs iesus. Et cetera de cōi plurimoꝝ martyꝝ. Apostoloꝝ symonis et iude ad vtrasqꝫ ves. et ad mat. et ad. iij. cp.

Roma. 8.

SCimus qm̄ diligētib9 deū oia coopant̄ i bonu3: his q̄ scd̄m ꝓpositū vocati sūt sctī. R̷.

BEate sy= (Qui sūt isti. hy9. mō ⁊ thadee iclyte: cernite nr̄os gemit9 cū fletibus q̄ꝗ p lapsū meruim9 baratrū p vos celorū mēamur aditū. Annue xp̄e. Et dicat̄ i hoc hym̄. p hoꝝ tibi cara merita. ⁊ cetā de cōi apl̄oꝝ cū

COncede q̄s oīps hac oꝛōe. de9: vt sicut apl̄oꝝ tuoꝝ symonis ⁊ iude gl̄osa natalicia ꝑuenim9: sic ad tua bn̄ficia ꝓmerēda maiestatē tuā īp̄i, p nob3 ꝑueniāt p d. Ad ꝯpl. oia fiāt sic in fes. sctē

SImon (trisi. Ad mat. l.j. cananeu9 ⁊ iudas zelotes cū ꝑsidā fuissēt igressi: iuenerūt ibi duos magos: zaroē ⁊ arphaxat: q̄ a facie scti mathei de ethiopia fugerāt. Tp̄e illo dux regis ꝑsarū alias babylonioꝝ ꝯtra idos q̄ fines perside iuaserant susceperat bellum. Quo deos suos cōsulente nullū ei dabāt respōsum. l.c.ij.

Tūc idoꝝ pōtifices i aliā ciuitatē prexerūt. Quib9 demō ibi manēs ait. Dij vr̄i vobis rn̄sū dare nō possūt: q2 apl̄i dei viut: vn9 symō ⁊ alter iudas ibi sūt Nullusq3 de9: illis ꝑsentib9 audet loq̄. Tūc dux ꝑquiri eos fecit. Quib9 iuēt3 q̄siuit q̄ essēt aut quare venissēt.

Sctūs symō rn̄dit: apl̄i su l.iij. mus iesu xp̄i salutisq3 vr̄e causa venim9: vt deū q̄ in celis est possitis cognoscē. Cui dux waradag ait. Quū audio deos nr̄os nō esse ausos vobis ꝑsentib9 loq̄: vos nobis ꝑdicite quos belli exit9 hituri

DIxit ei symō l.iiij. sum9. hodie intermitte ꝓfectionē: ⁊ cras venient nūcij pacē nūciātes ⁊ tributū solitū referētes. Jussit ergo dux eos i crastinū custodiri. Crastina v̄o die hoꝛa tertia venerunt quos pꝛemiserat cū legatis indoꝛū: oia sicut apostoli pꝛedixerant nunciantes. Lec. v.

Dux igit̄ duxit ad regē apl̄os. Qui rogatu regis ⁊ ducis moꝛabāt̄ i babilonia vno āno ⁊ mēsib9 trib9 m̄lta miracula faciētes. Intra qd̄ tp̄s vna cū rege ⁊ pꝛimatibus suis quadꝛagita milia hoim baptizati sūt: except3 mulierib9 ⁊ paruulis. Quo f̄cto fugerūt ꝑdicti magi in ciuitatē samur ⁊ oēm ppl̄m ꝯtra apl̄os icitauerūt. l.vi

Quo cū ꝑuenissēt apl̄i tēti sunt ⁊ ducti ad templū solis. Stabat aūt in vna ede templi quadꝛiga solis: ⁊ in alia quadꝛiga lune. Factoq3 silētio dixit symō ad simulachꝛū solis. Pꝛecipio tibi demō: exi de simulachꝛo solis/⁊ ꝯminue illō. Qd̄ cū iudas simulachꝛo lune dixisset: egressi duo ethiopes hoꝛribiles vultu ꝯfrigētes simlachꝛa vlulatū dire voc3 emittebāt Tūc oēs pōtifices i apl̄os xp̄i ir=

ruētes: iterfecerūt eos. Tres vlt. lc. legāt de expo. euāg. S. iohēm

Jo. 1. IN illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Hec mādo vobis vt diligatis iuicē. Etc. Om. excer. ex 2mē. bti aug. epi. lc. vij. Merito magister bon⁹ dilectiōez sic sepe cōmēdat tāq̄ sola pcipiēda sit: sine qua nō possūt ceta bona pdesse: & q̄ nō potest haberi sine ceter; bōis qb⁹ hō efficit bon⁹. Pro hac aūt dilectiōe: lc. viij. patiēter debem⁹ etiā mundi odia sustinere. Necesse est ei vt mūd⁹ nos oderit: quos cernit nolle diligere qd diligit Sz plurimū nos de seipo dns 2solat q̄ cū dixisset. Hec mādo vobis vt diligat; iuicē: adiecit et ait. Si mūdus vos odit: scitote q2 me priorem vobis odio habuit. Cur ergo se lc. ix. mēbrū supra vticē extollit? Recusas esse i corpe: si nō vis odiū mūdi sustinere cū capite. Si de mūdo inqt essetis: mūd⁹ qd suū erat diligeret. Uniuerse vtiq3 hoc ait eccle quā plerūq3 etiā ipi⁹ mūdi noia appellat: sicut est illud De⁹ erat in xpo mūdū recōciliās sibi. Itēq3 illud. Nō venit filius hois vt iudicet mūdū: s3 vt saluet mūdus p ipm. Et ceta ad mat. & ad oēs alias hor. de cōi aplorū dnr.

Ocpm. Scimus qm. Oro. Deus q̄ nos p beatos apostolos tuos symonē & iudam ad agnitionē tui nois venire tribuisti: da nobis eorū gliaz sempitnā et pficiēdo celebrare & celebrādo pficere. p d. Ad. ij. vs. R. Ciues aplor. vt i cōi aplor. Scti quintini mar. iij. lc. cū noc. ppt vigil. oia fiāt de fes. ad vs. & ad mat. & ad alias hor. vsq3 ad missā: q̄ erit de vigi. oro.

SAncti nos qs dñe martyris tui quintini venerāda festiuitas muniat: & fragilitati nre subsidiū exoret. p.

SAnct⁹ qnti- Ad mat. l. j. nus ad pdicādū verbū dei i gallias direct⁹: i vrbe ābianēsiū resedit: ibiq3 dni fidē ānūciare cepit. Tūc a domitiano direct⁹ est rictiouarus vt xpianos puniret. Veniēs itaq3 rictiouar⁹ lec. ij. ad ciuitatē ābianēsiū & famā quintini audiēs cōprehēdi eū fecit: et sibi psentari. Qui ait. Quid passus es: vt eū q̄ ab hoib⁹ crucifix⁹ est colas? Quitin⁹ respōdit. Vera nobilitas est recognoscere factorē celi & tre & oim creaturarū. Tunc rictiouar⁹ ait. Quin- l. iij. tine sacrifica dijs: alioqn diuersis te penis factā iterire. Quitinus ait. Fac qd vis: q2 minas tuas nō timeo. Rictiouar⁹ vero iussit eū cedi / & calcē / acetū / & synapū in os ei⁹ infundi. Et post multas penas: iussit eū decollari Quo facto colūba cādida ex ei⁹ collo exiens celos penetrauit. Tu. Et ce-

tera de cõi vni⁹ mar. ¶ In vigi. oim scõr. Ad .j. vs. ã. Scti dei oẽs q̃ estis cõsortes supnorũ ciuiũ itercedite p nobis. ps. Laud. pue. ã. O q̃ gl'iosum est regnũ i quo cũ xp̃o gaudẽt oẽs sctĩ amicti stolis albis sequũtur agnuz quocũqz ierit. ps. Laud. do. oẽs gẽ. ãn. Fulgebũt iusti et tanq̃ scintille in arũdineto discurrẽt iudicabũt natiões et regnabũt ieternũ. ps. Lauda aia mea. ãn. Sctm̃ est verũ lumẽ ⁊ admirabile ministrãs lucẽ his q̃ pmanserũt in agone certamis recipiẽt a xp̃o splendorẽ sempitnũ in quo assidue felices letant. ps. Laud. dñm qm̃. ãn. Oẽs electi dei nr̃i mẽorami ãte deũ vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiũgi. ps. Lauda hie. Cp.

Apocal. 7

Ecce ego iohãnes vidi ãgelũ ascendẽtẽ ab ortu solis habẽtẽ signuz dei viui: ⁊ clamauit voce magna quattuor angelis qb⁹ datũ est nocere terre et mari: dicẽs. Nolite nocere t̃re ⁊ mari/ neqz arboribus quoadusqz signem⁹ seruos dei nr̃i in frõtibus eorũ. R. Laudẽ dicite deo nr̃o oẽs scti ei⁹ ⁊ q̃ timetis deũ pusilli ⁊ magni: Qm̃ regnauit dñs de⁹ nr̃ oṗs: Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ ⁊ dem⁹ gl'iam et. V. Gen⁹ electũ gẽs sctã ppl's acq̃sitiõis mẽores mẽorũ laudate deũ. Qm̃. Gl'ia. Gaudea. hy⁹

Iesu saluator seculi/ redemptis ope subueni: et pia dei genitrix/ salutem posce miseris. Cetus omnes angelici/ patriarcharũ cunei: ⁊ prophetarũ merita/ nobis precentur veniam. Baptista xp̃i preuius/ et claviger ethereus: cum ceteris apostolis/ nos soluãt nexu criminis. Chorus sacratus martyrũ/ cõfessio sacerdotũ: ⁊ virginalis castitas/ nos a peccatis abluant. Monachorũ suffragia/ omnesqz ciues celici: annuant votis supplicum/ ⁊ vite poscant premium. Laus honor ṽtus gl'ia/ deo pr̃i ⁊ filio: scõ simul paclyto i sẽpitna scl'a. Amẽ. V. Letami. ã. Bti estis scti dei oẽs q̃ meruistĩ cõsortes fieri celestiũ v̄tutũ ⁊ pfrui claritatĩ gl'ia: ideoqz p̄camur vt mẽores nr̃i itercedere dignemini p nobis ad dñz deũ nr̃m. ps. Mag.

Domie de⁹ nr̃ multi oro. plica sup nos gr̃az tuã: et sctõr tuor quor p̄uenim⁹ gl'iosa solẽnia: tribue subseq̃ i sctã pfessione leticiã. Per d. Nulla fiat mẽo. ad has ves. nec ad mat. nec ad .ij. vs. nisi qñ hoc fes. in dñica cõtingerit: tunc eni fiat mẽo. priuatim de dñica ⁊ de trini. sed nõ fiat pcessio. Simlit' fiat ad secũdas ves. qñ hoc festũ in sabbõ cõtingerit. Ad cõpl'. ãn. Sctõr pcib⁹ cunctor redde salutẽ corpori ⁊ aie xp̃e tuis famulis. ps. Cũ inuoca. cp̃m. Tu i nobis. hy⁹. Saluator mũdi. V. Custodi nos. ãn. Lucẽ tuã. ps. Nũc dimittis. Ad matut. Inuit. Venite adorem⁹ dñm: Qui in sanctis

2 4 41 102

gl'iosus est. ps. Uenite. hy. Jesu sal uator scli. In .j. noc. an. Adesto de' vn' ops pr & fili' & spusscus. ps. Dne dns nr. an. Sicut liliu iter spinas: sic amica mea iter filias. ps. Celi ena. an. Laudem' dnm que laudat angeli: que cherubin & seraphi scus scus scus p clamat. ps. Bndic. j. v. Letamini in do. Nctedu e q i hac festiuitate seruat ordo pposter' i lectoib' lege dis & Rtis catandis quatu ad di gnitate lectoru & cator: ita tn q excelletior psona pma lec. legat. Et ita fiet descesus sicut i alijs fe stis dup. fit ascesus. Primu Rt. a duob' excelletiorib' catet / & ita fi at descesus mo lector ipsar ordie seruato: octaua lec. legat. viij. Rt catet sicut ibide notatu sit. ix. lc. legat sacerd. ix. Rt. tres sacerdo tes catet. Cetera in supiori gradu. Bndictio. In caritate pfecta co firmet nos trinitas sca. Lec. j. de trin. legat ab excelletiori psona.

Legim' i eccliastic hysto rijs q scus bonifacius q quart' a bto gregorio romane vr bis epatu tenebat: suis pcib' a fo ca cesare ipetrauit donari ecclie xpi teplu rome qd ab atiqs prib' pantheo vocabat: q2 hoc quasi si mulachru oi3 videret esse deoru. In quo eliminata oi spurcitia fe cit eccliam scte dei genitric atq oi3 scor xpi: vt exclusa mltitudi ne demonu: mltitudo ibi scor a fidelib' in meoria haberet. Sed fres krmi i oim primordijs scor nos noiare / laudare / et glificare 2decet: eu q cuctos 2didit scos / p que oia facta sunt / et p que cucta subsistunt elemeta: cui' maiestas nec icipit / nec desinit i scla: vt me rito ois principiu ac finis creatu re noiet. Qm ex ipso / & p ip3 / & in ipo sut oia: ipi honor & glia i scla sclor. Ame. Tu. Rt. Sume trinita ti simplici deo vna diuinitas / equalis glia / coeterna maiestas / pri pliq3 scoq3 flamini: Qui totu subdit suis orbe le gib'. v. Prestet nobis gra3 deitas bta pris ac nati pariterq3 spus almi. Qui. Bndi. Per itercessione sue mris bndicat nos fili' dei pris. Lec. ij.

Beata quoq3 (de scta maria. dei genitrix & sep virgo maria: te plu dei viui: sacrariu spusscti: vir go ate partu / vgo i partu / virgo post ptu psentis diei solenitate: cu suis vginib' expers nullo mo crededa est. Ueru q2 no solu hui' scte genitric dei: s3 etia oi3 scor honore hec dies dedicata est: nos fres scor pfocinia itercessor to ta metis intetioe qram': vt eoru pcib' ad etna gaudia pducamur Rt. Felix naq3 es sacra vgo maria: & oi laude dignissima: Q2 ex te ort' e sol iu sticie xps de' nr. v. Ora p pplo iterue ni p clero / intercede p deuoto femineo sexu: sentiat oes tuu leuame qcuq3 cele brant tua solenitate. Q2. Bndictio.

Ad societatē ciuiū supnorū: pducat nos rex āgelorū. Lc. iij. De angelis

Omipotētē deū itaqꝫ fratres laudemꝰ ꝛ glificemꝰ q̄ superna celorū regna spiritibꝰ āgelicis ad laudē et honorē nois sui / atqꝫ maiestatꝫ ipꝑetuū miro ordie collocauit. De qbꝰ plura loq̄ ptimescimꝰ: qꝛ soli deo scire est quō / vel queādmodū eorū nobis inuisibilis absqꝫ ꝯtagione seu diminutione / in sua sola puritate ꝯsistat natura. Sꝫ tātū nouē esse ordines āgelorū ad dei iudicia ac ministeria ꝯplēda: testāte sacro eloq̄o cognouimꝰ. ℟. Te sctm̄ dn̄m i excelsis laudant oēs angeli dicentes: Te decet Laus ꝛ honor dn̄e. ℣. Cherubi quoqꝫ ac seraphi sctūs pclamāt: ꝛ ois celicꝰ ordo dicēs. Te. Glria. Laus. Jn. ij. no. ā. Int̄ natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. ℣. Bonū ē ꝯfite. ā. Estote fortes i bello / ꝛ pugnate cū āti quo serpēte: ꝛ accipietꝭ regnū etnū all'a ℣. Bndicā. ā. Isti sunt sctī qui p dei amore minas hoīꝫ ꝯtēpserūt sctī martyres i regnū etnū exultāt cuꝫ āgelis: o q̄ pciosa ē mors scōꝝ q̄ assidue assistūt añ dn̄m ꝛ abiuicē nō sūt separati. ℣. Deꝰ ven ett. ℣. Exultēt iusti Bn̄d. Patriarcharū merita nos ducant ad regna celestia. L. iiij. De pt̄iarchis

Est adhuc fr̄es ꝛ pphetis q̄d de hac eadeꝫ tā pulchra atqꝫ pclara festiuitate loq̄ debeamus: q̄ nō solū angelicꝭ spiritibꝰ verūetiaꝫ oībꝰ sctis q̄ ab exordio mūdi in t̄ra sūt pcreati honorabiliter dedicata ꝯsistit. Ex qbꝰ pmi fuert̄ pt̄iarche viri religiosi / atqꝫ glīosi i vita sua / pr̄es pphetarū ꝛ aplorū: quorū memoria nō derelinquet̄ / et nomē eorū manet etnū: qꝛ deo digni iuēti sūt: hos sequit̄ electio pphetarū: cū qbꝰ locutꝰ est deꝰ / et ostēdit illis secreta sua: vt vētura tāq̄ p̄sentia agnoscerēt ꝛ nūciarēt. ℟. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohanne baptista: Qui viā dn̄o pparauit i heremo. ℣. Fuit hō missꝰ a deo: cui nomē iohēs erat. Qui. Bn̄d. Aplorū int̄cessio nos iūgat angelorū ꝯsortio. Lec. v. de aplis

Iohāni athlete dei electo cōcordat duodenꝰ aplorū nūerꝰ: quos a primis miraculorū xp̄i v̄tutibꝰ ad cōponēdū noue fidei fūdamētū: erigēdūqꝫ adhuc tenere statū eccl'ie / diuina puidētia ex oībus quos capiebat mūdꝰ elegit: vt in oēꝫ terrā sonꝰ eorū p̄dicatiōis exiret: ꝛ i fines orbis t̄re pcederent verba. Qui vere vinee: idest xp̄o tanq̄ palmites adheserūt: quorū fructꝰ i sempiternuꝫ pmanēs nō marcescit: qbꝰ ipse dn̄s locutꝰ est dicēs. Uos estis lux mundi. Tu. ℟. Ciues aplorū ꝛ domestici dei aduenerūt hodie: Portātes facē ꝛ illuminātes patriā: dare pacē gētibꝰ et liberare ppl'm dn̄i. ℣. Audite preces supplicū vite etne poscētes p̄mia: q̄ fertis i dextris

manipulos iusticie: quia gaudentes aduenistis hodie. Portantes. Benedictio. Martyrum constantia nos ducat ad celi gaudia. Lc. vi. de martyrib⁹. Apostolis subiunctum est triumphale martyrum nomen: qui per diuersa tormentorum genera xpi passionem non lacescentib⁹ mentib⁹ precordiorum imitabantur. Alij siquidem ferro perempti: alij flammis exusti. Alij flagellis verberati: alij vectib⁹ perforati. Alij cruciati patibulo: alij pelagi periculo demersi. Alij viui excoriati: alij vinculis mancipati. Alij linguis priuati: alij lapidib⁹ obruti. Alij frigore afflicti: alij fame cruciati: alij vero truncatis manib⁹ / siue ceteris cesis membris: spectaculum contumelie in populis nudi propter nomen domini portantes. ℟. O constantia martyrum laudabilis: o caritas inextinguibilis o patientia inuincibilis: que licet inter pressuras persequentium visa sit despicabilis. Inuenietur in laudem et gloriam et honorem: In tempore retributionis. ℣. Nobis ergo petim⁹ piis subueniant meritis honorificati a patre qui est in celis. Inuenietur. Gloria. In tempore. In iij. noc. a. Sint lumbi vestri precincti et lucerne ardentes in manib⁹ vestris: et vos similes homi⁹ expectantib⁹ dominum suum quando reuertatur a nuptiis. ℣. Exultate. j. an. Virgines sancte dei orate pro nobis: vt scelerum veniam per vos accipere mereamur. ℣. Eructauit. a. Laudem dicite deo nostro omnes sancti ei⁹: et qui timetis deum pusilli et magni: quia regnabit dominus deus noster omnipotens: gaudeam⁹ et exultemus et dem⁹ gloriam ei. ℣. Quam dilecta. ℣. Iustorum anime in manu dei sunt. Benedictio. Sancti euangelij lectio: sit nobis salus et protectio. Secundum matheum. In illo tempore. Videns iesus turbas ascendit in montem. Et cum sedisset: accesserunt ad eum discipuli ei⁹. Et aperiens os suum docebat eos. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri. Lectio. vij. Christi vero sacerdotibus atque doctorib⁹ / siue confessoribus hui⁹ diei festiuitatem non ignotam esse credim⁹. Qui corda fidelium spiritualiter quasi ymbrib⁹ irrigant celestib⁹: vt proferre feliciter imarcessibilem bonorum operum possint fructum. Qui talenta sibi tradita non solum reddere: verumetiam cum vsura sine fraude amplificare curauerunt. Nam bonum quod per gratiam spiritus sancti intelligendo didicere: non sibimet tantum profuturum: sed alijs subiectorum mentib⁹ secundum apostoli preceptum arguendo / obsecrando / increpando / curamque faciendo inserere nitebantur. ℟. Sint lumbi vestri precincti / et lucerne ardentes in manib⁹ vestris Et vos similes homi⁹ expectantib⁹ dominum suum quando reuertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo: quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Et vos. Benedictio. Chorus sanctarum virginum: intercedat pro nobis ad dominum. Lec. viij. de virginib⁹. Videntur michi quinque virgines significare quinque partitam continentiam a carnis illecebris. Continend⁹ est

eīn animi appetitus a voluptate oculorum & auriū: a voluptate olfaciēdi/gustādi/siue tāgendi. Sed qr ista ꝯtinentia partim corā deo fit: vt illi placeatur īteriori gaudio: partim corā hoīb⁹ tm̄: vt gloria hūana capiat. Quicq dicūtur sapientes/& ꝗncq stulte: qr vtraq ꝯtinētia est: ꝗuis diuerso fomite gaudeat. Lāpades aūt sūt ꝗ manib⁹ portant: opa ꝗ scdm istā ꝯtinētiā fiūt. Dictū est eīn. Luceāt opa vr̄a corā hoīb⁹. Ista lectio legat ab vno solo puero i suppellicio. Et iterim pcedāt ꝗncq pueri de vestiario ordinatim i suppellicijs capitib⁹ velatis/amicti albis & cereos ardētes i manib⁹ portātes: ad gradū chori tenētes accedāt. Finita itaq lectiōe: simul icipiāt ad altare ꝯuersi ℟. Audiui vocē de celo venētē: Uenite oēs vgines sapiētissime: Oleū recōdite i vasis vestris dū spōsus aduenerit. Et pcātet a choro: quo facto pdicti pueri simul cātēt ℣. Media nocte clamor factus est: ecce spōsus venit. Chor⁹ Oleū. His finit eodē mō et ordine quo accesserāt vsq ad vestibulū redeāt Bñd. Sctōrū merit mereamur gaudia luc. Lec. ix. De oīb⁹ sctis

Ergo agite/fratres aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatē in qua scripti sum⁹ & decreti ciues. Nō sum⁹ hospites/sed ciues sctōr et domestici dei: et illi⁹ heredes: coheredes aūt xpi. Hui⁹ nobis ianuas apiat fortitudo: et fiducia latū pbeat igressuz. Cōsiderem⁹ ergo inclytā vrbis illi⁹ felicitatē/ inqtū cōsiderare possibile est. Ut eīn vere est: ꝯprehēdere null⁹ sermo sufficiet. Dicit de ea in quodā loco sic: ꝙ aufugiet ab ea dolor/tristicia/& gemit⁹ Quid hac vita beati⁹ vbi nō est paupertatis met⁹: nō egritudinis ibecillitas. Nemo ibi ledit: nemo inuidet: cupiditas nulla inardescit: nullū sibi desideriū: nulla honoris pulsat/ aut potestatis ābitio. Null⁹ ibi dyaboli met⁹: isidie demonū nulle: terror gehēne pcul. Mors neq corporis/neq aie: sed īmortalitat mūera iocūda. Nulla erit tūc vsq discordia: s cūcta ꝯsona/cūcta cōuenientia: qr oīm sanctor vna cōcordia. Pax certa & leticia cōtinua: tranquilla sunt oia & quieta. Tu. ℟. Concede nobis dñe ꝗsumus veniā delictor: & intercedētib⁹ sctis quorū hodie solēnia celebram⁹. Talē nobis tribue deuotionē: Ut ad eorū puenire mereamur societatem. ℣. Adiuuēt nos eor merita quos ppria ipediunt scelera/ excuset itercessio/accusat quos actio: & ꝗ eis tribuisti celestis palmā triūphi: nobis veniā nō deneges peccati. Talē. Gloria. Ut ad. ℣. Iusti aūt iperpetuum. In lau. ā.

Uidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat ex oībus gentibus stan=

tes ante thronum. ps. Dñs regna. an. Et oēs āgeli stabāt i circuitu throni: & ceciderūt in cōspectu ei⁹ in facies suas & adorauerūt eū. ps. Jubil. ā. Redemisti nos dñe de⁹ i sanguie tuo ex oi tribu & lingua & pplo & natiōe: & fecisti nos deo nro regnū. ps. De⁹ de⁹. ā. Bñdicite dñm oēs angeli ei⁹: agite diē leticie & cōfitemini ei. ps. Bñd. an. Hymn⁹ oib⁹ sctis ei⁹ filiis isrl pplo appropiquāti sibi: glria hec ē oib⁹ sctis ei⁹ ps. Laud. cp. Ecce ego. hy⁹

C Hriste redēptor oim/ cōserua tuos famulos: btē semp virginis/ placatus sanct; precibus.

B tā quoqz agmia/ celestiū spūum: pterrita psentia/ futura mala pellite.

V ates eterni iudicis/ aplicqz dñi: supplicit exposcimus/ saluari vestris precibus.

M artyres dei iclyti/ cōfessoresqz lucidi: vris oronib⁹/ nos ferte in celestibus.

C horus sanctarū virginū/ clericorūqz oim: siml cū sanctis oib⁹/ cōsortes xpi facite.

G entē auferte perfidā/ credentiū de finib⁹: vt xpo laudes debitas/ persoluamus alacriter.

G lia pri igenito/ eiusqz vnigenito: vna cū sctō spū/ i sepitna scla. amē. ps. Mirabil. ā. Te glriosus aplorū chor⁹: te pphetar laudabilis nūer⁹: te martyr cādidat⁹ laudat exercitus: te oēs electi voce cfitent vnanimes btā trinitas vn⁹ de⁹. ps. Bñd⁹. Oro

O Mnps sempitne de⁹ q nos oim sctōr merita sub vna tributi sti celebritate venerari qsumus: vt desideratā nobis tue ppiciatiōis abūdātiā multiplicat; itercessorib⁹ largiaris. Per. Ad. j. ā. Vidi turbā. ps. De⁹ i noie. Ad. iij. ā. Et oēs āge. ps. Legē pōe. cp. Ecce ego iohēs. R. de cōi pklor mar. ad oēs ho. dñr. Ad. vj. ā. Redēisti. ps. Defec. cp. Apocal. 7

A Udiui nu merū signatorum cētum quadragitaquatuor milia signati ex oi tribu filior isrl. Ad. ix. ā. Hymn⁹. ps. Mirabilia. cp. Apocal. 7

V Jdi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat ex oib⁹ gētib⁹ & tribub⁹ & pplis & liguis stātes añ thronū i cspectu agni: amicti stolis albis: & palme i manib⁹ eor. Ad. ij. ves. ā. Vidi turbā. ps. Cōfitebor. Credidi ppt. In cōuertendo. Eripe me. ij. Lauda hierlm. cp. Ecce ego iohēs. R. Justi iperpetuū vīuēt: & apud dñm est merces eor: Et cogitatio eorū Apud altissimū. V. Ideo accipient regnū decoris & dyadema speciei de manu dñi. Et cogitatio. Glia laus & honor dec⁹ potestas & iubilatio pri ac nato et spūi sctō Apud. Hy⁹. Xpe redēptor oim. V. Mirabilis de⁹. an. Saluator mundi salua nos omes/ sctā dei genitrix virgo semper maria: ora pro nobis precibus quoqz sanctorū apostolorū: martyrū & cōfessorū atqz sanctarū virginū suppliciter petim⁹: vt a malis oib⁹ eruamur/

bonisqз oib⁹ nűc ⁊ semp perfrui mereamur. ps. Mag. oro Oñs sempiterne de⁹. Finitis his ves. oiз sctõꝝ: statim icipiant festiue ves. mortuorũ i zuẽtu. ã. Placebo dño i regione viuoꝝ. ps. Dilexi. vltim⁹ v. scз Placebo. hui⁹ ps non psallat: sз statim loco ãe. cãtet scdз vsum Saꝝ. ã. Heu me q icolat⁹ me⁹ plõgat⁹ est. ps. Ad dñз cũ tri. ã. Dñs custodit te ab oi malo: custodiat aiaз tuã dñs. ps. Leuaui oclos. ã. Si iniqtates obseruaueris dñe: dñe qs sustinebit. ps. De profundis. ã. Opa manuũ tuarũ dñe ne despicias. ps. Cõfitebor. v. A porta iferi. R. Erue dñe. Sub silẽtio dr ã. Audiui vocẽ de celo dicentẽ: bti mortui q in dño moriunt. ps. Mag. Kyrieleyson. Xpe eleyson. Xpe eleysõ. Pater nr. et Aue maria. sine pronũcia. Et ne nos. dr iste ps. Lauda aia mea. Finito ps. tũc eñ dicat sacerdos executor officij v. cũ orõe / loco nec hĩm mutato. v. Requiẽ etnã. Et lux. A porta iferi. Erue. Credo videre. In tra. Dñs vobiscũ.

Fideliũ (Et cũ spi. Orem⁹ de⁹ oim zditor ⁊ redẽptor aiab⁹ oim fideliũ defunctorũ / remissionẽ cũctoꝝ tribue pctõꝝ: vt indulgẽtiã quã semp optauerũt: pijs supplicationib⁹ zsequãtur. q terminet sic. Qui cũ deo pre et spũ sctõ vi. ⁊ re. de⁹: p oia. s. scloꝝ. Amẽ. Nõ dicat hic Dñs vo. sed statim idẽ sacer. dicat Requiescãt i pa. Chor⁹ amẽ. Deinde dicat zpl. de die: vts. Ad. s. vs. ã. Sctõꝝ pctibus ps. Cũ iuo. hy⁹. Saluator. v. Custodi nos. ã. Lucẽ tuã. ps. Nunc dimittis. Pro corpe psiti cuiuscũqз fuerit: dicat oro ista tã ad Placebo. q ad Dirige. oro maior: videlз

Deus cui ppriũ est misereri semp ⁊ pcere: te supplices depcamur pro aia famuli tui N. quã hodie de hoc seclo migrare iussisti: vt nõ tradas eã i man⁹ inimici / nec obliuiscarз i finẽ: sed iubeas illã ab angelis sctis suscipi / atqз ad regionẽ viuoꝝ pduci: vt q i te spauit et credidit / sctõꝝ tuorũ mereat societate letari. p do. Itẽ i die tricenali de quocũqз fuerit: vel zmẽo. vni⁹ defuncti dicat ista oro ad Placebo. tm. Oro.

Deus cui ppriũ ẽ misereri sẽp ⁊ pcẽ: ppiciare aie famuli tui vel famule tue: ⁊ oia et⁹ pctã dimitte: vt mortз vicul absolut⁹ vel absoluta trãsire mereat ad vitã. p do. In ãniuersarijs de quocũqз fuerit dr ista oro ad Placebo. tm. oro.

Deus idulgẽtiarũ dñe da aie famuli tui vel famule tue. N. cui⁹ anniuersariũ depositiõis diẽ zmẽoramus: refrigerij sedẽ: qetз btitudinẽ: lumis claritatẽ. p d. Pro epis defunctis dr ista ad Placebo. tm. oro.

Deus q inter aplicos sacerdotes famulos tuos

tes ante thronum. ps. Dñs regna. ãn. Et oẽs ãgeli stabãt i circuitu throni: & ceciderũt in cõspectu ei⁹ in facies suas & adorauerũt eũ. ps. Jubil. ã. Redemisti nos dñe de⁹ i sanguie tuo ex oi tribu & lingua & pplo & natiõe: & fecisti nos deo nro regnũ. ps. De⁹ de⁹. ã. Bñdicite dñm oẽs angeli ei⁹: agite diẽ leticie & cõfitemini ei. ps. Bñd. ãn. Hymn⁹ oib⁹ sctis ei⁹ filiis isrl pplo appropiquãti sibi: glia hec ẽ oib⁹ sctis ei⁹ ps. Laud. cp. Ecce ego. hy⁹

Christe redẽptor oim/ cõserua tuos famulos: btẽ semp virginis/ placatus sanct; precibus.

Bta quoq; agmia/ celestiũ spũum: pterrita psentia/ futura ma= la pellite.

Uates eterni iudi= cis/ aplicq; dñi: supplicit exposcimus/ saluari vestris precibus.

Martyres dei iclyti/ cõfessoresq; lucidi: vris orõnib⁹/ nos ferte in celestibus.

Chorus sanctarũ virginũ/ clericorũq; oim: simul cũ sanctis oib⁹/ cõsortes xpi facite.

Gentẽ auferte perfidã/ credentiũ de finib⁹: vt xpo laudes debitas/ persoluamus alacriter.

Gloria pri igenito/ eiusq; vnigenito: vna cũ sctõ spũ/ i sẽpitna scla. amẽ. ps. Mirabil. ã. Te gliosus aplorũ chor⁹: te pphetarũ laudabilis nũer⁹: te martyrũ cãdidat⁹ laudat exercitus: te oẽs electi voce cõfitent vnanimes btã trinitas vn⁹ de⁹. ps. Bñd⁹. Oro

Omnips sempitne de⁹ q nos oim sctõr merita sub vna tribuisti celebritate venerari qsumus: vt desideratã nobis tue ppiciatiõis abũdãtiã multiplicat; itercessorib⁹ largiaris. Per. Ad. j. ã. Uidi turbã. ps. De⁹ i noie. Ad. iij. ã. Et oẽs ãge. ps. Legẽ põe. cp. Ecce ego iohẽs. R. de cõi pliorr mar. ad oẽs ho. dũr. Ad. vj. ã. Redẽisti. ps. Defec. cp. Apocal. 7

Audiui nu merũ signatorum cẽtum quadragita quatuor milia signati ex oi tribu filior isrl. Ad. ix. ã. Hymn⁹. ps. Mirabilia. cp. Apocal. 7

Uidi turbã magnã quã dinumerare nemo poterat ex oib⁹ gẽtib⁹ & tribub⁹ & pplis & liguis stãtes añ thronũ i cõspectu agni: amicti stolis albis: & palme i manib⁹ eor. Ad. ij. vesp. ã. Uidi turbã. ps. Cõfitebor. Credidi ppt. In cõuertendo. Eripe me. ij. Lauda hierlm. cp. Ecce ego iohẽs. R. Justi iperpetuũ viuẽt: & apud dñm est merces eor: Et cogitatio eorũ Apud altissimũ. V. Ideo accipient regnũ decoris & dyadema speciei de manu dñi. Et cogitatio. Glia laus & honor deo⁹ potestas & iubilatio pri ac nato et spũi sctõ Apud. Hy⁹. Xpe redẽptor oim. V. Mirabilis de⁹. ãn. Saluator mundi salua nos omẽs/ sctã dei genitrix virgo semper maria: ora pro nobis precibus quoq; sanctorũ apostolorũ: martyrũ & cõfessorũ atq; sanctarũ virginũ suppliciter petim⁹: vt a malis oib⁹ eruamur/

bonisq3 oib9 nūc ꝛ semp perfrui merea mur. ps. Mag. oro. Oṗs sempiter ne de9. Finitis his vel. oiz sctōꝝ: stati icipiant festiue ves. mortuo rū i ꝯuētu. a. Placebo dño i regione viuoꝝ. ps. Dilexi. vltim9 v. scz Placebo. hui9 ṗi. nō psallat: sz statim loco ac. cātet scdz vsum Sar. a. Heu me qz icolat9 me9 plōgat9 est. ps. Ad dñz cū tri. a. Dñs custodit te ab oi malo: custodiat aiaz tuā dñs. ps. Leuaui ocl'os. a. Si iniqtates obserua ueris dñe: dñe qs sustinebit. ps. De pfundis. a. Opa manuū tuarū dñe ne despicias. ps. Cōfitebor. v. A porta iferi. R. Erue dñe. Sub silētio dr a. Audiui vocē de celo dicentē: bti mortui q in dño moriunt. ps. Mag. Kyrieleyson. Xpe eleyson. Kyrieleysō. Pater nr. et Aue maria. sine pronūcia. Et ne nos. dr iste ps. Lauda aia mea. Finito ps. tūc eni dicat sacerdos executor officij v. cū orōe/ loco nec hitu mutato. v. Requiē etnā. Et lux. A porta iferi. Erue Credo videre. In tra. Dñs vobiscū. Et cū spi. Orem9

Fideliū deus oim ꝯditor ꝛ redēptor aiab9 oim fideliū defunctorū/ remissionē cūctoꝝ tribue pctōꝝ: vt indulgētiā quā semp optauerūt: pijs supplicationib9 ꝯsequātur. q terminet sic. Qui cū deo pre et spū sctō vi. ꝛ re. de9: p oia. s. scloꝝ. Amē. Nō dicat hic Dñs vo. sed stati idē sacer. dicat Requiescāt i pa. Chor9 amē. Deinde dicat ꝯpl. de die: vts. Ad. j. vs. a. Sctōꝝ pcibus ps. Cū inuo. hy9 Saluator. v. Custodi nos. a. Lucē tuā. ps. Nunc dimittis. Pro corpe pñti cuiuscūqz fuerit: dicat oro ista tā ad Placebo. q ad Dirige. oro maior: videlz

Deus cui ppriū est misereri semp ꝛ pcere: te supplices depcamur pro aia famuli tui N. quā hodie de hoc seclo migrare iussisti: vt nō tradas eā i man9 inimici/ nec obliuiscaris i finē: sed iubeas illā ab angelis sctis suscipi/ atqz ad regionē viuoꝝ pduci: vt qz i te spauit et credidit/ sctōꝝ tuorũz mereat societate letari. p do. Itē i die tricenali de quocūqz fuerit: vel ꝯmēo. vni9 defuncti dicat ista oro ad Placebo. tm. Oro.

Deus cui ppriū ē misereri sēp ꝛ pcē: ppiciare aie famuli tui vel famule tue: ꝛ oia ei9 pctā dimitte: vt mortis vicul' absolut9 vel absoluta trāsire mereat ad vitā. p do. In āniuersarijs de quocūqz fuerit dr ista oro ad Placebo. tm. oro.

Deus idulgētiarū dñe da aie famuli tui vel famule tue. N. cui9 anniuersariū depositiōis diē ꝯmēoramus: refrigerij sedē: qetis btitudinē: lumis claritatē. p d. Pro epis defunctis dr ista ad Placebo. tm. oro.

Deus q inter aplicos sacerdotes famulos tuos

pōtificali dignitate cēseri fecisti: p̄sta q̄s: vt quorū vicē ad horā gerebāt i terr: eorū ppetuo cōsortio letēt i cel. p. Pro frīb⁹ et sororib⁹ defūctis or ista ad Placebo. tm̄. orō

Deus venie largitor et hūane salutis auctor q̄s clemē tiā tuā: vt nostrar cōgregationū frēs et sorores q̄ ex hoc sclo trāsierūt: itercedēte btā maria sēp virgine / et btō michaele archangelo cū oīb⁹ sctis: ad ppetue btitudis cōsortiū puenire cōcedas. p. Orō gñal ad Placebo. tm̄. orō Fideliū de⁹. vts. sic termiat. Qui cū deo. vts. Nō dicat Dñs vo. neq̄ Requiescāt ī pa. Sz excepta cōmēo. alarū: stati sine iuit. et sine p̄s. Vesp. icipiat ā. sup p̄s. Tm̄ ā. Dirige. nō dicat tm̄ post Place. vt in. xl. et q̄n orōes p̄cedē. dñr i lau. vt ab hac die aiar vsq̄ ad. iiij. fer. añ pasc. tūc orō Fideliū. sic ēmiat. Qui cū deo. vts. V. Requiescāt i pace. R. amē sine Dñs vo. post orōez. In die aiar añ mat. pulsat cāpanis more dñicali. Ad matu. sine Dñe labia. et De⁹ i adiu. et sine p̄s. Vesp. icipiat in supiori gradu. ā. et stāt tr. lc. ā. Dirige dñe de⁹ me⁹ i cōspectu tuo viā meā. p̄s. Verba. ā. Cōuertere dñe et eripe aiaz meā: q̄m nō est i morte q̄ mēor sit tui. p̄s. Dñe ne i furo. ā. Nequā rapiat vt leo aīam meā dū nō est q̄ redimat neq̄ q̄ saluū faciat. p̄s. Dñe de⁹. V. A porta ife. R. Erue dñe. vts.

Pr nr. Et ne nos. Non dicat Iube dñe. nec Tu aūt. Nunq̄ bñdictio a lectore petat i istis lect. L. j.

Parce michi dñe: nichil enī sūt dies mei. Quid est hō q̄ magnificas eū: aut quid appo nis erga eū cor tuū. Visitas eū diluculo: et subito pbas illū. Vsq̄ quo non pcis michi: nec dimittis me vt glutiā saliuā meā. Peccaui. Quid faciā tibi o custos hoiz. Quare posuisti me cōtrariū tibi: et fact⁹ sum michimetipsi grauis. Cur nō tollis pctm̄ meū: et q̄re nō aufers iiq̄tatē meā. Ecce nūc in puluere dormio: et si mane me q̄sieris nō subsistā. R. Credo q̄ redēptor me⁹ viuit / et i nouissimo die de tra surrectur⁹ sum: Et i carne mea videbo deū saluatorē meū. V. Quē visur⁹ sum egoipse et nō ali⁹: et oculi mei cōspecturi sūt. Et. L. ij

Tedet aiaz meā vite mee: dimittā aduersū me eloquiū meū. Loq̄r i amaritudie aie mee: dicā deo: noli me cōdēnare. Indica michi cur me ita iudices. Nūq̄d bonū tibi videt si calūnieris et opprimas me op⁹ manuū tuar: et cōsiliū ipior adiuues. Nūq̄d ocli carnei tibi sūt: aut sicut videt hō et tu vides. Nūq̄d sicut dies hois dies tui: et anni tui sicut hūana sūt tpa. Vt q̄ras iiq̄tatē meā: et pctm̄ meū scruteris. Et scias q̄ nichil ipiū fecerim: cū sit nemo q̄ de manu tua possit eruere. R. Qui laza

rū resuscitasti a monumēto fetidū: Tu eis dñe dona requiē et locū indulgētie. ℣. Qui venturus es iudicare viuos et mortuos et seculū per ignē. Tu eis. Lc. iij.

Manus tue dñe fecerūt me et plasmauerūt me totū i circuitu: et sic repēte pcipitas me. Memento q̄so q̄ sicut lutū fecerīs me: et i puluerē reduces me. Nōne sicut lac mulsisti me: et sicut caseū me coagulasti. Pelle et carnibus vestisti me: ossibus et neruis cōpegisti me. Vitā et miam tribuisti michi: et visitatio tua custodiuit spm̄ meū. ℟. Dñe qn̄ veneris iudicare t̄rā vbi me abscōdā a vultu ire tue: Qr peccaui nimis i vita mea. ℣. Cōmissa mea pauesco et āte te erubesco: dū veneris iudicare noli me cōdēnare. Qr. Sciēdū ē q̄ qn̄ corpus adest pñs cuiuscūq̄ fuerit et i āniuersarijs corpor tm̄: et in die aiar repetāt̄ t̄tiū. vj. et. ix. ℟. Et qn̄cū q̄ ℟. a duobus cātat̄. In. ij. no. ā. In loco pascue ibi me collocauit. Ps. Dñs regit. ā. Delicta iuuētutis mee et ignorātias meas ne memineris dñe. Ps. Ad te dñe le. ā. Credo vidē bona dñi in t̄ra viuētiū. Ps. Dñs illu. ℣. In me

Quātas habeo (morta. Lc. iiij iniq̄tates et pctā scelera mea atq̄ delicta ostēde mihi. Cur faciē tuā abscōdis: et arbitraris me inimicū tuū. Cōtra foliū qđ vēto rapitur ostēdis potētiā tuā: et stipulā siccā psequeris. Scribis ei cōtra me amaritudines: et cōsumere me vis pctis adolescētie mee. Posuisti i neruo pedē meū et obseruasti oēs semitas meas: et vestigia pedum meorū cōsiderasti. Qui q̄si putredo cōsumēdus sū: et q̄si vestimētū qđ comedit̄ a tinea. ℟. Heu michi dñe qr peccaui nimis i vita mea q̄d faciā miser vbi fugiā nisi ad te deus meus miserere mei. Dū veneris i nouissimo die. ℣. Aīa mea turbata ē valde: sz tu dñe succurre

Homo natus de muliere (ei. Dū. Lc. 5 breui viuēs tpe: replet̄ mult̄is miserijs. Qui q̄si flos egredit̄ et cōterit̄ et fugit velut vmbra: et nūq̄ i eodē statu pmanet. Et dignū ducis sup huiuscemōi apire oculos tuos et adducē eū tecū i iudiciū. Quis pōt facere mundū de imundo cōceptū semine. Nōne tu q̄ solus es. Breues dies hois sūt: nūerus mēsiū eius apđ te ē. Cōstituisti t̄mios eius q̄ pterīri nō poterit. Recede ergo paululū ab eo vt quiescat donec optata veniat: et sicut mercēnarij dies eius. ℟. Ne recorderis pctā mea dñe: Dū veneris iudicare sc̄lz p ignē. ℣. Dirige dñe deus meus in cōspectu tuo viā

Quis mihi hoc tri (meā. Dū. Lc. 6. buat vt i iferno ptegas me et abscōdas me donec ptrāseat furor tuus: et cōstituas michi tps i quo recorderis mei. Putasne mortuus hō rursū viuat. Cūctis diebus q̄bus nūc milito: expecto donec veniat imutatio mea. Vocabis me et ego rñdebo tibi. Operi manuū tuar porriges dexterā Tu q̄dē gressus meos dinumerasti: sz parce pctis meis.

R. Dñe scdʒ actū meū noli me iudica re/nichil dignū i ꝯspectu tuo egi. Ideo depcoꝛ maiestatē tuā: Ut tu de⁹ deleas iniqtatē meā. V. Amplius laua me dñe ab iniusticia mea/ ꝛ a delicto meo mūda me: qꝛ tibi soli peccaui. Ideo. In. iij. noc. ā. Cōplaceat tibi dñe vt eripias me dñe ad adiuuādū me respice. ps. Expectās. ā. Sana dñe aiaʒ meā qꝛ peccaui tibi. ps. Btūs q̄ itellī. ā. Sitiuit aīa mea ad deū viuū: qn̄ veniā ꝛ apparebo ante faciē dñi. ps. Queadmodū. V. Requiē eternā. lc. vij.

22
22.
22.

Job 17.

Spiritus meus attenuabiꝛ dies mei bꝛeuiabunꝛ: ꝛ solum michi supest sepulchꝛū. Non peccaui: ꝛ i amaritudinib⁹ moꝛaꝛ oculus meus. Libera me dñe ꝛ pone me iuxta te: ꝛ cuiusuis man⁹ pugnet ꝯtra me. Dies mei transierunt/ cogitationes mee dissipate sunt: toꝛquentes coꝛ meū. Noctē verterūt i diē: ꝛ rursuʒ post tenebꝛas spero lucē. Si sustinuero ifern⁹ dom⁹ mea est: ꝛ in tenebꝛis straui lectulū meū. Putredini dixi. Pater me⁹ es: mater mea ꝛ soroꝛ mea vermib⁹. Ubi ē ergo nūc pꝛestolatio mea/ ꝛ patientia mea Tu es dñe de⁹ me⁹. R. Peccantē me quotidie ꝛ nō repenitētē timoꝛ moꝛtis ꝯturbat me: Qꝛ in iferno nulla est redēptio/ miserere mei de⁹ et salua me. V. De⁹ in noie tuo saluū me fac dñe: et in virtute tua libera me. Qꝛ. lc. viij.

Job 19

Pelli mee ꝯsūptis carnib⁹ adhesit os meū: ꝛ derelicta sūt tātūmō labia circa dentes meos. Miseremini mei miseremini mei/ saltem vos amici mei: qꝛ man⁹ dñi tetigit me. Quare psequimi me sicut de⁹: ꝛ carnib⁹ meis saturamini. Quis michi tribuat: vt scribanꝛ sermōes mei. Quis michi det vt exarenꝛ i libꝛo stillo ferreo: ꝛ plūbi lamia/ vel celte sculpanꝛ in silice. Scio eīm qꝛ redēptoꝛ meus viuit: ꝛ i nouissimo die de ꝛra surrectur⁹ suʒ: et rursū circūdaboꝛ pelle mea: ꝛ i carne mea videbo deū saluatoꝛē meuʒ. Quē visur⁹ sum egoipse: ꝛ oculi mei ꝯspecturi sūt ꝛ nō ali⁹ Reposita ē hec spes mea in sinu meo. R. Requiē eꝛnā dona eis dñe: Et lux perpetua luceat eis. V. Qui laʒaꝝ resuscitasti a monumēto fetidū: tu eis dñe dona requiē. Et. lc. ix.

Job. 10

Quare de vulua eduxisti me: q̄ vtinā cōsumptus essem: ne ocul⁹ me videret. Fuissem q̄si nō essem de vtero trāslat⁹ ad tumulū. Nūquid nō paucitas dierū meoꝛū finieꝛ bꝛeui. Dimitte me vt plāgā paululū doloꝛē meū anteq̄ vadā ꝛ nō reuertar ad ꝛrā tenebꝛosaʒ: ꝛ opertā moꝛtis caligine. Terrā miserie ꝛ tenebꝛaruʒ: vbi vmbꝛa moꝛtꝭ ꝛ nihil⁹ oꝛdo: sʒ sempitern⁹ hoꝛroꝛ ihabitat. R. Libera me dñe de moꝛte eterna i die illa tremēda. Qn̄ celi mouēdi sunt et ꝛra: Dū veneris iudicare seculū p ignē. V. Dies illa dies

tre calamitatis et miserie dies magna et amara valde. Dñ celi. Et dicatur vsqz Dū venerit iudi. V. Ardētes aie flent si ne fine: flent sine fine ābulātes p tene bras dicūtqz singl'e ve ve ve: quāte sūt tenebre. Dū vene. V. Creator oim rerū de⁹ q̄ me de limo terre formasti: et mira biliter sanguie ppzio redemisti/corpusqz meū licet modo putrescat de sepulchro facies i die iudicii resuscitari exaudi ex audi me vt aiam meā i sinu abrahe pa triarche tui iubeas collocari. Dū veū. Deide repetat' R. Libera me. Q̄n cūqz corp⁹ adest p̄sens et i [illegible] an niuersariis et trigitali. et qn̄ vlti mo fit seruī. mortuoꝝ añ pascha sp erit vltimū R. Libera me. cū his trib⁹ V. Dies illa. Dū celi. et d' vsqz Dū ve. V. Quid ergo miserrim⁹ q̄d di cā vel q̄d faciā dū nil boni pferā añ tm̄ iudicē. Dū ve. V. Nūc xp̄e te petim⁹ mi serere q̄s q̄ venisti redimere pditos no li dānare redēptos. Dū ve. Deide re petat' R. Libera. q̄d p totū annū obseruet' q̄ncūqz d' R. Libe. Idē mod⁹ et ordo seruet' hic q̄ i āniuer sariis epoꝝ p oia de quoꝝ āniuer sariis supradi. ē i dñica. i. adue. dñi p⁹. ii. vs. Lec. vo i pulpito le gāt'. In oi. iii. et. vi. fer. p ānū qn̄ fiūt vig. mortuoꝝ cū. ix. p̄is. et. iii lc. tm̄: tūc erit. 3. R. Libera me dñe de viis iferni. Qui portas ereas cfregi sti et visitasti ifernū et dedisti eis lumē vt viderēt te q̄ erāt in penis tenebraꝝ. V. Clamātes et dicētes aduenisti redē ptor mūdi. Qui. Non repetat'. R. ¶ Et notādū ē q̄ sēp i vigi. mor. cū. ix. p̄is. et. iii. lc. tm̄ d' hec sola ān. sup p̄. añ lc. scz Dirige. et tūc d' hic V. tm̄ scilz Cōplaceat tibi dñe vt eruas me. R. Dñe ad adiuuādū me re spice. Añ laud. vo dicat sacerd. V. Requiescāt i pace. R. Amē. Iste V. d' sēp añ lau. supradicto mō: nisi ab hac die aiarū vsqz ad. iiii. fer. āte pascha. Nā tūc nō sequet' lau. cti nue sicut in hac die aiaꝝ. Ab hac die vsqz ad. iiii. fer. añ pascha nō sequāt' laud. ctinue: siue corpus p̄ns fuerit siue nō: sz sēp post vlti mū R. stati d' Kyriel. Xp̄e eley. Kyriel. supradicto mō Pr nr. si ne Et ne nos. Deide d' Exalta bo. i. sine nota more solito: cū V. et orōi. q̄ dicture sūt ad lau. alio tpe lau. vo tūc dñr post mat'. de die et de scā maria: et tūc post p̄. Bnd⁹. d' Kyriel. Xp̄e el. Kyriel. more so lito: et Pr nr. Et ne nos. cū p̄o. Voce mea. ii. cū V. et orōib⁹ q̄ dice bāt' ad Placebo. Deide d' p̄s Ad te leuaui. A pascha vo vsqz ad fes. oīz sctōꝝ dñr Placebo. et Dirige. et laud. stati post ves. de die et de scā maria qn̄ in cōuētu dñr. In pas chali tpe vo dñr. iii. lc. cū. iii. R. et. iii. p̄is. et cū. iii. ān. sup p̄. añ lc. qualiscūqz noct'. d' et oēs āe. sup p̄. ad vs. scz Place. dñr. Et oēs āe. sup p̄. i laud. dñr. Postea oct'. vo pasche i quacūqz fer'. ichoet' offiū

mortuo. īcipiat a. j. noc. et cõpleāt duo seq̄ntes noc. ī eadē ebd̄. si fieri pōt / siue aūt possit siue nō Deinceps nō seruet ordo noct. s3 fer. i hoc tpe Ita tñ q̄ p corpe p̄nti cuiuscūq3 fuerit et ī ānuersarijs et ī trigintt. eōr ī p̄dicto tpe sp̄ dr̄r āe. p̄i. v̄. kr. et R̄. de. j. noc. Sciēdū ē aūt q̄ ī tpe pasc. sēp erit. iij. R̄. Libera me do. cū his. iij. v̄. scilz v̄. Dies illa di. v̄. Quid ergo. v̄. Nūc xpe. In die aiar aū laud. v̄. Requiescant in pace. R̄. Amē. In laud. ān. Exultabūt dño ossa hūiliata. p̄s. Miserē. ān. Exaudi dñe orōnē meā ad te ōis caro veniet. p̄s. Te decz. ā. Me suscepit dextera tua dñe. p̄s. De' de'. ā. A porta īferi: erue dñe aīam meā. p̄s. Ego dixi. ā. Ōis sp̄ūs laudet dñz. p̄s. Laud. do. de cel. v̄. Requiē etnā. ā. Ego sū resurrectio et vita q̄ credit i me etiā si mortu' fuerit viuet et ōis q̄ viuit et credit i me nō morietur ietnū. p̄s. Bn̄dict' Kyriel. Xp̄e el. Kyriel. P̄r nr̄ sine pnū. Et ne nos. d̄r p̄s. Exalta bo. j. Deīde dicat sacerd̄. loco nec hitu mutato. v̄. Requiē etnā. A porta īferi. Credo vide. Dñe exaudi ora. Dñs vobisc. orō. Fideliū de' oīz. tātū nec hitu mutato eodē mō p oia quo p̄notatuz est ad Placebo. Quib' dictī stati dr̄r mat. de scā maria ī gūetu more solito: et p'. j. collectaz videlz Cōcede nos. fiat mēo. de marty. eustachio socijsq3 ei'. ā. Iustor est. v̄. Mirabilis. Orō

Da nobis q̄s dñe sctōr martyrū tuorū eustachij cū socijs suis ītercessiōe leticiā et pacē: vt quor gaudem' triūphis pregamur subsidijs. Per. Nō d̄r p̄s. Ad te leuaui. Nec vlla p̄stratio fiat in choro hac die: q2 quasi festiuū festū habet. Ad. j. nec ad alias hor. d̄r De' ī adiutoriū. nec hymn. sed stati īcipiat in supiori gradu ān. Requiē etnā dona eis dñe: et lux ppetua luceat eis. p̄s. De' in noie. Bti imacu. Retribue. Finit' p̄s. sine Glia p̄ri. repetita ā. post p̄s. stati sequit Kyriel. Xp̄e el. Kyriel. P̄r nr̄. Et ne nos. S3 libe. Requiē etnā. A porta īferi. Erue do. Credo videre. Dñs vobisc. orō. Fidelium. q̄ terminet Qui cū deo pa. Requiescāt in pace. amē. Nō d̄r Dñs vobisc. post orōnē. Hoc mō dr̄r et finiūt ōēs hore hui' diei. Post. j. vo ī cp̄z. ītrēt more solito: et post kr. de martyrilogio dicat sacerd̄. v̄. Preciosa est in cōspectu do. cū hac orōne tm̄. Sctā maria mr̄. q̄ finiet sic Qui in tri. pfecta vi. et reg. de': p oia se. se. amē. Dñs vobisc. Et cū. Bn̄dicam' do. Deo gra. hac die dr̄r oēs hore aū missā. Si hec cōmēo. aiar ī dn̄ica cōtige. differat vsq3 ī crastinū: et p' st. Audi dñm. ichoet ī ipa do. cū mēo. tm̄ de mat. eustachio socijsq3 ei': ad mat. et ad miss. Orōes mortuor p' lau. p corpe p̄nti. orō. De' cui pprīū. maior

In anniuersarijs v̄o de quocu̅q; fuerit d̄r oro Deus cui ppriu̅. minor. In trigitalib⁹ v̄o de quocu̅q; fuerit d̄r ad laud. Oro.

Omnipotens sempiterne de⁹ cui nu̅q̄ sine spe mie supplicat̄ propiciare aie famli tui vel famule tue: vt q̄ de hac vita i tui nois ꝯfessiōe decessit: scōꝝ tuoꝝ nu̅ero facias aggregari. p. Pro epis defu̅ctis ad laud. oro.

Deus cui⁹ mie nō est nu̅er⁹ suscipe p aiabus famloꝝ tuorū potificu̅ p̄ces n̄ras: ꝛ lucis eis leticieq; regiōe; in scōꝝ tuoꝝ societate ꝯcede. p. Pro frib⁹ ꝛ sororib⁹ ad lau. d̄r ista oro.

Inclina dn̄e aure̅ tuā ad p̄ces n̄ras qb⁹ miā tuā supplices dep̄camur: vt aias famuloꝝ famlarūq; tuaꝝ quas de hoc sclo migrare iussisti: in pacis ac lucis regiōe ꝯstituas: ꝛ scōꝝ tuorū iubeas esse cōsortes. Et sic t̄miet̄ Per xp̄; dn̄; n̄r;. Oremus Deīde d̄r oro p familiarib⁹ priuati ad placitu̅: qb⁹ expletis seq̄t̄ oro gn̄al in audiētia. oro

Animab⁹ q̄s dn̄e oim fideliu̅ defu̅ctoꝝ oro pficiat supplicātiu̅: vt eas ꝛ a pctis oib⁹ exuas: ꝛ tue redēptiōis facias eē p̄ticipes Qui cu̅ deo. Requiescāt in pace. Amē. sine Dn̄s vobis. Sciēdu̅ est q̄ qn̄ corpus est p̄ns nisi fuerit ep̄s vel aliq̄s magn⁹: sp dr̄r. iiij. orones tam ad Placebo. q̄ ad Dirige.

sub vna cōclusiōe. j. p corpe p̄nti ij. p ep̄is. iij. p frib⁹ ꝛ sorori. iiij. gn̄al. Itē i oib⁹ āniuersa. sp dn̄r iiij. or. tā ad Placebo q̄ ad Diri. sub vna t̄miatōe. Pria āniuersa. oro scda oro p ep̄is. iij. p frib⁹ ꝛ sororib⁹. iiij. gn̄alis. Silr fiat i tricenal. ita tn̄ q̄. j. oro fit p tricenali Itē qn̄ vigil. mort. fiu̅t cu̅. ix. lc̄is ꝛ. iij. lc. tn̄: dn̄r. iij. oro. tā ad Placebo. q̄ ad Dirige. pria p ep̄is. ij. p frib⁹ ꝛ soro. iij. gn̄al. Scte̅ Wenefrede v̄gis ꝛ mar. ad. j. ves. ā. Hec ē v̄go. hi. fer. cp̄. Dn̄e de⁹ Rx. Regnu̅ mu̅di. hy⁹. Virgis ples. V. Diffusa est. Et cetera oia de cōi vni⁹ v̄gis ꝛ mart. scd̄m picā scꝝ tā ad vs̄. q̄ ad mat. l; hic sequat̄ ān. sc̄ p̄. Mag. cu̅ orōe ꝛ lc. de pprietate. ā. Aue gēma claritatis/ ad instar carbu̅culi: aue rosa padisi more fragrans balsami wenefreda virgo felix gl'iosa meritis assistētes tuis festis celi iunge gaudiis. p̄s. Magn̄. Oro.

Omnipotens sēpitne de⁹ q̄ beatā Wenefredā v̄ginitatis p̄mio decorasti fac nos q̄s ei⁹ itercessiōe mu̅di hui⁹ blādimēta postponē: ꝛ cu̅ ipsa perennis gl'ie sedē obtinere. Per do. Ad mat. ix. lc. fiant. lc. j.

Uenerabilis dei seru⁹ bennousa nobilib⁹ vir; sc; bēgo p̄re ꝛ phen m̄re iuxta sabrinā in puīcia q̄ dicit̄ po Wis oriu̅dus: a primordijs īfātie duos vel tres dies cu̅ noctib⁹ ieiunās puigil in

oꝛonib⁹ vir ad pꝛandiū ab ecclia poterat diuelli. Qui parētib⁹ relictis monach⁹ effect⁹ diuersis in locis ecclias ꝯstruxit: ꝛ fr̄es deo dignos diuinis obseq̄is mācipauit sibi ꝓuisā a deo q̄situr⁹ māsionē. Ducēte vō illū spū scō: ꝑuenit ad ꝑdiū cuiusdā nobilissimi viri noīe thenith. Qui fili⁹ vni⁹ potētissimi senatorꝫ a rege scti elluth noīe oī honestate ꝯspicu⁹ apparebat. Ad hūc vir dei cū aduenisset qđ secreto voluebat i pectoꝛe nobili viro aduocato: secretius pꝛopalauit. Dn̄e ad te suz celesti instinctu destinatus non sine certa causa tue tuoꝛūq3 salutis: si meis acq̄euerꝫ petitionib⁹. Peto itaq3 quaten⁹ de possessiōe tibi a ꝓgenitoꝛib⁹ deriuata partē deo ꝛ michi cōcedas: vt ibi eccliaz fabꝛicē ꝑ te ꝛ oīb⁹ xp̄icolis deo seruitur⁹

Cui⁹ petitiōib⁹ vir nobilis L.ij. q̄si celit⁹ admonit⁹ benigne ānuens: villā i qua ad eū venerat dei seruitijs liberā ꝛ de se ꝛ de oībus successoꝛib⁹ ei⁹ cōcessit ab oī exactiōe solutā. Sicq3 nutu dei vir sctūs i bꝛeui aīm illi⁹ obtinuerat vt statim de illo loco ad aliū: sua supellectilia trāsferret: et filiā nomine Wenefredā/ quā sue posteritatꝫ spē habebat vnicā ad xp̄i honoꝛē ꝛ ad moꝛū honestatē illi cōmitteret ifoꝛmādā. Scō dei itaq3 basilice cōstruēde op⁹ diligētissime accelerāte: ꝛ xp̄i mysteria dieti deuotissime celebꝛāte: ille nobilis vir tenith ex aduerso nō lōge ibi de sua figēs tabernacula: mēte sincera xp̄i seruitio adhēbat cuz

Uenefreda L.3. vxoꝛe deuota. vō celesti dogmate mox iebꝛiata oia xp̄i mandata q̄ a doctoꝛe suo ꝑdicabant: ardēti desiderio: ꝛ auribus patulis hauriebat: tenaci mēoꝛia recōdebat: i ꝓximo opib⁹ exhibitura: qđ tūc i aīo ꝯgerebat Dēz vō virū abdicare dispōebat s3 hoc parētib⁹ suis inotescere foꝛmidabat. Illos offēdē nō sibi idoneū foꝛe credebat: deo fūdit⁹ ꝯiūgi salutiferū esse sciebat. In hoc igit̄ certamīe spūali v̄gis anim⁹ nō modico destrahebat̄ āfractu. Nō imēoꝛ tn̄ v̄go doctorꝫ sui ꝑdicātꝫ renūctare pr̄i ꝛ mr̄i ꝛ xp̄3 seq̄ eū cōsciū sui audact̄ fecit eē secre

O Pat̄ inq̄t sctissime L.iiij. ti. ipetra michi ab vtroq3 parēte oēm scti luxū amodo licē abdicare: ꝛ v̄gitatē meā celesti spōso itegrā cōseruare. Hec audiēs vir scūs: facillime qđ petebat obtinuit ab vtroq3 parēte. Tū: qꝛ illi⁹ fūdit⁹ shiabāt cōsilio. Tū etiā qꝛ illos imbuerat diuini nectarꝫ plenitudo Parētes igit̄ onere deposito illā nubēdi scto cepert̄ rex suarū opulētiā xp̄i paupib⁹ erogare. Puella desideriū suū adepta se sēp extēdēs ad iterioꝛa: soli

deo ihiās nullaq admittēs frena pedib⁹ vti viri assidebat votiua sitibūdo hauriēs corde q̄ de spōsi sui morib⁹ aiebat. Cū aūt i exerci tijs q̄ ad salutē aie ptinēt studio sissime iuigilaret: cernēs dyabol⁹ in illa puicia vtutē suā eneruari tot⁹ cōtra eā isurgere cepit. Lc. v.

Quadā aūt die dnica vgis parētib⁹ ad eccliam pgētib⁹ vt dei mysterijs & sctiviri iteressēt pdicatiōib⁹: vgie Wenefreda quodā corpis icōmodō domi remanere coacta: ecce q̄dā iuuenis noie car dodoc⁹ regis alani fili⁹ palatiu pris ingrediēs: eā solā repiebat. Statiq de cōcubitu sermonē isse ruit dicēs se regis filiū diuitijs & honorib⁹ refertū et illā affluēter locupletaturā si sue volūtati daret assēsū. Illa vultu demisso rubore suffusa dissimulās animi positū simulauit primo se grauit ferre q icōptā iuenisset Petijt vt saltē modicū pateret dōec a thalamo decēti⁹ redisset. Hec dicēs: solūmō ad horā euelli ab eo q̄rebat. Q̄ō tādē pcus temerari⁹ cōcessit. Lc. vj.

Illa vō mox thalamū igressa ex altera pte camere: vsus eccliam iter arripuit. Que fuga mox iueni inotuit. Ille vō arrepto gladio velocit isequēs ap phēdit eā i descēsu cuiusdā mōtis aū ostiū ecclie: & his vbis eā allocut⁹ est. Oli te amaui & legalib⁹ āplexib⁹ te michi ziūgē desideraui. Quare te petētē cōtēnis? aut stati michi zsenties: aut vitā isto gladio zsūmabis. Illa pri⁹ ad ecclesiā luia vtēs & neminē aspiciēs furibūdo z fidēt rndit. Regi etni filio iūcta mtimonio; nullū aliū admissura sum dū vixero. Exime gladiū & vt placz vtere: nec mine nec blādicie sepabūt me ab illius amore. Ille vero extracto gladio caput ei⁹ āputauit. Mox vō vbi caput vgis ad trā corruit: fōs hoi bus & pecorib⁹ saluberrim⁹ vberti emanauit. Sine expositōe. Lc. 7

Corpe vō vgis in loco quo ceciderat remanēte caput ipi⁹ de pcliui ruit i eccliaz: iter pedes astātiū. Un stupefacti & attoniti tā parētes q̄ alij accurrūt q̄ toti⁹ rē certi⁹ cogniturī: vginēq deuotā zpertētes eē decollatā lamētabilē pdiderūt clamorē. Quē vir sctūs audiēs ad cetuz puenit astātiū. Uirginē quoq quē deo zsecratur⁹ erat: pemptā cernēs & pemptorē illi⁹ gladiū suū p herbā tgētē adhuc madidū cruore se zspictēs: his vbis ipiū ē aggress⁹ O plus iqt regie dignitat homicida celestis: cur nō penitet te tm̄ scel⁹ ppetrasse? pacē cōturbasti & ecclia tuo sacrilegio fedasti: nec diei dnice reuerentiā exhibuisti. Nūc ipm deū meū depcor quatenus q̄ tu idigne cōmisisti: digna

recōpēsatiōe recipias. His dictis iuuēis ad trā corruēs: illico expirauit. Mirūqꝫ dictū corp⁹ defuncti liq̄factū i cōspectu astātiū disparuit: multis asserētib⁹ tellure dehiscēte fuisse absorptū: ꝛ cū spū suo in baratro demersum. K. viij.

De hic sctūs caput v̄gis deosculans ꝛ suo ordie cōponēs reliquo corpi adegit: ꝛ palliū suū supsternens ad altare missam celebratu rus accessit. Qua pacta ad corp⁹ remeās hoc sermōe ad pplꝫ vsus ē. Scitote krmi hāc dei v̄ginē votū scimonialis fecisse: ꝛ itercepta morte tp̄s exsoluēdi nō habuisse. Uñ ꝯdecet nos humi ꝓcūbētes deuoti⁹ deū ꝓ illa iterpellare: mltas imposterū ꝑ eā hituri cōmoditates. Ipse vō man⁹ ad celū expādēs dixit. Dñe iesu xp̄e ꝓ cui⁹ amore hec v̄go trena respuēs celestia cō cupiuit ꝙꝙ nō ignorem⁹ ipsam ꝓ tuo noīe passaꝫ: i celestꝫ gaudiꝫ finib⁹ repositā nr̄o vlteri⁹ nō idigere ꝯtubernio tn̄ votoꝝ bonoꝝ affector clemētissime ꝑcipe vt aīa hui⁹ puelle rediuiua: grā tue mīe nomē tuū magnificꝫ adhuc i tua plebe ꝛ post lōgavite spacia mltiplicato bone cōuersatōis fenore: ad te redeat spōsū suū vnicū dei p̄ris filiū cū quo ꝛ cū spū sctō viuis ꝛ glarꝫ de⁹ ꝑ ifinita scla sclorꝝ. Cūqꝫ oēs r̄ndisset amē: puella q̄si a sōno educta resedit tgēs ꝛ emūdās faciē suā a puluere ꝛ sudore: surgēsqꝫ eccläꝫ itrauit ꝛ deo grās ide libauit. Porro vbi caput ipi⁹ colloten⁹ relectū ꝛ postea v̄tute diuina ꝯpactū fuerat: albedo q̄dā i modū fili locū sectiōis sp̄ obducebat.

Hoies aūt illi⁹ ꝓuicie K. ix. q̄ nōdū deū cognouerāt vidētes ifausti iuuenis ꝯfusionē ꝛ gl'iose v̄gis resuscitationē pedib⁹ viri viri vēnoi ꝓuoluti: dei mysteriꝫ sp̄e tierūt ibui. Quos ille deuote suscipiēs sacri baptismatꝫ vnda purificauit ꝛ diuīs sermonib⁹ istructos i dei seruitio cōfirmauit. At dei v̄go Wenefreda tota die sci viri pedib⁹ adherēs: illi⁹ sermōib⁹ sedula itēdebat: ꝛ se velare cū suis parētib⁹ obnixe deposcebat. Uir aūt sctūs corā parētib⁹: ꝛ multis aliꝫ eā sacro velamie idutā cōsecrauit atqꝫ regularꝫ ꝓpositi disciplinis plenissime iformauit: q̄ stati tot⁹ v̄tutis arcē aggrediēs: in breui tot⁹ ordis adepta ē peritiā Uñ vir dei admodū letificat⁹: parētes iunū cōuocatos ꝛ alios dei seruos sic est affat⁹. Uos iq̄t hacten⁹ meis petitōib⁹ ꝛ ꝯsiliꝫ prōptos exhibuistꝫ: nūc vero i vobis exuberātib⁹ dei bn̄ficiꝫ icedite vigilāter ꝑostēā vobꝫ viā salutꝫ Et q̄m alias vocat me de⁹ ꝛ me ad p̄ris carituri estꝫ filie vr̄e admonitiōib⁹ solert̄ itēdite ꝛ exēplis. Ad v̄ginē ꝯuers⁹ ait. De meis exerciciꝫ succedē ꝑcepit de⁹: ꝛ v̄gies i dei seruitio hic tecū mā suras cō=

gregare. Hic vo ānis septē pacti
te diuinit⁹ admonitā: oportebit
altū iutsē locū Tu. Et ceta de cōi
vni⁹ vgi. & mar. ¶ Scti leonardi
2fes. & abba. ix. lc. fiāt. oro
P Receś nr̄as q̄s dn̄e celesti
dono ꝓseq̄re: vt q̄ de bti leonardi
2fessoris tui atq; abbatis pr̄ocinijs
glamur: et⁹ meritis atq; suffragijs
apd̄ te sp adiuuari mēamur. p d̄.
B Eat⁹ igr̄ leonard⁹ tpib⁹ l. j
anastasij ipatoris i ꝓuicia
gallicana claris parētib⁹ collate
ralib⁹ clodouei regis frācie extitit
ortūd⁹. Quē clodoue⁹ quōdā pa-
gan⁹ sed p predicationē scti remi
gij remensiū archiepi ad fidē cō-
uersus de sacro fōte leuauit. l. ij.
Puer aūt leonard⁹ fact⁹ adole-
scēs relicta regali militia spū ta-
ct⁹ diuio seq̄ voluit archiepi remi
gij vestigia Cui⁹ doctrinā & moꝝ
hōestatē seq̄ns: plimis miraculis
Hic cū a rege l. iij. coruscabat.
ipetrasset vt oēs quos i ergastul
visitaret soluerēt vbicūq; icarce
ratos audiss;: ad eoꝝ liberationē
ipiger currebat Crescēteq; fama
ei⁹: mlti ad eū 2fluētes grā recu-
pande sanitatis redibāt ab eo sani
V Olēs ergo famā hoīs l. 4.
declinare & soli deo seruī
re: adijt siluā noīe pauū. Quo cū
rex & regia venādi causa aduenis
sēt: 2tigit reginā partu piclitari.
Cui cū medici nō possēt subuenī-
re: satellites siluā vlulatib⁹ reple
Vir dei hoc audiēs: l. v uerūt.
mox aduenit. Cūq; p ea orōnē ad
deū fudisset: regia illico & optatū
ptū habuit & remediū a dolorib⁹
sensijt. Quo viso: rex mūera p̄cio
sa viro dei obtulit q̄ oīa vir sctūs
recusauit. Dedit igit sibi rex tm̄
de eadē silua: quātū vnius noctis
spacio cū asello suo circuire potu
S Ctūs ergo leonard⁹ l. 6. isset.
2struxit i eodē loco oratoriū i ho-
norē btē marie qd̄ appellauit no
bilíacū: eo q a nobili rege dona-
tū eēt. Cōgregatisq; ibi frīb⁹: mlt
to tpe vixit Ubi ꝓpt aq̄ penuriā:
fōtē ideficiētē aq̄ a deo suis p̄cib⁹
ipetrauit. Multisq; clar⁹ miracu
lis in dn̄o obdormiēs: i eodē loco
sepult⁹ est. Tres vlt. lc. de expōe
euāg. Nēo accēdit lucer. Et ceta
de cōi vni⁹ 2fes. & abba. ¶ Scōꝝ
q̄tuor coronatoꝝ mrꝝ. iij. lc. oro.
P Resta q̄s oīps deus vt qui
gloriosos martyres tuos
claudiū: nicostratū simphorianū
castoriū atq; simplicium fortes in
sua confessione cognouim⁹: pios
apd̄ te i nr̄a itercessiōe sentiam⁹.
Per do. Ad mat. iuit. dupl. lec. j.
T Empore quo diocletian⁹
p̄rexit in panoniā ad me-
talla de montib⁹ abscidēda inter
mōtes metallicos iuenit claudiū
nicostratū/ simphorianū/ casto-
riū/ atq; simplicitū/ magna pitiā

artis illius imbutos/ sed occulte xpianos. Quib⁹ iuidētes socij: accusarūt eos ꝙ essent xpiani. R. ij.
Impator hoc audiēs iussit lāpadio tribuno eos audire: et in quo reat⁹ iueniret/ pena ferire. Qui iussit sctōs dei sibi psētari: ꝛ ostēdit eis oia gña tormētorū/ dicēs. Nisi āticꝫ numīb⁹ sacrificaueritis: his penis pbitis. Scti martyres dixerūt. Minas tuas nō timemus. Jrat⁹ lāpadi⁹ iussit eos tam scorpionibus mactari. R. iij.
Eadē hora lāpadi⁹ arrept⁹ a demonio/ expirauit. Hoc audiēs imperator iussit loculos plūbeos fieri: ꝛ sctōs dei viuos iclusos in fluuiū pcipitari. Quos nichodem⁹ xpian⁹ post q̄dragita dies leuauit: et etiā in domo sua reposuit. Cetera de cōi pl'iū mar. ¶ Sācti theodori mart. iij. lc. fiant. Orō.
Deus qui nos bti theodori martyrꝭ tui ꝯfessiōe glīosa circūdas ꝛ ptegis: psta q̄s: ei⁹ nos imitatōe pficere/ ꝛ oratone fulciri. p. Ad mat. iuit. simplex. lc. j.
Tempori⁹ maximiani et maximi iperatorū tēt⁹ est theodor⁹: ꝛ cū eo m̄lti alij ad militādū i legione maritimorū. Qui cū idolis sacrificare ꝯtēneret: ad duct⁹ est ad bricā ppositū/ ꝛ ait. Ego xpian⁹ sum: ꝛ imolare simulachris preceptū non accepi. R. ij.
Iratus pses bricas: plurib⁹ eū tormētꝭ affecit. Sꝫ cū eū sic supare nō posset: dictauit sniā/ dicēs. Theodorū pceptꝭ ipator nō obtēperantē: sed i xpm credētē igni iubeo tradi/ qđ et factū est. R. iij.
Magnū ei miraculū flāma i specie camere facta: corp⁹ circūuallauit/ ꝛ erat q̄si nō corp⁹ ardēs: sed q̄si panis q̄ coquit. Btūs vo martyr erat i medio flāme ꝛ sine afflictione laudās deū: ꝛ ita reddidit celo spm̄. Cetera de cōi vni⁹ mart.
¶ Scti marti. epi ꝛ ꝯf. ad. j. vs. ā.
O btm̄ pōtificē q̄ totꝭ visceri⁹ diligebat xpꝫ regē ꝛ nō formidabat iperii pricipatū: o martine dulcedo medicamētū ꝛ medice: o sctissima aīa quā ꝛ si gladi⁹ pcussoris nō abstulit: tñ palmā martyrii nō amisit. pl. kef. cp. Ecce sacer. R. Btūs martin⁹. hy⁹ Jste ꝯfes. V. Amauit eū do. ā. O martīe o pie q̄ piū est gaudere de te: o martine pphetis cōpar/ apl'is ꝯsert⁹/ psulū gēma/ fide ꝛ meritꝭ egregie/ pietate/ mīa/ caritate iessabilis succurre nobis nūc ꝛ ante deū. V. Mag. orō.
Deus q̄ ꝯspicis q2 ex nulla nr̄a vtute subsistim⁹: ꝯcede ppicius: vt intercessione bti martini ꝯfessoris tui atqꝫ pōtificꝭ ꝯtra oia aduersa muniamur. p. Mēo. de scō mēna mr. orō.
Presta q̄s oips de⁹: vt q̄ bti mēne martyrꝭ tui natalicia colim⁹: itercessiōe ei⁹ i tui nois amore roboremur. p. d. Tūc eat pces. an̄ altare sci marti. cātā

do ℟. Martin⁹ abrahe. ℣. Ora p no.

Deus bonitatꝫ auctor et omniū bonorꝫ dispensator: cōcede ꝓpici⁹: vt q̄ bti martini cōfessoris tui atq̄ pōtificꝫ solēnitatē veneramur: ei⁹ p̄tocinio atq̄ suffragio maiestatꝫ tue ꝓpiciationē cōsequamur. p. x. In reuertēdo de sctā mat. Ad mat. iuit. Martin⁹ ecce migrat hic pauper celo diues: Quē sctōꝝ cōcēt⁹ xp̄o psallēs deduxit nos celestib⁹ hymnis laudem⁹ i hūc deū. ps. Ven. hy⁹. Iste cōfes. In. i. noc. a. Sctūs martin⁹ obitū suū lōge añ p̄sciuit: q̄ et discip̄los i vnū cōgregauit/ atq̄ sui dissolutōez iminere p̄dixit. p. Beatus vir. a. Cū repēte virib⁹ corpis cepit destitui: tūc meror et luctus oīm vox plāgētiū vnaq̄ p̄cantiū ne pastor oues deseras. p. Quare fre. a. Scim⁹ q̄dē te pr̄ desiderare xp̄m: sꝫ salua sunt tibi p̄mia tua nr̄i poti⁹ miserere quos deseris pr̄. p. Dn̄e q̄d mr̄. ℣. Amauit eū.

Martin⁹ sꝫbarie pānoniorū oppido oriūd⁹ fuit sꝫ itra italiā ticini alit⁹ est parētibus nō ifimis: gētilib⁹ tñ. Quiq̄ militie cigulo a p̄fido iuliano addict⁹ est: licꝫ iuit⁹. Ipe ei armatā militiā i adolescētia secut⁹ est sub rege cōstantio: deide sub p̄fido iuliano iuxta parētū suorꝫ nobilitatē: nō tñ spōte fruebat̄. Nā cū decē esset ānorꝫ: iuitꝫ parētib⁹ ad ecclesiā cōfugiēs/ seq̄ cathecuminū fieri postulauit. Sꝫ vir sctūs magis elegit deo celesti seruire: q̄ sub ipatore militari freno. Tu. ℟. Hic est martin⁹ elect⁹ dei pōtifex: Cui dñs post ap̄los tātā grāꝫ cōferre dignat⁹ est: vt i v̄tute trinitatꝫ deifice mereret̄ fieri triū mortuorū suscitator magnific⁹. ℣. Sctē trinitatꝫ fidē martin⁹ cōfessus ē. Cui. L. ij.

Hic etiā martin⁹/ benign⁹/ patiēs/ atq̄ hūilis nōdū i xp̄o regenerat⁹: opē ferebat miseris. Alebat egentes: nudosq̄ vestiebat. Quodā autē tpe cū adhuc eēt cathecumin⁹ maxio hyemali frigore: cuꝫ nichil hēret p̄ter clamidē qua idut⁹ erat: media eiusdē clamidis pte abscissa: nudū pauperē quēdam vestiuit. Qua etiā nocte sequēte: dn̄ꝫ iesū xp̄ꝫ iter āgelicos exercit⁹ vestitū aspexit: audiuitq̄ dn̄ꝫ voce clara dicentē. Martin⁹ adhuc cathecumin⁹/ hac me veste cōtexit. ℟. Dū sacramēta offerret btūs martin⁹: Globus igne⁹ appuit sup caput ei⁹. ℣. Dū eñ ad deū p̄ces emitteret: et p vniuerso grege sibi cōmisso dep̄caret̄. Glob⁹. L. iij.

Cū aūt eēt ānorꝫ duo de vigiti: ad baptismū cōuolauit: nec tñ stati militie renūciauit/ tribuni sui p̄cibus deuict⁹: cui cōtuberniū familiare p̄stabat. q̄ trāsacto tribunat⁹ sui officio: renūciaturū se seculo pollicebat̄. Qua expectatōe martin⁹ suspēsus: p bienniū fere posteaq̄ ē baptisma cōsecut⁹: solo scꝫ noie militauit. ℟. Btūs marti-

nus obitū suū lōge ante p̄sciuit: dixitq3 frīb9 Dissolutionē sui corpis iminere: Nr idicauit se iā resolui. V. Virib9 corporis cepit repēte destitui: cōuocatisq3 iunū discipl'is dixit. Dissol. Glia. Nr.

In .ij. no. ā. Dn̄e iā sat3 ē q̄ hucusq3 certaui: s3 quoad ipse iusseris militabo acsi pcis etati: bonū ē michi hos p q̄b9 timeo tp̄e custodias. p̄. Cū iuo. ā. Artus febre fatiscentes spūi seruire cogebat: stratuq3 suo illo nobili cilicio recubās/nec terrā videre iā dignat9 est/celo tot9 ihiabat. p̄. Verba. ā. Sinite me inqt celū videre: vt sp̄s dirigat ad dn̄3: nichil i me repiet iimic9: s3 sin9 abrahe me suscipiet. p̄. Dn̄e do. n̄r. V. Iustū

Electa tādē mi (dedu. l. iij

Blitia hylariū pictauie vrbis ep̄m adijt: 7 apd eū aliq̄ diu cōmorat9 est. Eo tp̄e ei q̄dā cathecuminus adhesit: cupiēs sctissimi viri istrui disciplinis. Paucis q̄ppe iterposit3 dieb9 graui lāguore corrept9: absēte sctō viro subita morte p̄uēt9 est. R. Dixerūt discipuli ad btm̄ martinū: cur nos p̄r desers/aut cui nos desolatos relinq̄s? Inuadēt ei grege tuū lupi rapaces. V. Scim9 q̄dē3 p̄r desiderare te xp̄3: s3 salua sūt tibi p̄mia tua nec dilata minuēt n̄ri poti9 miserere

Reuersus l. v. quos deser3. Inua. post triduū martin9 exanime corpus iuenit: 7 fusa ad deū orōe/eū vite restituit. Qui 7 baptizat9 est ab eo: 7 postea multis vixit ānis. Sub eo tp̄e martin9 ad ep̄atū turonice eccl'ie petebatur. Tu. R. Dn̄e si adhuc pp'lo tuo sū necessari9 nō recuso p̄pt eos subire laborē Fiat volūtas tua. V. Iā em̄ dn̄e sat3 est q̄ hucusq3 certaui: s3 quoad ip̄e iusseris militabo: acsi pcis etati bonū ē michi. Fiat. l. vj

Iāq3 sūpto ep̄atu qualē sibi de9 grām p̄stitit: nō est n̄re facultat3 euoluere. Idē ip̄e cōstātissime plenerabat: q̄ pri9 fuerat. Eadē i corde ei9 hūilitas: eadē3 i vestitu ei9 vilitas erat. Adeo v̄o oia scilicet maiora sūt i eo: q̄ vt v̄bis explicari queāt. Nā nulla hora momentūq3 p̄terijt: quo nō aut orōi/aut lectiōi vacaret. R. Oculis ac manibus i celū sēp intēt9: Inuictū ab orone sp̄m nō relaxabat. V. Nichil em̄ terreni aliq̄n negocii diuio anponēs officio: sēperq3 semetip̄m ad ea q̄ supna sunt extēdēs. Inui. Glia. Inui. In .iij. noc. ā. Media nocte dn̄ica sctūs discessit: quē celi ciues mox obuiāt: m'lti audiuerūt voces i sublimi: q̄ et vitro purior/lacte cādidior/carne quoq3 mōstrat9 ē gēma sacerdotū. p̄. Dn̄e q̄s ha. ā. Glificati hois videb't gl'ia3 q̄ affuerūt: nā caro quā cinis sēp obtexerat / ita resplēduit vt quoddā resurrectiōis dec9 et extincta pferret. p̄. Dn̄e i vir. ā. Adest multitudo monachorū ac v̄ginū: q̄ spāli gl'ia p̄cipue flebāt cū sentirēt magis eē gaudēdū si rōnē vis doloris admitteret. p̄. Dn̄i ē t'ra. V. Iust9 vt palma. l. vij.

Martin9 aūt obitū suū lōge āte p̄sciuit. Dixitq3 fratri

bus suis dissolutionē sui corpis iminere Jntea causa extitit: qua ꝯdatēsem diocesim visitaret. Nā clerici illi⁹ ecclie iter se discordātib⁹: pacē reformare cupiēs: licet finē dierū suorū nō ignoraret: ꝓficisci tn̄ ob illā causam nō recusabat. Bonā hāc virtutū suarū ꝯsūmationē existimās: si pacē redditā eccle reliqsset. Jgit aliquādiu sctūs martin⁹ i ecclia ad quā ierat cōmorat⁹ pace iter clericos restituta: cū iā regredi ad monasteriū cogitaret / virib⁹ corpis cepit repēte destitui. Cōuocatisq₃ discipulis iunū idicauit se iā resolui. R. O btm̄ virū: in cui⁹ trāsitu sctōꝝ canit numer⁹. Angelorū exultat chor⁹: oīmq₃ celestiū ṽtutū occurrit psallētiū exercit⁹. V. Ecclia illi⁹ virtute roborat̄ sacerdotes dei reuelatōe glⁱficant̄: quē michael assūpsit cū angelis. Ange. L. 8.

Tūc vero meror ꝛ luct⁹ oī₃: vox vna plāgētiū Cur nos pr̄ deser₃: aut cui nos desolatos relinquis? Jnuadēt ei gregē tuū lupi rapaces. Tūc ille mot⁹ his fletib⁹: vt tot⁹ sēp i dn̄o mie visceribus afflue bat / lachrymasse ꝑhibet̄. Conuersusq₃ ad dn̄m: hac tm̄ flētib⁹ voce rn̄dit. Dn̄e si adhuc pplo tuo su₃ necessari⁹ nō recuso ꝓ eis laborē: fiat volūtas tua. R. O quāt⁹ luct⁹ erat oī₃ ꝙta p̄cipue merētiū lamēta monachoꝝ: Q₂ ꝛ piū ē gaudere martino ꝛ piū est flere martinū. V. Beati viri corpus vsq₃ ad locū sepulchri hymnis canora turba prosequitur. Quia. Lc. ix.

Cūq₃ i orōnib⁹ ꝛ vigiliis fatiscētes art⁹ spūi seruire cogebat / nobiliq₃ stratu suo i cinere et cilicio recubās a discipulis rogaret̄: vt saltē vilia sineret strameta supponi. Nō decet inqt filii xp̄ianū: nisi i cinere mori. Et ego si aliud vobis exēplū relinquo: ipe peccaui. Post hec vidit dyabolū ꝓpe assistere: cui ait Quid hic stas crueta bestia? Nihil i me funeste repies: s₃ sin⁹ abrahe me suscipiet. Et hec dicēs: octogesimo p̄rio etatis sue āno media nocte dn̄ica: iuictū ab orōne spm̄ dn̄o exalauit. R. Martin⁹ abrahe sinu let⁹ excipit̄. Martin⁹ hic paup ꝛ modic⁹: Celū diues igredit̄ hymnis celestib⁹ honorat̄. V. Martin⁹ ep̄s migrauit a sclo viuit i xp̄o gēma sacerdotū. Marti. Gl'a. Ce. V. Ora p no.

Dixerūt discipli ad btm̄ martinū. Jn L. ā. cur nos pr̄ deser₃ aut cui nos desolatos reliqs? iuadēt ei gregē tuū lupi rapaces. V. Dn̄s reg. ā. Dn̄e si adhuc pplo tuo sū necessari⁹ nō recuso laborē fiat volūtas tua. V. Jubil. ā. O virū ieffabilē nec labore victū / nec morte vīcēdū: q̄ nec mori timuit nec viuē recusauit. V. De⁹ de⁹. ā. Ocl'is ac manib⁹ i celū sp itēt⁹ iuictū ab orōe sp₃ nō relaxabat al. al. V. Bn̄d. ā. Martin⁹ abrahe sinu let⁹ excipit̄ martin⁹ hic paup ꝛ modic⁹ / celū diues igredit̄: hymnis celestib⁹ honorat̄. V. Laud. cV. Ecce sa. R.

Jesu redēptoꝛ. ℣. Iust⁹ germīa. ān.
O quāt⁹ luct⁹ oīm: quāta ꝑcipue lamē
ta monachoꝝ ac ꝟginū choꝛ⁹: qꝛ et piū
est gaudere martino: ⁊ piū ē flere mar=
tinū. ꝑ. Bn̄d⁹. oꝛo. De⁹ q̄ ꝯspicis.
Mē͂o. de scō mēna mar. Oꝛo vt s̄.
Ad. j. ā. Dixerūt discipuli. ꝑs. De⁹
in noīe. Ad. iij. ā. Dn̄e si adhuc. ꝑs.
Legē po. cꝑ. Ecce sacerd̄. ℟. ⁊ ℣.
de cōi vni⁹ ꝯfes. ⁊ pōti. ad oēs ho
ras dn̄r: sic̄ ⁊ cꝑ. Ad. vj. ā. O virū.
ꝑ. Defecit. cꝑ. Bn̄dictōez. Ad. ix.
ā. Martin⁹. ꝑ. Mirabilia. cꝑ. Co=
gnouit eū. Ad. ij. ves. ā. Dixerūt di
scipli. ꝑi. fer. cꝑ. Ecce sacerd̄. hy⁹.
Jesu redēptoꝛ. ℣. Iust⁹ ger. ān. O
btm̄ virū cui⁹ aīa paꝛdisū possidet: vnde
exultāt angeli: letan̄t archāgeli: choꝛ⁹
sctōꝝ ꝓclamat: turba ꝟginū īuitat ma=
ne nobiscū ieternū. ꝑs. Magn̄. oꝛo.
vt s̄. Hoc eodē mō dn̄r ves. quoti
die ꝑ oct. qn̄ de scō martīo fit ser
uit̄. excepto ꝙ āe. sup ꝑos. Mag.
ꝫ Bn̄d⁹. mutān̄t. ¶ Quotidie ifra
oct. sci martini qn̄ de eo agit̄ hoc
mō fiat seruit. iuit̄. Martin⁹ ecce. ꝑ.
Ven̄. hy⁹. Iste ꝯfes. In. j. noc. ā.
3 Martin⁹ adhuc cathecumin⁹ hac me ve
4 ste ꝯtexit. ꝑ. Btūs vir. ā. Sctē trini
tatꝫ fidē martin⁹ ꝯfessus est ⁊ baptismi
5 gratiā recepit. ꝑ. Quare fre. ā. Bea
tus martin⁹ dixit iuliano xp̄i enī sū mi
les pugnare michi nō licet. ꝑs. Dn̄e
6 q̄d multi. ā. Ego signo crucis nō cli=
peo ꝓtect⁹ aut galea hostiū cuneos pe=
netrabo secur⁹. ꝑs. Cū iuoca. ā. Cō=
fido in dn̄o ꝙ filia mea ꝑcib⁹ tuis red= 7
dita sit sanitati. ꝑs. Verba mea. ān.
Tetradius cognita dei virtute ad ba= 8
ptismi gratiā ꝑuenit. ꝑs. Dn̄e dn̄s.
ā. Dn̄s iesus xp̄s nō se indicat purpuratū 9
nec diademate renitētē vēturū esse ꝑdi
xit. ꝑs. Dn̄e q̄s ha. ā. Dū sacramē= 10
ta offerret btūs martin⁹ globus igne⁹
appuit sup caput ei⁹. ꝑ. Dn̄e i vir. ā.
O ieffabilē virū ꝑ quē nobis tāta mi= 11
racula choꝛuscāt. ꝑ. Dn̄i est t̄ra. ℣.
Amauit eū. Lect. de miraculis vel
de vita sctī martini / legan̄t ꝑ to=
tas octa. qn̄ de eo fit seruī. Lec. j.

Accidit aūt dū btūs marti
nus iter ageret: vt cuius=
dā gētilis coꝛp⁹ q̄d ad sepulchꝛū
supsticioso funere ferebat̄ obuiū
haberet. Qui cū videret linthea=
mina coꝛpi supiecta vēto volita=
ri: ꝓphanos sacrificioꝛū rit⁹ agi
credidit. Eleuatoqꝫ crucꝫ signo:
iussit plebē stare onusqꝫ deponē.
Cuius mādatū plebs ꝑterire nō
poterat: donec cognita ꝟtute coꝛ
porꝫ dedit eis abeūdi ⁊ tollēdi po
testatē. Ita eos ⁊ cū voluit stare
cōpulit: ⁊ cū libuit abire ꝑmisit.
℣. ⁊ ℟. scd̄z oꝛdinē noc. dn̄r. L. ij.

Itē dū i vico quodā: tēplū anti=
quū diruisset ⁊ arboꝛē pinū pha=
no ꝓximā vellet excidē obstitit ei
loci ātistes cū turba gētiliū q̄ di=
xit eā succidi nō debere qꝛ domui
erat dedicata. Tūc ait ei vn⁹. Nos
eā succidem⁹: tu ruētē accipe: et si

tecū est de⁹ tu⁹: euades. Ipo aūt hoc pmittēte succidunt ipsi leti. Martin⁹ vō eo loco ligat⁹ erat: quo arborē casurā nemo dubitabat. Quā sup se ruentē signo crucis opposito: diuersaz i ptē ruere fecit: q̄ oēs circūstātes pene pstrauit: quo viso oēs baptizati sūt. R. 3

Cum i vico quodā phano antiquo ignē imisisset agētevento in primā domū flāmarū globi ferebantur. Qd videns martinus tectū ascēdens flāmis se opposuit. Cui⁹ vtute ꝯtra vim venti: reuersus ignis tecta innocua nō ledebat. p̄. Te deū. v̄. Ora p. In lau. quotidie hec sola ā. Dixerunt discipuli. ps. Dñs regna. Cp̄. hym. ꝛ v̄. sicut i. j. die: he seq̄ntes āe. dicūr quotidie ifra oct. sup p̄. Bñd⁹. ꝛ Mag. vel ad mēoriā de. s. martino cum de aliquo fes. fit serui. ā.

1 Sacerdos dei martine apti sūt tibi celi ꝛ regnū pr̄is mei. ān. Sacerdos dei
2 martie pastor egregie ora p nobis dēū. ā. Scūs martin⁹. ā. Cū repē. Et alie āe. q̄ sequunt de noc. ifra oct. scti martini qn̄ fit de eo mēo. sp fit cū hoc v̄. tā ad v s̄. q̄ ad mat. scz Ora pro nobis. pter q̄ ad scdas v s̄. scti hugo. tūc ei dicat v̄. Amauit eū do. vcz ad mēo. de scō marti. or̄. De⁹ q̄ ꝯspicis. Mēo. ꝯsuete dicant: q2 chor⁹ nō regit. Notādū est vbi ifra oct. scti martini de eo plenū serui. fieri nō poterit ppt fes. loci

vel ppt cōmēo. vel ppter aliquā aliā rōnabilē causaz: tūc ā. Martinus adhuc cathe. Et oēs āe. ibidem de noc. sequen. scz post ān. Sacer 1 dos dei marti. apti. ꝛ post ān. Sacer 2 dos dei martine pastor. ad mēoriā de scō martio dicant ifra oct. ꝛ sēp cū supradicto v̄. ꝛ orō. tam ad v s̄. q̄ ad mat. Ad. j. ā. Dixerūt discipuli. p̄. De⁹ in noie. Ad. iij. ꝛ ad altas horas oīa fiāt sicut i pria die ꝛc.

Scti brictij epi et ꝯfes. Ad v s̄. āe. ꝛ pi. fes. cp̄. Ecce sacer. Hy⁹. ꝛ ceta de cōivnt⁹ ꝯfes. ꝛ pōti. cū hac

Conserua q̄s dn̄e ppl̄z (orōe tuū itercessione bti brictij ꝯfessoris tui atq3 pōtificis/in tuo amore ꝯfisū: vt mēamur ipo itercedēte cōsortes fieri celestiū gaudior. p. Mēo. de. s. martio. ā. Sa 3 cerdos dei martie pastor. Deide memo. ꝯsuetē dicūr. Ad mat. iij. l. fiāt sine regi. cho. v̄. Amauit eū dñs. l. j.

Bricti⁹ cū eēt primeue etatī btō martio mltas iferebat isidias. Unde cuidā ifirmo sctm̄ martinū q̄rēti ait. Si delirū illū q̄ris: ecce celū solito sicut amēs respicit. Qd cū postea se dixisse negasset: ait ei martinus. Obtinui apud deū vt post me eps̄ fias: sed scias te i epatu mlta aduersa passurū. Brict⁹ hoc audiens deridebat eū. Multaq3 opprobria martin⁹ passus ē ab eo. Sz nō mouebat: sepe illō ꝯmemorās. Si xp̄s

iudā passus ē: cur ego nō patiar
Igit̄ post de= (brictiū.) Tu. l. ij
cessum bti martini adept⁹ brictī⁹
epatū oroni vacabat. Nā q̄uis
supb⁹ esset et van⁹: cast⁹ tn̄ erat.
Tricesimo aūt ordinatiōis sue an
no: mulier ad quā cubicularij ve
stimēta abluēda portabāt ↄcepit
⁊ pepit: ⁊ oē crimē ppl's turonoꝝ
sup epm̄ retulit: volētes eū lapida
re. ille viriliter hoc negās: afferte
inq̄t mihi ifātē. Oblatoq̄ trigita
dies ab ortu hn̄te ait. Adiuro te
p xp̄m: si ego te gn̄aui corā cūctis
edicas. Qui ait: nō es tu inq̄t pr̄
Cūq̄ ppl's hoc magi (me⁹. l. iij
cis artib⁹ ascriberet: brictī⁹ pru=
nas ardētes i birro suo vsq̄ ad se
pulcrū bti martini portauit Qui
bus piectis/ vestis iusta appuit ⁊
ait. Sicut hoc vestimētū ab igne
est illesuꝫ: sic corpus meū a tactu
mulierꝫ est ipollutū. Ppl's vero
nō credētib⁹ m̄ltis affect⁹ iniurijs
ab epatu deijcit̄: romā petens/ et
pape cūcta referēs. Septio igit̄
āno cuꝫ auctoritate pape: in sede
sua turonis recept⁹ est: post septē
ānos i dn̄o q̄euit. Cet'a d̄ cōi vni⁹
ↄfes. ⁊ pōti. V. Iustū dedu. In l. ā.
Post excessum beati martini epi bea
tus brictī⁹ cathedrā epalē suscepit. p̄.
Dn̄s reg. ā. Tricesimo ordinatiōis
sue āno ortū ↄtra eū lamētabile crimē:
nā q̄dā m̄lier q̄ cubicularijs vestimēta
abluebat ↄcepit ⁊ pepit/ ⁊ oē crimē epo
obiiciūt. p̄. Iubil'. ā. Illo quoq̄ ne=
gāte: iussit afferri sibi ifantē. cūq̄ fuis
set oblat⁹ triginta ab ortu hn̄s dies ait
ad eū brictī⁹: adiuro te p deū vt si ego te
gn̄aui corā cūctꝫ edicas. p̄. De⁹ de⁹.
ā. Rn̄dēs aūt ifans corā oī pplo btō vi
ro dixit: nō es tu inq̄t pr̄ meus. p̄. Bn̄
dicite. ā. Sctūs brictī⁹ satisfaciēs po
pulo prunas ardētes ab vrbe in birro
suo deferēs: ⁊ an̄ sepulchrū bti martini
corā pplo piciēs vestimētū suū/ inustū
apparuit. p̄. Laud. cp̄. Ecce sacer.
hy⁹. Iesu redē. V. Iust⁹ ger. ā. Po=
pulis aūt nō credētibus et ab epatu eū
piciētibus romā petiit/ flens ⁊ eiulās
atq̄ dicens. merito hec patior: q: pecca
ui i sctm̄ dei. p̄. Bn̄⁹. oro. Cōserua
q̄s do. Mēo. de. s. martio. Ad. j. ā.
Post excessū. p̄. De⁹ i no. Ad. iij. ā.
Tricesimo. p̄. Legē po. cp̄. Ecce sa
cer. R. ⁊ V. de cōi vni⁹ ↄfes. pōti.
ad oīs hor. dn̄r: silr ⁊ capl'a. Ad
vj. ā. Illoq̄. p̄. Defecit. cp̄. Bn̄di=
ctionē. Ad. ix. ā. Sctūs brictī⁹. ps.
Mirabilia. cp̄. Cognouit eū. Si
hoc fes. sci brictij i do. ↄtige. totū
fit officiū de fes. ⁊ mēo. de do. Ad
prias v̄s. sr̄ p. ā. Iustū dedu. maior
pi. fer. Cp̄m. Ecce sacer. R. Miles
xp̄i. Hy⁹. ⁊ cet'a de cōi bt̄s. oro Cō
serua q̄s do. Mēo. de. s. martio: ⁊
postea de do. Deide de triū. ⁊ p=
ces. an̄ crucē. Ad mat. iij. prie lec.
de ppriis l'c. sci brictij cū V. ⁊ R.
de. j. noc. cōis hys. vni⁹ ↄfes. ⁊ pō.
Et. iij. med. l'c. d̄ scō martio cū V.

Iuſtū dedu. et cū ℟.de.j.noc.hyſ. ſcti marti. Tres vltie lc.de expo. euāg. Hō ꝗdā nobil. cū ℣.⁊ ℟.de iij.noc.cōis hyſ.vniꝰ ꝯf.⁊ pōit.℣. Oꝛa ꝑ nobis. Ad lau.oīa fiāt vtſ̄. Ad.j.ā. Te iure. ꝑs. Quicūq₃. Ad oēs alias hoꝛ.oīa fiāt:vt ſ̄ dictuꝫ eſt. Ad.ij.vſ̄.ā. Poſt exceſſū. ꝑ Dixit do. ⁊ ceti pi.de do.cꝑ. Ecce ſacer. hyꝰ. Ieſu redē. ℣. Iuſtꝰ ger. ā. Iſte ē q. ꝑ Mag. oꝛo vtſ̄. Si dies dnicꝰ i.iij.die/ vel i die ſcti bꝛictij aut i.iiij.die eue.fiāt med.lec.de ſctō martino:ceterꝫ aūt diebꝰ tm̄ meꝑ. Tn̄ i feſ.ſci machu.epi fiāt med.lc. de ſctō martio ꝗcūq₃ die ꝯtigerit Die.iiij.lc.d ſcō martio

Tetradiꝰ ꝗdā ꝯſularꝫ l.j. thn̄s ſeruū demoniacū/ad quē nullꝰ auſus fuit accedere: rogauit martinū ad domuꝫ ſuaꝫ in qua erat demoniacꝰ deſcēdere: q dixit. Si ſeruū videro liberatū: xp̄ianꝰ ero. Quo ꝓmiſſo martinꝰ ſeruū liberauit: ⁊ tetradiū i xp̄m credētem poſtea baptizauit. l.ij.

Cū martinꝰ domū cuiuſdā ingrederet i limie reſtitit: vidēs in atrio demonē Qui eiꝰ iuſſu egreſſus de familia quēdā arripuit: q dētibꝰ obuios quoſq₃ laniare cepit. Pplo i fugā verſo martinꝰ in eius os digitos itulit/ dicēs. Tu ſi potes hos deuoꝛa: quo nō valēte:cū ꝑ os exire demō non poſſet/ fluxu vētris eiectus eſt. Tu. l.iij.

Dum poꝛtā ciuitatis pariſiēſis martinꝰ igrederet leꝑꝛoſū defoꝛmē oſculando ⁊ bn̄dicendo/a ſua mūdauit lepꝛa: ſ₃ ⁊ fimbꝛiā veſtimēti eiꝰ/ vl fila cilicij mltos ſanare moꝛbos ſepe cōpertū ē. ¶ Sci machuti epi ⁊ ꝯfeſ.ix.lc.fiāt.oꝛo

Omn̄ps ſempiterne deꝰ pplī tui p̄ces exaudi:vt itercesſiōe bti machuti ꝯfeſſorꝫ tui atq₃ pōtificis:cuiꝰ hodie ānuā feſtiuitatē recolimꝰ:cū tꝑalibꝰ incremētis/ etn̄e ꝓſꝑitatꝫ capiamꝰ augmē

Gloꝛio (tū.ꝑ d. Ad mat. l.j. ſus ꝯfeſſoꝛ xp̄i machutus bꝛitānica ꝓſapia gn̄oſꝰ: gn̄oſioꝛ ſctis extitit moꝛibꝰ. Qui cū i pueritia lr̄atoꝛie traderet diſcipline ſub bꝛēdano eo tꝑe viro ſctitateꝫ ſcia famoſiſſimo:⁊ ſuꝑioꝛes induſtria ⁊ iferioꝛes ſe hūilitate ſuꝑabat. Nichil ꝗppe voluptati ꝯſentiēs:creber i vigilijs:aſſiduꝰ i oꝛōibus:⁊ i ieiunijs p̄cipuꝰ ꝑſiſtebat.

Interea defūcto regiōis illiꝰ l.ij. epo: audita machuti fama: pplī vndiq₃ ꝯfluūt/ machutū rapiūt:⁊ l₃ iuitū l₃ obnixe reclamātē:licetq₃ ſeſe ad hoc opꝰ idignū et inutilē dicētē:guitimcaſtri tm̄ vꝛbꝫ iqua pt eiꝰ comes fuit epm faciūt. l.iij

Hoc igr pōdꝰ (vt dictū eſt) iuitꝰ ſuſcipiēs:tm̄ honoꝛē dicit eſſe ꝯtumeliā/ ⁊ ſublimitatē cathedꝛe violentiā ſibi factaꝫ. Accerſitis itaq₃ paucis ſecretoꝛuꝫ cōſcijs: nauim

furtim ascēdit: & vēts se pelagoq; cōmittēs: put nutui diuio placeret nauigauit. Tres med. lec. de scō martio cū hoc v. Iustū deduxit dns. & cū. iij. R. scd3 ordinē nock.

Hysto. scti martini. lec. iiij.

Multi sūt q̄ vtutes bti martini scripsere: e qb9 p̄im9 fuit sulpici9: q̄ martino adhuc viuēte/ librū vnū de miraculis ei9/ & duos post mortē scpsit: quos dialogos (voluit vocitari. lec. v. In qbus nōnulla de virtutib9 heremitar & anachoritarūve idē sulpici9 inseruit: s3 i nullo sterio rē n̄r3 potuit repire martinū. Paulinus vo nolane vrbis eps/ in quoq; libris illa cōprehēdit miracula: q̄ post eius transitū demonstrātur. Lec. vj.

At et paulin9: cū energumini p cācellos basilice aereo veherēt volatu: & sepe i puteū q̄ in tpa habet basilica ipulsu demōis iactarent: ide extracti vidētib9 pplis sani sunt repti. Tres vltie lec. de ppietate sci machuti legāt sine (expo. euā. lec. vij

Beato igit̄ machuto mor dū i altū tēderet/ āgelica legatio occurrit: et quo tēdat quēve portū teneat: & a quo suscipi debeat/ idicauit. Mōstrat eni eū fines gallicane britānie petere: & ad isulā in qua aarō vir āgelice vite erat applicare: et cū eo aliquādiu hitare mādauit. Quib9 incūctāter vt idicata sūt ipletis letat aarō de tāto hospite machut9 de amica societate: volat fama p vrbē: fit ↄcursus ppli nouū hoiē visuri/ noua vba audi (turi. lec. viij

Sed dū sermo pdi catiōis ptedit: ecce defunct9 q̄dā āte ecclīaz deportat. Quē vir dei aspiciēs: ad corp9 accedēs orauit. Oratione finita/ simul surgūt: & sāct9 de puluere/ & mortu9 de morte. Baptizat igit̄ ciuib9: machutus velit nolit ibi eps ↄsecratur. Interea surrexit ↄtra eū ppls dicēs: q ↄtra auctoritatē mutauit sedē suā. Sz nō mutauit sedē: q2 non auxit cupiditatē/ lugetq; britānia exulē: quē sctimonia gau- (det hre hospitem. Terra lec. ix.

quoq; oi fertilitate priuata: gēs fama oppssa clamat merito se perire: q2 patronū sctm̄ nesciuit retinere/ necessitate cōpulsi: virum dei q̄dā eor adeūt/ misertā exponūt: et vt eis misereat/ gemitib9 depcant. Quo reuerso toti9 pspitatis integritas pplo reformat. Qui tādē triduo corrept9 febre i cilicio & cinere recubās i celū tot9 suspēsus deo spm̄ exalauit. Tu. Et cetera d̄ cōivni9 ↄf. & pō. ¶ Sci edmūdi epi & ↄf. ix. lec. oro

Deus q̄ largiflue bonitat ↄsilio ecclīaz tuā bti edmūdi ↄfessoris tui atq; pōtific pclare vite merit decorasti: & gliosis letificasti miraculis: ↄcede ppici9 nobis

famulis tuis vt ⁊ ipsi⁹ in meli⁹ re formemur exẽplis ⁊ ab oib⁹ eius patrocinijs ꝓtegamur aduersis p. Mẽo. fiat de scõ machuto. oro vt s. Et deide mẽo. de scõ martino. Tũc eat ꝓces. ad altare sci edmũdi cãtãdo R. Scẽ edmũde xpi ↄfes. Dũ v̄. canit: thurificet sacerdos ad altare sci edmũdi. Deide imaginẽ: ⁊ postea dicat sacer. modesta voce sine v̄. Ora p nobis. oro

Plenã i nob ꝫ etne saluatoꝛ tue v̄tut ꝫ opare medela ꝫ: vt q̃ bti edmũdi ↄfessor ꝫ tui atq ꝫ põtificis merita veneramur: ipi⁹ adiuti suffragijs: a cũct ꝫ aiaꝝ nostrarũ languoꝛib⁹ liberemur. p. In redeũdo de. s. mar. ad mar. l. j

Nouũ mr̃is eccl̃ie gaudiũ noui sci celebꝛitate leti referim⁹ grãde a celesti collegio de college noui ↄsoꝛtio agi festũ exultãti aio nũciam⁹. Gaudet q̃dẽ ecclesia se talẽ tm̃ ꝓduxisse filiũ: q̃ ⁊ alios sacro ↄuersationis dirigat exẽplo: ⁊ ꝑcepto iã btitudis p̄mio firmã eis spẽ tribuat de salute l. 2

Gaudet celest ꝫ p̄ria nobilis hitatoꝝ aduẽtũ: exltãt ciues celibes de celebr ꝫ aggregatõe ↄciuis: de ↄdigno celi ↄsoꝛte nup ipis adhibito psallũt sci. exurgite igr̃ ⁊ vos fidei ʒelatoꝛes: ⁊ vna cũ eccl̃a matre nr̃a igẽti leticia exltate: q ꝫ nouell⁹ nob ꝫ apd̃ deũ p̄ron⁹ accre=

En siq̃dẽ iste est btũs l. iij. uit. edmund⁹ archieps̄ cãtuariẽsis: q̃ salubꝛit̃ pẽsãs ad factoꝛẽ suũ facturã affectu dirigi naturali: naturãq ꝫ lapsã reparatoꝛẽ debere cognoscẽ: p̄ꝛimũ creatoꝛẽ ⁊ redẽptorẽ suũ affectuose q̃siuit. Recte nã q ꝫ itẽtiõis lumẽ baiulãs: ad ip̄m creatoꝛẽ perfectoꝝ operũ ꝓcessit gressib⁹: salut ꝫ semitã alijs ⁊ splẽdoꝛẽ vite ac doctrie claritatẽ demõstrãs. Eteni vt de suis actib⁹ aliq̃d referam⁹ q̃to maioꝛe ꝓficiebat etate: tãto plenioꝛe cognitõe in amoꝛe dei exarsit Et ne feruoꝛ spũs socie carnis extigueret̃ ardoꝛe carnẽ asperitate cilicij edomãs districtis eã macerauit ieiunijs dũ a mult ꝫ ꝑmissis elegit cibarijs abstinere. Lec. iiij.

Ommi quoq ꝫ ꝓlixitatem odiẽs diuturnis vacabat vigilijs ⁊ excusso toꝛpoꝛe oꝛõi sedule isistebat. Cõtriuitq ꝫ fragile carnis vasculũ: vt i eo thesaurũ aie sibi creditũ cauti⁹ ↄseruaret. Doctoꝛ v̄o p̄clar⁹ ac p̄dicatoꝛ eximi⁹ ⁊ auditoꝝ mẽtib⁹ scie lumẽ ifudit: ⁊ pectoꝛib⁹ fideliũ amoꝛis vicioꝝ tribulis semina virtutũ itecit. lc. v.

Hic iesum credulitate firma cognoscẽs studuit se suo noi coaptare. Ut sic vocabat̃ edmũd⁹: sic se vr̃a criminũ labe mũdũ vel e mũdo abdicatũ seu extra mũdi ãplex⁹ positũ opeꝝ testificatõe ꝓbar ꝫ

Unde tãq ꝫ spũal̃ oino ed= l. vj. mũd⁹ a carnis ↄtagijs i extremis agẽs ⁊ coꝛp⁹ xpi sibi delatũ reue=

rēter adorās: hec v̄ba ꝓtulisse de mōstrat Tu es i quē credidi: quē ꝑdicaui: quē docui: ⁊ tu testis es mi chi: q2 nichil aliud volo ꝙ tu vis: fiat volūtas tua. S. math. In il. t. Di. te. di. su. pabolā hāc. Hō qdā pegre pficiscēs voca uit seruos suos: ⁊ tradidit ill' bōa sua. Et r. Nō legat expō euā. s3 d Uer cū adhuc ꝓpetate sic. l. 7 viuēs dei eccl'iā ꝑclaris illustras set meritis. Btūs edmūd9 mortu9 sue sibi claritatis radios nō sub traxit. S3 cū fūct9 hac vita veri9 viueret ꝙ vixisset: eā postmodū il lustrauit fulgore luis plenioris. Nō eni voluit dñs sctitatē mūdo supprimi tāti viri: q sicut pl'alita te inotuerat meritorū: sic miracu lorū diuersitate pateret vt q tota ipm deuotiōe coluerat iā secū re gnās venerabilit colerent. l. viij. Nā ⁊ cecis lumē: claudis restituit gressū: ⁊ alij cuius liguā natura diutina taciturnitate ligauerat: liberā loqndi tribuit facultatē: le prosum quēdā mūdauit: palytici mēbra firmauit ydropicū q3 cura uit. His ⁊ ꝙpl'imis alijs chorusca uit miraculis: quorū seriē nō du xim9 ꝑsētib9 iserēdā. Exultet ple no gaudio fertilis cātuaria: ꝙ ab eccl'ie sue area tam puru3 granū trāsmisit ad horreū sūmi regis l. 9 Uetet et pōtinaicēse mōasteriū qd taliū ⁊ tātorū patrū meruit ho norari pñtia dū vnus ibi diu de gēs illō suevite nobilitauit mori bus. Et alt' illuc accedēs: ip3 celo reddita aia sui corpis thesauro di tauit: vt qsi ipleret qd btūs mar tyr thōās post lōgā morā quā exi lij sut tpe i eodē ꝯtraxerat mōaste rio cū ipis monachis de m'l'ta ho norificētia sibi ab eis exhibita re spōdē nō valeret dixisse asserit ꝙ ibi aliqs esset successur9: q dignā ipis retributionē repēderet ꝓ eo dē. Et cetā oia de cōi vni9 ꝯfes. ⁊ pōtifi. ⁊ tm̄ mēo. de sctō martio.

Scti hugōis epi ⁊ ꝯf. ix. l. oro

Deus q btm̄ hugonē ꝯfes sorē tuū atq3 pōtificē emi nētia meritorū ⁊ claritate signorū excellent' ornasti: ꝯcede ꝓpici9: vt ei9 exēpla nos ꝓuocēt ⁊ v̄tutes il lustrēt. ꝑ do. Mēo. de. s. edmūdo ꝯf. cū ista ā. Iste ē. V. Iust9 ger. oro btē. Deinde fiat mēo. d scō aniāo epo ⁊ ꝯf. ā. Sitabo eū vi. qre hāc ā. ad. j. vesp. vni9 abba. V. Iustū d. orō

Deus q nos bti aniani cō fessoris tui atq3 pōtificis na talicia gl'osa celebrare ꝯcedis: tri bue qs ei9 nos sēp ⁊ bñficijs ꝑue niri: ⁊ orōib9 adiuuari. ꝑ. x. Post ea fiat mēo. de. s. marti. Ad mat.

Sancte recordatōis hu l. j. go quōdā licolnēsis eps de remotis finib9 i partib9 burgū die nō ꝓcul ab alpib9 extitit oriū dus: nobilitate gñis satis clar9: ⁊ originē ducēs a parētib9 ordinis militaris. Qui ab ānis teneris l'ris

addict⁹ cũ decẽniũ attigisset mo nasterio tradit⁹ est disciplinis re
2 gularib⁹ ibuẽd⁹. Fctũs vo cano nic⁹ regłarꝫ: cũ q̈ndeci eẽt ãnoꝝ. officiũ ꝓorat⁹ cuiusdã celle susce pit: q̃ sub ei⁹ regimie tã i tpalib⁹ q̃ i spũalib⁹ floruit elegant. L. ij.
3 Domare cũ voluissꝫ ãplt⁹ carnẽ suã: ad ordinẽ cartusiẽsiũ dño di sponẽte trãsiuit vbi cũ extraneis se benignũ et affabilẽ exhiberet: post modicũ tp̃s dom⁹ curator ẽ
4 effect⁹. Interea rex ãglie hẽric⁹ domũ cartusieñ. ordis ꝯstruxit i ãglia: ad cui⁹ regimẽ vir ꝓcib⁹ re gijs mł̃tiplicatꝫ assũpt⁹ ẽ curator mẽorat⁹. Qui scitatẽ ꝓorẽ nouis meritꝫ ãpliãs regꝫ grãꝫ obtinuit ita vt ad ecclẽ licolnie regimẽ qđ idẽ rex i manu sua diu tenuerat: rege ꝓcurãte ꝑ electiõeꝫ canoni
5 Presẽtata igit᷑ L. 3. cã vocaret᷑. sibi electiõe: ait se põtificalis offi cij dignitatẽ nõ suscipẽ: nisi ꝓor᷑ cartusie assẽsus ꝓuẽiret. Quo ob tẽto cũ sibi de vnanimi cõsẽsu ca pituli licolnie ꝯstaret: tũc ꝓrio cõ sentiẽs ep̃s ꝯsecrat᷑. Nocte vo se quẽti audiuit vocem dicentẽ sibi egress⁹ es i salutẽ ppłi tui ⁊ i salu
6 tẽ cũ xp̃o tuo. Ptãtis aũt sclarꝫ i eccłiam seuiẽtꝫ ipet⁹ adeo ꝯstant᷑ elidẽ ꝯsueuit vt ⁊ rex ⁊ corꝑis sui ꝑiculũ ꝯtẽnere videt᷑ vñ ⁊ eccliaꝫ a seruitute liberauit: ⁊ iura amis sa ꝓl̃ima recupauit. Tres medie lc. de scõ aniano cũ V. ⁊ R. de. ij. noc. cõis hyst. vni⁹ ꝯf. ⁊ põti. ⁊c. tñ scdꝫ Crede mihi: vbi fes. sci hu gonis ẽ dupł. fes. nũq̃ fiẽt medie lc. de scõ anião. Et tũc. iij. ꝓrie lc.

In illo tp̃e diuidãt᷑ i sex. l. 4. Cũ hunoꝝ exercit⁹ a ꝑtib⁹ oriẽtalibus ad depopulãdã oẽm ꝓuiciã exisset ⁊ cũ scelerꝫ eoꝝ ad uersus galliã dira ꝓcella detona ret btũs anian⁹ ep̃s aurelianẽsis ciuitatꝫ vt bon⁹ pastor: ouiũ amo re tenebat᷑ Qui celestꝫ tramitꝫ te nẽs igressũ atqꝫ ꝑ oipotẽtꝫ ifusio nẽ paclyti: q̃ euenire deberẽt ꝓre sci⁹ metuẽs sue plebis excidiũ di uinũ nutũ exorãs: suo ouili petit suffragiũ: q̃ sibi credẽtib⁹ oia ꝓre Cũ btũs eluerci⁹ anti- L. v. stat. stes eccłaꝫ aurelianẽsẽ a pauimẽ tis i magnã ecclie fabricã cõstru xisset: visũ est huic scõ aniano ei⁹ successori post multũ tẽporꝫ mul tisqꝫ ep̃is decedentib⁹ ꝓ tante fa brice decore tectis depositꝫ fabri cã ipsã alti⁹ sublimare. Quo icẽ pto: elio vir q̃dã q̃ reliquis artifi cib⁹ ꝓeerat dũ per tegmẽ curre ret pede lapso ita corruit: vt nul lo modo potuit resopire. Lec. vj. Sanct⁹ anian⁹ hoc vidẽs festi nãter ad eũ cucurrit: et vbi vidit eũ vsqꝫ ad mortis crudelitatẽ de ductũ: iposito signo crucꝫ ori ei⁹ ⁊ corpori apꝓhendit manũ eius. Qui statim oino san⁹ surgens lo cũ de quo ceciderat iterato cõscẽdit Postea sctũs anian⁹ multis vtu

tib⁹ clar⁹: i dño obdormiuit. Tu. Tres vltie lec. de pprietate scti hugonis sine expõe euãge. L. vij.

Scũs iste hugo dũ vĩuerēt domos leprosoꝶ p q̃s trãsibat: igredi cõ sueuit: ꝛ cũ eo iubēte viri fuissēt a femis sepati oĩs viros leprosos quãtũcũqꝫ deformes osculari so- Uidēs hãc hũilitatē Lc. 8. lebat. Wilhelm⁹ quõdã licolnie eccꝉe cã cellari⁹ vir vtiqꝫ valde lrat⁹ ꝛ bõ⁹ voluit expiri si ex hoc ope elatio tãgeret aĩm viri iusti / dixitqꝫ ei. Martin⁹ leprosũ osculãdo sana- uit: vos leprosos quos osculami nõ sanatꝭ. Qui stati rñdit. Oscu lũ martini carnē leprosi sanauit: osclꝫ vo leprosi aĩaꝫ meã sanat Lc 9 Solebat autē põtifex ille dũ vi ueret sepeliēdis mortuis diligēs hũanitatꝭ officiũ exhibē Uñ dñs retributõe ꝯdigna honorabilē ei tribuit sepłturã Eo nãqꝫ die quo corp⁹ ei⁹ sepeliēdũ ad licolniēsem eccꝉaꝫ ē delatũ: rex ãglie ꝛ rex sco tie cũ trib⁹ archiepis baronib⁹ ꝛ ppłi młtitudie apd licolnĩã huic sepulture spãlit cõuenert. Mẽo. fiat de scõ aniano cũ hac ã. Iste est q ãñ. V. Iust⁹ vt pal. oõ vt s. Mẽo. fiat de scõ martio. Et cetã oĩa ad vtrasqꝫ ves. ꝛ ad mat. ꝛ ad alias hoř. de cõi vni⁹ ꝯf. ꝛ põti. Ad .ij. ves. de scõ hugõe fiat mẽo. de oc. sci marti. ã. O marti. V. Amauit eũ.

Concede q̃s oĩs de⁹: oõ. vt bti martini ꝯfessoris tui atqꝫ põtificis freq̃ntata solēnitas: ad ppetuã pplo tuo pficiat salu- tē: ꝛ quē sepi⁹ veneramur i tris: sp hēam⁹ pronũ i cel. p. ¶ In oc. sci marti. ad mat. Iui. p⁹. ãe. ꝛ pi. sit in .j. die. V. Amauit eũ do. Tres lc.

Miracła q̃ dñs nr̃ Lc. j. Iesus xp̃s p btm̃ martinũ ãtistitē suũ: i corpe positũ opari dignat⁹ ē: quotidie ad corroborã dã fidē credētiũ ꝯfirmare dignat Ille nũc exornat virtutib⁹ ei⁹ tu mulũ q̃ i eo opat⁹ ē cũ eēt i mũdo Et ille etiã pbet p eũ bñficia xp̃i anis: q̃ tũc misit euꝫ psulē gētib⁹ perituris. R̃. Hic ē martin⁹ elect⁹ di.

Nemo ergo de ãteactis vtu Lc. ij. tib⁹ dubitet cũ psētiũ signoꝶ cer nit mũera dispēsari: dũ vidꝫ clau dos erigi: cecos illuiari: demões effugari: ꝛ alia q̃qꝫ morboꝶ gr̃a ipo medicãte curari. R̃. Dũ sacra

Btũs igit martin⁹: (mēta. Lc. iij. apd sabariã pãnonie ort⁹: ad sal- uatõeꝫ gētiũ gallicaꝶ dño dispo nēte dirigit. Quas vtutib⁹ / ꝛ si- gnis illustrans: in vrbe turonica epat⁹ honorē iuit⁹: pplo cogente suscepit. In qua gl'iosã agēs vi- tã p quiquēniũ q̃nqꝫ bis isup ge- miatis mēsib⁹ cũ decē dieb⁹ octo gesimo etatis sue ãno media nocte dñica q̃euit i pace. R̃. O btm̃ virũ martinũ ãtistitē: Qui nec mori timuit nec viuere recusauit. V. Btũs martin⁹ obitũ suũ lõge añ psciuit: dixitqꝫ frib⁹ suis dissolutionē sui corpis imminere.

Qui. Gloria. Qui. Si oct. sci martini i sab. ztig. hoc pdic. R. O btm. in illo ano oino pretermittat. V. Ora p nobi. In l. hec sola. a. Dixerunt. p. Dns reg. cp. z cetera sic i. j. die cu oroe Cocede qs. ¶ Sci edmudi regi z mar. ad ves. sup p. a. Btus vir. vl Iste scus. pi. fer. Cpz. vnl mar. R. Perceptur. p. Martyr dei. V. Gloria z hon. a. Aue rex gentem anglorum miles regi angelorum: o edmunde flos martyrum: velut rosa vel liliu: funde pces ad dnm p salute fideliu. p. Mag. oro

Deus ieffabil mie q btissimu rege edmundu tribuisti p tuo noie iimicu moriedo vicere zcede ppict huic familie tue vt eo iteruenie mereat i se atiq hosti icitameta supando extiguere. p. Si hoc fer. z fer. sci clemetis i vna eadeq ebd. ztige. ad. j. ves. sci edmudi dici solet sz p. a. Btus vir q suf. cpz. Iste scus p le. Cetera vts. Tuc eat pces. ad altare eiusde catado R. Btus vir q suf. V. Ora p no. oro Presta qs ops de. qre i cot vnl mr. In redeudo de scta maria. Ad mat. ix. l. c. fiat. l. j.

Rouicie q z anglia nucupat: pfuit scus edmud ex antiquoru saxonu nobili psapia oriud q a pmeuo etati tpe cultor veracissim fidei extitit xpiae Eo de tpe ipt hynguar cu alio hubba noie conat est in exterminik adducere oms fines britanie. l. c. ij.

I de vo hynguar post multoru iterfectoe z euocas quosda plebeios quos suo gladio credidit ee idignos: sciscitat e ab eis vbi eoru rex tuc vita degeret. Audiuit eni q rex edmud florenti etate z robustus virtb bello p oia strenu eet Qui eo tepore morabat i villa: q cosueuit l. c. iij. eglisdone noiat. eni eade danoru natio nuq pala cu hoste cotede: nisi isidijs pueto Quapropt vnu de comilitonib dirigit: ad edmudu q exploret q sit ei summa rei familiaris. Ipse aute cu multo comitatu subseqt vt iprouisu facili suis legib subiugaret madas iiq legatois baiulo vt icautu talit alloquat. l. iiij.

Terre marisq metuedus domin nr hynguar tras subiugado sibi armis ad hui puicie optatu litt cu mlti nauib hyematur applicuit: madas vt cu eo antiquos thesauros z paternas diuitias: sub eo regnaturus diuidas / vel morte morieris l. v.

Audito nucio rex igemuit zsulens vnu de epis suis qd sup his rndere deberet. Qui times p vita regis ad zsentiedu plimis exhortabat exeplis Rex paululum zticuit: z sic demu post multa deuota vba nucio rndebat. Hoc dicas dno tuo. Nouerit q p amore vite tpalis xpian rex edmud se no subdet pagano duci: nisi prius copos effect fuerit nre religiois Vix egresso nucio. Ecce l. c. vj.

hyngwar obui' illi iubet breuilo quo vti. Quo vba regis referente sperat tyrann' circūfundi oēm tur bā seruorū itert' solūqz regē tene ant: quē suis itqs legib' cognoue rat iā rebellē. Tūc scūs edmūd' capit: ꝛ vinculis cōstrict' sistit an

Tandē fatiga (ducē. L. vij. tus acri istātia pducit ad arborē vicinā: ad quā aduersarij eū ligātes sagittis ꝯfodiūt in quo vulnera vulnerib' locū dabāt dū iacula iaculis ipzimebant. Cūqz nec sic a laude dei cessaret: inter vba orōis capite trūcat' est. Lc. 8.

Dani vō relinqntes corp': caput in siluā recedētes asportauerūt: atqz iter dēsa veprū frutecta oc cultarūt. Quib' abeūtib': xpiani corp' iueniētes: caput qsierūt atqz vbi es alt ad alterū clamātib': ca put respōdit her her her: qd ē hic hic hic. Nec ea repetē destitit do nec oēs ad se pduxit. Tu. lec. ix.

Huic etiā miraclo dūs addidit aliud: dū celesti thesauro isolitū custodē dedit. Immanis siquidē lup' caput sanctū iter brachia cō plectēs ab oib' feris ꝛ auib' ita ctū custodiuit: ꝛ deferēs illud ad corp' vsqz ad locū sepulchri hūili ter seqbat. Quo cū corpe sepulto lupus nullū ledēs ad siluā redijt festinanter. R. Perceptur'. Cetera de cōi vni' mr. ¶ Scte cecilie vgis ꝛ mar. Ad. j. ves. sup pos. lec. an. Triduanas a dño poposci inducias vt domū meā eccliam ꝯsecrarē. Cp. vni' virgis ꝛ mar. R. Cecilia me. hy'. Virgis ples. V. Diffusa est grā. an. Virgo gliosa semp euāgeliū xpi gere bat in pectore suo: ꝛ nō dieb' neqz no ctibus a colloquijs diuinis ꝛ oratione

Dcessabat. ps. Magn. Oro. Deus qui nos ānua beate cecilie virgis ꝛ martyris tue solē nitate letificas: da vt quā vene ramur officio: etiā pie cōuersatio nis sequamur exēplo. p. Ad mat. Inuit. Xpm venerātes. ps. Venite ext. hy' Virgis ples. In. j. noc. an. Cecilia vgo almachiū exuperabat tyburtiū ꝛ valerianū ad coronas voca bat. ps. Dñe dñs nr. an. Expāsis ma nibus orabat ad dūm vt eā eriperet de inimicis. ps. Celi en. an. Cilicio cecilia mēbra domabat: deū gemitibus exora bat. ps. Dñi ē tra. V. Diffusa est. L. j.

Beata cecilia virgo clarissi ma absconditū euangeliū xpi sp gerebat ipectore suo: ꝛ nō dieb' neqz noctib' a colloqs diui nis ꝛ orōe cessabat: hec valerianū habebat spōsuz q etiā i amore ei' perurgēs diē cōstituit nuptiarū. Cātātibus igit organis cecilia i corde suo soli deo decantabat di cens. Fiat dñe cor meū ꝛ corpus meū imaculatū vt nō cōfundar. Tu. R. Cantātibus organis cecilia virgo in corde suo soli dño decantabat dicens: Fiat dñe cor meū ꝛ corpus meū imaculatū vt nō cōfundar. V. Biduanis ac triduanis ieiunijs orās suā dño

pudicitiā cōmendabat. Fiat. Lec. ij.

Venit ergo nox in qua cū susce pisset vna cū spōso suo cubilis se- creta: ait ad eū. O amātissime iu uenis est secretū qđ tibi cōfiteor. Angelū dei habeo amatorē: q̄ ni- mio zelo custodit corp⁹ meū. Hic etiā si sēserit q̄ tu me vel leuiter polluto amore ꝯtingas: stati cir- ca te suum furorem exagitabit & amittes florē tue gratissime iu- uētutꝫ. Si aūt cognouerit q̄ me immaculato amore diligas: ita te quoqꝫ diliget sicut & me. Tu. ℟. Virgo gl'iosa semp euangeliū xp̄i gere bat in pectore: Et nō diebus neqꝫ no- ctibus cessabat a colloquiis diuinis et oratiōe. ℣. Cilicio cecilia mēbra doma bat deū gemitib⁹ exorabat. Et. Lec. iij.

Valerian⁹ igit̄ timore dn̄i cor- rept⁹ dixit. Si vis vt credā ser- monib⁹ tuis: ostēde michi ip̄z an- gelū dei. Que ait. Si purgatus fueris poterꝭ eū videre. Qui ait. Quis me purgabit vt videā āge- lū? Cui illa. Vade ad vrbanū ep̄z hic te purgabit: & induet te vesti- mētis nouis: cū qb⁹ mox vt igres sus fuerꝭ cubiculū meū: videbis sctm̄ āgelū etiā effectū amatorē tui & oia que ab eo poposcerꝭ: ipe trabis. ℟. Cecilia memisit ad vos Vt ostēdatꝭ michi sctm̄ vrbanū: Qr ad ip̄m habeo secreta q̄ pferā. ℣. Tūc vale rianus prexit & iuētis pauperib⁹ dixit: cecilia me misit ad vos. Vt. Gl'ia. Qr.

In. ij. noc. ā. Viduanis ac triduāis ieiuniis orās suā dn̄o pudiciciā ꝯmēda bat. Ps. Eruct. ā. Fiat dn̄e cor meū & corp⁹ meū imaculatū vt nō ꝯfūdar. Ps. De⁹ nr̄ ref. ā. Dn̄e iesu xp̄e semiator casti cōsilii: suscipe seminū fruct⁹ quos in cecilia semiasti. Ps. Fūdamēta. ℣.

Pergēs er- (Sp̄e tua. L. iiij. go ad ep̄m valerian⁹ oīa verba cecilie dixit ei. Ep̄s gr̄as agēs deo ip̄m baptizauit: & i fide diligēter istructū: remisit ad ceci liā. Veniēs ergo valerian⁹ idut⁹ cādidis vestimētꝭ ceciliā itra cubi culū orātē iuēit: & iuxta eā āgelū stātē duas coronas ferētē i mani bus suis: rosis & liliis albescētes: qrū vnā dedit cecilie: & alterā va leriano dicēs. Istas coronas mū do corde & corpe seruate Valeria no quoqꝫ dixit. Tibi de⁹ ꝯcessit pe titiōē tuā. Qui ait. Peto vt sal- uet̄ frat̄ me⁹. Angel⁹ hoc audiēs ait Sicut te p familiā suā ceciliā lucrat⁹ est dn̄s: ita p te quoqꝫ tuū lucrabit̄ frēm: & cū eo ad martyrii palmā attiges. ℟. Btā cecilia dixit tiburtio: Hodie te fateor meū eē cogna tū. Qr amor dei te fecit eē ꝯtēptorē ido lorū. ℣. Sicut amor dei frēm tuū michi ꝯiugē fecit: ita te michi cognatū fecit.

Cū igit̄ de fide sermo L. v. Qr. cinarēt̄ supuenit tiburti⁹ frat̄ va leriani & osculās caput scē cecilie ait. Miror hoc tpe rosarū & liliorū odor vbi respiret? Cui valerian⁹ ait. Hūc odorē me iterpellāte sēti re meruisti vbi mō credēs āgelū

videre poter[illegible]. Qui ait. Si potest fieri vt angelū dei videā: q̄ moꝛa credēdi? Cui cecilia. Hodie te fateoꝛ meū esse cognatum: et sicut amoꝛ dei michi fratrē tuū ꝯiugē fecit: ita te michi cognatū faciet cōtēptoꝛē idoloꝝ. ℞. Dn̄e iesu xp̄e pastoꝛ bone seminatoꝛ casti ꝯsilii: suscipe seminū fruct⁹ quos i cecilia seminasti. Cecilia famula tua q̄si apis tibi argumētosa deseruit. ℣. Nā spōsū quē quasi leonē ferocē accepit: ad te quasi agnū māsuetissimū destinauit. Ceci. Lc. vj.

Tunc iussu cecilie valerian⁹ duxit eū ad vꝛbanū. Qui i dn̄o gaudēs: baptizauit eū Qui etiā postea i fide tātū ꝑfecit: vt angelos sepe videret / ꝛ eoꝛum colloquijs mltotiēs frueret: ꝛ vt mlta miracula (deo fauēte) oparet. ℞. Cilicio cecilia mēbꝛa domabat / deū gemitibus exoꝛabat. Almachiū exupabat Tyburciū ꝛ valerianū ad coꝛonas vocabat ℣. Nō dieb⁹ neq3 noctib⁹ cessabat a colloquiis diuinis ꝛ orōne. Alma. Glia. Tybur. In. iij. noc. a. Btā cecilia dixit ad tyburciū: hodie te fateoꝛ meū eē cognatū: q2 amoꝛ dei te fecit eē ꝯtēptoꝛē idoloꝝ. ps. Cātate. j. a. Credimus xp̄m filiū dei verū deū esse q̄ sibi talē elegit famulā. ps. Dn̄s reg. ext. a. Nos sciētes sctm̄ nomē dn̄i oīno negare non possum⁹. ps. Cātate. ij. ps. Adiuuabit.

Cum igit almachi⁹ vꝛ L. vij bis ꝑfect⁹: xp̄ianos varijs penis afflictos occidē fecit. Tyburci⁹ vero ꝛ valerian⁹ coꝛpa eorū sepelier. Unde tēti ꝛ diuersis penis afflicti: i carcē recludunt. Cūq3 auroꝛa finē daret: venit ad eos cecilia / dicēs. Eya milites xp̄i abijcite opa tenebꝛarū: ꝛ induimini armis lucis. Cū ergo coꝛā ꝑfecto ꝑfati nō potuit eos cogē: vt ioui thura ponerent / gladio eos aiaduerti ꝑcepit. ℞. Ceciliā intra cubiculū oꝛātē iuenit: ꝛ iuxta eā stantē āgelū dei. Quē vidēs valerian⁹ nimio terroꝛe coꝛrept⁹ est. ℣. Angel⁹ dn̄i descēdit de celo: ꝛ lumē refulsit in hitaculo.

His vero duob⁹ fra L. viij. Quē. trib⁹ per martyꝛij palmā ad celū trāsmissis: fit inq̄sitio de eoꝝ facultatib⁹. Un̄ ceciliā tāq̄ valeriani ꝯiugē: teneri ꝑses iussit. Quā cū sacrificare nollet: iussit in domū suā ꝑduci: ꝛ ibidē flāmis balnearib⁹ ꝯcremari. Quib⁹ iclusa die itegro: et nocte q̄si / in frigido loco itegra illibataq3 permāsit. Tu. ℞. O btā cecilia: Que duos fratres ꝯuertisti / almachiū iudicē supasti / vꝛbanū ep̄m i vultu āgelico demōstrasti. ℣. Btā es virgo ꝛ gl'iosa: ꝛ benedictus sermo oꝛis tui. Que. Lectio. ix.

Quo audito iussit ꝑses vt i eisdē balnearib⁹ decollaret. Spiculatoꝛ eā trio ꝑcutiēs / caput ei⁹ āputare nō potuit: s3 semīnecē eā reliquit: q2 quartā ꝑcussionē decollādus accipere nō debuit. ꝑ triduū autē supuiuēs: puellas suas btō vꝛbano ꝯmēdauit / dicēs. Ad hoc triduana sa dn̄o poposci iducias

vt istas puellas tibi cōmēdarē/ & domū meā ecclie noie ꝯsecrarē: & his dictis reddidit spm̄. Cui⁹ corpus vrban⁹ sepeliuit: & domū suā ecclia ꝫ ꝯsecrauit. ℟. Dn̄i aurora finē daret: cecilia dixit. Eya milites xp̄i Abiicite opa tenebrarū & induimini arma lucis. ℣. Cecilia valedicēs fratrib⁹ et exhortās eos ait. Eya milit. Gloria. Abiicite. ℣. Ora p nobis. In lau. ā. Cantātib⁹ organis cecilia dn̄o decātabat/ dicēs: fiat cor meū imaculatū vt nō ꝯfundar. ꝑ. Dn̄s reg. ā. Est secretū valeriane qđ tibi volo dicere: āgelū dei habeo amatorē q̄ nimio zelo custodit corp⁹ meū. ꝑ. Jubil. ā. Ualerian⁹ in cubiculo ceciliā cū āgelo orantē inuenit. ꝑ. Deus de⁹. ā. Bn̄dico te pater dn̄i mei iesu xp̄i: q2 per filiū tuū ignis extīct⁹ est a latere meo. ꝑ. Bn̄dicite. ā. Cecilia famula tua dn̄e quasi apis argumētosa tibi deseruit. ꝑs. Laud. Cp. vni⁹ virgis & mar. hy⁹. Jesu corona ꝟgi. ℣. Adducent regi ꝟgies. ān. Dn̄i aurora finē daret cecilia exclamabat dicens: eya milites xp̄i: abiicite opa tenebrarū: & induimini arma lucis. ꝑ. Bn̄d⁹. oro. De⁹ q̄ nos. Ad. j. ā. Cātantib⁹. ꝑ. De⁹ in no. Ad. iij. ā. Est secretū. ꝑ. Legē po. Cap. ℟. & ℣. de cōt vni⁹ ꝟgis & mar. ad oēs hor. dn̄r. Ad. vj. ā. Ualerian⁹. ꝑs. Defecit. Ad. ix. ā. Cecilia. ꝑs. Mirabilia. ¶ Scti clemētis pape et mart. ad vs. sup ꝑos. fer. ān. Iste sctūs. ꝑl. fer. Cp. Ois pōtifex. ℟. Orem⁹. hy⁹ Martyr dei q̄. ℣. Glia & honore. ā. Dedisti dn̄e habitaculum martyri tuo clemēti in mari i modū tēpli marmorei angelicis manib⁹ ꝑpatatū: iter ꝑbēs pplo terre vt enarrēt mirabilia tua. ꝑs. Mag. Oro.

Deus q̄ nos annua bti clemētis martyris tui atq3 pōtificis solēnitate letificas: ꝯcede ꝓpici⁹: vt cui⁹ natalicia colim⁹: virtutē quoq3 passionis imitemur. Per. Mēo. de sctā cecilia. ā. O btā cecilia q̄ duos fratres cōuertisti/ almachiū iudicē supasti/ vrbanū epm̄ i vultu angelico demōstrasti. ℣. Adducentur regi ꝟgines. Oro vt s. Mēo. de sctā felicitate ꝟgie & mar. Oro.

Presta q̄s oꝑs deus: vt btē felicitatꝫ martyris tue solēnia recēsentes: meritꝫ ipsi⁹ ꝓtegamur et ꝓcib⁹. Per ꝺ. Ad mat. inuit. hy⁹ ān. ꝑ. & ℣. in singulis noct. de cōt vni⁹ mart. dicūtur. Lec. j.

Beat⁹ clemēs romane ecclesie eps: disciplinā bti petri aplī secut⁹/ ita morū ornamētis pollebat: vt oib⁹ pplis cōplaceret. Et quos baptizauit publice: mēdicitati subiectos eē nō sinebat. Hic domicellā ꝟginē neptē domiciani iperatoris sacro velo iposito: ꝟginē ꝯsecrauit: & theodorā sisinnij ꝯiugē ꝯuersā castitatꝫ ꝓpositū ꝓfiteri admonuit. ℟. Iste sctūs. L. ij.

Irat⁹ sisinni⁹ clemētē i ecclīam isequit. Qui mox orone clemētꝫ: surd⁹ & cecus efficit. Post missā beat⁹ clemens rogatu theodore:

ad domū sisinnij pgēs fusa orōe restituit ei visū. Quibidēs clemē tē iussit eū teneri. ℟. Iust⁹ germia-
Serui putātes ligare ℟. iij. vit. clemētē: colūnas ligauerūt Post hec p̄cib⁹ theodore sisinni⁹ cōuersus ⁊ a btō clemēte baptizat⁹ est: ⁊ cū eo trecēti trigintatres. Et sicut p clemētē sisinni⁹: ita p sisinniū multi nobiles et amici regis nerue cōuersi sūt ad xp̄m. Traianus ipator hoc audiēs iussit sctm̄ clemētē i heremo qd̄ adiacet ciuitati cherdone subire exilium. ℟.
Orem⁹ oēs ad dn̄m iesū xp̄z dixit btūs clemēs: Ut cōfessoribus suis fōtis venas apiat: Ut de būficiis ei⁹ gratulemur. ℣. Qui pcussit in deserto syna petrā ⁊ fluxerūt aq̄ i abūdātia: ipse nobis laticē affluentē ipartiat. Ut cō. Glia.
INuentēs aūt (Ut de. ℟. iij. ibi multos xp̄ianos diutia relegatiōe dānatos ait Nō meis meritis ad vos me misit dn̄s vt particeps fact⁹ passiōis vr̄e etiā ꝯsolatiōis efficiar. Qui cū ab eis didicissꝫ ꝙ a sexto miliario aquā suis deportarēt hūeris ait. Oremus oēs ad dn̄m iesū xp̄m vt cōfessorib⁹ suis fōtis venas apiat. Finita oratiōe btūs clemēs circūspiciēs vidit agnū stātē q̄ dextero pede leuato: q̄si locū sibi ostenderet. In quo btūs clemēs breui sarculo pcutiēs fōtē apuit: q̄ suo ipetu euomēs fluuiū fecit. ℟. De
AD tāti igit̄ miraculi ℟. v. sideriū famā cōcurrit oīs puícia: ⁊ p doctrinā clemētis ꝯuersi sūt ad dn̄z ita vt i vna die plusq̄ q̄ngēte aīe baptizate sūt. Infra annū v̄o facte sūt ibi a credētib⁹ septuagita quinqꝫ ecclie: ⁊ oīa ydolor̄ tēpla destructa sunt. Tūc isistētib⁹ paganis missus est ibi dux arfidianus. Qui cū videret oēs xp̄ianos mori paratos: cessit multitudini: et solum clementē cogebat sacrificare. ℟. Dn̄e preuenisti. Lec. vj.
Qui cū a fide moueri nō posset: ligata āchora ad colū ei⁹ i medio maris p̄cipitat̄. Flēte igr̄ ad litt⁹ maris multitudie xp̄ianor̄: phebus: ⁊ corneli⁹ dixerūt. Orem⁹ oēs ad dn̄m vt ostēdat nobꝭ martyrꝭ sui corp⁹. Quib⁹ orātib⁹: recessit mare p tria fere miliaria: ⁊ igressi ppl̄i p siccū: iuenerūt i modū tēpli marmorei hitaculū a deo paratū ⁊ i archa saxea corp⁹ bti clemētis et anchorā iuxta eū positā Reuelatūqꝫ est discipl̄is ei⁹ ne eū tollerēt: qꝛ oī āno die depositiōis ei⁹ recedet mare: p septēz dies popul̄ siccū p̄bēs iter. ℟. Orāte sctō clemēte apparuit ei agnus dei: De sub cui⁹ pede fons viu⁹ emanat: Fluminis ipet⁹ letificat ciuitatē dei. ℣. Cūqꝫ orōnē cōplesset ⁊ hincinde circūspiceret vidit agnū stantē. De. Glia. Flu. Tres vltie lc. de expo. euāg. Nō q̄dā nobilis. legāt̄. ℟. vij. Dedisti dn̄e habitaculū martyri tuo clemēti i mari in modū tēpli marmorei āgelicis manib⁹

ꝑparatū: iter ꝑbēs ppl'o terre: Ut enar rēt mirabilia tua. ℣. Hoc dn̄e ad laudē ꝛ gl'iaȝ nois tui fieri voluisti. Ut enar. ℟. viij. Phebꝰ ꝛ cornelius discipuli bti clemētis dixerūt ad ppl'm: Oremꝰ oēs ad dn̄ȝ vt ōndat nobis martyris sui corpus. ℣. Cūq3 venisset turba fideliū: discipuli eius exhortabantur eos dicentes. Ore. ℟. ix. Ora p nobis beate clemēs. Ut digni efficiamur ꝓmissionibꝰ xp̄i. ℣. Tu aūt martyr xp̄i btē clemens ora p nobiȝ. Ut. Gl'a. Ut. ℣. Ora p no.

Nō meis meritꝫ ad vos me In .l. ā. misit dn̄s vr̄is coronis pticipē me fieri ꝑ. Dn̄s reg. ā. Orāte scō clemēte apparuit ei agnꝰ dei. ꝑ. Jubil'. ā. Uidi supra mōtē agnū stātē: de sub cuiꝰ pedes fons viuꝰ emanat. ꝑ. Deꝰ deꝰ. ā. De sub cuiꝰ pede fōs viuꝰ emanat: fluīs ipetus letificat ciuitatē dei. ꝑs. Bn̄d. ā. Oēs gētes p girū crediderūt xp̄ȝ dn̄ȝ. ꝑ. Laud. cap. Ois pōtifex. hyꝰ. Deꝰ tuoꝝ. ℣. Justꝰ ger. ā. Oremꝰ oēs ad dn̄m iesuȝ xp̄m: vt ꝯfessoribꝰ suis fōtis venas aperiat. ꝑ. Bn̄dꝰ. orō. Deꝰ q̄ nos. Mēo. de scā felicitate v̄gie Orō vt s. Ad. j. ā. Nō meis. ꝑ. Deꝰ in noie. Ad. iij. ā. Orāte. ꝑs. Legē po. Cap. ℟. ꝛ ℣. de cōi vniꝰ mar. ꝛ pōt. ad oēs hor. dn̄r. Ad. vj. ā. Uidi supra mōtē. ꝑ. Defecit. Ad. ix. ā. Oēs gētes. ꝑs. Mirabilia. Ad. ij. vs. ān. Nō meis me. pt. fe. cap. Ois pō. hyꝰ. Deꝰ tuoꝝ. ℣. Justꝰ ger. ā. Inuenerūt i modū tēpli marmorei habitaculū a deo patū. ꝑ. Mag. Orō vt s. Memo. de s. grisogono mar. or.

Adesto dn̄e supplicatōibꝰ nr̄is: vt q̄ ex iniq̄tate nr̄a reos nos esse cognoscimꝰ: bti grisogoni martyris tui itercessione liberemur. p. ¶ Scti grisogoni mr. fuit. simp. ℣. Gl'a ꝛ ho. iij. lec.

Diocletianꝰ ipator in l. j. aq̄lee ptibꝰ positꝰ dū iterficeret xp̄ianos: relatio cucurrit ad eū de oibꝰ xp̄ianis a ꝑfectura vrbana. Eo tpe i vinculis erat rome iussu diocletiani q̄dā vir noie grisogonꝰ: q̄ p bienniū mlt'a p xp̄i noie ppessus fuerat. Tūc rescripsit diocletianꝰ ad ꝑfectū vrbis: vt oēs xp̄ianos iterficeret: grisogonū v'o ad se destiaret. Tu. l. ij

Cūq3 ei ꝑsētaret': ait. Accipe ꝑfecture dignitatē: adorans deos nr̄os. Qui ait. Deū celi colo: deorū simulachra execrās ꝛ ptātes a te ꝓmissas velut lutū abiiciens. Iratꝰ diocletianꝰ: iussit euȝ duci ad aq̄s gradatas ꝛ ibi decollari. Corpusq3 eiꝰ iactū est ad litꝰ: in quo tres sorores xp̄ianissime cuȝ zoilo sene ꝑsbytero morabant'. l. 3.

Hic igit' ꝑsbyter corpꝰ bti grisogoni i locello ꝯdigno collocauit: ꝛ recōdiuit cū oi diligentia in domo sua. Indicatūq3 est ei p reuelationē: vbi mare caput eius iactasset. Pergensq3 ad locū: ita illud inuenit quasi eadē hora fuisset abscissum. Et afferēs corpori eius cōpaginauit. Cetera de cōi vniꝰ martyris cū predicta orone

Adesto dñe. vts. Si hoc fes. scti grisogoni et fes. scti clemētis i vna et eadē ebdō. ptige. dr hic de sctō grisogono. R. de. iij. noct. vni martir. ita tñ qd R. Percepturus sit iij. R. nisi qñ hoc fes. i dñica ptige. tūc eni dr R. de primo noc.

¶ Sctē katherine vgis et mart. ad ves. sup ps. a. Aue virginū gēma katheria: aue spōsa regis regū gl'iosa: aue viua xpi hostia tua venerātib9 patrocinia iplorata nō deneges suffragia. ps. fer. cp. Cōfitebor ti. R. O mr nr a ter sctā quaterqz btā: Cū prece deuota famulantū suscipe vota. V. Jam xpo iūcta spōsoqz tuo sociata. Cū pce deuota famulātū. nō vr vltra: s3 icipit psa

Eterne virgo memorie quā sibi despōdit rex glie. E. V. Virgis ples egregie spōsusqz virgis ecclie. E. V. Tu gaudes hodie de dono gre. E. V. Et cātas in celo carmē leticie. E. V. Te laudātes i terra respice. E. V. Atqz nr a clemēter suscipe Chorus respōdeat sic vota. Glia pri. Cū pce. etc. hy9. Virgis ples. V. Diffusa ē gra. a. Inclita sctē vgis katherine solēnia suscipiat alacrit pia mr ecclia: aue vgo deo digna aue dulcis et benigna: obtie nobis gaudia q possides cu3 glia. ps.

Omps sēpitne (Mag. oro deus q corp9 gliose vgis tue katherine i mōtē synai ab āgelis deferri iussisti: pcede, ppici9: eius obtētu nos ad arcē vtutū puehi: vbi visiōis tue claritatē mēamur ītueri. p d. Tūc eat pces. ad altare eiusdē cātādo. R. Virgo flagellat. V. Ora p nob3 btā katheria. oro.

Deus q dedisti legē moysi in sūmitate mōtis synai: et in eodē loco p scōs angelos tuos corp9 btē katherine vgis et martyris tue mirabilit collocasti: tribue qs: vt ei9 merit3 et itercessiōe ad mōtē q xps est valeam9 pueni re. p xpm. In redeūdo de scā maria. Ad mat. iuit. Adorem vginū rex in scorū scā: Virgini q katherine ptulit celestia. ps. Ven. hy9. Virginis ples. In. j. noct. an. Virgo sctā katherina grecie gēma vrbe alexandrina costi regis erat filia. ps. Dñe do. nr. an. Specie corporis decora nimis erat tuit sed fide pulchrior spōso supno placuit. ps. Celi enar. an. Tradit ergo a patre doctorib9 eximiis ibuēda liberalib9 studiis. ps. Dñi est tra. V. Diff fusa ē gra. l. j.

Maxēti9 imperator i alexādria: iussit oēs regni sui icolas ad tēplū deo tū suorū couenire: et eis solēne sacrificiū offerre. Erat aūt in eadē vrbe qdā puella noie katherina: annis duo de viginti costi quondā regis filia: liberalib9 studiis erudita. Hec itaqz in palatio patris residens: cū audiret mugitū aialiū: et quid hoc esset didicisset: corde doluit. Tu aūt. R. Nobilis et pulchra prudens katherina puella: Flagrat amore dei: spernit vaga gaudia mūdi. V. Cui rex carne pater fuerat reginaqz mater. Flagrat. Lec. ij.

Tūc v̄go signo crucꝫ se muniēs audacter ad ꝯspectū ip̄atoꝛis ꝑrupit. Cui sic ait. Salutationē tibi o ip̄atoꝛ ꝑferre deceret: si hec q̄ cultib⁹ demonū exhibes: creatoꝛi tuo ip̄ēderes: ꝛ solā illi⁹ maiestatē adoꝛādā itelligeres. Admirās vero ip̄atoꝛ ei⁹ sensum ꝛ ꝯstātiā: iussit eā custodiri. Misit igit̄ nūcios: vt oēs rhetoꝛicos ꝛ grāmaticos ad eū ꝯuocarēt. Uenitūt itaqꝫ q̄nquagita: q̄ in oi sciētia doctissimos se asserebant. ℞. Martyꝛiū sitiēs/libamia cesarꝫ hoꝛrēs: Exclamat xp̄m/p̄ter quē nil venerādū. ℣. Demonijs plēa sūt hec ait idola tēpla. Excla.

Sedēte igit̄ ip̄atoꝛe p̄ tribunali assūt oꝛatoꝛes: astat ꝛ puella ꝯfidēs in dn̄o: ꝛ ꝯuersa ad eos dixit. Ego ancilla dei fateoꝛ me nichil aliō scire: nisi xp̄m verū deū eē ꝛ hūc crucifixū. Cūqꝫ plura de fide dissereret: stupefacti oꝛatoꝛes obmutuerūt. Quib⁹ ip̄atoꝛ ait. Quid vos ignaui ꝛ degeneres velut eligues sic obmutescitꝫ? Un⁹ eoꝛ ait. Scias nos oēs ad xp̄m cōuerti. Irat⁹ igit̄ ip̄atoꝛ iussit eos igne cremari. In q̄b⁹ illud mirabile ꝯtigit: q̄ nec i vestimētꝫ/nec i capillis vlla ignis lesio appēret ℞. Hec q̄nquagenos oꝛatoꝛes sup̄atos Dirigit ad celos: aurū velut igne ꝓbatos. ℣. Efficiēs testes fidei quos ꝓtulit hostes. Dirig. Glia. Diri. In. ij. no. A. Cū esset adhuc i ānis v̄go puerilib⁹ charꝫ oꝛbata parētib⁹ mūdi renūciauit opib⁹. ꝑ. Eructa. A. Marētī⁹ istat ip̄i⁹ cū idoloꝝ cultib⁹ puella voce libera hec sūt clamat demonia: ꝫ deum te xp̄e solū p̄dicat os v̄gineū. ꝑ. De⁹ nr̄ refu. A. Cesar electos ꝯuocat: retoꝛes ꝫ grāmaticos aduersus illā disputaturos: quos vicēs v̄go xp̄i ad fidē vocauit/ꝫ martyres fide dignos exhibuit. ꝑs. Fundamēta. ℣. Specie tua. Lc. iiij.

His itaqꝫ gestꝫ iubet tyꝛān⁹ v̄ginē scoꝛpionib⁹ cedi: dehic in obscuro carcē claudi: ibidē p̄ duodeci dies fame ꝛ siti cruciari. Cōtigit aūt eū extrema regionis petere. Regina v̄o cū quodā milite poꝛphirio noie: p̄ima vigilia noctiū ad carcerē veniēs vt colloq̄o v̄gis potiret̄: vidit claritatē magnā ꝛ angelos dei plagas puelle aromatico vnguēto ꝯfouere. ℞. O q̄ felices p̄ te sctissima plures Quos iubet occidi: p̄ xp̄o turbid⁹ hostꝫ. ℣. Cū duce poꝛphirio: fit martyꝛ cesarꝫ vxoꝛ.

Tūc virgo reginā ti Lc. v. Quos. mētē: ꝯsolās ait. Foꝛti aio esto: qꝛ post triduū itura es ad dn̄m. Cū igit̄ regia ꝛ dux poꝛphiri⁹ ei⁹ sermonib⁹ exhilarati fuissēt: p̄cedūt de carcē media nocte: pati ad oīa p̄ xp̄i noie sustinēda. Sꝫ ꝛ ducēti milites poꝛphirio obsequētes: ei⁹ monitꝫ ad xp̄m ꝯuersi sūt. ℞. Impi⁹ hāc cesar: sisti iubet an̄ tribunal Hanc vt p̄uertat sicut dꝛaco vel leo certat. ℣. Illa manet ꝯstās: nil blāda vel aspera curans. Hanc vt p̄uertat. Lc. vj.

Reuersus deniqꝫ ip̄atoꝛ cū sctāꝫ

v̄ginē tormēt nō posset supare: iussit fieri quattuor rotas: quarꝫ orbes ꝛ itimi circuli clauis ꝓminētib⁹ ꝓfigerent. Et due vno ordine voluerent: ꝛ alie due ꝯtrario ipetu agerētur. Has itermedias v̄go xp̄i exposita tacite oꝛōis verba fudit ad dn̄m. Et ecce āgelus dn̄i ita mollē illā ꝯcussit: vt ptes auulse quattuor milia hoiꝫ necarent. R. Virgo flagellat cruciāda fame relegat carcere clausa manet: lux celica fusa refulget fragrat odor dulcꝫ cātant celi agmina laudes. V. Spōsus amat spōsam: saluator visitat illā. Fragrat. Gl'ia. Fragrat. In. iij. nock. ā. Gl'iosaꝫ v̄ginē tyrān⁹ flagellari iperat et cruciandā fame i carcere recludi cui escā p colūbā xp̄s fecit mistrari. p. Cātate. i. ā. Illa deo dū agit grās in tenebris lux emicat fragrat odor vicens balsama adest ꝛ ꝯcio āgelica lacero corpori celestia adhibēs medicamina. p. Dn̄s reg. exul. ā. Cū cetu virgineo aduenies saluator spōsus spōsaꝫ pievisitat: ꝯsolat ꝛ roborat: cōstās esto ait filia/tecū ego sum nil paueas. p. Cātate. ij. V. Adiuuabit eā. L. viij.

Tunc regina iꝑatori se opponēs: de seuitia eum redarguebat: et ad fidē xp̄i exhortabatur. Qd̄ audiēs tyrān⁹: iussit vt extortis prio a pectore suis māmillis lōgo cruciatu torqrent: ꝛ sic caput ei⁹ a ceruice rescinderet: vt ꝛ carnes ei⁹ feris ꝛ volatilib⁹ ꝓijceret. Quo facto: cū porphiri⁹ corp⁹ ei⁹ sepelisset ꝛ rex illud cognouisset: p̄cepit illū cū militibus suis xp̄m pariter ꝯfitētibus extra ciuitatē duci/ꝛ ibidem decollari. R. Horrendo subdēda rotarum machinamento virgo deum clamat de celis angelus astat. Ecce repentinā dant plebsqꝫ roteqꝫ ruinā. V. Tanq̄ caldeis quōdam fornax babylonis. Ecce repen. L. viij.

Postera aūt die maxēti⁹ sedens p tribunali: sctām v̄ginē iussit sibi p̄sentari. Quā cū superare nō posset: iussit extra portā ciuitatꝫ decollari. Que cū ad locū passionis ꝑuēisset: orauit et dixit. Expecto p te gladiuꝫ iesu rex bone: tu meū accipe spm̄: ꝛ fac miaꝫ/ meā agētib⁹ memoriā. Et ecce vox de celo venit ad eā: dicēs. Ueni dilecta mea: ecce tibi btitudinis aperit ianua: et ne sollicita teris de donis q̄ postulas: qd̄ postulas impetrasti. R. Percussa gladio: dat lac p sanguie collo. Quā man⁹ āgelica: sepeliuit vertice syna. V. Mēbris v̄gineis olei fluit vnda salubris. Quā. L. ix.

Facta ergo hac voce: tūc virgo xp̄i lacteā ceruicē ꝓtēdēs: a spiculatore ꝑcussa est. Staticꝫ lac de corpore ei⁹ p sanguie effusūꝫ: terrā vberi⁹ irrigauit. Angeli quoqꝫ assūptū corp⁹ ei⁹: i mōtē synai deportauerūt. In quo loco: innumera ad laudē dei fiūt miracula De sepulchro ei⁹: riuus olei indeficiēter manare videt. Sed ꝛ de minutꝫ ossib⁹ que de sarcophago

cū oleo effluūt: vbicūq asportan tur/stillat oleū: ex quo peruncta debiliū corpora / celeri medicina sanantur. Cu. R. O mater nostra. vts. ad vespas. et dicitur hic sine prosa. V. Ora p nobis. In lau. añ. Passionē gloriose virginis katherine deuote plebs celebratur fidelis que sui memores deo cōmēdat meritis et iuuat beneficiis. ps. Dñs reg. a. Post plurima supplicia martyr alma ad decollādū est ducta: ad celū man9 oculos tēdēs collū sub iugulo orat dās gloriā deo. ps. Jubil. a. Expecto p te gladiū iesu rex bone: tu meū da padiso spm et fac miaz/meā agētib9 mēoriā. ps. De9 de9. a. Uox de celo ilonuit: veni dilecta mea veni itra thalamū spōsi tui: qd postulas ipetrasti p qb9 oras salui erūt ps. Bnd. a. Nr deuotis laudib9 tua solēnia pie recolim9 o btā katherina ora p nobis q̄sum9. ps. Laud. cp. Cōfitebor tibi do. hy9 Jesu corona vgi. V. Adducent regi v..es post eā. a. Bñdict9 dñs rex celestis q̄ p merita btē katherine vgis medelā lāguidis pstat sanitatis ipsi9 corpis oleo fidelit punctis ps. Bnd9. oro. Ops. s. deus. vts. Ad. j. a. Passionē. ps. De9 i no. Ad iij. a. Post plima. ps Legē po. Cap. R. et V. de cōi vni9 vgi. et mar. ad oēs horas dñr. Ad. vj. a. Expecto. ps. Defecit. Ad. ix. a. Nr deuotz. ps. Mirabilia. Ad. ij. vs. a. Passiōez. ps. fer. cp. Cōfitebor tibi do. hy9. Jesu corona vgi. V. Adducent regi vgines. a. Prudēs et vigilās vgo qua lis es cū spōso illo q̄ te elegit de mūdo: o q̄ pulchra q̄ mirabil/quāta luce spectabilis inter spō iuuenculas et hierlm filias thalamo gaudēs regio cōiuncta dei filio. ps. Mag. Oro vts. Memo. de sctō lino papa et martyre. Oro de cōi vni9 marty. et pōtifi. ¶ Sancti lini pape et mart. Cp. Omis pontifex. Et cetera oia fiāt de cōi vni9 marty. et pōtificis: cū trib9 lect. de cōi. ¶ Sctōr saturnini/et sisinnij mart. iij. lec. fiant cū noctur. propter vigiliā. Oro.

Deus q̄ nos beator marty rū tuorū saturnini/ atq sisinnij concedis natalicijs perfrui: eorū nos tribue meritis adiuuari. Per dominū. Si hoc festum infra aduentū dñi cōtingerit nichil fiat de festo: nec etiā memoria/ nisi tm ad vs. et ad matu. btē marie vginis. Ad mat. iij. lc.

Beatus saturninus Lec. j. senex cuz esset in custodia vna cum beato sisinnio diacono: veniebant ad eū multi gentiles: et baptizati sunt ab eo. Quod audiens laodicius vrbis prefectus: iussit tribunal sibi preparari / et eos sibi presentari. Lectio scda. Ducti sūt igit victi nudis pedibus corā pfecto. Qui ait ill. Deponite vanas supstitiones vras: et adorate deos immortales nostros/ quos imperatores augusti nostri adorāt. Cui sisinnius ait. Nos peccatores adoramus dñm

iesū xp̄m dei filiū: nā demonib⁹ ꝛ
lapidib⁹ nūq̄ hūiliabimur. R. iij.
Irat⁹ aūt laodic⁹ iussit militi-
bus vt flāmas ad eoꝝ latera po-
nerēt: ꝛ i equuleo truderēt. Quo
facto: illi alacri vultu grās deo
reddebāt. Iussit igit̄ p̄fectus: vt
ābo capite punirēt. Depositi igi
tur de equuleo/ ducti sūt i via nu
mētana scđo miliario ab vrbe: et
ibidē decollati sūt. Tu. Cetera de
cōi plurimoꝝ mart. ¶ Hec sūt dn̄ice
p ānū: in q̄b⁹ vltimū R. ad mat. a
duob⁹ cātabitur i suppellicijs ad
gradū choꝛi: scꝫ oib⁹ dn̄icis ab oct.
pasc. vsq̄ ad ascē. do. q̄n de dn̄ica
agit̄ tn̄: ꝛ do. īfra oct. ascē. dn̄i: ꝛ
dn̄ica īfra ebd. nat. dn̄i: ꝛ do. īfra
oct. epy. assūp. ꝛ nati. b. mar. ꝛ de
dica. eccl'ie: ꝛ oēs dn̄ice īfra oc. cū
regi. cho. ¶ Hec sūt fes. simplicia
cū re. cho. i q̄b⁹ vltimū R. ad ma
tu. a duob⁹ cātet̄ i suppellicijs ad
gradū cho. scꝫ sci siluestri pape: ꝛ
etiā i oib⁹ fes. cū regi. cho. q̄ ꝯtin
gūt īfra oct. ascē. do. ꝛ īfra oc. de
dica. eccl'ie: ꝛ i oib⁹ fes. cū re. cho.
ꝯtigēti. īfra oct. cū re. choꝛi ¶ He
sūt dn̄ice p ānū i q̄b⁹ R. ad. i. vs
a duob⁹ de supioꝛi gradu cātabit̄
i cappis sericis ad gradū cho. scꝫ
dn̄ica. i. aduē. do. ꝛ dn̄ica i ramis
palmaꝝ: ꝛ i fes. sci vicētij: ꝛ. s. cle
mētis. In oib⁹ vo alijs fest̄ sim-
plicib⁹ ꝛ dn̄icis p ānū vꝫ R. ad. i.
vs. si R. habeat̄ a duob⁹ de scđa
forma/ loco ꝛ hitib⁹ p̄dict̄. ¶ Hec
sūt fes. maioꝛa duplicia i q̄b⁹ tres
vltie lec. i cappis sericis legant̄ in
pulpito: ꝛ fiat p̄ces. q̄cūq̄ die ꝯti-
gerint. Prim⁹ dies pasche. Dies
ascēsiōis. Prim⁹ dies pēthecostes
Festū scē trinitat̄. Festū de coꝛ-
poꝛe xp̄i. Festū reliq̄aꝝ. Festū an
nūciatiōis/ assūp. ꝛ nati. b. marie
Festū dedica. eccl'ie: ꝛ fes. loci. In
fes. vo oiꝫ sctoꝝ: tres pꝛie lc. i cap
pis sericis a dignioꝛib⁹ psonis le
gant̄. ¶ Hec sūt fes. ix. lc. q̄ nō ha
bēt expōnē euāg. ad matu. scđm
vsū saꝝ: scꝫ sci nicholai/ lucie vir
ginis/ thome apl'i/ fabiani et seba
stiani/ agnetis vgis/ sci vincētij
mart. agathe vgis/ gregoꝛij pa-
pe/ cuthberti ep̄i/ benedicti ab. al
delmi mar. barnabe apl'i/ albani
mar. iohis ꝛ pauli: lꝫ dn̄ica fuerit
margarete vgis/ iuētio sci stepha
ni socioꝛūq̄ ei⁹ ypoliti socioꝛūq̄
ei⁹: lꝫ dn̄ica fuerit. Bartholomei
apl'i/ egidij abba. nisi q̄n differat̄
a dn̄ica i. ij. fer. ꝑpt̄ inchoationē
hysto. Tūc ei legat̄ euāg. **Nemo
accendit lucernā.** Exalta. scē cruc̄
edithe vgis. Mauricij socioꝛūq̄
ei⁹. Dionysij socioꝛūq̄ ei⁹. Trās
latio sci edwardi reḡ ꝛ ꝯfes. Mi
chaelis i mōte tūba: martini ep̄i:
machuti ep̄i: edmundi archiep̄i:
hugonis ep̄i: edmūdi reḡ ꝛ mar.
cecilie vgi. scē katherie vg. ꝛ mr.

¶ Finit sctoꝛale scđꝫ vsum Saꝝ
Anno dn̄i. 1509. xi. kl. Januarij.